

TO THE FIRST EDITION

10

THE RIGHT HONOURABLE

GEORGE FRANCIS ROBERT, LORD HARRIS,

GOVERNOR OF MADRAS,

FIRST CHANCELLOR OF THE

Madras University

MY LORD.

I have sought permission to inscribe to you this work, prepared at the request of the Director of Public Instruction, chiefly for the use of the students in the University over which your Lordship presides, because I believe you share in the conviction that to the majority of those who shall be trained there, the *accurate and scientific study of their own language*,—a language hardly inferior to any in sweetness, flexibility, copiousness and force,—is calculated to be as useful as any other secular study, while its tendency to train the mind to habits of patient research and close analysis must render it as beneficial a discipline to the young as the study even of the mathematics themselves.

That your Lordship may be permitted to see the increasing prosperity of the University of which you are the founder, as well as of the other many undertakings by which you are seeking to promote the good of those under your controul, is the fervent wish and prayer of,

My Lord,

Your Lordship's

Faithful and obedient servant,

G. U. POPE

(1859)

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

PART I. CATECHISM

இலக்கண நூல்.

முதலாம் பங்கு.

இலக்கண வினா விடை.

இலேಖ

ஜி. பூ. பேரப்பையரால்

செய்யப்பட்டது.

“வினாவு, வினாபதவ விதிதல், பன், பினை
சடறக கொச்சிளே மட'நளி இகரநயம்,” [க.ந. 41.]

MADRAS :
PRINTED AND PUBLISHED BY P. R. HUNT,
AT THE AMERICAN MISSION PRESS, 167 FOPHAM'S BROADWAY.
1859.

Advertisement.

THIS work is designed to be a complete Grammar of the Tamil language in both its dialects. It is hoped that nothing of importance has been omitted.

It is divided into two parts, the first being a full exposition, in question and answer, of the Grammar of the language, with copious examples so arranged as to form a series of reading lessons. The second part consists of the Native authorities, to which appeal is commonly made in doubtful cases.

A Grammatical Vocabulary has been added. The work is intended for private Students, Indian and European, as well as for the highest Classes in Colleges and Schools.

TANJORE, *February*, 1857.

TO THE SECOND EDITION.

The whole has been thoroughly revised, the commentary to the Nannûl greatly enlarged, and numerous additional references inserted. It will be observed that in many cases *transmutations* required by rule have not been attended to. The second edition of the Tamil Poetical Anthology is intended to be the companion to this Grammar, and contains references to it throughout.

OOTAKAMUND, *June*, 1858.

மு க வு ரை.

காப்பு.

இலங்கு புகழ் சேர்பல இலக்கணம் உடையோன்,
சொல்லரும் முதலவன், சொற்குக் காரணன்
அலரடி இறைஞ்சி அறைகுவன் நற்றமிழ்
இலக்கண வினா விடை இளையோர் பொருட்டே.

க. தமிழ்ப்பாஷை ஆவது எது?

தட்சணத்தில் வழங்கும் திரவிட பாஷைகளில் ஒன்று. அது கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் முதலியவைகளுக்கு இனமானது.

உ. தமிழ்ப்பாஷையானது எவ்விடங்களில் வழங்குகின்றது?

பெரும்பான்மையாய்த் திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், வட ஆறுகாடு, தென் ஆறுகாடு, சேலம், கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, சென்னப்பட்டணம் என்னுஞ் சில லாக்களிலும் இலங்கைத்தீவின் வடபுறத்திலும் வழங்குகின்றது.

“குண கடல் ஈழநீ ருடகம் வேங்கடம்
என நாள கெல்லையின இருந்தமிழ்க் கடல்.” [கன்னடம்.]

ஈ. அந்தப்பாஷை எத்தனைவகை ஆம்?

செந்தமிழ் என்றும், கொடுந்தமிழ் என்றும் இருவகை ஆம். செந்தமிழ் என்பது செய்யுள்தமிழ். கொடுந்தமிழ் என்பது வழக்கமான வாசகத்தமிழ்.

சு. தமிழ்தூல்கள் எத்தனைவகை ஆம்?

இலக்கியம், இலக்கணம் என இருவகை ஆம். இலக்கியம் என்பது வழுவின்றி இயற்றப்பட்ட பலவகைப் பிரபந்தங்கள் ஆம். இலக்கணம் என்பது இலக்கியத்துக்குரிய விதிகளை உணர்த்துவதாம்.

“இலக்கியம் என்பதிலக்கணச்சான்று
வழங்கி அவ்விவகளை மன்கிபதாமே”

“இலக்கணம் என்பதிலக்கிய முறை உற
வைததென்று வழங்கப்படுமே.” [பேச் அகத்.]

ரு. அவ்விவக்கியங்களிற் பிரதானமானவைகள் எவை?

திருவள்ளுவர் குறள், நாலடி நானூறு, சீவகசிந்தாமணி, சிலப் பதிகாரம், அவ்வைசெய்தபாடல், கம்பன் இராமாயணம், அதி

வீரராமன் பாடிய ரைடதம் முதலியவைகளே. இவைதவிர இத் தேசத்தாரும் பிறதேசத்தாருஞ்செய்த வாசகநூல்கள் பலஉண்டு.

கூ. இலக்கணநூல்களின் பிரதானமானவைகள் எவை?

பேர் அகத்தியம், தொல்காப்பியம், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம், இலக்கணக்கொத்து, தொன்னூல்விளக்கம், காரிகை, தண்டியலங்காரம் முதலியவைகளே.

எ. தமிழ்ப்பாஷையிற் கலந்துவரும் மொழிகள் எவை?

மற்றைய திரவிடபாஷைகளின் மொழிகளும், துருக்கபாஷையின் மொழிகளும், இங்கிலீஷ்பாஷையின் மொழிகளுங் கலந்துவருவதன்றியும், முக்கியமாய்ச் சம்ஸ்கிருத பாஷையின் மொழிகள் அநேகம்வரும்.

அ. தமிழ்ப்பாஷையைப் பேசுவோரும் எழுதுவோரும் அதைப் பிரயோகப்படுத்துவதிற் கவனிக்கத்தக்க முக்கியமான விதிகள் எவை?

[க.] தாங் கருதிய பொருளை யாவரும் ஐயமின்றி எளிதில் அறியும்பொருட்டுத் தெளிவாய்ப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[உ.] தமிழ்ப்பாஷையின் நடைப்படிக்கு இலக்கிய உதாரணங்களுக்கு இசைவாய் இன்பந்தோன்றப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[ஈ.] இயன்றமாத்நிரம் அந்நியபாஷையின் மொழிகளை நீக்கி இயற்றமிழ்ச் சொற்களைத்தெரிந்து பேசவும் எழுதவும் வேண்டும்.

[ச.] பயன்படாத சந்திவிகாரங்களை நீக்கிவிடவேண்டும். பின்வரும் வினாவிடையில் விளக்கிய விகாரங்கள் செய்யுளில் வழங்கி இருப்பதால் அவற்றை அறியவேண்டும்; ஆகிலும், எழுதுவதில் பெரும்பான்மையாய் அவ்விதிகளைக் கவனித்தல் வேண்டாம்.

கூ. இந்நூலில் தமிழ் ஆசிரியர்கள் உணர்த்தாத பலவற்றை விதிப்பதற் குக் காரணம் என்ன?

நன்னூலின் கடைசிச் சூத்திரத்தில்,

“பழையன சிறுதலும், புதியன புருதலும்,
வழுஅல கால வகையினுளே,”—

என்றபடி இக்காலத்தில் வழங்காதவற்றை ஒழிப்பதும், நூதன கல்வி களை ஆராய்கிறவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைக் கூட்டுவதும் நூலோர் கடமை.

முகவுரை முற்றிற்று.

இலக்கண வினா விடை. ^(A)

I. ORTHOGRAPHY.

முதலாவது: எழுத்ததிகாரம். ^(B)

[கவனிப்பு.—அதிக முக்கியமாகிய சில குறிப்புகள் அடியிற் சிறு எழுத்தாற் காட்டப்பட்டன என்றற்க.]

(I.) LETTERS.

(I.) எழுத்தியல்.

1. CLASSES OF LETTERS.

க.—தமிழ்ப் பாஷையின் எழுத்துகள் எத்தனை வகைப்படும்?

உயிர் எழுத்து, மெய் எழுத்து, ஆய்த எழுத்து, உயிர்மெய் எழுத்து என நான்கு வகைப்படும்.

[நன்னூல் 59. 63. 90.]

GRAMMAR IN GENERAL.

(A) இலக்கணம் ஆவதென்ன?

இலக்கியத்தின் அமைதி ஆம்.

“இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே

எள்ளின்றி இலக்கணம் இன்றே;

எள்ளின் றெண்ணெய் எடுப்பதுபோல

இலக்கியத்தினின்றெடுபெறும் இலக்கணம்.” [பேர் அகத்.]

இலக்கண நூல் என்பதென்ன?

இலக்கணத்தின்படி பிழை இன்றிப் பாஷையின் தடையை விளக்குவதாம்.

இலக்கணம் என்பது எத்தனை பங்குகளது?

எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், யாப்பதிகாரம், பொருளதிகாரம், அணி அதிகாரம் என ஐந்து பங்குகளதென்ற கூறுவார்கள்; இவற்றெடு சொற்றொடர் அதிகாரம் என்பதைக் கூட்டினால் ஆறுபங்காகும்.

ORTHOGRAPHY.

(B) எழுத்ததிகாரம் எத்தனை இயலால் அறியப்படும்?

எழுத்தியல், எழுத்துப்புணரியல் என இரண்டியலால் அறியப்படும்.

DEF. OF LETTER.

எழுத்து ஆவதென்ன?

மொழிக்கு முதற்காரணம் ஆகிய ஒசை எழுத்தாம். அது ஒலிவடிவும் வரிவடிவும் ஆகிய இரு வகை ஆம். உச்சரிக்கப்படுவது ஒலிவடிவு. எழுதப்படுவது வரிவடிவு.

[செவீப்புலனும் உணரப்படுவது ஒலிவடிவு. சுப்புலனும் உணரப்படுவது வரிவடிவு.]

[நன்னூல், 58.]

2. VOWELS.

உ.—உயிர் எழுத்தெவை?

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ இப்பன்னிரண்டும் உயிர் எழுத்துகள் ஆம்.

[ஆ வி எனவும் அச் ச எனவுமபெம்.]

3. SHORT VOWELS.

ஈ.—இவற்றுள், குற்றெழுத்தெவை?

அ, இ, உ, எ, ஒ, குற்றெழுத்துகள் ஐந்தே.

[குறில் எனவுமபெம்.]

[நன்னூல் 64.]

4. LONG LETTERS.

ஊ.—நெட்டெழுத்தெவை?

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ நெட்டெழுத்துகள் ஏழே.^(c)

[நெட்டில் எனவுமபெம்.]

ஔ [இவற்றுள், ஐ, ஓ, ஔ இரண்டும் இனை உயிர்கள் எனவுமபெம். எப்படி எனில், அகரமும் இகரமும் சேர்ந்து ஐகாரம் ஆம். அகரமும் உகரமும் சேர்ந்து ஓகாரம் ஆம்.]

[நன்னூல் 65.]

5. DEMONSTRATIVE LETTERS.

ஈ.—சுட்டெழுத்தெவை?

சொல்லுக்கு முதலிற், பொருள்களைக் குறித்துக் காட்டும் அர்த்தத்திலே, தனித்து நிற்கும் அ, இ, உ சுட்டெழுத்து என்றும் பெயர் பெறும்.

அகரந் தூரத்தில் இருக்கிற பொருளையும், இகரஞ் சமீபத்தில் இருக்கிற பொருளையுஞ், செய்யுளிலே வழங்கிய உகரம் எதிர்முகம் நின்றி பின்நிற்கும் பொருளையும் இடையில் இருக்கும் பொருளையுங் காட்டும்.^(v)

[நன்னூல் 66.]

(உதாரணம்.) அ வ ன், இ த, உ வ ன்; மொழிக்கு உறுப்பாய் வந்தன: அகச்சுட்டு.

அ ம் ம னி த ன, இ ல் வீ டி, உ ல் டி ட ம்; மொழியைச் சார்ந்து வந்தன: புறச்சுட்டு.

(க.) அம்மனிதன், இம்மனிதன், என்பவை அந்த மனிதன், இந்த மனிதன், என விரிபும்.

(உ.) இன்னன், இன்னான், இன்னது, இன்ன,

அன்னன், அன்னான், அன்னது, அன்ன, முதலியவைகள் இச்சுட்டினால் உண்டாகிய மொழிகள்.

(உ-ம்.) “மனத்தான் ஆமாதர்க்குணர்ச்சி; [வி. 59. 87.]

இனத்தான் ஆம் இன்னன் எனப்படுஞ் சொல்.” [வி. 124.]

DIPHTHONGS.

(c) கொடிஹெமெயுந் தீர்க்கற நெடிநெயர். [பேர் அகத்தியம்.]

ஹெமெயுந் தீர்க்கற நெடிநெயர் வண்மை செய்மை பொதுமைக்கணம். [பேர் அகத்தியம்.]

I. பங்கு.]

I. எழுத்ததிகாரம். (1.) எழுத்தியல்.

6. INTERROGATIVE LETTERS.

கூ.—வினா எழுத்தெவை?

ஆ, எ, ஏ, ஒ எனவும், யா என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தும், வினா எழுத்து என்றும் பெயர்பெற்றும்.

இவற்றுள் எ, யா மொழிமுதலிலும்; ஆ, ஒ மொழி இறுதியிலும்; ஏ இரண்டிடத்திலும் வருகும்.

[நன்னூல் 67.]

(உ-ம்.) அவனா, எவன், ஏது, இவனே, மரமோ, யாவை. (உ)

(உ-ம்.) என்னின் எ-து, எந்தமனின் என விரியும்.

(உ-ம்.) யா எ-து வினாவிற்குறிப்பு முற்ற; அது ஐம்பால் மூவீடத்திற்கும் பொதுவாம். (கன்னூல் 349.) எவன் எ-தும் அதுவே. (கன்னூல் 350.)]

அப்பியாசம். (6.)

“எவர் எவர் எத்திறந்தர் அத்திறந்த ராய் நின் [வி. 93.]

நவர் அவர்க் காவன கறி, எவர் எவர்க்கும் [வி. 95. 152. 86.]

உப்பாவம் நிற்ப டந் டெம்முடையார், தம்முடையான [வி. 86, உ. 116.]

எப்பனா நிற்ப டென?”

N. B. These exercises should be carefully analyzed, and paraphrased with the help of the references and the Vocabulary at the end.

7. CONSONANTS.

எ.—மெய்யெழுத்தெவை?

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் இப்பதினெட்டும் மெய்யெழுத்துகள் ஆகும்.

[ஒற்றி, உடல், உடம்பு, அல் எனவும் படுக.]

[நன்னூல் 63.]

8. HARD LETTERS.

அ.—இவற்றுள், வல்லெழுத்தெத்தனை?

க, ச, ட, த, ப, ற என வல்லெழுத்துகள் ஆகும்.

[வன்கணம் எனவும், வன்மை எனவும், வல்வினம் எனவும்கூட.]

[நன்னூல் 68.]

*SPECIAL RULE REGARDING யா.

(உ) யாவென் வினாவே அந்நிறைப் பன்னம்;

வினா பெறற் கால் ஐம் பாலினும் வினா வாம். [பேர்அகத்தியம்.]

(உ-ம்.) யா ஞாயி? யாவன்? யாவன்? யாவன்? யாது? யாவை?

“யா காவர் ஆயினும் கா காக்க.” [வி. 89. 142. 152. 85. 140.]

9. SOFT LETTERS.

கூ.—மெல்லெழுத்தெத்தனை?

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என மெல்லெழுத்துகள் ஆறாம்.

[மென்கணம் எனவும், மென்மை எனவும், மெய்வினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 69.]

10. MEDIAL LETTERS.

கூ.—இடைஎழுத்தெத்தனை?

ய, ர, ல, வ, ழ, ள என இடைஎழுத்துகள் ஆறாம்.

[இடைக்கணம் எனவும், இடைமை எனவும், இடையினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 70.]

11. PRIMARY AND SECONDARY LETTERS.

கக.—அவ்வெழுத்துகளுக்கு வேறே பெயரும் உண்டோ?

தலையான எழுத்தாகும் உயிர் பன்னிரண்டும், மெய் பதினெட்டும் ஆகிய முப்பதும் முதல்எழுத்தென்றும் பெயர் பெறும். மற்றைய எல்லா எழுத்துகளுஞ் சார்பெழுத்தென்னப்படும்.(ஈ)

[நன்னூல் 58, 59, 60, 63.]

[PAIRS OF LETTERS.

இனத்தைக்குறித்தச் சொல்லியது.

(ஈ) மேற்சொல்லிய எழுத்துகளுள் இனஎழுத்துகள் எவை?

ஒன்றுக்கொன்று இனமாய் இருக்கிற எழுத்துகள் இனவெழுத்துகள் எனப்படும்.

[நன்னூல் 71, 72.]

(க.) உயிர்எழுத்துகளில் கெட்டெழுத்துக்கு அதனதன் குற்றெழுத்தே இனம்கூடும்.

(உ-ம்.) அகாத்திற்கு ஆ

ஈ ஈ, ஐ

உ ஊ, ஓ

ஈ ஏ

ஒ ஓ

(உ.) வல்லினஎழுத்துக்கு அதற்கு அடுத்த மெய்வினஎழுத்து இனம்கூடும்.

(உ-ம்.) க க்

ச ச்

ட் ட்

த் த்

ப் ப்

ற் ள்

(ஈ.) இடையினஎழுத்துக்கு இனம் இல்லை.

12. THE GUTTURAL.

கஉ.—ஆய்தம் ஆவது என்ன?

சில விடத்தில் உயிர்போலவுஞ், சில விடத்தில் மெய்போலவும் ஒலித்து, உயிரும் ஆகாமல் மெய்யும் ஆகாமல், தனி நிலையாய் வருகிற ஓர் எழுத்தாம்.

இது குற்றெழுத்துக்கும் வல்லெழுத்துக்கும் நடுவே வரும்.⁽⁰⁾

இதற்கு வடிவு ஃ அல்லது கூ.

[நன்னூல் 90.]

(உ-ம்.) இஃத, அஃநீண.

[உயிரோடும் மெய்யோடும் கூடியுங் கூடாதார் தனி நிறலால் தனி நிலை எனவும்படும்.]

13. VOWEL-CONSONANTS.

கங.—உயிர்மெய்யெழுத்தெவை?

பதினெட்டு மெய்மேலும் பன்னிரண்டு உயிருந் தனித்தனி ஏறி வருவதால் தோன்றிய இருதூற்றுப்பதினானும் உயிர்மெய் எழுத்துகள் ஆம்.^(H)

[நன்னூல் 89.]

(உ-ம்.)	க கர மெய்யாகிய	க்	என்பதன் மேல்
	அகரம் ஏற	ஃ	எனவும்,
	ஆகரம் ஏற	கர	எனவும்,
	இகரம் ஏற	இ	எனவும், வரும்.

முற்றையவும் இவ்வாறே.

(0) ஆய்தம் குறில் வலிக் 'கரகு' நடுவே;

அகித்தி ல எத் திரித்தி அகிலும். [நொன்னூல்.]

[கன். 97.]

(H) உயிரே மெய் யனைத் துயிர்மெய் ஆகும்;

அவை இரு தூற்றெரு பத்தாற்றென்ப. [நொன்னூல்.]

இவ்வுயிர்மெய்யழுத்துகளின் அட்டவணை ஆவது:

அ	இ	உ	எ	ஓ	ஆ	ஈ	ஊ	வ	ஐ	ஒ	ஔ
புள்ளி சிறுவுறு	மெய் மேல் மேல் மேல்	சிறுமேல் சிறுமேல் சிறுமேல் சிறுமேல்	மேல் மேல் மேல் மேல்	மேல் மேல் மேல் மேல்	மேல் மேல் மேல் மேல்	மேல் மேல் மேல் மேல்	மேல் மேல் மேல் மேல்	மேல் மேல் மேல் மேல்	மேல் மேல் மேல் மேல்	மேல் மேல் மேல் மேல்	மேல் மேல் மேல் மேல்
க	கி	கு	கெ	கொ	கா	கீ	கூ	கே	கை	கோ	கௌ
ச	சி	சு	செ	சொ	சா	சீ	சூ	சே	சை	சோ	சௌ
ட	டி	டு	டெ	டொ	டா	டீ	டூ	டே	டை	டோ	டௌ
த	தி	து	தெ	தொ	தா	தீ	தூ	தே	தை	தோ	தௌ
ப	பி	பு	பெ	பொ	பா	பீ	பூ	பே	பை	போ	பௌ
ற	றி	று	றெ	றொ	றா	றீ	றூ	றே	றை	றோ	றௌ
ங	ஙி	ஙு	ஙெ	ஙொ	ஙா	ஙீ	ஙூ	ஙே	ஙை	ஙோ	ஙௌ
ஞ	ஞி	ஞு	ஞெ	ஞொ	ஞா	ஞீ	ஞூ	ஞே	ஞை	ஞோ	ஞௌ
ண	ணி	ணு	ணெ	ணொ	ணா	ணீ	ணூ	ணே	ணை	ணோ	ணௌ
ந	நி	நு	நெ	நொ	நா	நீ	நூ	நே	நை	நோ	நௌ
ம்	மி	மு	மெ	மொ	மா	மீ	மூ	மே	மை	மோ	மௌ
ன்	னி	னு	னெ	னொ	னா	னீ	னூ	னே	னை	னோ	னௌ
ய	யி	யு	யெ	யொ	யா	யீ	யூ	யே	யை	யோ	யௌ
ர	ரி	ரு	ரெ	ரொ	ரா	ரீ	ரூ	ரே	ரை	ரோ	ரௌ
ல	லி	லு	லெ	லொ	லா	லீ	லூ	லே	லை	லோ	லௌ
வ	வி	வு	வெ	வொ	வா	வீ	வூ	வே	வை	வோ	வௌ
ழ	ழி	ழு	ழெ	ழொ	ழா	ழீ	ழூ	ழே	ழை	ழோ	ழௌ
ள்	ளி	ளு	ளெ	ளொ	ளா	ளீ	ளூ	ளே	ளை	ளோ	ளௌ

ஊ: அறவியெம், 5 X 18 = 90.

ஊ: எட்டெய்யெம், 7 X 18 = 126.

■■■ PROLONGATION OF SOUND.

கசு.—அளபெடை என்பதியாது?

செய்யுளில் ஓசை குறைந்தவிடத்து எழுத்தை நீட்டிச் சொல் புதே அளபெடை என்றும்.

இது உயிரளபெடை என்றும், ஒற்றளபெடை என்றும், இருவகை ஆம்.
[நன்னூல் 91, 92.]

(உ-ம்.) ஒதல் எ-தற்கு ஒதல் என டெட்டெழுத்தோடே அதன்மேனான குறறெழுத்த வந்ததும்; எடுப்பதம் எ-தற்கு எடுப்பது உம் எனக் குறிலே டெடிவாவிப் பின்னர் அளபெடுத்ததும்; சங்கு எ-தற்கு சங்கு என ஒற்றெழுத்த அளபெடுத்ததும் காண்க.

ஐதே செய்யுளிலே ஒருவுதல் எ-கு ஓரூ அல் எனவும் இதுபோல் மற்றையதும் வரும். இது செயற்கை அளபெடை எனப்படும்.

“இலாஅர்க் கில்லை நகர்.” [வி. 125.]

ஐதே [புறநகம் எனவும் படும்]

15. ABBREVIATED உ.

கடு.—குற்றியல் உகரம் என்பதியாது?

தனிக்குறியில் ஒழிய மற்றைய எழுத்தின் கடைசியிற் கு, சு, டு, து, பு, து வரில், இவ்வல்லெழுத்தின்மேல் இருக்கும் உகரம் குற்றியல் உகரம் எனப்படும்.

[நன்னூல் 94.]

(உ-ம்.)	காகு,	காகு, மாடு,	எ-ன	கெடிநெடுடர் மொழிக்குறியல்	உகரம்,
	எகிது,	ககிசு,	எ-ன	ஆய்ந்தெடுடர் மொழிக்குறியல்	உகரம்,
	வாகு,	பவாசு,	எ-ன	உயிர்ந்தெடுடர் மொழிக்குறியல்	உகரம்,
	எழுக்கு,	கற்ற,	எ-ன	வன்கெடுடர் மொழிக்குறியல்	உகரம்,
	குக்கு,	பண்பு,	எ-ன	மென்கெடுடர் மொழிக்குறியல்	உகரம்,
	சாப்பு,	பெய்த,	எ-ன	இடைத்தெடுடர் மொழிக்குறியல்	உகரம். (1)

ஐதே [மற்றைய உகரம் குற்றுகரம் எனப்படும்.]

16. QUANTITY.

கசு.—மாத்திரை ஆவதென்ன?

கண்ணிமைப் பொழுதும், கைந்நொடிப் பொழுதும் மாத்திரை என்னப்படும்.

[நன்னூல் 99, 100.]

ஐதே [ஒற்றக்கும், குறியலிசைத்திரும், குறியலிசைத்திரும், ஆய்ந்திரும் அனாமத்திரையும்; குறிலுக்கு ஒரு மாத்திரையும்; கெடிவுக்கு இரு மாத்திரையும்; உயிர் அளபெடைக்கு மூன்று மாத்திரையும் அளவாம்.]

¶ SHORTENED ஐ.

(1) ஐகாரக்குறுக்கம் ஆவது என்ன?

மொழிக்கு முதலிலும், இடையிலும், கடையிலும் குறைந்தவியை

ஐகாரம் ஐகாரக் குறுக்கம் எனப்படும். [நன்னூல் 95.]

(உ-ம்.) ஐயன், இடையன், பனை.

¶ SHORTENED ஓன, ம், கி.

ஓனகாரக் குறுக்கம் ஆவது என்ன?

மொழி முதலிலே ஓன குறும். [நன்னூல் 95.]

(உ-ம்.) மொளவல்.

ஐதே [மகரக் குறுக்கத்தையும், ஆய்நக் குறுக்கத்தையும் குறித்த நன்னூல் 96, 97 காண்க.]

17. INTERCHANGE.

கௌ.—போலி என்பதென்ன?

ஒளகாரத்திற்கு அங் என்றும்,
ஐகாரத்திற்கு அய் என்றும்,
நகரத்திற்கு ஞ் என்றும்,
லகரத்திற்கு ள் என்றும்,
மொழியீற்றுமகாரத்திற்கு ன் என்றும்,
குற்றியலுகாரத்திற்கு அர் என்றும்,
அகரத்திற்கு ஐ என்றும் வந்து, ஒத்து நடப்பது போலி என்றும்.

[நன்னூல் 122-125.]

(உ-ம்.) ஒளவியம் = அவ்வியம்; ஐவயம் = வயம்; ஞன்டு = ஞன்டு; கலம் = கலன்; மயல் = மையல்; குடல் = குடர்; அரும்பு = அரும்பர்; இன்பம் = இன்பு.

அப்பியாசம். (17.)

“சேர்க்கை மான் ஒழியச் சேனீவகு புட்போல.” [வி. 40. 34. 109.]

[மான் = மரம்.]

“தன்னரும் பரச தாங்கிய ஒட்டகம்.” [வி. 153. 121. 87.]

[பரம்.]

“நுனிக் கொம்பர் ஏறினர் அலித்திரை துக்கின் [வி. 95. 86.]

உயிர்க்கெறி ஆகி விடும்.” [வி. 120.]

[கொம்பர் = கொம்பு.]

இந் மேற்காட்டிய உதாரணங்களில் பதங்களைப் பகுக்க,

இதில் குற்றியலுகாரம் உண்டோ?

முற்றுகாரம் உண்டோ? ஏது? ஏன்?

“கொங்கனலால் அண்டகடமுஞ் சாம்பிராய் ஒழிபும்.” [வி. 121. 120.]

[சாம்பர் = சாம்பல்.]

18. SANSKRIT LETTERS.

கஉ.—தமிழிலே வழங்கி வரும் வட எழுத்துகள் எவை?

கூ, டூ, ஸ, ஜ, ஹ முதலியவாம். இவை சிலவிடத்து வரும்.

[நன்னூல் 146, 147.]

(உ-ம்.) பகூம்—இது தமிழிலே பட்டம் எனவும் பக்கம் எனவும் வழங்கும்.

பாடை பாடை.

புத்தகம் புத்தகம்.

கஜம் கசம், கயம்.

மோஹம் மோகம்.

ஹானி ஆனி. (1)

¶ PRODUCTION OF LETTER SOUNDS.

(3) எழுத்தின் பிறப்பிடம் எவை?

கழுத்து, தலை, முக்கு, மார்பு என நான்காம்.

[நன்னூல் 74.]

இவற்றுள் எந்த எந்த எழுத்துகள் எந்த எந்த இடத்திற் பிறக்கும்? [கன்னால் 75.]
 உயிரும் இடையும் சுழத்திற் பிறக்கும்.
 வல்லெழுத்துகள் மாப்பில் பிறக்கும்.
 மெல்லெழுத்துகள் மூக்கிற் பிறக்கும்.
 ஆய்தா தலையிற் பிறக்கும்.

[கன்னால் 87.]

ORGANS OF SPEECH.

எழுத்துகள் எவற்றின தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்?
 உதவி, காக்கு, பல், அண்ணம் ஆகிய நான்கின தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்.

[கன்னால் 74.]

ஐஓ [இன்னம் எழுத்தின் பிறப்பைக்குறித்து கன்னாவில் 74-88. காண்க.]

PECULIARITIES OF PRONUNCIATION. [கன்னால் 88.]

இவ்வெழுத்துகளில் சில உச்சரிப்பிலே வேறுபடுமா?
 சில வேறுபடும்.

- (க.) அ இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.
 அரவு எ-ல் இயல்பான ஓசையைப்பெறும்.
 அவன் என்பதின் சுற்றசையிற் குறையும்.
- (உ.) சில உயிர்கள் ட, ன, மு, ந முன தமதியல்பான ஓசையில் வேறுபடும்.
 (உ-ம்) இடம், வீடு, வேளை, கீழ், பிறன், பேறு.
- (ஈ.) க, த, ப என்பவை இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.
 மொழிமுதலிலும், உயிர்தொடர்ந்தும், இரட்டிக்கிறபொழுதும் கடுத்த ஓசையைப்பெறும்.
 (உ-ம்.) கண், புக்-ல்.
 நோன்றல், அடித்தான்.
 பாளை, அப்பம்.
 மற்ற இடங்களில் மகத ஓசையைப்பெறும்.
 (உ-ம்.) மகன். அது. அன்பு.
- (ச.) ச இரட்டிக்கிறபொழுதும், ட, ந என்னும் ஒற்றுகளின் பின்னுல் கடுத்த ஓசையைப்பெறும்.
 (உ-ம்.) அச்சம். ஆட்சி. முப்தி.

INITIAL LETTERS.

சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?
 பன்னிரண்டு உயிரும், உயிர் ஊர்ந்த க, ச, த, ன, ப, ம, வ, ய, ஐ, ஓ என்னும் மெய்களுக்கு
 சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும்.

[கன்னால் 102.]

FINAL LETTERS.

சொற்களுக்கு இறுதியில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?
 உயிர்களும், ஓ, ண, ன, ம, ன, ய, ர, ல, வ, மு, ள என்னும் மெய்களும்,
 ஊகாமுஞ் சொற்களுக்கு இறுதியில் வரும்.

[கன்னால் 107. 109.]

LETTERS WHICH COMBINE IN WORDS.

சொற்களுக்கு இடையிலே நின்ற மயங்கிவரும் எழுத்துகள் எவை?
 இடையிலே க, ச, த, ப தம்முடனே தாம் சேர்ந்து மயங்கிவரும்.
 ர, மு, பிற மெய்களோடு சேர்ந்து மயங்கிவரும்.
 மற்ற மெய்கள் தம்முடனும் பிறவுடனும் மயங்கிவரும்.

[கன்னால். 110.]

[எழுத்தின் முதலிலே, கடைசியில், இடையிலே ஆகிய மூவகை நிலையைக்
 கன்னால் 102-121. காண்க.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

(II.) COMBINATIONS OF LETTERS.

(II.) எழுத்துப்புணரியல். [நன்னூல் 151.]

19. CHANGE OF LETTERS.

கக. —விகாரம் என்பதென்ன?

மொழியோடு மொழி, வேற்றுமை வழியிலாவது, அவ்வழி யிலாவது, பொருந்தும்பொழுது, நிலை மொழியின் சுற்றெழுத்தா கிலும், வருமொழியின் முதலெழுத்தாகிலும், அவ்விரண்டெழுத் துகளுமாகிலும், திரிவதுங் கெடுவதும் வேறே எழுத்துத் தோன் றுவதுமே விகாரம் என்னப்படும்.

விகாரம் ஒன்றும் பலவும் வரப்புணர்வது விகாரப்புணர்ச்சி ஆம். விகா ரம் இன்றிப் புணர்வது இயல்புப்புணர்ச்சி ஆம்.

[நன்னூல் 153-157.]

இவைகளை அறியவேண்டுமெனவெனில் :

“மலர்க்களை தொடுத்தான்” என விகாரம் உண்டான வழியில்,
மலராகிய கணையைத் தொடுத்தான், என்று பொருள் கொள்ளும்; [வி. 30.]
“மலர்களை தொடுத்தான்” என இயல்பாக வந்த வழியில்
மலரையும் கணையையும் தொடுத்தான், என்று பொருள் கொள்ளும்.
இவ்வாறு விகாரத்தினைப் பொருள் வேறுபடுத்திக் காண்க.

20. CHANGES.

உ௦. —அவ்விகாரம் எத்தனை வகை ஆம்?

தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகை ஆம்.

[நன்னூல் 154.]

(க.) இல்லாத விடத்து எழுத்து உண்டாகுவது தோன்றல்.

(உ-ம்.) என இடத்தில் = எனவிடத்தில், என்பதில்-ன் தோன்றியது தோன்றல் விகாரம்.

(உ.) ஒரெழுத்து மற்றொரெழுத்தாக மாறுவது திரிதல்.

(உ-ம்.) பால் + குடம் = பற்குடம், என்பதில் பகம் மற்றொரு மாறியது திரிதல் விகாரம்

(க.) இருக்கிற விடத்து ஒரெழுத்து மறைவது கெடுதல்.

(உ-ம்.) மரம் + வீடு = மரவீடு, என்பதில் மகரம் மறைந்தது கெடுதல் விகாரம்

21. INFLECTED COMBINATION.

உக. வேற்றுமைச்சந்தி ஆவதென்ன?

நிலை மொழியின் இறுதியிலே ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்

I. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

என்னும் உருபுகள் தொக்கும் விரிந்தும் வரப் புணர்வது வேற்றுமைச்சந்தி ஆம்.(K)

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) மரத்தை வெட்டினான், மரம் வெட்டினான் என்பதில் ஐ என்னும் வேற்றுமை உருபு வெளிப்பட்டும் வெளிப்படாமல் மறைந்தும் வரப் பொருந்தியது.

கல்வெறிந்தான், கல்லாவெறிந்தான், (முன்றும்), கொற்றன் மகன், (சாங்காம்.), மலைவீழ் அருவி, (ஐந்தாம்.), சாத்தான் கை, (ஆரும்.), மலை செல், (முழாம்.).

22. UNINFLECTED COMBINATION.

உஉ.—அல்வழிச்சந்தி ஆவதென்ன?

வேற்றுமை அல்லாத வழியில் நிலைமொழியும் வருமொழியும் புணர்வது அல்வழிச்சந்தி ஆம்.

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) வந்த மனிதன்.

ஓ க. உயிரீற்றுப் புணரியல். [நன்னூல் 162-203.]

23. VOWEL BEFORE VOWEL.

உஉ.—உயிருக்குப் பின் உயிர் வந்தால் எவ்வாறும்?

(க.) இ, ஈ, ஐ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் இடையிலே யகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

[நன்னூல் 162.]

(உ-ம்.) மணி + அழகு = மணியழகு.
நீ + எரியும் = நெயிரியும்.
மலை + அருவி = மலையருவி.

(உ.) ஏ என்னும் எழுத்துக்குப்பின் உயிர்வந்தால் யகர ஒற்று, வகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) நானே + அரசன் = நானேயரசன்.
சே + ஏறி = சேவேறி.

(ஈ.) மற்ற உயிராகிய அ, ஆ, உ, ஊ, எ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் வகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மக + அரிது = மகவரிது.
பவா + அருமை = பவாவருமை.
திரு + உளம் = திருவுளம்.
பூ + அம்ன = பூவம்ன.
ஈ + அன் = எவன்.
கொ + அதிகம் = கொவதிகம்.
கோ + அழகு = கோவழகு.
கொ + அழகு = கொவழகு.

(ஐ) ஐம்முதல் ஆதல் தழுவு தொடர் வேற்றுமை

செய்வீதி நிலையும்; எழுவாய், வீதி, முற்ற

நீடை, உரி, எச்சம், அடுக்குவளை, உம்மை

தழுவு தொடர் அல்வழிச் சந்தி என்ப.—[இலக். வீசக்.]

௨௩ (க.) இடையிலே வரும் யகரமும் வகரமும் உடம்படுமெய்கள் என்னப்படும், மற்றைய பாஷைகளிலே இவ்விரண்டும் உயிர்களுக்கு இனமான அரை உயிர்கள் என்னவும் படும், (உ.) உலகவழக்கில் உடம்படுமெய் இன்றிபும் வழங்கும்.

அப்பிசாயம். (24.)

“வினை வலியுந், தன் வலியு” மாற்றான் வலியுந், [வி. 152.]
துணை வலியுந் துக்கிச் செயல்.” [வி. 85.]

“மிருதியான் மிக்கவை செய்தாராத் தாந்த் [வி. 96. 95. 74.]
தருதியான் வென்ற விடல்.” [வி. 39. 85.]
[இவற்றில் இருக்கிற சத்திகள் எவை?]

பின்வரும் வசனங்களில் உடம்படுமெய்களோடு எழுத:
“பச்சோலைக்கு இல்லை ஒலி.” “வற்றிய ஒலை ஈலகலகரும்,” “கீரிற் குயிழி இளமை.”
[வி. 121.] [வி. 155.]

பின்வரும் பாட்டில் உடம்படுமெய்களை நீக்கிப், பதங்களைப் பிரித்து, நிறத்தங்களோடு எழுத:
“கீரிடை புறங்குஞ் சங்கமிவிலை புறங்கு” [வி. 63. 33.]
தாரிடை புறங்கும் வண்டு தாமரை புறங்குஞ் செய்வா [வி. 152. 37.]
கேரிடை புறங்குமாமை தறையிலை புறங்குமிப்பி
பேரிடை புறங்குமன்னம் பொழியிலை புறங்குந்தோகை.”
[வி. 165.]

24. உ. BEFORE A VOWEL, OR ய.

உ.பு.—தனிக்குறில் அணையாத உகரத்துக்குப் பின் உயிர் ஆவது யகரம் ஆவது வரில் எவ்வாறும்?

உயிர் வந்தால் உகரங் கேடும். யகரம்வந்தால் உகரங்கேட இகரந் தோன்றும். அவ்வாறு தோன்றிய இகரங் குற்றியலிகரம் என்னப்படும்.

[நன்னூல் 93. 164.]

(உ-ம்.) ஆடு + அரித = ஆடரித.
அகித + இல்லை = அகிலில்லை.
வாகு + அரித = வாகரித.
கொக்கு + ஒடிற்று = கொக்கோடிற்று.
குரங்கு + ஏறிற்று = குரங்கேறிற்று.
என்பது + யாது = என்பதியாது.

௨௪ செய்வது அரித, என விகரமின்றி எழுதுவதும் உண்டு.

25. ANY LETTER AFTER A DEMONSTRATIVE OR INTERROGATIVE LETTER.

உ.பு.—சுட்டெழுத்துக்குப் பின்னும், எகரவினாவெழுத்துக்குப் பின்னும், மெய்யெழுத்து வந்தால் எவ்வாறும்? உயிர்எழுத்து வந்தால் எவ்வாறும்?

மெய் எழுத்து இரட்டிக்கும்; யகரம்வரில் வகரந் தோன்றும்; உயிர் வந்தால் வகரந் தோன்றும்.

[நன்னூல் 163.]

1. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்பணரியல்.

(உ-ம்.)	அ + மனிதன்	=	அம்மனிதன்.
	இ + பொழுது	=	இப்பொழுது.
	எ + வகை	=	எவ்வகை.
	அ + யானை	=	அவ்யானை.
	அ + உயிர்	=	அவ்வுயிர்.

அப்பியாசம். (25.)

“எவ்வதனைவதுலகம் உலகத்தோ [வி. 24. 95.]

டவ்வதனைவ தறிவு.”

[எ + அது = எவ்வது. அ + அது = அவ்வது.]

“காதலென்ற எவறு கடலுளாழ்த்தனன்.” [வி. 24. 153. 63. 79.]

[பதம் பிரிக்க.]

“வணிக மாக்களை பொத்தவ்வாரியே.” [வி. 33. 69. 79.]

“கொருநலுளொருவனின்நிலை பென்னும் [வி. 125.]

பெருமையுடைத்திவ்வுலகு.”

[பதம் பிரித்து, இன்றியமையாத விகாரம் இது எனப்பார்த்து, மற்றதை சீக்கி, மீறுத்தற்களோடு எழுத.]

“எப்பொருள் எத்தன்மைத்தாயினும் அப்பொருள் [வி. 93.]

மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.”

26. WORD IN டி AND று MAKE ட்டி AND ற்று.

உகா.—தனிக்ஞறில் அணையாத டி, று, கு, து, பு நிலைமொழியின் ஈற்றில் வரும்பொழுது எவ்வாறும்?

(க.) வேற்றுமை வழியில் பெரும்பாலும் ட், ற், இரட்டிக்கும்

[கன்னடம் 183.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால் : ஆட்டுக்கால், [வேற்றுமை.]

ஆறு + மீன் ஆற்றமீன்.

வயிறு + வலி வயிற்றவலி.

(உ.) அல்வழியில் சிலவிடத்து இரட்டிக்கும்.

குருடு + கண் = குருட்டுக்கண், [அல்வழி.]

மலடு + பசு = மலட்டுப்பசு.

(க.) அன்றியும், எருது + தோல் = எருத்துத்தோல்,

வெருகு + கண் = வெருக்குக்கண்,

= சிலவிடத்து த், க், இரட்டித்து வரும்.

(ச.) அன்றியும், மருத்து + பை = மருத்துப்பை,

கரும்பு + வீல் = கரும்புவீல்,

கன்று + ஆ = கன்றூ,

என சிலவிடத்து வேற்றுமை வழியில் மெல்வினம் வல்வினம் ஆகும்.

[கன்னடம் 184]

(இ.) அன்றியும், அன்பு + தனை = அற்புத்தனை,

ஞாங்கு + மனம் = ஞாக்கு மனம்,

என சிலவிடத்து, அல்வழியிலும், மெல்வினம் வல்வினம் ஆகும்.

அன்றியும், பண்டு + நாள் = பண்டைநாள்,

இன்று + நாள் = இன்றை நாள்,

என சிலவிடத்து ஐக்காரச்சாரியை பெற்ற வரும். [கன்னடம் 185.]

அப்பியாசம். (26.)

“வேந்தவை இருந்த நீ.” (வேந்த + அவை.) [வி. 152.]

“பளிக்கு மேனிலம்,” (பளிக்கு.) [வி. 39.]

“கைவளர் மருத்தவர் அன்றிக் காய்த்த நோய் [வி. 153. 96. 93.]
மெய்வளர் பிணியுளர் அந்தல் வேண்டலர்.” [வி. 152. 153. 125. 89.]

“வீரப்பிலார் இல்லத்த வேறிருத்துன்னும் [வி. 17. 125. 66. 152.]

வெருக்குக் கண் வெங்கருளை வேம்பாம்.” [வி. 121.]

“வேப்பங்காய்.” [வேம்பு + அம் + சாய். வி. 161. காண்க.]

“கன்னவின் கருப்புச்சிலை.” [வி. 65.]

“சட்டி நாள் அற்றன, நல்லாரும் அலிவென், [வி. 95. 82. 93.]
அற்புத்தனையும் அவித்தன.”

27. க, ச, த, ப DOUBLED.

உஎ.—உயிருக்குப் பின் க, ச, த, ப வரில் எவ்வாரும்?

உயிருக்குப் பின் வரும் க, ச, த, ப பெரும்பாலும் இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 165.]

(உ-ம்.) மற்ற, காரியம் மற்றக் காரியம்.
இசை, சத்தம் இச்சை சத்தம்.
வாங்கி, தருவேன் வாங்கித் தருவேன்.
சாலை, பாம்பு சாலைப் பாம்பு.

ஆகிலும், வினாப்பெயருக்கும்; விளிப்பெயருக்கும்; அஃறிணைப்பெயருக்கும்; வினைமுற்றுக்கும்; பெயர்எச்சத்துக்கும்; வினைத்தொகைக்கும்; அது, இது, இவை, அவை, பல, சில, நீ, ஒரு, சிறு, அறு, எழு என்பவைகளுக்கும்; மூன்றாம், ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுக்கும்; உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயருக்கும்; பொதுப்பெயருக்கும் முன் வரும் க, ச, த, ப இயல்பாம்.

[நன்னூல் 160. 161. 159. 167—203.] (L)

(உ-ம்.) அவன கொடுத்தான்; அன்ன கொடும்; செய்கை தம்பி; ஓடின குதிரை; குவிர் காற்று; அது பெரிது; சாத்தனோடு கொண்டான்; என்ன தலை; தம்பி கை; நம்பி தந்தான்.

ஐ பெரும்பாலும் வடமொழிகள் தொடர்ந்துவருவதில் மேற்சொல்லிய எழுத்தகர் மிகா.

(உ-ம்.) ஆதி + பகவன் = ஆதிபகவன். சபா + சுணம் = சபாசுணம்.

(L) “எழுவாய்ச் சந்தியின் இசை வலி இயல்பே.” [அகத்.]

“வியங்கோள் விருதி முன் வலி இயல் பாரும்.” [அகத்.]

(உ-ம்.) “சொல்லிக் சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க [வி. 85. 86. 93. 92.]
சொல்லிற் பயனிலாச்சொல்.” [வி. 91.]

“இரண்டன் விபுத்தி எஞ்சில் வலி இயல்பாம்.” [அகத்.]

(உ-ம்.) “குன்றிய சீரியர் ஆயினுஞ் சீர்பெறுவர், [வி. 87. 93. 142.]

குன்றினார் கேண்மை கொலின்.” [வி. 109. 93. 152. 86.]

“முன்றன் உருபினும், ஆறன் உருபினும்,
வல் வெழுத்து மிகுதல் இல் வெண மொழிய.” [இலக். வி.]

I. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்

அப்பியாசம். (27.)

“கங்கைதீம் புனஞ்சு.” [வி. 154. 121. 39. 93.]

“உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி.” [வி. 86. 111.]
[என் க இரட்டிக்கவில்லை?]

“கில்லாது செல்வம்.” [வி. 89.]

“அறு சளை புண்டி.” [வி. 159. 96.]

“சோம்பித் திரியேல்.” [வி. 86. 92.]

“அலை கடல்.” “விரி கதிர்த் திங்கள் ஒத்தான்.” [வி. 153. 152.]

“பின் முகக் கவி யான பன் மாக்களோ [வி. 153. 36. 69.]

டனி வருத் தென வீர்த்தினைத் தார்த்தவின் [வி. 114. 61.]

மணி புடைக் கொடி தோன்ற வந்துன்றலாந் [வி. 62. 140.]
புணர் மேற் பொரப் போவது போன்றதே.” [வி. 63.]

“.....அணியாளோ [வி. 89. 112.]
கண்ணவாத் தக்க க ள்?” [வி. 29. 152. 125.]

“.....ஐய, கேள்! [வி. 64.]
எய்திய செல்வத்தர் ஆயினால் சிழ்க்கைச் [வி. 93.]
செய்தொழிலாந் காணப்படும்.”

“நீயவை நீய பயத்தலாந் நீயவை!
நீயினும் அஞ்சப் படும்.” [வி. 93.]

“சடச் சடரும் பொன் போல் ஒளி விடுந் துன்பஞ்
சடச் சட சோறெனப் பவர்க்கு.”

28. PLURALS III அ TAKE THE INCREMENT அற்று III அத்து.(X)

உஅ.—அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்முன், வேற்றுமை வழியில், மெய்வரில் எவ்வாறாம்?

இடையில் அற்றுச் சாரியைதோன்றும்.

(உ-ம்.) பல, ஐ பலவற்றை.
சில, கு சிலவற்றை.

§ 2. மெய்வீற்றுப் புணரியல்.

29. THE FINAL CONSONANT A SYLLABLE DOUBLED BEFORE A VOWEL.

உக.—தனிக்குறில் அணைந்த ஒற்றின்பின் உயிர்வந்தால் எவ்வாறாம்?
அவ்வொற்றெழுத்து இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல். 205.]

(உ-ம்.) மண் + அழகு = மண்ணாழகு.

(X) “பல்லவை முதலிய அகர விற் பெயர்
அற்றெடு சிவணல் எச்சம் இன்றே.” [இலக்கண விளக்கம்.]

அப்பியாசம். (29.)

“பொன்னணியும் வேந்தர்.” [வி. 152. 149.]

“கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு [வி. 93. 95. 66.]

புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.” [வி. 91. 95.]

[கண் + உடையவர். புண் + உடையவர்.]

30. LETTERS DOUBLED AFTER ய், ர், ழ்.

நா.—ய், ர், ழ் என்னும் எழுத்தின் பின் எவ்வெழுத்துகள் மிகும்?

(க.) அடை மொழிகளின் ஈற்றில் இருக்கும் ய், ர், ழ் என்னும் ஒற்றின்பின் வல்லினம் மிகும்.

[நன்னூல் 224.]

(உ-ம்.) பொய் + செல்வம் = பொய்ச்செல்வம்.

பாழ் + கொல்லை = பாழ்க்கொல்லை.

கார் + பருவம் = கார்ப்பருவம்.

(உ.) வேற்றுமைவழியில் அவற்றின்பின், வல்லினம் பெரும் பாலும் மிகும்.

(உ-ம்.) காய் + கால் = காய்க்கால்.

பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.

கீர் + குமிழ் = கீர்க்குமிழ்.

(ஈ.) போய், ஆய் என்னும் வினைஎச்சங்களுக்குப் பின் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) போய், சொன்னான் போய்ச்சொன்னான்.

ஆய், போயிற்ற ஆய்ப்போயிற்ற.

அப்பியாசம். (30.)

“தவிர்க்கை.” [வி. 155.]

“செலி கைப்பச் சொற் பொறக்கும் பண்புடை வேந்தன் [வி. 86. (உ.) 87. 62 152.]

கலிகைக் கீழ்த தற்கும் உளகு.” [வி. 63.]

“.....அஞ்சை

தஞ்சல் அறிவார் தொழில்.” [வி. 95.]

“இன்னுயிர்த்தனை இவன்.”

[வேற்றுமைத் தொகைத்தொடரில் காரத்தின்பின் தகரம் இடப்பட்டதது.]

“ஆன்படு சொய் பெய் கலனுள்.” [வி. 153. 63.]

“தக்கைதாய்ப்பேண்.” [வி. 156.]

“உருள் ஆயம் ஓவாது கூற்றி [வி. 153. 90. 86. (உ.)]

பொருள் ஆயம் போழும் புறமே படும.”

1. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

31. ரு, ம, ந, DOUBLED.

நுக.—ரு, ம, ந எப்பொழுது இரட்டிக்கும்?

குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த யகரத்தின் முன்னுந் தனி ஐகாரத்
தின் முன்னும் ரு, ம, ந இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 158.]

(உ-ம்.) மெய் + ரூனம் = மெய்ஞ்ஞானம்.

— + மாறு = கைம்மாறு.

செய் + நன்றி = செய்கின்றி.

அப்பியாசம். (31.)

“பொருள் செடுத்துப், பொய்ம மெற்கொள்தி, [வி. 86. (க.)]

அருள் செத்தெல்லல் உழப்பிக்குஞ் குத.” [வி. 103.]

எழுபாய்—குத.

“கைம்மாறு நினக்காற்றல் அரிது.” [வி. 73.]

“மைந்நின்ற ஒண்கண்.” [வி. 36.]

“மெய்ஞ்ஞானம் ஆமி, மிவிரின்ற மெய்க்கடரே!” [வி. 64.]

32. CHANGES OF FINAL ம் INTO ன், ஞ், AND ந்.(N)

நுக.—மொழியீற்று மகரம் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று மகரமானது ககர சகரங்கள் வரில் முறையே
நகரமாகவும், ஞகரமாகவும்; தகர நகரங்கள் வரில் நகரமாகவுந்
திரியும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்.) மனம் + களித்தது = மனக் களித்தது.

மரம் + சாய்ந்தது = மரஞ் சாய்ந்தது.

பாவம் + தீயது = பாவத் தீயது.

செய் + நெல் = செக்கெல்.

அப்பியாசம். (32.)

“நஞ்சடைமை தான் அறிந்து, நாகம் காத்துறையும்.”

“நன்னூலார் வின்மை வறமை; அகித்துடைமை
பண்ணப் பணத்த பெருஞ் செல்வம்.” [வி. 121.]

“இனக் தீ தெனிலும் இயல்புடையார் கேண்மை [வி. 93. 142.]

மனத் தீதாம் பக்கம் அரிது.” [வி. 87.]

(N) “வலி வரின் மகிகான் வருக்கம் ஆகும்,
நல் வரின் நனிக்குறின் மகவு நல்வரம்;
வவ்வுழி இன்றி மகரம் செடுகே.” [தொன்னூல்.]

“சந்தன மென் றாடு தான் நேய்த்த காலத்தம் [வி. 66. 152. = காலத்திலும்.]

கந்தம் குறைபடா தாதலாற் றந்தம் [வி. 74.]

தனஞ் சிறியர் ஆயினும், தாச் சேந்தச் சேட்டான், [வி. 93.]

மனஞ் சிறியர் ஆவரோ, மற்ற?” [வி. 112. 116.]

“செந் செல்லால் ஆய செழு முனை.” [வி. 87.]

“எந்நெறி யானும் இறைவன் நன் மக்களைச் [வி. 59. 113. 38. 69.]

செந் நெறி மேனிப்பச் செயல் வேண்டும்.” [வி. 63. 39. 94.]

33. FINAL ம்.

நா.நா.—மொழியீற்று மகரங் கெடுவதும் உண்டோ?

மகரத்தின் முன்னும், நகரத்தின் முன்னும், தொடர் மொழி (வி. 150.) யின் முதலுறுப்பாக வருகிற பொழுதுங், குறிலனை யாத மொழியீற்று மகரங் கெடும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்.) காவம் + நெழுது = காலநெழுது.
மாம் + மெல்லியது = மாமெல்லியது.

அப்பியாசம். (33.)

“ஆலயத் தொழுவது சாலவு” நன்ற. [வி. 152. 95. 120. 93.]

“அறவாழி யந்தனை.” [அறம் + ஆழி.]

“கோட்டுப்பூப் போல மலர்க்கு, பிற் கூம்பாது, [வி. 119.]
வேட்டதே வேட்டதே” கட்டாட்சி; தோட்ட [வேர்வி. 95.]
கயப்பூப்போன் முன்மலர்க்கு, பிற்கம்பு வானா
கயப்பாரு” கட்டாரும் இல்.”

[கயம் + பூ = கயப்பூ.]

■■■ CHANGES OF FINAL ண் ■■■ ன் INTO ட்.

நா.சா.—மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும், வேற்றுமை வழியில், ககர சகர பகரங்கள் வரில் டகரம் ஆம்.

[நன்னூல் 209. 227.]

(உ-ம்.) மண் + குடம் = மட்டகுடம்.
மண் + சாடி = மட்டசாடி.
மண் + பாளை = மட்டபாளை
முள் + கூர்மை = முட்கூர்மை.
கன் + சொரிந்தான் = கட்டுசொரிந்தான்.
முள் + புறம் = முட்புறம்.

1. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

அப்பியாசம். (34.)

“தட் சிலம்பி அலர்க்தன துண்டெல்.” [வி. 37.]

“கண் கால் கொன்றிட வீழும், அடுத்தன்று” [வி. 152, 124, 140.]
கல்லாள் இல்லாத குடி.” [எழுவாய்: குடி.]

“பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை காதன்மை [வி. 63, 95.]
கையல் வதன்கட் செயல்.” [வி. 125, 63.]

“கட் புலம்.”

“ஒவ்வ தறிவ தறித்தன்கட் டல்விச் [வி. 95, 63, 37.]
செவ்வார்க்குச் செவ்வாத தில்.” [வி. 95, 125.]

“செவ்வத்துட் செவ்வஞ் செவீச்செவ்வம்.” [வி. 63, 131.]

“.....கண்பலோ [வி. 81, 112.]
கல குத்திறென்று தவ் கை.” [வி. 79, 114, 74.]

“என் பொருட் ...கச் செலச் செல்லித், தான் பிறர் வாய் [வி. 93.]
துன் பொருள் காண்ப தறிவு.”
[எழுவாய்: காண்பது. பயனிலை: அறிவு.]

“கல்லார்கட் பட்ட வறுமையின் இன்னுதே [வி. 93, 63, 61.]
கல்லார்கட் பட்ட திரு.” [வி. 95.]
[கல்லார்கண், கல்லார்கண்]

“.....வாழ் நாட்கள் [வி. 153.]
சென்றன! செய்வதனை.” [வி. 79, 95, 84.]
[இயல்பாதலுக்குக் காணும்?]

35. CHANGES OF FINAL ன் AND ல் INTO த்.

௩௩.—மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் பெரும்பான்மையாய் வேற்றுமை வழியிலுஞ், சிறுபான்மையாய் அல்வழியிலுங், ககர சகர பகரங்கள் வரில் நகரம் ஆம்.

[நன்னூல் 209, 227.]

(உ-ம்.) பொன் + குடம் = பொற்குடம்.
பொன் + சாடி = பொற்சாடி.
பொன் + பாணை = பொற்பாணை.
கல் + கடம் = கற்கடம்.
விரல் + சித்தி = விர்சித்தி.
விரல் + புறம் = விர்புறம்.

அப்பியாசம். (35.)

“கைத்துடையான் காழ்கீழ் ஒதுங்குங் கடன் ஞாலம்.” [வி. 36, 93, 63, 157.]

“கல்லாதவரு’ நனி கல்லச் கற்றுச் முந் [வி. 95, 120, 63.]

சொல்லா திருக்கப் பெறின.” [வி. 90, 86.]

“.....செடுந் காமம் [வி. 121.]

முற்பயக்குஞ் சின்ன இன்பத்தின், முற்றியாய், [வி. 87. 121. 93. 157.]
பிற்பயக்கும் பிறை பெரிது.”

“செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம் [வி. 94. 93. 95. 152.]

உயற்பால தன்றிக் கெடும்.” [வி. 93. 81.]
[எழு: செல்வம். பயனிலை: கெடும்.]

“குன்ற போற் குணத்தான்.”

“தன்னைத் தான் காக்கிற் சினம் காக்க.” [வி. 85.]

“நிற்கரிய தொன்றில்லை.” [வி. 73. 93.]

“அறிவின் ஆருவ துண்டோ, பிறிது கோய்
தக் கோய் போற் போற்றுக கடை.” [வி. 59. 95. 91.]

——

36. CHANGES OF FINAL ல் AND ள் INTO ன் AND ண்.

நிசா.—மொழியீற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் எவ்வாறும்?
மொழியீற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் முறையே
னகரமும், ணகரமும் ஆம்.

[நன்னூல் 227.]

(உ-ம்.) கல் + மலை = கன்மலை.
முள் + முடி = முண்முடி.
கால் + மலர் = காண்மலர்.

 குகரத்தக்கு முன்னும் லகர ளகரங்கள் முறையே னகர ணகரங்களாம்.

(உ-ம்.) “கைத்துடையான் காந்தீழ் ஒதற்குக் கடன் ஞாலம்.” [வி. 63. 157.]

அப்பியாசம். (36.)

“நல்லார் ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரம்
கன்மேல் எழுந்ததுபோற் காணுமே.”

இல் உள்ள விகாரங்கள் ?]

“..... கெட்டாலும்
மேன்மக்கண் மேன்மக்களே.”

[இதை விரித்துக்காட்ட.]

37. CHANGES OF FINAL ண் AND ள் INTO ட்.

நிசா.—ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம் வரில் எவ்வாறும்?
(க.) ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம் வரில் வேற்
றுமைவழியில் பெரும்பாலும் இரண்டும் டகரம் ஆகும்.

[நன்னூல் 209. 227. 229. 237.]

I. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

(உ-ம்.) மண் + தீமை = மட்டமை.
முள் + தீது = முட்டது.

(உ.) சிலவிடத்து இருவழியிலுந் தகரம் டகரம் ஆம்.

(உ-ம்.) கண் + திறந்தான் = கண்டிறந்தான்.

(ஈ.) ஒரு டகரங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) நாள் + தோறும் = நாடோறும்.
தங்கள் + தலைமை = தங்கடலைமை.

(சு.) தனிக்குறிலின் பின் நின்ற எகரம் ஆய்தமாகத்திரிதலும் பொருந்தும்.

(உ-ம்.) முள் + தீது = முகிறது.

[நன்னூல் 228.]

~~~~~
அப்பியாசம். (37.)

“தகைர் பெருஞ் செல்வம்.....” [வி. 53. 121.]

[துகர், தீர்.]

“தென் டிரைப் பாவை.” [வி. 121. 157.]

“மண்டோய் தயர் கீத் தளித்தோய் கீ?” [வி. 95. 153. 152.]

“தன் டிரைப் புரை நோக்கிய நோக்கு.” [வி. 121. 152. 157. 87.]

“விண் டலம் கலக்கிலங்கு திங்கள்.” [வி. 152. 3.]

[விண் + தலம்.]

38. CHANGES OF FINAL ல் AND ன் INTO ற்.

ஈடி.—னகரத்திற்கு முன்னும், லகரத்திற்கு முன்னுந், தகரம் வரில் எவ்வாறும்?

(க.) னகரத்தின் முன்னும் லகரத்தின் முன்னுந் தகரம் வரில் வேற்றுமைவழியில் இரண்டும் நகரம் ஆகும்

[நன்னூல் 209, 229.]

(உ-ம்.) பொன் + தீமை = பொன்றமை.
கடல் + நிரை = கடற்

ஈ [நல் + தான் = நற்றல்]

எ-தில் அவ்வழியிலும் இரண்டும் நகரம் ஆயின.]

[நல் + தாமரை = நற்றாமரை.]

(உ.) அவ்வழியில் சிலவிடத்து தகரம் நகரம் ஆம்.

(உ-ம்.) பொன் + தீது = பொன்றது.

ஈ “தனக்குவமை இல்லாதான் முன் சேர்தார்.” [வி. 95. (ச) 152.]

எ-தில் வேற்றுமை வழியிலுந் தகரம் நகரம் ஆயிற்ற.

(ஈ.) ஓர் றகரங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) பால் + தீத = பாதீத.

(ஈ.) தனிக் குறியின் பின் நின்ற லகரம் ஆய்தமாகத் திரிதலும் பொருந்தும்.

(உ-ம்.) கல் + தீத = கலீத.

[நன்னூல் 228.]

அப்பியாசம். (38.)

.....தீத தூண் [வி. 154.]

பிளந்திவ தல்லாத் பெரும் பரத் தாங்கிற்
றள்து வளையுமோ தான?" [வி. 124. 121. 86.]

"பிறக்கினனா முற்பகற் செய்பிற நமக்கினனா
பிற்பகற் குமே வரும்." [வி. 86.]

"சோழநீக கூற்றம்." [வி. 153. 27.]
[சோடு + இல் + தீ + கூற்றம்.]

39. CHANGES OF ல் AND ற் INTO ன்ன், AND OF ன் AND ற் INTO ன்ண்.

ஈகி.—லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும், நகரம் வரில் எவ் வாரும்?

லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும், நகரம் வரில் மு றையே, இரண்டும் னகரமும், ணகரமும் ஆம்.

[நன்னூல் 229.]

(உ-ம்.) லல + லெறி = லன்னெறி.
தென் + தீர் = தென்னீர்.

ஓர் னகரமும், ணகரமுங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) வானத்தில் + ரினறு = வானத்தினினறு.
அருள் + லம் = அருணலம்.

அப்பியாசம். (39.)

"புனனுவி மேனீர் போனிலையாமை எனறெண்ணி [வி. 63 ஆகிய. ஆகும்.]
இன்னினியே செய்க அறவீனா! ....." [வி. 111. 85. 33.]

"வேனெடுக்கண்ணாய்!" [வி. 155. 121. 93.]
வேல் + தெடும் = வேனெடும்.

ஒன்றுணர்ந்த

நிற் பாரே நீனெறிச்சென்றார்." [வி. 95. 152.]
[நீர் + தெறி = நீனெறி.]

"இருணீங்கி இன்பம் பயக்கும் [வி. 137.]
மருணீங்கி மார்து காட்சியவர்க்கு." [வி. 153. 93.]

40. CHANGE OF ன் INTO ன் AND ன் AFTER THOSE LETTERS.

சு0.—ணகரத்திற்கும் னகரத்திற்கும் முன் மொழிமுதல் நகரம் எவ்வாரும்?

(க.) தனிக்குறில் அணைந்த னகரத்தின் முன்னும், னகரத்தின் முன்னும் நகரம் முறையே னகரமாகவும், னகரமாகவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 237.]

(உ-ம்.) கண் + கீர் = கண்ணீர்.

தன் + நலம் = தன்னலம்.

(உ.) தனிக்குறில் அணையாத னகரத்திற்கும், னகரத்திற்கும் முன் நகரங்கெடும்.

[நன்னூல் 210.]

(உ-ம்.) கவண் + கெடிது = கவனெடிது.

கவன் + கெடிது = கவனெடிது.

அப்பியாசம். (40.)

“ஐயத்தி னீங்கித் தெலிந்தார்க்கு [வி. 61. 95.]

வையத்தின் வான் னனிய றுடைத்த.” [வி. 93.]

“தன்னெஞ் சிறிவது பொய்யற்கு ! பொய்த்தபின் [வி. 92. 95.]

தன்னெஞ்சே தன்னைச் சமம்.”

பிரதான விகாரங்களின் சுருக்கமான அட்டவணை.

(க.)	இ	யகரத்தின் முன்னோன்றும்.	வினா. 24.
(உ.)	உ	குறியில் உகரம் உயிர் முன்கெடும்.	24.
(க.)	ங், ய்,	சில உயிர் முன்னோன்றும்.	23.
(ச.)	க், ச், } த், ப், }	உயிருக்குப்பின் இரட்டிக்கும்.	27.
(இ.)	ம்.	கெடும்; ங், ஞ், ஞ் ஆகத் திரியும்; இரட்டிக்கும்.	32. 33. 31.
(க.)	ஞ், க், ட்	இரட்டிக்கும்.	31.
(எ.)	ட், ற்,	மொழி அகத்து இரட்டிக்கும்.	26.
(அ.)	.....	மெய்கள் கட்டின்பின்னும், வினாவின்பின்னும் இரட்டிக்கும்.	25.
(க.)	ஃ	ட் ஆகத் திரியும். } [ஞ், ங் + க், ச், ப் = ட்க், ட்ச், ட்ப்.]	34.
(க0.)	ன்	ட் ஆகத் திரியும். }	34.
(கக.)	ன்	ன் ஆகத் திரியும். [ன் + ம் = ன்ம்.]	36.
(கஉ.)	ன்	ற் ஆகத் திரியும். } [ன், ல் + க், ச், ப் = ற்க், ற்ச், ற்ப்.]	35.
(கஉ.)	ல்	ற் ஆகத் திரியும். }	35.
(கச.)	ல்	ன் ஆகத் திரியும். [ல் + ம் = ன்ம்.]	36.
(கஇ.)	த்	ட் ஆகத் திரியும். } [ன் + த் = ட்ட், ண்ட்.]	37.
		ன் + த் = ட்ட், கீட்ட், ட். }	38.
		ற் ஆகத் திரியும். } [ன் + த் = ற், கீற், ற்.]	38.
		ன் ஆகத் திரியும். } [ல் + ஃ = ன்ன், ன்.]	39.
(கஊ.)	ந்	கெடும். } [ன் + ந் = ன்ன், ன்.]	39.
		ன் ஆகத் திரியும். } [ன் + ந் = ன்ன், ன்.]	40.
		கெடும். } [ன் + ந் = ன்ன், ன்.]	40.

§ ௩. செய்யுள் விகாரங்கள்.

III. PORTICAL CHANGES.

சுத.—செய்யுள்விகாரங்கள் எவை?

(க.) வலித்தல்; அதாவது, மெல்வினத்தை வல்லினம் ஆக்கல்:
[நன்னூல் 155. 156.]

(உ-ம்.) (1.) குறந்தர எ-து குறந்தர,
(2.) ஈதது — ஈத்து எனவும் வரும்.

(உ.) மெலித்தல்; அதாவது, வல்வினத்தை மெலினம் ஆக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) புத்தி எ-து புத்தி,
(2.) தட்டை — தண்டை எனவும் வரும்.

(௩.) நீட்டல்; அதாவது, குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத் தாக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) நீழல் எ-து நீழல்,
(2.) பொழுது — போழ்து எனவும் வரும்.

(ச.) குறுக்கல்; அதாவது, நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத் தாக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) பாதம் எ-து பாதம்,
(2.) தீயேன் — தியேன் எனவும் வரும்.

(நீ.) விரித்தல்; அதாவது, இல்லாத எழுத்தை வ

(உ-ம்.) (1.) மக எ-து மகவு,
(2.) விசையுமே — விசையும்மே எனவும் வரும்.

(கூ.) தொகுத்தல்; அதாவது, உள்ள எழுத்தை நீக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) தொழாதார் எ-து தொழா எனவும் வரும்.
(2.) இல்லாதவன் எ-து இல்லாதான் எனவும், இல்லான் எனவும், இல்லான் எனவும் வரும்.

(எ.) முதற்குறை; அதாவது, முதலெழுத்தை நீக்கல்:

[நன்னூல் 156.]

(உ-ம்.) தாமரை எ-து மரை எனவும் வரும். [APHÆRESIS.]

(அ.) இடைக்குறை; அதாவது, இடையெழுத்தை நீக்கல்:

(உ-ம்.) (1.) ஒத்தி எ-து ஒதி எனவும்,
(2.) அக்கை எ-து அக்கை எனவும் வரும். [SYNCOPÉ.]

(கூ.) கடைக்குறை; அதாவது, கடை எழுத்தை நீக்கல்.

(உ-ம்.) சீலம் எ-து சீல் எனவும் வரும். [APOCOPE.]
அரவம் எ-து அரவு எனவும், அரர் எனவும்,
பி — எ-து பிலவு எனவும், இவைபோல்வனவும் வரும். (0)

(0) “குறிநீழ ஆகே குறவெ. காம் பெறும்.” [அசத்.]

அப்பியச்சம். (41.)

“இழுக்க ஹடையுழி ஊற்றக்கோல் அந்நே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.” [வி. 152.]
[ஊன்று கோல்.]

“அருகல் தாடிப் பலமுத்த கண்ணும் [என்னால் 444. வி. 143.]
பொரிதான் விளவின் வாவல் குறகா,” [வி. 157. 89.]
[அலதாடி = அயலதாடி.]

“ஆற்றின் மூழ்கி.”
[முழுமி.]

“.....துன்பக் [வி. 66.]
குறைபதி மற்றைப் பெ றவு.”
[துன்பத்துக்கு.]

41. (க.) இவற்றன், விரித்தலானது தோன்றல் விகாரம் ஆம்; வலித்தலும் மெலித்தலும், நீட்டலும், குறுக்
கலும் திரிதல் விகாரம் ஆம்; தொகுத்தலும், மூவழிக்குறைதலும், கெடுதல் விகாரம் ஆம்.

(உ.) இவையல்லாமலும், விதியின்றிப் பல விகாரங்களும் வரும்.

(உ-ம்.) யாச் எ-து ஆச் எனவும்,
தகை எ-து சகை எனவும்,
இன்றான் எ-து முன்றில் எனவும் வரும்.

(க.) வழக்கத்தில்,

இராப்பகல் எ-து ராப்பகல் எனவும்,
போருன் எ-து போருன் எனவும், இவைபோல்வன பலவும், வரும்.

§ ச. வடமொழிச்சந்தி.

42. SANSKRIT CHANGES.

சஉ.—வடமொழிகள் தமிழிலே ஒன்றோடொன்று பொருந்தும்பொ
ழுது வடநூலின் சந்தியைப் பெறுமோ?”

வடநூலின் சந்தியைப் பெறுவதும் உண்டு. அவற்றின் விவ
ரம் ஆவது:

க. திரிக்கசந்தி. (க.)

(க.) அ, ஆ முன், அ, ஆ இரண்டும் ஆகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) தேவ + ஆலயம் = தேவாலயம்.
ஞான + அமிர்தம் = ஞானமிர்தம்.
சேனா + அநிபதி = சேனாநிபதி.
சதா + ஆசர்தம் = சதாசர்தம்.

(உ.) இ, ஈ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஈகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) முனி + இத்திரன் = முனித்திரன்.
 ஈ + ஈசன் = இரிசன்.
 ஈ + ஈசன் = மரிசன்.

(ஈ.) உ, ஊ முன், உ, ஊ வரில் இரண்டும் ஊகாரம் ஆம்.

(உ-ம்.) குரு + உபதேசம் = குருபதேசம்.
 தரு + ஊனம் = தருனம்.

உ. குணசந்தி. (உ.)

(ச.) அ, ஆ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஏகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) சர்வ + ஈசன் = சர்வேசன்.
 மகா + ஈசன் = மகேசன்.

(ஐ.) அ, ஆ முன், உ, ஊ வரில் ஓகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) ஞான + உபதேசம் = ஞானோபதேசம்.
 மக்திர + ஊதி = மக்திரோதி.
 தயா + ஊர்த்திதன் = தயோர்த்திதன்.

ஈ. விருத்திசந்தி. (உ.)

(ஐ.) அ, ஆ முன், ஏ, ஐ வரில் இரண்டும் ஐகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) ஞான + ஐக்கியம் = ஞானைக்கியம்.

(எ.) அ, ஆ முன், ஒ, ஓ வரில் இரண்டும் ஓளகாரம் ஆம்:

(உ-ம்.) தின + ஓதனம் = தினோதனம்.

எழுத்துப் புணரியல் முற்றிற்று.

ல க் க ண வி ன் ன வி

II. ETYMOLOGY.

1: சொல்லதிகாரம்.

43. PARTS OF SPEECH.

சுரு.—தமிழ்ச் சொற்கள் எத்தனை வகை ஆம்? (P)

பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்கு வகை ஆம்.

[நன்னூல் 259.]

WORD.

(P) சொல் ஆவது என்ன?

ஒரு பொருளைத் தருகிற எழுத்துகள் சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 259. 274.]

KINDS OF WORDS.

தமிழாற் சொல்லப்பட்ட மூ வகை மொழிகள் எவை?

ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என்பனவாம்.

[நன்னூல் 260.]

WORDS WITH SINGLE MEANING.

ஒரு மொழிகள் ஆவன எவை?

ஒன்று கின்ற தந்தம் ஒருபொருளைத் தருவனவாம். தனி மொழிகள் எனவும்பெறும்.

[நன்னூல் 260.]

☞ தொடர் மொழியைக்குறித்த 150 வி. காண்க.

AMBIGUOUS WORDS.

பொதுமொழிகள் ஆவன எவை?

ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத்தருவதும் அன்றித், தொடர்மொழிகளாய்ப் பலபொருளையுக் தரும் மொழிகள் ஆம்.

[நன்னூல் 260.]

(உ-ம்.) வேங்கை எ-து புலி என்ற அர்த்தம்கொள்ளும் ஒருமொழி; அன்றியும் வேகின்ற கை என விரியுங்காலத்தில் தொடர்மொழி ஆயிற்று.

FURTHER DIVISION.

இன்னஞ் சொற்களை வகுக்கும் வகை என்ன?

இயற் சொல் என்றும், திரி சொல் என்றும், திரைச் சொல் என்றும், வட சொல் என்றும், காலவகுப்பாக வகுப்பார்கள்.

[நன்னூல் 270.]

44. NOUN. [வி. 48-74.]

சுசு.—பெயர்ச்சொல் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளின் பெயரைக் காட்டுவது பெயர்ச்சொல் ஆம். (4)

[நன்னூல் 275.]

(உ-ம்.) மனிதன், மனைவி, வீடு.
நன்மை, தீமை.
செய்தவன், வருவது.

UNEQUIVOCAL PURE TAMIL.

இவற்றை, இயற்சொல் ஆவதெது?

செய்தமிழ் காட்டுமொழி ஆகி, யாவருக்கும் இயல்பாய்த் தன்பொருளை விளக்குஞ்சொல் இயற் சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 271.]

EQUIVOCAL PURE TAMIL.

திரிசொல் ஆவதெது?

ஒரு பொருளைக் குறித்துவரும் பல சொற்கள் ஆகியும், பலபொருளைக் குறித்து வரும் ஒரு சொல் ஆகியும், அருமையாக உணரப்படும் பொருளையுடைய திரிசொல் ஆம்.

[நன்னூல் 273.]

PROVINCIAL WORDS.

திரைச்சொல் ஆவதெது?

சொந்தமிழ் காட்டுச் சொற்களும், அன்னிய பாலுஷனிலிருந்து வந்து, சொந்தமிழ் காட்டு மொழிகளோடு கலந்து வழங்குஞ்சொற்களுள் திரைச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 273.]

SANSKRIT WORDS.

வடசொல் ஆவது எது?

செந்தமிழ்ச் சொல்லை ஒப்பணவாதி வந்து வழங்கும் ஆரியச்சொற்கள் வட சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 274.]

I. (UNMODIFIED.)

இவை தற்சமம் என்றும், தற்பவம் என்றும் இருவகை ஆம். தற்சமம் என்பது ஆரியத்திற்குத் தமிழ் முக்கும் பொது எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம்.) அமலம், குங்குமம். [AMALAM, KUNGUMAM.]

II. (MODIFIED.)

தற்பவம் என்பது ஆரியத்திற்கே உரிய எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம்.) சத்தி, போதி. [SAKTI, B'HOGI.]

(4) “உயிர்ப்பொருள், உயிரிலாப் பொருள், இரு வகையு;
ஊருதல், பறத்தல், நடத்தல், எனவே
மூலகை ஆகும் உயிர்ப்பொரு ளினமே.
இயற்கை, செயற்கை, இருவகை இனமும்,
உயிரிலாப் பொருளெனத் துணைத்தனச் புலவா.” [குலவயாத்தம்.]

“பலபொருட் பெயரே பெயர்ச்சொல் வாரும்.” [குலவயா.]

45. VERB. [வி. 75-106.]

சுரு.—வினைச்சொல் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளின் தொழிலைக் காட்டுவது வினைச்சொல் ஆம்.(R)
[நன்னூல் 320.]

(உ-ம்.) இரு, வந்தான், படிக்கிறார்கள்.

[வினைச்சொல்லை வினை என்பது ஆகுபெயர். (வி. 162.)]

46. PARTICLE. [வி. 107-117.]

சுரு.—இடைச்சொல் ஆவதென்ன?

தனித்து வழங்குதலின் ப் பெயர் வினைகளை அடுத்துவருவது
இடைச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 352.]

(உ-ம்.) அது வே என்பதில் ஏ என்பதும்; அவனும் இவனும் என்பதில், உம்
என்பதும் இடைச்சொற்கள் ஆம்.

—உ—

47. QUALIFYING WORD: ADJECTIVE OR ADVERB. [வி. 118-121.]

சுரு.—உரிச்சொல் ஆவதென்ன?

பெயர்ச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையும் தழுவி, அவைகளுக்
குரிய குணத்தைக் காட்டுவது உரிச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 374.]

(உ-ம்.) பெரிய அரசன்.
மிகவும் உழைத்தான்.இவற்றில் பெரிய என்பதும், மிகவும் என்பதும் பெயரையும் வினையையும் தழுவிய உரிச்
சொற்கள் ஆம்.

க. பெயரியல்.

48. CLASSES OF NOUNS.

சுஅ.—பெயர்ச்சொல் எத்தனைவகை ஆம்?

இகூறப்பெயர் என்றும், காரணப்பெயர் என்றும்

(R) “பலதொழிற் பெயரே வினைச்சொல் லென்ப.” [குறளையர்.]

பலக்கண வினா விடை

{ PT. I.

வகை ஆம். இவையும், பொதுப்பேயர் எனவும், சிறப்புப்பேயர் எனவும் இருவகையாக வகுக்கப்படும்.

[நன்னூல் 62. 275.]

49. ARBITRARY NOUNS.

சுகு.—இடுகுறிப் பெயர் ஆவதென்ன?

மரம், மலை என்பவற்றைப்போல ஒரு நிமித்தமும் இன்றி வருவது இடுகுறி என்பதாம்.

[நன்னூல் 62. 275.]

(உ-ம்.) நிலம், கடல், ஆறு, சேறு.

50. APPELLATIVE NOUNS.

நீடு.—காரணப்பெயர் ஆவதென்ன?

கணக்கு எழுதுகிறவனைக் கணக்கன் என்று, ஒருகிமித்தம் பற்றி வழங்குவது காரணப்பெயர் ஆம்.

[நன்னூல் 276.]

(உ-ம்.) வில்லான், டலைச்சி, கரீபன், முடவன்.

51. CHARACTERISTICS OF NOUNS.

நா.க.—பெயர்ச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறிய வேண்டும்?

பெயர்ச் சொல்லில், தீணை, பால், இடம், வேற்றுமை, என நான்கு பொருளை அறிய வேண்டும்.

[நன்னூல் 275.]

52. CLASS: PERSONAL AND IMPERSONAL NOUNS.

௫௨.—திண்ண என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

இலக்கணநூலிற் பகுக்கப்பட்ட பொருளின் சாதி அம்.

அது, உயர்திணை, அஃறிணை, என
தேவர், மனிதர், நரகர் உயர்திணை ஆம்.
மற்றைய பெயர் எல்லாம் அஃறிணை ஆம்.(8)

[நன்னூல் 261.]

53. GENDER AND NUMBER.

நா.—பால் என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

உயர்திணை ஆகிய ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என
மூன்றும்; அஃறிணை ஆகிய ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என
இரண்டும்; ஆக ஐந்து வகை ஆம்.

இவற்றுள், ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், ஆகிய மூன்
றும் ஒருமை எனவும்; பலர்பால், பலவின்பால் ஆகிய இரண்
டும் பன்மை எனவும்படும். இவை ஒருமையெண் என்றும்,
பன்மையெண் என்றும் சொல்லப்படும்.

பால் ஆவது மேற்சொல்லிய பொருள்களின் பதப்பு ஆம்.

[நன்னூல் 262-264, 276-284.]

(உ-ம்.)	ஒருமை.			பன்மை.		
	உயர்திணை.	(க.) ஆண்பால்	அரசன்.	(ஈ.)	பலர்பால்	புலவர்.
		(உ.) பெண்பால்	மனைவி.	(ஊ.)	பலவின்பால்	மாங்கள்.
	அஃறிணை.	(ச.) ஒன்றன்பால்	விடு	(இ.)	பலவின்பால்	மாங்கள்.

MASCULINE NOUNS SINGULAR.

(8) உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அன், ஆன் என்னும் விருதிகளைப்பெற்ற பெயர்களும், நம்பி, தம்பி, ஆடே, வீடலை, கோ, வேள்,
குரிசில், தோன்றல் முதலிய பெயர்களும் உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 276.]

FEMININE NOUNS SINGULAR.

உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அன், ஆன் என்னும் விருதிகளைப்பெற்ற பெயர்களும், என்னும் விருதியைப்பெற்ற அனேகம்பெ
யர்களும், எங்கை, மகடு, தையல், இருளை, மாதா, அரிவை, மடத்தை முதலிய பெயர்களும்
உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 277.]

PLURAL, MASCULINE AND FEMININE.

உயர்திணைப் பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அர், ஆர், அர்கள் என்னும் விருதிகளைப்பெற்ற பெயர்களும், கோக்கள், மனுக்கள், முதலி
யவும் பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 278.]

54. PERSON.

௫௪.—இடம் ஆவது எத்தனை?

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூன்று.

இடமாவது சொற்களின் நிகழ்ச்சிக்குரிய தானம் ஆம்.

[நன்னூல் 265, 266.]

(க.) இவற்றுள், தன்னைக்கானே குறித்தது தன்மை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. .. நான், அடியேன். } [சொல்லுவோர்.]
 { பன்மை. .. நாம், அடியேம். }

(உ.) முன் நின்றவனைப்பார்த்துப் பேசுவது முன்னிலை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. ... .. நீ, கொடியாய். } [கேட்போர்.]
 { பன்மை. ... .. நீங்கள், தேவரீர். }

(க.) மற்றப் பொருளைக்கு 'த்துக் காட்டுவது படர்க்கை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. ... .. அவன், மனிதன், வீடு. } [சொல்லப்படுவோர்.]
 { பன்மை. ... .. அவர்கள், மனிதர், வீடுகள். }

55. CASE.

௫௫.—வேற்றுமை ஆவது என்ன?

பெயரின் இயல்பை வேறுபடுத்துவதே ஆம்.

அது எட்டுவகை ஆம்.

[நன்னூல் 240-242. 291-293.](T)

56. FIRST OR NOMINATIVE CASE SINGULAR.

௫௬.—முதலாம் வேற்றுமை எது?

திரிபில்லாத பெயரின் இயல்பே 'ஒருமையில் முதல் வேற்றுமை எனவும், எழுவாய் எனவும்படும்.(v)

[நன்னூல் 293-295.]

(உ-ம்.) மனிதன், மனைவி, வீடு.

[வினா 128 காண்க.]

57. SIGNS OF NOMINATIVE.

௫௭.—எழுவாயைக் குறித்துக் காட்டுகிற சொல்லுருபுகள் எவை?

ஆனவன், ஆனவள், ஆனது,

ஆனவர், ஆனவர்கள், ஆனவை;

என்பவன், என்பவள், என்பது,

என்பவர், என்பவர்கள், என்பவை முதலிய

சொல்லுருபுகள் எழுவாயைக் குறித்துக் காட்டும்.(v)

(T) "விபத்தி என்பது வேற்றுமை எனப்படும்." [கூலையா.]

(U) "பெயரே அன்றிப் பிறகு வேலா." [அகத்.]

(V) "பெயர்ப்பின் விருதி பெறாதே ஆயவன், ஆனவன், ஆவான், ஆனென் வன் முதல் ஐம்பாற் சொல்லும் பெயர்ப்பின் அடைதலே." [இல-கொத்து.]

(உ-ம்.) இராசாவானவர் வந்தார்.

பொன்னன் என்பவன் வந்தான்.

இவை மற்ற வேற்றுமையின் உருபுகளும் பெற்று வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) இராசாவானவருக்குச் சிம்மச்சுனம்.

பொன்னன் என்பவனோடு வந்தான்.

== வினையால் அணையும் பெயர்கள். வி. 95 காண்க. 105 வினாவையும் ஒத்தப்பார்க்க.]

58. SECOND OR ACCUSATIVE CASE.

நுடி.—இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு ஐ என்பதே ஆம்.

இதின் பொருள் செயப்படுபொருளே.

[நன்னூல் 296. 255.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	இரண்டாம் வேற்றுமை.
மனிதன்,	ஐ	மனிதனை உண்டாக்கினார்.	
தந்தை,	ஐ	தந்தையைக் கனம்பண்ணினான்.	
பூ,	ஐ	பூவை அணிந்தார்.	
மரம்,	ஐ	மரத்தை வெட்டினான். [வி. 66.]	
வீடு,	ஐ	வீட்டைக் கட்டினான். [வி. 68.]	
நிலங்கள்,	ஐ	நிலங்களை வளங்கினான்.	

59. THIRD OR INSTRUMENTAL ABLATIVE.

நுகு.—மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு, உடன், கொண்டு என்பவை ஆம்.

இன் பொருள் ஏது, உடனிகழ்ச்சி என இரண்டாம்.

[நன்னூல் 297. 256.]

(உ-ம்.)	உருபு.	மூன்றாம் வேற்றுமை.	பொருள்.
		{மண்ணால் } ஒரு குடத்தை வளைத்தான்.	
		{மண்ணால் }	
மந்திரி, ஓடு, ஓடு		{மந்திரியோடு } அரசன் வந்தான்.....	உடனிகழ்ச்சி.
		{மந்திரியோடு }	
அவன், உடன்		அவனுடன் மற்றவர்களும் இருப்பார்கள்.	உடனிகழ்ச்சி.
வான், கொண்டு		வான் கொண்டு வெட்டினான்.....	ஏது.

இஃது, காணம், கருவி, ஏன் ஒரு பொருட்சொற்கள்.

அப்பியாசம். (59.)

“பொன்னால் ஆகிய ஆபரணத்தை அணியும் அரசர்.”

“அறத்தான் வருவதே இன்பம்.” [வி. 95. 131.]

“இயற்கை அறிவோடு கடைய கல்வி.” [வி. 96.]

“உலகத்தோடொப்ப ஒழுக்கம்.” [வி. 86. (உ.) 85.]

“விலங்கொடு மக்கள் அனையர்” [வி. 93. 69.]

இலங்குநூல் சுற்றரோ டேனையவர்,” [வி. 153, 82. (எ.)]

“சீர்மை நிறப்பொடு கீத்கும்.” [என். 361.]

“ஊருடன் பணக்கில் வேருடன் செலும்.” [வி. 86. 137.]

60. FOURTH OR DATIVE CASE.

கூ0.—நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு கு என்பதே ஆம்.

இதன் பொருள் கொடை, பகை, தகுதி, நிமித்தம் முதலியவை ஆம்.

* [நன்னூல் 298.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	நான்காம் வேற்றுமை.	பொருள்.
தரித்திரர்,	■	தரித்திரருக்குப் பிச்சை கொடுத்தான்.	[உ. சாரியை.]...	கொடை.
வேதம்,	கு	வேதத்திற்கு விசேஷமான காரியம்.	[இன் சாரியை.]...	பகை.
மோதிரம்,	■	மோதிரத்திற்குப் பொன்.....		நிமித்தம்.
அரசன்,	கு	இவ்வரசனுக்கு அரசனுக்குரியது.....		தகுதி.

(க.) பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையே சாரியைகள் வரும் எனக் காண்க.

(உ-ம்.) தக்கைக்குத் தாய்க்குத் கனஞ்செலுத்தவேண்டும். [உ. சாரியை.]

இதனுக்கு [அன், உ, சாரியைகள்].

மகனுக்கு எனவும், மகற்கு எனவும் வரும்.

(உ.) நிமித்தப்பொருளிலே ஆக என்றும், நிமித்தம் என்றும், பொருட்டு என்றும் சொல்லுபபுக்களாகவரும்.

(உ-ம்.) எனக்காகச் செய்தான்.

என்னிமித்தம் வந்தான். [வி. 40 காண்க.]

இதன்பொருட்டுப் போனான்.

அப்பியாசம். (60.)

“செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு [வி. 90.]

வையகமும் வானகமும் மாறல் அரிது.” [வி. 154.]

*க அன்பு காப்பென்பு; வழியார்

“... ..தொல்லுவதில்
சல்லார் ஒருவர் உளவேல் அவர்பொருட் [வி. 86. (உ.)]

டெல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.”

“சொல்லாக் குயிலென்று; கீர்க்குநாளை உண்டி;
புல்லிதம் பூவிற்கும் உண்டு. [வி. 153. 65.]

“... ..வாங்கி

ஊரி தோடெவ்வாரோ? இல்.” [வி. 34.]

“ஆயிரம் ஊக்கைக்கோர் கல்.” [வி. 159.]

61. FIFTH OR ABLATIVE OF MOTION.

சூக.—ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் இல், இன், என்பன வாம். சிலவிடத்து நின்று, இருந்து என்னுஞ் சொல்லுருபுகளும் வருமь.(w)

இவற்றின் பொருள், நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது முதலியவாம்.

[நன்னூல் 299.]

(ச.) ஏதப்பொருள் மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு அன்றி, இதற்கு அவ்வளவு சிறப்பல்ல.

(உ.) நின்று என்னுஞ் சொல்லுருபு பெயரோடு வராமல் தனித்து வழக்குதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) “தன்பத்திலும் வறமையிலும் நின்று சீங்கொன்.”

(உ-ம்.)

பெயர்.	உருபு.	ஐந்தாம் வேற்றுமை.	பொருள்.
மலை,	இன்	மலையின் வீழ் அருவி.....	நீங்கல்.
காக்கை,	இல்	காக்கையிற் கரிது கரும்பழம்....	ஒப்பு.
மதுரை,	இன்	மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம்..	எல்லை.
கல்வி,	இல்	கல்வியிற் பெரியவன் கம்மாண்... ஏது.	

[அப்பியாசம். 61.]

“தோன்றலிற் தோன்றமை நன்று.” [வி. 94. 91.]

“தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை.” [வி. 143.]

“ஆயின் இழிந்தது மேதி.”

“பந்தி அம் புரவியின்றும் பாரிடை இழிந்து...” [வி. 105. 63.]

“...ன்.....” [வி. 38. 86.(உ.)]

“அருவிக் குன்றிற் குஞ்சரம்.” [வி. 157. ஒப்பு.]

“பஞ்சியின் மெல்லிதேனும் பகை சிறிதென்ன வேண்டாம்.”

“கார்க்கு என்ன வருங் கரு மேதிகள்

“ஊரிலின் றகன்று...”

“சுறவை காண் சுன்றின் வெஃகிக் கண்டடிபணிந்து...”
[சுன்றின் = சுன்றைப்போல.]

“சுன்றின் அனையாருங் குன்றுவர், குன்றுவ [வி. 95.]
குன்றி அனைய செயின்.

THE FIFTH CASE.

(w) “நின்று, காட்டி” நிமித்தம், இன்னும்,
ஐந்தாம் வேற்றுமை ஆகி வருமே.” [குலையர்.]

62. SIXTH OR GENITIVE CASE.

கூஉ.—ஆறும் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஆறும் வேற்றுமையின் உருபுகள் அது, ஆது, அ, உடைய என்பனவாம். (x)

இவற்றின் பொருள் கீழமைப் பொருள் முதலியவாம்.

தே [கிழமை என்பது உரிமை; சம்பந்தப் பொருள் என்பாரும் உள். குறையொருள் எனவும்கூடும்.]

[நல்லூல். 300.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	ஆறும் வேற்றுமை.
	தந்தை,	அது	தந்தையது கை.
	தான்,	ஆது	தனது செவி. [வி. 74.]
	தான்,	அ	தன் கைகள்.
	தந்தை,	உடைய	தந்தையுடைய கட்டளை.

தே (க.) மேற்சொல்லிய கிழமை என்பது தந்தை கிழமை என்றும், பிறிதின் கிழமை என்றும் இருவகை ஆம். நன்னூலார் தந்தைகிழமை உறுப்புத்தந்தைகிழமை, பண்புத்தந்தைகிழமை, ஒன்றன் கட்டத்தந்தைகிழமை, பலவின் கட்டத்தந்தைகிழமை, ஒன்று திரிதது ஒன்றாதல் தந்தைகிழமை என நான்குவகையாக வகுத்திருக்கிறார்.

(உ-ம்.) கிவத்தந்தைகிழமை. சாத்தனதையது. கயிலாதபாட்டு. சாத்தனதுகை. மஞ்சனது பொடி. மாதாது தொகுதி. செல்லதுகுப்பை. விவங்கினதீட்டம். சாத்தனதாடை.

(உ.) முடிக்குஞ் சொல் அல்லினை ஒருமை ஆனால் அது, ஆது என்பனவரும். முடிக்குஞ் சொல் அல்லினைப் பன்மை ஆனால் அ என்பது வரும். உயர் தினை ஒருமை பன்மை களுக்கு அது, ஆது, அ என்பவை ஏவாவாம்.

(உ-ம்.) அரசர் குமாரன், அரசருடைய குமாரன், அரசருக்குக் குமாரன்.

தே அரசுதகுமாரன் என்பது வழ.

(உ.) உடைய எ-து பெயர் எச்சக்குறிப்பு என்றும், இசையெச்சம் என்றும், சொல்லுருபு என்றும் கூறுவர்.

(ச.) உடைய எ-து சொல்லுருபில் உடை எனவும், இறிவான வழக்கத்தில் உட எனவும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) “கல்வியே கற்புடைய பெண்டிர்.”

63. SEVENTH OR LOCAL ABLATIVE.

கூரு.—ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு எது?

ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு இல் என்பதாம். இடத்தில் என்னும் சொல்லுருபும் வரும். இடத்து என்பதுஞ் செய்யுளிலே வரும்.

கண், கால், அகம், புறம், உள், கீழ், மேல், முன், பின், சார், அயல், புடை, முதல், திசை, தேம், தலை, இடை, கடை, வலம், பாடு, அலை, இடம், உழை, உழி, உளி, வயின், வாய்,

(x) “அதவும், ஆதவும், அவ்வும், உடையவும்,

ஆறன் உருபென்றதைத் வேண்டும்.” [அகத்.]

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரம் (1.) பெயரியல்.

பால் முதலியவும் ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபுகளாகவும் வழங்கும்.

இவற்றின் பொருள் இடப்பொருள் ஆம்.

[நன்னூல் 301, 302.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	ஏழாம் வேற்றுமை.
	வீடு, அரசன், மணி, நல்லோர்,	இல் இடத்தில் கண் இடத்து	வீட்டில் இருக்கிறான். அரசனிடத்தில் வந்தான். மணியில் கண் ஒளி. நல்லோரிடத்து அறம்.

மற்றவையும் இவ்வாறே.

இஃ (உ.) அங்விடப்பொருளானது, (க) பொருளிடம், (உ) இடமிடம், (க) காலமிடம், (ச) சின்னமிடம், (இ) குணமிடம், (சு) தொழிலிடம் என ஆறாவகையாம்.

இவ்வாறு தனித்தனியே தற் கிழமை, பிறிதின் கிழமை என இருவகையாகப் பிரிக்கப்படும்.

(உ-ம்.) மணியின் கண் ஒளி } இரு கிழமைக்கும் பொருளிடம் ஆயிற்று.
பணியின் கண் அன்றில்

பின்வரும் உதாரணங்கள் பெரும்பாலுஞ் செய்யுளுக்குரியவாம்.

ஊர்க்கால் நிவர்த்த பொதும்பர்.....	[கால்]	காதலி பின் சென்றதம்	[பின்]
வேலினை கடைமணி போல்.....	[கடை]	நம்பா டீண்பாத நான் ..	[பாடு]
நல்லாரிடைப் புக்கு	[இடை]	கல்லோசு கயிற் தீர்.....	[அசை]
வலித்தலை மான் அன்ன.....	[தலை]	கோழிக்குரியவை கோடாய்	[தேம்]
குரை கடல்வாப அமுது	[வாய்]	அவன் உறை வந்தான் ..	[உறை]
தேர்த்திசை இருந்தான்	[திசை]	நின்றதோர் நறவேங்கை நிறல் வழி அரைசை	
அவர் வயிற் செல்லாய் ..	[வயிர்]	தன்ன	[வழி]
சுற்றார் முன்	[முன்]	உறையுறி யோலைபோல்	[உழி]
காட்டெச் சார் ஒடுங் குறு முயால்	[சார்]	குயிற் காவலி	[உளி]
கைவலத்தன்னது	[வலம்]	அவருள், பல்லாற் அகத்து ..	[அகம்]
இல்லிடப் பரத்தை	[இடம்]	என்னுயிற் புறத்து ..	[புறம்]
தன்மேற் கடுவரை நீரிற் கடுத்த வரக்கண்மீ ..	[மேல்]	ஊரிலிருந்தார் ..	[இல்]
பிண்டிக்கண்ணார் நிறந் தீழ்	[தீழ்]	நுத்தான் ..	[பால்]
கடைப்புடை கொள்ளிய நீர்	[புடை]		
சான் முதல் வந்த உன்மாய் மரலை	[முதல்]		

இஃ (உ.) இவை இடப்பெயர்களாகச் சொல்லுருபுகளாக வழங்கும்; அன்றியுந் தத்தம் பொருள் உணர்த்திவருதலும் உண்டி.

(உ-ம்.) “கண்ணை கண் ஞாலம்.” [கண் = இடம்.]
“அகத்திலிருந்தான்.” [அகம் = உள்விடம்.]

முதலியவும் அவ்வாறே.

அப்பியாசம். (63.)

“ஆகாதென்னும் அகத்து பொய்யுண்டபிற [வி. 89. 142.]

போகா தெற்றம்பு புறஞ் சுற்றம்.”

[அகத்து. வி. 66. வேற்றுமை உருபு தொக்கு நின்றது. வி. 152.]

“மலர் மிசை ஏகிஞன் மாணடி சேர்த்தார் [வி. 95. 152.]

நிலமிசை சீவொழி வார்...” [வி. 120.]

[மிசை எ-து ஏழாம் உருபு.]

“இருச்சேர் இருவினையுஞ் சோ, இறைவன் [வி. 153. 159. 89.]

பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.....”

— [மாட்டு. வி. 68. மாடு எ-து ஏழன் உருபு. இல் தொக்கு மின்றது. வி. 152.]

நல்லறிவான்

முழுவீ மிடத்தே தறந்தார்.” [வி. 148.]

[இடத்தே = இடத்தில்.]

லாங் கடலுள் வைகும்.

“முதிற்றலை மதியமன்ன முழு மணி மாடத்திட்ட [வி. 109.]

புகை தவழ்ந்த...” [வி. 79.]

EIGHTH OR VOCATIVE CASE.

சுசு.—எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் பெயரின் ஈறு திரிதலும், கெடுதலும், மிகுதலும், இயல்பாதலும், ஈற்றயல் எழுத்துத் திரிதலும் ஆம். இவற்றுள், இயல்பும் ஈற்றின் அழிவுஞ் சமீபத்திலும், அளபெடுத்தல் தூரத்திலும், ஓகாரம் மிகுதல் புலம்பலிலும், மற்றவைகள் எல்லா இடங்களிலும் வரும்.

இவற்றின் பொருள் அழைக்கப்படும் பொருளாம்.

[நன்னூல் 303—34.]

(உ-ம்.)

பெயர்.	உருபு.	எட்டாம் வேற்றுமை.
அம்மை, } பின்னை, }	ஈறு திரிவது	{அம்மா. {பின்னாய்.
அரசன், } மகன், }	ஈறு கெடுவது	{அரசு. {மகனே.
தம்பி, } தம்பி, }	ஈறு மிகுவது	{தம்பி. {தம்பி.
மக்கள், } தெவ்வர், }	ஈறு இயல்பாவது	{மக்கள். {தெவ்வர்.
சான்றார், } ஐயன், }	ஈறு ஈற்றயல் திரிவது	{சான்றார்! {ஐயாவோ.
அடிகள், } வாயிலான், }	அர், இர் ஆகத்திரிந்தது ...	{அடிகேள். {வாயிலோயே.
	திரிதல், மிகல்	
	கெடுதல், திரிதல், மிகல் ...	
	மிகல்	
	திரிதல், மிகல், கெடுதல்...	

இது இவ்விவ்வேற்றுமை எனவும் படும்.

அப்பியாசம். (64.)

“மகிதலத்தீர் கேண்மின்!” [வி. 84.]

“மெய்ய! நீன்னுரை வேதம்.” [வி. 73.]

“நிராவீழ் அருவி நீயிர் பொன் சொரியும் [வி. 153.]

வரையே, புனலே, வறையே, தறையே,

நிரையூர் பொழிலே, விரிவெண்ணிலவே,

உரையிர் உயிர்க்காவலன் உய்வழியே!” [வி. 84.]

65. THE PARTICLES இன், &c. (Y)

கூடு.—இவ்வேற்றுமைகள் எந்தச் சாரியை பெறும்?

முதலாம் வேற்றுமையும் எட்டாம் வேற்றுமையுந் தவிர மற்ற வேற்றுமைகள் இன்சாரியையுந், சிறுபான்மையாய் அன்சாரியையும் பெறும்.(z)

(உ-ம்.) கையினால், [கை + இன் + ஆல்.]
பசுவினது, [பசு + இன் + அது.]

இ (க.) இன்சாரியையானது ஆறாவது முதலிய வேற்றுமைகளின் உருபாக வழங்கிக் கிழமை, ஏது முதலிய பொருளையுந் தரும். அன்சாரியையும் அவ்வாறு வரும்.

(உ-ம்.) பொன்னின் ருடம்,
அரசரின் குமாரன்,
ஏழாவதன் உருபு.

(உ.) ஆ, மர, கோ, ஊ என்னும் பெயர்கள் வேற்றுமைப்படுமபொழுது இன்சாரியையாவது ஊ கரச் சாரியையாவது பெறும்.

[நன்னூல் 248.]

(உ-ம்.) ஆவின், ஆனை, ஊவின்.
கோவின், மாவின்.

(க.) சில உருபுகள் பொருளின்றி நிற்கும் ஏ என்னும் இடைச்சொல்லால் பெறும். [வி. 111.]

(உ-ம்.) அவனோடே, வீட்டிலே.

அப்பியாசம். (65.)

“மெய்மெய்யே! உலகின் வேந்தர்க்கெல்லாம் வேந்தே.”

“பொன்னின் ருடம் உடைந்தாற் பொன்னுரும், என்னுரும்
மன்னின் ருடம் உடைந்தக்கால்?” [வி. 143.]

“யாதனின் யாதனின் வீயியானோதல் [வி. 95. 39.]
அதனின் அதனின் இலன்.” [வி. 125.]

66. NOUNS ENDING IN அம்.

கூகூ.—மகரவீற்றுப்பெயர்ச்சொற்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது, அம் என்பது கெட அத்துச்சாரியை பெறும்.

[நன்னூல் 252.]

(Y) “எல்லா நற்றஞ் சொல்லும் காவை
வேற்றுமை உருபிதின்னே சாரியை.” [இலக். வி.]

(Z) “யாதென் இறநியுஞ் சுட்டி முதலாவிய
ஆய்த இறநியும் அன்னொடு சிலனும்;
ஆய்தக்கெடுவலா வயினுன்.” [இலக். வி.]

(உ-ம்.) மாம், மாத்தை; நிலம், நிலத்துக்கு.

(க.) வீர மொடு என்பதுபோல செய்யுளில் வருவதும் உண்டு. [“சாரியை வேண்டியவழி இன்மையிற் செய்யுள் விகாரம் ஆம்.” கு. 243.]

(உ.) ஆம் என்பதை நற்றிழைகள் பெயர்கள் ஆம் கெட அத்துச்சாரியை பெறும்.

(உ-ம்.) “பூரியர் குமாத்திடை அறிஞர் போலவே.” [குழாம்.]

67. THE NOUN எல்லாம்.

கா௭.—எல்லாம் என்பது எந்தச் சாரியை பெறும்?

எல்லாம் என்பது அற்றுச்சாரியையும், உம் என்னும் இடைச் சொல்லும் வரப்பெறும். சிலவிடத்து மகாங்கெடவும், பலர்பாலுக்குரிய விசுதி தோன்றவும் பெறும்.

[நன்னூல் 245. 246. 285.]

(உ-ம்.) எல்லாவற்றையும்.

எல்லாமனிதர்களும்.

மனிதர் எல்லாரும்.

68. NOUNS ENDING IN டு, று.

காஅ.—தனிக்குறில் அணையாத டு, று நற்றுப் பெயர்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

குற்றியலுகரம் கெட, ட், ற் இரட்டிக்கப் பெறும்.—

[நன்னூல் 183.]

(உ-ம்.) ஆடு, ஆட்டை.

ஆர், ஆற்றை.

[வி. 26. காண்க.]

“ஆட்டின் கழுத்தின் அதிர்.”

69. TERMINATIONS IN THE PLURAL.

காக.—பன்மைப்பாலின் உருபுகள் எவை?

பன்மைப்பாலின் உருபுகள் அர், ஆர், கள், மார் என்பவை யும்.

னகர வீற்றுப் பெயர்களில் நகரம் ரகரமாகிக் கள் என்னும் விசுதியைப் பெற்றும், பெருதும், வேற்றுமை உருபுகளைப் பெறும்.

[நன்னூல் 278-280.]

(உ-ம்.) தந்தையர், தந்தையர்.
விடுகள், குருமாள்.
மனிதர், மனிதர்கள்.

(க.) சில, பல, சிறிய, பெரிய முதலிய அளவீற்ற அகற்றினைப் பன்மைப்பெயர்கள் வேற்றுமைப்பெறப்பொழுது அற்றுச் சாரியைபெறும்.

[சன்னூல் 230.]

(உ-ம்.) பலவற்றை, சிறியவற்றை.

(உ.) மகன் எ-து பன்மையில் மக்கள் எனவும் மாக்கள் எனவும் வரும்.

(அ.) செய்யுளிலே இச் என்னும் வீகுதியும் பன்மையிலே வரும்.

(உ-ம்.) மகனார்.

70. PARADIGMS:

610.—மேற்சொல்லிய வேற்றுமைகளைக் காட்டிய அட்டவணைகளைச் சொல்லு?

I. கணக்கன்.

உருபுகள் இயல்புப்புணர்ப்பால் பெயரோடு சேர்ந்தன.

வேற்றுமை.	குருமை.	பன்மை.
(வி. 56, 57.) க.	கணக்கன், கணக்கனுவன்.	கணக்கர், கணக்கர்கள்.
உ.	கணக்கன் + ஐ.	கணக்கரை.
(58.)		
க.	கணக்கனூல் + ஆல், ஆன், துடி, துடி, உன் கணக்கனூன் கணக்கனூடு, கணக்கனூடு கணக்கனூடன் கணக்கன்கொண்டி	கணக்கரால். கணக்கரான். கணக்கரோடு, கணக்கரோடு. கணக்கருடன்.
(59.)		
ச.	கணக்கனூக்கு + கு கணக்கனூக்காசு + கு + ஆசு	கணக்கருக்கு. கணக்கருக்காசு.
(60.)		
இ.	கணக்கனில் + இல். கணக்கனிவிருந்து + இல் + இருந்து கணக்கனிவின்று + இல் + இன்று	கணக்கரில். கணக்கரிவிருந்து. கணக்கரிவின்று.
(61.)		
க.	கணக்கனுடைய + உடைய. கணக்கனின் + இன் கணக்கனது + அது	கணக்கனுடைய. கணக்கரின். கணக்கரது.
(62.)		
எ.	கணக்கனில் + இல் கணக்கனிடத்தில் + இடத்தில்	கணக்கரில். கணக்கரிடத்தில், கணக்கரின்கண்.
(63.)		
அ.	கணக்கனே! + ஏ (மன்னு!)	கணக்கரே!
(64.)		

செய்யுளில் தன் என்னுஞ்சாரியை பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையிலே வருவதும் உண்டு.

[வி. 108 காண்க.]

(உ-ம்.) கணக்கன்றன்னை [கணக்கன்றன்னை].
கணக்கன்றனக்கு [கணக்கன்றனக்கு].

II. கல்.

தவிக்குறில் அணைந்த மெய் இரட்டிக்க உருபுகள் சேர்த்தன. [வி. 29.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க. "	கல்.	கற்கள், கல்லுகள். [வி. 35, 29.]
உ.	கல்லே. கல்லினை. [வி. 65.]	கற்களை, கல்லுகளை. [கல்லுக்களை.]
ஈ.	கல்லால், கல்லான், கல்லுடன், கல்லோடு, கல்லொடு. கல்லினோடு.	கற்களால், கல்லுகளால், கற்களுடன். கற் றோடு, கல்லுகளொடு.
ச.	கல்லுக்கு. கல்லுக்காக.	கற்களுக்கு, கல்லுகளுக்கு. கல்லுகளுக்காக, கற்களுக்காக.
இ.	கல்லில். கல்லிலிருந்து. கல்லினின்றும்.	கற்களில், கல்லுகளில், கல்லுகளிலிருந்து, கற்களிலிருந்து. கல்லுகளினின்றும், கற்களினின்றும்.
ஊ.	கல்லினுடைய. கல்லின். கல்லினது.	கல்லுகளினுடைய, கற்களினுடைய. கல்லுகளின், கற்களின். கல்லுகளினது, கற்களினது.
எ.	கல்லில். கல்லினிடத்தில், கல்லின்கண்.	கல்லுகளில், கற்களில். கல்லுகளினிடத்தில், கற்களினிடத்தில்.
அ.	கல்லே!	கல்லுகளே! கற்களே!

III. நரி.

பகர உடம்படுமெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்த்தன. [வி. 23.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	நரி.	நரிகள்.
உ.	நரியை.	நரிகளை.
ஈ.	நரியால், நரியினால், நரியோடு.	நரிகளால், நரிகளோடு.
ச.	நரிக்கு. நரிக்காக.	நரிக்குக்கு, நரிக்குக்காக.
இ.	நரியில். நரியிலிருந்து. நரியினின்றும்.	நரிகளில், நரிகளிலிருந்து, நரிகளினின்றும்.
ஊ.	நரியினுடைய. நரியின். நரியினது.	நரிகளினுடைய, நரிகளின். நரிகளினது.
எ.	நரியில், நரியின்கண், நரியினிடத்தில்.	நரிகளில், நரிகளினிடத்தில்.
அ.	நரியே!	நரிகளே!

IV. பசு.

வகர உடம்படுமெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்த்தன. [வி. 23.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	பசு.	பசுக்கள்.
உ.	பசுவை, பசுவின்.	பசுக்களை.
ஈ.	பசுவால், பசுவினால், பசுவோடு.	பசுக்களால், பசுக்களோடு.
ச.	பசுவுக்கு. பசுவுக்காக.	பசுக்களுக்கு, பசுக்களுக்குக்காக.
இ.	பசுவில். பசுவிலிருந்து. பசுவினின்றும்.	பசுக்களில், பசுக்களிலிருந்து, பசுக்களினின்றும்.
ஊ.	பசுவினுடைய. பசுவின். பசுவினது.	பசுக்களினுடைய, பசுக்களின். பசுக்களினது.
எ.	பசுவில், பசுவின்கண், பசுவினிடத்தில்.	பசுக்களில், பசுக்களினிடத்தில்.
அ.	பசுவே!	பசுக்களே!

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

V. காது.

குறியெழுத்துகள் கெட உருபுகள் சேர்ந்தன.

[வி. 24.]

VI. மாடு.

குறியெழுத்துகள் கெட்டு, டகரம் இரட்டிக்க,

உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 26. 68.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	காது.	காதுகள்.	க.	மாடு.	மாடுகள்.
உ.	காதை.	காதுகளை.	உ.	மாட்டை.	மாடுகளை.
ஈ.	காதல், காதினல்.	காதுகளால்.	ஈ.	மாட்டால், மாட்டினால்.	மாடுகளால்.
	காதோடு.	காதுகளோடு.		மாட்டோடு.	மாடுகளோடு.
ச.	காதுக்கு.	காதுகளுக்கு.	ச.	மாட்டுக்கு.	மாடுகளுக்கு.
	காதுக்காக.	காதுகளுக்காக.		மாட்டுக்காக.	மாடுகளுக்காக.
இ.	காதில்.	காதுகளில்.	இ.	மாட்டில்.	மாடுகளில்.
	காதிவீருக்கு.	காதுகளிவீருக்கு.		மாட்டிவீருக்கு.	மாடுகளிவீருக்கு.
	காதினின்ற.	காதுகளினின்ற.		மாட்டினின்ற.	மாடுகளினின்ற.
ஊ.	காதினுடைய.	காதுகளினுடைய.	ஊ.	மாட்டினுடைய.	மாடுகளினுடைய.
	காதின.	காதுகளின்.		மாட்டின்.	மாடுகளின்.
	காதினாறு.	காதுகளினாறு.		மாட்டினாறு.	மாடுகளினாறு.
எ.	காதி, காதின்கண்.	காதுகளில்.	எ.	மாட்டில்.	மாடுகளில்.
	காதினிடத்தில்.	காதுகளினிடத்தில்.		மாட்டினிடத்தில்.	மாடுகளினிடத்தில்.
அ.	காதே!	காதுகளே!	அ.	மாடே!	மாடுகளே!

VII. ஆறு.

குறியெழுத்துகள் கெட்டு, டகரம் இரட்டிக்க, உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 26. 68.]

VIII. மரம்.

அம் கெட்டு, அத்தச்சாரியை நோன்ற, உருபுகள் சேர்ந்தன. [வி. 66.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	ஆறு.	ஆறுகள்.	க.	மரம்.	மரங்கள். [வி. 32.]
உ.	ஆற்றை.	ஆறுகளை.	உ.	மரத்தை.	மரங்களை.
ஈ.	ஆற்றால், ஆற்றினால்.	ஆறுகளால்.	ஈ.	மரத்தால், மரத்தினால்.	மரங்களால்.
	ஆற்றோடு.	ஆறுகளோடு.		மரத்தோடு, மரத்தினோடு.	மரங்களோடு.
ச.	ஆற்றுக்கு.	ஆறுகளுக்கு.	ச.	மரத்துக்கு.	மரங்களுக்கு.
	ஆற்றுக்காக.	ஆறுகளுக்காக.		மரத்துக்காக.	மரங்களுக்காக.
இ.	ஆற்றில்.	ஆறுகளில்.	இ.	மரத்தில்.	மரங்களில்.
	ஆற்றிவீருக்கு.	ஆறுகளிவீருக்கு.		மரத்திவீருக்கு.	மரங்களிவீருக்கு.
	ஆற்றினின்ற.	ஆறுகளினின்ற.		மரத்தினின்ற.	மரங்களினின்ற.
ஊ.	ஆற்றினுடைய.	ஆறுகளினுடைய.	ஊ.	மரத்தினுடைய.	மரங்களினுடைய.
	ஆற்றின். (ஆற்ற.)	ஆறுகளின்.		மரத்தின். (மரத்ரு.)	மரங்களின்.
	ஆற்றினாறு.	ஆறுகளினாறு.		மரத்தினாறு.	மரங்களினாறு.
எ.	ஆற்றில், ஆற்றின்கண்.	ஆறுகளில்.	எ.	மரத்தில், மரத்தின்கண்.	மரங்களில்.
	ஆற்றினிடத்தில்.	ஆறுகளினிடத்தில்.		மரத்தினிடத்தில்.	மரங்களினிடத்தில்.
அ.	ஆறே!	ஆறுகளே!	அ.	மரமே!	மரங்களே!

அப்யியாசம். (70.)

“கண்ணீர்கணிகலம் கண்ணோட்டம்.” [வி. 131.]

[கண் + இன் + கு.]

“அல்லின் மாரி அனைய நிறத்தவள் [வி. 109. 93.]
சொல்லின் மாத்தியைத் கடல்தூர்ப்பன [வி. 95. + ஆகிய.]
கல்லின் மாரியைக் கைவகுத்தான், அது [வி. 152.]
விலவின் மாரியின் வீரன் விலக்கினான்.”

“மண்ணின் மறைத்தன வளர்ந்த மாக் கொடி; [எழு: கொடி.]
விண்ணின் மறைத்தன விரிந்த மாத் துகள்!”

“செங்கைக் குல வெந்நீயினைத் தீய தன் [வி. 154. 93.]
வெங்கட் டையோடு மேற்செவ விரினுள்.” [வி. 121. 37.]

“ஆதியை ஒத அந்நீண்டாமே.” [வி. 162.]

“புயியினில் வேந்தர் எல்லாம்.”

“கல்லாற்று மூடி அருள் ஆங்குப் பல்லாற்று [வி. 85.]
நேரினும் அல்தே துணை.” [வி. 142.]
[ஆறு, ஆற்றான், ஆற்றல்.]

“தன் கயக்குற்ற போது.”
[கயத்தில்.]

“சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசு மட்
கலத்தனச் செய்திடு அற்ற.”
. வி. 86. இரீஇ அற்ற. வி. 137.]

71. DECLENSION OF அது, இது, எது, யாது.

எக. அது, இது, எது, யாது என்பவை எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இன் சாரியையும் அன் சாரியையும் பெறும்.
பன்மையிலே அற்றுச்சாரியையும் பெறும். து என்பது வை
யாகத்திரியும். [நன்னூல் 250. 251. 304.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	அது, அஃது.	அவை, அவைகள்.
உ.	அதை, அதனை.	அவற்றை, அவைகளை.
ஈ.	அதிலும், அதனும். அதால். [அத்தால் எ-து வழு.] அதோடு, அதினோடு.	அவற்றும், அவைகளால். அவற்றோடு, அவைகளோடு.
ச.	அதற்கு, அதிற்கு. [அதுக்கு.]	அவற்றுக்கு, அவற்றிற்கு. அவைகளுக்கு.
இ.	அதில், அதனில். அதிலிருந்து, அதினின்றும்.	அவற்றில், அவைகளில். ஈஃ.
	அதன், அதின். அதனுடைய, அதினுடைய, அதனது.	அவற்றின். [அவற்று.] அவற்றினுடைய, அவைகளின். அவைகளினுடைய.
	அதில், அதனில். அதனிடத்தில். அதனிடத்தில், அதின்கண்.	அவற்றில், அவற்றினிடத்தில். அவைகளில், அவைகளிடத்தில். அவற்றின் கண்.

72. DECLENSION OF THE FIRST PERSONAL PRONOUN.

எஉ.—தன்மை இடமாகிய நான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலான வேற்றுமைகளில் நான், என்பது என் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் நான் என்பது நாம் எனத்திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் எம் எனவும், நம் எனவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 285-287. 294.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.		நான், யான்.	நாம், நாங்கள்; யாம், யாங்கள்.
உ.		என்னை.	நம்மை; எங்களை.
ச.		என்னால், என்னோடு. என்னுடன்.	நம்மால், நம்மோடு; எங்களால், எங்களோடு.
ச.		எனக்கு, எனக்காக. [எற்கு.]	நமக்கு, நமக்காக; எங்களுக்கு, எங்களுக்காக.
இ.		என்னில், என்னின். என்னிலிருந்து	நம்மில், நம்மின்; எங்களில், எங்களின்.
ஊ.		என், எனது, என. என்னுடைய, என்னின்.	நம், நமது; எம், எங்கள்; நம்மின், எம்மின். நம்முடைய, எங்களுடைய.
எ.		என்னிடத்தில், என்னில்.	நம்மில், நம்மிடத்தில்; எம்மிடத்தில்.

நாம் எ-து முன்னிலையோரையுந் குறிக்கும். நாங்கள் எ-து முன்னிலையோரை நீக்கித் தன்னையுந் தன்னையே குறிக்கும்.

அப்பியாசம். (72.)

“யான், என தென்னுந் சொருக் கறப்பான் [வி. 87. 95.]

வானோக் குயர்க்க உலகம் புறம்.” [வி. 93. 137.]

“யாரும் எம்மிருக்கை பெற்றேம், உனக்கிடையறம் இல்லை.” [வி. 94. 79.]

“எனக்குத் தாய் ஆடியான் என்னை நன்கிட்டுத்த [ஆடியான்=ஆனவன். வி]

தனக்குத் தாய் நாடியே சென்றான்—தனக்குத் தாய்
ஆடுபவரும் அது ஆற்றையுந் தாய்க்கொண் [வி. 59.]

டேளும் அவித்திவ்வுலகு.” [வி. 93.]

“தேயினை நம் வாயில் கடிதேகுதல் செய்வானோ?” [வி. 63. 120.]

73. DECLENSION OF THE SECOND PERSONAL PRONOUN.

எஊ.—நீ என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் முன்னிலையிடமாகிய ■ என்பது உன் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே, முதல் வேற்றுமையில் நீர் எனவும், நீம் எனவுந் திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் உம் எனத் திரியும். [நன்னூல் 247. 294.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	தீ.	தீர், தீக்கள், தீவீர், தீவீர்.	
உ.	உன்னை, நின்னை.	உம்மை, உம்களை.	
ஊ.	உன்னால், நின்னால், மு-ன்.	உம்மால், உம்களால், மு-ன்.	
ச.	உனக்கு, நினக்கு. [நிற்கு.] உனக்காக, நினக்காக.	உமக்கு, உம்களுக்கு, உமக்காக, உம்களுக்காக.	
ஞ.	உன்னில், உன்னின், நின்னில். உன்னிலிருந்து, மு-ன்.	உம்மில், உம்களில், உம்மிலிருந்து, உம்களிலிருந்து, மு-ன்.	
க.	உன், உனது, உன், நின்னுடைய. உன்னுடைய, நின், நின், உன்னின்.	உம்கள், உம்களுடைய, உம்களின், உம்களது.	
எ.	உன்னிடம், உன்னிடத்தில், உன்கண்.	உம்மில், உம்மிடத்தில், உம்கமிடத்தில்.	

செய்யுளில் தம்மை, தம்மால் முதலியவும் வரும்.

அப்பியாசம். (73.)

“.....வல்லுங்
கூற்றம் அனந்து நஞ்சார் உன்னும்.”

“..... போச் வலாய்!
நாலும் நாளிலம் நானே மினக்கென்றார்.”

74. DECLENSION OF THE REFLEXIVE PRONOUN.

எசு.—தான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் படார்ச் இடமாகிய தான் என்பது தன் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் தாம் எனத்திரியும். இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் தம் எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 147.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	தான்.	தாம், தாங்கள்.	
உ.	தன்னை.	தம்மை, தங்களை.	
ஊ.	தன்னால், தன்னோடு. தன்னொடு, தன்னுடன்.	தம்மால், தங்களால், தம்முடன். தம்மோடு, தங்கனோடு, தங்களுடன்.	
ச.	தனக்கு, தனக்காக.	தமக்கு, தமக்காக, தங்களுக்கு. தங்களுக்காக.	
ஞ.	தன்னில், தன்னில். தன்னிலிருந்து, தன்னினின்று.	தம்மில், தங்களில். தம்மின்.	
க.	தன், தனது, தன்னுடைய, தன், தனது.	தம், தங்கள், தமது, தங்களுடைய, தம்.	
எ.	தன்னிடத்தில், தன்னிடம், தன்னிடத்து. தன்னின்கண்.	தம்மிடத்தில், தங்கமிடத்தில், தம்மின்கண்.	

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

■ (க.) தாம் என்பது இட்டித்த, தத்தம் எனவுந், தத்தம் எனவும், வழங்கும். அதின் பொருள் அவர் அவர்களுடைய என்பதாம்.

(உ-ம்.) “தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய ஒருக்கங்களை வருண தொழுக அறம் வளரும்.”

“தம் பொருள் என்ப தம்மக்கள்;
அவர் பொருள் தத்தம் வினையான் வரும்.”

(உ.) நான், நீ, தான் என்னும் பெயர்களே சில முறைப்பெயர்கள் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) தந்தை, எந்தை; தம்பி, எம்பி, தங்கை.

அப்பியாசம். (74.)

“நன்னிலைக்கட்டண்ணை நிறப்பாணுந், தண்ணை [வி. 37.]
நிலை கலக்கெ ழிழிவானு’, நிலையினு’
மேன்மேல் உயர்த்து நிறப்பாணுந், தண்ணைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்.”

“தந் காத்தத் தந் கொண்டாந் பேணித் தகை கான்ற
சொற்காத்தச் சோர்விலான் பெண்.”

[தந் = தன் = தண்ணை. ■ 153. தந் = தன் = தன்னுடைய.]

II. VERBS.

II. வினையியல்.

75. ANALYSIS OF VERBAL FORMS

௭௫.—வினைச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறியவேண்டும்?

வினைச் சொல்லில், பகுதி, விசுதி, முவிடம், ஐம்பால், காலம், ஏவல், வியங்கோள், ஈரெச்சம், எதிர்மறை, தொழிற்பெயர், இப்பத்துப்பொருளை அறியவேண்டும்.

[நன்னூல் 322. 133.]

76. ROOT.

௭௬.—இவற்றுள், பகுதி ஆவதென்ன?

பகுக்கப்படாமற் சொல்லின் முதனிலையாய் நிற்பதே பகுதி.

[நன்னூல் 134-137.]

(உ-ம்.) நட, படி, விடு, போ.

(ச.) பெயர்களை அடியாகவும், இடைகளை அடியாகவும், உரிக்கை அடியாகவும்கொண்டு உண்டாகும் வினைச்சொற்களும் உண்டு.

(உ-ம்.) சித்திரம் — சித்திரித்தான். } [பெயரடி.]
அங்கொரம் — அங்கொரித்தான். }
நிகர் — நிகர்த்தான். [இடையடி.]
வென் — வெனுத்தான். [உரியடி.]

(உ.) பகுதியானது முதலிலே, வினையடி, அடிப்பாடி, தாது எனவும்படும். (AA)

(உ.) என். 388-ல் கண்ட உரிப்பெயர் அடியாக வினாவிறப்பங்கள் எல்லாம் பிறக்கும். உதாரணங்கள் அங்கீடத்துக் காண்க.

அப்பியாசம். (76.)

“சுலவினத்தின் ஊக்குத் தினையிலே ....”

[ஊக்கு என்னும் இடைச்சொல்லாற் பெயர்ச்சம் உண்டாபிற்று.]

“அரம்போலும் கூட்டமயச் சூழ் மரம்போல்வர் [வி. 93.]

மக்கடபண் பில்லாதவர்.” [வி. 152. 34.]

[எழு: இல்லாதவர். பயனிலை: போல்வர்.]

“முல்லை! முறுவலித்த சகுநிச் போலும்.” [வி. 84]

77. TERMINATIONS. [சன்னால் 140.] (BB)

என.—விசுதி ஆவதென்ன?

தினை, பால், இடம், முதலியவற்றைக் காண்பித்துச், சொல்லின் ஈற்றிலே நிற்கும் உருபே விசுதி.

[சன்னால் 324-337. 133.]

(ச.) விசுதியானது கடைநிலை எனவும்படும்.

(உ.) இவ்விசுதிகளோடு வழங்குகிற வினைச்சொல் வினைமுற்று எனவும், முற்றுவினை எனவும்படும். [சன்னால் 323.]

(AA) “பெயரே ஏற்றி, மற்றொன்றை வேண்டா

தேற்பது வினை, வினைக் குறிப்பு முற்றே.” [தொன்னால்.]

“பொழுது கொள்வினை வினைப்பகு பதமே.

பகுதியே வல்லெனும் பகாப்பதம் ஆகும்.” [தொன்.]

“பெயர்வினை இடை உரி காண்கடி யானும்

பிறக்கும் வினையெனப் பேசினர் புலவர்.” [இலக்கணக் கொத்து.]

(BB) “என், ஏன், எம், ஏம், அம், ஆம், தன்மை;

■ ஆய், ■ இர், ஈர் முன்னிலை; அன், ஆன்

அர், ஆர், அர், ஆர், உ, ப்படக்கை

வினையின் விசுதி பின்னெய் பிறவும்,

கன்னெய் பல்வொழி பன்மையின் மிகவும் ஆம்.” [தொன்.]

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.) [வி. 79. 80. 81. காண்க.]

பகுதியும், வீகுதியும்.

ஆண்பெண் பொதுப்பால்.	தன்மை	ஏன், என். [நன். 331.]	வந்தேன், வந்தனென்.*
	ஒருமை.	[கு, டெ, தி, அல், அன்.]	
	முன்னிலை ஒருமை.	ஆய், இ, ஐ, [நன். 335.]	வந்தாய், வந்தி, வந்தை. வந்தோய்.
பலப்பால்.	தன்மை	ஓம், அம், ஏம், [நன். 332.]	வந்தோம், வந்தனம்,*
	பன்மை.	ஆம், எம், தும், டும், தும், தும்.	வந்தேம்.
	முன்னிலை பன்மை.	சர், சர்கன், [நன். 337.]	வந்தீர், வந்தீர்கன். வந்திர், வந்திர்கன்.* நடமின்.
ஆண்பால்.	படர்க்கை.	ஆன், அன். [நன். 325.]	வந்தான், வந்தனன்.*
பெண்பால்.	படர்க்கை.	ஆன், அன். [நன். 326.]	வந்தான், வந்தனன்.*
பலப்பால்.	படர்க்கை.	ஆர், ஆர்கன், [நன். 327.]	வந்தார், வந்தார்கன். வந்தனர்,* நடப்ப. நடமார்க்.
ஒன்றன்பால்.	படர்க்கை.	து, அது. [நன். 328.]	வந்தது.
		[து, டு.]	
பலவீன்பால்.	படர்க்கை.	அ, ஆ. [நன். 329.]	வந்தன,* நடவா.

அன் சாரியை பெற்றது காண்க.

78. TENSES.

எ.டி.—காலம் ஆவது எத்தனை வகை ஆம்.

போனகாலம், நிகரங்காலம், வருங்காலம், என மூவகையாம். இவை பகுதி, விசுதி இரண்டிற்கும் நடுவே வரும் இடைநிலைகளாம் குறிக்கப்படும்.

[நன்னூல் 423. 133.]

இடைநிலை இன்றி, வழக்குவனவும் உண்டு, அஹைப் பின்வரும் அட்டவணைகளைக் காண்க.(CC)

79. SIGNS OF THE PAST TENSE.

எ.கூ.—போனகாலத்து இடைநிலைகள் எவை?

த், த்த், ந்த், ட், ற், க், இன் ஆகிய இவ்வேழும் போனகாலத்து இடைநிலைகள் ஆம்.(DD)

[நன்னூல் 142.]

(CC) “ச, ட, த, ந ஒற்றின் ஐம்பான் மூவீடத் திறத்தகாலத் தருத்தொழில் இடைநிலை.” [இலக். வி.]

(DD) “கு, டெ, தி, து என்னும் குன்றியதொன்றோ மெம் மூர் ச, ட, த, ந. இததியும், பம்மார் மின்னென்னும், வியக்கோட்பகுதியும், சவலம்மறையும் என்பன எதிர்வுஞ் செய்யுநிகழ்பெதிர்வு மெய்பெறத்தகுஉம் இடைநிலைவரை தென்மொழி புலவர்.” [இலக். வி.]

	பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	வினாமுற்று.
க.	செய்	த்.....	என்	செய்தேன்.
உ.	படி	த்த்.....	ஏன்	படித்தேன்.
ஈ.	சட	ந்த்.....	ஐம்	சடத்தோம்.
ச.	உண்	ட்	ஆய்.....	உண்டாய்.
ஊ.	பெறு	ற	அதி.....	பெற்றது.
சூ.	தொகு	க்	அது.....	தொக்கது.
எ.	அனுப்பு.....	இன்.....	ஈர்	அனுப்பினீர்.

சில வினைப்பகுதிகளோடு அளபெடையும் இன்சாரியையுங் கூடி வரவும் போனகாலத்து வினாமுற்றும்.

(உ-ம்.) தழுவு, — தழீஇனேன்.

வளை, — வளையினேன்.

உழு, — உறிஇனேன்.

“அறன்அறிஇ அல்லவை செய்தவிறந்தே
புறன்அறிஇப் பொய்த்து நகை.

போனகாலத்து வினாமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (த் என்னும் இடைநிலை.)

II. (த்த் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: செய்.

பகுதி: படி.

இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	செய்தேன். செய்தனென்.	செய்தோம். செய்தேம். செய்தாம். செய்தனம்.	படித்தனென்.	படித்தோம். படித்தேம். படித்தாம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்தாய். செய்தை. செய்தி. [வாழ்தி.]	{ செய்திர் செய்தீர்கள். செய்திர்,செய்தனீர்.	படித்தாய். படித்தை.	படித்தீர். படித்தீர்கள். [எகுதிர் = எக்தீர்.]
(ஈ.)	செய்தான். செய்தனன்.	பலபுறம். { செய்தார். செய்தார்கள். செய்தனர்.	படித்தான். படித்தனன்.	படித்தார். படித்தனர்.
படிகளை. {	செய்தான். செய்தனன்.	பலபுறம். { செய்தார். செய்தார்கள். செய்தனர்.	படித்தான். படித்தனன்.	படித்தார்கள். படித்தனர்.
	செய்தது.	{ பலபுறம். { செய்து. செய்து.	படித்தது.	{ பலபுறம். { படித்தது. படித்தது.

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

III. (நத் என்னும் இடைநிலை.)			(IV. ட் என்னும் இடைநிலை.)	
பகுதி: நட.			பகுதி: உண்.	
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	நடந்தேன். நடந்தனென்.	நடந்தோம். நடந்தாம், நடந்தேம். நடத்தனம். நடத்தனெம்.	உண்டேன். உண்டனென்.	உண்டோம். உண்டாம். உண்டம். உண்டேம். உண்டனெம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	நடந்தாய். நடந்தி. நடந்தை.	{ நடந்தீர். நடந்தீர்கள். நடத்தீர். நடத்தவிர்.	உண்டாய். உண்டீன. உண்டி.	{ உண்டீர். உண்டீர்கள். உண்டி. உண்டினீர்.
(ங.) படக்கை.	ஆண்பால். நடந்தான். நடத்தனன்.	பலப்பால். { நடந்தார். நடந்தார்கள். நடத்தனர்.	ஆண்பால். உண்டான். உண்டன்.	பலப்பால். { உண்டார். உண்டார்கள். உண்டனர்.
	பெண்பால். நடந்தாள். நடத்தினள்.		பெண்பால். உண்டாள். உண்டினள்.	
	ஆற்றன்பால். நடந்தது.		ஆற்றன்பால். உண்டது.	
V. (ற் என்னும் இடைநிலை.)			VI. (க் என்னும் இடைநிலை.)	
பகுதி: கல்.			பகுதி: Cது.	
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	கற்றேன். கற்றனென்.	கற்றோம். கற்றாம், கற்றனம்.	தொக்கேன். தொக்கனென்.	தொக்கோம். தொக்கேம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	கற்றாய். கற்றி, கற்றை. [என்றி.]	{ கற்றீர். கற்றீர்கள்.	தொக்காய். தொக்கை.	{ தொக்கீர். தொக்கீர்கள்.
(ங.) படக்கை.	ஆண்பால். கற்றான். கற்றனன்.	பலப்பால். { கற்றார். கற்றார்கள்.	ஆண்பால். தொக்கான். தொக்கனன்.	பலப்பால். { தொக்கார். தொக்கார்கள்.
	பெண்பால். கற்றாள். கற்றினள்.		பெண்பால். தொக்காள். தொக்கினள்.	
	ஆற்றன்பால். கற்றது.		ஆற்றன்பால். தொக்கது.	

VII. (இன் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி.		அனுப்பு.
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.
(அ.) தன்மை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினேன். அனுப்பினேன்.	அனுப்பினேம். அனுப்பினும். அனுப்பினேம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினாய். அனுப்பினே.	{ அனுப்பினீர். அனுப்பினீர்கள். அனுப்பினீர்.
(ஈ.) படக்கதை.	ஆண்பால். அனுப்பினான். அனுப்பினான்	{ அனுப்பினார். அனுப்பினார்கள். அனுப்பினார்.
	பெண்பால். அனுப்பினாள். அனுப்பினாள்.	
	ஒன்றன்பால். அனுப்பிற்று. (போயிற்று.) அனுப்பினது. அனுப்பியது. [போச்சு, போச்சது எ-ன வழு.]	{ அனுப்பின. [அனுப்பினதான்.]

அப்பியாசம். (79.)

“ஆக்கம் இழந்தேன் என்றலறுவார்
ஊக்கம் ஒருவந்தம் சைத்தடையார்.”

“சிகதை செய்கையிற் றிகைத்தனை.” [வி. 156.]

“எங்கிலார், இனத்தார், நிகைத்தார், மனம்
வீங்கிலார், வீங்கிலார், வீழத்தார், அரோ!” [வி. 116.]

“பெரும் பொருள் வைத்தீர்; வழங்குமின்!” [வி. 84.]

“.....இதுவேண்டும் ஒருமுன் [வி. 91. 143.]
தந்தனன் என்றான் .....”

“புண்டரிக மென் பதத்தியைப் புலந்தனன், புதற [வி. 155. 93. 140.]

வண்டரு மது மாலை கைக்கொடுத்தனன், மகிழ்த்து.” [வி. 91.]

“வின்றாற்றி வாழ்நி எனினுமீன் வாழ்நாட்கள் [வாழ்நி = வாழ்த்தி.]

சென்றன செய்வுதனை!”

[வாழ்—வாழ்த்தென்—வாழுவேன்.]

“பல்லாற்றகேள்வீப் பயன் உணர்வார் பாடும் [வி. 95.]
தல்லல் உழப்ப தறிதினே!”

“இம்மேதினி புரத்தோன்.” [வி. 95.]

“ஆர்த்தனர், கலித்தனர், ஆடிப் பாடினர்,
வேர்த்தனர், தடித்தனர், சிலிர்த்து மெய்ம்மயிர்
போர்த்தனர், மன்னனைப் புசுழ்த்த வாழ்த்தினர்,
தூர்த்தனர் கீனிதி சொல்லினூக்க கெலாம்.”

“முற்றும் உணர்ந்தனரில்லை, முழுவது உம்
கற்றனம் என்று கலியழக!.....”

“செய்தான் இருவினையின் பயத்தைச் சேருஞ் சென்றென்றி,
எய்தான் பயத்தைப் பிறனே துய்த்தல் இயல்பென்றி.”

[என், என்றென், என்றி.]

“மிககார் தம் கேட்டின் கண் மேன்மையிலலாக் சிற்பார் போல்
நக்கல்கே எய்துடைத்த நறவமுல்லை; காள்வேங்கை
தக்கார்போற் கைம்மறித்த காத்தன்; அத்தோ, தகாதெனவே
தொக்கார் போற் பன் மாலும் மயிலுக் தோன்றித் துளங்கினவே.”
[மிகு. நகு. தகு. தொகு. 95 வி.]

“ஆம் திணை கடல் அகடு கீண்டொழுவதன்றே.”

“அரசரோட மார்தம்மை அறிவரிதாயதன்றே.” [ஆயத = ஆனத. வி. 95.]

“நன்றென் வணங்கினர், கால்வர் ஓடினர்.” [வி. 159.]

80. SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

அஃ.—நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

ஈறு, க்கிறு, கின்று, க்கின்று, ஆகின்ற, ஆகிய இவ்வைந்தும்
நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகளாம்.

[நன்னூல் 143.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினை முற்ற.
படி.....	ஈறு.....	என்.....	படிக்கிறேன்.
படி.....	க்கிறு.....	என்.....	படிக்கிறேன்.
செய்.....	கின்று.....	ஓம்.....	செய்கின்றேன்.
அறி.....	க்கின்று.....	ஆன்.....	அறிக்கின்றேன்.
கட.....	ஆகின்ற.....	ஆய்.....	கடவாகின்றேன்.

நிகழ்காலத்து வினைமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (கிறு என்னும் இடைநிலை.)

II. (க்கிறு என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: செய்.

பகுதி: படி.

இடம்.	ஒருமை.	ஒருமை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	செய்கிறேன் [செய்கின்றேன், செய்பாடுகின்றேன்.]	செய்கிறோம். படிக்கிறேன். படிக்கிறோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்கிறாய். செய்கிறது.	செய்கிறீர். படிக்கிறாய். படிக்கிறீர். படிக்கிறீர்கள்.
(ஈ.) படக்கை.	செய்கிறான். [செய்கின்றான், செய்பாடுகின்றான்.]	செய்கிறார். படிக்கிறார். படிக்கிறார்.
	செய்கிறார்கள்.	செய்கிறார்கள். படிக்கிறார்கள்.
	செய்கிறது.	செய்கிறது.

III. (கின்ற என்னும் இடைநிலை.)

IV. (க்கின்ற என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: வாழ்.

பகுதி: நட.

ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	[வாழ்கிறேன்.] வாழ்கின்றேன்.	[வாழ்கிறோம்.] வாழ்கின்றோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	[வாழ்கிறாய்.] வாழ்கிறாய்.	[வாழ்கிறீர்.] வாழ்கிறீர்.
(ஈ.) படக்கை.	[வாழ்கிறான்.] வாழ்கின்றான்.	[வாழ்கிறார்.] வாழ்கின்றார்.
	[வாழ்கிறார்கள்.] வாழ்கின்றார்கள்.	[வாழ்கிறார்கள்.] வாழ்கின்றார்கள்.
	[வாழ்கிறது.] வாழ்கிறது.	[வாழ்கிறது.] வாழ்கிறது.

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

V. (ஆரின்று என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: (புறியி.)		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.
(உ.) தன்மை. பொதுப்பால்.	போதாநின்றேன். போதாநின்றனென்.	போதாநின்றோம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	போதாநின்றாய்.	{ போதாநின்றீர். போதாநின்றீர்கள்.
படர்க்கை.	(உ.) ஆண்பால். போதாநின்றான்.	பலவிடப்பால். போதாநின்றார்கள்.
	பெண்பால். போதாநின்றாள்.	
	ஆண்பால். போதாநின்றது.	

அப்பியாசம். (80.)

“பன்பு கொள் குணங்கள் தீதம் பாண்டிற் பாடுகின்றான்.”

“கறசெயிர் கருத்தயர்க்கடவில வீழ்கின்றும்.”

81. SIGNS OF THE FUTURE TENSE.

மிகு.—வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

வ், ப், ப்ப், இம்முன்றும் வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் ஆம்.

[கன்னடம் 144.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினை முற்று.
செய் ...	வ்	என்	செய்வேன்.
உன் ...	ப்	நம்	உன்போம்.
கட ...	ப்ப்	ஆய்	கடப்பாய்.

வருங்காலத்து வினைமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்:

I. (வ் என்னும் இடைநிலை.)

II. (ப் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: செய்.

பகுதி: உண்.

ஒருமை.		ஒருமை.	
(ச.)	செய்வேன். செய்வோம்.	பன.	உண்போம்.
தன்மை.	செய்வென்.	உண்கு.	உண்கும்.
பொதுப்பால்.	செய்கு.		
	செய்வல்.		
	செய்கும்.		
(உ.)	செய்வாய். செய்வீர்.	உண்பாய்.	உண்பீர்.
முன்னிலை.	செய்வை.	உண்டி. [போதி]	உண்பீர்கள்.
பொதுப்பால்.	[செய்தி.] செய்வீர்கள்.		
(ஃ)	செய்வான். செய்வார்.	உண்பான்.	உண்பார்.
	செய்வன்.	உண்பாள்.	உண்பார்கள்.
	செய்வார்.	உண்பாளி.	உண்பாள்.
படக்கை.	செய்வல்.		எனம்.
			[எனமனம்.]
	செய்யும்.	உண்ணும்.	உண்ணும்.
	செய்யு.	உண்பது.	உண்ணுவ.
	செய்யு.		[உண்பதகள்.]

III. (ப் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி: நட.

ஒருமை.		பன்மை.	
(ச.)	நடப்பேன்.	நடப்போம்.	
தன்மை.	நடப்பென்.	நடப்பேம்.	
பொதுப்பால்.	நடப்பல்.		
(உ.)	நடப்பாய்.	நடப்பீர்.	
முன்னிலை.	நடப்பை.		
பொதுப்பால்.	[நடப்பது.]	நடப்பீர்கள்.	
(ஃ)	நடப்பான்.		
	நடப்பன்.		
	நடப்பார்.		
படக்கை.	நடப்பல்.		
	நடக்கும்.		
	நடப்பது.		

(ச.) செய்புனில் கு என்னுஞ் சார்பையும் வரும்.

(உ-ம்.) செய்குவேன்.

(உ.) ஒன்றன்பாலிலும், பலவீன்பாலிலும் இடைநிலை கெட, உம் என்னும் விருதி சேரும், பெரும்பாலும் பிறவினாகிலே க்கு பகுதிக்கும் அகவிருதிக்கும் கடுவே வரும், விகாரமும் வருவதன்னை.

(உ-ம்.) செய்பும், படிக்கும். ஆம், [ஆகும்.] போம், [போகும்.] சாம், [சாகும்.] கூடும், [கூடினும்.]

அப்பியாசம். (81.)

“யாரும் அன்பின் வருதம்.....”

“கின்ற மாதவம் புரிதியே வினவு முற்றி.....” [எவ். செய்வாய் ஆகும்.]

“வல்லுற்றவரில் வினாற்றின்கட் சென்றன்பர்.”

“மூன்றலவனுக்கும் ஓர் இடுக்கண் மூட்டுவான்.”

“ஓரா ஆறம் ஒட்டலுஞ் செய்பவோ?”

“கெடுவாய் என்ப தற்கு, தன்னெஞ்சம்

கடுவோ? இ அல்ல செயின்”

“உன்னத்தால் உன்னவந்திதே பானபொருளைக்
கன்னத்தாற் கன்னமென்னல்.”

“அன்றறிவாம் என்னுதற்கு செய்க.”

“.....கற்பினுள்
பெற்றாக் கொடுத்த தலைமகன் போனம்.”

[போனம் = போனம். கன். 96. 120. 341.]

“.....யிதிலையர் கோமான்
புரியும் வேர்வியுள் காண்டி” காம்.”

“.....கிண்குருத்தினை முடித்தும் என்றகன்றன்.”

“நெறவாய் அகப்படுத்தல் ஆகா தறாசோ.” [சொல்லுவேனோ?]

“வள்ள வாய்க். செலும் கமலத்தில் வண்டு பாண் மிழற்றும்;
அள்ளல் அங்கருஞ் சேறினிட ஆறை கண் படுக்கும்;
பள்ள நீர்க்கெலும் பண்ணெலும் பண்ணெழுத்தார்க்கும்;
கள்ளுர மலப்பொதும்பரிற் களிமயில் அகலும்.”

“மலைவளம் பெரிதென்னோ யான்? வால் பந்த மெய்க்

அலைவளம் பெரிதென்னோ யான்? யாதென அறவன், மாதோ?”

“படுகொலை புரிவ மாதர் படைகொடுத் குலனைக் கண்ணே;

அடியிசை முறை விட்டென்றும் அந்நவ சிலம்பே; குழ்த்து
கடிமது துகர்வ அன்னோர் கருங்குழற் காமர் வண்டே.”

“வேண்டி ஈதியோ, னென்றதியோ, வீம்மனோயால்
மாண்டு போதியோ, மறுத்தியோ, எங்கணம் வாழ்தி?”

82. RULES FOR THE FORMATION OF THE THREE TENSES.

அஉ.—முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான 1கள் எவை?

(க.) தன்வினைக்கும், பிறவினைக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் பல வினைப்பகுதிகள், நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது தன் வினையாகவும், க்கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது, பிறவினையாகவும் வழங்கும். அவற்றிற்கு முறையே போனகாலத்தில் நீத் என்னும் இடைநிலையும், த்த் என்னும் இடைநிலையும், வருங்காலத்தில் வ் என்னும் இடைநிலையும், ப்ப் என்னும் இடைநிலையும் வரும்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	நிகழ்காலம்	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
ஆறி	{ தன் வினை. பிறவினை.	ஆழிகிறேன் ..... ஆழிகிறேன்	ஆழிந்தேன் ..... ஆழித்தேன்	ஆழிவேன். ஆழிப்பேன்.

1 முதலியவும் அவ்வாறெனக் காண்க.

(உ.) தன்வினையாகி ங்கு, கு, ம்பு, சு, டு, து, ஈற்றுப் பகுதிகளும், பிறவினையாகி க்கு, ப்பு, ச்சு, ட்டு, ஈற்றுப் பகுதிகளும், பெரும்பாலும் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும், போனகாலத்திலே இன் என்னும் இடைநிலையையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம்)

	பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
பிறவினை.	அடங்கு, ...	அடங்குகிறேன், ...	அடங்கினேன், ...	அடங்குவேன்.
தன்வினை.	அடக்கு, ...	அடக்குகிறேன், ...	அடக்கினேன், ...	அடக்குவேன்.
தன்வினை.	புலம்பு, ...	புலம்புகிறேன், ...	புலம்பினேன், ...	புலம்புவேன்.
தன்வினை.	பேசு, ...	பேசுகிறேன், ...	பேசினேன், ...	பேசுவேன்.
பிறவினை.	அனுப்பு, ...	அனுப்புகிறேன், ...	அனுப்பினேன், ...	அனுப்புவேன்.
பிறவினை.	பாய்ச்சு, ...	பாய்ச்சுகிறேன், ...	பாய்ச்சினேன், ...	பாய்ச்சுவேன்.
தன்வினை.	பாடு, ...	பாடுகிறேன், ...	பாடினேன், ...	பாடுவேன்.
பிறவினை.	சாட்டு, ...	சாட்டுகிறேன், ...	சாட்டினேன், ...	சாட்டுவேன்.

(ஈ.) அகர வீற்றுப்பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே எனறும், போனகாலத்திலே நீத் என்றும், வருங்காலத்தில் வ் என்றும், இடைநிலைகளைப் பெறும்.

ஆகா வீற்றச் சிலவினைப்பகுதிகளும் அவ்வாறும்.

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
சட... பற ..	சடக்கிறேன் ... பறக்கிறேன்...	சடத்தேன், ... பறத்தேன், ...	சடப்பேன். பறப்பேன்.
ஏமா... ஏமாக்கிறேன்...	ஏமாக்கிறேன்...	ஏமாத்தேன், ...	ஏமாப்பேன்.

(சு.) ண், ள் ஈற்றுப் பகுதிகள் முக்காலத்திலும் முறையே கிறு, ட், வ் ஆவது, ப் ஆவது, இடைநிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
உண், ... ஆகு, ...	உண்டிறேன்,... ஆகுகிறேன்...	உண்டேன், ... ஆண்டேன், ...	உண்பேன். ஆகுவேன்.

(ரு.) ண், ள் ஈற்றுப் பகுதிகள் முக்காலத்திலும், முறையே, கிறு, ண், ற், வ் ஆவது, ப் ஆவது இடைநிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
தின்,..... சொல்லு... சொல்லு...	தின்னிறேன். ... சொல்லுகிறேன்,... சொல்லுகிறேன், ..	தின்னேன், ... சொன்னேன், ... சொன்னேன், ...	தின்னேன். சொல்லுவேன். சொல்லுவேன்.

(சு.) தனிக் குறிலை அணைந்த டு, று, கு, ஈற்றுப் பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும், போனகாலத்திலே ஒற்றின் மிகுதலையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
படு... பெறு... தகு...	படுகிறேன், ... பெறுகிறேன், ... தகுகிறேன், ...	பட்டேன், ... பெற்றேன், ... தக்கேன்,.....	படுவேன். பெறுவேன். தகுவேன்.

(எ.) சில பகுதிகள் அவ்வவற்றிற்குரிய சில விகாரங்களைப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
(அ.)	வா, ... வரு-கிறேன்,.....	வந்தேன்,	வருவேன்.
	தா,..... தரு-கிறேன்,.....	தரவேன்.	தருவேன்.
	ஏல், ... ஏற-கிறேன்,.....	ஏற்றேன்,.....	ஏற்பேன்.
(உ.)	கல், ... கற-கிறேன்,.....	கறேன்,.....	கற்பேன்.
	கேன்,..... கேட்கிறேன்,.....	கேட்டேன்,.....	கேட்பேன்.
	நில், ... நிற-கிறேன்,.....	நின்றேன்,.....	நிற்பேன்.
(ஈ.)	இரு, ... இருக்-கிறேன், ...	இருந்தேன்,.....	இருப்பேன்.
	விள்[ரு],.. விள்ளு-	விண்டேன்,.....	விளாருவேன்.
	ஈனு, ... ஈன்றேன்,.....	ஈனவேன்.	ஈனாருவேன்.
(ச.)	போடு, .. போடு-கிறேன், ...	போட்டேன்,.....	போடுவேன்.
	கொள்[ரு], கொள்ளு-கிறேன், ..	கொண்டேன், ...	கொள்ளுவேன்.
	-கிறேன்	கண்டேன்,.....	காண்பேன்.
(இ.)	வாழு,வாழ். வாழு-கிறேன்,	வாழ்த்தேன்,.....	வாழுவேன்.
	{ பெய்,...		
	{ செய், ..		
	{ செய், ..		
(ஈ.)	{ வை, ...		
	{ பொரு, ..	-கிறேன், ...	-தேன். ....
	{ அழு, ..		
	{ உழு, ..		
	{ தொழு, ..		
(எ.)	வீழு,..... வீழு-கிறேன், ...	{ விழுத்தேன், }	வீழுவேன்.
		{ விழ்த்தேன், }	
		{ ஆனேன், ஆ	{ ஆவேன்.
		{ ஆய்னேன்,	{ ஆகுவேன்.
(அ.)	போ,போடு { போகிறேன், ..	{ போனேன், போகினேன்....	{ போவேன்
	{ போகுதிறேன், .	{ போயினேன், போக்தேன்....	{ போகுவேன்.
	{ போ,		{ போகுவேன்.
(க.)	சாகிறேன்,.....	சொத்தேன்,.....	{ சாவேன்.
			{ சாகுவேன்.
			{ வேருவேன்.
(வ.)	வெ, ... வெகிறேன்,.....	வெக்தேன்,.....	{ வெகுவேன்.
			{ வெகுவேன்.
			{ சொகுவேன்.
			{ சொகுவேன்.

அப்பியாசம். (82.)

“விண்டு நீங்கினர் விண்ணவர், இரு கடர் மீண்ட, [வி. 79. 159.]

என்றிசைமுகம் இருண்டது, சமுந்த தெய்வமும்.” [வி. 37.]

[பகுதிகள்: விள்ளு. மீளு. இருளு. அழறு.]

“மூண்டெழு பெரும் பழி முடிக்கும் வெவ் வீணை.” [வி. 153. 121.]

“.....கற்றேர்க்குச்
சென்ற இடம் எல்லாரு சிறப்பு.”

[கல், செல், சென்றேன், சென்று, சென்ற.]

“மடம் கொன்ற நிகழ்தரும் கல்வி.”

“வேண்டதாக வென்றிடினுஞ் சூதினை; வென்றதாடச் [வி. 92. 124. 142. 95.]
துண்டிற் பொன் மீன் விழுவி அந்தக் [வி. 137.]

“எட்டசெத் செல்.” [கவி.]

யரி புக்கொளிக்கும்...” [புரு.]

“பொருள் அற்றுச் பூப்பர் ஒரு காலம்,
அருள் அற்றுச் அற்று, மற்றதல் அரிது.” [அறு.]

“சா செற்றவிக்ருண் மேல் வாரா முனல்வினை.
மேற் சென்று செய்யப்படும்.” [செறு.]

“சற்க கடற்கக் கற்பவை; கற்பின் [வி. 85. 140. 95.]
நிற்க அற்றகுத் தக.”

[கல். நில.]

“.....மெல்லிப வாழைக்குத்
தான் ஈன்ற காய் கூற்றம்.....”

[சுறு, ஈன்றேன், ஈன்ற.]

“..... எரிவிற [பேல வி. 61.]
தேர் வைதன், செருக்கினர், செருக்கினர், செறுத்தார்.”

தொழுதுண் சுவையினும் உருதுண் இனிது.” [வி. 96.]

“கல்லிடைப் பிறத்த, போத்து, கடலிடைக் கலத்த தீத்தம்.” [வி. 63.]

“இவ்வப்பால் எனைத் திருநெல் கன்னகை
கண்டேன், கண்டேன்; இவன் பேர் செஞ்சம்!

பொய்குற்ற செஞ்சதநா செஞ்சார்
சொத்தேன்: இன்று பொன்று விப்பேன்.”

[காண். உறு, சொ.]

PARADIGM OF THE VERBS.

புரு.—இம்முன்று காலங்களும் விருதிகளோடே வழங்குகிற அட்டவணையைச் சொல்லு?

[நன்னூல் 324. 145.]

	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
முன்னிலை.	படிக்கிறேன், செய்கிறேன், படிக்கின்றனன், செய்கின்றனன், செய்கின்றேன்.	படித்தேன், செய்தேன், செய்தனன், நடந்தேன். உண்டி, [சன்னால் 331.] வந்து,	படிப்பேன். செய்வேன். செய்யவென். செய்யப், உண்டி. காண்பன். வாழ்து, சென்று.
	படிக்கிறாய், செய்கின்றாய், செய்வாய். [படிக்கிறாய்.]	படித்தாய், செய்தாய், செய்தாய், [சன். 394.] செய்தாய், [சன். 394.]	படிப்பாய், [சன். 335.] செய்வாய், [சன். 335.] செய்வாய், [சன். 335.] செய்வாய்.
முன்னிலை.	படிக்கிறான், செய்கிறான், படிக்கின்றான், செய்கின்றான், செய்கின்றான்.	படித்தான், செய்தான், செய்தான், செய்தான், செய்தான், செய்தான், செய்தான், செய்தான், செய்தான், செய்தான்.	படிப்பான். [சன். 325.] செய்வான், [சன். 325.] செய்வான், [சன். 326.] செய்வான், [சன். 326.] செய்வான், [சன். 326.]
	படிக்கிறது, [சன். 328.]	படித்தது, செய்தது, செய்தது, செய்தது, செய்தது, செய்தது.	படிக்கும், படிப்பது. செய்யும், செய்வது.
முன்னிலை.	படிக்கிறேன், [சன். 332.] செய்கிறேன். படிக்கின்றேன். செய்கின்றேன்.	படித்தேன், செய்தேன், செய்தேன், செய்தேன், செய்தேன்.	படிப்பேன், படிப்பேன். செய்வேன், செய்வேன். வாழ்தும், படிப்பாய். செய்யும், செய்வாய்.
	படிக்கிறீர்கள், செய்கிறீர்கள், [சன். 337]	படித்தீர்கள், செய்தீர்கள், செய்தீர்கள், செய்தீர்கள், செய்தீர்கள், செய்தீர்கள், செய்தீர்கள், செய்தீர்கள்.	படிப்பீர்கள், செய்வீர்கள். செய்வீர்கள், செய்வீர்கள்.
முன்னிலை.	படிக்கிறார்கள், செய்கிறார்கள், படிக்கின்றார்கள், செய்கின்றார்கள், செய்கின்றார்கள்.	படித்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள், செய்தார்கள்.	படிப்பார்கள், செய்வார்கள். செய்வார்கள், செய்வார்கள். [சன். 327.] செய்வார்கள், செய்வார்கள். செய்வார்கள், செய்வார்கள்.
	படிக்கின்றாய், [சன். 329.] செய்கின்றாய். [படிக்கின்றாய்.]	படித்தாய், செய்தாய், செய்தாய், செய்தாய், செய்தாய், செய்தாய்.	படிப்பாய், செய்வாய். செய்வாய், செய்வாய். [சன். 348.] செய்வாய், செய்வாய்.

[இவை முன்னிலை, இடைநிலை, கடைநிலை எனப் பகுத்துக் காண்க.]

84. IMPERATIVE.

௮௪.—ஏவல் ஆவது

[நன்னூல் 335.](EE)

ஏவல் ஆவது
இடத்தையே பெறும்.

நள்ள வினையாகி முன்னிலை
யே வழக்கமாய் ஒருமையே

(EE) “ஏவல் ஒருமைக்கியலும், ஆய், நி, மோ;

ஏவல் பன்மைக்கீர், தீர், மின், மினீர்.

இருமைக்கொரோகிடத்தாகும் குக்கோ.” [இலக். நிடட்டி.]

வல் ஆம். உம் அல்லது உங்கள் புணர்ந்தால் பன்மை ஏவல் ஆம். செய்யுளிலே பல விசுவிகளையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

ஒருமை.

படி.

படியும். படியுங்கள்.

செய்யுளில்:	செய்யுளில்:
உரையாய், உரைமேல், உரைதி, போதி, அருந்தி, கேட்டி, (கேள் + தி.) அருளுகு, இருக்கு. [காராய், தாராய்.]	உரையீர், உரையின், உரைமீளே, உரைதீர், உரைதிர். [போதிர், அருந்திர்.] கேளீர், { கேண்மீன். சொல்லுமீன், கேண்மீனீர். அருளுகு, [அம்மீன். தம்மீன்.]

ஐ [அருங்காலத்து வினமுற்றுவினையும் வியங்கோள் வினமுற்றையும் ஒத்துக்காண்க.]

அப்யியாசம். (84.)

“வஞ்சரோமகனே, உனையிலம் [வி. 42.]

தஞ்சமா கீ தங்கென்ற வாசகம்.” [வி. 120.]

“மைந்த, கீ கோடி எங்கள் வாழ்க்கை நான் யாவும் எனபார்.”

[கோடி = கொள்ளு.]

“கோமகரவீனிய தெய்வப் படைக்கலம் கொடுத்தி.” [வி. 60.]

[கொடுத்தி = கொடு.]

“தென்காலே, இனி தீங்கரும்புதியே! நான் மலர்காள், அரும்புதியே!” [வி. 64, 36.]

“.....அக்கவையக்

கோதி என்றெதிர் அத்தணன் கூற்றான்.” [வி. 94.]

“.....பெறுகென அளித்தனன் அளிப்பால்.”

“சொல்லுமீன் அடிகள் கீடும் போந்த ஆறெனக்கும் எனின.”

“.....மணியாழை

தூங்கெனெடு வீதிபின்! .....” [வி. 40.]

“கல்லிபல் ஆதி.....” [கீ கல்லின் தன்மையைப் பொருத்த.]

85. THE OPTATIVE.

முரு.—வியங்கோள் ஆவதென்ன?

வியங்கோள் ஆவது இருநினை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் உரித்தாய், மரியாதை ஏவற் பொருளும் விருப்பப் பொருளும் உள்ள வினை ஆம். இதற்கு விசுவிகள் க, இய, இயர், அல், தல், ஆக என்பவை ஆம்.

[நன்னூல் 338.]

(உ-ம்.)

நான்.....	{	வாழ்க,	{	வாழ்வேனாக,	{	செய்யக்கடவேன்.
நீ.....	{	வாழிய,	{	வாழ்வாயாக,	{	செய்யக்கடவாய்.
அவன் ...						
அவள்.....	{	வாழியர்,	{	வாழ்வாளாக,	{	செய்யக்கடவான்.
அது.....						
	{	கொள்ளல்,	{	வாழ்வதாக,	{	செய்யக்கடவது.
நாம்.....	{	வாழ்க,	{	வாழ்வோமாக	{	செய்யக்கடவோம்.
நீர்.....						
நீங்கள் ...	{	வாழிய,	{	வாழ்வீராக,	{	செய்யக்கடவீர்.
அவர்கள்...						
அவை ...	{	வாழியர்,	{	வாழ்வீர்களாக,	{	செய்யக்கடவீர்கள்.
	{	கொள்ளல்,	{	வாழ்வார்களாக,	{	செய்யக்கடவார்கள்.
	{	அவை	{	வாழ்வனவாக,	{	செய்யக்கடவன.

அப்பியாசம். (85.)

“எழிலோ டேம் எனும் உலகும் எந்நிலும் [= பநிலுன்கு.]
வாழி நின் புகழ், என்று வாழ்த்தினாள்.”

“காக்க பொருளாக அடக்கத்தை.”

“அழகன் சொற்றக, என்றலும் அத்தனை அறையான். [என்றலும் = சொன்னவுடனே.]

“தம்மின் மெலியாநா நோக்கித் தமதுடைமை [வி. 61.]

அம்மா பெரிதென்றகமிகழ்க! தம்மினும் [வி. 117. மகிழ்க = மகிழாதே!]

சற்றொ நோக்கிக் கருத்தழிக! சற்றதெல்லாம்
எற்றே இவர்க்கு நாம் என்ற.”

“கழனி வாழ்கென வான்முனை வீத்தனச் சலிப்பு.” [பரு: வீத்த. வீரு: கர், னர், வி. 95. 152.]

[வாழ்கு = வாழ்க.]

“மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாராத் தாந்தக் [வி. 95. 93.]

தகுதியான் வென்று விடல்.”

86. DEPENDANT VERBAL FORMS, OR ADVERBIAL PARTICIPLES.

அகா.—வினையெச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டும் முற்றுவிருதிகளைப் பெறாமல், எச்சவிருதி களைப்பெற்று, முக்காலத்து வினை முற்றுகளைக்கொண்டு முடி வது வினையெச்சம். வினையெச்சங்கள் மூன்றாம். அவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும் உகர விரு தியும் வரவும், இன் என்னும் இடைநிலையின் சுற்றிலுள் ன் கெடவும் போனகாலத்து வினையெச்சம் ஆம்.

[நன்னூல். 322. 342. 343.]

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (ii.) வினையியல்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினையெச்சம்.
படி.....	தத்	உ	படித்த.
அனுப்பு.....	இன்	} எனகம் தொட }	அனுப்பி.
இருத்த.....	இன்		இருத்தி, இ.
செய்.....	த்		செய்த.

(க.) செய்யுளிலே, செய் பு, செய் யா, என்பவற்றைப் போல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆதி என்பது ஆய் எனவும், பேரதி என்பது பேராய் எனவும் வரும்.

அப்பியாசம். (86. க.)

“வஞ்சித்தொழு” மதியிலிசார்! யாவனாயும்
வஞ்சித்தோம் என்ற மெழும்பின்; [வி. 92.]

வஞ்சித்த
எங்கும் உவன் ஒருவன் காணும்செயல், என்றஞ்சி [வி. 125. 137. 116.]
அங்கம் குலைவதற்கு.”

“புணரி நீர் குழுந்த பூவுலகில் யாவும்

உணர்வின்கடிகல்லை ஒப்பு...” [குழுந்த = குழ்த்த.]

“செங்குயிர்ந்த பூந்தத்தலாய்.”

[உலாய் = உலாவி.]

“சாட்டிடம் படர்ந்த பேசுதி காடுதே காங்கன்.”

“ஆக்கம் அதர் வினையச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்கம் உடைபாள் உறை.”

[வினாய் = வினாவி.]

“கல்லாக் கழிப்பர் தலைபாபார், கல்லவை [கற்ற. ஆபர் = ஆணை.]
தவ்வாக் கழிப்பர் இடைகன்...” [தவ்வி.]

(உ.) பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும், ஆல் என்னும் விருதியும் வரவும்; பகுதியானது க்க் என்னும் இடைநிலை வந்தும் வராதும் இல், இன் என்னும் விருதிகளைப் பெறவும், வருங்காலத்து வினையெச்சம் ஆம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வரும்காலத்து வினையெச்சம்.
செய்			ஆல், இல், இன், ...	செய்தால், செயலில், செய்பின்.
படி.....	தத்		ஆல், இல், இன், ..	படித்தால், படிக்கில், படிக்கின்.
அனுப்பு ...	இன்		ஆல், இல், இன், ...	அனுப்பினால், அனுப்பில், அனுப்பின்.

(௭.) ஆடி.ய, ஆடி.யர், நடப்பான், செய்வான், விடுபாக்கு, நடத்தக்கால், என்பனவும் இவை போல்வனவும் வரும். உளரேல், நடப்பரேல் எனவும் வரும். (FF)

அப்பியாசம். (86. உ.)

காணிய யானுஞ் சென்றேன். [காணும்படி.]

“விண்ணின்ற பொய்ப்பின்.”

[பொய் + ப்ப் + இன்.]

“வானம் வறக்கு மேல்.”

[வருங்காலத்துப் பெயர் எச்சத்தோடு ஏல் என்று வந்தது.]

“தன்னுயிர் நீப்பிலும் செய்யற்க தான் பிறி [வி. 92.]

தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.” [வி. 142.]

[தீ + ப்ப் + இன், = நீப்பின், ப்ப் எ-து செய்யுள் விகாரம்.]

“ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர், [வி. 89. 93.]

இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாகநீந்து.”

[படு + பாக்கு = படுபாக்கு.]

“சுன்றி ஒருவற்குச் செயதக்கால்...”

[செய்தக்கால் = செய்தால். இதில் செய்த எ-து பெயர்எச்சம் ஆனால் செய்த கால் எ-து, ககரம் இரட்டிக்காமல் இருக்கவேண்டும்.]

“குன்றிக்கால்” = குன்றியக்கால். [செய்யுள் விகாரம்.]

“ஏலிவர் குற்றம் போற் றக்குற்றம் காண்கிற்பிற

நிறுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு?”

[காண் + கு + இல். வி. 108.]

“வானுயர் தோற்றம் எவன் செய்யுந் தன்னெஞ்சர் [வி. 152. 153.]

தான் அறி குறற்பபின்.”

[படு + இன் = படின.]

“வருத்தித் தால் கற்றன றும்பாது மற்றும்

பரிந்து சில கற்பான் றொடங்கல், கருத் தனம்

கைத் தலத்த உய்த்துச் சொரிந்திட்ட ரிப்பரித்தால் [கையிலிருக்க.]

செய்த்தப் பொருள் செய்திடல்.”

“ஆடன் மான் நேர்க்குமாம் அவனி காணிய [வி. 65.]

வீடெனும் உலகின் வீழ் விமளம் போன்றன.”

(௩.) க்கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடு க்க என்னும் விசுவயையும், கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடு அ என்னும் விசுவயையுஞ் சேர்த்தால், முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சம் ஆம்.

(FF) “பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்தென்னும்

அன்ன மரபிற் காலம் கண்ணிய

என்னக் கிளவியும் அவற்றியல்பெனவே.” [தொல்.]

1. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	விருதி.	மூக்காலத்தக்கும் பொதுவான வினையெச்சம்.
படி.....	கக.....	படிக்க.	
அனுப்பு....	அ.....	அனுப்ப.	
செய், ...	அ.....	செய்ய.	

(க.) செய்புனிக் செய்க, செய் குப, கடப்ப எனவும், இவைபோல்வனவும், வரும்.

(உ.) வினை எச்சம், வினைக்குறை, எனவும் படும்.

அப்பியாசம். (86. க.)

“தந்தை மகற் காற்றி கன்றி அவையத்து
முத்தி இருப்பச் செயல்.”

[இரு + ப்ப் + அ = இருக்க.]

87. RELATIVE VERBAL FORMS, OR ADJECTIVE PARTICIPLES.

அள.—பெயர்எச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டுமீ முற்று விருதிகளைப் பெறும்ல் அ, உம் என் னும் எச்சவிருதிகளைப் பெற்றுப், பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரெச்சம் ஆம்.

பெயரெச்சங்கள் மூவகை ஆம். இவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியானது போனகாலத்து இடைநிலையோடு அகர விருதியையும் பெற்றால் போனகாலத்துப் பெயரெச்சம் ஆம்.

[நன்னூல். 340.]

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	போனகாலத்துப் பெயரெச்சம்.
படி.....	கித்.....	அ.....	படித்த.	
செய்.....	கி.....	அ.....	செய்த.	
அனுப்பு.			அனுப்பின.	
			அனுப்பிய.	

(க.) கடத்திய, தழீஇய என்பவை போல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆவன என்பது ஆயின, ஆன, ஆவிய, ஆவ எனவும் வரும்.
போவன, போயின, போன என்றும் வரும்.

(உ.) வினைப்பகுதியானது நிகழ்காலத்து இடைநிலையோடு அகரவி ருதியையும் பெற்றால் நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சம் ஆம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சம்.
படி....	கிறு.....	அ.....	படிக்கிற.	
செய்....	கிறு.....	அ.....	செய்கிற.	

(ஈ.) வருங்காலத்து அஃறிணைப்படர்க்கை வினைமுற்று வருங்காலத் துப் பெயர் எச்சமாகவும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) படிக்கும்.
செய்யும்.

ஆகும் என்பது ஆம் எனவும், போகும் என்பது போம் எனவும், உலாவும் என்பது உலாம் எனவும் வரும்.

[ஒருஉம், சாம். கன்னூல் 341.]

அப்பியாசம் (87.)

“தொழுத கையினன்.” [வி. 93.]

[தொழு, தொழுதேன், தொழுத.]

“துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பார்க்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய் துஉ’ மறை.”

[துப்பு = ஈன்மை, உணவு. ஆய = ஆன.]

“நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்
வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது.”

[நுணங்கு + இன் + அ. வணங்கு + இன் + அ. வகரம் யகரம்
ஆனது செய்யுள்விகாரம்.]

“உலகக் தழீஇய தொப்பம்.”

[தழவு + இன் + அ + து = தழவினது = தழீஇயது [வி. 95.]

“விண்ணவர் போய பின்னர்.”

[போய = போன.]

“.....அப்பாற்

போன பின் பவங்கடர்க்கும் புனித மா நதியை உற்றார்.”

“.....பண்டோர்

ஆறு போகிய ஆறு போம் ஆறுபோன்றதுவே.”

“ஊருணி நீர் நிறைத்தற்றே உலகவாம்

போறி வானன் திரு.”

[அவாவும் = அவாம்.]

“சாக் தனையுக் தியனவே செய்திடினுக் தாம் அவரை [வி. 124.]

ஆத் தனையுக் காப்பர் அறிவுடையோர்..”

[ஆ + கு + உம் = ஆகும், ஆம்.
சா + கு + உம் = சாகும், சாம். } செய்யுள்விகாரம்.]

“வேம் என்னெஞ்சம்.”

[வேம் = வேவும், வேகும்.]

“பொன்றும் போதற்றதற்றது போலுமே.”

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

88. NEGATIVE VERBS. (GC)

உ.உ.—எதிர்மறை

வினையின் தொழில் மறுக்கிற வினைச்சொல் எதிர்மறை என்னப்
படும். இது ஆ, இல், அல் முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

89. FINITE NEGATIVE VERBS.

அ.க. — எதிர்மறைலிவனமுற்று எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியும் விசுவதியும் இடைநிலைபின்பிப் புணர்வது எ
ர்மறைவினை முற்றும். இது முக்காலத்துக்கும் பொதுவாம்.^(HH)

[நன்னூல் 395.]

பகுதி.	விருதி.	முக்காலத்துக்கும் பொதுவான எதிர்மறை.
செய் ... படி..... கட..... பாடு.....	ஏன், ஆய், ஆன், ஆள், ஆது, } ஆ.	செய்யேன். } கடவேன். } பாடேன்.
		படியேன். } கடவாய். } பாடாய்.
		செய்யாய். } கடவான். } பாடான்.
		படியான். } கடவாள். } பாடாள்.
		செய்யாள். } கடவாது. } பாடாது.
		படியாது. } கடவா. } பாடா.
செய் ... படி..... கட..... பாடு...	ஒம், ஏம், ஈர், } ஈர்கண், } ஆர், ஆர்கண், } ஆ.	செய்யோம், } கடவோம், } பாடோம்.
		படியோம், படியேம்; கடவோம், கடவேம்; பாடோம்.
		செய்வீர். } கடவீர். } பாடீர்.
		படியீர். } கடவீர்கண். } பாடீர்கண்.
		செய்வீர்கண். } கடவீர். } பாடீர்.
		படியீர்கண். } கடவீர்கண். } பாடீர்கண்.
செய் ... படி..... கட..... பாடு...	ஆர், ஆர்கண், } ஆ.	செய்வார். } கடவார். } பாடார்.
		படியார். } கடவார்கண். } பாடார்கண்.
		செய்வார்கண். } கடவார். } பாடார்.
		படியார்கண். } கடவார்கண். } பாடார்கண்.
		செய்வா. } கடவா. } பாடா.
		படியா. } கடவா. } பாடா.

(GG) “எதிர்மறைக் கூட்டத்தில் இன்றி, ஏன், எம், ஒம், ஆம், ஈ, ஆன், ஆர், ஆச், ஆஃ ஆஹி, அஃ ஐம்பான் மூலிக் தாகும் என்ப.” [தொன்னூல்.]

(HH) “நீங்கொழி மறையே, அருமொழி மறையே,
இருமொழி மறையே, என்னு ளடை மறை.” [இலக்கணக்கொத்து.]
(உ-ம்.) உண்ணாது அத்தான். உண்டு வாரான். உண்ணாது வாரான்.

“விதிச்சொன் மறைப்பொருள் ஆகி வருகவும்,
மறைச்சொன் விதிப்பொருள் ஆகி வருகவும்,
விதிச்சொலின் முதனிலை மறைப்பொருள் பெறுகவும்,
மறைச்சொலின் முதனிலை விதிப்பொருள் பெறுகவும்,
உன னொழிவுவர் புடை பெயரே.”

ஒவ்வொரு காலத்தையும் உணர்த்தும் எதிர்மறை வினைமுற்றகன் ஆனன:

போனகாலம்.	நிகழ்காலம்.	வருங்காலம்.
(க.) நடந்திலன், நடந்திலாய்,	நடக்கின்றிலன், (முதலியவும்.)	நடக்கலன், (முதலியவும்.)
(உ.) நடவாதிருந்தான், நடவாதிருந்தாய்,	நடவாதிருக்கிறான், (முதலியவும்.)	நடவாதிருப்பான், (முதலியவும்.)
(ஈ.) நடத்தவில்லை.	நடக்கிறதில்லை, (முதலியவும்.)	நடப்பதில்லை, (முதலியவும்.)

அப்பியாசம். (89.)

“தீவினையார் அஞ்சார், விழுமியார் அஞ்சவர்
தீவினை என்னுஞ் செருக்கு.”

“ஒருநாள் உணவை ஒழி என்றால் ஒழியாய்;
இருநாளைக்கேல் என்றால் ஏலாய்;
ஒருநாளும்
என்னோவறியாய், இடம்பை கூட என் வயிறே!
உன்னோடு வாழ்தல் அரிது.”

“நாழி முகவாது நானாழி.”

“செவ்வியர் அல்லார் செவிகொடுத்தல் கேட்கலார்.”
[கேட்கலார் = கேளார். கு, அல் என்பன சாரியை.]

“பெறும் அவற்றன் யாம் அறிவ தில்லை அறிவற்றத்த
மக்கட் பெறல்ல பிற.”

“இழைத்த நாள் எல்லை இகவா ....”

“நன்னல்லறம் பார்த்திசைத்தேன், இவட்
சிறினின்றிது செப்புகின்றேன் அலேன்”

“ஒட்டகந் தென்றகன் கரும்பியாவையுந் தின்கில.” (வி. 24.)
[தின்கில = தின் + கு + இல. வி. 125.]

....கடைகள்

இனிதுண்ணேம், ஆரப் பெறேம் யாம் என்னு
முனிவினா கண்பாடிஸ்.”

“பிணங்குவான் பேரிடர் பிணக்கநண்ணவும்
உணங்குவாய் அல்ல, நீ உறங்குவாய் என்றான்.”
[உணங்குவாய் அல்ல = நீ உணங்கவில்லை. [வி. 125.]

“பிறந்திலன் பாதனீ பெற்றதால் என்றான்.”

(உ-ம்.) அழுக்காறு. [உடன்பாமை.]
அழுக்காமை. [உடன்படல்.]

“உள்ளக்கையின் உரோமம் முனித்தாயின் அறிவிலான் அடங்குவான்.” [முடியாமை அட
காமை எனத் துணிவு]
உண்டு உடத்தலைச் செய்யான்.

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

90. NEGATIVE DEPENDANT VERBAL FORMS.(II)

கூ0.—எதிர்மறைவினையெச்சம் எவ்வாறும்?

வினைப்பகுதியோடு ஆமல், ஆது, ஆமை, ஆ என்னும் களைச் சேர்த்தால் எதிர்மறைவினையெச்சம் ஆம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	விருதி.	எதிர்மறை வினையெச்சம்.
படி.....	{	ஆமல்,	படியாமல், படியாமை, படியாத, படியா.
அனுப்பு...		ஆமை,	அனுப்பாமல், அனுப்பாமை, அனுப்பாத, அனுப்பா.
செய் ...		ஆது,	செய்யாமல், செய்யாமை, செய்வாத, செய்வா.
சட		ஆ.	சடவாமல், சடவாமை, சடவாத, சடவா.

இரு என்னுந் துணைவினையைச் சேர்ப்பதும் உண்டு. (வி. 124.)

(உ-ம்.) படியாமலிருக்கிறேன், அனுப்பாதிருந்தான், செய்யாமலிருப்பார்கள்.

[89 வினா காண்க.]

அப்பியாசம். (90.)

“வீழ்நாள் படாஅமை கன்றறிவ்.” [வி. 153.]

[படாஅமை = படாமை, படாமல்.]

“தளர வளர் தெக்கு.” [வி. 153.]

[தளர = தளராமல்.]

“அவன் உரைகொடாது விட்டான்.” [வி. 152.]

“கருமஞ் சிதையாந் கண்ணோட வல்லவர்க்

குறிமை உடைத்திவ் ளுரு.” [வி. 29. 93.]

“சுலங்காது கண்ட வினைக்கட் செவ்வாது

துக்கம் கடித்த செயல்.” [வி. 85.]

91. NEGATIVE RELATIVE AND VERBAL FORMS.

கூக.—எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடு ஆது, ஆ என்னும் விருதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் ஆம்.(33)

(உ-ம்.)	பகுதி.	விருதி.	எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.
செய்	{	ஆது, ஆ	படியாத, படியா.
அனுப்பு.....			சடவாத, சடவா.
			செய்வாத, செய்வா.
			அனுப்பாத, அனுப்பா.

(II) “எதிர்மறை எச்சத் தேற்கும்

ஆமல் ஆதாமை ஆமெனல் ஆமே.” [இலக். திட்டி.]

(33) “எதிர்மறைப் பெயர் எச்சத் தினை அலி இயல்பும்
ஈது செவ்வெனல் மிகுதலும் ஆகும்.”

(ச.)

அன்றியும்,
படித்திலாத, படிக்கின்றிலாத, படிக்கிலாத,
கடவாதிருத்த, கடவாதிருக்கின்ற, கடவாதிருக்கும்
எனவும், இவைபோல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆ என்னும் ஈற்றடைய எதிர்மறைப்பெயர்ச்சுத்தோடு ம என்னும்
விருதி சேர எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர் ஆகும். [வி. 94. காண்க.]

(உ-ம்.) “உருவு கண்டெள்ளாமை வேண்டும்;
உருள் பெருந்தேர்க் கச்சாணி அன்னார் உடைத்த.”

அப்பியாசம். (91.)

“காக்கின் என், காவாக்கால் என்?”

“இவியார் தக் கொஞ்சத்து கோய்குடாப்ப அக்கோய்
தனியாத உன்ன் உடையார்.”

“மொய்யம் மான் வினைவேற்ற வென்றெழுவான் மொழியா முன்னம்
விம்மா அமுலார். ....”

NEGATIVE ERATIVE.

கூஉ.—எதிர்மறை ஏவல் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடே ஏல், அல் என்னும் விருதிகள் +சேர்ந்
தால் எதிர்மறைஒருமை ஏவல் ஆம். அன்மின் என்னும் விருதி
சேர்ந்தால் அதின் பன்மை ஆம்.

(உ-ம்.) (KK)

பகுதி.	விருதி.	எதிர்மறை ஏவல்.
படி.....	ஏல், அல். அன்மின்.	ஒருமை. படியேல், படியல். பன்மை. படியன்மின்.

செய்யுளிலே செய் யற் க, கொள் ளற் க எனவும் வரும். [செய் + அல் + க, வி. 76.96.85.]
வழக்கத்திலே படியாதே, படியாதேயும், படியாதேயுக்கர்,
படியாதிரு, படியாதிரும், படியாதிருக்கர், எனவும் வரும்.

வாழற்க, வாழாநாக, } இவை எதிர்மறைவியக்கோவ்வினைமுற்று.
வாழாதிருப்பானாக,
வாழாதிருக்கடவார்,
வாழாமலிருக்கக்கடவார்.

மிகுத என்பது போல்வனவும் வரும்.

அப்பியாசம். (92.)

“ஏகல் என்பதியானும் உடைக்கிலன்.”

“பயனில் சொற் பாராட்டுவானை மகன்னால்;
மக்கட் பதடி. எனல்.” [வி. 85.]

“அஞ்சல், அஞ்சல் என்விலாத ஆண்மை என்ன ஆண்மையே.”
[என்விலாத = என்னாத. (என், கு, இலாத.)]

(KK) “எதிர்மறை ஏவற் சேலே, அல்லே,
அன்மேர, அற்க ஆகும் ஒருமை;
ஆமின், அன்மின், அற்பீர் பன்மை.” [இலக. திரட்டி.]

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

93. CONJUGATED NOUNS. [APPELLATIVES.]

கூரு.—குறிப்புவின ஆவதென்ன?(LL)

பெயராகி, வினையாகவும் வழங்குஞ் சொல் குறிப்புவின ஆம்.

[சுன்னூல் 321.]

(உ-ம்.) முத்தி, முதல் என்பவை முதல் என்னும் பெயரால் உண்டான வினைக்கு
றிப்புகளும்.

செல்வர் = செல்வத்தை உடையவர்.

வீரையா! = வீரையை உடையவளே!

இறைவ! கொடியை! = கொடுமையைஉடையவனுக்குரிய.

சீரோ! தண்ணியை. தீயோ! வெய்யை.

இவை தீய, இவை கல்வ.

இவை வேற்றுமை உருபுகளையும், மூவிடத்துக்கும் ஐம்பாலுக்
கும் உரிய விசுதிகளையும் பெறும்.(MM) [வி. 77. காண்க.]

இஃ இன சாரியை பெயர்க்கும் விருதிக்கும் கடுவே வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) [சுன்னூல் 325. &c.]

	ஆண்பால்.	பெண்பால்.	ஒன்றன்பால்.	பலப்பால்.	பலவீன்பால்.
(க.) தனமை.	க. கல்வேன், அடியேன். உ. கல்வேன். க. கல்வேனாகல்.			கல்வேம். கல்வேமை. கல்வேமாகல்.	
(உ.) முனிவியை.	க. கல்லாய், கல்லோய், இறையோய். உ. கல்லாயை. க. கல்லாயாகல்.			கல்லீர். கல்லீரை கல்லீராகல்	
(க.) பட்டக்கை.	க. கல்லன், கண்ணன், தீயவன், கல்லான், கல்லோன். உ. கல்லனை. க. கல்லனாகல்.	கல்லன், கண்ணன், தீயவன், கல்லான். கல்லனை கல்லனாகல்.	கல்லது. கட்டு. தீயது. அரீது. கனது. கல்லதை. கல்லதாகல்	{ கல்லவர். கல்லார். தீயோர். கல்லவர்கர். கல்லோர். [கன. 394.] கல்லனார். கல்லாராகல்.	கல்லவை. தீயன. தீய. அரிய. கல்லவற்றை. கல்லவற்றாகல்.

இவைபோல மற்றையவும் வரும்.

இஃ (க.) இவை முதற், பெயர் எச்சம், வினை பெச்சம் = மூன்று வகைப்படும். வினையைப்
போலப் பெயர் முதலானவை ஏற்ற, மற்றொன்றை வேண்டாத கிறபது வினைக்குறிப்புமுற்ற
என்பபபிம்.

(LL) “வினைக்குறிப் பெண்ப வினைபோல் விருதி
பெற்றிடும்பாற்கும் பெயர்ப்பு பதமே.”

(MM) “பொருள் இடம்காலஞ் சிறு குணக் தொழிலே
குறிப்புவினையி வெளிப்படு முதலிய.” [இலக். விஞ.]

(உ-ம்.)

- (க.) $\left. \begin{array}{l} \text{சேற்ற} \\ \text{இன்ற} \\ \text{சாரி} \end{array} \right\} \text{வீல் லன். [இது குறிப்பு வினைமுற்ற.]}$

[வீல்லனுபீருக்கிருன், இருந்தான், இருப்பான் என விரித்துக்கூறில் வீல்லன் எனது பெயருட்பெயர் ஆம்.]

- (உ.)   கரிய, கொடிய. [இவை குறிப்புவினைப்பெயர்ச்சம் எனப்படும்.]
[ஆகியும் வி. 121 காண்க.]

- (உ.)   நான் அன்றிப் போனான். } [இவை குறிப்புவினைவினைப்பெயர்ச்சம்.]
காலம் இன்றி வந்தான். }

அப்பியாசம். (93.)

“வகை தெரிவான் கட்டே உலகு.”
[கண் + து = கட்டு = கண்ணையுடையது.]

“உணரற் பார்து.”
[பால் + ன் = பார்து = உணரும் பகுதியை யுடையது.]

“அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினுக் கில்லை
இருள் சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல்.”
[நெஞ்சு + இன் + ஆர் = நெஞ்சையுடையவர்கள்.]

“வெள்ளத் தீயை மலர் நீட்டி மாந்தர் தம்
உள்ளத் தீயை துயர்வு.”
நய = அனை + ன்
யது = அனை + அத.]

“மனத்துக்கண் மாநிலன் ஆதல், அனைத்தான்; [வி.66, 63, 85. ஆதல்=ஆகல்=ஆ + தல்.]
ஆகுல நீர பிற.”
[இலன் = இல் + அன் = இல்லாதவன்.
அனைத்து = அனை + து = அனையது = அவ்வளவையுடையது.
நீர் = நீர் + அ = தன்மையை யுடையன.]

“அந்நா இயல்பிற்றுச் செல்வம்; அது பெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல்.”
[இயல்பிற்று = இயல்பு + இன் + ன் = இயல்பின் உடைத்து.]

“வாரம் பட்டுநீத் தீயவு’ நல்லவாம்;
நீதக் காப்ப்துழி நல்லவுந் தீயவாம்;
ஒரும் வையத் தீயற்கை அன் றே? என
வீர வேனெனெல் கண்ணி வி எம்பினான்.” [கண்ணையுடையவன்.]

“பொன்னல் கொம்பனல்.”
[அனல் = அன்னல் = அன்னதன்மையையுடையவன்.]

“தீன அயிற் றது மலர்ந்த தன்னைத் தாரினான்,
நான் எனப் பெயரிய வேலினான்.”
[பெயரிய = பெயரையுடைய, வேலினான் = வேலினையுடையவன்.]

“பொரு நிலை வேனில்வேள் அனைய பொற்பினுள்,
அருவரை ஆம் என அகன்ற மார்பினுள்,
கரைபொரு முடைநிலைக் கடல் அக் தானையான்,
நிருகு வஞ் சனக்களி நிலைய நேற்றதான்.”

“.....விசையன் என்பான்

■ அவரது நிலையினைக் கண்டெவ் நரகுசார்தான்.”

“தேம்படு தானீர்க்குத் செல்வற்குத் செய்ப செய்தேன்.” [செய்ய=செய்யத்தரும் காரியக்கினை.]

“.....ஒது தூல்
மல்கு கேள்விய வன்வல்.....”

“பைத் துழாய்த் தெரியலாய்க்கே நல்வினை பயக்க என்பார்.”

“பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றநன்றே ?”
(அன் சாரியை.)

■■ VERBAL NOUNS.

கூசு.—தொழிற்பெயர் என்பன எவை?(NN)

கிற என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு அல், தல், கை, வு, பு என்னும் விசுதிகளையும்; க்கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு த்தல், க்குதல், க்கை, ப்பு முதலிய விசுதிகளையுங் கூட்டினால் தொழிற்பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 286.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	விசுதி.	தொழிற் பெயர்.
படி	{ த்தல், ப்பு	படித்தல், படிப்பு.
	{ க்குதல் க்கை . . .	படிக்குதல், படிக்கை.
அறி	{ தல், அல்	அறிதல், அறியல்.
	{ வு . . .	அறிவு.
செய்	{ அல்	செய்யல்.
	{ கை	செய்கை.
தொடர், முடி	பு	தொடர்பு, முடிபு.

(க.) இவை வினைப் பெயர் எனவும் வினையடிப் பெயர் எனவும் படும்.

(உ.) இவற்றக்கு முதனிலையாகிய வினைவின் பொருளை பொருள் ஆவதன்றி வேறே பொருளில்லை.

(உ.) செயல், செல், வெல், கொள் என்னும் முதனிலைகளோடு தல் என்னும் விசுதி புணரும்பொழுது முதல் நீருவதும் அன்றி விராமமும் படும்.

(உ-ம்.) செயல் + தல் = செய்தல்.
செல் + தல் = செறல்.
வெல் + தல் = வெறல்.
கொள் + தல் = கொடல்.

(ச.) மை என்னும் விசுதி வினைப் பகுதியோடும் போனகால் விசுதிகளால் பெயரெச்சக்களோடும் எதிர்மறை ஆக விசுதியோடும் மறைபை பல விசுதிகளோடும் புணரத் தொழிற்பெயர்கள் ஆம்.

(NN) “வினைப்பெயர் அனைத்துத் தொழில் எனப் படுகே.” [குலையா.]

(உ-ம்.)	தாம் ... .. தாழ்மை,	(வினைப்பகுதி.)
	படிக்கின்ற ... .. படிக்கின்றமை,	(நிகழ்ச்சியும்.)
	படித்த உ ... .. படித்தமை,	(பொருளாகவும்.)
	படியை ... .. படியாமை,	(எதிர்மறை.)
	சன் ... .. சன்மை,	(உரிச்சொல்.)

அப்பியாசம். (94.)

“எல்லார்க்கும் ஈன்றும் பணிதல்.”

“நிந்தக் கற்றல் சொற்றிறம்பாமை.”
[கற்றல் = கல் + தல்.]

“பல்லாற் பகைகொளவிற் பந்தடுத்த தீமைத்தே [வி. 93.]
சல்லாற் தொடர்கை விடல்.”

“வேண்டெல் வேண்டாமை இலான்.....”

“அஞ்சவ தஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சவ
தஞ்சல் அறிவார் தொழில்.”

“அறவினை யாதெனந் கொல்லாமை,—கோறல்
பிறவினை எல்லாக் தரும்.”

“அனையவன் வரவுகேட் டலங்கல் வீரனும்
இனிதெதிர்கொண்டெ தன் விருக்கை எய்தினன்.”

“சொல்லுதல் பார்க்கும் எனிய, அரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.”

“கனவிலும் இன்னது, மன்னே, வினேவேறு
சொல்லேறு பட்டார் தொடர்பு.”

95. PARTICIPIAL NOUNS.

கூரு.—பெயரெச்சத்தால் உண்டாகும் வினைப்பெயர்கள் எவை?

போனகால நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சங்களோடும் ஐம்பா
லுக்குரிய விசுவகளைக் கூட்டினால், அந்தந்தக் காலத்துக்கும்
பாலுக்கும் உரித்தான பெயர்ச்சொற்கள் உண்டாகும். பகு
தியோடு ப்ப், ப், வ் என்னும் இடைநிலைகளையும், ஐம்பாலுக்
குரிய விசுவகளை யுங் கூட்டினால் வருங்காலத்து வினைப்பெயர்
கள் உண்டாம்.

[நன்னூல் 286.]

இ [இவை வினையால் அனையும்பெயர் எனப்படும்.]

(உ-ம்.)	காலம்.	பெயர்ச்சொல்.	வினைப் பெயர்கள்.					
			ஆண்பால்.	பெண்.	பலர்.	ஒன்றன்.	பலவின்.	
கிழ்க்காலம்.	படிக்கிற	—	படிக்கிறவன்,	—வன்,	—வர்கள்,	—து,	—வை.	
போனகாலம்.	படித்த	—	படித்தவன், [படித்தோன், என். 394.]	—வன்,	—வர்கள், [படித்தோர்.]	—து,	—வை.	
வருங்காலம்.	படிப்ப	—	படிப்பவன்,	—வன்,	—வர்கள்,	—து,	—ப்பவை.	
	செய்ய	—	[படிப்போன்.]	—வன்,	[படிப்போர்.]	—து,	—ப்பவை.	
	செய்ய	—	[செய்யவன், [செய்யோன்.]	—வன்,	—வர்கள், [செய்யோர்.]	—து,	—செய்யுப. படுவ, செய்குச.	

(உ-ம்.) (க.) பட்டக்கை இடத்த வினைமுற்றும் பெயராக வழக்குகது உண்டு. தன்மை முன்னிலை இடத்த வினைமுற்றது சிறுபான்மையாய்ச் செய்யுளிலே அவ்வாறு வழங்கும்.

(உ-ம்.) “மலர் மிகை ஏடுனான் மாணடி சேந்தார்
கில மிகை நீடு வாழ வார்.”

[எ-தில் ஏடுனான், சேந்தார்
என்னும் வினைமுற்றுகள் வினைப்பெயர்கள் ஆவன.]

வந்தேனை, செய்தாயை,
செய்வோனை, வந்தோயை, என போல்வனவும் வரும்.

(உ.) எதிர்ப்பாற வினைபெய்ச்சத்தாலும் வினைப்பெயர் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) செய்பாதவன், செய்பாதவன், செய்பாதோர்.
இல்லாதவன், இல்லாதவன், இல்லாதார், இல்லார்.

(உ.) வினைப்பகுதியோடு ஞன், ஈன், க முதலியவை சேர்த்து வினைப்பெயர்கள் ஆம். [என். 141.]

(உ-ம்.) அறி ..... அறிஞன் = அறிபவன்.
உழு ..... உழுதான் = உழுதொன்றோர்.
வரு ..... வருக = வருபவர்கள்.

(ச.) அகற்றினை வினைப்பெயர்களின் காண்காம் வேற்றுமை காணப்பொருளைக்
வழங்கும்.

(உ-ம்.) “காயகன் எனை கன்னெறி உய்ப்பதற்
கேயதுண்டோர் பணி என்றியம்பினான்.”
[உய்ப்பது + அன் + கு.]

அப்பியாசம். (95.)

“கன்றி மறப்பது கன்றந்து, கன்றல்வ [வி. 93.]

தன்றே மறப்பது கன்ற.”

“கற்றதனால் ஆய என்னோல், வாலறிவ [வி. 116. 93.]

எற்றடு பெழாஅர் எனின்.” [வி. 37.]

[கற்றதனால் = கற்றது + அன் + ஆல்.]

“கின்றனின் அத்தனார் இல்லை, கிறைத்தோய்!” [என். 353.] [வி. 70. 37. + தன்.]

[கிறைத்தோன் = கிறைத்தவன்.

கிறைத்தோய் = கிறைத்தவனே! [வி. 64.]

“இன்னு ணைத்தான் உணர்க்தலை
துன்னுமை வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.” [வி. 64.]

“பெ பயன் வெகிசிப் பழிப்படுவ செய்பார்
தடுவன்மை காணு பவர்,” [பயனிலை: செய்பார்.]

“மீலையிற் றிரிபா தடக்கியான் நேற்றம்
மலையினு’ மாணப் பெரிது.” [வி. 61. 113.]
[அடக்கியான் = அடக்கினவன்.]

.....சிறிய் [வி. 93.]

செயற்கரிய செய்கலாதார்.” [செயல் + கு.]

[செய்கலாதார் = செய்யாதார். கு, அல்: சாரியைகள்.]

“ஆதிவேதம் பயத்தோய் நீ! அவர் பெய் மாரி அமைத்தோய் நீ!
நீதி நெறியை உணர்க்தோய் நீ! மிகநில் காட்சிக் கிறையோய் நீ!
காதன் என்னப்படுவோய் நீ! ■■■ செய் பிறவிக் கடலகத்தன் [வி. 153. 63.]
பாதகமலக் தொழுவேங்கன் பசையப் பழிழப்பண்பாயே! [வி. 6. 89.]

[பயத்தோய் முதலியவற்றும் பயத்தாய் என்னும் முற்றுவீனை பெயராகி வழங்கியத. தொகு
வேங்கள் என்பதில் தொழுவேம் என்னும் முற்றுவீனை பெயராக வந்தது.—]

“தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டறகுந், நேரின், [வி. 30. 119. 137. 116.]
அருளாதான் செய்யும் அறம்.”
[எருவாய்: அறம், பயனிலை: அறம்.]

“தவஞ் செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்,”

“மடியிலா மன்னவன் எய்தும் [வி. 137.]

அடி அனத்தான் குடியதெல்லாம் ஒழுங்கு.”

[தர் அயது = தாவீனது, ஒழுங்கு = கிரமமாக.
பயனிலை: எய்தும்.]

“.....செவ்வியோர் [வி. 152.]

ஆர்வம் மன்னவற் கடியதம் ஆவதே.”

“செய்வன பிறவுஞ் செய்தான்.”

96. OTHER ROOTS VERBAL AND OTHER ROOTS.

கூகா.—வினைப்பகுதிகளினாலும் மற்றைய பகுதிகளினாலும்
நே பெயர்கள் உண்டோ?

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

வினைப்பகுதிகள் விசுதியின்றியும், வி, ஐ, கை முதலிய விசுதி களைப்பெற்றும், பெயர்களாக வழங்குவதும் உண்டு. மற்றைய பகுதிகள் பலபல விசுதிகளை இறுதியிற் பெற்று விசுதிப்பெயர் களாக வழங்கும்.

[நன்னூல் 141.]

(உ-ம்.) பகுதி.

பெயர்ச்சொல்.

தல் என்னும் விசுதிசெட்டது... அறி, கெடு, சுட்டு.

அறை,		அறை.
கெடு,	{ தல் என்னும் விசுதி செட்டு	கேடு.
பெறு,	{ முதலில் விகாரப்பட்டது ..	பேறு, [பொர்.]
கொள்,	விகாரம், ...	கோள்.
படு,	விகாரம், ...	பாடு.
உண்,	விகாரம், ...	ஊண்.
இடு,	... ..	ஈடு.
விடு,	வி, விகாரம்..	விடுதி, வீடு, உண்டி..
தின்,		[ண்+த=ண்ட்][கெடுதி.
பற,	ஐ,	தின்.
பொறு,		பறவை.
தொல்,		பொறை.
வகு,	ஐ, ப்பு, ...	தொல்லை.
சல்,	அம், ...	வகை, வகுப்பு.
ஒடு,	அம், தோன்றல்விகாரம்.	சலம்.
ஒழுக்கு,	அம், ...	ஒட்டம்.
உடு,	ஐ, க்கை, ப்பு, ...	ஒழுக்கம். [ஆக்கம்.]
தொடு,		உடை, உடுக்கை, உடுப்பு.
சல்,		தொடி.
ஊர்,		சல்வி. [றவி.]
உதவு,	இ, ...	ஊர்.
மாண்,	பு, ...	உதவி.
அறி,	ருன், ...	மாண்பு.
ஒர்,	செ, ...	அறிஞன்.
வீசு,	தோன்றல்,	ஒர்ச்சி.
ஆர்,	சி, ...	வீச்சு.
சல்,		ஆட்சி.
கண்,	கு, நி,	சண்ணம்.
		கன்கு, கன்றி.

ஐவற்றன். (க.) ஐ விசுதி செயப்படுபொருளை உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) கொடுக்கப்பட்டது = கொடை.

(உ.) இ விசுதி வினையுதற் பொருளை உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) “சினம் என்னும் சேக்தானாக சொல்லி, இனம் என்னும் எம்புணையைச் சுடும்.”

[சொல்லுமின்றது = சொல்லி.]

(உ.) அம் விசுதி செயப்படுபொருளையும், உணர்ப்புக்கப்பட்டதையும் உணர்த்தி வரும்.

(உ-ம்.) ஆக்கப்பட்டது = ஆக்கம்
அசத்தியனா செய்யப்பட்டது = அசத்தியம். (00)

97. KINDS OF VERBS.

கூஎ.—மேற்காட்டிய வினைச்சொல் எத்தனை வகை ஆம்?

தெரிநிலைவினைகள் என்றும், குறிப்புநிலைவினைகள் என்றும் இருவகை ஆம்.

[நன்னூல் 320, 321.]

98. VERBS INDICATING HINDRANCE OF TIME.

கூஉ.—தெரிநிலைவினை ஆவதெது?

குறிப்புவினை அன்றிக் காலந்தெரிகின்ற வினைகளையாவந் தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

[நன்னூல் 320.]

(உ-ம்.) நட, வர, நடப்பி, வருவி.

இவை வேற்றுமை கொள்ளாமல், இடைநிலை முதலியவைகளாற் காலந் தெரிய நிற்பனவாகிய தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

99. CLASSES OF VERBS.

கூக.—அத்தெரிநிலைவினைகள் எவ்வாறு வகுக்கப்படும்?

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளும், செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளும்; தன்வினை, பிறவினைகளும்; செய்வினை, செயப்பாட்டு வினைகளும்; விதிவினை, மறைவினைகளுமாக வகுக்கப்படும்.

(00) “முதலில் இன்றியுக் தொழிற்பெயர் மொழிகுவர்.” [இலக்கணக்கொத்து.]
(உ-ம்.) பூசல்.

“ஆறம் உதறலால் ஆழி எங்கேதக.”

“பறத்த நெழிலாற் பறவை எனப்படிக்.”

“நிலையப் பிறைவாற் றீரை எனச் செப்புக.”

“தோழனை கொளவாற் குழி சொலே.”

“இழைக்குத் தொழிலால் இழை எனப்படமே.”

“வேட்டைக்குப் பகுதி வேண், அவா ஆரும்.”

“கூறுப்படுத்தலாற் கூற்றெனப்படிக்.” (பெர் அசத்.)

1. பங்கு.] II சொல்லதிகரத்தில் (ங.) வினையியல்.

100. INTRANSITIVE VERBS.

க00.—செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் எவை?

செயப்படுபொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டாத வினையானது செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை ஆம்.

(உ-ம்.) நடந்தான்; (இதை நடந்தான் என வாது)

101. TRANSITIVE VERBS.

க01.—செயப்படு பொருள் குன்றாத வினைகள் எவை?

செயப்படு பொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டிவரும் வினையானது செயப்படுபொருள் குன்றாத வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கொள்குள்; (மிருகத்தைக் கொள்குள் என வரும்.)

ஈழ முடிந்தான் என பகைவரால் முடிந்தான் என்றும், பணத்தை முடிந்தான் என்றும், இரண்டாம் வேற்றுமையும் வரும்.

102. VERBS DENOTING ACTION, AFFIRMATIVE OR INTRANSITIVE.

க02.—தன்வினை ஆவதென்ன?

தன் கருத்தாவாகிய எழுவாயின் செய்கையைக் காட்டுவது ஆம்.

(உ-ம்.) நடந்தான், அளித்தான். [அவன் தனது நடந்தான், அளித்தான் என்றும்]

103. VERBS CAUSAL.

க03.—பிறவினை ஆவதென்ன?(PP)

தன் எழுவாய் அல்லாத பிற கர்த்தாவின் செய்கையைக் காட்டுவது பிறவினை ஆம். அது வி, ப்பி, த்து, ச்சு என்னும் விசுவகரிகளில் ஒன்றேனும் இரண்டேனும் பெற்று வரும். சில வேளை மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாகத் திரியவும், வல்லெழுத்து இரட்டிக்கவும் வரும்.

[நன்னூல் 138.]

- (உ-ம்) (க.) நட-ப்பி-கிருன், செய்கிருன், } என ப்பி, வி, த்து, ச்சு, என்னும் விசுவகரிகளால் பாப்பகிருன், } வந்தது காண்க.
(உ.) எழு-ப்பி-கிருன், } என எழு ப்பி, அட்டம் கு என்னும் வினைப்பகுதியில் காண்க
அட-கிரு-கிருன், } காண்க, எனக் காண்கவும் விளாப்பட்டது
(உ.) உரு-கிரு-கிருன், } என உரு கு, அழி என்னும் வினைகளில் காண்க இரட்டித்தது.
அழி-கிருன், }
(ச.) அகற்ற-கிருன், என அக ள் என்னும் வினையில் து என்னும் விசுவகரி, டு + த் = த்து.

(PP) “முன்னர் ஓதிய முதனிலை விப்பி என்பதை ரெப்பதனினின் எனல் வினைமுதற் பெரிவினை வினையின் மேவருபகுதி ஆம் என பொழிய.” (இலக். வி.)

அப்பியாசம். (103.)

“முழுதும் வேங்கியை முற்றித்தானு’ முடிந்தான்.”

“மெய்யுணர்ந்தார் பொய் மேற் புலம் போகார்.”

104. ACTIVE VERBS.

க0௪.—செய்வினை ஆவதென்ன?

எழுவாய்க் கருத்தாவைக் கொண்டுவிந்து செய்கையைக் காட்டுவது செய்வினை ஆம்.

(உ-ம்.) செறன் கட்டினான்.

105. PASSIVE VERBS.

க0௫.—செயப்பாட்டுவினை ஆவதென்ன?

செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளின் முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தோடு படு என்னும் வினைப்பகுதியைச் சேர்த்தாற் செயப்பாட்டுவினையாகி, மூன்றாம் வேற்றுமைக் கர்த்தாவைக் கொண்டு வரும். [வி. 124. க.]

(உ-ம்.) நடப்பிக்கப்படுகிறான்.

இவ்விடு சொற்றொல் கட்டப்பட்டது.
உண்ணப்படு

(க.) உன் என்னும் பகுதி விவகினைப் பகுதிகளோடே சேர்த்து செயப்பாட்டு வினையாம்.

(உ-ம்.) அடிபுண்டான்.

தள்ளுண்டான்.

(உ.) சில பெயர்ச்சொற்களும் படு என்னும் வினையடிமேடு சேர்த்து, வினைச்சொல்லாய் வரும்.

(உ-ம்.) ஆசை + படு = ஆசைப்பட்டான்.

தூன்பம் + படு = தூன்பப்பட்டான்.

(க.) எனவும்படும் என்பனபோல உம் என்பது திறபான்மையாய் இடையிலே வரும்.

106. AFFIRMATIVE AND NEGATIVE VERBS

க0௬.—வீதிவினை, மறைவினை என்பவை எவை?

செய்கையை உண்டென்று நிச்சயிக்கிற வினை எனவும், உடன் பாட்டுவினை எனவும் அறைவினை எனவும் படும். அச்செய்கையை மறுக்கிற வினை மறைவினை எனப்படும்.

(உ-ம்.) நடத்தேன், எ-து விதி வினை.

நடவேன், எ-து மறை வினை.

I. பக்ரு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

III. PARTICLES.

III. இடைச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (III.) இடையியல் 352-373.]

107. CLASSES OF PARTICLES.

க0௭.—இடைச்சொற்கள் எத்தனை ஆம்?

(க.) வேற்றுமை உருபுகளும், (உ.) விசுதி உருபுகளும், (ங.) இடைநிலை உருபுகளும், (ச.) சாரியைகளும், (ரு.) உவமைச்சொற்களும், (ஈ.) தத்தம்பொருளை உணர்த்திய சொற்களும், (எ.) இசை நிறைக்கிற சொற்களும், (அ.) அசை நிறைக்கிற சொற்களும்; ஆக இடைச்சொற்கள் எட்டு வகை ஆம்.

[நன்னூல் 352.]

108. INCREMENTE.(௧௧)

க0௮.—சாரியைகள் எத்தனை?

அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன், இப்பதினேழுஞ் சாரியைகள் ஆம்

[நன்னூல் 243, 244.]

(உ-ம்.) மூன்று + கால் = மூன்றேகால், என்பதில் ஏ சாரியை வந்தது.
மனிதன் + கு = மனிதனுக்கு, என்பதில் உ சாரியை வந்தது.
மற்றவையும் இவ்வாறே.

அப்பியாசம். (108.)

“ஆற்றல் கரையின் மாறும், அரசியல்

வீற்றிருத்த வாழ்வும் விரும், அன்றே?”

109. WORDS OF COMPARISON.

க0௯.—உவமைச் சொற்கள் எவை?

போல், போல, ஒப்ப, மான, நேர், நேர, நிகர், நிகர, அனைய, அற்று, அன்ன, புனா, புனாய், உறழ முதலியவும் உவமைச் சொற்கள் ஆம். [நன்னூல் 408.]

(உ-ம்.) இதைப்போல, அதனைப்ப.

(௧௧) சாரியை ஆவதென்ன?

ஒரு பதத்தின் முன் வேறொரு பதமாக, ஒரு விசுவியாக, வேற்றுமையின் உருபாக, அத்து சேரும்பொழுது இடையில் அத்தம் இன்றித்தோன்றும் இடையெல்லாம் சாரியை என்னப்படும்.

(உ-ம்.) கடத்தனன். (அன்சாரியை: விசுதிப் புணர்ச்சி.)
புனியமம். (அம்சாரியை: பதப்புணர்ச்சி.)
மாத்ரை. (அததுச்சாரியை: உருப்புணர்ச்சி.)

(க.) இவற்றை, எச்சங்களாக, உவமைச் சொற்களாக வழக்குவன அவற்றவற்றிற்குரிய வேற்றமைகளைக் கொக்கும்.

(உ.) ஆங்கு எ-து போல என்ற பொருள் கொடுக்கும்.
(உ-ம்.) “மறை வறிப்பட்ட பழிமொழி தெய்வம்

பறை அறைந்தாம் கோடிப் பாக்கும்”

(உ.) போல் என்பதனோடு ஆ என்பது வருவதும் உண்டு.
வழக்கத்திலே, செய்கிறப்போல, செய்தப்போல் என வரும்.

(ச.) ஆனது போல, முதலியவற்றில் போல வருக்கலத்த வினை எச்சத்தோடு சேரும்.

(இ.) உடுப்ப, இயைபு, எப்ப, பொருள், ஏற்ப, இகல, எதிர, சிவன, உலகம்,
தனை, துக்கு, கேழ், செத்த என்பனவற்று் செய்யுளிலே வரும்.

அப்பியாசம். (109.)

“முருகன் ஞாலாத் மிகுதியை மொழியலாமோ?”

“வண்டு தொடர் தற் தெரியல் உயிர் அனைப கொழுநர்.”

“குன்றழ் சிலை கொணர்மின் ஈண்டென.”

“சொடி பன மகவிர்.”

[அன = அன்ன.]

110. PARTICLES OF VARIOUS

கக0.—தத்தம் பொருளை உணர்த்திய இடைச்சொற்கள் எவை?

ஏ, ஓ, ஆ, உம், என, என்று, என்பவன், என்பது, ஆனவன், ஆனது, ஆவது, முன், பின், கீழ், மேல், என்று, என், அந்தோ முதலியவற் தத்தம் பொருளைக் காட்டிய இடைச்சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 353.]

(உ.) இவற்றை, என, என்ற, என்று, என் ஆகிய வற்றுள் வினை எச்சங்களாம். என்பவன் முதலிய ஐத்தம் வினையால் அணையும் பெயர்களும் ஆம். [தி. 57. 86. 96. காண்க.]

(உ.) தோறும், தொறும், என்பன காலத்தையும் இடத்தையும் குறிக்கும்,

(உ-ம்.) “தாதகு சேலை தோறும், சண்பகக் காடு தோறும்,

போதவிற் பொய்கை தோறும், புறமுனை நட்டக் கோறும்,
மாதவி வேலிப் பூசு’ வனத்தோறும், வயல்க டோறும்,

ஓதிய உடம்பு தோறும்; உயிர் என உலகம் தந்தே.”

III. USES OF ஏ.

ககக.—ஏகாரம் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

ஏ அறு வகைப் பொருளைத் தரும். அவையாவன:

[நன்னூல் 354.]

(ச.) பிரித்தல்: (உ-ம்.) அவனே தந்தான். [ஒரு உட்பிரிவிருத்த ஒருவனைப் பிரித்த பிறகும் பிரிவின.]

(உ.) வினா: (உ-ம்.) தீயே தந்தாய்? [தீயா தந்தாய்? — வினாவிற்கும்.]

(உ.) என்: (உ-ம்.) சிலவே சலவே தீயே வலியே, [என்னிற் பிறகும்.]

(ச.) எதற்கை: (உ-ம்.) பனத்தனனே. [ஒருபொருளும் இவ்விதத்திலே பிறகும்.]

(இ.) தேற்றம்: (உ-ம்.) சண்டிக்கருக்கே புனம். [உண்டென்பதற்குச் சந்தேகம்இல்லை.]

(உ.) இசைகிறை: (உ-ம்.) என்னை ஒருநிதி. [பொருளின்றி இசைகிறைத்த பிறகும்.]

அப்பியாசம். (111.)

“எல்லா வினக்கும் வினக்கல்ல; என்ருேக்குப்
பொய்யா வினக்கே வினக்கு.”

“.....யாரே

அமருக்கறகு செய்வார்?”

“தெறப்பு வெறப்பச் செயினும் பொறப்பரே
தாம் வேண்டக் கொண்டாச் தொடப்பு.”

“தன்னுணர்விறொடு கூடி தக்வுடைமை
வின்னுலகே ஓக்கும் விழைவிறு.” [வி. 93. விழைவினையுடையது.]

112. ■■■ OF ஒ.

ககஉ.—ஒகாரம் எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

ஒ எட்டுப் பொருளைக் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 355.]

- ததல்: (உ-ம்.) அவனே செய்தான். [பலரிடம் ஒருவனைப் பிரித்தல்.]
(உ.) ஒழியிசை: (உ-ம்.) வேலைசெய்யவோ போகிறாய்? [108 இருக்கப்போகிறாய் என
பொருளைத் தரும் ஒழியிசை.
(உ.) எதிர்மறை: (உ-ம்.) காணே சொன்னேன்? [கான் யாசல்வாசியில்.]
(ச.) வினா: (உ-ம்.) அவனே?
(இ.) தெளிவு: (உ-ம்.) கன்றே அன்ற, தீதோ அன்ற. [அத்தன்மை இவ்வாறும் தெரியும் இடத்தத்
தெளிவு.]
(உ.) கழிவு: (உ-ம்.) கைதல் இன்றி கல்லறஞ் செய்தாலோ, உயிர் உய்யும், [கழிவிரக்கப்பொருள்.]
(எ.) சிறப்பு: (உ-ம்.) ■■■ பெரியவன்! ■ ஒ சிறியவன்!
(அ.) அசைநிலை: (உ-ம்.) ■■■ உவமன்!

அப்பியாசம். (112.)

“தரோ விடத்த,” [சில விடத்த, சிறபாண்மையாய்.]

(ஒரு, ■■■ இடத்த.)

“எவ்வுயிருள் ■■■ ஒரு ஈசன் உண்டோ, இல்லையோ?
அவ்வுயிரில் யான் ஒருவன் அல்லவோ?”

“ஈருதிய ஆருமோ கருமம்.”

“செய்வனை இன்று நாடிச் சேவடி தொழுதல் ஒன்றே,
அல்லதில் வுடம்பு சீக்கிறதற்கு கடைதல் ஒன்றே,
எல்லையில் இரண்டில் ஓர் இப்பகன் முடிப்பன் யானே.”

“சிறப்பினுஞ் செய்குமம் ஈனும்,

அறத்தினாலும் ஈக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.”

113. USES OF உம்.

கக௩.—உம் என்பது எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

உம் என்பது எட்டுப்பொருளைக் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 358—361.]

- (க.) எதிர்மறை: (உ-ம்.) வருதலுந் தீது. [வாராமையுந் தீது.]
 (உ.) நிறப்பு: (உ-ம்.) குறையும் மருகும் குன்றம்.
 (உ.) ஐயம்: (உ-ம்.) பத்தானும், எட்டானும்.
 (ச.) எச்சம்: (உ-ம்.) சாத்தனும் வந்தான். [கொற்றன் வந்ததும் அன்றி.]
 (இ.) முற்று: (உ-ம்.) தமிழ் காட்டு முவேந்தரும் வந்தார். [முற்றுப் பொருளைத்தரும்.]
 (க.) எண்: (உ-ம்.) பொன்னும் வெள்ளியும் ஈயமும்.
 (எ.) தெவிட: (உ-ம்.) அரணும் அல்லன், மந்திரியும் அல்லன். [இன்னதென்று தெரிந்த இடத்தில் நிற்கும் தெரிவின.]
 (அ.) ஆக்கம்: (உ-ம்.) பாலே மருக்தும் ஆயிற்று. [உணவும் ஆயிற்று.]

■ (க.) ஐந்தாம் வேற்றமையோடு உம் சேர்த்தால் ஒப்புப்பொருளுடன் நிறப்புப்பொருளையும் பொருளையும் தரும்.

(உ-ம்.) “அமிந்தினும் ஆற்ற இனிதே தம்மக்கள்
 நெகை அளவிய கூழ்.”

■ (உ.) “மற்றவன் ஞானன் வாசகம் கேட்டலும்,”

[கேட்டலும் = கேட்டலே.]

சில விடத்து உம் என்பது உ. மற்றத்தன்சொல்லும்.

அப்பியாசம் 3.)

“தானக் தவம் இரண்டாம்.”

“கணமேயும் ஈந்தல் அரிது.”

“காடெட்கும் வீழிக் கேட்பொன்றும் இல்லை.”

“இன்னு செய்தார்க்கும் இனிவெ செய்வாக்கால்
 என்ன பயத்தநோ சாவு?”

114. SIGNS OF QUOTATION, என, என்று.

ககசு.—என, என்று இவ்விரண்டும் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

என, என்று ஏழு பொருளைத் தரும். அவையாவன:

[நன்னூல் 356. 360. 361.]

- (க.) உவமை: (உ-ம்.) கொடும்புலி பாய்க்தெனப் பாய்க்தான்.
 (உ.) என்: (உ-ம்.) ஒன்றென, இரண்டென இவ்விரண்டும் இவ்வாறு வழங்கும்.
 (உ.) குணம்: (உ-ம்.) வெள்ளென விளங்கிற்று.
 (ச.) வினை: (உ-ம்.) கொள்ளெனக் கொண்டான்.
 (இ.) பெயர்: (உ-ம்.) உறையுள் என்ற சொல்லப்படுவது. [ஊரினது பெயர்.]
 (க.) இசை: (உ-ம்.) ஒவ்வென ஒலித்தது.
 (எ.) குறிப்பு: (உ-ம்.) பொன்னென வந்தான்.

■ செய்புவினே என, எ, ஒ, இ என்னும் ஐந்தைச் சொற்களும் என்னும் பொருளிலே வரும்.
 [நன்னூல் 428, 9.]

அப்பியாசம். (114.)

“பூனை கூத்தன் மாத் பொம்மெனப் புகுந்த மொத்தித்.”

“பெய்யெனப் பெய்யு’ மறை.”

“சுற்ற பொருதி’ பெரிதனக்குத் தன் மனைக்
 சாங்கென் கேட்ட நாய்.”

I. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

115. EUPHONIC PARTICLES.

ககரு.—இசைநிறை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி இசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் இசைநிறை என்பதாம்.

[நன்னூல் 368.]

(உ-ம்.) “சொல் வேன் றெய்ய” என்பதில் தெய்ய என்பது வெறும் இசைநிறை ஆம்.

116. REDUNDANT PARTICLES.

ககரு.—அசைநிலை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி அசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் அசைநிலை ஆம்.

[நன்னூல் 367.]

(உ-ம்.) “கற்றதனில் ஆய பயன் என் சொல்” என்பதில் சொல் என்பது வெறும் அசைநிலையாம்.

அப்பியாசம். (116.)

“யாதனா” நாடம் ஆல், ஊரம் ஆல், என்னெருவன்
சான்றனையும் கல்லாத ஆறு?”

[ஆல் இரண்டும் அசைநிலை. வி. 59, 86. (2) ஒத்தப்பார்க்கும்பொழுது
ஆல் என்பது காணத்தக்காட்டும் என்று விளங்கும்.
இதிலும் அத்தப்பொருளைப் பெருதோ?]]

117. VARIOUS INTERJECTIONS.

ககரு.—இரக்கஇடைச்சொற்களும், அச்சஇடைச்சொற்களும், இகழ்ச்சி
இடைச்சொற்களும், அதிசயஇடைச்சொற்களும் எவை?

ஆஅ, ஒஹ, அந்தோ, ஐயோ, அன்னோ, அச்சோ, முதலிய
வை இரக்கத்தையும்; கூ, கூகூ, ஐயோ, ஐயையோ, முதலிய
வை அச்சத்தையும்; ஏள, சீ, முதலியவை இகழ்ச்சியையும்;
ஓகோ, ஓஹ, அகா, அம்மா, முதலியவை அதிசயத்தையுங் காட்டு
கிற இடைச்சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 372.]

அப்பியாசம். (117.)

“தல்லாத புல்லியனேன் சீரே நாள் அனாதம் அனா” நாட்கள்
எல்லாம் போயின போம் ஆல் இறவாதோன் றென” என்றும் எழிலுட் காணேன்.”

IV. QUALIFYING WORDS: ADJECTIVES AND

ADVERBS.

IV. உரிச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (IV.) 374-392.]

118. KINDS OF QUALIFYING WORDS.

ககஅ.—உரிச்சொல் எத்தனை வகை ஆம்?

பெயர்உரிச்சொல் என்றும், வினைஉரிச்சொல் என்றும்,
வகை ஆம். [நன்னூல் 374-392]

119. ADJECTIVES.

ககஆ.—பெயர் உரிச்சொல் எவ்

(க.) சில விடத்து, பெயர் உரிச்சொல் ஆக வரும்.

(உ-ம்.) பொற்சிலை என்பதில், பொன் என்றும் பெயர்ச்சொல்லானது குணத்தைக் காட்டிய உரிச்சொல்லாக வந்தது. [வி. 150 காண்க.]

(உ.) சில விடத்து, உள்ள, ஆன, ஆகிய என்னும் பெயரொச்சுந்
கள் புணர்வதினாற் பெயர்ச்சொல் உரிச்சொல்லாக நிற்கும்.

(உ-ம்.) அறிவுள்ள மனிதன், செம்மையான பாதை, கருமையாகிய மேகம்.

(ஈ.) சில பெயர்கள் ஈறு கெட்டுந் திரிந்தும் உரிச்சொற்கள்
ஆகும். [நன்னூல் 26, 68. காண்க.]

(உ-ம்.) மாம், மரக்கொம்பு, ஆடு, ஆட்டிக்கால்.

எருது, எருத்தமடு.

இவை ஆறும் வேற்றுமையின் தொகை என்ற சொல்வதற்கு நகும்.]

(சு.) சில சொற்கள் இயல்பாய் உரிச்சொற்கள் ஆம்.

(உ-ம்.) பல, சில, சில, புது.

அப்பியாசம். (119.)

“வளி வழங்கு மல்லன் மாஞாலம்.”

“தல்லாதவரு’ ஈனி கல்லக் கற்றார் முந்
சொல்லாதிருக்கப் பெறின்.”

“மீண்டி.”

“கண்ணோட்டம் என்னுங்கழி பெரும் காரிகை.”

(BB) “உரிச்சொல் வென்ப உரியபற் குணசொல்
ஆகிப் பெயர்வினை அணங்கு வருமே.” [தொன்.]

120. ADVERBS. [சுன்னால் 388.]

கஉ௦.—வினையுரிச்சொல் எவ்வாறும்?

(க.) சில வினையெச்சங்கள் வினையுரிச்சொற்களாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) சாலப் பேசினான். நனி வருத்தினான்.

(உ.) சில பெயர்ச்சொல்லோடே ஆய் என்னும் வினையெச்சம் புணர்வதினால் வினையுரிச்சொல் ஆகும்.

(உ-ம்.) சந்தோஷமாய்ப் பேசினான்.

[ஆக, என்பவைகளையும் பெற்றவரும்;
சந்தோஷமாகப் பேசினான்,
நன்மையாகச் சொன்னான்,
சந்தோஷமுள்ளவனாய்ப் பேசினான்,
சந்தோஷமுடையவனாய்ப் பேசினான்,
எனவும் வரும்.]

இஃ ஆய் = ஆக. [வி. 86.]

“பாலகனாய் அஞ்ஞானத் தழுத்தவன்; நற் கண்ணாய்ப் பாலவமராத்
சாலவருத்தவன்; விருத்தன் திருநெல் குழம்பத்தாற் றனத்த சாவன்;
எல இவன் எக்காலத் தென் செய்வான்? மாயக் கூத்திருக்க ஆறே
ஞாலம் எனும் ஆடாங்காய்ப் பொறிமேனமாய் மனப்பேய் கடிக்கும் அன்றே.”

(ஈ.) சில வினைகளின் பகுதியானது வினை உரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) கழி மிகவும்.

அப்பியாசம். (120.)

“ஆலயக் தொழுவது
சாலவு நன்று.”

“நாலு செப்பலோம் என்றந்தைக் கடைப்பிடித்தல்
சாலச் செய்காரே தலைப்படுவார்.”

“கடலில் அலைபோல மெய்யாய் இல்லை.”

“.....மெய்
காப்பே நிலையப் பழிசாண, சீர்கதவாக்
சேப்பார், கிறைத்தாற் செறித்த.”

“நினைவார்.”

121. SOME PECULIAR FORMATIONS.

கஉ௧.—சிறு, பெரு, குறு, கரு முதலிய உரிச்சொற்கள் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) சில விடத்து, விகாரமின்றி வழங்கப்படும்.

(உ-ம்.) நிறு கலம்

(உ.) சில விடத்து, ஒற்று இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) சிற + இன்பம் = சிறின்பம்.
குறு + இயல் = குறியல்.
குறு + ஏவல் = குறேவல்.
பசு + அரிசி = பச்சரிசி.

(ஈ.) சில விடத்து, குறில் நெடிலாகும்.

(உ-ம்.) பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
கரு + மேகம் = கா்மேகம்.
சிறு + அடி = சேறடி.

(சு.) சில விடத்து, மகரந்தோன்றும்.

(உ-ம்.) அரு + பொருள் = அரும் பொருள்.
பெரு + கடல் = பெரும் கடல்.
கொடு + கூற்றம் = கொடுங் கூற்றம்.

(ரு.) சில விடத்து ஈற்றுக்கரங்கெட இய என்னும் தோன்றும்.

(உ-ம்.) சிறு + தகப்பன் = சிறியதகப்பன்.

(கூ.) வேறே விகாரங்களும் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) பசு + கிளி = பைக்கிளி.
செம்மை + ஆம்பல் = சேதாம்பல்.

[நன்னூல் 136.]

உப்யாயம். (121.)

“ஆரயிர்.” “தண்ணறிவு.” [அருமையான உயிர், துண்மையான அறிவு.]

“அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்.”

“சிறின்பம் சின்னீராயினும் அகீதற்றார்
மறின்பம் யாவையும் கைவிடெ;
முற்றிற் தாம்
பேரின்ப மாக் கடல் ஆவொர் வீழ்பவோ,
பாரின்பப் பாழல் கும்பியில்.”

[சிறு + இன்பம் = சிறின்பம். சிறு + நீர் = சின்னீர்.
மறு + இன்பம் = மறின்பம். பெரு + இன்பம் பேரின்பம்.
பாழ் + கும்பி = பாழ்கும்பி.]

“பொற்புறு செடிய சேற் கட்பூல் கொடி.”

“பரிபுது கூர்ச் கோட்டதாயினும் யாந்

செருஉம் புலி தாக்குறின்.”

[கூர்ம் = கூர்மையான.]

“கெவ்வீடம் அணையான்.”

[வெம்மையான விஷம்.]

“பாசிதை மகளிர்.” [தி. 69 157.]

[பாச = பசுமையான.]

V. APPENDIX TO ETYMOLOGY.

V. ஒழிபியல்.

COMPOUNDED AND UNCOMPOUNDED WORDS.

கஉஉ.—மேற் சொன்ன நானு வகையான் சொற்களைப் பகுபதம் என்றும் பகாப்பதம் என்றும் கூறுவதாயிற்று?

பகுக்கப்படாத இயல்பினைபுடைய சொல் பகாப்பதம் என்றும், பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்புகளால் உண்டாகிப் பகுக்கப் படுஞ் சொல் பகுபதம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

[நன்னூல் 128.]

(உ-ம்.) பொன், கடவுள், தல், கொல், [எ-ன, பகாப்பதங்களாம்.]
பொன்னன், கடந்தான், நன்மை, அந்தில், [எ-ன, பகுபதங்களாம்.]

123. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS.

கஉரு.—பகுபதங்களின் உறுப்புகள் எத்தனை?

பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, விகாரம் ஆகிய இவ்வைந்துமே பகுபதத்தின் உறுப்புகள் ஆம்.

[நன்னூல் 133. 253. 442-444.]

(உ-ம்.) உனி, என்பதில், பகுதி, கூன்; விசுதி, இ எனக்காண்க.
செந்தான், என்பதில், பகுதி, சென்; விசுதி, ஆன்; இடைநிலைத் எனக்காண்க.
உண்டான, என்பதில், பகுதி, உண்; விசுதி, ஆன்; இடைநிலை ட்; சாரியை ஆன் எனக்காண்க.
ருணத்தான், என்பதில், பகுதி, ருணம்; விசுதி, ஆன்; சாரியை அத்த; கெடுதல் விகாரம் எனக்காண்க.

SANSKRIT PATRONYMICS, &c.

ஊ (க.) சில வடமொழிகளின் முதலசையிலே இருக்கும் இ, ஏ என்பன ■ எனவும்; சில விடத்து இ என்பது ஒள எனவும்; உ, ஊ, ஓ என்பன ஒள எனவும்; அ என்பது ஆ எனவும்; ஈற்றி விருக்கும் ■ என்பது ஈயன் எனவுந் திரிந்து பகுபதங்கள் ஆகும்.

(உ-ம்.) சிலையால் ஆகும் மலை சைலம் எனவும்,
வேதத்தை அறிந்தோன் வைதீகன் எனவும்,
நிலையில் பிறந்தவன் நெளரி எனவும்,
ஞான மகிழ்ச்சி செளரி எனவும்,
சனகன் மகிழ்ச்சி சானகி எனவும்,
கார்த்திகையின் மகன் கார்த்திகேயன் எனவும்,
சோமன் மகிழ்ச்சி செனமன் எனவும்,
இவைபோலவனவும் வடமொழிகளிலே வரும்.

SANSKRIT SUFFIXES.

(உ.) வடமொழிகளில் உபசர்க்கங்கள் என்னப்படுஞ் சில இடைச்சொற்கள் மொழிகளோடு சேர, வெவ்வேறு பொருளைத் தரும் பகுபதங்கள் ஆகும்.

அவை பிர, பரா, அப, சம், அது, அவ, நிர், துர், வி, ஆ, நி, அதி, அபி, சு, உற், பிரதி, பரி, உப, எனப் பதினெட்டாம்.

[166 வினாவுங் காண்க.]

(உ-ம்.) பிரயோகம், பராக்ரம், அபகேத்தி, சங்கதி, அதுபவம், அவநாணம், நிர்க்குணம், துர்க்குணம், விசாரம், ஆசாரம், நிவிர்த்தி, அதிமதாசம், அபிவிருத்தி, சதினம், உற்பாதம், பிரதிபுபசாரம், பரிபூரணம், உபசாரம்.

124. AUXILIARY VERBS.

கஉசு.—துணைவினை ஆவது என்ன?

தமக்குரிய பற்பல பொருட்களைத் தருவதுமன்றி, மற்ற வினை செய்சங்களைச் சார்ந்து வரும்வினைகள் துணைவினை ஆகும். இவற்றுள்:

PASSIVE VERBS.

(க.) படு, உண் என்னும் வினைகள் செயப்பாட்டு வினையை யுண்டாக்குந் துணைவினைகள் ஆகும்.

(உ-ம்.) செய்யப்பட்டது.

உண்ணப்பட்டது.

[படு என்னும் பகுதி பிறவினையாகத் துணைவினையாக வழங்கும்.]

அப்பியாசம். (124. க.)

“அவ்வீய ரொஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் [வி. 93.]
செய்வியான் கேடு’ நினைக்கப்படும்.”

“பேதைப்படுக்கும் இழவும்.”

“எல்லிணக்கம் அல்லதல்லத் படுத்தம்.” [வி. 125.]

PERFECT AND PLUPERFECT TENSES.

(உ.) இரு என்னும் வினை முற்காலத்தில் முடிவான செய்கையையுங், குறித்தகாலத்துக்குமுன் முடிவான செய்கையையுங் குறிக்கும்.

(உ-ம்.) கட்டியிருக்கிறான், என்பதில் இரு என்பதின் நீடிக்காலமானது துணைவினையாகக்கட்டின செய்கை முடிவாயிற்று என்ற உணர்த்துகிறது.

கொற்றன் இங்கே வருமுன்னே கட்டியிருந்தான், என்பதில் கொற்றன் போன காலமானது துணைவினையாகிக், கொற்றன் வந்த காலத்துக்கு முன்னமே முடிவான செய்கையை உணர்த்துகிறது.

அப்பியாசம். (124. உ.)

இருந்த கனிஒழிந்த தீவனியால்
நாளை உதித்தும் உண்டெ.”

“தான் மயில் ஆடக் கண்டிருந்த வான் கோழி
தானும் அதவாகப் பாவித்து.....”

“.....சல்வார்

அறிந்திருப்பார், ஆதலினால் ஆம் ——— நீர் போந்

பிறந்திருப்பார்,—பேசார் பிறக்கு.”

NEGATIVE VERBS.

(11.) இரு என்னும் வினை எதிர்மறையினை யெச்சத்தைச் சார்ந்து எதிர்மறையினை முற்று ஆகும்.

(உ-ம்.) செய்யாதிருக்கின்.

செய்யாமலிருக்கான்.

செய்யாதிருப்பான். [முதலியவும் அப்படியே.]

PERMISSION.

(12.) ஆம் என்னும் வருங்காலத்து வினைமுற்று மற்றவினையின் தொழிற்பெயரைச் சார்ந்து, உத்தரவு கேட்கிறதிலுங் கொடுக்கிறதிலும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) வரலாமா? வரலாம்.

[தரல் ஆகாது. வி. ௨௨ காண்க.]

ஆம் என்பது சிலவீடத்து பொருளின்றியும் வரும். (88)

(உ-ம்.) “மெலியார் வீழினும் ஒரு ஆற்றான் உய்ய,

உலியார் மற்றென்றும் உய்யார்: நிலைப்பி

சொல்ல சமீபமென வீழ்வாம், வீழினும்

உய்யும் ஆல்; உய்யா பிற.”

அப்பியாசம். (124. ச.)

“மறப்பினும் ——— செயல் ஆகும்.”

“சென்ற நாள் எல்லாந் நெவிரல் கைத்தென்னலாம்.”

(88) “ஆம் என்னும் இடைச்சொல் பெயர் அனைத்திலும் வருமே.”

(உ-ம்.) நன்னாற்கட்டி.

AUXILIARY VERBS WHICH STRENGTHEN OR MODIFY THE MEANING.

(௫.) கொள், விடு, போடு, இடு, வரு, தரு, முதலிய வினைகளுந் துணைவினைகள் ஆகி, அசைநிலைகளாகவுஞ், சிலவிடத்து தமக்குரிய பொருளைத் தருவதாகவும் வரும்.(TT)

(உ-ம்.) “வாங்கிக் கொண்டேன்,” என்பது எனக்காக வாம் வினை என்றத்தற்கொள்ளும்.

[இது தற்பொழுட்டு வினை எனவும் படும்.]

“தருமஞ் செய்துகொண்டு வருகிறான்,” என்று வழக்கமாகச் செய்தான் என்றத்தற்கொள்ளும்.

எறிந்துபோட்டான், என்பது தன்னை விட்டு நீக்கி கொள் என்றத்தற்கொள்ளும்.

அனுப்பிவிட்டான், } என்பதில். { விடு, இடு, என்றும் வினைகள்
வந்திட்டேன், } அர்த்தமின்றி அசைநிலைகளாக வந்தன.

இடு [விடு என்பது துணிபு வினை எனவும் படும்.]

அப்பியாசம். (124. 6.)

“ஆவிரீத்துக் கிடந்திடும் யாக்கை.”

“தூண்டும் இன்னலும் வருமையும் தொடர்ந்த தயாரால்
நண்டு அத்துனை இரத்தவர்.....”

[தொடர்ந்தா = தொடர், தரு என்பது அர்த்தமின்றி வந்தது]

“தம் என்று நான்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தம் அன்மை தம் அறிந்தார் ஆயின், அவரைத்
தமரினுந் நன்குமதித்துத் தம் அன்மை
தம்மால் அடக்கிக் கொளல்.”

125. DEFECTIVE VERBS.

கஉரு.—குறைவினை ஆவதென்ன?

தெரிநிலைவினைக்குரிய சிலவற்றிற் குறையுற்று வழங்கிய வினையானது குறைவினை ஆம். இவைகளினை முறைகளைக் காட்டிய அட்டவணை ஆவது:

[நன்னூல் 339.]

(TT) “இட்டு, விட்டு, டிரண்டும் வினைவிடைச் சொல்லே.” [அகந.]

	பகுதி.	விருதிகளைப் பகுத்துக்காண்க.
1.	ஒ,	ஒக்கும், ஒத்த, ஒவ்வ, ஒப்ப, ஒத்த, ஒப்பு, ஒவ்வாத.
2.	போத,	போதும், போதாத, போதாத, போதாம.
3.	தரு,	தருவேன், தக, தக்க, தருத்த, தரும், தருதி, தக்கவன், தக்கத, தகை, தகைமை, தகேன், தகைத, தகைத.
4.	வேண்டு,	வேண்டும், வேண்டிய, வேண்டாம், வேண்டியது, வேண்டுவது. [வேண்டுமிறேன் முதலியவும் வருங்கால் அர்த்தம் வேறே.] [இவ்விரண்டிக் தேற்ற வினை எனவும் படும்.]
5.	மாட்டு,	மாட்டேன், மாட்டாத, மாட்டாமல். மாட்டாய், மாட்டான், மாட்டாள், மாட்டார், மாட்டோம், மாட்டாது, மாட்டார். [இது வ வி ம வினை எனவும் படும்.]
6.	கட,	கடவேன், கடமை, கடன். கடவாய், கடவோம், கடவான், கடவாள், கடவது, கடவீர், கடவார்.
7.	கடு,	கடும், கடாத, கடாத, கடாய்.
8.	கேறு,	
9.	இல்,	இல்வேன், இல்லாய், இல்லான், இல்லாள், இல்லை, இல்லவ. இல்வேம், இல்லீர், இல்லாள், இல்லை. இல்லாத, இன்றி, இன்ற. இவை குறிப்பு வினை முற்றாகக் ஆம்: கன். 339. வி. 93 காண்க.
10.	அல்,	அல்வேன், அல்ல, அல்லான், அல்லீர், அல்லன், அல்லாத. அல்லது, அல்லாமல், அல்லாத, அல்லாத, அன்ற.
11.	உன்,	உன்ன, உன்னத, உன்ன, உண்டு. [இவ் ஆகு, ஆயிடு என்னும் வினைகளோடு வரும்.]

அப்பியாசம். (125.)

“பொன்னணிபும் வேந்தர் புனைபாப் பெருங் கல்வி

மன்றும் அறிஞரைத் தாம் மற்றெவ்வார்.”

“இலம் என்று வெகிருதல் செய்யார்

புலன் வென்ற புண்மையில் காட்சியவர்.”

[இலம் = இல்லாதவர்களைப்பிரகாரிதரும்.

[இலம் = வினைத்தொகை. 153.]

“பேதைமை அன்ற நறிவு.”

[அன்றது = அன்ற + அத = அல்லாதது. வி. 93.]

“மனைத் தக்க மாண்புடையார்.”

“.....முற்ற

முழு மணிப்பூணுக்குப் பூண் வேண்டாம்! யாரே
அழகுக்கழகு செய்வார்?”

“இருகேறலகத்தியற்கை:

நிருவேறு, தென்னியர் ஆதலும் வேறு.”

“சில நற்றூர் கண்ணும் உனது பலநற்றூர்க்
கச்சாணி அன்னதோர் சொல்.”

“அன்பினல்லதோர் ஆக்கம் உண்டாகுமோ?”

“தெருளும் கல்லறமும் மனச்செம்மையும்
அருளும் நீத்தபின்னுவதுண்டாகுமோ?”

“அவ்வவர் துறை தொறும் அறநிறம்பலர்.”

[நிறம்பு + அவர், வினைப்பகுதியோடு மறைவினை வந்துசேர்ந்தது.]

“எனக்கு கல்லைபும் அல்லலீ; என்மகன் பாதன்
தனக்கு கல்லைபும் அல்லலீ; அத்தருமமே நோக்கில்

உனக்கு கல்லைபும் அல்லலீ; வந்ததும்வினை துண்ட
மனக்கு கல்லலன சொல்லினை; மதியிலா மனத்தோய்!”

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

இலக்கண வினா விடை.

III. SYNTAX.

மூன்றாவது: சொற்றொடர்திகாரம்.

126. SYNTAX.

கஉக.—சொற்றொடர் என்பதென்ன?

பெயர் முதலிய சொற்கள் ஒழுங்குப்படத் தொடர்ந்து குந் தன்மையே சொற்றொடர் ஆம்.

■ இந்தத்தொடர் தொகையிலத்தொடர் என்றும், தொகையிலத்தொடர் என்றும், இரண்டு வகையும், 150 காண்க.

தொகையிலத்தொடர் ஆறு வகையும். [151. 157. வி. காண்க.]

தொகையிலத்தொடர்கள் ஒன்பது வகையும். அஃதாவது,

(க.) எழுவாய்த்தொடர்:	(உ-ம்.) சாத்தர் வந்தான்.
(உ.) வினத்தொடர்:	(உ-ம்.) தம்பி கேளாய்.
(ங.) வேற்றுமைத்தொடர்:	(உ-ம்.) மரத்தை எட்டிவிட்டான்.
(ச.) வினமுற்றுத்தொடர்:	(உ-ம்.) செந்தான் அவன்.
(ஞ.) பெய்சொச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) உண்டாத்தான்.
(சு.) வினபெச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) எடுத்த வந்தான்.
(ஊ.) இடைச் சொற்றொடர்:	(உ-ம்.) மற்றைக் காரியம்.
(ஆ.) உரிச்சொற்றொடர்:	(உ-ம்.) கனிவருத்தினான்.
(ஈ.) அடுக்குத்தொடர்:	(உ-ம்.) பாம்பு நாம்பு. [என்னால் 436.]

127. A SENTENCE.

கஉ௭.—வாக்கியம் ஆவதென்ன?

எழுவாயும் பயனிலையுஞ் செயப்படுபொருள் முதலியவைகளோடு கூடியேனும், கூடாதேனும், முடிவு பெற்று நிற்பது வாக்கியம்.

128. SUBJECT.

கஉ௮.—எழுவாய் ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருள் எழுவாய் ஆகும். எழுவாய் என்பது கார்த்தா.

[என்னால் 295.]

(உ-ம்.) ■ இடித்தது என்பதில் வீடு என்பது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளாயி எழுவாய் ஆம்.

■ சிலவிடத்து வினமுதல் எனவுஞ் செயப்பவன் எனவும் படும.

129. FINITE VERB, OR ITS SUBSTITUTE.

கடிக.—பயனிலை ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருளின் செயலைக் காண்பிப்பது பயனிலை ஆம்.

[நன்னூல் 295, 319.]

129.* THE OBJECT.

கடிக*.—செயப்படுபொருள் ஆவதென்ன?

ஒரு வினைமுதல் செய்யுந் தொழிலை ஏற்கும் பொருளே செயப்படுபொருள் ஆம். இதை வடநூலார் கர்மம் என்பார்கள்.

[நன்னூல் 315.]

- (உ-ம்.) (க.) அரசன் உண்டான். [செயப்படுபொருளுடைய வினைமுதலின் முடிபு.]
 (உ.) அரசன் வந்தான். [செயப்படு பொருளில்லா வினைமுதலின் முடிபு.]
 (ங.) அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையை அடைவித்தான். [செயப்படுபொருள் இரண்டிடை வினைமுதலின் முடிபு.]
 (ச.) அரசனாற் பகைவர் கொல்லப்பட்டார். [செயப்படு பொருளின் முடிபு.]
 (இ.) அரசனாற் பகைவர் சிறைச்சாலையை அடைவிக்கப்பட்டார். [செயப்படு பொருளிரண்டுடைச் செயப்படு பொருளின் முடிபு.]

(ஊ.) தச்சன் மரத்தைச் செதுக்கினான்.
 அவன் வானால் மரத்தை வெட்டினான்.

(ஈ.) பசுவின் பாலில் கறந்தான். } [சுருகு இணைந்து இரண்டு செயப்படு பொருளையேக் கோட்டைக் குறைத்தான். } ருள் வந்தன.]

வினைமுதற்பொருள் எழுவாயோடு வருகிறதும் அல்லாமற் சிலவேளை மூன்றும், நான்காம், ஆறாம் வேற்றுமைகளோடும் வரும்.

(உ-ம்.) [அவரார் செய்யத்தரும் அக்காரியம்.
 அவர்க்குச் செய்யத்தரும் அக்காரியம்.
 அவரது வருகை.]

130. SENTENCES OF WORD.

கடிக.—ஒரேசொல் வாக்கியம் ஆகுமா?

வினைமுற்றிலே மூவிட எழுவாய் தொக்கிருந்து, திணைபால் தோன்றுவதால் ஒரு வாக்கியம் ஆம்.

(உ-ம்.) வருகிறான்.

131. FINITE VERB UNDERSTOOD.

கிளிக.—பயனிலையுந் தொக்கு வருதலும் உண்டோ?

பயனிலையுந் தொக்கு வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) நல்லவன் எவன்? [எவன் நல்லவனே
வேம்பன்றோ காக்கை விரும்புக் கனி. [ஆகும்.]
அவன் நல்லவன். [ஆயினான், ஆயிருக்கிறான்.]
கல்வி அழகே அழகு. [ஆயிருக்கின்றது.]

132. DEPENDANT WORDS.

கிளிக.—எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே வருவதென்ன?

எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே பல அடைமொழிகள் வருதலும் உண்டு.

[நன்னூல் 397.]

(உ-ம்.) “நல்ல மனிதன் தாழ்மையாய் இருப்பான்” என்பதில் மனிதன் என்பது எழுவாய்;
இருப்பான் என்பது பயனிலை; நல்ல, தாழ்மையாய் என்பவை அடைமொழிகள்.
சாத்தன் (வயிரா) உண்டான்.
அறத்தை (அழகு பெருகக்) செய்தான்.
வானன் (மருவாரை மாய) கெட்டினான்.

அப்பியாசம். (132.)

“வண்டென் (இனித) பாடெம்.”

“செருவந்த போழ்திற் சிறை செய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடெம்.”

[சிறைசெய்யா வேந்தன்—(செருவந்தபோழ்தில் வெருவந்து வெய்து) கெடெம்.]

133. COMPLEX SENTENCES. (VV)

கிளிக.—எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரு பயனிலையும், பலபயனிலையுந் கொள்ளுமோ?

எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரே பயனிலையுந்கொள்ளும்; பல பயனிலையுந்கொள்ளும்; பல பயனிலைகளாகிய வினைகளிற் கடைசிவினை மாத்திரம் முற்றுவினை ஆம்.

[நன்னூல் 319, 396.]

(VV) “உருபு தொடர்க் தடுக்கிய வேற்றமைக் கிளவி
பொருள் சொல் மருங்கின் ஒரு சொலான் முடிதும்;
முற்றியன் மொழியும், பெயர் எஞ்சு கிளவியுந்,
தத்தம் கிளவி அடுக்குற வரினும்,
பன்முறை யானும் வினைஞ்சு கிளவியுந்
சொன்முறை முடியா தடுக்குற வரினும்
முன்னது முடிய முடிததாரபே.” [இலக். வி.]

- (உ-ம்.) ஆதாமும் ஏவாவுத் தோட்டத்திலிருந்தார்கள், என்பதில் இரண்டு எழுவாய் ஒரே பயனிலையோடே வந்தன.
ஆதாம் பாவஞ் செய்த கீர்ப்பாக்கியனாகிப் பசாவின் அல்லமைக்குட்பட்டான், என்பதில் ஒரே எழுவாய் மூன்று பயனிலைபைக்கொண்டது.
- (க.) “கற்றல் கேட்டுப் கற்பனைகடந்தான்” ஏ-ல், அவன் என்னும் எழுவாய் தொக்குகிற, என்னும்மை வந்தது. [கன். 362.]
- (உ.) செய்புரில் வினைசெய்த அரவேண்டிய இடத்தில் முற்றவினை வரக்கிடந்தின் கடுவிலும் வருதலும் உண்டு. [கன். 351.]
- (உ-ம்.) “பழுதில் மாதவன் பிள்ளென்றும் பணித்திலன் இருந்தான்.”
“காண மறுகின் வீழும் மாதர்.”
- (உ.) எழுவாயைச் சேர்த்த அடைமொழிகள் ஒன்றும் பலவும் வருதலும் ஆகும்.
“தெவித்த வழியே அல்லவை ஒருவி, கல்லவை மருவி
ஒழுகலே ஒழுகும்.” [எழுவாய்: ஒழுகல், பயனிலை: ஆம்.]

அப்பியாசம். (133.)

“படை உழ எழுந்த பொன்னும், பணிலங்கள் உலித்த மூத்தும்,
இடறிய பாம்பிற் காத்தும் இன மணித் தொகையு’ செல்லும்,
மிடையகல் கதிருமீன’ மென்றழைக்கரும்பும் வண்டும்,
■ கடைசியச் முகமும் போதும் கண் மலர்க்தொளிர்’ மாதோ!”

■■■ CONCORD.

காசு.—பயனிலை எழுவாயோடே எவ்வாறு இசையவேண்டும்?

பயனிலை எழுவாயோடே திணை, பால், இடம் ஆகிய இவைகளில் மாறுபடாமல் இசையவேண்டும்.

[நன்னூல் 319, 416.]

(உ-ம்.) நான் வருவேன்.
குதிரை வந்தது.
மனிதர்கள் வந்தார்கள்.

135. MANY SUBJECTS.

காசு.—பல எழுவாய் வருங்கால் பயனிலை எவ்வாறு முடியும்?

உயர்திணையாகிய பலசொற்கள் எழுவாயாக அடுக்கிவறிற் பயனிலை பலர்பாலாக முடியும். அஃறிணையாகிய பல எழுவாய் வறிற் பயனிலை பலவின்பாலாக முடியும்.

(உ-ம்.) மனிதனும் இலந்தியும் வந்தார்கள்.
மாழல் கனிவுக் கொண்டன.

அப்பியாசம். (135.)

“குதும் வாதம் வேதனை செய்யும்.”

“.....கொடியென்பால் [வி. 93. 63.]

வாராய் ஒரு கான், மன்னும் விண்ணு’ மிறமே?” [வி. 89. 36. 140.]

136. SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS.

கரிசு.—வெவ்வேறே இடத்து எழுவாய்கள் அடுக்கி வரில் எவ்வாரும்?

தன்மையிடத்து எழுவாயோடு முன்னிலை படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கிவரில் முற்றுவினை தன்மையிடம் ஆம். முன்னிலையிடத்து எழுவாயோடே படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கி வரில் முற்றுவினை முன்னிலையிடம் ஆம்.

[நன்னூல் 334.]

(உ-ம்.) என்னும் நீயும் அவனும் போனோம்.
நீயும் அவனும் போனீர்கள்.

137. ANOMALIES.

கரிசு.—வழுவமைதி ஆவதென்ன?

இலக்கண விதிக்கு வேறுபாடாகி வழுவாக இருந்தும், நூல்களிலே வழங்கிவருகிற நடை ஆம். சிலவிடத்து, ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையில் ஒருமையும், ஒரிடத்திற் பிற இடமும், ஒருகிணையிற் பிறகிணையும், ஒருபாறற் பிறபாறலும் வருதல் உண்டு.

[நன்னூல் ௨x6. 351. 421.]

(உ-ம்.) தீ எரிந்தன என்பதில், ஒருமையிற் பன்மை வந்தது. பின்னைகள் வந்தது என்பதில் பன்மையில் ஒருமை வந்தது. நீயோ அவனோ ஆர் வந்தார் என்பதில், ஒரிடத்திற் பிற இடம்வந்தது. அவர் என்று தரும் என்பதில் உயர்தினை ஆண்பாலுக்கு அகீர்னை ஒன்றன்பால் வந்தது.

எல்லாம் என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு அஃறிணைப் பெயர் ஒருமை யிலும் பன்மையிலும் வரும்.

(உ-ம்.) “வாம்பெலர் முத்தர் தத்து” மடையெலாம் பணில்மா நீர்க்

கூரம் பெலாஞ் செம்பொன், மேதிக் குழி எலாம் கழுநீர்க் கொள்ளை
பாம்பெலாம்.....”

அப்பியாசம். (137.)

“அன்பகத்தில்லா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண்

வற்றன் மாம் தனித்தற்று.”

[தனித்த + அற்று = தனித்தாற்று போலும்.]

தின்றற்றே = தின்றற்ற போலும்.

போபற்ற = போஹ போலும்.

“அத்தனை என்போர் அறவோர்.”

[எனப்படுவோர்.]

“எண்ணிய எண்ணியால் செய்தப எண்ணியார்

திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.”

[எண்ணி + ஆகப் = எண்ணிப்படிபே.]

“.....கற்ற பிரித்தழிக்

கறவை ஒப்பக் கரைந்து கலந்தொழி.”

[பிரித்தழி = பிரித்த இடத்து.]

137. INTERCHANGE OF CASUAL SIGNS.

கருள்.—உருபுமயக்கம் ஆவது என்ன?

ஒரு வேற்றுமை உருபு வேறொரு வேற்றுமைப் பொருளைத் தருவது உருபுமயக்கம் ஆம்.

[நன்னூல் 317.]

(உ-ம்.) எரின் உழா அர் என்பது
எரிலும் எனப்பொருள் கொள்ளும்.
தொடுத்த உருவத்தா னீண்ட உயர் மாக்கள். [உருவத்தோடு.]

அப்பியாசம். (137.)*

“பாத்தின் வீக்குவர்.” [பாத்தினால்.]

“காலத்தினுற் செய்த கன்றி.” [காலத்தினால்.]

“செவிபற் று உணர், வாய் உணர்வின் மாக்கள்
அவிபிலும் வாயிலும் ஏன்?”

[செவிபினால்.]

138. HONORIFIC FORMS.

கருள்.—கொடுத்தமிழிலே மரியாதைப்பன்மை ஆவதென்ன?

கொடுத்தமிழிலே மரியாதையாய்ப் பேசும்பொழுது ஒருமை யில் வந்த பன்மை மரியாதைப்பன்மை ஆம்.

[நன்னூல் 420.]

(உ-ம்.) என் தம்பனார் வந்தார்.

139. HOW TO AGREE IN TENSE.

கருள்.—வெவ்வேறு திணையாகிய எழுவாய்கள் ஒரே வினையோடே வரலாமோ?

வரலாகாது.

[நன்னூல் 348, 416.]

(உ-ம்.) மனிதர்களும், குதிரைகளும் வந்தார்கள். சொல்லாமல், குதிரைகளோடு மனிதர்கள் வந்தார்கள் என்றதும்; மனிதர்கள் வந்தார்கள், குதிரைகளும் வந்தன என்றதும் சொல்ல வேண்டும்.

140. USE OF THE THIRD VERBAL PARTICIPLE OR INFINITIVE MOOD.

கருள்.—மூன்றாம் வினையெச்சம் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்?

(க.) பொருட்டுப் பொருளைத் தரும்.

[நன்னூல் 344, 345.]

(உ-ம்.) அவன் சொல்வப்போகான், என்பது அம் சொல்லும்பொருட்டுப் போகான், என்பதாம்.

உதாரணம்: “கருவார்.”

(உ.) முக்காலத்துப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவர் சொல்ல ஆகும்.
ஒளிவா இருள் போயிற்று.
அப்படியிருக்க நாம் போகவேண்டும்.
குறியன்பட வந்தான்.

(ஈ.) வியங்கோட் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) ஐயா

(ஐ.) காரணப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவன் வேடக நாய் கொடுத்தேன்.
மறைபெய்ய நெல் விளத்தது.
தேமா வருதலுஞ் சமஸ்காய்

(ஊ.) இடைச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) ஒழிய. தவிர.

அப்பியாசம். (140.)

“சுந்தர சரிசுடம் அகிலு’ மடம் அகிலப்
புறநகர் தீர்த்தியவுவிற கோன் உணரும்.”
(சுந்தர = சுந்தர.)

“சாதி இரண்டொழிய வேற்கிலு.”

“கண்ட கண்ட கண்ணைச் சொல்லிவந்து சொல்லந்த
முன்னின்ற பிள்ளைக்காச் சொல்.”

“ஐயனும் அச்சொந் தோ, ஆயிரமெனவியானை
கை தொழுதாச் சொல்லம் கடலெனத் தொடுத்த, சுந்தர
தெய்வத்தெனக் பாடத், தேவரு’ மெடுத்த வாழ்ததத்,
தெய்வா இனத்த கோக்கத், தாணி தெரி தென்னு.”

141. FORMS HAVING A SUBJUNCTIVE MEANING.

கூறுக.—முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் எப்பொருளாகத் தரும்?

முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் உண்மையோடே நிச்சயப்பொருளும் எண்பொருளும் தரும்.

(உ-ம்.) நான் சொல்லியிருக்கும் அவன் சொப்பனம்; என்பது நிச்சயப்பொருள்.
அவன் உக்குரலிட்டும் அகத்தம் குத்தியும் அந்தார்க்கு; என்பது
எண்பொருள்.

142. FORMS EQUIVALENT TO "ALTHOUGH."

கூஉ.—இரண்டாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் எவ்வாறும்?

இன்மையோடே நிச்சயப்பொருளாய் எதிர்காலத்து முற்று வினையைக்கொள்ளும்.

(உ-ம்.) நான் சொன்னதும் அவன் போகமாட்டான். [188 க் கண்ணகி.]

எனினும்
ஆனாலும்
ஆகிலும்
ஆயினும்

எ-ன, விஷயப் பொருளில் வரும்.

[ஆவது, எனும், எனவும் அப்பொருத்தம்.]

(உ-ம்) "மணி எனினும், பன்னியெனினும் தேடல்வேண்டும்."

பத்தாளும், ஐந்தாளும் கொடு,
அவளுதும் இவளுதும் வா வேண்டும்.

உயிரொழந்தாவது, உடம்பொழந்தாவது மிகும்.
கல்வெழுத்தேனும் மெய்வெழுத்தேனும் தோன்றும்.
மருகதெனினும் வேண்டிப் பா ளுவது.

"ஒன்றும் தீச்சொற் பொருட்பயன் உண்டாயின்,
நன்றாக் தாவி விடும்"

அப்பியாசம். (142.)

"பிறத்திற்கு போயப் பெறவதம் இழப்பதம் புசுமேல்!
நீறத் திறம்பினும் நியாயமே திறம்பினும், செறிவின்
திறா திறம்பினும் செய்வதத் திறம்பினும் செவிதீர்
மறத் திறம்பினும், வானமுறை திறம்புதல் வழக்கோ?"

"நன்றும் பரி காண்பான ஆயினும் செய்வதக்
சான்றோ பறிக்கும் வினை."

"அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம்,
இழப்பினும் பிறப்பக்கு' நற்பாலவை," [கீ. 93.]

143. THE RELATIVE VERBAL MODE,

கூஉ.—பெயரெச்சம் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) பெயரெச்சம் ஆனது தான் சார்ந்த பெயருக்கு உரிச்சொல் லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) படித்த நெத்த மகிமை.

(உ.) பெயரெச்சம் ஆனது தனித்து வழங்குவதமல்லாமல் இன்னும், பலவுமான, அந்நொடிகளோடேயும் வரும்.

(உ-ம்.) ஊக்கித்திங் அடக்கிடுக்கி பொருக் அனுகூலத் தெரியாத.

(ந.) அநேகம் பெயரச்சங்குள் ஒரே பெயரைச் சேர்ந்தாற் கடைசியெச்சந் தவிர முந்தின எச்சங்களெல்லாம் முதல் வினையெச்சமாகத் திரியும். அன்றியுந் தெளிவின் பொருட்டு முந்தின பெயரச்சங்குள்தொழிற்பெயராகத் திரிதலும் உண்டு.

(உ.-ம்.) அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றி மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டி யாவருக்கும் அன்பாய் நடத்தவந்த துரை இறந்து போனார்.

அல்லது,

அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றினவருமாய், மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டினவருமாய், யாவருக்கும் அன்பாய் நடத்தவருமாபிருந்த துரை இறந்து போனார்.

ஐ முன், பின், பொழுது, கடை, கால், முதலியவற்றோடு முடிந்து வரும்.

(உ.-ம்.) “எண்ணித் துணிக் கருமம், ன்னித் த பின்
என்னுமம் ிழுக்கு.”

“தொடங்குங் காதற் றன்பமாய் இன்பம் பயக்கும்.”

“சுருந்தில் உருகுந் தவற்றைட் டவர
பன் பறித்தாற் குக் கடை.”

ஐ மேற் சொல்லிய உதாரணங்களில் வல்லினம் மிகுதனைக் காண்க. செய்தகரால், முதலியவும் எச்சங்களே என்று கன்னுலில் [குத் 343.] காண்க.

(உ.-ம்.) “இளம்பிறை ஆடக்கால்.” (ஆய, அக்காலம்.)

அப்பியாசம். (143.)

“அகம்மைத் தர்ங்கு’ கீலம்போலத் தம்மை
இழைவார்ப் பொறுத்த நிலை.”

“மகன் தக்கைக்கு ஆற்றம் உதவி.”

“செவீத் தோறின்துன் குணுஞ் சை.”

“சாவா மருத்த” = சாவாமருக்குக் காரணமாய் மருத்த.

“அகில அசைந் அறிவு.”

144. DEPENDANT SENTENCES.

ககுசு.—இடைவாக்கியங்கள் எவை?

எழுவாயும் பயனிலையும், பல அடைமொழிகளுமுள்ள வேறொரு வாக்கியம் வந்தால், அது என்று என்பதிறுற் பிரிக்கப்

பட்டு, முதல் எழுவாயையும், பயனிலையையும் தழுவி, இடை வாக்கியம் என்னப்படும்.

[நன்னூல் 356.]

(உ-ம்.) சேவகன் வந்த, கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனார்கள் என்றும், அடுத்த ஊரிலே ஒளித்தகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அறிவித்தாய்; கணபதியில், கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனார்கள் என்ற வாக்கியமும், அடுத்த ஊரிலே ஒளித்தகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வாக்கியமும் இடைவாக்கியங்களாம்.

145. VERBAL NOUNS.

கசுரு—தொழிற்பெயர் எத்தன்மையாய் வரும்?

தொழிற் பெயர் ஆனது பெயர்ச்சொல்லின் தன்மையாய் வருவதும் அல்லாமல், வினைச்சொல்லின் தன்மையாயும் வரும்.

(உ-ம்.) “தீயோரைக் காண்பதற் தீதே.”

“சொல்லுதல் பார்க்கும் எளிது,”

சொல்லிய வகையைச் செய்யல் ஆரீதாம்.”

அங் என்னும் விருதிடை தொழிற்பெயர் உறு என்னுந் தன்னினைபோல வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) “மூங்கையான் பேசல் உற்றான் யான் மொழியல் உற்றேன்.”

அப்பியாசம். (145.)

“காவரது” = காவலுடைய வகை.

“நின்ற நாள் பார்க்கும் உணர்வரிது.”

[உணர்வு = உணர்ந்தல்.]

“.....நின் குலத் தொல்லோர்

மறந்தல் செயலொத் தருமத்தை மறப்பதும் வழக்கன்றி.”

“என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
கன்றி பயவா வினை.”

146. TENSE USED INDEFINITELY.

கசுரு.—முக்காலத்துக்கும் உரியதான தொழிலுக்கு நிகழ்காலத்து வினைவருமா?

[நன்னூல் 424.]

(உ-ம்.) கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார்.

147. PRESENT AND PAST FOR FUTURE.

க.சு.எ.—நிகழ்காலவினையும் போனகாலவினையும் வருங்காலத்தையும் குறிக்குமா?

வினாவினாலே நிகழ்காலவினையும் இறந்தகாலவினையும் வருங் காலத்தையுங் குறிக்கும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) வருகிறதன், எ-து சேகரிப்பாய் வருகின்றனதும் அந்தந்தவாங்கும். நான் சாப்பிட்டபிறகு எ-து நான் சாப்பிடுகிறது சேகரிப்பாங்கும் என்றும் அந்தந்தவாங்கும்.

148. PAST FOR FUTURE.

கசுடி.—போனகாலவின இன்னும் எப்பொழுது வருங்காலத்தைக் குறிக்கும்?

நிச்சயத்திஹ் போனகாலவினை வருங்காலத்தையுங் காட்டும்.

[ஸ்தலம் 425.]

(உ-ம்.) அப்படிச் செய்தபடியோற்ற செத்தாய்,
 மக்களாக ஒருபாலகன பிறந்தாய்; என்பவை நீச்சமராய்ச்
 சாவாய் என்றும், நீச்சமராய்ப் பிறப்பான் என்றும், பொருள் கொள்ளும்.

149. FUTURE FOR PRESENT AND PAST.

கிச்சு.—வருங்காலத்துவினே நிகழ்காலத்தையும் போனகாலத்தையும் காட்டுமா?

வருங்காலத்துவினை காரணமில்லாத இயல்பினால் நிகழ்காலத்
தையும் போனகாலத்தையுங் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) ஆவன் தருமம் கொடுப்பான்,
முன்னோர்கள் பல காரியங்களைச் சொல்லுவார்கள்,
“தெஞ்சிற் கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர்.”

130. COMPOUND WORDS.

கரு.—தொடர்மொழி ஆவதென்ன?

இரண்டு முதலிய சொற்கள் தொடர்ந்து ஒரு மொழியாக வருவது தொடர்மொழி ஆம்.

[நன்.நூல் 260. 432. 413.]

(உ.-ம்.) இரா, பதல்... இராப்பதல்.
ஆதி, அந்தம், இல்லாதவன்... ஆதியந்தயில்லாதவன்.

151. ELLIPTICAL AND UNELLIPTICAL PHRASES.

கருக.—தொகைநிலை ஆவது என்ன? தொகாநிலை ஆவது என்ன?

வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன தொக்கு நிற்கச் சொற்கள் தொடர்ந்து வருவது தொகைநிலை ஆம். வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன விரிந்து நிற்கத் தொடர்வது தொகாநிலை ஆம்.

[நன்னூல் 402-415.]

ELLIPSIS OF CASAL SIGN.

கருஉ.—வேற்றுமைத்தொகை ஆவதென்ன?

வேற்றுமை உருபு தொக்கு நிற்பது வேற்றுமைத் தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 404.]

(உ.-ம்.) மாம் வெட்டினான். [ஐ என்பது தொக்கு : அடி சேர்த்தார், ஊர் நீங்கினான், கல்வெறிந்தான், கைக்கவிது, சாத்தன்கை.

அப்பியாசம். (152.)

“..... மிகச் சுடர்க்கொலாம்
நாயகம் அனையதோர் மலை கல்வெனும்.”

“அறந்தாறு” = அறத்தினுடைய லறி.

“பாம்பிற் கொருதலை காட்டி, ஒருதலை
தேம்பெ தென் கயத்து மீள் காட்டிம், ஆக்கு
மலர்களின் செங்கை மகளிர் .....”
[தலையைய. யெத்தில், மீனாக்கு.]

“..... பித்தி! கிற பிறத்த சேயொடும்
நீ துயர்ப்புகை.. .....”

[கிற = உன்னிடத்தில்.]

“பெருக்கத்து வேண்டிப் பணிதல், நெறிய
சுருக்கத்து வேண்டிப் உயர்வு.” [பெருக்கத்து = பெருக்கத்தினிடத்தில்.]

“அடக்கம் அமரான் உய்க்கும், அடக்காமை
ஆரின் உய்த்த விடம்.”

[அமர் உருபு விரிதற்குத் தொக்கும் வந்தது.]

“மடல் பெரிது தாழை; மகிழ் இனிது கந்தம்.”
[தாழையினிடத்தில், மகிழும் பூவிலும்.]

“மகன் அறிவு தக்கை அறிவு.”

“சீக்கரன் வெருளி, கிறையலன், எஞ்ஞான்றும்
யாக்கனும் பார்க்கும் எவிற.”

153. ELLIPSIS OF THE SIGNS OF PERSON, TENSE, &c.

கருநு.—வினத்தொகை ஆவதென்ன?

வினைவினத்தொகையும் இடைநிலையுந் தொக்கு நிற்க வினைப்பகுதி மாத்திரம் வருவது வினைத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 405.]

(உ-ம்.) கொல் யனை. [என்பதில் கொல் எ-து கொல்லும், கொல்லுகிற, கொன்ற என்றத்தற்கொள்ளும்.
வளர்த்தென. கோலில். [எ-தில் இல் எ-து இல்லாத என்றத்தற்கொள்ளும்.]

அப்பியாசம். (153.)

“காப்பாற்றல் செய் சொரிந்தென.”

“ஊறு செய் செஞ்சம்.”

“எண்ணரும் மாரி எழுநிலைக் கடல்கள் துர்த்த.”

“... ..அடல் வீரன்
துண்டு புரவிப் பொருவிற சுந்தரமணித்தேர்.”

“தேனினாற்றுயர் மொய்வரைச் சென்னியின் [வி. 40. 93. 152. 65. உயர்த்த, மொய்த்த.]

மெனினாற்று, விசம்புற—வெள்ளி வெண் [வி. 39. 63. 140. 154.]

கோனினாத்தன போற் கொழுந்தாளைக் [வி. 39. 95. 121. எழுவாய்: தாளைக்.]

வானினாத்து, மணந்து, சொரிந்தவெ.” [வி. 86. 133. 79.]

154. ELLIPSIS OF ADJECTIVAL TERMINATIONS.

கருநு.—பண்புத்தொகை ஆவதென்ன?

குணப்பெயர் தொக்கு நிற்பது பண்புத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 406. 433, 434.]

(உ-ம்.) செந்தாமரை, [எ-து செம்மைபுள்ள தாமரை, எனவிரியும்.]
பெயர்க் சொல், [எ-து பெயராகிய சொல், விரியும்.]
வேங்கை வரிப்புவி.

குணத்தொகை எனவும் படும்.

அப்பியாசம். (154.)

“யாக்கை அகத்துறப் பட்ட

[குடிபெ அன்பு.]

“அன்பானவரதுமனக் கமலம்.” [வி. 39. 95. 62. 24. 33. 27.]

“குணம் என்னும் குன்றேறி நின்றார்”
[என்னும் எ-து விரிந்து வந்தது.]

“ஒன்னுதலார்.” [ஒள்ளிய முதலின் உடையார்.]

“அறவழிக் கண்டான்”

155. ELLIPSIS OF PARTICLE DENOTING COMPARISON.

கருநு.—உவமைத்தொகை ஆவதென்ன?

உவமைஉருபு தொக்கு நிற்பது உவமைத்தொகை ஆம்.
[நன்னூல் 407, 408.]

(உ-ம்.) பொன்மலர் எ-து பொன்னப்போதும் மலர், விரியும். [109 காண்க.]

அப்பியாசம். (155.)

“தயர் ஆழி செஞ் கடலுட் பெய்வெனே.” [வி. 37. 63.]

156. ELLIPSIS OF THE CONJUNCTION உம்.

கருநு.—உம்மைத்தொகை என்பதென்ன?

உம் என்பது தொக்கு நிற்பது உம்மைத்தொகை ஆம்.
[நன்னூல் 409.]

(உ-ம்.) அனலினான் எ-து அவனும் இவனும், என விரியும்.

அப்பியாசம். (156.)

“சித்த அசித்தக்களே வேதபாட்டுனார்.”

“இம்மை மறமை இன்பக்கர்.”

“தன்மா னுழைபுலம் இல்லான் எழினலம்
மன்மாண் புனைபாமை அற்ற.”

[எழிலும் கலமும்.]

“மெய் வாய் மூக்குச் செவிச் சைப்பே பெற்ற
ஐவாய் வேட்கைஅவாவினைக்-கவாய்
கலக்காமற் காதற்கும்கு ஆற்றல் உடையான்.”

157. ELLIPSIS ■ OTHER ■■■■

கருள்.—அன்மொழித்தொகை என்பதென்ன?

அல்லாத மற்றொரு பெயர் ஆவது விசுவாசம் ஆவது தொக்கு நிற்பது அன்மொழித்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 410.]

(உ-ம்.) “பூங்குழல்” எ-து விரிபுள்ள பூங்கு அணிந்த குழலாக், எனவரும்.

“இருகீர் வியன் உலகம்” எ-து கடங்கும்படி பெரியபூமி, என விரிபும். (WW)

அப்யயாசம். (157.)

“சன்மை புரியாத நாள் உலப்ப விட்டிருக்கும்
புன்மை பெரிது, புறம்.”

[புன்மைக் கெல்லாம் அப்புறந்தே இருந்த பெரிதாரும்.]

“சாமி நீர் வைப்பு.”

“பொத்த தூங்கல்லு.” [தூவிற் சேர்க்கப்பட்ட மணி.]

“தந்தையு” மலர்த்தார் அண்ணல்.

“வாழ்மான் தேறிச் செல்வான்.”

158. THE ■■■ OF முதல் AND ஆதி ■■■ &c.

கருவு.—உம்மைத் தொகையில் முதல், ஆதி என்னுஞ் சொற்கள் எவ் வாறுவரும்?

உம்மைத்தொகையிற் பல பெயர்கள் வர, இறுதியிலிருக்கும் பெயர்க்குமாத்திரம் உருபு விரிந்து வரும். சிலவிடத்து அவற் றின்பின் முதலானவை, முதலானவர்கள், முதலியவர்கள், முத லியவைகள், ஆதிகள் என்னும் சொற்கள் வருதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) ■■■ நிலைக்கு. நாம், ■■■ முதலியவைகள். இராசா, மந்திரி முதலானவர்கள் வந்தார்கள். அன்ன வந்திராநிகள்.

(WW) “அதனொகை அறஞ்சுத் அறிவுடையார் பலர்
படுதொகை பெயரெனவை எழென் பார்விலர்.”

(உ-ம்.) போசத்தா! (போகப்படு சாத்தா.)
செய் குன்ற. (செய்யப்பட்டதாய் குன்ற.)
பால் கறத்தா. (பால் கறக்கப்பட்டதா.)
உண்ட சோறு. (உண்ணப்பட்ட சோறு.)
[இலக்கணக் கொத்த.]

159. NOUNS OF NUMBER.

கருக.—எண்ணுப்பெயர்கள் எவ்வாறு வழங்கப்படும்?

பலவிதமாய் விகாரப்பட்டு வழங்கும். அவ்விகாரங்களைக் காட்டிய அட்டவீ

து:

[நன்னூல் 188—199. 288, 289.]

	உயிருக்குமுன்.	வல்லெழுத்துக்கு முன்.	மெல்லெழுத்துக்கு முன்.	஁ எழுத்துக்கு முன்.
ஒன்று 1. (சன். 189.)	{ ஓராயிரம். [1000.] ஒவ்வொன்று.	ஒரு (கலம்.) ஒன்றேகால்.	ஒரு (தூல்.)	ஒரு (வழி.)
இரண்டு 2. (சன். 189.)	{ ஈராயிரம். [2000.] இவ்விரண்டு.	இரு (கலம்.)	இரு (தூல்.)	இரு (வழி.)
மூன்று 3. (சன். 190.)	{ மூவாயிரம். [3000.] மூவாயிரம்.	மூக் (கலம்.)	மூன் (தூல்.)	மூவ் (யாழ்.) மூவ் (வீழ்.) மூ (வீழ்.)
நான்கு 4. (சன். 191.)	நாலாயிரம். [4000.]	நாந் (கலம்.)	{ நான் (மணி.) நன்னுக்கு.	நால் (யாழை.) நால் (வகை.)
ஐந்து 5. (சன். 192.)	{ ஐயாயிரம். [5000.] ஐவைந்து.	ஐம் (கலம்.)	ஐம் (மூன்று.)	ஐவ் (வகை.)
ஆறு 6. ஏழு 7.	{ ஆறாயிரம். [6000.] அவ்வாறு.	அற (கலம்.)	அற (மணி.)	அற (வழி.)
எட்டு 8. (சன். 193.)	{ எண்ணாயிரம். [8000.] எவ்வெட்டி.	எண் (கலம்.)	ர (மணி.)	எண் (வீழ்.)
ஒன்பது 9. (சன். 194.)	தொன்னாயிரம். [900.]			
பத்து 10. (சன். 197.)	{ பதின்னொன்று. [11.] பன்னிரண்டு. [12.] பத்தகம்.		பதின் மூன்று. [13.]	

ஒன்று முதல் எட்டிற்கு நின்று எண்ணுப் பெயருக்குமுன் பத்து வரில் பது எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 195.]

(உ-ம்.) ஒருபது, இருபது, மூப்பது, நான்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது.

அப்பியாசம். (159.)

“விறல் கொள் வேந்தனுக் ஸ்ரீபவச் இருவரில்...

“அறம் எண்ணப்பட்ட யாகும் மன்னுலிக்கு ஓர் உயிராகவும்,
மனத்திற்கு ஓர் அணியாகவும், கொஞ்சத்திற்கு ஒரு செல்வமாகவும்
அழங்கும் இயல்பினை உடையன.”

160. THE CARDINAL POINTS.

கக0.—திசைப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதி எது?

திசைப்பெயர்கள் ஈறுகெட்டும், முதல் நீண்டும், மற்ற மொழிகளோடு புணரும். விகற்பமாகவும் வரும்.

[நன்னூல் 186.]

(உ-ம்.)	வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு,	வட, தென், கீழ், மேல்,	வடமேற்கு, தென்மேற்கு, கீழ்கடல், மேல்கடல்,	வடமேல், தென்மேல், கீழ்த்திசை, மேற்றிசை.	வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு,

161. NAMES OF TREES.

கக1.—சில மரப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதிகள் எவை?

(க.) உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர்கள் முன் வல்லினம் வட சிலவிடத்து வல்லினம் இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) காபு + காபு = அத்திகாபு.
கெ + காபு = கெக்காபு.

(உ.) சிலவிடத்து இன மெல்லெழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மா + காபு = மாக்காபு.
[பலா + காபு = பலாக்காபு.]
கனா + பழம் = கனம்பழம்.
வினா + காபு = வினக்காபு.

(ங.) ஐகாரவீற்றுப் பெயரின் ஈற்றைகாரங் கெட, அம்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) மாதனா + காபு = மாதனக்காபு.
பனா + காபு = பனக்காபு.

(ச.) இகர, உகர, லகரங்களை ஈற்றிலுடைய மரப்பெயர்கள் முன்னுஞ் சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) புளி + காபு = புளியக்காபு.
புள்கு + காபு = புள்கக்காபு.
ஆல் + காபு = ஆலக்காபு.

(ஊ.) தெங்கு என்னும் மரப்பெயர்கள் முன் காய் வரில், ஈற்றயிர்மெய்கெட்டு, எகரம் ஏகாரம் ஆகும்.

(உ-ம்.) தெங்கு + காபு = தேக்காபு.

[நன்னூல் 166. 187. 203.]

162. SYNECDOCHE.

கக2.—ஆதபெயர் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளையுடைய இயற்பெயரால் அதற்குச் சம்பந்தமான வேறொரு பொருளைத் தொன்று தொட்டு வருமுறையே வழங்குவன ஆகுபெயர் ஆம். இவற்றுள்:

(க.) தாமரையின் பூவை தாமரை என்பது பொருளாகுபெயர்.

(உ.) அகத்திலிருக்கிற மனதை அகம் என்பது இடவாகுபெயர்.

(ஈ.) கார்காலத்துப் பயிலாக் கார் என்பது காலவாகுபெயர்.

(ச.) வெற்றிலை ஈட்டான், என்பதில், வெற்றிலை என்பது கொடிக்குப் பெயர்; ஆதலால், சினையாகுபெயர்.

(ஊ.) கார் நிறத்தையுடைய மேகத்தைக் கார் என்பது குணவாகுபெயர்.

(கூ.) திருவாசகம் என்பதில் வாசகம் என்னும் காரணத்தினால் உண்டான நூலுக்கு வாசகம் என்றும் பெயராம். ஆதலால், காரணவாகுபெயர்.

(எ.) அலங்காரம் என்பது அலங்காரம் என்னும் இலக்கணமாகிய காரியத்தின் பெயர், அதின் கருவி ஆகிய நூலுக்கும் பெயர்; ஆதலால், காரியவாகுபெயர்.

(அ.) திருவள்ளுவர் செய்த நூலைத் திருவள்ளுவர் என்பது கர்த்தாவாகுபெயர்.

(ஐ.) தோகை வந்தாள் என்பதில் தோகை என்று பெண்மீக்குப் பெயரானதால், உவமையாகுபெயர்.

[நன்னூல் 290.]

அப்பியாசம். (162.)

“*எரி மீஞ்ஞெய தென துல் கஞ்ஞ*” என்பது.

“*மலர்மலை எடுஞ்ஞ*.”

163. PRESCRIPTION.

குகூர்.—மரபு

எந்தப்பொருளை, எந்தச் சொல்லால், எந்தவழியால்; அறிவுடையோர்கள் சொன்னார்களோ, அந்தப்பொருளை, அந்தச் சொற்களால், அந்த வழியாற் சொல்லுவது மாபு எனப்படும்.

[நன்னூல் 429.]

164. ■■■ USE OF படி.

ககசு.—படி என்னும் சொல் எவ்வாறு வழங்கும்?

படி என்பது விதம் என்றத்தன்கொள்ளும். ஆகிலும், பெயர் எச்சத்தினிறுதியிலே வருங்கால், படி, படியாக, படிக்கு என்பவை பொருட்டுப் பொருளையும், படியினால் என்பது முகாந்தரத்தையுங் காட்டும்.

(உ-ம்.) இதை அறியும்படி (படியாக, படிக்கு) வந்தேன்.
ஈ இதைச் செய்தபடியால் தண்டிக்கப்படுவாய்.

அப்பியாசம். (164.)

“இறல் உறம்படி. இயற்றவர் இடை அரு இன்னம்.”

“கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருல் கற்றவன்க்கும்
உண்ணும்படி அறிந்துட்டும் அவர்.”

165. ■■■ STOPS, ■■■ OTHER SIGNS.

ககரு.—இங்கிலீஷ் இலக்கணத்துக்குரிய நிறுத்தக்குறிப்புகள் முதலிய அடையாளங்கள் சிலவிடத்துத் தமிழ் துல்களிலும் வழங்கப்படும்; அவை எவை?

அவற்றுள் மிகு வழங்குவன ஆவன:

, என்பது ஓர் மாத்திரை நிறுத்தம்.

; என்பது இரு மாத்திரை.

: என்பது மூன்று மாத்திரை நிறுத்தம்.

. என்பது நான்கு மாத்திரை நிறுத்தம்.

! என்பது அதிசயக்குறிப்பு.

? என்பது வினாக்குறிப்பு.

§ என்பது பிரிவு, அதிகாரத்தின் உள்வகுப்பு.

¶ என்பது வேறே விசேஷத்தைக் காட்டுவதற்குத் துவக்கம்.

166. NEGATIVE PREFIXES.

குகுகு.—அ, அந், நிர் என்னும் கிரந்த விருத்திகள், சொல்லின் முதலிலே என்ன அர்த்தம் கொடுக்கும்?

பெரும்பாலும் எதிர்த்தன் கொடுக்கும். இவற்றுள் உ.விர் முன் அந் என்றும், உ.விர்மெய்முன், அ, என்றும், இரண்டின்முன்னும் நிர் என்றும் வரும்.

(உ-ம்.) நிப்பாக்கியம், நிராசாரம், அருபம்.

அசுடைய, அராதி.

நிமலன், குதாக்கம்,

வியோகம், சுபயிசகன்

[இவை எதிர்மறைப் பதபதங்கள் எனப்படும். வி 123 (உ) காண்க]

சொற்றொடரிகாரம் முற்றிற்று.

வெண்பாவியற்குருக்கம்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, கஞ்சிப்பா, என நான்கு பாக்கள் உண்டு. பா = பாட்டு.

இவற்றுள் வெண்பாவிற்கு அடியிற்கூறுகிறபடி இலக்கணமுறை யறியத்தக்கது. ஒருகுறமுததாகிலும் ஒருநெட்டெழுத்தாகிலும் தனித்தாவது ஒற்றித்தாவது வந்தால் நேர் அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

அ, ஆ, அஃ, ஆஃ.

இரண்டுகுறிலாவது, குறிலு நெடிலுமாவது, முன்போல் தனிரதும் ஒற்றித்தும் வந்தால் நிரை அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

கர, கரா, கரம், கராம்.

இப்படியறிந்துகொள்க.

இவ்வசைகள், இரண்டு மூன்று நான்கு சேர்த்து வருவது எனப்படும்.

இவற்றுள்-நேர் நேர், நிரை நேர், நேர்நிரை, நிரை நிரை, இந்நான்கும் ஈரசைச்சேராம்.

இவற்றிற்கு, உதாரணவாய்பாடு.

கே மா = நேர் நேர்	}	இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.
புளி மா = நிரை நேர்		

கூ விளம் = நேர் நிரை	}	இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்.
கரு விளம் = நிரை நிரை		

நேர் நேர் நேர், நிரை நேர் நேர், நேர் நிரை நேர், நிரை நேர், நேர் நேர் நிரை, நிரை நேர் நிரை, நேர் நிரை நிரை நிரை, இவ்வெட்டு மூவசைச்சேராம்.

உதாரணவாய்பாடு.

தே மாக் காய் = நேர் நேர் நேர்
புளி மாக் காய் = நிரை நேர் நேர்
கூ விளங் காய் = நேர் நிரை நேர்
கரு விளங் காய் = நிரை நிரை நேர்

இவை காய்ச்சீர்.

தே மாக் கனி = நேர் நேர் நிரை
புளி மாக் கனி = நிரை நேர் நிரை
கூ விளங் கனி = நேர் நிரை நிரை
கரு விளங் கனி = நிரை நிரை நிரை

இவை கனிச்சீர்.

இக்கனிச்சீர்களும் நாலசைச்சீர்களும் வெண்பாவில் வருவனவல்ல. சிலவெண்பாக்களில் ஓரசையும் சீராய்க் கடைசியில் வரும்.

மாச்சீர்முன் நிரைவருவதும், விளஞ்சீர் முன்னும் காய்ச்சீர் முன்னும் நேர்வருவதும், வெண்டளையெனப்படும்.

வெண்டளை = வெண்டளை. தளை, கட்டு, பந்தம் என்றாலும் யாப்பென்றாலும் தளையே. வெண்பாவிற்கு உரிய தளை வெண்டளை வெண்டளையின்றி வேறுதளை வெண்பாவில் வராது. இப்படிப்பட்ட தளை தப்பாமல் சுற்றடி முச்சீராயும் மற்றையடி நாத்சீராயும் ஒருவது வெண்பா என்னப்படும். சுற்றடியின் கடைச்சீர் காசு, பிறப்பு என்கிற குற்றியலுகர வாய்பாடாயும், நாள், மலர், என்கிற ஓரசைச்சீராயும் வரவேண்டும்.

(உ-ம்.)

“வெந்தறுகண் வேழத்தை” என்கிறபாட்டின் கடைச்சீர் இது-மலர் என்னும் வாய்பாடாய் வந்தது.

“பாண்டவரின் முன்றோன்றல்” என்பதன் கடைச்சீர் புலர்ந்து-பிறப்பு என்னும்வாய்பாடாய் வந்தது.

“பேரரசுமெங்கள்” இப்பாட்டின் கடைச்சீர்

சேய்-நாள் என்கிறவாய்பாடாய் வந்தது.

வெண்பாவியற்குருக்கம்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, கஞ்சிப்பா, என நான்கு பாக்கள் உண்டு. பா = பாட்டு.

இவற்றுள் வெண்பாவிற்கு அடியிற்கூறுகிறபடி இலக்கணமுறை யறியத்தக்கது. ஒருகுறமுததாகிலும் ஒருநெட்டெழுததாகிலும் தனித்தாவது ஒற்றித்தாவது வந்தால் நேர் அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

அ, ஆ, அஃ, ஆல்.

இரண்டுகுறிலாவது, குறிலு நெடிலுமாவது, முன்போல் தனிரதும் ஒற்றித்தும் வந்தால் நிரா அசை என்னப்படும்.

(உ-ம்.)

கர, கரா, கரம், கராம்.

இப்படியறிந்துகொள்க.

இவ்வசைகள், இரண்டு மூன்று நான்கு சேர்த்து வருவது சீர் எனப்படும்.

இவற்றுள்-நேர் நேர், நிரா நேர், நேர்நிரா, நிரா நிரா, இந்நான்கும் ஈரசைச்சீராம்.

இவற்றிற்கு, உதாரணவாய்பாடு.

கே மா = நேர் நேர்	}	இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.
புளி மா = நிரா நேர்		

கூ விளம் = நேர் நிரா	}	இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்.
கரு விளம் = நிரா நிரா		

நேர் நேர் நேர், நிரா நேர் நேர், நேர் நிரா நேர், நிரா நேர், நேர் நேர் நிரா, நிரா நேர் நிரா, நேர் நிரா நிரா, நிரா நிரா நிரா, இவ்வெட்டு மூவசைச்சீராம்.

வேண்பாவியற்கருக்கம்.

அநிதோதும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவருவதை எது கையென்றும், அவ்வவ்வழிகளின் சீர்களின் முதல் எழுத்து ஒன்றிவருவதை மோனையென்றுஞ் சொல்வார்கள்.

அ-ஆ-ஐ-ஒ-இவைகளும் | தம்முள் ஒன்றோடொன்று
 இ-ஈ-எ-ஏ-இவைகளும் | இனமாம்.
 உ-ஊ-ஓ-ஔ-இவைகளும் |

ச - த - இவையும் |
 ந - ஞ - இவையும் | தம்முள் ஒன்றோடொன்று இனமாம்
 ம - வ - இவையும் |

மோனையாகிய மயங்கள் அவ்வுயிரகளாயினும் இவ்வுயிர்களாயினும் ஏறப்பெற்றேவரவேண்டும்.

(உ-ம்.)

“கொற்ற வேற்றானைக் குருநாடன் பாணைநான்.”

“தீதோவப் பார்காத்த சேய்.”

“வழியவார்த்தா லன்ன மாநீற்றார் நாகம்.” இவற்றுள் உயிரும் மெய்யும் இனங்களாய் மோனையானது

காண்க.

எதுகையுயிர்வாரே இந்நளவேண்பாவிற் கண்டுகொள்க, எதுகையிலும் முதலெழுத்து நெடிலோ குறிலோ ஒன்றியேவர வேண்டும்.

(உ-ம்.)

“கொற்றவேற்றானை” என்பதற்கு

“என்று நீர்ஞாலம்” என்று வருவதேயல்லது

‘என்றுநீர்ஞாலம்’ என்று வரமாட்டாதெனஅறிக.

தனிச்சொன்பது முன்னிரண்டழிகளில் வந்த எதுகை பெற்றிருப்பதேயாம்.

ம்படியான வில்-என உபமேயத்தை யதன் சொல்லாற் சொல்
லாமல் உயர்வினால் உபமானச் சொல்லால் இலக்கணையாற்
சொல்வதற்கு, உயர்வு நவீற்சி யலங்காரம் அல்லது உருவக
வுயர்வு நவீற்சி யலங்காரம் எனப்பெயர்.

(c) ௯0-வது செய்யுளில் இலக்கையேந்தனும் என்பதில்
உள்ளதற்கு நிரல் நிரை என்னு மலங்காரம் எனவும், நிறை
ரைப்பொருள்கோள் எனவும் பெயர். பொருள்கோள் எட்டு
வகைப்படும். நன்னூல் பெர்துவியல் ௫-60-முதல் 68-வரை
யில் இதைக்காண்க. Vide notes on the 6th stanza.

XVIII. Prosody - யாப்பியல் - கம்பராமாயணக்கருப்பொரு
ளிலுள்ள விருத்தச்செய்யுட்களினியல். பொதுவாகப்
பாவினங்கட்கு உறுப்புகள்,

(a) எழுத்து, (b) அசை, (c) சீர், (d) தளை, (e) அடி, (f)
தொடை, என்னும் ஆறும்.

(a) A letter - எழுத்து - என்பது எழுத்திலக்கணத்
தற்சொல்லிய முதல், சார்பு என்னுமிருவகை எழுத்துக்க
ளுமாம். செய்யுளடிக்கு எழுத்து எண்ணுகையில், மெய்கள்
எண்ணப்படா.

(b) Metrical syllable. அசை - என்பது எழுத்துக்
களாலாக்கப்பட்டுச் சீர்க்கு உறுப்பாய் வருவதாம்.

அவ்வசை (1) நேரசை (2) நிராயசை யென இருவ
கைப்படும்.

(1) நேரசையாவது, ஒருகுற்றெழுத்தாயினும் ஒரு நெ
ட்டெழுத்தாயினும் தனித்தாவது ஒற்றெடுத்தாவது வருவதாம்.
உ.ம். அ, ஆ, அல், ஆல்.

(2) நிராயசையாவது - இருகுறிலாவது, குறிலும் நெடி
யுமாவது மூன்றோல் தனித்தாயினும் ஒற்றெடுத்தாயினும் வரு
வதாம். உ.ம். கா, கரா, காம், கராம்.

(c) Metrical feet - சீர் என்பது மேற்சொல்லிய அசை சிலவேளை தனித்தும் பெரும்பாலும் இரண்டு முதலாகத் தொடர்ந்தும் வருதலால் ஓரசைச் சீர் (2) ஈரசைச்சீர், (3) மூவசைச்சீர், (4) நாலசைச்சீர் என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் நேர் நேர், நிரா நேர், நேர் நிரா, நிரா நிரா இந்நான்கும் ஈரசைச்சீராம். உ-ம்.

தே மர - நேர் நேர் } இவ்விரண்டும் மாச்சீர்.
புனி மர - நிரா நேர் }

விளம் - நேர் நிரா } இவ்விரண்டும் விளஞ்சீர்
கரு விளம் - நிரா நிரா }

மேற்சொல்லிய மாச்சீரும் விளஞ்சீரும் அகவற்கே யுரி யனவாய் இயற்சொனவும் அகவற் சொனவுப்படும்.

(3) மூவசைச்சீராவது மேற்சொல்லிய நேர் நேர் முத லிய நான்கின் இறுதியிலும் நேரசையும் நிராயும் தனிக்கனி கூடிவருதலாகிய எட்டுச்சீர்களுமாம்.

உ-ம். தே மரங் காய் - நேர் நேர் நேர் } இவைகாய்ச்சீர்.
புனி மரங் காய் - நிரா நேர் நேர்
கூ விளங் காய் - நேர் நிரா நேர்
கரு விளங் காய் - நிரா நிரா நேர் }

தே மரங் கனி - நேர் நேர் நிரா } இவைகனிச்சீர்.
புனி மரங் கனி - நிரா நேர் நிரா
கூ விளங் கனி - நேர் நிரா நிரா
கரு விளங் கனி - நிரா நிரா நிரா }

மற்றைச்சீர்களு மிப்படியே வரும்.

நாலசைச்சீர்க்கு உ-ம்.

தே மரங் தண் பூ - நேர் நேர் நேர் நேர்.
புனி மரங் தண் பூ - நிரா நேர் நேர் நேர்.
கரு விளங் தண் பூ - நிரா நிரா நேர் நேர்.
கூ விளங் தண் பூ - நேர் நிரா நேர் நேர்.
தே மர நதும் பூ - நேர் நேர் நிரா நேர்.
புனி மர நதும் பூ - நிரா நேர் நிரா நேர்.

சுரு விள நறும்பூ - நிரா நிரா நிரா நேர்.

விள நறும்பூ - நேர் நிரா நிரா நேர்.

இத்தன்மைய நாற்சீர்கள் கலிய னுள்ளும் அகவதுள் னும் வருவன.

(d) Connection of feet. தளை-என்பது நின்ற சீரின் ஈற் தசையோடு வருஞ் சீரின் முதலசை ஒன்றியாவது ஒன்றும் லாவது கூடிநிற்பதாம். நேரசைச் சீர்முன் நேரசையும், நிரையசைச் சீர்முன் நிரையும் வருதற்கு ஒன்றிவருதல் என் தும், இவை மாறு பட்டு வருதற்கு ஒன்றாததென்றும் சொல் லப்படும். (இத்தளைகள் பலவகைப்படுமாகையின் அவற்றை யிங்குசொல்லிற் பெருகும்.)

(e) Line. அடி-என்பது மேற் சொல்லப்பட்ட தளைகள் ஒன்றும் பலவும் அடுத்த வருவதாம். அவ்வடியானது, குற ளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என ஐந்து வகைப்படும். இவற்றுள் இருசீரால் வருவனகுறளடி. யென டும், முச்சீரால் வருவன சிந்தடி யெனவும், நாற்சீரால் வரு வன அளவடி அல்லது நேரடியெனவும், ஐஞ்சீரால் வருவன நெடிலடி யெனவும், ஐந்தின் மேற்பட்ட சீரால் வருவன வெல்லாம் கழிநெடிலடி யெனவும் படும்.

(f) Consonance. தொடை-என்பது பலவடிகளி லேனு ம் பலசீர்களி லேனும் எழுத்துக்கள் ஒன்றி வரத் தெர்ப்ப தாம். இத்தொடை (1) எததைத் தொடை, (2) மோனைத் தொடை என இருவகைப் படும்.

(1) Rhyme. எததைத் தொடையாவது - அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க, இரண்டாமெழுத்து ஒன் றிவரத்தொடுப்பதாம் உ-ம். "காடுகோசல நாடு மாரதிபுன ற்சரயு ஆடுதின்கொடியபோத்திமாநகர்" இவ்விரண்டுக னிலும் முதலெழுத்துக்களிரண்டும் நெடிலாகவும், இரன்

APPENDIX
CLASS I.

Idiomatic Tamil sentences translated.

1. அவர்கள் வழக்கு இன்னும் இழுப்பிலிருக்கிறது. Their (case) suit is still pending.

2. அவன் இளகினைமனதுடையவன். He is a person of a compassionate disposition.

3. அவன்காரியம் இன்னும் இறக்கத்திலிருக்கிறது. His business is not (thriving) prospering.

4. நோயாளிக்குச் சோற்றிறக்கமில்லை. A sick person has no appetite.

5. அவன் இப்போபின்னைக்கென்று போக்குச்சொல்லுகிறான். He puts things off from day to day.

6. ஊசுமுனைநாட்டிம் இடமுங் கொடுக்க மாட்டேன் என்று துரியோதனன் சொன்னான். Said Duriyodana that he would not give any ground, not ~~even~~ as much as a needle's end would cover.

7. அந்தநியாயத்தில் ஊன்றிப்பேசுகிறான். He lays stress on this argument.

8. அக்கோட்டைக்குப் போட்ட முற்றுகை எடுபட்டுப் போயிற்று. The siege of that fort was raised.

9. உனக்கு எழுத்துவாசனைதெரியுமா? Can you read and write at all?

10. அந்தப் பிரயோஜனத்திற்கு என்னை ஒப்புக்கு அழைத்தான். He invited me to the ceremony for form's sake.

11. என்கையிலிருக்கிறது! ஒற்றையோ இரட்டையோ? Is what I have in my hand odd or even?

12. இந்தக்காரியத்தைக் குறித்து கங்கணம் கட்டிக் கொண்டாள். She is bent upon carrying out this business.

இலக்கண வினா விடை.

IV. PROSODY.

நான்காவது: யாப்பதிகாரம்.

167. POETRY.

கக௭.—யாப்பு ஆவதென்ன?

பலவகை மொழிகளை அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என்றி வற்றால் யாப்புற இணைத்து, பல அலங்கார வகையாற் சிறப்புப் பொருந்தச் செய்யப்படுவன யாப்பு என்னப்படும்.

யாப்பு, செய்யுள், பா, பாட்டு, கவி ஒருபொருட் பெயர்களாம்.

[நன்னூல் 268. யாப்பருங். 1.]

(I.) PARTS OF VERSE.

(I) யாப்புறுப்பியல்.

ஈ க. அசை.

168. METRICAL SYLLABLES.

கக௮.—அசைகள் எத்தனைவகை ஆம்?

நேரசை, நிரையசை இருவகை ஆம்.

[யாப்பருங். 5.]

169. SYLLABLES LONG ■■ NATURE ■■

கக௯.—நேரசைகள் எவை?

குற்றெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றெடுத்து வரினும், செட் டெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றெடுத்து வரினும் நேரசை ஆம்.

[யாப்பருங். 6.]

(உ-ம்) க எ-து, குறில் தனியே வந்த நேர
கல் எ-து, குறில் ஒற்றெடுத்து வந்த நேர
கர எ-து, தொகுத் தனியே வந்த நேர.
கரல் எ-து, தொகுத் ஒற்றெடுத்து வந்த நேர.

170. SHORT SYLLABLES.

க௭௦.—நிராயசைகள் எவை?

குறில் இணைந்துவரினும், குறில் நெடில் இணைந்துவரினும், குறில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும், குறில் நெடில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும் நிராயசை ஆம்.

[யாப்பருங். 8.]

(உ-ம்.) அந் எ-து, குற்றெழுத்து இணைந்து வந்த நிரை.
சுரு எ-து, குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் இணைந்து வந்த நிரை.
மரம் எ-து, குற்றெழுத்து இணைந்து ஒற்றடுத்து வந்த நிரை.
விளம் எ-து, குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் இணைந்து ஒற்றடுத்துவந்த நிரை.

நீ உ. சீர்.

171. METRICAL FEET.

க௭௧.—சீர் ஆவதென்ன?

இருவகை அசையுந் தனித்தும் இணைந்தும் வருவது சீர் ஆம்.

172. EXAMPLES OF METRICAL FEET.

க௭௨.—அச்சீர் எத்தனை வகைப்படும்?

அசைச்சீர், இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என நான்கு வகைப்படும்.

[யாப்பருங். 10.]

173. FEET OF ONE அசை.

க௭௩.—அவற்றுள், அசைச்சீர் என்பதியாது?

அசைச்சீர் என்பது ஓரசைச்சீராம். அது, நேரசை தானே நின்று நேரசைச் சீர் எனவும், நிராயசை தானே நின்று நிராயசைச் சீர் எனவும் இருவகை ஆம்.

நேரசைச் சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு காள்.

நிராயசைச் சீருக்கு உதாரண வாய்பாடு மலர்.

இவை பெரும்பாலும் வெண்பாவின் சுற்றிலேவரும்.

அவற்றோடு முறையே குற்றியலுகரஞ்சேர்ந்து காசு எனவும் பிறப்பு எனவும் வருவதும் உண்டு.

[யாப்பருங். 14.]

174. FEET OF TWO அசை.

கஎசு.—இயற்சீர் என்பது யாது?

இயற்சீர் என்பது ஈரசைச்சீர் ஆம். அது, நேர் நேர்; நிரா நேர்; நிரா நிரா; நேர் நிரா, என நான்கு வகை ஆம். அவற்றிற்குத் தேமா, புளீமா, கருவிளம், கூவிளம், உதாரண வாய் பாடாம்.

இவை அசைவற்சீர் எனவும்படும்.

[யாப்பருங். 11.]

175. FEET OF THREE அசை.

கஎரு.—உரிச்சீர் என்பது யாது?

உரிச்சீர் என்பது மூவசைச்சீர் ஆம். மேற்கூறிய நான்கின் ஈற்றிலே நேரசையும், நிராயசையுந் தனித்தனி கூடிவர எட்டுவகை ஆம். அவையாவன:

(அ.)	சேர்	சேர்	சேர் ... உதாரண வாய்பாடு	தே	மார்	காய்.	} இவை நான்கும் நெண்சீர் எனவும் படும்.
(ஆ.)	நிரை	சேர்	சேர் ... உ-டு	புனி	மார்	காய்.	
(இ.)	நிரை	நிரை	சேர் ... உ-டு	கரு	விளம்	காய்.	
(ஈ.)	சேர்	நிரை	சேர் ... உ-டு	கூ	விளம்	காய்.	
(உ.)	சேர்	சேர்	நிரை ... உ-டு	தே	மார்	கனி.	} இவை நான்கும் வஞ்சிசீர் எனவும் படும்.
(ஊ.)	நிரை	சேர்	நிரை ... உ-டு	புனி	மார்	கனி.	
(ஐ.)	நிரை	நிரை	நிரை ... உ-டு	கரு	விளம்	கனி.	
(ஔ.)	சேர்	நிரை	நிரை ... உ-டு	கூ	விளம்	கனி.	

[யாப்பருங். 12.]

176. FEET OF FOUR அசை.

கஎகா.—பொதுச்சீர் என்பது யாது?

நாலசைச்சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும். மேற்சொல்லிய நால்வகைப்பட்ட இயற்சீரின் ஈற்றிலே, முறையே,

தண்டி	—	சேர்	சேரும்.	} கூட்டிற் பதினான்கும்.
ஈழம்பு	—	நிரை	சேரும்.	
தண்ணிழல்	என	சேர்	நிரையும்.	
ஈழமிழல்	என	நிரை	நிரையும்.	

இவை பாட்டில் மீளவும் ஈழம்காவாம்.

[யாப்பருங். 13.]

§ ந. தனீ.

177. VARIATION OF FEET.

கஎஎ.—தன ஆவதென்ன?

சீரோடு சீர் பாட்டிலே தொடர்ந்து வரும் முறையே தனீ ஆம்.

[யாப்பருங். 17.]

178. CONNECTION PECULIAR TO THE ஆசிரியம்

க௭௮.—ஆசிரியத்தன என்பது யாது?

நேரோடு நேரும், நிராயோடு நிராயும் ஒன்றுவது ஆசிரியத்தன ஆம்.

[யாப்பருங். 19.]

(உ-ம்.) “நிரு மறை தகஇய,
இருணி விரம்பின,
விண்ணிற் இயிழை செப்பப்,
பண்ணமைத் தவந்தே சென்ற வாறே.”

இதில், கருவினம், கருவினம்; கருவினம், புளிமா; கூவினம், கருவினம், புளிமா; கூவினம், புளிமா, தேமா, தேமா; என்று நேர்முன் நேரும், நிராமுன் நிராயும் வந்தது காண்க.

179. THAT OF THE வெண்டா.

க௭௯.—வெண்டன ஆவதென்ன?

மா முன் நிராயும், வினம் முன் நேரும், காய் முன் நேரும் வருவது வெண்டன.

[யாப்பருங். 18.]

(உ-ம்.) “உருவுகள் வெண்டன வெண்டி,
உருப்பெருந்தேக் கச்சாணி யனஞர் உடைத்த.”

[இதில், கருவினம், நேமாக்காய், நேமா, கருவினக்காய், நேமாக்காய், நேமா, பிறப்பு என வந்தது காண்க.]

§ ச. அடி.

180. LINES.

க௮௦.—அடி ஆவதென்ன?

தளையினாலே இணைக்கப்பட்ட சீரோடு வருவது அடி ஆம்.

[யாப்பருங். 23.]

அவ்வுடி இரு சீரால் வரும் குறையுடையனவும்,
முற்ற சீரால் வரும் சித்தடி எனவும்,
கூற சீரால் வரும் அவ்வுடி எனவும்,
கூற சீரால் வரும் செட்டடி எனவும்,
கூற சீரால் வரும் சித்தெட்டடி எனவும்,
கூற சீரால் வரும் சித்தெட்டடி எனவும்,
கூற சீரால் வரும் சித்தெட்டடி எனவும்.

§ ௫. தோடை.

181. CONSONANCE.

கறுக.—தோடை ஆவதென்ன?

அடிகளிலுஞ் சீர்களிலும் எழுத்துகள் இசையத்தொடுப்பது தோடை ஆம். [யாப்பருங். 32.]

182. [REDACTED]

கறுஉ.—எதுகைத்தோடை ஆவதெது?

அடிகளில் முதலெழுத்துகள் மாத்திரை அளவில் ஒத்துநிற்க, ரண்டாம் எழுத்து இசையத் தொடுப்பது எதுகை.

[யாப்பருங். 34.]

(உ-ம்.) “மலர்மிகை பேடுஞன் மான் அடி சேந்தர்
நிலமிசை வாழ்வார்.”

இல ம ல என்பதற்கு ம ல என்பது எதுகைபார்.]

இஃ கட்டென்பதற்கு பட்டென்பது எதுகையாம், பாட்டென்பது எதுகை ஆகாது.

183. ALLITERATION.

கறுங்.—மோனைத்தோடை ஆவதெது?

அடி முதலெழுத்து மீண்டு வரவும், இன எழுத்து வரவுந் தொடுப்பது மோனை. அவ்வின எழுத்தாவன:

அ,	ஆ,	இ,	ஓ.
இ,	ஈ,	எ,	ஏ, ஐ.
உ,	ஊ,	ஓ,	ஔ.
ச,	ஈ,		
சு,	ஈ,		
ம,	வ,		

ஒற்றுக்கொன்ற மோனை ஆம்.

(உ-ம்.) மெற்கண்ட குறவில் மகாமோனையும் கை மோனையும் காண்க.

[யாப்பருங். 33.]

(II.) KINDS OF METRE.

II. யாப்பியல்.

184. METRES AND THEIR SUBDIVISIONS.

கறுசு.—மேற் கூறிய உறுப்பினால் உண்டாகிய விசேஷித்த பாவும் பாவினமும் எவை?

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலித்துறை, விருத்தம் முதலியவாம்.

[யாப்பருங். 52, 53, 54.]

மற்றவை யாப்பருங்கலத்திலே

§ க. வெண்பா.

185. THE VENPĀ.

கடிரு.—வெண்பாவுக்குரிய இலக்கணம் என்ன?

(க.) வெண்பாவிடத்து இயற்சீரும், வெண்சீரும் வரும்;

(உ.) அளவடியாலே நடக்கும்; ஆயினும் ஈற்றடி சிந்தடியாக வரும்;

(ஈ.) நாள், மலர், காசு, பிறப்பு இந்நான்கில் ஒன்று ஈற்றடியின் ஈற்றுச் சீர் ஆம்;

(சு.) அதற்கு உரிய தளை ஆகிய வெண்டளை அன்றிப் பிறதளை வாரா.

[யாப்பருங். 55.]

186. KINDS OF VENPĀ.

கடிசு.—வெண்பா எத்தனைவகை ஆம்?

குறள், சவலை, நேரிசை, இன்னிசை, என நான்கு வகை ஆம்.

[யாப்பருங். 56.]

187. CURAL.

கடிஎ.—இவற்றுள் குறள் ஆவதெது?

நாற்சீர், முச்சீர் என இரண்டடியால் வருவது குறள் ஆம்.

[யாப்பருங். 57.]

(உ-ம்.) “கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.”

“உருவுகண் டென்னமை வேண்டும்; உருவ்பெருந்தேர்க்

கச்சாணி அன்னார் உடைத்து.”

[ஒரு விகற்பத்திலும் இரு விகற்பத்திலும் வந்தது.]

188. SAVALAI.

கடிஅ.—சவலைவெண்பா என்பதெது?

இரு குறள் ஒரு விகற்பத்தால் வருவது சவலை ஆம்.

(உ-ம்.) “அட்டலும் பால் சுவையிற் குன்றதனவல்ல

சட்டலும் சண்பல்லார் சண்பல்லார்;

கெட்டலும் மேன்மக்களை மேன்மக்களே; சமகு

சட்டலும் வெண்மை தரும்.”

189. NERISEI.

கடுக.—நேரிசை வெண்பா என்பது யாது?

இரு குறளும் நடுவே தனிச்சொல்லும் வருவது நேரிசைவெண்பாவாம். [யாப்பருங். 58.]

(உ-ம்.) “தம்மை இகழ்த்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றி மற

றெம்மை இகழ்த்த வினைப்பயத்தால்,

உம்மை

பெருவாய் நிரையத்து வீழ்வர்கொல் என்ற

பரிவதுஉஞ் சான்றோர் கடன்.”

190. INNISEI.

ககூ0.—இன்னிசை வெண்பா என்பதெது?

நாற்சீர் மூவடியும் முச்சீர் ஓரடியுமாக வருவது இன்னிசை வெண்பாவாம். [யாப்பருங். 59.]

(உ-ம்.) “இன்றகொல், அன்றகொல், என்றகொல் என்னு

பின்றையே கின்றது கூற்றர்என் றெண்ணி,

ஒருமீன் நீயவை; ஒல்லும் வகையான்

மருமீன் மாண்டார் அறம்.”

§ உ. ஆசிரியப்பா.

191. ASIRIYAM METRE.

ககூக.—ஆசிரியப்பாவுக்குரிய இலக்கணம் என்ன?

(க.) இயற்சீரன்றிச் சிலவிடத்து வெண்சீருந், தேமாங்கனி, புளி மாங்கனி என்னும் இடை நேரசை வஞ்சிச்சீரும் வரப்பெறும்.

(உ.) அதில் தன் தனே அன்றி வெண்டனையும் வரும்.

(ந.) மூன்று முதலிய பல அடிகளான் வரும்.

(ச.) சுற்றடியின் சுற்றசையின் சுற்றிலே ஏகாரம் பெரும்பா லும் வரும்.

ஆசிரியம் எனவும் அகரம் எனவும்கூடும்.

[யாப்பருங். 66. &c.]

(உ-ம்.) “சீரிடை தனையி னேர்செயெம் இனமையே;

காரிடை மின்னிற் கடிதிறம் புசமே;

தேரிடை உருயிற் செல்வ மாரமே;

தாரிடை மதவினிற் தவிழ்க்கொழி இன்பமே!”

§ ந. கலித்துறை.

192. KALITTHU HAI.

ககூஉ.—கலித்துறையின் இலக்கணம் என்ன?

(க.) ஒரே எதுகையான நான்கு நெடிடடி வரப் பெறும்;

(உ.) வெண்டளையைப் பெறும்;

(ரு.) ஒவ்வோரடியின் முதல் நான்குசீரும் இயற்சீராகவும் இடைநேரசைக் காய்ச்சீராகவும் இருக்கும்;

(சு.) ஒவ்வோரடியின் ஐந்தாஞ்சீர் கூவிளங்காய் என்றாவது, கருவிளங்காய் என்றாவது வரும்;

(ரு.) ஈற்றடியின் ஈற்றிலே ஏகாரம் வரப்பெறும்;

(கூ.) நேரகை முதலானால் அடி ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினாறு உயிர் எழுத்து வரும்;

(எ.) நிராயகை முதலானால் அடி ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினேழு எழுத்து வரும்.

இத ஸட்டைக்கலித்தறை எனவும்படும்.

[யாப்பருங். 85.]

(உ-ம்.) “சீஎனக் கென்னும், புழுவோ எனக்கெனும், இத்தமன்னுஞ் சீஎனக் கென்னும்; பருந்தோ எனக்கெனும், தான்புளிக்

சீஎனக் கென்னும், புன்னும் எனக்கென்னும் இக்காரமுடைய பிரியமுடன் வந்ததேன்! இதனால் என்ன பேறெனக்கே?”

சு. விருத்தம்.

193. VIRUTTAM

கூகூரு.—விருத், ின் இலக்கணம் என்ன?

(க.) எல்லாச் சீருந் தழுவும்;

(உ.) ஐந்து வகையான அடிகளாலுண்டாகும்;

(ரு.) தளையின்றி நடக்கும்; ஆயினும் அதற்குரிய பொதுவான விதியாவது: ஓரடியில் தேமா வந்தால் மற்ற அடிகளிலும் தேமா ஆயினும் புளிமாவாயினும் வரும். விளம் வந்தால் மற்ற அடிகளிலும் கூவிளமாயினும் கருவிளமாயினும் வரும். காயிற்றுச் சீருக்குக் காயிற்றுச்சீரும், கனியிற்றுச்சீருக்குக் கனியிற்றுச்சீரும் வரும் மற்றவைகளும் இவ்வாறே.

தம்முள்மறி வரில் சந்தபேதமாம்.

[யாப்பருங். 65. 74. 86. 88.]

(உ-ம்.) “கென்னவன் புய்க்கனலிற் கொடிதாரு மலைகளிலும் கடத்தற் கொன்னு கென்னெயிற் தினும்பலித கடப்பருகி மெருவினை சேரே பேர்த்தச்

கடுகெலை வீழும்ருகிஐ நிறத்தரிது; புலன்முழுதுக் தோன்ற மூலம்

கெழுமலகி தண்டென்னுண் டிலதாதி லிலத்தினைக் கெடுத்தல் வேண்டும்.”

யாப்பபிகாரம் முற்றிற்று.

லக்கண வினா விடை.

V. RHETORIC.

ஐந்தாவது: அணி அனுகாரம்.

194. RHETORICAL EMBELLISHMENT.

கக்சு.—அணி என்பது யாது?

மக்களுக்கு அணியும்பூமாலேபோலவும், பொன் ஆபரணம் போலவும், புலவர்பாடிய கவிகளுக்கு அலங்காரமாகச் செய்தன வாம்.

195. KINDS OF RHETORICAL ORNAMENT.

ககரு.—அவ்வணி எத்தனைவகை ஆம்?

சொல்லணி, பொருளணி என இருவகை ஆம்.

196. VERBAL ORNAMENT.

ககசு.—சொல்லணி ஆவது என்ன?

எழுத்தானுஞ் சொல்லானும் பெயர்த்து வேறுபொருள் தருவது சொல்லணி ஆம். அணியைத் தந்த சொல்லை மாற்றின் அணிகெடும் ஆகலால் சொல்லணி எனப்படும்.

(உ-ம்) “மூலே நகைத்தன” என்பதற்கு “மூலே பூத்தன” எனச் சொல்மாறவே அணி வில்லாமையற் சொல்லணி.

ஓ க. சொல்லணி.

197. KINDS OF VERBAL ORNAMENT.

கக௭.—சொல்லணி எத்தனைவகை ஆம்?

மடக்குஞ், சித்திரமும் என இருவகை ஆம். அவையாவன:

(க.) எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆகிய மூவகைவினாலும் மாறிவருவன மடக்கணி.

அவை மறிநிலை, அந்தாதி, அகேக்கு என மூன்று வகை ஆம்.

(உ.) இரதம்முதலிய பலவாறான கோணங்களாகச் சித்திரித்து எழுத்துகளை மாறி அடைத்துப் பாடுவன சித்திரவணி. இவை பந்தனம் என்றும் பெயர்பெறும்.

[தண்டி அலங். III. 1.]

“எழுத்தின் கூட்டம் இடை பிறிதின்றியும்
பெயர்த்தும் வேறே பொருளின் மடக்கே.”

198. INVERSION.

ககஅ.—மறிநிலை ஆவது என்ன?

எழுத்துகளை ஆவது சொற்களையாவது அடிகளை ஆவது மாறி நிற்கும்படி புணர்ப்பதாம்.

(உ-ம்.) சிவீர = விசிறி,
சிரிமத = மிசிறித.

இது எழுத்து மறிநிலை என்னப்படும்.

இல்லான் =
ககர்ப்புறம் = புறககர.

இது சொன்மறிநிலை என்னப்படும்.

“கரையாடக் கொண்டை கயத்தாட மஞ்சை
கரையாழ அம்மி மிதப்ப வரையினைய
யானக்கு நீத்த முயற்கு நிலையென்ப
காடன் கூனே.”

இது அடிமறிநிலை என்னப்படும். [கன்னுல் 419.]

“கடுக்குறநக நற்சேந்தர் துன்பத் துடையார்
கொடுத்தத் தான் றுய்ப்பினு’ மீண்டுக்கால் ஈண்டும்
இடுக்குறநகப் பற்றினு’ நிலலாது செல்வம்
விடுக்கும் வினைபுலந்தக் கால்.”

199. THE REPETITION OF THE LAST WORD OF THE PREVIOUS LINE, THE BEGINNING OF THE NEXT.

கககக.—அந்தாதி ஆவதென்ன?

எழுத்தாவது சொல்லாவது அந்தாதியாகப் பாடுவதாம்.

[யாப்பருங். 50.]

(உ-ம்.) “மாந்தக்கெல்லாம் கேள்வியால் அறிவும்;
அறிவினாற் கல்வியும்; கல்வியாற் புசும்பும்;
புசும்புற் பெருமையும்; வினாத்து வளரும்.”

“கல்வியே கற்புடையப் பெண்டிர்; பெண்டிர்க்குச்
செல்வப்பூதல்வனே ஈங்கவி.”

200. REPETITION.

200.—அடுக்கு ஆவது என்ன?

சொல்லானும் பொருளானும் அடுக்கி வருவன ஆம்.

[நன்னூல் 436.]

(உ-ம்.) “பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நகற்ற.”“தப்பார்க்குத் தப்பாய் தப்பார்க்கித் தப்பார்க்குத்
தப்பாய்தாடும்மை.”“வைணும் வைகல் வாக்கண்டும் அகீதணாந்
வைணும் வைகல் வைகும் என் நின்புறவர்;
வைகலும் வைகற்றம் வாழ் நான்மேல் வைகுதல்
வைகல் வைத்துணா நான்.”“ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே
விவகிவிநி சீரேறி ஒக்குமே ஒக்குமே
குவகொட்டிப் பூவி னிறம்.”

201. VARIOUS FANTASTIC MEASURES.

201.—சித்திராவணி ஆவது என்ன?

இரதபந்தனம், நாகபந்தனம், யாணை, குதிரை, ஒட்டகை இவை
முதலானவைகளின் நடையுடையன அடிபந்தனம் ஆம்.

இவை சிறந்தவை ஆவல்; ஆதலால் உதாரணம் காட்டவில்லை.

§ 2. பொருளணி.

202. ~~IMAGINARY~~ IMAGINED FROM THE ~~IMAGINARY~~

202.—பொருளணி ஆவதென்ன?

சொல் மாறினும் அச்சொல்லால் வழங்கிய பொருள் மாறாது,
அணியுங் கெடாது வருவது பொருளணி ஆம்.(உ-ம்.) பன்னவாய் எ-ரு, சொன் மாறி, துதிப்போன்ற செவ்வாய் எனில்,
சொன் மாறிலும் பொருண் மாறுமையாற் பொருளணி.

203. ESSENTIAL QUALITIES.

203.—தன்மையணி ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளுக்கு உரிமையுடையது தன்மை அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “அஞ்சாமை ஈகை அறிவுக்கம் இங்கானும்

எஞ்சாமை வேந்தர் இயல்பு.

-து. அரசனுக்கு இயல்புகை இன்றியமையா;
ஆதலில், இது தன்மை யணி.

[தண்டி அலங். II. 2, 3.]

“எவ்வகைப் பொருள் மெய்வகை வீரக்குஞ்

சொன்முறை தொடுப்பது தன்மை ஆகும்.

அதுவே, பொருள் குணஞ்சாதி, தொழுவொடு புலன் ஆம்.”

204. COMPARISON.

உ0ச.—உவமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருள் தம்முள் குணத்தானுந், தொழிலானும், பயனானும் ஒத்தனவாகக் காட்டல் ஆம். இவற்றுள், உபமானமும், உபமேயமும், பொதுப்பண்பும், போலமுதலிய உவமையுருபுகளுந் தொக்கும் விரிந்தும் விகற்பித்தும் வரும்.

(உ-ம்.) “புறங்குன்றி கண்டனையர் எனும்

அகங்குன்றி முககிற் கருமை யுடைத்து.”

எ-து. குன்றியானது புறத்துச் செம்மையும் முககிற் கருமையும் உடையதுபோல, கூடா ஒழுக்கத்தார் வேடத்தார் புறத்துச் செம்மையும் அகத்துக் கருமையும் உடைபார், ஆதலில் பண்பு உமையணி.

(உ-ம்.) “அடுத்தது காட்டெம் பனிகேபோ னெஞ்சம்

கடுத்தது காட்டுமுகம்.”

எ-து. கண்ணடியானது தனக்கு எதிரிட்ட பொருளின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதல்போல, முகமானது தனக்கு எதிரிட்ட மனதின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதலாற், தொழிலு உமையணி.

(உ-ம்.) “மருத்தாதி தப்பா மரத்தறாற் செல்வம்

பெருத்தகை யான்கட் படின.”

எ-து. மரமானது பணியானதற்கு மருத்தாய்ப் பயனாதல்போலப் பெருத்தகையான் செல்வமானது வறுமை யாவருக்குப் பயனாதலாற் பயனு உமையணி.

(உ-ம்.) “அகாமுகல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முத்திறே யுலகு.”

எ-து. அகத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தான் அன்றி காதமாத்திரையின் இயல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபக வனுக்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வான் அன்றி இயற்கை உணர்வால் முற்றம் உணர்தலானும்; அடுத்துக் காட்டி உமையணி. இது திட்டாகாத அணி எனவும்படும்.

(உ-ம்.) “கவியி னினைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்

புவியின்ருேல் போர்த்து மேய்த்தறா.”

எ-து. காவலர் போல வேடம்பூண்டு பிறரை வஞ்சிக்கின்ற கூடா ஒழுக்கத்தானுக்குப் பசு புவியின்ருேல் போர்த்துக் கொண்டதுபோலும். எனவே, பசு புவியின்ருேல்போர்த்துக் கொள்ளுதல் இல்லாமை யால், இஃது பொருளு உமையணி.

[தண்டி அலங். II. 4.]

“பண்புத் தொழிலும் பயனும் என்றிவற்றின்
ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்

தொப்புகை தோன்றச் செய்பின் அகிதவமை.”

205. FIGURATIVE LANGUAGE.

205.—உருவகவணி ஆவதென்ன?

உவமையும் பொருளும் வேறுபடாமற் குணம், தொழில் பயன் என்னும் முக்காரணங்களுந் தோன்றாமலும், உவமையுருபு இல்லாமலும் ஒன்றுபடவரும் உவமையே உருவகவணி ஆம்.

[நன்னூல் 451. ஒத்துப்பார்க்க.]

(உ-ம்.) “அறவாழி அந்தணன் ருச்சேந்தரிக் கல்லாற்

பிறவாழி கீத்தலரித.”

எ-து. கடவுளுடைய பாதந்தரத் தோணியாக உருவாகச் செய்தமையால் ஏகரந்த உருவகவணி; இதனை ஏக தேச உருவகவணி எனவுப்படும்.

(உ-ம்.) “குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெருளி

கணமெயும் காத்தல் அரித.”

எ-து. தறந்தார் இருத்தற்கு அசையாமைமையும் பெருமையும் உடைய மலையைப்போலக் குணம்மீது உருவாகச் செய்தமையால், இது ஏது உருவகவணி.

(உ-ம்.) “சினமென்னும் சேந்தராகைக் கொல்லி

இனமென்னும் எம்பு பிணையைச் சகிம்.”

எ-து. நெருப்பு தான் சேந்த இடத்தை யே சகிம்; சினமான தான் சேந்த இடத்தை யுஞ் சகிமென்ற அநிமாய்ச்சொல்லி உருவாகச் செய்தமையால் இது மிகைபொற்றமை உருவகவணி.

[தண்டி அலங். II. 9.]

“உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை ஒழிவித்

தொன்றன்மாட்டின், அகீதுருவகம் ஆகும்.”

206. ANTITHESIS.

206.—வேற்றுமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருளைத் தம்முள் உவமித்துப் பின்னர் அவற்றுள் வேற்றுமை தோன்றக் கூறுதல் ஆம்.

(உ-ம்.) “தீவினா சுட்டபுண்ணுள்ளும்; ஆருநே

சாவினா சுட்ட வடு.”

எ-து. தீயும், கொடுஞ்சொல்லும், கெடுதொழிலினும் ஒக்கும்; ஆயினும், தீவினா சுட்டப்பட்ட புண் ஆற தவினும், சாவினா சுட்டப்பட்டவடு ஆறதவினும் தீயினும் அதிகமானமையால் வேற்றுமையணி.

[தண்டி அலங். II. 22.]

“உற்றினும் குறிப்பினும் ஒப்புடை இருபொருள்

வேற்றுமை படவரின் வேற்றுமை அதனே.

அதனே, குணம் பொருள் எதி தொழிவொடு புணரும்.

207. RECURRENCE OF SAME WORD.

206.—பின்வருநிலையணி ஆவதென்ன?

முன்னர்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலஇடத்தும் வருவது பின்வருநிலை அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “சோபெல்லா’ சோய் செய்தார் மேலவா’ சோய்செய்யார்
சோயின்மை வேண்டுவார்.”

எ-து. சோபெல்லாச் சொல்லும்பொருளும் பின்னும்வாதமையால் இது பின்வருநிலையணி.

[தண்டி அலங். II. 15.]

“முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவழி
பின்வரு மென்கிற பின்வரு நிலையே.”

208. PROVERBIAL EXPRESSIONS.

207.—ஒட்டணி ஆவது என்ன?

கவி கருதிய பொருளை மறைத்து, அது வெளிப்படுத்தற்கொத்த வேறொன்றை உரைப்பதாம்.

(உ-ம்.) “பீலிபெய் சாகுமென் அச்சிறம் அப்பண்டம்
சால மிகுத்தப் பெயின்.”

எ-து. எலியவரென்றெண்ணிப், பவுரோடு பகைத்தவன் தான் எத்தனை பலசாலியாயினும் அவர்கள் ஏக மாய்த் திரண்டபோது அழிந்துபோவான், என்பது தோன்ற, மயிலிறகுளை ஏற்றிய வண்டிலும் அச்ச முறையும் என்றமையால், இது ஒட்டணி.

[தண்டி அலங். II. 25.]

“கருதிய பொருடொருத்ததுபுலப் படுத்த
சொத்த தொன்றுரைப்பின் அகி தொட்டென மொழிப.”

209. CONTRAST.

208.—விலக்கணி ஆவதென்ன?

ஒன்றைச் சொல்லி மற்றதைக் காட்டிய குறிப்பினால் மறுத்து

(உ-ம்.) “சுன்றே தரினு’ எடுவிகெந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.”

எ-து. நிலையம் இன்றித் தேடிய பொருள் முன்னர்க் கூறி அது என்மையே தரினும் விடென எனப்பின் னர் விலக்கிவமையால் இது விலக்கணி.

[தண்டி அலங். II. 16.]

“முன்னத்தின் மறுப்பின் அது முன்னர் விலக்கே
முனைக்கே சாலமு’ கேளியதாரும்.”

210. IRONY.

உக0.—மாறுபடுபுகழணி ஆவதென்ன?

ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போலப் பழித்தலும், பழித்தாற்போலப் புகழ்தலும் ஆம்.

(உ-ம்.) “தேவ் அனைப் கயவ், அவருநர்
மேவன செய்தொருகலான்.”

எ-து. அறிவின்கள் தீயவழியின் கடக்கில் தீங்கைத் தருமென்றனாத, நங்கள் விருப்பப்படிபே கடக்கின்றமையால், தம்மிக்கைப்படி கல்வவழியிலொழுதுகின்ற தேவருக்கொப்பென்றார்; லில், மாறுபடு புகழணி.

[தண்டி அலங். II. 39.]

“புகழ்வது போலப் பழித்திறம் புணதலும்,
பழிப்பது போலப் புகழ்புலப் படுத்தலும்,
அவையும் இன்னவென் நறைருக ருளரே.”

211. SELF PRAISE.

உகக.—தன்மேம்பாட்டுறா அணி ஆவதென்ன?

ஒருவன் தனக்கு மேன்பாடாகத் தன்னைத்தானே புகழ்வதாம்.

(உ-ம்.) “என்னெழுள் னில்லன்மீன் தெவ்வீர், பலரென்னை
முன்னின்ற கன்னின் நவ்.”

எ-து. பகைவரே, என்னாசன்றான் நில்லாதபோங்கள்; நின்றவர்களை எல்லாம் கல்லாகித்தக செய்தேன் யான்; எனத் தன்னைத் தானே புகழ்க்தமையால் தன்மேம்பாட்டுறா அணி.

[தண்டி அலங். II. 44.]

“தான்ற புகழ்வது தன்மேம்பாட்டுறா.”

212. THE GARLAND.

உகஉ.—மாலையவமை அணி ஆவது என்ன?

ஒரு பொருளின் இடமாய்ப் பலபொருள் தோன்றி, அவை ஒன்றோடொன்று தொடர, ஒவ்வொரு பொருளின் கடையிலும் பொருள்முடிவுபடுவது மாலையவமை அணியும்.

(உ-ம்.) “அன்புளும் ஆர்வம் உடைமை; அது ஈனும்
கன்பென்று ஈடாச் சிறப்பு.”

எ-து. அன்பானது ஆர்வம் உடைமையை ஈனும்; ஆர்வங்கருடைமைவந்த கன்பென்றும் ஈடாச் சிறப்பை ஈனும், என்றமையால் மாலையவமை அணி.

III. MANY SUBJECTS WITH A COMMON PREDICATE.

உகந.—ஒப்புமைக் கூட்ட அணி ஆவதென்ன?

ஒன்றற்கொன்று புகழினாலேனும், பழிப்பினாலேனும், இசையப்பொருந்தி முடிவுபடுவது ஒப்புமைக்கூட்ட அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “அவை அஞ்சி மெய் விதிப்பார் கல்வியும், கல்லார்
அவை அஞ்சா ஆளுவச்சொல்லும், நவை அஞ்சி
சாத்தனனார் செல்வமும், சங்கடந்தார் இன்னவமும்
பூத்தவீழ் பூவாமை நன்று.”

[தண்டி அலங். II. 53, 54.]

“கருநிய குணத்தின் மிகுபொருளுடன் வைத்
தொருபொருள் வைப்ப தொப்புமைக்கூட்டம்.—
புகழினும் பழிப்பினும் புலப்படும் அதுவே.”

அணி அதிகாரம் முற்றும்.

VI. THE SUBJECTS TREATED OF IN COMPOSITIONS.

ஆரவது: பொருள் அதிகாரம்.

214. SUBJECT MATTER.

உகசு.—பொருள் ஆவதென்ன?

இம்மை மறுமைகளிலுஞ் சீவராசிகளுக்கு உறுதியைத் தருவதென்று வேண்டப்பட்டதும், உயர்ந்தோரால் இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்பட்டதும் ஆம்.

215. ITS DIVISIONS.

உகரு.—அப்பொருள் எத்தனைவகை ஆம்?

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என நான்குவகை ஆம்.

[நன்னூல் 10.]

216. VIRTUE.

உகசு.—இவற்றுள், அறம் ஆவதென்ன?

கடவுள் அருளிய வேதத்தில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழித்தலும் ஆம்.

இஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம், ஆகிய மூன்று வகையுடையதென்பாரும் உண்டு. அன்றியும், இவ்வறத்தை இல்லறம் எனவுக் தறவறம் எனவுஞ் சொல்லுவர்.

217. POSSESSIONS.

உக௭.—பொருள் ஆவதென்ன?

தருமவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பிரயோசனமுள்ள பதார்த்தங்கள் ஆம்.

218. PLEASURE.

உகவு.—இன்பம் ஆவதென்ன?

சீவராசிகள் ஐம்புலன்களைக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியாக அனுபவிப்பதே ஆம்.

219. HEAVEN.

உகவு.—வீடு ஆவதென்ன?

கடவுளுடைய அறுக்கிரகத்தால் நல்லோர் மறுமையில் அடைந்து அனுபவிக்கும் மனோவாக்குக்கெட்டாத நித்திய பேரின்பமே ஆம்.

220. FURTHER DIVISIONS.

உஉஉ.—இப்பொருளை இன்னும் நாலோர் விரித்துக் கூறுவதும் உண்டோ?

உண்டு. எப்படியெனில்:

உள்ளத்தின்கண் நிகழ்வது அகப்பொருள் என்றும், புறம்பே நிகழ்வது புறப்பொருள் என்றுங் கூறுவர். அன்றியும், அவற்றிற் குரிய குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், ஆகிய ஐந்தினை நிலங்களையும்; அந்நிலங்களுக்குரிய கருப்பொருள்களையும்; பல வகைப்பட்ட காலங்களையும்; மற்றைய விசேஷங்களையும் விதந் கூறுவார்கள். இவை பெரும்பயன் இல்லாமையால் இந்நூலிற் கூறவில்லை.

பொருள் அதிகாரம் முற்றும்.

இலக்கண வினா விடை முடிந்தது முற்றும்.

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

PART II. NATIVE AUTHORITIES.

I. NANNŪL.

இலக்கண நூல்,

இரண்டாம் பங்கு.

ஆசிரிய வசனங்கள்.

I. பவணந்தி முனிவர் செய்த

ந ன் னூ ல்

மூலமும் பொழிப்புகையும்.

இஃத

ஜி. யூ. பேரப்பையரால்

பார்வையிடப்பட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

“கூறு பழகு குத்திரத்தின் Case” [பகுதி 9]

Madras:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

1858.

TO THE STUDENT.

1. The learner may imagine that the assistance afforded to the student in this Edition of the Nannûl is less than that given in other Editions. It is not really so. The Vocabulary at the end, the prose rendering, the summaries, and the references to the foregoing catechism afford all the help any real student ought to require. The shortest road to Tamil Scholarship is to work independently of verbal commentaries.

2. There are many native works on Grammar. But the Nannûl supersedes them all. The *Tolkâppiyam* and others will not repay the labour of perusal. The student of Tamil Grammar may safely end his studies here.

3. The metre is that called நிலைமண்டிலம். See யாப்பருங். 71. The lines are equal, and consist of four feet each. These feet must correspond in the several lines.

இலக்கண நூல்,

II. பங்கு.

ஆசிரிய வசனங்கள்.

II. NATIVE AUTHORITIES.

I. நன்னூல்.

PREFACE.

க. சிறப்புப்பாயிரம்.

1. மலர்தலை உலகின் மல்கிருள் அகல [வி. 153. 152.]
இலகொளி பரப்பி, யாவையும் விளக்கும்
பரிதியின் ஒருதான் ஆகி, முதல்
றெப்ப்ள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
5. அற்புத மூர்த்தி தன் அலர்தரு தன்மையின்,
மன இருள் இரிய, மாண் பொருண் முழுவதும்
முனிவற அருளிய மூவறு மொழியுளுந்,
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனுநான் கெல்லையின் இருந்தமிழ்க் கடலுள்

10. அரும் பொருள் ஐந்தையும் யாவரும் உணரத்,
தோகை வகை விரியிற் றருகெனத், துன்னூர்
இகல் அற நூறி, இருநில் முழுவதாந்
தனதெனக் கோலித், தன் மத வாரணந்
திசை தொறு' நிறுவிய திறல் உறு தொல்சீர்க்
15. கருங் கழல் வெண் குடைக் கார் நிகர் வண் கைத்
திருந்திய செங் கோற் சீயகங்கன்,
அருங் கலை விநோதன், அமர் ஆ பரணன்,
மொழிந்தனன்; ஆக, முன்னோர் நூலின் [கு. 7.]
வழியே, நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்,
20. பொன் மதிற் சநகைச் சன்மதி முனி அருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு' நாமத் திருந்தவத் தோனே.

[இது நூல் செய்தோன் பெயர் முதலிய பதினென்றையும் விளக்கிவந்தது.
(கு. 47. 48. காண்க.)]

அவையாவன:

க. துல்செய்தோன்.....	பவணந்தி;
உ. தூவின் வழி.....	முன்னோர் தூவின் வழி;
உ. எல்லை.....	சொல்லிய கானகெல்லை;
ச. தூவின் பெயர்.....	நன்னூல்;
இ. யாப்பு.....	தோகை, வகை, விரி;
க. தூல் குறித்த பொருள்...	அரும்பொருள் ஐந்தும்;
எ. செட்போன்.....	சீயகங்கன் என்னும் அரசன்;
அ. துற்பயன்.....	மாண்பொருள் முழுவதும்;
க. காலம்.....	சீயகங்கன் அரசாண்டகாலம்;
க0. காரணம்.....	யதவரும் உணரும்படி;
கக. அவைக்களம்.....	சீயகங்கன் அவைக்களம்.]

INTRODUCTION: GENERAL PREFACES.

ந ன் னு ல்.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

1. NAMES OF A PREFACE.

[பாயிரத்தின் பெயர்கள்.]

க. முகவுரை, பத்கம், அணிந்துரை, நூனமுகம்,
புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை, பாயிரம்.

[பாயிரத்திற்கு வருங் காரணக் குறிகளை உணர்த்திற்று.]

2. KINDS OF PREFACES.

[பாயிரம் இத்தனைவகை என்பது.]

உ. பாயிரம் பொது சிறப் பென் இரு பாற்றே.

[மேல், பாயிரம் என்றது பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமும் என
ரு வகையினை உடைத்து.]

3. A GENERAL PREFACE.

[பொதுப்பாயிரம் இன்னதென்பது.]

ஈ. நூலே, நுவல்வோ னுவலுந் திறனே,
கொள்வோன், கோடற், கூற்றும் ஐந்தும்
எல்லா நூற்கும்; இவை பொதுப் பாயிரம்.

[தூலினது வரலாறும், ஆசிரியனது வரலாறும், அவ்வாசிரியன் தூலை
மாணாக்கனுக்குச் சொல்லுதலின் வரலாறும், மாணாக்கனது வரலாறும்,

அவன் கேட்டவின் வரலாறும், என்னும் ஐந்தும் எல்லா நூற்கும் ஆம்; ஆதலின் இவ்வைந்து வரலாற்றையும் விளங்க உணர்த்துவது பொதுப்பா யிரம் ஆம்.]

4. A CLASSICAL WORK.

[நூலின் வரலாறு.]

சு. நூலின் இயல்பே நவலின், ஓர் இரு
பாயிரந் தோற்றி, மும்மையின் ஒன்றாய்,
நாற் பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி,
ஐ இரு குற்றமும் அகற்றி, அம் மாட்சியோ
டெண்ணான் குத்தியின் ஒத்துப் படலம்,
என்னும் உறுப்பினிற் சூத்திரங், காண்டிகை,
விருத்தி, ஆகும் விகற்பநடை பெறுமே.

[மேற் கூறிய ஐந்தனுள் நூலினது வரலாற்றைச் சொல்லின், இருவ கைப் பாயிரத்தையும் முன்னுடைத்தாதல், முதலாக இங்ஙனம் விகற் பித்த பதின்மூன்று விகற்ப நடைகளைப் பெற்று வரும்.]

5. Kinds of Classical Works.

[நூல் இத்தனைவகை என்பது.]

ஊ. முதல், வழி, சார்பென நூன் மூன் றாகும்.

[முதலால், வழிநூல், சார்புநூல் என மூன்று கூற்றதாம் நூல்.]

6. ORIGINAL CLASSICS.

[முதலால் இன்னதென்பது.]

கூ. வினையி னீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலால் ஆகும்.

[வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடைய முதல்வன், ஆதிக்கன் னே செய்தது யாத அது முதலால் ஆம்.]

7. SUPPLEMENTAL

[வழிநூல் இத்தன்மைத்து என்பது.]

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருள் கொத்துப்

" பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி,
அழியா மரபினது வழிநூல் ஆகும்.

[தொல்லாசிரியர் நூல்களின் பொருண்முடிவு முழுவதும் ஒத்து, வழிநூல் செய்வோன் முதனூலுளதாகவுந், தான் வழிநூற் செய்தற்குக் மூலக் வேண்டிய விகற்பங்களையும் உடன்கூறி, அவ்விகற்பங்கள் உணர்வுடையோர் பலர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின், அழியாது உலகத்து நின்று நிலவு மரபினையுடையது (சூ. 429.) வழிநூல் ஆம்.]

8. DERIVATIVE WORKS.

[சார்புநூல் இத்தன்மைத்தென்பது.]

அ. இருவர் நூற்கும் ஒரு சிறை தொடங்கித்

திரிபு வேறுடையது புடைநூல் ஆகும்.

[முதனூல், வழிநூல் என்னும் இரு திறத்து நூல்கட்கும் பொருண்முடிபு ஒருபுடை ஒத்து, ஒழிந்தன எல்லாம் ஒவ்வாமையை உடையது சார்புநூல் ஆம்.]

9. A SPECIAL RULE REGARDING THE TWO LAST: QUOTE THE VERY
WORDS OF ANCIENT AUTHORS.

[வழிநூலுக்குச் சார்புநூலுக்கும் பொதுவிதி.]

க. முன்னோர் மொழி பொருளே அன்றி அவர் மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவம் என்பதற்கு—முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்தும்எனு' மேற்கோளில் என்பதற்கும்
பழல் பழல் சூத்திரத்தின் கோள். [வெண்பா.]

[முன்னோர் மொழிந்த பொருளே அன்றி, அவர் மொழியினையும் பொன்னேபோலப் போற்றிக்கொள்வோம் என்பதற்கு இலச்சினையாகவும்; முன்னோர் நூலையே கூறுது அந்தாவினின்றும் வழிநூல் சார்பு நூல்களையும் தோம் ஆயினும், ஆசிரியவசனங்களை ஒரோவழி எடுத்து உடன் கூறுதல்

ம சாபுதாற்கும் இலக்கணம்; ஆதலின், இந்நூலகத்து
வசனம் இல்லை எனக்கூறுவர்; ஆதலின், அக்குற்றம் ஒழிவதற்காகவும்
பழஞ் சூத்திரத்தின் கோணக்கூறு.]

10. THE BENEFITS TO ■■■■■ FROM ANY CLASSICAL WORK.

[நூலினது பொருட்பயன்.]

க0. அறம், பொருள், இன்பம், வீட்டைத் தூற்பயனே.

[வி. 215.]

[“அறமும், பொருளும், இன்பமும், வீட்டைதலும்” ஆகிய இந்நான்கும்
நூல் தழுவப்படும் பயன் ஆம்.]

11. THE SEVEN OBJECTS CONTEMPLATED BY ■■■ AUTHOR.

[நூல் செய்பவனது மனத்தின் கொள்கைகள்.]

கக. எழு ■■■ மதமே: ¹உடன்படன், ²மறுத்தல்,
³பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களீவே,
⁴தாஅ னாட்டித் தனது நிறுப்பே,
⁵இருவர் மாறுகொள் ஒருதலை துணியே,
⁶பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல், ஏனைப்,
⁷பிறிதொடு படாஅன் றன் மதங் கொளலே.

[மேல் எழு வகை மதம் என்று சொல்லப்பட்டன: இங்ஙனம் “பிறர்
மதத்தை உடன்படல்” முதலியவாக விதந்தன ஆம்.]

12. ■■■ TEN FAULTS.

[நூலுக்கு உண்டாகும் பத்துவகைக் குற்றங்கள்.]

கஉ. ¹குன்றக் கூறன், ²மிகை படக் கூறல்,
³கூறியது கூறன், ⁴மாறுகொள்க் கூறல்,
⁵வழுஉச் சொற் புணர்த்தன், ⁶மயங்க வைத்தல்,
⁷வெற்றெனத் தொடுத்தன், ⁸மற்றொன்று விரித்தல்,
⁹சென்று தேய்ந் திறுத ¹⁰னின்று பய னின்மை,
என்றிவை ஈகாங் குற்ற் நூற்கே.

[நூற்குப் பத்துக் குற்றங்கள் ஆவன: “குன்றக்கூறன்” முதலியவை
களாம்.]

13. THE TEN BEAUTIES OF STYLE.

[தற்கு உண்டாகும் பத்தவகையான அழகு.]

தந. ¹சுருங்கச் சொல்லல், ²விளங்க வைத்தல்,
³நவீனரோர்க் கினிமை, ⁴நன் மொழி புணர்த்தல்,
⁵ஒசை உடைமை, ⁶ஆழம் உடைத் தாதல்,
⁷முறையின் வைப்பே, ⁸உலக'மலை யாமை,
⁹விழுமியது பயத்தல், ¹⁰விளங்குதா ரணத்த
தாருத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

[தூவிற்கு அழகு என்று சொல்லப்படும் பத்தாவன: “சுருங்கச்சொல்
 லல்,” முதலியவாம், இலக். அகராதி காண்க.].

14. THE THIRTY-TWO ~~THE~~

[முப்பத்திரண்டு தந்திர உத்திகள்.]

கசு. ¹நுதலிப் புகுதல், ²ஒத்துமுறை வைப்பே,
³தொகுத்துச் சுட்டல், ⁴வகுத்துக் காட்டல்,
⁵முடித்துக் காட்டல், ⁶முடிவிடங் கூறல்,
⁷தான் எடுத்து மொழிதல், ⁸பிறன்கோட் கூறல்,
⁹சொற் பொருள் விரித்த ¹⁰ரெட்டர்சொற் புணர்த்தல்,
¹¹இரட்டுற மொழிதல், ¹²ஏதுவின் முடித்தல்,
¹³ஒப்பின் முடித்தல், ¹⁴மாட்டெறிந் தொழுகல்,
¹⁵இறந்தது விலக்கல், ¹⁶எதிரது போற்றல்,
¹⁷முன் மொழிந்து கோடல், ¹⁸பின்னது நிறுத்தல்,
¹⁹விகற்பத்தின் முடித்தல், ²⁰முடிந்தது முடித்தல்,
²¹உரைத்தும் என்றல், ²²உரைத்தாம் என்றல்,
²³ஒருதலை துணிதல், ²⁴எடுத்துக் காட்டல்,
²⁵எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்,
²⁶இன்ன தல்ல துணை மொழிதல்,
²⁷எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்,

²⁷பிறர்நூல் முடிந்தது தான் உடன் படுதல்,
²⁸தன்குறி வழக்க' மிக எடுத் துரைத்தல்,
²⁹சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல்,
³⁰ஒன்றின் முடித்தல், ³¹தன்னின் முடித்தல்,
³²உய்த்துணர வைப்பென உத்தி எண் ணான்கே.

[மூப்பத்திரண்டு உத்தி ஆவன: "துதலிப்புருதல்," முதலியவாம். இலக் அகராதி காண்க.]

15. CRITICAL

[நூல்குரிய மேற்சொல்லிய உத்தி இன்னதென்பது.]

நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி,
 ஏற்புழி அறிந்திதற் கிவ்வகை ஆம் எனத்
 தரும்வகை செலுத்துதல் தந்திர உ.

[ஓர் இலக்கணநூலால் உணர்த்தப்படும் பொருளை நூல்வழக்கோடும் உலக வழக்கோடும் பொருந்த உணர்த்தி, அப்பொருளை மற்றோர் இலக் கிய நூற்கண்ணும் ஏற்கும் இடம் அறிந்து, அவ்விடத்திற்கு இஃதாம் எனக் கருதித், தக்கவையாகச் செலுத்துவது தந்திர உத்தி ஆம்.]

16. CHAPTER: ஒத்து.

[ஒத்து என்கிற நூலின் உறுப்பு இன்னதென்பது.]

கக. நேரின் மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
 'கோர்' இனப் பொருளை ஒருவழி வைப்ப
 தோத்தென மொழிப, உயர்மொழிப் புலவர்.

[ஒரு சாதியாய் உள்ள மணிகளை முறையே பதித்தாற்போல, ஒருசாதி யாய் உள்ளபொருள்களை ஒருவழிப்படக் கூறுவது ஒத்திறப்பாம் எனச் சொல்லுவர், உயர்க்கு உறுதியுக்கும் மெய்மொழிகளை உடையபுல வர்.]

17. THE ORDER OF VERSES.

[படலம் என்னும் துறப்பின் இலக்கணம்.]

கௌ. ஒரு நெறி இன்றி, விவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரின் அது படலம் ஆகும்.

[ஒரு வழிப் படாது, விராய பொருளோடு பொருந்திப், பலபொருளை உணர்த்தும் பொதுச்சொற்கள் ஒரோவழி அன்றித் தொடர்ந்துவரின் அது படல உறுப்பாம்.]

18. VERSE: குத்திரம்.

[சொத்துக்கு இலக்கணம்.]

கடி. சில்வகை எழுத்தில், பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வன் ஆடியின் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப் துட்பம் சிறந்தன குத்திரம்.

[ய கண்ணாடியில் பெரிய சரீரமுதலியவற்றின் சொத்துச் செவ்வாகச் செறிந்து, இனிதாக விளங்கினும்போலச், சில்வகை எழுத்துகளான் யன்ற யாப்பின்கண், பல்வகைப்பட்ட பொருள்களைச் செவ்வாகச் செறித்து, இனிதாக விளக்கி, அப்பலபொருள் தண்மையும் துண்மையுஞ் சிறந்து வருவன குத்திரங்கள் ஆம்.]

19. THE ORDER AND INTERPRETATION OF VERSES.

[குத்திரம் ஆம் உவமையால் உணர்த்துகின்றது.]

கக. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கக், தவளைப்
பாய்த்துப், பருந்தின் வீழ் வன்ன குத்திரநிலை.

[மேற்கூறிய குத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்துநிற்கும் ஆற்றொழுக்கு, சிங்கத்தின் பார்வை, தவளையின்பாய்ச்சல், பருந்தின் வீழ்ச்சி, என்னும், நான்கினையும் போலும்.]

20. DIFFERENT KINDS OF VERSES.

[சூத்திரங்களுக்குக் கைகையால் வரும் பெயர் வேறுபாடு.]

உ0. பிண்டம், தொகை, வகை, குறியே, செய்கை,
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

[பிண்டம் எனவுந், தொகை எனவும், வகை எனவுந், குறி எனவுந், செய்கை எனவும், இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின்புறந்து அடையாய் வகுப் புறனடை எனவுந், கூறுங் கூற்றினை உடையவாம் மேற்கூறிய சூத்திரங்கள்.]

(உ-ம்.)	பிண்டம்...	56-சூத்திரம்.
	தொகை...	57-சூத்.
	வகை...	58-மூலவியசூத்.
	குறி...	63-சூத்.
	செய்கை...	293-சூத்.
	புறனடை...	கடைசெச்சூத்திரம்.

21. THE REQUISITES OF A COMMENTARY.¹

[உரையினது பொது இலக்கணம்.]

உக. ¹பாடங், ²கருத்தே, ³சொல்வகை, ⁴சொற்பொருள்,
⁵தொகுத்துரை, ⁶உதாரணம், ⁷வினா, ⁸விடை, ⁹விசேடம்,
¹⁰விநி¹¹வதி காரங், ¹²துணிவு, ¹³பயனோ
¹⁴டாசிரிய வசனம், என் றீர் ஏழ் உரையே.

[இப்பதினான்கு வகையான் உரைக்கப்படும் நூற்குரை.]

22. BRIEF COMMENTARY: காண்டிகை.

[காண்டிகை உரையினது இலக்கணம்.]

உஉ. கருத்துப், பதப்பொருள், காட்டு, மூன்றினும்;
அவற்றொடு வினாவிடை ஆக்க லானும்;
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை.

[மேற் கூறிய பதினான்கினுள் கருத்துரையும், பதப்பொருளும், உதாரணமும் ஆகிய மூன்றினையும் உரைத்தலானும், அம்மூன்றினோடு வினாவிடை னன்னும் இரண்டினையும் கூட்டி உரைத்தலானும், சூத்திரத்துட்பொருளை விளக்குவன காண்டிகை உரைகள் ஆம்.]

22. DIFFUSE COMMENTARY: விருத்தி.

[விருத்திஉரை இலக்கணம்.]

உரு. சூத்திரத் துட்பொருள் அன்றியும் ஆண்டைக்
கின்றி அமையாதி யாவையும் விளங்கத்
தன் உரை யானும், பிறர்நா லானும்,
ஐயம் அகலஐங் காண்டுகை உறுப்பொடு
மெய்யினை எஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

[காண்டுகை உரைபோற் சூத்திரத்துட்பொருள் விளக்குதன் மாத்திரை யில் நில்லாது, அவ்விடங்கட்கு இன்றியமையாத பொருள்கள் யாவையும் விளங்கத், தான் உரைக்கும் உரையானும், ஆசிரியவசனங்களானும், மேற் கூறிய காண்டுகை உறுப்பு ஐந்தனும், ஐயந்தீரச் சுருங்காது, மெய்ம்மைப்பொருளை விரித்துரைப்பது விருத்தி உரை ஆம்.]

23. EXPLANATION || THE FIGURATIVE EXPLANATION நூல்=thread.

[நூல் என்னும் பெயர் வந்த ஆறு.]

உசு. பஞ்சிதன் சொல்லாப், பனுவல் இழை ஆகச்,
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழையா,
எஞ்சாத
கையே வாய் ஆகக், கதிரே மதி ஆக,
மை இலா நூல்முடியும் ஆறு. [வெண்பா.]

[இந்த நூல்முடியும் ஆறு இதுவாதவின் நூல் என்றது ~~புது~~ ஆறுபெயர் ஆம்.]

25. A ¹USED ²MEASURE ³TIMBER.

[நூல் என்னும் பெயர்.]

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி, உள்ளிய தீமைப்

புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா

மரத்தின்

கணக்கோட்டந் தீர்க்குநூல் அஃதே போல் மாந்தர்

மணக்கோட்டந் தீர்க்குநூல் மாண்பு. [வெண்பா.]

[அந்துல்போற் செப்பஞ் செய்தலானும், நூல் என்றது ■■■■■ ஆகு
பெயர் ஆம்.]

26. THE QUALITIES OF A TEACHER.

[ஆசிரியனது வரலாட்.]

உக. ¹குலன்; ²அருள்; ³தெய்வங் கொள்கை; ⁴மேன்மை;⁵தலைபயில் தெளிவு; ⁶கட்டுரை வன்மை;⁷நில'மலை, நிறைகோல், மலர், நிகர் மாட்சியும், (27-30. எண்.)⁸உலகியல் அறிவோ ⁹புயர்குணம்; இனையவும்;

அமைபவ னூல் உரை ஆசிரி யன்னே.

[இவ்வியல்பினை உடையார் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்ஆவார்.]

27. THE A TEACHER MUST ¹RESEMBLE ²THE EARTH. GREATNESS,
POWER, PATIENCE, PRODUCTIVENESS.

[மேற்கூறிய உவமையை விர்த்துக் காட்டியது.]

உஎ. ¹தெரிவரும் பெருமையும், ²திண்மையும், ³பொறையும்,

'பருவு' முயற்சி அளவில் பயத்தலும்,

மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.

[நிலத்தினது மாட்சிமை இது; ஆதலின், இஃது ■■■■■ ஆயிற்று.

தெரிவருங் கல்வியின் பெருமையும், தெரியவரிய கல்வியின் உள்வலி
யும், தெரிவரிய கல்வியின் கனமும், மாணுக்கர் செய்கின்ற கல்வி முயற்
சிக்குத்தக்கபடி அவர்க்கு நூற்பயன் அளித்தலும் ஆசிரியனது மாட்சி.]

28. HOW THE [REDACTED] MUST RESEMBLE A MOUNTAIN. GREATNESS, RESOURCES, FIRMNESS, REPUTATION, DISINTERESTEDNESS.

[இதவும் அத.]

உறு. ¹அளக்கல் ஆகா அளவும், ²பொருளும்;

³துளக்கல் ஆகா நிலையுந் ⁴தோற்றமும்;

⁵வறப்பினும் வளந்தருஉம் வண்மையு' மலைக்கே.

[மலையினது மாட்சிமைஇது; ஆதவின், இஃது உவமை ஆயிற்று. மதிக்கக்கூடாத கல்வி அளவும், மதிக்கக் கூடாத பல தூற்பொருளுடையையும், பிறரால் தள்ளி உணக்கக் கூடாத கல்வியின் உறுதிநிலையும், நெடுந்தூரத்திலும் விளங்குகின்ற கல்வியின் உயர்புகழும், பொருள் வருவாய் சுருங்கினும் மனங்கோணமலே மாணக்கர்க்கு தூற்பொருள் அளித்தலும் ஆசிரியனுக்குப் பொருந்தின மாட்சி.]

29. HOW A TEACHER [REDACTED] RESEMBLE A BALANCE. [REDACTED] DOUBTS, IMPARTIALITY.

[இதவும் அத.]

உக. ஐயந் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும்,

மெய்ந்நடு நிலையு' மிகு' நிறை கோற்கே.

[பயனி: மிகும்.]

[நிறைகோலினது மாட்சிமை இது; ஆதவின், இஃது [REDACTED] ஆயிற்று. மாணக்கர்க்குத் தான் கற்ற கல்விப்பொருளைச் சந்தேகம் நீங்கும்படி அறிவித்தலும், அவ்வாறு அறிவிக்கும்போது மனக்கோட்டம்இன்றி மெய்மையோடுகூடி, நடுவுநிலையின் பார்ப்பதெலும், ஆசிரியனுக்கு மிகமாட்சி.]

30. HOW A TEACHER [REDACTED] MUST RESEMBLE A FLOWER. AUSPICIOUS, NECESSARY, HONoured BUT GENTLE, [REDACTED]

[இதவும் அத.]

நஓ. மங்கலம் ஆகி, இன்றி அமையா

தியாவரு' மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்,

பொழுதில் முக'மலர் வுடையது பூவே.

[மலரினது மாட்சிமை இது; ஆதவின், இஃது [REDACTED] ஆயிற்று. கல்வியின் நற்கருமத்திற்கு இன்னான் என்று யாவராலும் எடுக்கப்பட்டவனாகி, அக்கருமம் அவனின்றி முடியாததாகி, அவனைக் கண்டமாத்நிர

மே யாவருந் தலைமேற்கொண்டு வணங்க, அதனும் செருக்கிக் கணங்காட் டாதவன் ஆகித் தான்கற்ற நூற்பொருளை மாணுக்கர்க்காயினும் பிறர்க்கா யினும் உணர்த்த வருங்காலத்தில் முகமலர்ச்சி உடையவன் ஆதல் ஆசிரி யன் மாட்சி.]

31. WHO ARE DISQUALIFIED FOR THE OFFICE OF TEACHER.

[இவர் ஆசிரியர் ஆகார் என்பது.]

நக. ¹மொழி குணம் இன்மையும்; ²இழி குண இயல்பும்;
³அழுக்கா ற்வா,வஞ்சம், அச்சம் ஆடலும்;
⁴கழற் குட' மடற்பனை, பருத்திக் குண்டிகை,
முடத் தெங் கொப்பன முரண் கொள் சிந்தையும்
உடையோர் இவர் ஆசிரியர் ஆகுதலே.

[எழு: உடையோர் பயன்: இவர்.]

[இக்குற்றங்களை உடையோர் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஆகார்.]

32. THE INEFFECTUAL TEACHER. A JAR OF MARBLES. NO SETTLED PLAN.

[மேற்கூறிய உவமையை விரித்தது.]

நஉ. பெய்த முறை அன்றிப் பிறழ உடன்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

[எழு: செய்தி. பயன்: சீர்.]

[கழற்பெய்த குடத்தின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. தாங் கற்கும்போது கற்றதால் வரிசைப்படி தம்மாணுக்கரைக் கற்பிக்கப் புகாமல், பின்முன்னாகவும் முன்பின்னாகவும் வினாந்து கற்பிக்கப் புகுதல் ஆசிரியர் ஆகாதவருடைய மாறுபாடு கொண்ட கருத்து.]

33. THE INACCESSIBLE KNOWLEDGE. WITH TREE FRUIT WHICH CANNOT BE OBTAINED TILL IT FALLS OF ITSELF.

[இவவும் அது.]

நந. தானே தரக்கொளின் அன்றித் தன்பால்
மேனிக் கொளக்கொடா இடத்தது மடற்பனை.

[மடற்பனையின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. தாமாதவே சொல்லக் கொள்வதல்லது மாணுக்கர் விரும்பிப்போய்க்

கேட்கச் சொல்லாமைக்கு ஏதுவாகிய இடத்தில் இருப்பது ஆசிரியர் ஆகாதவருடைய மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

34. THE HALF-INSTRUCTED TEACHER. THE TINDER BOX WITH SMALL
HARD TO PUT IN AND HARD TO GET OUT.

[இதவும் அது.]

௩௪. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொருள் தான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

[பருத்தி பெய்த குண்டிகையின் குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது ஆயிற்று. தம்முணர்வு சிறிதாதலால் சிறிது சிறிதாகத் தாங் கற்ற வாதே, மாணாக்கன் உணர்வு பெரிதாயினும் ஈயப்புகுதல் ஆசிரியர் ஆகாதவரது மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

35. THE TEACHER WHO NEGLECTS HIS OWN PUPILS TO ATTEND TO OTHERS.
THE OX-CART TREE THAT GROWS OFF AND WANTS ITS
FRUIT INTO THE MILLER'S GROUNDS.

[இதவும் அது.]

௩௫. பல்வகை உதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் களிக்கும் அதுமுடத் தேங்கே.

[முடத்தெங்கினது குற்றம் இது; ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று. பல்வகை உதவி வழிபாடு செய்யும் மாணாக்கர்க்கின்றிப் பிறர்க்கு துற் பொருள் அளிப்பது ஆசிரியர் ஆகாதவரது மாறுபாடுகொண்ட கருத்து.]

36. THE MILLER WHO TRANSLATES

[ஆசிரியன் கற்பிக்கும் ஆறு.]

௩௬. ஈதல்இயல்பே இயம்புங் காலைக்;
காலமும், இடனும் வாலிதி னோக்கிச்;
சிறந்துழி இருந்துதன் தெய்வம் வாழ்த்தி;
உரைக்கப் படும்பொருள் உள்ளத் தமைத்து;
வினாபான், வெகுளான், விரும்பி, முகமலர்ந்து;

கொள்வோன் கொள் வகை அறிந்தவன் உளங் கொள்க,
கோட்டமில் மனத்தி னூல் கொடுத்தல் என்ப.

[எழு: இயல்பு, புலவர். ப.ப.வி: கொடுத்தல், என்ப.]

[கற்பிக்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

37. [REDACTED] ARE TO BE TAUGHT: SIX [REDACTED] OF [REDACTED]

[மாணக்களது வரலாறு.]

நி. தன்மகன், ஆசான் மகனே, மன்மகன்,
பொருண்ணி செரிப்போன், வழிபடுவோனே,
உரைகோளானம் குரப்பது நூலே.

[இவ்வழுவார்க்குள் சொல்லப்படுவது நூல்.]

38. GOOD, MIDDLING AND BAD WILLIAM WHITE COMPARISONS.

[முாணக்கர் குணத்தை உவமையாகக் காட்டியது.]

நா.அ. அன்னம், ஆலே; மண்ணெடி, கிளியே;
இல்லிக் குடம், ஆ டெருமை, நெய்யரி,
அன்னர் , இடை, கடைமா ட்கர்.
[கு. 455 காண்க.]

[கு. 455 காண்க.]

|| மேற்கூறிய அறவருள் அன்னமும் பசுவும் போல்வார் தலைமாணக்
கர்; மண்ணுந் கிளியும் போல்வார் இடைமாணக்கர்; இவ்விக்குடமும்
ஆகும் ஏறமையும் கெய்யரியும் போல்வார் கடைமாணக்கர். ||

WHO MUST NOT BE TAUGHT: FIFTEEN

[கற்பிக்கப்படா இவர்.]

கனி, மடி, மானி, காமி, கன்வன்,
பிணியன், ஏழை, பிணக்கன், சினத்தன்,
துயில்வோன், மந்தன், தொன்னூற் கஞ்சிக்
தடுமா ழுளத்தன், தறுகணன், பாவி,
படிமன், இன்னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

[இக்குற்றங்களை உடையார்க்கு தூதர் சொல்லார் அறிவர்.]

40. THE FIRST LEARN.

[மாணக்கன் தூகை கற்றுகொள்ளும் வரலாறு.]

ச0. கோடன் மரபே கூறுங் காலைப்:

பொழுதொடு சென்று, வழிபடல் முனியான்,
குணத்தொடு பழகி, அவன் குறிப் பிற் சார்ந்
திரு ~~—~~ இருந்து, சொல் எனச் சொல்லிப்,
பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகிச்,
சித்திரப் பாவையின் அத்தக வடங்கிச்
செவிவாய் ஆக நெஞ்சு களன் ஆகக்,
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் த்மைத்துப்,
போ எனப் போதல், என்மனார் புலவர்.

[கற்கும்ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

41. METHODS OF LEARNING.

[மாணக்கன் தூகை கற்கும்ஆறு.]

ச1. நூல்பயில் இயல்பே நுவலின்: வழக்கறிதல்,
பாடம் போற்றல், கேட்டவை நினைத்தல்,
ஆசார் சார்ந்தவை அமைவரக் கேட்டல்,
அம்மாண் ப்டையோர் தம்மொடு பயிற்றல்,
வினாத்தல், வினாபவை விடுத்தல், என்றிவை
கடனாகக் கொளினே மடநனி இகக்கும்.

[இவ்வாறு தூலைப் பயின்றவரது அறியாமை மிகுதியும்போம்.]

42. LEARN A SECOND TIME.

[இரண்டிவகை பிழை அறக் கேட்கவேண்டும்.]

ச2. ஒருகுறி கேட்போன் இருகாற் கேட்பின்
பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

[ஒருகால் கேட்ட துணையானே அமையாது, இருகால் கேட்பானாகில்
அந்துலின்கண் பிழைபாடு மிகுதியும் இலன்]

43. MASTER IT BY A THIRD HEARING.

[மூன்றாவது கேட்டால் மற்றவர்க்குச் சொல்லத் தெரியும்.]

சா. முக்காற் கேட்பின் முறை அறிந் துணாக்கும்.

[முக்காற் கேட்டானாகில் ஆசிரியன் கற்பித்த முறை அறிந்து உரைப் பன்.]

44. THUS TO LEARN THE OPINIONS OF OTHERS IS ONE PART OF SIMILARSHIP.**சா. ஆசான் உரைத்த தமைவரக் கொளினும்,
காற்கு நல்லது பற்றலன் ஆகும்.**

[யன் கற்பித்தனவற்றைத் தன் அறிவின் கண் அமையக்கற்றான் ஆகிலும் புலமைத்திறத்தில் காற்கு நல்லது பற்றான்.]

45. ONE THING MORE IS GAINED BY ASSOCIATION WITH THE LEARNED. THE OTHER HALF BY teaching WHAT HE HAS LEARNED.**சா. அவ்வினை யாளரோடு பயில்வகை ஒருகால்,
செவ்விதின் உரைப்ப அவ்விரு காலும்,
மை அறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.**

[தன்போலியரோடு பயிலும் வகையாற் காற்குறும்; அக்கல்வியைத் தன் மாணாக்கர்க்கும் அவைக்களத்தோர்க்கும் உணரவிரித்துரைத்தலான் அரைக்கறும்; ஆக்குற்றம் அற்றபுலமை நிரம்பும்.]

46. THE RESPECT DUE TO A MASTER.

[ஆசிரியனை மாணாக்கன் வழிபடும் வழிபாடு.]

**சா. அழவி னீங்கான் அணுகான் அஞ்சி,
நிழவி னீங்கான், நிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசான் உவக்கும் அத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சிவழி பாடே.**

[இவ்வாறு ஒழுகுதல் வழிபாடாம்.]

பொதுப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

௩. சிறப்புப்பாயிரத்து

இலக்கணம்.

௧7. WHAT A SPECIAL PREFACE SHOULD CONTAIN.

[சிறப்புப் பாயிரத்தின் பொது இலக்கணம்.]

சள. ஆக்கியோன் பெயரே, வழியே, எல்லை,
நூற்பெயர், யாப்பே, நூதலிப பொருளே,
கேட்போர், பயனோ டாய்,எண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

[தெய்வ அணக்கமூல் செய் பொருட் பொண்புத்
செய்யுத தாருத் சிறப்புப் பாயிரம். (தொன்னூல்.)]

[இவ்வெட்டுப் பொருளையும் விளங்க உணர்த்துவது சிறப்புப்பாயிரத்
திலக்கணம் ஆம்.]

௧8. THREE ADDITIONAL MATTERS

[இதவும் அத.]

சஅ. காலங், களனே, காரணம், என்றிம்
மூவகை ஏற்றி, மொழிநரும் உளரே.

[அவ்வெட்டனோடு இம்மூன்றினையும் கூட்டிப் பதினொன்றாகக் கூறு
வாரும் உளர்.]

49. HOW A BOOK IS TO BE NAMED.

[நூற்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

முதனூல், கருத்தன், அளவு,
பொருள், செய் வித்தோன், தன்மை முத
இடுகுறி யானுந் தாற் கெய்தும் பெயரே.

[“முதனூல்” முதல் “தன்மை” ஈறாகக் கூறிய ஏழும் பிறவும் ஆகிய காரணங்களானும் இடுகுறியானும் நூற்குப் பெயர்வரும்.]

(உ-ம்.) பாதம், அத்தியம், எவ்வாறாறு, கையிப், அப்பொருள், சாதகனம், எந்தாமணி, கிணடு. [பிறவும் அன்ன.]

50. FOUR WAYS IN WHICH A BOOK MAY BE COMPOSED.

[நூல் யாப்பினுக்குச் சிறப்புவிதி.]

நூ. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகை விரி, மொழி பெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பீர் இரண் டென்ப.

[நூல்யாப்பு இந்நான்கு கூற்றதாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

51. WHO MUST WRITE THE PREFACE.

[சிறப்புப்பாயிரம் கூறுதற்கு உரியார் இவர்.]

நூ. தன் ஆ சிரியன், தன்னொடு கற்றோன்,
தன்மா னுக்கன், தரும்உரை காரன், என்
றின்றோர் பாயிரம் இயம்புதற் கடனே.

[ஒருவன் கூறிய நூற்கு இந்நால்வருள் ஒருவர் சிறப்புப்பாயிரம் கூறு தல் முறைமை ஆம்.]

52. AN AUTHOR MUST NOT PRAISE HIMSELF.

[நெப்பப்பாயிரம் பிறர் கூறவேண்டிய முகாந்திரம்.]

௫௨. தோன்றா தோற்றித், துறைபல முடிப்பினுந்
தான் தற் புகழ்தல் தகுதி அன்றே.

[தோன்றாத துட்பங்களை எல்லாந் தோற்றிப் பலதுறைப்பட்டு விரிந்த
நூலைச் செய்து முடித்தான் ஆயினுந் தன்னையத்தான் புகழ்தல் தகுதி அன்
றும். ஆதலின் நால் செய்தானது புகழாகிய நெப்பப்பாயிரத்தைப் பிறர்
கூறவேண்டும்.]

53. WHEN A MAN MAY PRAISE HIMSELF.

[தற்புகழ்ச்சியும் ஒரு வழிகுற்றம் அன்று.]

௫௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினுந்,
தன்னுடை ஆற்றல் உணரார் இடையினும்,
மன்னிய அவை இடை வெல்லுறு பொழுதினுந்,
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையுந்,
தன்னைப் புகழ்தலுந் தரும்புல வோர்க்கே.

[இவ்விடங்கள் ஆயின் தன்னைப்புகழ்தலுந் தகுதியும் புலவோர்க்கு.]

54. NO REASON WITHOUT A PREFACE.

[இருவகைப்பாயிரங்களும் நற்கு இன்றி அமையாதன.]

௫௪. ஆயிர' முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே.

[ஆயிரம் உறுப்புக்களான் விரிந்தநூலாயினும் பாயிரம் இல்லாதது நால்
அன்று.]

55. A PREFACE ■ AN ORNAMENT.

[பாயிரம்இல்லது பனுவல் அன்று என்பதற்கு உதாரணம்.]

1. மாடக்குச் சித்திரமு' மாநகர்க்குக் கோபுரமும்,
ஆட்மைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போ

னாடி, முன்

ஐது'னாயா நின்ற அணிந்து'னையை எந்நூற்கும்
பெய்து'னாயா வைத்தார் பெரிது. [வெண்பா.]

[அறிவுடையோர் மாடமுதலிய மூன்றற்குஞ் சித்திரமுதலிய மூன்றும் போலக்கருதி, அழகிநாகியபொருளை உணர்த்தாநின்ற இருவகைப்பாயிரங் களையும் உரைத்து, எவ்வகைப்பட்ட பெரியநூல்கட்கும் முன்னர்ப் பெய்து வைத்தார் பெரும்பாலும்; ஆதலில், பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றும்.]

சிறப்புப் பாயிரத்திலக்கணம் முற்றும்.

ந ன் னா ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(1.) எழுத்தியல்.

[அகத்திலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

56. AN INVOCATION.

[செ. பூ மலி அசோகின் புனை நிழல் அமர்ந்த
நான் முகற் றெழுது நன் கியம்புவன் எழுத்தே.]

57. DIVISIONS OF ORTHOGRAPHY: 12.

[எழுத்திலக்கணம் இத்துணைத்தென்பது.]

ரு. எண், பெயர், முறை, பிறப் புருவ் மாத்திரை,
முதல், ஈ றிடைநிலை, போலி, என்றா;
பதம், புணர் பென்ப்பன் னிருபாற் றதுவே.

[இப்பன்னிரு பகுதியினையும் உடைத்து அவ்வெழுத்திலக்கணம்.]
[இச்சுத்திற் றொருத்தச்சட்டல். கு. 14 காண்க.]

5 க. எழுத்துகளின் எண்.

58. A LETTER DEFINED: OF TWO KINDS, PRIMARY AND DEPENDANT.

[எழுத்து இன்னதென்பது.]

ரு. மொழிமுதற் காரணம் ஆம் அணுத் திரள் ஒலி
எழுத்தது முதல்சார் பென இரு வகைத்தே.
[வி. 11.]

[மொழிக்கு முதற்காரணமாய் அணுத்திரளின் காரியமாகி வரும் ஒலி
யாவது எழுத்து; அது முதல்எழுத்து என்றும், சார்பெழுத்து என்றும், இரு
வகையினை உடைத்து.]

[வருண எவ்வம் வருத்தக் காட்டல்.]

(I.) நன்னூல்

[PT. II.]

59. 30 PRIMARY LETTERS: VOWELS (SOUL) AND CONSONANTS (BODY.)

[முதலெழுத்தின் விரி.]

கூ. உயிரும் உடம்பும் ஆ' முப்பது' முதலே.

[வி. 11.]

[உயிரும் உடம்பும் ஆகும் முப்பதெழுத்தும் முதல்எழுத்துகள் ஆம்.]

60. 10 KINDS ■■■ SECONDARY OR DEPENDANT LETTERS.

[சார்பெழுத்தின் விரி.]

கூ0. உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிர்அள பொற்றள
புணிய இ, உ, ஐ, ஒள, மஃகான்,
தனிநிலை, பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

[இப்பத்தும் சார்பெழுத்துகள் ஆம்.]

61. 369 SECONDARY, DEPENDANT LETTERS. THEIR CLASSES AND NUMBERS.

கூக. உயிர்மெய் இரட்டுதூற் றெட்டுயர் ஆய்தம்
எட்டுயிர் அளபெழு மூன்றெற் றளபெடை
ஆறேழ்; அஃகும் இம்முப் பான்எழ்;
உகரம் ஆறு ஹைகான் முன்றே;
ஒளகான் ஒன்றே; மஃகான் மூன்றே;
ஆய்தம் இரண்டொடு: சார்பெழுத் துறுவிரி
ஒன்றெழுதி முந்நூற் றெழுபான் என்ப.

[உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு [12 X 16], குறுகாத ஆய்தம் எட்டு [சூ. 90.], உயிர்அளபெடை இருபத்தொன்று [சூ. 91.], ஒற்றளபெடை நூற் பத்திரண்டு [சூ. 92.], குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழு [சூ. 93.], குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறு [சூ. 94.], ஐகாரக்குறுக்கம் மூன்று [சூ. 95.], ஒளகாரக் குறுக்கம் ஒன்று [சூ. 95.], மகரக்குறுக்கம் மூன்று [சூ. 96.], ஆய்தக்குறுக் கம் இரண்டொனே [சூ. 97.]: சார்பெழுத்தினது மிகுந்த விரி முந்நூற்றறு பத்தொன்பதாம் [370—1.] என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

§ 2. எழுத்துகளின் பெயர்.

62. NAMES OR NOUNS: ARBITRARY AND APPELLATIVE: COMMON AND PROPER.

[பெயர்க்கெல்லாம் பொது இலக்கணம்.]

கூஉ. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

[வி. 48.]

[இடுகுறிப் பெயரும், காரணப் பெயரும் ஆகிய இரண்டும் பலபொருட்குப் பொதுப்பெயர்ஆயும், ஒருபொருட்குச் சிறப்புப்பெயர்ஆயும், வருவனஆம்.]

(உ-ம்.)	மரம்	...	...	இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்.	[ARBITRARY GENERIC NOUNS.]
	பனை	...	...	இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.	[ARBITRARY SPECIFIC NOUNS.]
	அணி	...	...	காரணப் பொதுப்பெயர்.	[APPELLATIVE GENERIC NOUNS.]
	முடி	...	...	காரணச் சிறப்புப்பெயர்.	[APPELLATIVE SPECIFIC NOUNS.]
	மறன்,	}	...	காரண இடுகுறிப்பெயர்.	[BOTH APPEL. and ARBITRARY.]
	பல்கயம்,				
	முள்ளி,				

63. VOWELS—12. CONSONANTS—18.

[ஒருசார் எழுத்தினது பெயர்.]

கூங். அம் முதல் ஈர் ஆ ருவி; கம் முதல்
மெய்ம் மு வாறென விளம்பினர் புல்வர்.

[வி. 11.]

[அகரமுதல் ஓளகாரம் ஈராகக் கிடந்த பன்னிரண்டனையும் ஆவி என்றும்; ககரமுதல் னகரம் ஈராகக் கிடந்த பதினெட்டனையும் மெய் என்றும் நூல்களாற் சொன்னார் அறிவுடையோர்.]

64. SHORT VOWELS—5.

[குறுகிய ஒசையையுடைய உயிர் எழுத்துகள்.]

கூசு. அவற்றுள்,—

அ, இ, உ, எ, ஒக்குறில் ஐந்தே.

[வி. 3.]

[ஆவி, மெய், என்றவற்றுள் இவ்வைந்தும் தற்றெழுத்துகள் ஆம்.]

(I.) நன்னூல்

[PT. ■]

65. LONG VOWELS—7.

[கீழ்த்த ஓசையையுடைய உயிர் எழுத்துகள்.]

கூரு. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ, றெழில்.

[வி. 4.]

[இவ்வேழும் றெட்டெழுத்துகள் ஆம்.]

66. DEMONSTRATIVE LETTERS—3.

[சுட்டிக்காட்டும் உயிர் எழுத்துகள்.]

கூரு. அ, உம் முதல் தனிவரிற், சுட்டே.

[வி. 5.]

[இம்முன்றெழுத்தும் (மொழிக்குப் புறத்தும், அகத்தும்,) முதற்கண் தனித்து(ச் சுட்டுப்பொருள் உணர்த்த)வரிற் சுட்டெழுத்து ஆம்.]

(உ-ம்.) அக்கொற்றன், } DEM. LETTERS. { அவன், } DEM. WORDS.
இக்கொற்றன், } புறத்தும்; { இவன், } அகத்தும் வந்தன.
உக்கொற்றன், }

■ வன் என்பதற்கண் அகம், அறம் என்பதற்கண் அகம்போலப், பின் எழுத்தானோடு தொடர்ந்தவன் போலும் உணர்த்தாது, வேறவன், சுட்டுப்பொருள் உணர்த்தவன் அகத்து வரும்; இந்நிலை "தனிவரி" என்றது.

67. INTERROGATIVE LETTERS—5.

[வினா எழுத்துகள்.]

கூரு. எய், யா முதலும்; ஆ, ஓ, ஈற்றும்;

ஏ, இரு வழியும் வினா ஆ கும்மே.

[வி. 6.]

[(புறத்தும், அகத்தும், மொழி)முதற்கண் எகரமும், யாவும்; ஈற்றின் கண் ஆகாரமும், ஓகாரமும்; இவ்விரண்டிடத்தினும் ஏகாரமும் வினாப்பொருள் உணர்த்தவரின்) வினா எழுத்து ஆம்.]

(உ-ம்.) எக்கொற்றன்? } ... ... முற்றான் வந்தன. INITIAL. { இவையும் அகத்தும், புறத்
யாவன்? } ... ... ஈற்றின் வந்தன. FINAL. { தும் வருவது காண்க.
கொற்றன்? கொற்றனே? ... ... அகத்தும் வந்தன. BOTH. }

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

68. STRONG III HARD CONSONANTS—6. [TENUES OR BURDS.]

[வல்லின மெய்எழுத்துகள்.]

கூறு. வல்லினம் க, ச, ட, த, ப, ம, என.

[வி. 8.]

யம் வல்லினம் ஆம்.]

69. WEAK CONSONANTS—6. [NASALS.]

[மெல்லின மெய்எழுத்துகள்.]

கூகூ. மெல் லினம் ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, என ஆறே.

[வி. 9.]

[இவ்வாறும் மெல்லினம் ஆம்.]

70. MIDDLE CONSONANTS. [LIQUIDS.]

[இடையின மெய்எழுத்துகள்.]

எடு. இடையினம் ய, ர, ல, வ, ழ, ள, என.

[வி. 10.]

[இவ்வாறும் இடையினம் ஆம்.]

71. RELATIONSHIPS OF LETTERS. PRIMARY LETTERS TAKEN IN PAIRS.

[எழுத்துகளின் இனப்பேதங்கள்.]

எக. ஒள, இ, உச் செறிய, முதல் எழுத்

திவ்விரண் டோர் இனம் ஆய் வரல் முறையே.

[வி. 11. F.]

[(இனம்இல்லாத) ஐகார ஒளகாரங்கள் (ஈகார ஊகாரங்கட்கினம் ஆகிய) இகர உகரங்களைத் தமக்கும் இனம்ஆகப்பொருந்த, முதல் எழுத்துகள் இரண்டிரண்டு ஒரினமாய்வருதல் முறை; ஆதலால், அவை இனஎழுத் தென்றும் பெயர வாம்.]

(உ-ம்.) அ-ஆ; இ-ஈ; உ-ஊ; எ-ஏ; ஐ-ஐ; ஒ-ஓ; ஓ-ஔ;
க-க; ச-ச; ட-ண; த-த; ப-ம; ய-ர; ல-வ; ழ-ழ; ள-ள;
என, இரண்டிரண்டு ஒர் இனமாய் வந்தது காண்க.

72. THE GROUND OF THIS ARRANGEMENT IN PAIRS—5.

[இனம் என்றதற்குக் காரணம்.]

எஉ. தான் முயற்சி, அளவு, பொருள், வடிவான ஒன் ருதி ஓர் புடை ஒப் பினமே.

[தானம் முதலிய இவற்றுள் ஒன்று முதலாக ஒருபுடை ஒத்தலால் இனம் ஆம்.]

(உ-ம்.) அ, ஆ என்பன இரண்டிற்குத் தானம் கண்டம் [கு. 75.]

முயற்சி, அங்காத்தல் [கு. 76.]

குறிவினது விகாரமே செடி, ஆதலால் பொருள் ஒன்று;

வடிவு அ, ஆ.

இவை மாத்திரையில் மாத்திரம் ஒத்திரா.

§ ஈ. எழுத்தின் முறை.

73. WHY THE ALPHABET IS ARRANGED AS IT IS.

[எழுத்தினது முறை.]

எஈ. சிறப்பினும், இனத்தினுஞ், செறிந்தீண் டம்முதல் நடத்தல் தானே முறை ஆகும்மே.

[சிறப்பினும், இனத்தினும் பொருந்தி, இவ்வுலகத்து அகரமுதலாக வழங்குதல் தானே (எழுத்தினது) முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) குறிவினது விகாரம் செடி, ஆதலால் குறிவுமுன் நிற்பது சிறப்பினும்.

வலியோர் மெலியோர்க்கு முன்கிறல்போல வல்வெழுத்த முன் நிற்பது சிறப்பினும்.

செடிதும் மெல்வெழுத்தும் இனமாய்ப் பின்பிற்பது இனத்தினும்.

§ ச. எழுத்தின் பிறப்பு.

74. THE PRODUCTION OF LETTER-SOUNDS.

[எழுத்துகளின் பிறப்பைப்பற்றிய பொதுவிதி.]

எச. நிறைஉயிர் முயற்சியின் உள்வளி தூரப்ப, எழும் அணுத் திரள் உரம், கண்டம், உச்சி, முக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின், வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய்வரல் பிறப்பே.

[வி. 18. J.]

[(ஒலிஎழுத்தாகிய காரியத்திற்கு வேண்டுங்காரணங்களின், ஒரு ஆற்றானுங் குறைவின்றி) நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால் உண்ணின்ற வளி]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

எழுப்ப, எழுஞ்செவிப்புலன் ஆம் அணுத்திரள் ஆனது உரம் முதலிய நான்
கிடத்தையும் பொருந்தி, இதழ் முதலிய நான்கின்தொழில்களால் வெவ்
வேறு எழுத்தாகிய ஒலிகளாய்த் தோன்றுதல் அவற்றின் பிறப்பாம்.]

**75. VOWELS AND LIQUIDS FROM THE THROAT;
NASALS, THE NOSE; TENUES, CHEST.**

[முதலெழுத்துகளுக்கு பிறப்பிடம்.]

எடு. அவ்வழி,—

ஆவி இடைமை இட'மிட று'கும்;

மேவு' மென்மைமுகக் குரம்பெறும் வன்மை:

[மேற்கூறிய நெறியாற் பிறக்குங்கால்: ஆவி, இடையினம், என்னும்
இருவகை எழுத்தினது இடம் மிடறும்; மெல்லினம்முகக்கை இடம்ஆகப்
பொருந்தும்; வல்லினம் நெஞ்சை இடம்ஆகப் பெறும்.]

76. அ, ஆ BY THE MERE OPENING OF THE MOUTH.

[சில எழுத்திற்கு முயற்சிவகையால் பிறப்பு.]

எசு. அவற்றுள்,—

முயற்சியுள் அ,ஆ அங்காப் புடைய.

[மேல் இடம் வகுக்கப்பட்ட முதல் எழுத்துகளுள், அகர ஆகாரங்கள்
நால்வகை முயற்சியுள் அண்ணத்தின் தொழிலாகிய அங்காத்தலை உடைய
வாய்ப் பிறக்கும்.]

77. இ, ஐ, எ, ஏ, ■ HOW PRONOUNCED.

[சில உயிர் எழுத்துகளை உச்சரிக்கும் முயற்சி.]

எஎ. இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ,அங் காப்போ

ட்ண்பல்-முதன விளிம்புற வருமே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் அங்காப்புடனே முன்னம்பல்லை அடிநாவிளிம்பு
பொருந்தப் பிறக்கும்.]

78. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ BY THE LIPS.

[சில உயிர்எழுத்து உதடுகளின் முயற்சியால் பிறத்தல்.]

எ.அ. உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, இதழ் குவிவே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் பிறத்தற்கேதுவாகிய முயற்சி இதழ்குவிவாம்.]

79. க, ங, ச, ஞ, ட, ண HOW PRONOUNCED.

[சில மெய்எழுத்துகள் உச்சரிக்கும் முயற்சி.]

எ.க. க, ங, வும், ச, ஞ, வும், ட, ண, வு' முதல் இடை

| நா அண்ணம் உற முறை வருமே.

[455 சூத்திரங்காண்க.]

[கவ்வும், ஙவ்வும், முதல்நா முதல்அண்ணத்தையும்; சவ்வும், ஞவ்வும், இடைநா இடைஅண்ணத்தையும்; டவ்வும், ணவ்வும், நுனிநா நுனிஅண்ணத்தையும்; பொருந்த இம்முறையே பிறக்கும்.]

80. த, ந DENTALS.

[முன்னம்பல் அடியாகிய இடத்தில் பிறக்கும் எழுத்துகள்.]

அ.அ. அண்பல் அடி, நா முடி உறத் த, ந, வரும்.

[அண்பல் அடியை நாநுனிபொருந்தத் தவ்வும் நவ்வும் பிறக்கும்.]

81. ப, ம LABIALS.

[ப, ம பிறக்கும் முயற்சி.]

அ.க. மீகீழ் இதழ் உறப் பம்மப் பிறக்கும்.

[மேல்இதழுங் கீழ்இதழும் பொருந்தப் பவ்வும், மவ்வும் பிறக்கும்.]

82. ய HOW FORMED.

[ய பிறக்கும் முயற்சி.]

அ.உ. அடி நா அடி அணம் உற யத் தோன்றும்.

[அடிநா அடிஅண்ணத்தைப் பொருந்த யகாம் பிறக்கும்.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

83. ர, ழ LINGUALS.

[ர, ழ பிறக்கும் முயற்சி.]

அரு. அண்ணாதுனிநா வருட ர, ழ, வரும்.

[அண்ணத்தை துனிநாத்தடவ ரவ்வம், ழவ்வம், பிறக்கும்.]

84. ல, ள HOW PRONOUNCED.

[ல், ள் பிறக்கும் முயற்சி.]

அசு. அண்பல் முதலும் அண்ணமு' முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி, ஒற்றவும், வருடவும்,
லகார ளகாரமாய் இரண்டும் பிறக்கும்.

வும் நீரன்னைப்பொருள். சூ. 455 ளன்க.]

[அண்பல்முதலை நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்ற லகாரம் ஆகியும், அண்ணத்
தை நாவிளிம்புவீங்கி வருட ளகாரம்ஆகியும், இவ்விரண்டெழுத்தும் பிறக்
கும்.]

85. வ HOW PRONOUNCED.

[வ் பிறக்கும் முயற்சி.]

அரு. மேற்பல் இதழ் உற மேவீடும் வவ்வே.

[மேல்வாய்ப்பல்லைக் கீழ்வாய்தடு பொருந்த வகரம் பிறக்கும்.]

86. ற, ள HOW PRONOUNCED. ROUGH PALATALS.

[ற், ள் பிறக்கும் முயற்சி.]

அசு. அண்ணாதுனிநா நனி உறில் ற, ள, வரும்.

[அண்ணத்தை துனிநா மிகப்பொருந்தில் றவ்வம், ளவ்வம், பிறக்கும்.]

87. THE PRONUNCIATION OF ஃ AND OF SECONDARY LETTERS.

[சார்பு எழுத்திற்கு இடம் முயற்சி.]

அள. ஆய்தக் கிடந்தலை; அங்கா முயற்சி.

சார்பெழுத் தேனவுந் தம் முதல் அனைய.

[ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடந்தலை, முயற்சிஅங்காத்தலாம்; ஒழிந்தசார் பெழுத்துகளும் இடமுயற்சிகள் தம்முதலெழுத்துகளோடு ஒப்பனவாய்ப் பிறக்கும்.]

88. THOUGH GENERAL RULES ARE GIVEN EACH LETTER HAS ITS OWN PRONUNCIATION.

[எழுத்துகளின் பிறப்பிலக்கணத்திற்குப் புறனடை.]

அரு. எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், உழப்பின்

திரிபுந் தத்தமில் சிறிதுள ஆகும்.

[வி. 18.J.]

[(பலஎழுத்திற்குப் பிறப்பொன்றாகச் சொல்லப்பட்டனவேனும்,) எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் (என்னும் எழுத்திற்குரிய ஒலி) முயற்சியான் ஒன்றற்கொன்று பிறப்புவேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றின்கண் சிறிது சிறிது உளவாம்.]

89. VOWEL CONSONANTS.

[உயிர்மெய் சார்ந்துவரும் ஆறு.]

அக. புள்ளிவிட் ட்வ்வொடு முன் உரு வாகியும்,

ஏனை உயிரோடு ருபு திரிந்தும்,

உயிர் அள வாய், அதன் வடிவொழித் திருவயிற்

பெயரொடும் ஒற்றுமுன் னாய்வரும் உயிர்மெய்.

[வி. 13.]

[மெய் புள்ளியை விட்டு அகரத்தோடுகூடியவழி விட்ட உருவே உருவாகியும், ஒழிந்த உயிர்களோடு கூடியவழி உருவுவேறுபட்டுந், தன்மாத் திணை தோன்றாது உயிர்மாத்தினையே மாத்தினையாய்த், தன்வரிவடிவினது

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

விகாரவடிவே வடிவாய், உயிர்வடிவை ஒழித்து, மெய் உயிர் என்னும் பெயர் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய் என்னும் பெயருடனே, ஒற்றொலிமுன்னும், உயிர் ஒலிபின்னும், ஆகிவரும் உயிர்மெய்எழுத்து.]

90. AYTHAM BETWEEN A SHORT VOWEL AND A HARD VOWEL CONSONANT.

[முற்றாய்தம் வரும் ஆறு.]

கூ0. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரோடு புணர்ந்த வல் ஆறன் மிசைத்தே.

[வி. 12.]

[புள்ளிவடிவினதாய் ஆய்தம் குற்றெழுத்தின் முன்னதாய் உயிரோடு கூடிய வல்எழுத்து ஆறன் மேலதாய் வரும்.]

(உ-ம்.) எகீரு, ககீசு, ககீடு, இருபகீறு, அகீபு, ககீறு [வல்லினவகையால் ஒருமொழிக் கண்வந்தது.] அகீகடிய, அகீநினை. [புணர்ச்சி விகாரத்தால் வந்தது.]	} முற்றாய்தம் எட்டு. [கு. 61.]
“வீவகீகிவி வீம்கிருன் ஒட்டுமே, மாதர் இலகீகீரு முத்தின் இனம்.” [செய்யுள் விகாரத்தால்வந்தது.]	

91. POETICAL PROLONGATION OF THE SOUND OF VOWELS.

[செய்யுளில் உயிர் அளபெடை வரும் ஆறு.]

கூக. இசைகெடில் மொழி முதல், இடை, கடை நிலை நெடில்
அளபெழும்; அவற்றவற் றினக்குறில் குறியே.

[வி. 14.]

[(செய்யுட்கண்) இசைகுன்றில் மொழிமுதலினும், இடையினும், கடையினும்; நின்ற நெட்டெழுத்து எழும் அவ்விசை நிறைக்கத் தத்த மாத்தினாயின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற் றின்பின் அவற்றிற்கினம் ஆகிய குற்றெழுத்துகள் வரிவடிவின்கண் அறி குறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. வராகை, ஈஇகை, ஊஉகம், பேஎகன், தைஇயல், தோஒரை, நெளஉவல்.

[இவை முதனிலை அளபெடை.]

2. படராகை, பரீஇகம், கழஉமணி, பரோரம், வரீஇயம்,
பரோஒரம், மனௌஉகம்.

[இவை இடைநிலை அளபெடை.]

3. கடஅ, குரிஇ, குமுஉ, மிலேள, கடைஇ, அரோஒ, அரொளஒ.

[இவை கடைநிலை அளபெடை; ஆக, இடவகையால் உயிரளபெடை இருபத்தொன்று.] [கு. 61.]

4. குரிஇ, ஆடே, மகடே.

[இவை இயற்கைஅளபெடை; மற்றவை செய்கைஅளபெடை.]

THE POETICAL PROLONGATION OF THE SOUND OF CERTAIN CONSONANTS.

[செய்யுளில் ஒற்றளபெடை வரும் ஆறு.]

கூஉ. ன, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, ஆய்தம்,
அளபாங் குறில் இணை, குறிற்கீழ், இடைகடை;
மிகலே அவற்றின் குறி ஆம், வேறே.
[வி. 11.]

[(செய்யுட்கண் இசைகுன்றின்,) குறில் இணைக்கீழும், குறிற்கீழுமாய், மொழிஇடையினும் ஈற்றினும் நின்ற இப்பத்தொற்றும், ஆய்தமும், (அவ் வோசை நிறைக்கத்,) தம் மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவின் கண் வேறு அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. அரங்கம், ஸ்ரஞ்சு, ஸ்ரண்சு, பருக்த, அரும்து,
ஸ்ரன்னு, குரல்கள், திரள்கள், வீரலிடு.

[இவை குறிலிணைக்கீழ், மொழி இடையில் அளபெடுத்தன.]

2. மங்கலம், மஞ்சு, மண்சு, பக்த, எலிகு.

[இவை குறிற்கீழ், மொழி இடையில் அளபெடுத்தன.]

3. பரண், மரம், ஸரன், குரல், திரள்.

[இவை குறிலிணைக்கீழ், மொழியிற்றில் அளபெடுத்தன.]

4. மன்ன், அம், பொன்ன், கல், கொன்.

[இவை குறிற்கீழ், மொழியிற்றில் அளபெடுத்தன.]

ஆய்தம் மொழியின் இதழியல் குறிலிணைக்கீழும் குறிற்கீழும்வர; அவ்விசைகளையும் விலக்கி
(4 × 11 = 44 - 2 = 42) ஒற்றளபெடை காற்பத்திரண்டாம். [கு. 61.]

93. SHORTENED இ.

[குற்றியல் இகரம் வரும் ஆறு.]

க௯. யகரம் வரக்குறள் உத்திரி இகரமும்,
அசைச்சொல் மியாவின் இகரமுங் குறிய.

[வி. 24.]

[யகரம் வருமொழிக்கு முதல் ஆகி வர, நிலைமொழிக்கு ஈறுகிநின்ற குற்றியல் உகரம் திரிந்த இகரமும், மியா என்னும் அசைச்சொல்லின் கண் இகரமுங் குற்றியல் இகரங்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) காகு + யகரம் = காகியாறு. [முதலியவும் அவ்வாறு. கு. 94 காண்க.]
சேண்மியா, பெயமியா.

தே [குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறிலும், அசைச்சொல் மியாவிலும் குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழாம். கு. 61 காண்க.]

94. SHORTENED உ. [SCE 164.]

[குற்றியல் உகரம் வரும் ஆறு.]

க௧. நெழிலோ டாய்தம் உயிர், வலி, மெலி, இடை,
தொடர் மொழி இறுதி வன்மை ஊர் உகரம்
அஃகும்; பிற மேல் தொடரவும் பெறுமே.

[வி. 15.]

[தனிநெடில் ஏழுடனே, ஆய்தம் ஒன்றும், (மொழிஇடை ஈறுகளின் வரப்பெறாத ஓளகாரம் ஒழித்து ஒழிந்த) உயிர் பதினொன்றும், வல்லெழுத் தாறும், மெல்லெழுத்தாறும், (வல்லெழுத்துகளோடு தொடராத வகரம் ஒழித்து ஒழிந்த) இடை எழுத்தைந்தும், ஆகிய முப்பத்தாறு எழுத்தினுள் யாதாணும் ஒன்று ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாய்த்தொடரப்பட்டு, மொழிஇறு திக்கண் வல்எழுத்துகளுள் யாதாணும் ஒன்று பற்றுக்கோடாக அதனை ஊர்ந்து வரின், அவ்வுகரம் தன்மாத்தினாயிற் குறுகும்; அது தன்மாத்தினா யில் குறுகுதற்கும் மொழி நிரம்புதற்கும் காரணம்; இவ்வோரெழுத்துத் தொடர் தன்மாத்தினாயின் அமையாது பிற எழுத்துகளுள் ஒன்றும் பலவு மேலே தொடரவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) காகு, காசு, ஊடு, காது, காபு, காறு..... நெழிறெடர்..... (க.)
எலிகு, கலிகு, கலிடு, இருபகிற, அலிபு, கலிறு..... ஆய்த்தொடர்..... (க.)
வாகு, பலாகு, முருடு, எருது, தூபு, சபிறு..... உயிர் தொடர்..... (க.)
கக்கு, கச்சு, கட்டு, கத்து, கப்பு, கற்று..... வன்றெடர்..... (க.)
கக்கு, பஞ்சு, வண்டு, பகிற, அம்பு, கன்று..... நென்றெடர்..... (க.)
ஆய்கு, ஆய்சு, ஆய்து, ஆய்பு..... இடைத்தொடர்..... (ச.)

ஆக, குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறாகாறும். முப்பத்தாறு என்பது பொதுப்படக்கூறின்.
[கு. 61 காண்க.]

95. **ஐ AND**

[ஐகார ஓளகாரக் குறுக்கங்கள் வரும் ஆறு.]

தற் சுட் ட்ளபொழி ஐம்மு வழியும்

நையும்; ஓளவு முதல் அற்றுகும்.

[வி. 15. I.]

[ஐகாரம் தன்னைக் கருதித் தன்பெயர் கூறும் அளவில் குறுகாது; ஒழிந்த மொழிமுதல், இடை, கடை என்னும் மூன்றிடத்துமன்னும் பின்னும் இரு மருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்தினாயிற் குறுகும். ஓளகார முந்தன்பெயர்கூறும் அளவிற் குறுகாது; ஒழிந்தமொழிமுதற்கண் பின் வரும் எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்தினாயிற் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. ஐப்பசி, மைப்புறம். ... .. மொழிமுதலில்.
2. இறைவன், பொறையன். ... .. மொழியிடையில்.
3. குகை, தினை. ... .. மொழியீற்றில். }

4. மெளவல்

96. **SHORTENED ம்.**

[மகரக்குறுக்கம் வருவது ஆறு.]

கூக. ண,ன,முன்னும் வஃகான் மிசையு' மக் குறுகும்.

[வி. 15. I.]

[ணகார ணகாரங்களின் ஒன்று நின்று தொடர்ந்திட, அதன்முன் வரினும்; வகாரம் வந்து தொடர்ந்திட, அதன்மேல் நிற்பினும் மகரம் (தன் அனாமாத்தினாயிற்) குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. மருவினும் எல்லாம் மருண்ம்.
2. திசைஅறி மிகாமனும் போன்ம். } 120, 341 குத்திரங்கள் காண்க.
3. தரும் வளவன்.

97. **SHORTENED கி.**

[ஆய்தக்குறுக்கம் வரும் ஆறு.]

கூஎ. ல,ள,ஈற் றியைபின் ஆம் ஆய்தம் அஃகும்.

[வி. 15. I.]

[லகார ளகார ஈற்றுப்புணர்ச்சியினால் வரும் “குறில் வழி ல,ள,த்தல் வணையின் ஆய்தம் ஆகவும் பெறாஉம்,” என்ற ஆய்தம் இருமருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன் அனாமாத்தினாயில் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) கல் + தித = கலித்த.
மல் + தித = முகித.
[228 குத்திரங்கள் காண்க.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

§ ௫. எழுத்துகளின் உருவம்.

௫௫. எ AND ஒ, ■■ WELL AS MUTE CONSONANTS, ■■■■■ HAVE A DOT.

[புள்ளி வழங்கும் ஆறு.]

கூடி. தொல்லை வடிவின எல்லா எழுத்தும்; ஆண்
டெய்தும் எகாரம் ஒ காரமெய் புள்ளி.

[எல்லா எழுத்தும் பல்வேறுவகைப்பட வரைந்து வழங்கும் பழைய வடிவினை உடையவாம். அவ்வடிவினவாய் வழங்கும் இடத்துத் தனித் தும் உடம்பூர்ந்தும் வரும் எகாரமும், ஒகாரமும், தனிமெய்களும், இயல்பாய் புள்ளியைப் பிற்காலத்தொழித்து வரைந்து, ஏகார ஒகாரங்களோடும் உயிர்மெய்களோடும் ஐயப்படவழங்கும் வழக்கினை உடைய அன்றித், துணியப்படும் தொல்லைவடிவினது உறுப்பாய் புள்ளியைப் பெறும்]

(உ-ம்.) எ, ஏ; ஒ, ஓ; டெ, தே; டொ, டோ; க, க்; ங, க்.

§ ௬. எழுத்துகளின் மாத்திரை.

99. QUANTITY.

[அந்தந்த எழுத்துகளுக்கு மாத்திரை இவ்வளவென்பது.]

கூக. மூன்றுயிர் அளபிரண் டா'நெடில்; ஒன்றே

குறிலோ டைஒளக் குறுக்கம், ஒற்றள

பனாஒற் றி, உக் குறுக்கம், ஆய்தம்;

கால் குறள் மஃகான் ஆய்த்' மாத்திரை. [எழு: மாத்திரை.]

[வி. 16.]

[உயிர்அளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்றும்; நெடிலுக்கு மாத்திரை இரண்டாம்; குறிலுக்கும், ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒளகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபெடைக்கும், தனித்தனி மாத்திரை ஒன்றும்; ஒற்றிற்கும், குற்றியல் இகரத்திற்கும், குற்றியல் உகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும், தனித் தனி மாத்திரை அனாஆம்; மகரக்குறுக்கத்திற்கும், ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை கால்ஆம்.]

100. A MEASURE.

[மேற்சொல்லிய மாத்திரைக்கு அளவு.]

க00. இயல்பெழு மாந்தர் இமைநொடி மாத்திரை.

[மாந்தருடைய இயல்பாகவே எழும் இமைப்பொழுதும், நொடிப்பொழுதும், ஒருமாத்திரை என்னும் வரையறைப்பொழுதாம்.]

101. LETTERS LENGTHENED INDEFINITELY.

[மாத்திரை வரைஅறுத்துச் சொன்ன எழுத்துகளுக்குப் புறனடை.]

க0க. ஆவியும் ஒற்றும் அளபிறந் திசைத்தலும்
மேவும், இசை விளி பண்டமாற் றுதியின்.

[(முதல், சார்பனைத்தும் ஆய) ஆவியும், ஒற்றும், (மேற்கூறிய) அளவி றந்து மிக்கொலித்தலையும் பொருந்தும், இசை விளி பண்டமாற்று முதலி யவற்றின்கண்.]

(உ-ம்.) காவல் உழவர் கடுக்கன்தப் போர்ஏறி
நாவலோ ஒலுவென் நிசைக்கு நாடுதரை—
மாவலவன்
கொல்யானை மேலூருந் கூற்றினைத்தற் போலுமே
சுலயானைக் கோக்கெல்லி நாடு.

§ எ. மொழிக்கு முதலாகும் எழுத்துகள்.

102. INITIAL LETTERS: GENERAL RULE.

[மொழிக்கு முதலாகநிற்கும் எழுத்தைப்பற்றிய பொதுவிதி.]

க0உ. பன்னீர் உயிருங், க,ச,த,ந, ப,ம,வ,ய,
ஞ,ங,ஈர், ஐந்துயிர் மெய்யு' மொழி முதல்.
[வி. 18. J.]

[பன்னிரண்டு உயிரும், உயிர்ஊர்ந்த இப்பத்துமெய்யும், மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I) எழுத்தியல்.

103. WHEN ன் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[மேற்கூறிய பொதுவிதிக்குச் சிறப்புவிதி.]

க0௩. உ, ஊ, ஒ, ஓ, அலவொடு வம் முதல்.

[இந்நான்கும் அல்லாத எட்டுயிரோடும் வகரம் மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) ஊவி, ஊவி, வீவி, வீவி, லெவி, லேவி, வைக்கோல், வெவ்வால்.

104. WHEN ய் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதவும் அது.]

க0௪. அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓள, யம் முதல்.

[இவ்வாறுயிரோடும் யகரம் மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) யவனா, யாவி, யுகம், யூதி, யோகம், யெவ்வனம்.

105. WHEN ஞ் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதவும் அது.]

க0௫. அ, ஆ, எ, ஒவ்வோ டாகு' றும் முதல்.

[இந்நான்கு உயிரோடும் ஞகரம் மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) ஞமலி, ஞாலம், ஞெமிதி, ஞொக்கல்.

106. WHEN ங் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

[இதவும் அது.]

க0௬. சுட்டியா, எகர வினாவழி அவ்வை
ஒட்டி னவ்வு' முதல் ஆகும்மே.

[மூன்றுசட்டும், யாலினாவும் எகரவினாவும், ஆய இடைச்சொற்களின்
பின் அகரத்தை ஒட்டி னவ்வு மொழிக்கு முதல் ஆகும்.]

(உ-ம்.) அம்மனம், இம்மனம், உம்மனம், எம்மனம், யம்மனம்.

§ அ. மொழிக்கீறும் எழுத்துகள்.

107. FINAL LETTERS: [24.] GENERAL RULE.

[எழுத்துகள் மொழிக்கு இறும் இலக்கணத்தைப் பற்றிய பொதுவிதி.]

க௦௭. ; ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, மெய்;
சாயும் உகரநால் ஆறும் ஈறே.

[வி. 18. J.]

[(தனித்தும் ஒற்றோடும் வரும்) ஆவிமுதல்ஆக இங்ஙனம் கூறிய இரு பத்துநான்கெழுத்தும் மொழிக்கு ஈறும்.]

- (உ-ம்.) 1 ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ கடும் அ, இ, உ; விலவும் ஏ; உஊ உருபடியாகிய
ஒ; வின, பஸா, சரி, சடு, சே, னை, னே, னென
2. உரிசு, மண, பொருந், மரம், பொன, வேய, வோ, வேல், நெய், வீழ், ஊர், அகிரு.

108. WHEN THESE LETTERS AND ஓன் ARE FINAL: SPECIAL RULE.

[மேற்கூறியதிற்குச் சிறப்புவிதி.]

க௦௮. குற்றயிர் அளபின் ஈறும்; எகர'மெய்
யோடே லாதொந் நவ்வோ டாம்; ஓள
ககர வகரமோ டாகும் என்ப.

[குற்றயிர்ஆனது அளபெடையின்கண், வரிவடிவின் அறிகுறியாய்த், தனித்து ஈறும்; எகரம் மெய்யோடு ஈறாகாது; ஒகரம் நகரம் ஒன்றுடன் ஈறும்; ஓனகாரம் ககரவகரங்கள் இரண்டிடனும் ஈறும் என்றுசொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆடே; ஓள; ஓன, வென.

109. IN THESE CONSONANTS, THE CONSONANT IS FIRST ACCENTED IN THE PRONUNCIATION

[எழுத்தினது முதலும் இறும் ஆம் ஆற.]

க௦௯. நின்றநெறி யே உயிர் மெய்ப்முதல் ஈறே.

[உயிர்மெய்யினது முதல்யாது, அதன் ஈறுயாது எனின், -ஒற்றமுன்னும் உயிர் பின்னுமாய் ஒலித்து நின்றநெறியே, மெய்அதன்முதல்கும், உயிர் அதன் ஈறும்.]

§ கூ. மொழிக்கு இடையாகும் எழுத்துகள்.

110. LETTERS COMING ~~IMMEDIATELY~~ ~~IN~~ ~~THE~~ ~~WORLD~~ க, ச, த, ப DO NOT COALESCE WITH OTHER CONSONANTS, MAY OCCUR DOUBLED. IN THE ~~OTHER~~ 14, ர, ழ AND NEVER DOUBLED. THE OTHER CONSONANTS OCCUR ~~IMMEDIATELY~~ ~~AND~~ IN COMBINATION WITH OTHERS. FOR VOWEL-CONSONANTS THERE IS NO RULE.

கக0. க,ச,த,ப, ஒழித்தார் ஏழன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ர,ழ,ஒழித் தீரோட்
டாகும்; இவ்விருபான் மயக்கு' மொழி இடை
மேவும்; உயிர்மெய் மயக்கள வின்றே.

[வி. 18. J.]

[(மெய்பதினெட்டனுள்) க,ச,த,ப, என்னும் நான்கையும் ஒழித்த பதினான்குமெய்யும், பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம் (வேற்றுநிலை) மெய்ம்மயக்கம்ஆம். ரகார முதாரம் என்னும் இரண்டனையும் ஒழித்து ஒழிந்த பதினாறுமெய்யுந் தம்மோடு கூடுங்கூட்டம் உடனிலை (மெய்ம்மயக்கம்) ஆம். இவ்விரண்டுபகுதிமயக்கமும் மொழிக்கு இடையேவரும். இவ்வாறு மெய்யுடன் மெய்ம்மயங்குதல் அன்றி உயிருடன்மெய்யும், மெய்யுடன்உயிரும் மாறி, உயிருமெய்யுமயங்கும் மயக்கத்திற்கு வரையறை இன்று, வேண்டிய ஆறே மயங்கும்.]

(உ-ம்.) 1. கக்கு, கச்சு, பத்த, செப்பு. [தம்மோடுதாமே மயங்கின.]

2. சேத்தல், ஊத்தல். [தம்மோடு பிறவே மயங்கின.]

3. அக்ஷணம், அங்கு; மஞ்ஞை, மஞ்சு; அட்டம், அட்டகல்; வண்ணம், வண்டு; வெகரீர், வெகது; அம்மை, அம்பு; வெய்யர், வெயது; வெல்லம், வெல்க; தெவ்வர், தெவ்யது; சொர்ணல், சொர்ண; கற்றல், கற்பு; அண்ணை, அண்பு. } [தம்மோடு மும் பிறவும் மயங்கின.]

111. MAY PRECEDE க், AND வ் PRECEDE ய்.

[வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கத்தைப்பற்றிய நிறப்புவிதி.]

ககக. னம்முன் கவ்வாம்; வம்முன் யவ்வே.

[நகரம் முன்னர்க் ககாரமும்; வகரம் முன்னர் யகாரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கக்கன்; தெவ்யது.

112. AFTER கு் MAY COME ச், த் RESPECTIVELY; ன் AFTER ன்

[இதவும் அது.]

௧௧௨ கு, ந, முன் தம் இனம், யகரமோ டாகும்.

யம் முன்னருந் தமக்கினமாகிய சகர்தகரங்களும், யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கஞ்சன், ஊர்யாத; கந்தன், பொருக்யாத.

113. க், ச், ப் MAY COME AFTER ட் AND த்.

[இதவும் அது.]

௧௧௩ ட், த், முன் க், ச், ப், மெய்யுடன் மயங்கும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னருந் க், ச், ப் என்னும் மூன்றமெய்யும் இணங்கி மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கட்கம், கட்சி, தட்டம்; கற்க, கற்குக், கற்ப.

114. AFTER ண் AND ன் MAY COME ட், த், க், ச், ஞ், ப், ம், ய் AND வ்.

[இதவும் அது.]

௧௧௪. ண், ன், முன் இனங், க், ச், ஞ், ப், ம், ய், வ்வரும்.

ய்முன்னருந் தமக்கு இனமாகிய ட், த், க், ச், ஞ், ப், ம், ய், வ், என்னும் ஏழுமெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) 1. கிண்டு, வெண்கலம், வெண்சோற, வெண்குமலி, வெண்பல், வெண்மலி, மண்யாத, மண்வலித.

2. புன்றல், புன்கண், புன்செய், புன்குமலி, புன்பலி, புன்மலி, பொன்பாத, பொனவலித.

115. AFTER ம் MAY COME ப், ய், வ்.

[இதவும் அது.]

மம்முன் ப், ய், வ், மயங்கும் என்ப.

[மகரமெய் முன்னர்ப் பகர யகர வகரங்கள் மயங்கும் என்றசொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) கலம் பெரித. கலம் யாத. கலம் வலித.

ப. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I) எழுத்தியல்.

1.16. AFTER $\dot{\psi}$, $\dot{\eta}$ AND $\dot{\varphi}$ THE 10 INITIAL CONSONANTS MAY FOLLOW [§. 102.]

119. **WHEN DOUBLE LETTERS MAY FOLLOW ய், ர், ழ்.**

[தனிமெய்யுடன் தனிமெய்யாய் மயங்குவன இவை. மொழிக்கு உறுப்பாக
மயங்காதன இவை.]

ககக. ய, ர, ழ ஒற்றின்முன் க, ச, த, ப, ற, ஞ, ந, ம,
ஈர்ஒற் றும்; ர, ழத் தனிக்குறில் அணையா.

[ய, ர, ழ என்னுமூன்றெற்றும் இவற்றின்முன் மயங்கும் ~~ய்~~ விதித்த
பத்தொற்றுள் இங்ஙனம் கூறிய எட்டொற்றுள் தனிமெய்யும் உயிர் ஊர்ந்த
மெய்யுமாய், மயங்குவன அன்றி, ஈரொற்றாயும் மயங்குவனஆம். ரகார
ழகார ஒற்றுந் தனிக்குறிலும் மயங்குந் தன்மையஆயினும் மொழிக்குறுப்
பாக வருவதும் நிற்பதுமாய் மயங்கா.]

(உ-ம்.)

சேய்	} கருறை, சிறை, தலை, ப்புறம். [க, ச, த, ப ஈர் ஒற்றாயினன.]
சேர்	

சேய்ப்புறம், ஆய்சேடு, பாழ்ப்புறம். [கு. 224.]	} [ய், ர், ழ் ஈரொ ற்றாயினன.]
தேய்ப்புறம், ஆய்சிறை, பாழ்சிறை.	
காய்ப்புறம், சேர்ப்புறம், வாய்ப்புறம். [வி. 79.]	
சேய்ப்புறம், ஈய்ப்புறம், பாழ்ப்புறம்.	

120. **ல், ன் WHEN CHANGED IN FINITY INTO ன் ன் MAY BE FOLLOWED BY ம்.**

[செய்யுளில் இர் ஒற்றாய் நிற்பன இவை.]

*கூஉ. ல, ள மெய் திரிந்த ன், ணமுன் மகார'
கைந்தீர் ஒற்றும், செய்யுள் உள்ளே.

[லகார ளகார ஒற்றுத் திரிந்த னகார ணகாரங்களின் முன்வரும் மகர
ஒற்று, முன்னர்க்கூறிய ஆதே, குறுகி, அவற்றுடன் ஈரொற்றுடனிலை ஆம்,
செய்யுள் அகத்து.]

(உ-ம்.)

நிசை யறி யினும் போகும். [போகும்.]
மாத் மருகும். [மருகும்.]

[கு. 96 னனக.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

121. WHEN LETTERS FORM THEIR OWN NAMES THEY ARE NOT BOUND BY THESE RULES.

[மொழியின் முதல் இடை இறு ஆகிய மூன்று நிலைகளுக்கும் ஆவதோர் புறனடை.]

கஉக. தம்பெயர் மொழியில், முதலு' மயக்கமும்,
இம்முறை மாறியும் இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தம்பெயர்களை மொழிந்து, நிலைமொழி வருமொழி ஆகப் புணர்க்கும் இடத்தெல்லாம் மொழிமுதற்கும் இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் முதல் ஆம்; மயக்கத்திற்கு இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) “அவற்றை, வகைகள் மூன்று யல்வுந்தோன்றும்,”
[என்றில், வகை, மொழிக்கு முதலாயும், அவற்றை என்ற
இதழியிலே சிற்ற வகை ஒற்றேடு மயங்கியும் சிற்றது.]

§ ௧௦. எழுத்துகளின் போலி.

122. FINAL ம் PUNATINEN HILAJEN ன்.

[மொழியின் கடையில் உண்டாகும் போலி.]

கஉஉ. மஹ இறுதி அஃறிணைப் பெயரின்
னகாமோ ற்றழா நடப்பன உளவே.

[வி. 17.]

[பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்களினிடத்து இறுதி மகாம் எனாததோடு
ஒத்து நடப்பன உள ஆம்.]

(உ-ம்.) அகம்—அகன். (இஹ ஹேரிஹிப்போலி.)

123. அ INTERCHANGED THE BEGINNING OF WORDS.

[மொழிமுதற் போலியும், மொழி இடைப்போலியும்.]

கஉந. அஃ, முதல் இடை ஒக்குஞ் ச, ஞ, ய முன்.

[வி. 17.]

[மொழி முதலினும், இடையினும், அகர ஐகரங்கள் வேற்றுமை
ன்றி ஒத்து நடப்பன ஆம், சகர ஞகர யகரங்கட்கு முன்னர் வரும்
ஆயின்.]

(உ-ம்.) பசல்... .. பைசல். அமச்சு... .. அமைச்சு.
மஞ்சு... .. மைஞ்சு.
மயல்... .. மையல். அரயர்... .. அரையர்.
(மொழிமுதற்போலி.) (மொழிஇடைப்போலி)

124. ற் CHANGED றுஞ்.

[மொழிஇடைப் போலி.]

கஉச. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி
ஞஃகான் உறழும், என்மரும் உளரே.

[வி. 17.]

[(மொழியிடைக்கண்) சிலவிடத்து ஐகாரத்தின் பின்னும், யகர ஒற்றின்
பின்னும் (இயல்பாய் வரும்) நகரத்தோடு ஞகரம் உறழும், என்னுசொல்லு
வாரும் உளர்.]

(உ-ம்.) ஐஃதற ... .. ஐஃதற.
செய்நிற ... .. செய்நிற.

ஐ [இப்போலி அருவி வரும்.]

ஐஃ-ஞஃ, ஐயி-ஐயி, ஆ-யா, மொழி முதலிலும் போலி வரும்.

125. அ+இ=ஐ; அ+ய்=ஐ; அ+உ=ஒன; அ+வ்=ஒன.

[எழுத்துப் போலி.]

கஉரு. அம் முன் இகரம் யகரம் என்றிவை
எய்தின் ஐ, ஒத் திசைக்கும்; அவ்வோ
டுவ் வும், வவ் வும் ஒள ஓர் அன்ன.
[வி. 17.]

[அகரத்தின் முன்னர் இகரமும் யகரமும் (தம்முள்ஒத்து) எய்தின் ஐ
என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்; அகரத்தோடு உகரமும் வகரமுந் (தம்
முள் ஒத்து ஒருதன்மையஆக எய்தின்) ஒள என்னும் நெட்டெழுத்தொலிக்
கும்.]

(உ-ம்.) அஇ=ஐ.

“தம் சேல் களிற்றெடு போக்தி வருபன
மெய சேல் பறியா நரும்.” [கஉ.]

“அவ்விப நெஞ்சத்தான ஆக்கமுஞ் [ஒளவியம்.]
செவ்வியான கேடு’ கிளைக்கப்படும்.”

§ கக. எழுத்துகளின் சாரியைகள்.

126. THE PARTICLES ASSUMED BY LETTERS ■ NAMING THEM.

கஉகூ. மெய்கள் அகரமு’ நெட்டுயிர் காரமும்,
ஐ, ஒளக் கானும், இருமைக் குறில் இவ்
விரண்டொடு கரமும் ஆஞ் சாரியை பெறும் பிற.

[மெய்கள் அகரச்சாரியையும், நெட்டுயிர்கள் காரச்சாரியையும், அவற்
றுள் ஐகார ஒளகாரங்கள் காரச்சாரியையுடனே காண்சாரியையும், உயிர்க்
குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலுங் காரம், கான், என்னும் இவ்விரண்டினே
கரச்சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ககரம், ஆகரம், ஐகரம், ஒளகரம்.
அகரம், அகிகரம், அகரம்.

127. ~~PRISONERS~~ ~~WHEN~~ ~~TAKEN~~ ~~WHETHER~~ ~~THEY~~ ~~WOMEN~~ ~~ARE~~ ~~STILL~~ ~~SUBJECT~~
TO THE ABOVE RULES.

[இந்த இயனுக்குப் புறனடை.]

கஉஎ. மொழி ஆய்த் தொடரினு' முன் அனைத் தெழுத்தே.

[இவ்வெழுத்துகள் பதமாயினும், அப்பதந் தம்மோடும் உருபோடும் புணரினும் அவற்றற்பிறழாது, முன்னர்க்கூறிய அப்பத்திலக்கணத்தையும்கூறிய ஆம்.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(II.) பதவியல்.

[புறத்திலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

[க.] தமிழ் மொழி ஆக்கம்.

§ க. பதம்.

128. WORDS.

[எழுத்தினால் பதம் ஆவதும் அதன் வகையும்.]

கஉஅ. எழுத்தே தனித்துந், தொடர்ந்தும் பொருடரில்
பதம் ஆம்; அது பகாப் பதம், பகு பதம்
இருபால் ஆகி, இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தாமே ஒவ்வொன்று தனித்தும், இரண்டுமுதலாகத் தொடர்ந்தும், பிறபொருளைத் தரும் ஆயின், அது பதம் ஆம்; அப்பதம் பகாப் பதம் எனவும், பகுபதம் எனவும் இரண்டு பகுதியாகி நடக்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

129. WORDS OF ONE LETTER (42.)

[ஒர் எழுத்தொரு மொழி இந்த நூற்பத்திரண்டும்.]

கஉக. உயிர், மவில் ஆறும்; த, பநவில் ஐந்தும்;
க, வ, ச, வி னாலும்; யவ்வில் ஒன்றும்;
ஆகு' நெடி னெ, து, வாங்குறில் இரண்டோ
டோர் எழுத் தியல் பதம் ஆறேழ் சிறப்பின.

[உயிர்வருக்கத்தும் (6), மவ்வருக்கத்தும் (6), அவ்வாறும்; தவ்வருக்கத்
தும் (5), பவ்வருக்கத்தும் (5), நவ்வருக்கத்தும் (5), ஐவ்வைந்தும்; கவ்வ
ருக்கத்தும் (4), வவ்வருக்கத்தும் (4), சவ்வருக்கத்தும் (4), நந்நான்கும்;
யவ்வருக்கத்தொன்றும் (1); ஆகும் நெட்டெழுத்தான் ஆகியமொழி நாற்ப
தும், நொவ்வும், துவ்வும் (2), ஆகுங் குற்றெழுத்தான் ஆகிய மொழி இரண்டு
டனே ஓர்எழுத்தான் ஆகிய மொழி இந்நாற்பத்திரண்டும் சிறப்பின ஆம்.]

(உ-ம்.)	(1.)	ஆ. ஈ. ■	ஏ. ஐ. ஒ.	=6
	(2.)	மா. மீ. மு. மே. மை. மோ.	=6	
	(3.)	தா. தீ. து. தே. தை.....	=5	
	(4.)	பா. பீ. பே. பை. போ.....	=5	
	(5.)	நா. நீ. நே. நை. நோ	=5	
	(6.)	கா. கீ. கை. கோ.....	=4	
	(7.)	வா. வீ. வே. வை.....	=4	
	(8.)	சா. சீ. சே. சை.....	=4	
	(9.)	யா.	=1	
	(10.)	கொ. ■.....	=2	
				42

130. UNCOMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 7 LETTERS;

COMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 9 LETTERS.

[தொடர் எழுத்தொரு மொழி.]

கரு. பகாப்பதம் ஏழும், பகுபதம் ஒன்பதும்,

எழுத்தீ ருகத் தொடரும் என்ப.

[வி. 122.]

[பகாப்பதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஏழுஎழுத்தீராகவும்; பகுபதம்
இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீராகவுந், தொடரும் என்று சொல்
லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.)	² அணி,	³ அறம்,	⁴ அகலம்,	⁵ அருப்பம்,	⁶ தருப்பனம்,	⁷ உத்திரட்டி.	[பகாப்பதம்.]
	² உனி,	³ உடை,	⁴ குழையன்,	⁵ பொருப்பன்,	⁶ அகப்பலன்,		
	⁷ அழகத்தான்,	⁸ உத்திரட்டத்தான்,	⁹ உத்திரட்டதியான்.....				[பகுபதம்.]

§ 2. பகாப்பதம்.

131. UNCOMPOUNDED WORDS.

[பகாப்பதம் இன்ன என்பதம், இவ்வளவின என்பதம்.]

கருக. பகுப்பால் பயன் அற் றிடுகுறி ஆகி,
முன்னே ஒன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர், வினை, இடை, உரி, நான்கும் பகாப்பதம்.

[பகுபதம் போல் இதனைப் பகுத்துப்பார்க்கின், அப்பகுப்பால் பகுதி விருதி முதலிய உறுப்பின் பயன் விளைவதின்றிக், காரணத்தால் வரும் அப்பதம்போலாது, இடுகுறியாய்ப், பகுதிவிருதிமுதலிய ஆறுறுப்பானும் பின்பு முடிக்கப்படும் அப்பதம் போலாது; படைப்புக்காலந் தொட்டு ஒன்றாய் முடிந்து நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச் சொல், உரிச்சொல், என்னும் நான்கும் பகாப்பதம் ஆம்.]

(உ-ம்.) பனை, நீர்..... பெயர்ப்பகாப்பதம்.
கட, கா..... வினைப்பகாப்பதம்.
மன், மறி..... இடைப்பகாப்பதம்.
உற, கழிதனி..... உரிப்பகாப்பதம்.

§ 11. பகுபதம்.

132. COMPOUNDED WORDS.

[பகுபதம் இன்ன என்பதம், இவ்வளவின என்பதம்.]

கருஉ. பொருள், இடங், காலஞ், சினை, குணந், தொழிலின்,
வருபெயர், பொழுது கொள் வினைபகு பதமே.

[இவ்வளங் கூறியபொருள் ஆகி ஆறுங் காரணம் ஆக வரும் பெயர்ச் சொற்களுந், தெரிநிலையாயுங் குறிப்பாயுங் காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச் சொற்களும் ஆகிய இரண்டும் பகுபதம் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.)	பொன்ன.....	(பொன் + அன்) ...	பொருள்.	} பெயர்ப்பகுபதம்.
	அகத்தன்.....	(அகம் + அன்)	இடம்.	
	ஆதிரையான்.....	(ஆதிரை + ஆன்)	காலம்.	
	கண்ணன்.....	(கண் + அன்)	சினை.	
	சரியன்.....	(சுரு + அன்)	குணம்.	
	ஊணன்.....	(ஊண் + அன்)	தொழில்.	

(2.) கடத்தன்.
கடக்கினருன். } இவை முக்கால வினைமுற்றுப்பகுபதம்.
கடப்பான்.

[முதலியவும் அன்ன.]

133. ■■■■■ OF COMPOUNDED WORDS.

[பகுபத உறுப்புகள் இவ்வளவின என்பது.]

கருந. பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை,
சந்தி, 'விகாரம், ஆறினும் ஏற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும் எப். பதங்களும்.

[மரபெற்றதொழுகல் எனவும் உத்தி. கு. 14.]

[வி. 123.]

[இங்ஙனங் கூறிய “பகுதி” முதலிய ஆறு உறுப்பினுள்ளும், இப்பதப் பொருள் அமைதிக் கேற்பனவற்றைக் கருதி, அறிவுடையோரார் கூட்டி முடிப்ப, எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களும் முடியும்.]

§ ச. பகுதி.

134. THE ROOT: GENERAL RULE.

[பகுதிகள் இவை.]

கருசு. தத்தம் பகாப்பதங் களேபகுதி ஆகும்.

[வி. 76.]

[பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும், வினைப்பகுபதங்களுள்ளும், தத்தம் முதலிலை ஆய பகாப்பதங்களே அவற்றின் பகுதி ஆம்.]

135. ABSTRACT NOUNS (USED ■ ROOTS) DENOTING QUALITY: SPECIAL RULE.

[பண்புப்பகுதிகளுக்குச் சிறப்புவிதி.]

கருநு. செம்மை, சிறுமை, சேய்மை, தீமை,
வெம்மை, புதுமை, மென்மை, மேன்மை,
திண்மை, உண்மை, நுண்மை, இவற்றெத்திர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

[வி. 94.]

[இங்ஙனங் கூறிய பதினொன்றும்; இவற்றிற்கெதிரான வெண்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமைகளும்; (பெருமை, அணிமை, நன்மை, தண்மை, பழமை, வன்மை, கீழ்மை, நொய்மை, இன்மை, பருமையும்,)

இவை போல்வன பிறவுஞ்; (சொல் நிலையால் பகுபதங்கள் ஆயினும், பகுதியுய) பண்புப் பொருளினின்றும் வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத நிலைப்பதம் ஆம்.]

136. VARIOUS CHANGES OF WHITE WHEN USED AS ADJECTIVES.

[இப்பண்புப் பகுதிகளுக்கு உண்டாகும் விகாரங்கள்.]

கருகூ. ஈறு போ தல் இடை உகரம் இய் யாதல்,

ஆதிநீ டல், அடி அகரம் ஐ ஆதல்,

தன் ஒற் றிரட்டல், முன் நின்ற மெய் திரிதல்,

இன் மிகல், இனையவும், பண்பிற் கியல்பே.

[வி. 121.]

[மேற் செம்மை, சிறுமை, முதலாகத் தெரித்த வாய்பாடுகளின் இறுதி விசுதி போதலும்; இடையில் நின்ற உகரம் இகரம் ஆதலும்; முதல் நின்ற குறில் நெடில் ஆதலும்; முதல் நின்ற அகரம் ஐகாரம் ஆதலும்; இடையே தன் ஒற்று மிகுதலும்; முன்பு நின்ற மெய்திரிதலும்; வரும் எழுத்திற்கு இன எழுத்து மிகுதலும்; இவைபோல்வன பிறவும்; அப்பண்பினுக்கு இயல்பாம்.]

(உ-ம்.)	(1.) ஈன்மை	சல்லன்.	[ஈற செட்டது.]
	(2.) சிறுமை	சிறியன்.	[ஈறசெட்டு, உகரம் இகரமாகத் திரித்தது.]
	(3.) பசுமை	பாசி.	[ஈறசெட்டு, ஆதி நீண்டது.]
	(4.) பசுமை	பைக்கண்.	[இடைநின்ற உயர்மெய்யும் மைவிசுதியுக் செட்டு, அகரம் ஐகாரமாகி, வரும் எழுத்திற்கு இனம் மிகுத்தது.]
	(5.) செறுமை ...	செற்றிலை.	[மைவிசுதிபோய், இடையிலே ஒற்ற இரட்டித்தது.]
	(6.) செம்மை ...	சேதாம்பல்.	[ஈறசெட்டு, முதல் நீண்டு, ஒற்ற தகராப்த் திரித்தது.]
	(7.) செடுமை ...	செடுக்காலம்.	[மைசெட்டு இனம் மிகுத்தது.]

137. SIMPLE ROOTS AND IMPERATIVES. SPECIAL RULE.

[தெரிநிலைவினைப்பகுதிகள் சிறப்புவிதி.]

நட, வா மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை,
நொப், போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந் திரும், தின்,
தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென்
றெய்திய இருபான் மூன்றும் ஈற்றவும்,
செய் என் ஏவல் வினைப்பகாப் பதமே.

[நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென் என்று

முதனிலையாய் எய்திக் கிடந்த இவ்விருபத்து மூன்றாகும் உயிரும் ஒற்றுங் குற்றுகாமும் ஆகிய ஈற்றினை உடைய இத்தொடக்கத்து வாய்பாடுகள் எல்லாஞ், செய் என்னும் ஏவலினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும், வினை வினையினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும் ஆம்.]

138. CAUSAL IMPERATIVES: SPECIAL RULE.

[ஏவல்வினை, பிறவினை, சிறப்புவிதி.]

கூறு. செய் என் வினை வழி வீ ப், பி, தனிவாரில்

செய்வி என் ஏவல் இணையின் ஈர் ஏவல்.

[வி. 103.]

[மேற்கூறிய செய் என்னும் வாய்பாட்டு முதனிலைத் தனிவினையின் பின் வி, பி என்னும் இவ்விரண்டு விருதியினுள் ஒன்று வரும் ஆயின் செய் என்னும் ஏவல்மேல் ஓர் ஏவலாய்ச், செய்வி என்னும் வாய்பாட்டு ஏவற் பகுதி ஆம்; அவற்றின் பின் இவ்விருதிகள் தன்னோடும் பிறிதோடும் இணைந்து வருமாயிற் செய்விப்பி என்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதி ஆம்.]

(உ-ம்.) ஈடப்பி, வருவி.
ஈடப்பிப்பி, வருவிப்பி.

போக்கு, பாக்க, ஊட்டு, கடத்து, } பிறவிருதிகளும் வந்தன.
எழுப்பு, பயிற்று.

139. ROOTS MAY UNDERGO ALTERATIONS: SPECIAL RULE.

[வினைப்பகுதிக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

விளம்பிய பகுதிவே ருதலும் விதியே.

[ஏவற்பகுதி வேருதல் போல, அதன் பின்னே விளம்பிய வினைப் பகுதி வேருதலும் விதி ஆம், விலக்கு அன்று.]

(உ-ம்.) ஈடத்திலாக், ஈடப்பித்தாக், ஈடப்பிப்பித்தாக், ஈடத்துவிப்பித்தாக்.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

§ ௫. விகுதி.

140. THE PERSONAL TERMINATIONS OF VERBS, AND OF A FEW DERIVATIVES.

[விகுதிகள் இனைய என்பத.]

கசு0. அன்,ஆன்; அள்,ஆள்; அர்,ஆர், பம்,மார்;
அ,ஆ; கு,டு,து,று, என்,ஏன், அல்,அன்;
அம்,ஆம்; எம்,ஏம், ஒமோ மும்ஊர்
க,ட,த,ற; ஐ,ஆய், இ;மின், இர்,ஈர்;
ஈயர், க,ய;உம்; என்பவும், பிறவும்,
வினையின் விகுதி; பெயரினுஞ் சிலவே.

[வி. 77.]

[இங்ஙனம் அன், ஆன், முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்படுவனவும், இவைபோல்வன பிறவுந், தெரிநிலை வினையின் விகுதிகள் ஆம்; பெயர் இடத்தும் இவற்றுள் சில விகுதி ஆம்.]

§ ௬. இடைநிலை.

141. THE MEDIAL FORMATIVE PARTICLES OF NOUNS NOT PARTICIPIAL.

[பெயர்க்கு இடைநிலை.]

கசுக. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கணம் இயம்பலில்
பகுதிவிகுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெயர் அல்பெயர்க் கிடைநிலை எனலே.

[வி. 95.]

[(அறிவுடையோரான் நியமிக்கப்படும்) இலக்கியங் கண்டு, அத னுக்கு (அவ்விலக்கியத்தின் அமைதியே) இலக்கணமாகக் கூறவின், மேற் கூறிய பகுதியையும் விகுதியையும் பகுத்து, இடையே நின்றது யாது, அதனை, வினையால் அணையும் பெயர் அல்லாத பெயர்கட்கு, இடைநிலை என்று சொல்லுக.]

(உ-ம்.) அறிவுன்..... ஞ் இடைநிலை.
புலச்செ..... ஞ் இடைநிலை.
பாடுவான்..... ஞ் இடைநிலை.

142. THE MEDIAL PARTICLES ■■■■ OF THE PAST TENSE.

[இறந்தகால வினைக்கு இடைநிலைகள்.]

கசஉ. த,ட,ற,ஒற் றின்னே ஐம்பால் மூவிடத்
 திறந்த காலந், தருந் தொழில் இடைநிலை.
 [வி. 79.]

[தகர டகர றகர மெய்களும், இன், என்னுங் குற்றொற்றும், ஐம்பால்
 மூவிடத்தும் இறந்த காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்.]
 (உ-ம்.) கடத்தான், கண்டான், சென்றான், அனுப்பினான்.

143. THE MEDIAL PARTICLES OR ■■■■ OF THE PRESENT TENSE.

[நிகழ்கால வினைக்கு இடைநிலைகள்.]

கசந. ஆகின்ற, கின்ற, கிறு, மூ விடத்தின்
 ஐம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை இடைநிலை
 [வி. 80.]

[ஆகின்ற என்பதூஉங், கின்ற என்பதூஉங், கிறு என்பதூஉம், ஐம்பால்
 மூவிடத்தினும் நிகழ்காலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்.]
 (உ-ம்.) நடவருகின்றான், நடக்கின்றான், நடக்கிறான்.

144. MIDDLE PARTICLES OR SIGNS OF THE FUTURE TENSE

[வருங்கால வினைக்கு உரிய இடைநிலைகள்.]

கசச. பவ்வ மூவிடத் தைம்பால் எதிர்பொழு
 திசைவினை இடைநிலை ஆம், இவை சில இல.
 [வி. 81.]

[பகர ஒற்றும், வகர ஒற்றும், ஐம்பால் மூவிடத்தும் எதிர்காலத்தைத்
 தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்; (இம்முக்காலமும் முறையே
 காட்டுந் தகர ஒற்றுமுதல் வகர ஒற்றீராய் இடைநிலைகள்) சில முற்றுவினை
 எச்ச வினைகட்கு இல ஆம்.]

(உ-ம்.) நடப்பான், வருவான்.

145. DIFFERENT VERBAL FORMS IN WHICH TIME IS INDICATED WITHOUT THE ABOVE MIDDLE PARTICLES.

[மேலே “சில, இல” என்றவை இவை என்பது.]

கசடு. ¹றவ்வோ ¹கர உம்மைநிகழ் ¹பல்லவும்,
தவ்வோ ¹தறப்பும், ¹எதிர்வும், ¹டவ்வொடு
கழிவுங், கவ்வோ ¹டெதிர்வும்; மின் ஏவல்,
வியங்கோள், இம், மார், ¹எதிர்வும்; பார்த்தஞ்
செலவொடு, வரவும்; செய்யு¹நிகழ் ¹பெதிர்வும்;
எதிர்மறை மும்மையும்; ஏற்கும் ஈங்கே.

[வி. 83.]

[தகரத்தோடு கூடிய உகர ஈறும், உம்ஈறும், இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; தகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் அவ்விருகாலமும்; டகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் இறந்தகாலமும்; தகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் எதிர்காலமும்; மின்ஈறும், ஏனை ஏவலின்வரும் அனைத்தீறும், வியங்கோள் ஈறும், இகரஈறும், மார்ஈறும், எதிர்காலமும்; பகரஈறு இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு முற்றீறு நிகழ்காலமும், எதிர்காலமும்; முற்றுவிசுதி எச்சவிசுதிகளோடு புணர் தற்குரிய எதிர்மறை ஆகாரஈறு மூன்றுகாலமும்; ஏற்கும் மேலைச்சூத் திரத்து “இவை சிலஇல” என்றவற்றுள்.]

(உ-ம்.) சென்ற, சென்றும்.....	போனகாலம்.	சேற, சேறும்.....	எதிர்காலம்.
வந்த, வந்தும்.....	போனகாலம்.	வருத, வருதும்.....	எதிர்காலம்.
உண்டு, உண்டும்.....	போனகாலம்.	உன்ற, உன்றும்.....	எதிர்காலம்.
உண்மின், உண், உண்ணப்....	எதிர்காலம்.	உண்ட, வாயிர், வாயிர்.....	எதிர்காலம்.
சேறி, உண்மார்.....	எதிர்காலம்.	உண்ணும்.....	நிகழ்காலமும்
உண்ப.....	எதிர்காலமும்		எதிர்காலமும்.
	இறந்தகாலமும்,		
உண்ணார்.....	நுகர்காலம்.		

கவனிப்பு:—வருதி, பெயர்ந்தி. [நிகழ்காலம்]; வருகிற [நிகழ்]; வந்த [போன]; வரும் [எதிர்]. இவை போல்வன வருகனவாம்.

[உ.] வடமொழி ஆக்கம்.

146. LISTEN ATTENTLY TO TAMIL AND SANSKRIT, AND THOSE VERBS TO THE LATTER.

[ஆரிய மொழி திரிந்து, தமிழ்மொழியாந்தன்மை. பொதுவிதி.]

கசக. இடையி னு¹ன்கும், ஈற்றில் இரண்டும்,

அல்லா அச்சை வருக்க முதல் ஈ

றியவ்வாதி நான்மை, எவ்வாகும், ஐயைம்
பொது எழுத் தொழிந்த நால் எழுந் திரியும்.

[வி. 18.]

யமொழியுள் அச்சென்று வழங்கும் உயிர் பதினானுள்ளும், இடையில் நின்ற ஏழாம் உயிர்முதல் நான்கும், சற்றில் நின்ற இரண்டும், ஆன ஆறும் ஒழிந்துநின்ற அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, என்னும் பத்தும், அல் என வழங்கு முப்பத்தேழு மெய்யுள்ளும், க, ச, ட, த, ப என்னும் ஐந்து வருக்கத்தின் இடையில் உரப்பியும், எடுத்தும், கணைத் தும், சொல்லப்பட்டு நிற்கு மூன்றும் ஒழிந்த க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ■ என்னும் பத்தும், ய, ர, ல, வ என்னும் நான்கும், ள வ்வும், ஆகும் இருபத்தைந்தும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொது எழுத்தாம். இவை அன்றி மேல் உயிருள் ஒழிந்த ஆறும், ஐந்து வருக்கங்களினும் இடைகளின் ஒழிந்த பதினைந்தும், முப்பதாம் மெய் முதலான எட்டனுள் ளகரம் ஒழிந்த ஏழும் ஆன இருபத்தெட்டும், ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்தாய்த் தமக்கேற்ற பொது எழுத்தாகத்திரிந்து வடமொழி ஆம்.]

147. LETTERS PECULIAR TO SANSKRIT HOW EXPRESSED IN TAMIL.

[மேற்கூறியதற்குச் சிறப்புவிதி.]

கசுஎ. அவற்றுள்,

ஏழாம் உயிர் இய்யும், இருவும்; ஐவருக்கத்
திடையில் மூன்றும் அவ்வம் முதலும்;
எட்டே யவ்வு முப்பது சய்யவும்;
மேல் ஒன்று சடவும்; இரண்டு சதவும்;
மூன்றே அகவும்; ஐந்திரு கவ்வம்,
ஆ, ஈ றையும்; ஈயீ றிகாரமும்.

[வி. 18.]

[மேல் “திரியும்” என்றவற்றுள், சிறப்பெழுத்தாகிய ஏழாம் உயிர் இகரமும், இருவும் ஆம்; ஐந்து வருக்கங்களினும் இடையினின்ற மூன்றும் அவ்வவ்வருக்கங்களின் முதல் எழுத்தாம்; எட்டாமெய் ஆன சவ்வருக்கத்துள் எடுத்துச் சொல்லுமெய் ஒரோஇடத்து யகாரமும் ஆம்; முப்பத் தொன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண்டகாரமும் ஆம்;

முப்பத்திரண்டாமெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண் தகரமும் ஆம்; முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் அகரமும், இடைக்கண் ககரமும் ஆம்; முப்பத்தைந்தாமெய் இரண்டு ககரம் ஆம்; பொது எழுத்துள் மொழிஇறுதி ஆகாரம் ஐகாரம் ஆம்; மொழிஇறுதி ஈகாரம் இகரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1) இடபம், மிருகம்;	(10) சித்தி, சூத்திரம், சேனை;
(2) ககம், காகம், கிழகம்;	ஆதனம், வாழை;
(3) சலவாதி, விசயம், சச்சகை;	(11) அரண், அரி, சிங்கம், மோகம்;
(4) பீடம், பீடை, பிடம்;	(12) பக்கம், தக்கணம்;
(5) தலம், தினம், தரை;	(13) மலை = மாவர.
(6) பலம், பந்தம், பாரம்;	புரி = புரி.
(7) பங்கயம்;	சபை = சபா.
(8) சூலை, சூலை, மயானம்;	சயம்பு = சயம்பு.
(9) சட்டி, இடபம்;	

148. WORDS WHICH IN SANSKRIT BEGIN WITH ஈ, ல் OR ய் TAKE அ, இ, உ.

[இதுவும் அது.]

கசுஅ. ரவ்விற் கம்முதல் ஆமுக் குறிலும்,
லவ்விற் கம்முதல் இரண்டும், யவ்விற்
கிய்யு' மொழி முதல் ஆகிமுன் வருமே.

[ரகர லகர யகரங்களை முதல் ஆக உடைய ஆரிய மொழிகள் வட மொழி ஆங்கால் அகர இகர உகரம் என்னும் இம்மூன்று குற்றயிரும் இங்ஙனஞ் சொன்ன ஆறே அவ்வடமொழிகட்கு முதலாய் அம்மூன் றெழுத்திற்கு முன்னர் வரும்.]

- (உ-ம்.) அரங்கம், [Ranga.] இராமன், [Rāma.] உரோமம், [Rōma.]
இலபம், [Lāb'ha.] உலோபம், [Lōb'ha.]
இயக்கன், [Yaksha.] இலங்கை, [Lankā.]

149. SANSKRIT WORDS IN WHICH ய், ஈ, ல், ம், வ், ன் FOLLOW A MUTE CONSONANT.

[இதுவும் அது.]

கசுக. இணைந்தியல் காலை ய, ர, லக் கிகரமும்;
மவ்வக் குகரமு' நகரக் ககரமும்,
மிசைவரும்; ரவ்வழி உவ்வும் ஆம்பிற.

[ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து ஒரெழுத்து நீர்மையாய் நடக்குங்கால், பின்னிற்றும் ய, ர, ல க்கள்மீதே இகரமும்; மகர வகரங்

கள் மீதே உகரமும்; நகரமீதே அகரமும் வந்து வடமொழி ஆம். இணைந்
துமுன்னிற்கும் ரகரத்திற்குப் பின்னர் உகரமும் வரும்.]

(உ-ம்.) வாக்கியம், [Vākya.] வகிரம், [Vakra.] சகவலம், [Sukla.]
பதமம், [Padma.] பக்குவம், [Pakva.]
அரதம், [Ratna.]

150. LETTERS PECULIAR TO TAMIL, AND THOSE COMMON TO SANSKRIT AND TAMIL.

[தமிழிற்குச் சிறப்பெழுத்துகள் இவை என்றும், தமிழிற்கும், ஆரியத்திற்கும்
பொது எழுத்துகள் இவை என்றும்.]

கரு0. ற, ன, ழ, ள ஒவ்வும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அள
பல்லாச் சார்புந் தமிழ்; பிற பொதுவே.

ஞ் சார்பும் ஆன நாற்பதெழுத்துள்ளும் றகர, னகர, ழகர, ளகர,
ஒகரம் ஆனமுதல் எழுத்தைந்தும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அளபெடையும்
அல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழிற்கே சிறப்பெழுத்தாம்; ஒழிந்த இரு
பத்தேழும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுஎழுத்தாம்.]

ப த விய ல் முற் றிற் று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ் சிறப்புப்புணர்ச்சியின் ஆறு உணர்த்துவது.]

§ க. புணர்ப்பு.

COMBINATION OF LETTERS.

[புணர்ச்சி இன்னது என்பது.]

கருக. மெய் உயிர் முதல்ஈ ரும்இரு பதங்களுந்
தன்னொடும் பிறிதொடும் அல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு' மொழிகள்
இயல்பொடி விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

[வி. 19—40.]

[மெய்யையும் உயிரையும், முதலும் ஈறுமாக உடைய பகாப்பதம் பருபதம் என்னும் இரண்டு பதங்களுந், தன்னொடுதானும், பிறிதொடு பிறிதுமாய், அல்வழிப்பொருளினான் ஆதல், வேற்றுமைப் பொருளினான் ஆதல், பொருந்தும் இடத்து, நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்போடும், விகாரத்தோடும், பொருந்துவது மேற்கூறிய புணர்ச்சி ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) மொழிக் காணம். ... ... வேற்றுமைப்பொருளில் விகாரம். [சு. 165]
(2.) பாவொடு தேன். ... ... வேற்றுமைப்பொருளில் இயல்பு. [சு. 179.]
(3.) அறத்தபோயிற்று. ... ... அல்வழிப்பொருளில் இயல்பு. [சு. 184.]
(4.) கட்டிக்கொண்டான். ... ... அல்வழிப்பொருளில் விகாரம். [சு. 165.]

152. INFLECTED AND UNINFLECTED COMBINATIONS OF WORDS

[அல்வழி வேற்றுமை என்பன இவை என்பது.]

கருஉ. வேற்றுமை முதல் ஆறும்; அல்வழி

தொழில், பண் புவமை, உம்மை, அன்மொழி

எழுவாய், விளி, ஈர் எச்சமுற் றிடை, உரி,

தழுவு தெரீடர் அடுக் கென ஈர் ஏழே.

[வி. 21, 22.]

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சி: பெயரே, ஐ, ஆல், என்னுஞ் சூத்திரத்து (சூ. 292.) ஐமுதலிய ஆறு உருபுந் தொக்கும், விரிந்தும் வரப் பதங்கள் பொருந்தும் தொடர்ச்சி ஆம். அல்வழிப் புணர்ச்சி: வினைத்தொகை முதலிய ஐந்துதொகை நிலையும் (சூ. 402.), எழுவாய்முதல் ஒன்பது தொகை நிலையும் (சூ. 415), எனப் பதங்கள் பொருந்தும் தொடர்ச்சி பதினாண் காம்.]

[I. வேற்றுமை.]

(உ-ம்) (1) பொன்னுடைபாள் [இரண்டாம்.]	(2) பொன்னுடைபாள்.	
கல்வெறித்தான [முனரூம்]	வேற்றுமைத்	வேற்றுமைத்
சாதனை மகன [சாலாம்]	தொகை	தொகை
மலைவீழ அருவி [ஐந்தாம்]	நிலை	நிலை
மலை யுச்சி [ஆறாம்]		
மலை முறை [ஏழாம்.]		

[II. அல்வழி.]

(3) கொல்பாண். [வினைத்தொகை]	கொன்ற யாண்	
	கொல்வென்ற யாண்	[வி. 153.]
	கொல்லும் யாண்.	
(4) கருங் குவண்.	கருமையாய்வுகுவண்.	[பண்புத்தொகை. வி. 154]
ஆயன் சாத்தன	ஆயனாகிய சாத்தன்.	[இருபெயர் ஒட்டுப் பண்புத்தொகை]
(5) மதிமுகம்.	மதியைப்போன்றமுகம்	[உறைத்தொகை. வி. 155.]
(6) இராப்பகல்.	இரவும் பகலும்	[உம்மைத்தொகை. வி. 156]
(7) பெற்றெழு.	பெற்றெழுதிய அணிந்தன.	[அன்மொழித்தொகை வி. 157]
(8) கொற்றன காதன.	எழுவாய்த்தொடர்.	
(9) கொற்ற கொள்.	விளித்தொடர்.	
(10) உண்டசாத்தன்.	தெரிநிலைப்பெயர் எச்சத்தொடர்.	
பெரியசாத்தன்.	குறிப்புப்பெயர் எச்சத்தொடர்.	
(11) உண்டென்தான்.	தெரிநிலைவினை எச்சத்தொடர்.	
விருத்தினறி உண்டான்.	குறிப்புவினை எச்சத்தொடர்.	
(12) உண்டான் சாத்தன.	தெரிநிலை முற்றத்தொடர்	
குழையன் கொற்றன்.	குறிப்புமுற்றத்தொடர்.	
(13) அணங்குகொல்.	இடைத்தொடர்.	
(14) கனிபேதை.	உரித்தொடர்.	
(15) பாம்பு பாம்பு.	அடுக்குத்தொடர்.	

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

153. NATURAL COMBINATION OF WORDS WITHOUT EUPHONIC CHANGES.

[இயல்புப்புணர்ச்சி.]

கருந. விகாரம் அனைத்து மேவல் தியல்பே.

[வி. 19.]

[மேல்வரும் விகாரவகை அனைத்தும்மேவாதது இயல்பு புணர்ச்சி ஆம்.]

(உ-ம) பொன் + மலை = பொன்மலை.

§ உ. விகாரம்.

154. THE THREE KINDS OF EUPHONIC CHANGES.

[விகாரப்புணர்ச்சி.]

கருசு. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரம்

மூன்று மொழிமூ விடத்தும் ஆகும்.

[வி. 20.]

[மெய் ஏனும், உயிர் ஏனும், உயிர்மெய் ஏனுஞ், சாரியை ஏனும், ஒன்றும் பலவுந் தோன்றுதலுந், திரிதலுங், கெடுதலும், மேற்சொன்ன விகாரம் ஆகும். இம்மூவகை விகாரமும் நிலைமொழி வருமொழிகளின் முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் ஏற்றபெற்றி வரும்.]

(உ-ம) பூ + கொடி = { பூக்கொடி. } [தோன்றல்.]
 பல + தலை = பல்தலை [திரிதல்]
 விலம் + வலயம் = நிலவலயம். [கெடுதல்.]

155. POETICAL AND ANOMALOUS CHANGES.

[செய்யுள் விகாரம்.]

கருரு. வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல்,

விரித்தல், தொகுத்தலும், வருஞ் செய்யுள் வேண்

[வி. 42.]

[அல்வழி வேற்றுமையான் வரும் மேற்கூறிய மூன்று விகாரமுமே அன்றி, ஆறாக இங்ஙனங் கூறிய விகாரங்களும் வருவனவாஞ் செய்யுளாகத்து, அடி தொடை (வி. 180. 181.) முதலிய நோக்கி அமைக்க வேண்டும் இடத்து.]

156. BY POETICAL LICENSE WORDS MAY SUFFER THE LOSS OF INITIAL, MEDIAL AND FINAL LETTERS.

[செய்யுள் விகாரம்.]

கருக. ஒரு மொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே.

[வி. 42.]

[அடி, தொடை, முதலிய நோக்கித் தொகுக்கும் வழிதொகுத்தல் அன்றி, வழக்கின்கண் மருஉப்போலச் செய்யுட்கண் மருஉவாய் அடிப்பாடாக ஒருமொழி முதல், இடை, கடை, என்னும் மூன்றிடத்துங் குறைந்து வருதலுஞ் செய்யுள் விகாரம் ஆம்.]

(உ-ம்) மரையிதழ் புனையும் அரு செஞ் சேடி . . . . தாமரை இதழ் [முதற்குறை.]
வேதின வெளிநேறிமுதுபோதது . . . . . ஓசதி. [இடைக்குறை]
சீவனெடுவெக கடுப . . . . . ஸீவம். [கடைக்குறை.]

157. IN THE SAME COMBINATION THERE MAY BE MORE THAN ONE KIND OF CHANGE

[ஓர் சந்தேகம் அகற்றுகின்றது.]

கரு௭. ஒரு புணர்க் கிரண்டு மூன்றும் உறப்பெறும்.

[ஒரு புணர்ச்சிக்கண் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், என்ற விகாரம் எத்தனை வரும் என்று ஐயுறற்க, ஒன்றே அன்றி இரண்டு மூன்றும் வரப்பெறும்.]

(உ-ம்) நிலம் + பனை = நிலப்பனை [கெடுதலாக தோன்றலாம்]
பனை + கரய = பனங்கரய. [முன்று விகாரங்களும்.]

§ ௩. பொதுப்புணர்ச்சி.

158. ஞ், ந, ம், ய், வ் AFTER INITIAL LETTERS.

கருஅ. எண்மு வெழுத்திற் றெவ்வகை மொழிக்கு'
முன் வரு ஞ,ந,ம,ய வக்கள் இயல்பும்;
குறில் வழி யத்தனி ஐ,நொ,து முன் மெலி
மிகலும் ஆம்; ண,ள,ன,ல வழி நத் திரியும்.

[வி. 31. 39. 40.]

[(இயல்பாகவும், விதியாகவும்,) இருபத்துநான்கெழுத்தையும் ஈறாக உடைய பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், திசைச்சொல், வடசொல், என்பன நிலைமொழி ஆகநிற்க, இவற்றிற்கு முன்னர்வரும் ஞகார னகார மகார யகார வகாரங்கள் அவ்வழி வேற்றுமை

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

ஆய இருவழியும் இயல்பாதலும், குற்றெழுத்தின் பின்வரும் யகரஒற்றே ஒரெழுத்தொருமொழி ஆன உயிர், உயிர்மெய், என்னும் ஐகாரமே, நொது, என்பவற்றிற்கு முன்னர் வரும் ஐகார நகார மகாரங்கள் பிறசொற்கள் முன் இயல்பாதல் அன்றி மிக்குமுடிதலும் ஆம்; ணகார ளகார னகார லகாரங்கட்கு முன்வரும் நகாரம் பிறவீற்றின்முன் இயல்பாதல் அன்றித் திரியும்]

(உ-ம்.) (1.) விள + { கீண்டது } = விளஞாறது, விளகீண்டது. &c. [இயல்பு]
பலா + { ஞாறது } = பலா ஞாறது, பலா கீண்டது &c.
புவி + { மாண்டது } = புவி ஞாறது, புவி கீண்டது. &c. } அல்வறி.

(2.) விள } + ஞாறதி, கீட்டி. &c. { விள ஞாறதி } வேற்றுமை.
பலா } &c. { விள கீட்டி } &c.
&c. } [பிறவும் அனை.]

(3.) மெய, கை, + { ஞாறது, கீண்டது, மாண்டது, ஞாறதி, கீட்டி &c. =

{ மெய்ஞாறது.
மெயஞாறதி.
கைஞாறது.
கைஞாறதி.
மெயகீண்டது.
மெயகீட்டி
கைகீண்டது.
மெயமாண்டது
கைமாண்டது.
&c. } [மெலி மிகுதல்]

(4.) சொ, து, + ஞெள்ள, காசு, மாடா =
[அல்வறி.]

{ [இருவழியும்.]
சொஞ்ஞெள்ள.
துஞ்ஞெள்ள.
சொகாசா.
துகாசா.
சொமாடா.
துமாடா. } [மெலி மிகுதல்]

(5.) மண் + னன்று, [ ] = மண்ணன்று. மண்ணமை.
முன் + னன்று, னன்மை = முண்ணன்று. முண்ணமை.
பொன் + னன்று, னன்மை = பொன்னன்று. பொன்னமை.
கல் + னன்று, னன்மை = கன்னன்று. கன்னமை. } ன், ன், ன், ன்
முன் } ககாந் திரித்தது.

[இருவழியும்.]

15. EPICENE NOUNS, AND THOSE OF [ ] CLASS UNITE WITH WORDS BEGINNING WITH A HARD CONSONANT WITHOUT CHANGE.

கருக. பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயர்கள் ஈற்றுமெய் வலிவரின் இயல்பாம்; ஆவி ய,ச,முன் வன்மை மிகா; சில விகாரம் ஆம் உயர்திணை.

[வி. 27.]

[இருதிணைப் பொதுவானபெயர்க்கும், உயர்திணைப் பெயர்க்கும் ஈரூன மெய்கள் வல்லினமுதல்மொழி வந்தால் இயல்பாம். உயிரே யகரமே ஈரமே என்னும் இவ்வீற்ற இருபெயர்கள் முன்னரும் வரும் க, ச, த, ப

க்கள் மிகாஆம். மெய் உயிர்ஈற்று உயர்நிணப்பெயர்கள் நாற்கணங்க ளோடும் புணரும் இடத்து நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுவன வும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) சாத்தியம் + $\left\{ \begin{array}{l} \text{குறித, சிறித, தீத, பெரித, கை, செவி, தலை, புறம்.} \\ \text{குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்.} \\ \text{குறித, சிறித, தீத, பெரித, கை, செவி, தலை, புறம்.} \\ \text{குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்.} \end{array} \right.$

[அல்வழி வெற்றுமை இரண்டிடத்தும் வலிவர இயல்பாதல் காண்க.]

குமான் + கோட்டம் = குமாக்கோட்டம், குமாகோட்டம்.

சோன் + சோழன் + பாண்டியன் = சோசோழ பாண்டியன்.

160. THE STRONG CONSONANTS NOT DOUBLED AFTER INTERROGATIVES, OR VOCATIVES.

கக0. ஈற்றியா வினா, விளிப் பெயர் முன்வலி இயல்பே.

[வி. 27.]

[மூன்றீற்று வினா முன்னும், யா என்னும் வினாப்பெயர் முன்னும், உயிர் ஈறு ஒற்றீறு ஆய விளிப்பெயர்கள் முன்னும், வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) கம்பியா கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்.
கம்பி யோ கொண்டான்.
யா குறிய.
கம்பி கொள், செல், தர, போ.

161. THE SECOND PERSON OF VERBS OR IMPERATIVES ENDING IN A VOWEL, OR IN ய், ர், ழ்.

ககக. ஆவி ய, ர, ழ இறுதி முன் னிலைவினை,

ஏவல், முன் வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பே.

[வி. 27.]

[உயிரையும், ய, ர, ழ என்னும் மூன்றெற்றையும் இறுதியாகவுடை விசுதி உருபினவாய முன்னிலை வினைமுன்னும், ஏவல் வினைமுன்னும், வரும் வல்லினம் இயல்புடனே விகற்பமாம்.]

(உ-ம்.) உண்டனை }
உண்டாய் } கொற்ற, சாத்தா, தேவா, பூதா.
உண்டார் }
தாழ் }

கடகொற்ற, கடககொற்ற.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

§ ச. உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ் சிறப்புப் புணர்ச்சி.

162. VOWEL AND VOWEL; ய் OR வ் INSERTED.

[உடம்படு மெய்கள்.]

ககஉ. இ, ஈ, ஐ வழி யவ்வும்; ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும்; ஏமுன் இவ்
உயிர்வரின், உடம்படு மெய் னின்றும்.

[வி. 23.]

[இகர ஈகார ஐகாரங்களின் வழியே, யகரமும்; அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் இவ்வேழ் உயிர்களின் வழியே வகரமும்; ஏகாரத்தின் வழியே யகரமும் வகரமும், உயிர்முதன்மொழி வந்தால், உடம்படுமெய் என்று வரும்.]

163. INITIAL INTERROGATIVE AND DEMONSTRATIVE LETTERS :

EXCEPTION TO (162. 158.)

[162. 158. எய்திய விதிவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வருத்தல்.]

ககஉஈ. எகர வினா, முச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்;
பிறவரின் அவையும்; தூக்கிற் சுட்டு
நீளின் யகரமும்; தோன்றுத னெறியே.

[வி. 25.]

[எ என்னும் வினா இடைச்சொல் முன்னும், அ இ உ என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொல் முன்னும், உயிரும் யகரமும் வந்தால் வகரமும்; ஒழிந்த மெய்கள் வந்தால் அம்மெய்களுஞ்; செய்யுட்கண் சுட்டு நீண்டிசைத்த வழி யகரமும் மிகுதல் முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) 1. எவ்வணி? எவ்வாண்?

2. அவ்வணி, அவ்வாண். இவ்வணி, இவ்வாண். உவ்வணி, உவ்வாண்.

3. எகருநினை? அகருநினை. இகருநினை. எவ்வண்? இவ்வண்.

+ இடை = ஆயிடை = அய்யிடம்.

164. FINAL உ BOTH ABBREVIATED AND NATURAL. [EXCEPTION TO 162.]

[SEE கு. 94.]

[162-ல் எய்தியது விலக்கிப் பிழிது விதி வகுத்தல்.]

ககசு. உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும்;
யவ்வரின் இய்யா' முற்றும் அற்றொரோவழி.
[வி. 24.]

[குற்றியலுகரம் உயிர்முதல் மொழி வந்தால் தனக்கு ஆதாரம் ஆன மெய் நிற்கத் தான்கெடும்; யகரமுதன்மொழி வந்தால் இகரம் ஆகத்திரியும்; முற்றியல் உகரமும் அவ்விரு விதியும் பெறும் ஒரோவிடங்களின்.]

(உ-ம்.) காகு
எககு
வாகு
கொக்கு
குரக்கு
தென்கு

+ அரித, {காகரித, எகிகரித, வாகரித, கொக்கரித, குரக்கரித, தென்கரித.
அருமை {காகருமை, எகிகருமை, வாகருமை, கொக்கருமை, குரக்கருமை, தென்கருமை.
ஃC. {ருமை.

கதவு { + அரித = கதவரித.
+ அருமை = கதவருமை } முற்றால் கெட்டதா நிரிந்ததாக்காண்
+ யாபபு = கதவியாபபு }

“தன முகங்கத தான அழைப்பதவே,”
எ-தில் குற்றியல் உகரம் கெடாமல் வகர உடம்படுமெய் பெற்றதாக்காக.

§ ரு. உயிரீற்று முன்வல்லினம்.**165. க, ச, த, ப AFTER A VOWEL ABBREVIATED. [GENERAL RULE.]**

[உயிரீற்றின்முன் வல்லினம் புணரும் ஆறு.]

ககரு. இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன்
க, ச, த, ப மிகும், வித வாதன மன்னே.
[வி. 27.]

[இயல்பினும், விதியினும், இறுதிஆக நின்ற ‘உயிர்களின் முன் னர்வரும் க, ச, த, ப க்கள் பெரும்பாலும் மிகும், விதந்து சொல்லாதன.]

(உ-ம்.) 1. ஆட + {கொண்டான்
செய்தான்
தக்கவன்
போனான்

= {ஆடகொண்டான்
ஆடசெய்தான்.
ஆடதக்கவன்.
ஆடபோனான். } அல்வழி.

2. விள + கோடு ஃC = விளக்கோடு [அல்வழி.]

3. ஃC + கோல் = நாமக்கோல். [விதியாகும்.]

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

166. EXCEPTION OF [EXCEPTION.—(165.)]

[மரப்பெயர்முன் வரும் வல்லெழுத்து.]

ககக. மரப்பெயர் முன்னர் இனமெல் எழுத்து

வரப்பெறு நவும் உள, வேற்றுமை வழியே.

[வி. 161.]

[உயிர்சற்று மரப்பெயர்கள்முன் மேலைப் பொதுவிதியான் வல்லெழுத்து மிகாது, வரும்வல்லெழுத்திற்கு இனம் ஆன மெல்லெழுத்து மிகப் பெறுவனவுஞ் சில உள வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) விளைய

§ க. அகராற்றுச் சில சொற்கள்.

167. EXCEPTIONS TO (165.) [WORDS IN A.]

[அகரவீற்றுச் சொல்லுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கல்.]

ககக. “செய்யிய” என்னும் வினைஎச்சம், பல்வகைப்

பெயரின் எச்சமுற் றுறன் உருபே,

அஃறிணைப் பன்மை, அம்ம, முன் இயல்பே.

[வி. 27.]

[இங்ஙனம் விதந்த அகரவீற்றுச் சொற்கள் ஆறன் முன்னும் வரும் வல்வினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) உண்ணிய கொண்டன.....	வினைஎச்சம்.
உண்ட குநினை	பெயர்எச்சம்.
உண்டன குநினைகள்.....	வினைமுற.
தன கைகள்.....	ஆறன் உருபு.
பல குநினைகள்.....	அஃறிணைபன்மை.
அம்ம சொற்கு.....	அம்ம.

168. EXCEPTION TO (165.): வாழிய.

[வியங்கோள் முற்றுச்சொற்கு எய்தாததெய்தவித்தல்.]

ககஅ. வாழிய என்பதன் சுற்றின் உயிர்மெய்

எகலும் உரித்தஃ தேகிலும் இயல்பே.

[வி. 85.]

[“வாழிய” என்னும் வியங்கோள் முற்றினது சுற்றயிர் மெய் குறைதலும் உரித்து; குறைந்து, இகர ஈராய் நின்றாலும், வல்லினம் பொது விதியான் மிகாது, சிறப்பு விதியுட் கூறியஇயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) வாழி சொற்கு.

169. EXCEPTION TO (165.): சாவ,

[சாவ என்னும் நிலைமொழிக்கு எய்தாததெய்தவித்தல்.]

கககக. சாவ என் மொழி ஈற் றுயிர்மெய் சாதலும்வித்

[வி. 86.]

[“சாவ” என்னும் செய என் எச்சவினைச் சொல்லினது ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டுப்புணர்தலும் விதிஆம்.]

(உ-ம்.) சாக் குத்தினா. [சாவக் குத்தினா]

170. EXCEPTION TO (165.): பல AND சில DOUBLED.

[வருமொழிக்கு எய்தியது பிறழாமற்காத்தலும், சிறப்புவிதமும், நிலைமொழிக்கு எய்தாதது எய்துவித்தலும்.]

கஎ௦. பல,சில, எனும்இவை தம்முன் தாம்வரின்

இயல்பு' மிகலும், அகரம் ■■

லகரம் றகரம் ஆகலும், பிறவரின்

அகரம் விகற்பம் ஆகலும், உளபிற.

[பல,சில என்னும் இவ்விரு சொல்லுந் தம்முன்னர்த் தாம் வருமாயின் இயல்பாதலும், மிகுதலும், அகரங்கெட லகரம் றகரம் ஆகலும், இவற்றின் முன் பிறமொழிகளுள் யாதானும் ஒன்று வரின் அகரம் நின்றலும் நீங்கலும் உள ஆம்.]

(உ-ம்.) 1. பல பல } என இயல்பாயின, 2. பலபல, } எனமிக்கன.
சில சில, } சிலசில, }3. பற்பல. } அகரம் எக,லகரம் றக }
சிறசில. } ராயிற்ற. [வி.35.] பல்பல. } றெபான்மையாய வரும்.
சிலசில. }4. பல + சாலை = பல்சாலை, பலசாலை,
சில + யாலை = சிலயாலை, சிலயாலை.
பல + தாழை = பலதாழை, பரிதாழை. } எனப் பிறவா அகரம் விசிற்பம்
பல + ஞானம் = பன்ஞானம். } ஆயிற்ற.
பல + நாள் = பன்நாள் [வி. 39.]
பல + அணி = பல்அணி, பலஅணி. [வி.29.] }

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

§ எ. ஆகாரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

171. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN ஆ

[ஆகார ஐற்றுச்சொற்களின் சிலவற்றிற்கு எய்தியது ஒருபக்கம் விலக்கல்.]

களக. அல்வழி ஆமா, மியா, முற்று, முன் மிகா.

[வி. 27.]

[அல்வழி (க்கண்,) (வும்,) மா (வும் ஆகிய இருபெயரும்,) மியா (என்னு முன்னிலையகை இடைச்சொல்லும், ஆகார ஈற்றஹிணைப்பன்மை எதிர்மறை) முற்று (வினையும் நிற்க, இவற்றின்) முன் (வரும் வல்லிணம்) மிகா.]

(உ-ம்.) ■ + குறித = ஆகுறித. [சிறித, தீத, பெரித]
 மா + குறித = மாகுறித.
 கேண்மியா + கொற்கு = கேண்மியாகொற்கு. [சாததா, தேவா, பூதா]
 உண்ணு + குறிதான = உண்ணுகுறிதான. [சென்னுபகன, தள்கல், பன்றிகல்.]

உண்ணு விடாதன எ-து { உண்ணாதன ஆகிய குறிதான விடத்தன [வினையால் அணையும்பெயர். கு. 286]
 { உண்ணாதனவாகவிடத்தன. [வினமுற்ற வினைஎச்சம் ஆபற்ற. கு. 351.]

உண்ணுகுறிதான. [எதிர்மறைப பெயர்எச்சம். கு. 340.]
 உண்ணுக்கிடத்தன. [உண்ணிடத்தன. கு. 343.]

172. EXCEPTION TO (165.): FINAL ■ SHORTENED ■ POETRY.

[நிலைமொழிக்கு எய்தாதது எய்துவித்தல்.]

களஉ. குறியதன் கீழ் ஆக் குறுகலும், அதனோ

டுகரம் ஏற்றலும், இயல்பும் ஆந் தூக்கின்.

[வி. 41.]

[குற்றெழுத்தின் கீழ் (நின்ற) ஆகாரம் குறுகலும், அக்குறுகலுடனே ■-ஈரம் பெறுதலும், (அவ்விரண்டும் இன்றித்தன்) இயல்பின் நின்றலும், ஆகிய மூன்று விதியும் பெறுஞ் செய்யுட்கண்.]

(உ-ம்.) “நிலை கீழ் ■-ஈரம்.” ..... ■-ஈரம் (குறுகல்.)
 களவு. .... களவு. (குறுகலோடு உ பெற்றத.)
 “நிலை களவிற்கு வெண்மை மென்மை.” (இயல்பு)

§ அ. இகரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

173. EXCEPTION TO (165): SPECIAL RULE REGARDING அன்றி, இன்றி.

[இகர இற்று வினை எச்சக்குறிப்பிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல். முன்வரும் வல்லினத்திற்கு எய்தியது விலக்கல்.]

களந். அன்றி, இன்றி என் வினை எஞ் சிகரந்

தொடர்பினுள் உகரம் ஆய்வரின் இயல்பே.

[“அன்றி,” “இன்றி” என்னும் வினையெச்ச (க்குறிப்புச்சொல்லினது-
ஈற்று) இகரஞ் செய்யுட்கண் உகரமாய் வரும்ஆயில் (க, ச, த, பக்கன்
பொது விதியான் மிகாது) இயல்பாம்.](உ-ம்.) “கண்ணுபோலி.”..... காக், அன்றி.
“விண்ணிறப்பெயப்பின்”..... விண், இன்றி.

174. EXCEPTION TO (165) SPECIAL RULE REGARDING நாழி AND உரி.

[எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுகின்றது.]

களசு. உரிவரி னாழியின் ஈற்றுயிர் மெய்கெட,

மருவும் டகரம்; உரியின் வழியே

உயிர் மெய் ஆம், ஏற்பன வரினே.

[உரி (என்னும் அளவுப்பெயர்) வரின், நாழி (என்னும் அளவுப்பெயரி)
னது ஈற்றுயிர்மெய் கெட அவ்வழி டகர ஒன்று வரும்; உரி (என்னும் அள
வுப்பெயரின்) பின் உயிர்மெய் வரும்; (அவ்வயிர்மெய் வருதற்கு)
ஏற்ற (வருமொழிகள்) வரும்ஆயின்.](உ-ம்.) 1. நாழி + உரி = உரிநாழி [நாழி என இக்காலத்து வழங்கும்.]
2. உரி + உப்பு = உரிப உப்பு.

175. EXCEPTION TO (165.) SPECIAL RULE REGARDING புளி, ஸ்வாசம்.

[எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி.]

களந். சுவைப்புளி முன்னுண் மென்மையுந் தோன்றும்.

[வி. 161.]

[புளி (என்னும் மாரும் பழமும் அன்றி, அறு) சுவையுள் ஒன்றை
(உணர்த்தும் பெயர்) முன் (வரும் வல்லினம் மிகுதலே அன்றி அவந்
திற்கு) இனம் ஆய மெல்லினமும் (ஒரோவழி) மிகும்.](உ-ம்.) புளி + ஈ = புளிக்கறி.
புளி + சுவை = புளிகுசுவை.

176. EXCEPTION TO (165.): இ. AT THE END OF IMPERSONAL NOUNS, BEFORE STRONG LETTERS.

[எய்தியது ஒருபக்கம் விலக்கல்.]

களக. அல்வழி இஹ முன்னர் ஆயின்
இயல்பு' மிகலும், விகற்பமும் ஆகும்.

[கர ஐகார ஈற்று (அஃறிணைப் பெயர்) முன் (வல்லினம் அல்வழிக்
ண்வரும்) ஆயின் இயல்பாயும், (பொதுவிதியான்) மிகுந்தும், (ஒன்றற்
கே ஒருகால்) மிகாதும் (ஒருகால்) மிகுந்தும் புணரும்.]

- (உ-ம்.) 1. பருத்தி + குறித = பருத்தி குறித. } [இயல்பாயின.]
யானை + குறித = யானை குறித.
2. ஆடி + திங்கை = ஆடித்திங்கை, } [மிகுகள்.]
செத்தினை + திங்கை = செத்தினைத்திங்கை.
3. செரி + குறித = செரி குறித, செரிக்குறித. } [விகற்பத்தன.]
தினை + குறித = தினை குறித, தினைக்குறித.

ஓ' கூ. ஈகாரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

177. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGULATIONS + பீ.

[குறாகும் என்று எய்தாதது எய்துவதில்லை. வல்லினத்திற்கு எய்தியது பிறழா
மற் காத்தல்.]

களள. ஆமுன் பகரஈ அனைத்தும்வரக் குறாகு
மேலன அல்வழி இயல்பா கும்மே.

[ஆ (என்னும் பெயர்) முன் (நின்ற) பகர ஈகாரம் இருவழியும் காற்க
ணங்களும் வரில் குறாகும்; குறாகி, விதி இகர ஈருகநின்ற அதன்மேல்
வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் (மேலேச் சூத்திரத்துட் கூறிய விதி மூன்
றனுள்) இயல்பைப்பெறும்.]

- (உ-ம்.) ஆ + ஈ = ஆயி. } அல்வழி.
ஆயி + அரித = ஆயியரித. }
ஆயி + குறித = ஆயிக்குறித வேறணை.

[பகரஈ என்பது இடக்கரடக்கல். கு. 17 காண்க.]

178. EXCEPTION III (165.): SPECIAL RULE REGARDING பீ, சீ, மீ.

கஎஅ. பவந, நீ, மீ, முன்னர் அவ்வழி

இயல்பாம்; வலிமெலி மிகலும் ஆ' மிக்கே.

[பகர ஒற்றை ஊர்ந்து நின்ற ஈகார ஈற்றிடக்கார்ப்பெயரும், சீ (என்னு முன்னிலை ஒருமைப் பொதுப்பெயரும்,) ி (என்னும் மேலாய பண்பையும், அப்பண்பாகுபெயராய் மேல் ஆய இடமுதலியவற்றையும் உணர்த்தி நிற்கும் பவபொருள் ஒருசொல்லும் நிற்க, இவற்றின் முன் (வரும் வல்லினம்) அவ்வழிக்கண் இயல்பாம்; (இங்ஙனம் புணரும்) மீ (என்னும் சொற்குமுன் அவ்வழிக்கண்) வல்லெழுத்து மிகலும் ஆம், மெல்லெழுத்து மிகலும் ஆம்.]

- (உ-ம்.) 1. பீ + குறித = பீகுறித. } [இயல்பாவின்]
                   சீ + குறியை = சீகுறியை.
                   மீ + கண் = மீகண்.
                   2. மீ + கூற்ற = மீக்கூற்ற. } [மிக்கை.]
                   மீ + தோல் = மீத்தோல்.

§ 10. உகரஈற்றச் சிலசொற்கள்.

179. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN உ.

[முற்றுக்கர வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு.]

கஎக். மூன்றூ றுருபெண், வினைத்தொகை சுட்டி'

றாகும் உகர முன்னர் இயல்பாம்.

[வி. 27.]

[(முற்றுக்கரவீற்று) மூன்றும் உருபே, ஆறும் உருபே, (இயல்பாயும், கருமாயும் வரும்) என்னே, வினைத்தொகையே, சுட்டுப்பெயரே, என்னும் இவற்றின்முன் (வரும் வல்லினம்) இயல்பாம்.]

- (உ-ம்.) 1. சாதலோடி கொண்டான். } மூன்றும் வேற்றமை.]
                   2. மூத்தகை கூட. } ஆறும் வேற்றமை.]
                   3. அழ புவி. } இயல்பாய வந்த எண்.]
                   4. இந் செவி. } வினாத்தால் வந்த எண்.]
                   5. பிசேறு. } வினைத்தொகை.]
                   6. சுட்டெழுத்து. } சுட்டுப்பெயர் அகவழி.]
                   7. அது கொண்டான். } சுட்டுப்பெயர் வேற்றமை.]

180. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING

அது BEFORE அன்று IN PHLET.

கடி0. அதுமுன் வரும் அன் றுனரந் தூக்கின்.

[அது என்னும் சுட்டுப்பெயர்முன்வரும் அன்று என்னும் வினைக்குறிப் புச்சொல் முதல் நீளஞ் செய்யுளகத்து.]

(உ-ம்.) அ + அது = அந்அது.

181. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ IN UNINFLECTED

COMBINATION

[குற்றியனுகரவீற்றன் சீலவற்றிற்கு.]

கடி1. வன்றொடர் அல்லன முன் மிகா, அல்வழி.

[வி. 27.]

[வன்றொடர் ஒழிந்த ஐந்தன் (பகுதிக் குற்றுகர ஈற்றின்) முன்னும் (வரும் வல்லினம்) மிகா, அல்வழிக்கண்.]

(உ-ம்.)	■	+ அது	=	ஈது	[செய்தொடர்.]
	எகரு	+ சிறித	=	எகரு சிறித.	[ஆய்த்தொடர்.]
	ஈரு	+ சிறித	=	ஈரு சிறித.	[உய்த்தொடர்.]
	ஈரு	+ பெரித	=	ஈரு பெரித.	[மெய்தொடர்.]
	ஈரு	+ சிறித	=	ஈரு சிறித.	[இடைத்தொடர்.]

[கு. 94 காண்க.]

182. SHORTENED உ IN INFLECTED COMBINATION.

[இதவும் அது.]

கடி2. இடைத்தொடர், ஆய்த்த தொடர், ஒற் றிடையின் மிகாநெடில், உயிர்த்தொடர் முன் மிகா வேற்றுமை.

[வி. 27.]

[இடைத்தொடர் (முன்னும்), ஆய்த்தொடர் (முன்னும்), ஒற்றிடை யே மிகாதநெடிற்றொடர் (முன்னும்), உயிர்த்தொடர் முன்(னும்), (வரும் வல்லினம்) மிகா வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.)	ஈரு	+ அமை	=	ஈரு அமை.	[இடைத்தொடர்.]
	எகரு	+ அமை	=	எகரு அமை.	[ஆய்த்தொடர்.]
	ஈரு	+ அமை	=	ஈரு அமை.	[ஒற்றிடையில் மிகாதநெடிற்றொடர்.]
	ஈரு	+ பெருமை	=	ஈரு பெருமை.	[உயிர்த்தொடர்.]

[கு. 91 காண்க.]

183. EXCEPTION 11 (165.): SHORTENED உ IN THE TERMINATIONS டி, தி, THE
 FOLLOWING WORD QUALIFIES THE LATTER, AND THE SONANT IS ELIMINATED
 AND SO CHANGED INTO A BURD.

[புறனடையும் சிறப்புவிதியும்.]

கடிந். நெழிலோ டியிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுள்
 ட,ற ஒற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

[வி. 26. 68.]

[நெழிறொடர்க் குற்றுகரசற்று மொழிகளுள்ளும், உயிர்த்தொடர்க் கு
 ற்றுகரசற்று மொழிகளுள்ளும், ஆவ்வுகரப் பற்றுக்கோடாகிய வல்லெழு
 த்துஆறனுள்) டகார நகாரமான இரண்டொற்றும், பெரும்பாலும், வேற்
 றுமைக்கண் இரட்டும்.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால். } வேற்றுமை.
 பாற + செவி = பாறச்செவி. }

காடு + அரண் = காட்டரண், [அவ்வறிதும்.]
 காடு + அகம் = காடகம். [இயல்பு]

184. EXCEPTIONS TO (165.): A FEW WORDS ENDING IN SHORTENED உ,
 AFTER A SOFT CONSONANT.

[மென்றொடர்க் குற்றுகரவீற்று மொழிகள்.]

கடிசு. மென்றொடர் மொழியுள் சிலவேற் றுமையில்
 தம்இன வன்றொடர்; ஆகா மன்னே.

[வி. 26.]

[மென்றொடர் (க்குற்றுகர) மொழிகளுள் சிலவேற்றுமைக்கண் தமக்கு
 னும் ஆன வன்றொடர் ஆதலே ஒழிந்தன பெரும்பால்.]

- (உ-ம்.) 1. குரங்கு + தால் = குரங்குதால்.
 2. கழஞ்சு + கோல் = கழஞ்சுகோல்.
 3. எண்கு + குட்டி = எட்டுக்குட்டி.
 4. மருத்த + ன் = மருத்தம்பை.
 5. கருப்பு + வில் = கருப்புவில்.
 6. கன்ற + ஆ = கன்றா.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

185. EXCEPTION TO (165.): FINAL SHORTENED உ. INDICATING

கடிநு. ஐயீற் றுடைக்குற் றுகரமும் உளவே.

[வி. 26.]

[ஐ (காரச் சாரியையை) இறுதியிலே பெற்று வரும் (மென்றொடர்க், குற்றுகர மொழிகளும் சில உள.)]

(உ-ம்.) பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்.
இனற + தினம் = இனறத்தினம்.
அனற + கூவி = அநறைக்கூவி.

186. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN SHORTENED உ. INDICATING
POINTS OF THE COMPASS.

[குற்றுகரவீற்றுற் றிசைப்பெயர்க்கு.]

கடிநு. திசையொடு திசையும், பிறவுஞ் சேரின்,
நிலை ஈற் றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்,
றகரம் ன,ல,வாய்த் திரிதலும் ஆம்பிற.

[வி. 160.]

[திசைச்சொல்லோடு திசைச்சொல்லும், பிறசொல்லும் புணரும் இடத்து, நிலைமொழி ஈற்றின்நின்ற உயிர்மெய்யும், (அதன்மேல் நின்ற) ககர ஒற்றுங் கெடுதலும், (அங்ஙனம் நின்ற) றகர ஒற்று னகர ஒற்றாயும், லகர ஒற்றாயுந் திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) வடக்கு } + மெக்கு = { வடமெக்கு.
மேற்கு } தென்குக்கு.

வடக்கு + திசை = வடதிசை.
மேற்கு + திசை = மேற்கிசை, மேல்திசை.

மேல்திசை, மேற்கிசை, கிழக்கு } எனவும் வரும்.
வடக்கி, வடக்குமேல், மேற்குமேல் }

187. **EXAMPLE TO (165): SPECIAL REGARDING தெங்கு FOLLOWED BY காய்.**

[தெங்கு என்னும் பெயர்க்கு.]

கடிஎ. தெங்கு நீண் டிற்றயிர் மெய்கெடுங், காய் வரின்.

[வி. 161.]

[காய் என்னும்சொல் வரும்ஆயின், தெங்கு என்னும் நிலைமொழி முதல் நீண்டு ஈற்றயிர் மெய்கெடும்.]

(உ-ம்.) தெங்கு + காய் = தெங்காய்.

188. **NOUNS OF NUMBER WHEN FORMED INTO எண்முதல்.**

[ஒன்றுமுதல் எட்டிற்கு எண்ணப்பெயர்களுக்குச் சிறப்பித்தி.]

கடிஅ. எண்ணிறை, அளவும், பிறவும் எய்தின்
ஒன்று முதல், எட் டீரும் எண்ணுள்
முதல்ஈர் எண்முத னீளு'மூன் றுறேழ்
குறுகும் ஆறேழ் அல்ல வற்றின்
ஈற்றயிர் மெய்யும் ஏழன் உயிரும்
ஏகும் ஏற்புழி, என்மனார் புலவர்.

[வி. 159.]

[எண்ணப்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும் வரின் (நிலைமொழி ஆகநின்ற) ஒன்றுமுதல் எட்டிற்கும் எண்களுள்⁽¹⁾ முதற்கண்ணவாய் ஒன்று இரண்டு என்னும் இரண்டெண்ணும், முதல் நீளும்; ⁽²⁾மூன்றும், ஆறும், ஏழும் முதல்குறையும்; ⁽³⁾ஆறும், ஏழும், அல்லாத ஆறெண்களின் ஈற்றயிர்மெய்யும், ⁽⁴⁾ஏழு என்னும் எண்ணீற்றயிருங் கெடும்; ஏற்கும் இடங்களின் என்று சொல்லுவார் புலவர்.]

- (உ-ம்.) 1. ஒன்று: ஒ'ஆயிரம், ஒ'சுழற்சு, ஒ'சுலம், ஒ'மரம்.
இரண்டு: ஈ'ஆயிரம், ஈ'சுழற்சு, ஈ'சுலம், ஈ'மரம்.
2. மூன்று: மூ'ப்பத, மூ'சுழற்சு, மூ'சுலம், மூ'மரம்.
ஆறு: அ'மபத, அ'சுழற்சு, அ'சுலம், அ'மரம்.
ஏழு: எ'சுழற்சு, எ'சுலம், எ'மரம்.
3. கு. 189.—193 காண்க.
4. ஏழு: ஏ'சுடல்.

இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம், எட்டுபொருள், எண்கள் எகும்.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

189. EXCEPTION TO (165) AND SUPPLEMENTAL TO (188.):

REGARDING ஒன்று AND இரண்டு.

[இதுவும் அதி.]

கடிசு. ஒன்றன் புள்ளி ரகரம் ஆக,—

இரண்டன் ஒற்றியிர் ஏக,—உவ் வருமே.

[வி. 159.]

[(மேற்கூறிய நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து ஈற்றியிர்மெய் ஏகம் என்றமையான், இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற ஒன்றென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒற்று, ரகர ஒற்றாக; இரண்டென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒற்று (ம் ரகரத்தை ஊர்ந்துநின்ற அகர உயிருங்) கெட, (அவ்விரண்டு ரகரத்தின் மேலும்) உகரம்வருமீ.]

(உ-ம்) ஓஊ ... .. ஓஊ, ஓஓ, ஓஓ, ஓஓ.

இரண்டி. .... இரீ, ரீரீ, இரீ.

190. EXCEPTION TO (165) AND SUPPLEMENTAL TO (188).

REGARDING மூன்று.

ககூ. மூன்றன் உறுப்பழிவும் வந்ததும் ஆகும்.

[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற மூன்றென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒற்றுக் கெடுதலும், வரும் ஒற்றாகத்திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்) மூஊ .... ஓ, ஓ

மூவிடம். மூஈஈஈ..... ஓபபத மூமொழி.

191. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188).

REGARDING நான்கு.

ககூக. நான்கன் மெய்யே ல,ற,ஆ கும்மே.

[வி. 159]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய் கெட (சூ. 188.) நின்ற நான்கென்னும் எண்ணினது (னகர) ஒற்று லகர ஒற்றையும், நகர ஒற்றையுந்திரியும்.)

(உ-ம்.) லஈஈஈ..... லஈ, லஈ.

192. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188.):
REGARDING கீந்து.

ககூஉ. ஐந்தன் ஒற் றடைவதும், இனமுங், கேடும்.

[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற) ஐந்தென்னும் எண்ணினது (நகர) ஒற்று வரும் ஒற்றாகியும், அதற் கினம் ஆகியுங், கெட்டிம் முடிவதாம்.]

(உ-ம்.) ஐம்மொற்ற. ஐவ்வணம்.
ஐக்கலம். ஐக்கழஞ்சு.
ஐயம்பு. ஐயொன்ற.

193. EXCEPTION TO (165.) AND SUPPLEMENTAL TO (188.):
எட்டு MAKES எண்.

ககூகூ. எட்டன் உடம்புணவ் வாகும் என்ப.

[வி. 159.]

[(நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட (சூ. 188.) நின்ற) எட்டென்னும் எண்ணினது (டகர) ஒற்று ணகர ஒற்றாகும், என்று சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.) எண்பது, எண்ணும், எண்கலம்.

-உ-

194. EXCEPTION TO (165.): ஒன்பது BEFORE பத்து AND தது.

[ஒன்பது என்னும் எண்ணுப்பெயர்க்கு எய்தாதது எய்துவித்தல்.]

ககூசு. ஒன்பா னொடுபத்து, நூறும் ஒன்றின்

முன்னதின் ஏனைய முரணி ஒவ்வொடு

தகர நிறீஇப், பஃ தகற்றி, னவ்வை

நிரலே, ண, ள வாத் திரிப்பது நெறியே.

[வி. 159.]

[ஒன்பதுடனே பத்தென்பதும், நூறென்பதும், வந்து புணரும் ஆயின் (அந்நிலைமொழி வருமொழிகளுள்) முன்னதாகிய (நிலைமொழியினின் றும்) ஏனையருமொழியாகிய பத்தையும், நூற்றையும், (நிரனிறை யானே நூறெனவும் ஆயிரம் எனவுந்) திரித்து, (நிலைமொழிக்கு முதற்கண்)

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

ஒகர உயிரோடு தகர மெய்யை (அதற்காதாரம் ஆக) நிறுத்தி, அந்நிலை மொழி இறுதிக்கண் பஃதைக்கெடுத்து, (அம்மொழிமுதற்கயல் நின்ற) னகர ஒற்றை முறையே ணகர ஒற்றாயும், னகர ஒற்றாயுந் திரிப்பது முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) ஒன்பது { + பத்து = (1.) ஒன்பது தர, (2.) தொன்பது தர.
 + ஐ = (1.) ஒன்பது ஆயிரம், (2.) தொன்பது ஆயிரம்.
 (3.) தொன் ஐ, (4.) தொன் தர, (5.) தொன்னுற.
 (3.) தொன் ஆயிரம், (4.) தொன் ஆயிரம், (5.) தொன்னாயிரம்.

195. EXCEPTION TO (165.): பத்து AFTER NUMERALS.

ககக. முதல் இரு நான்காஃ. எண் முனர்ப் பத்தின்
 இடை ஒற் றேகல், ஆய்தம் ஆகல்,
 இரு விதியும் ஏற்கும் என்ப.

[வி. 159.]

[ஒன்று முதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும் (வரும்) பத்தென்னும் எண்ணிடை நின்ற (தகர) ஒற்று (ஒருகாற்) கெடுதலும், (ஒருகால் இடையே தகரநின்ற நிலைக்களத்து அதுகெட்) ஆய்தம் வருதலும், என்னும் இவ்விரண்டு விதியையும் ஏற்கும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) ஒருபது, ஒரு பகித. &c.

196. EXCEPTION TO (165.): 10, 20, &c., WITH UNITS FOLLOWING THEM.

ககக. ஒருபஃ தாதிமுன் ஒன்று முதல் ஒன்பான்
 எண்ணும், அவை ஊர் பிறவும், எய்தின்
 ஆய்தம் அழிய ஆண் டாகுந் தவ்வே.

[வி. 159.]

[ஒருபஃதாதி (ஆய எட்டெண்களின்) முன்னும் ஒன்றாதி ஒன்பதென்னும், அவை ஊர்ந்த பிறவும், வந்துபுணரும் ஆயின் ஆய்தங்கெட அந்நிலைக் களத்து (இயல்பாய்) தகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒருபதொன்று,
 இருபத்தொன்று, இருபத்தொன்றாய்.
 மூப்பத்தொன்று, மூப்பத்தொன்றாய்.

197. EXCEPTION TO (165.): TEN FOLLOWED BY DIGITS, &c., TAKES

இன் OR இற்று.

கக௭. ஒன்றுமுதல் ஈர்ஐந் தாயிரங், கோடி
எண்ணிறை, அளவும், பிற,வரில் பத்தின்
ஈற்றுயிர் மெய் கெடுத் தின்னும், இற்றும்,
ஏற்ப தேற்கும்; ஒன்பதும் இனைத்தே.

[வி. 159.]

[ஒன்றுமுதல் ஆகிய பத்தும், ஆயிரமுங், கோடியும் என்னும் எண்ணுப்
பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வந்து புண
ருமாயின் (நிலைமொழிஆகிய) பத்தென்னும் எண்ணினது ஈற்றுயிர்மெய்
யைக் கெடுத்து, (அந்நிலைக்களத்து) இன்சாரியை எனும், இற்றுச்சாரியை
எனும் ஆண்டைக்கேற்பதேற்று நிற்கும்; ஒன்பதென்னும் நிலைமொழியும்
இங்ஙனம் விதந்த எண்ணிப்பெயர்வந்து புணரும் ஆயின் இன் எனும்,
இற்றேனும், ஆண்டைக் கேற்பதேற்று நிற்குபதும்.]

(உ-ம்.) பதினென்ற, பதினென்ற, பதினெட்டங்.
ஒன்பதனுயிர், ஒன்பதிறெடுத்த.

198. EXCEPTION TO (165.): TEN AND TWO=பன்னிரண்டு.

கக௮. இரண்டு முன்வரில் பத்தின் ஈற்றுயிர்மெய்
கரந்திட ஒற்றுனவ் வாகும் என்ப.

[வி. 159.]

[இரண்டென்பது வரில் பத்தென்னும் நிலைமொழியினது ஈற்றுயிர்
மெய்கெடத்தகர ஒற்றுனகர ஒற்றாகத்திரியும் என்று சொல்லுவர் (புல
வர்.)]

(உ-ம்.) பத்த + இரண்டு = பன்னிரண்டு.

199. EXCEPTION TO (165.): NUMERALS REPEATED, DISTRIBUTIVES.

கக௯. ஒன்ப தொழித்த எண் ஒன்பதும் இரட்டில்
முன்னதின் முன் அல ஓட உயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

[வி. 159.]

[ஒன்பது (என்னும் பத) ஒன்றையும்) ஒழித்து நின்ற (ஒன்றாகி பத்தி
றான) எண் ஒன்பதையும் இரட்டித்துக்கூறின், (நிலைமொழி) முதலெ

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

முத்தொன்று நிற்க அல்லன எல்லாங்கெட, உயிர் (முதலான எண்) வரின்
வகர ஒற்று, மெய் (முதலான எண்) வரின் அவ்வந்த ஒற்று மிகுதல், மு
றைமை (ஆம்.)]

(உ-ம) ஒவ்வொன்று, இவ்வீரனடி, ஐவ்வைதது, அவ்வாறு.
மும்மூன்று, நனனானகு.
எவ்வேழு, எவ்வெட்டி.
பப்பத்த

§ கக. ஊகாரஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

200. EXCEPTION TO (165.): NAMES OF FLOWERS.

உ00. பூப்பெயர் முன் இன மென்மையுந் தோன்றும்.

[வி. 119.]

[பூ என்னும் (பலபொருட்) பெயர்ச்சொல் முன் (வல்லினம் வரின்
பொதுவிதியான் க,சத,ப மிகுதலே அன்றி,) அவற்றிற்கினம் ஆகிய மெல்
லொற்றுகளும் மிகும்.]

(உ-ம) பூ + கொடி = பூகொடி. } இன மென்மை தோன்றியது.
பூ + சேலை = பூசேலை.
பூ + தடம் = பூதடம்.
பூ + பனை = பூபனை.

பூ + கொடி = பூகொடி.
பூ + சேலை = பூசேலை.

§ கஉ. ஏ,ஒ ஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

201. EXCEPTION TO (165.). ஏ AND ஒ FINALS.

உ0க. இடைச்சொல் ஏ,ஒ முன் வளி இயல்பே.

[வி. 27.]

[இடைச்சொல் ஆய,(ஆறு) வகாரத்தின் முன்னும், (எட்டி) ஓகாரத்தின்
முன்னும், வல்லினம் (வருமாயின் பொதுவிதியான் மிகாது) இயல்பாம்.]

(உ-ம.) அவனே கொண்டான்.
அவனே கொண்டன்.

§ கந. ஐகார சுற்றுச்சிலசொற்கள்.

202. EXCEPTION TO (165.): AND SPECIAL RULE REGARDING FINAL ஐ.

உ௦௨. வேற்றுமை ஆயின் ஐகான் இறுமொழி
சுற்றழி வோடும் அம் ஏற்பவும் உளவே.
§. 161.]

[ஐகார சுற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண் வரும் ஆயின், இறுதி ஐகாரங்
கெடாது, அம்முச் சாரியை பெற்றுமுடிவனவும்; ஐகாரங்கெட்டு, அம்
முச்சாரியை பெற்று முடிவனவும் சிலஉள ஆம்.]

(உ-ம்.) 1. புண்ணை + காணல் = புண்ணைக்காணல்.
2. தாழை + காய் = தாழைக்காய்.

203. EXCEPTION TO (165.): THE WORD பனை IN COMBINATION.

உ௦௩. பனை முன்
கொடி வரின் மிகலும், வலிவரின் ஐபோய்
அம்முந், திரள்வரின் உறழ்வும், அட்டின்
கட்டநீர் ளலும் வேற்றுமை.

[பனை (என்னும் பெயர்) முன் கொடி (என்னும் பெயர்) வரும் ஆயின்,
வந்தது மிகுதலும்; க, ச, த, பக்கள் வரின் (நிலைமொழி சுற்று) ஐகாரங்
கெட்டு, அம்பெறுதலும்; திரள் (என்னும் பெயர்) வரும் ஆயின் வந்தது
மிகுந்தும், தம்முள் உறழ்தலும்; அட்டு (என்னும் பெயர்) வரும் ஆயின்
ஐகாரங் கெட, வருமொழி அகரம் ஆகாரம் ஆதலும், ஆம்வேற்றுமைக்
கண்.]

(உ-ம்.) 1. பனை + கொடி = பனைக்கொடி.
2. பனை + காய் = பனைக்காய், பனைஞ்செறம்பு, பனைதான், பனைப்பழம்.
பனை + திரள் = பனைத்திரள்.
பனை + அட்டு = பனைட்டு.

உயிர்த்துப்புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

~~~~~

§ க. மெய்யீற்றின் முன்உயிர்.

204. NATURAL COMBINATION: GENERAL RULE.

[மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வந்து புணரும் ஆறு.]

உ0௪. உடல்மேல் உயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

[வி. 19]

[(நிலமொழி ஈற்றில் நின்ற) மெய்யின்மேல் (வருமொழிமுதல்) உயிர் வந்து ஒன்றுபட்டு இணங்கி நிற்பது இயல்புப் புணர்ச்சியே ஆம்.]

(உ-ம்.) தோறல் + அழகன் = தோன்றலழகன். [அழகறி]
கேள் + எந்தான் = கேட்கெந்தான். [கேற்றமை.]

205. EXCEPTION TO (204.): CONSONANTS AFTER A SHORT MONOSYLLABIC WORD.

[எய்தியதன்மேற் கிறப்பு வீதி.]

உ0௫. தனிக் குறில் முன் ஒற்று யிர்வரின் இரட்டும்.

[வி. 29.]

[தனிக் குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்து நிற்கும்.]

(உ-ம்.) மன் + அரிது = மண்ணரிது. [அல்வறி.]
பொன் + ஒளி = பொன்னொளி. [கேற்றமை.]

§ ௨. மெய்யீற்றின் முன்மெய்.

206. ய் AFTER A CONSONANT; A DOUBTFUL RULE.

[ய ஒழிந்த பத்துமெய்முன் வரும் யகரத்திற்கு.]

௨0௬. தன் ஒழி மெய்முன் யவ்வரின் இகரந்

துன்னும் என்று, துணிநரும் உளரே.

[யகரத்தன்னை ஒழிந்த (ஞ, ண, ந, ம, ன, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் பத்து) மெய்முன்னும் வந்தால், தன்முன் இகரச்சாரியை பொருந்தும் என்று அரி திற்கொள்வாருஞ் சிலர் உள்ர்.]

(உ-ம்.) மண் + ய் து = மண்ணியாது.

207. CERTAIN VERBAL NOUNS AND IMPERATIVES TAKE உ.

[முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கும் ஏவலுக்கும்.]

௨0௭. ஞ, ண, ந, ம, ல, வ, ள, ன ஒற்றித் தொழிற்பெயர்,

ஏவல் வினை, நனி யவ்வன் மெய்வரின்

உவ்வுறும்; ஏவல் உறாசில சில்வழி.

[(ய, ர முக்களை ஒழிந்த) எட்டொற்றும் இறுதி ஆகும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரும், ஏவல்வினையும், (மேல்விதத்த) யகரம் ஒழிந்த மெய்வரும் ஆயின் பெரும்பாலும் உகரச்சாரியை இறுதிக்கண் பொருந்தும்; சில ஏவல்வினை அவ்வுகரச் சாரியையைப் பொருந்தா, சில இடங்களின்.]

(உ-ம்.) 1. தி.உ { + கடித = தி.உகடித. [அவ்வதி.]
+ கடுமை = தி.உகடுமை. [வேற்றுமை.]

2. உன் + சாதத = உன்னுசாதத.

பல், பல்லு; கல், கல்லு; வாழ், வாழ்வு,
என்பனவும் இவைபோலவனவும் வரும்.

208. CERTAIN RADICAL VERBALS IN ந்.

[நகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்குச் சிறப்பு விதி.]

௨0௮. நவ்விறு தொழிற்பெயர்க் கவ்வும் ஆம் வேற்றுமை.

[நகரம் இறுதிஆகும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கு (உகரச்சாரியையே அன்றி) அகரச்சாரியையும் ஆம், வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) பொருக + கடுமை = பொருககடுமை, பொருகக்கடுமை.

§ ௩. ண, ன ஈற்றுச்சொற்கள்.

209. ண AND ன CHANGED INTO ட் AND ற்: SPECIAL RULE.

[ணகர னகரங்கள் புணரும் விதம்.]

உ0௯. ண, ன வல் லினம்வரட் ட, ற வும்; பிற வரின்

இயல்பும் ஆகும், வேற்றுமைக் கல்வழிக்

கூனைத்து மெய் வரின்னும் இயல்பா கும்மே.

[வி. 34. 35. 37. 38.]

[ணகார னகாரங்கள் வேற்றுமைக்கண் வல்லினம் வந்தால் முறையே டகாரமும், றகாரமும் ஆம், மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் இயல்பாம். அல்வழிக்கண் முவினம்வந்தாலும் இயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) சிறகண் + களிற்று = சிறகட்களிற்று.
பேர்அழக்கண் + பேதை = பேர் அழக்கட்பேதை. [வேற்றுமைவழி.]
பொன் + தட்டு = பொற்றட்டு.

(2.) மண் } + சீட்சி, வன்மை. இயல்பு, வேற்றுமைவழி.
பொன். }

(3.) மண் } + கடிது, சீண்டது, வலிது. [இயல்பு, அல்வழி:]
பொன். }

210. EXCEPTION TO (209.): ண AND ன DROPPED BEFORE ற்.

[அவ்விரண்டிற்றுள் ஒரு சார்பினவற்றிற்கு எப்பியது விலக்கி, பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.]

உ௧0. குறில் அணை வில்லா ண, னக்கள் வந்த

நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

[வி. 40.]

[(சுனிக்) குறில் (ஒன்றனையும்) ஒழிந்து (ஒருமொழி தொடர்மொழிக ளோச்) சார்ந்த ணகார னகாரங்கள் (வருமொழிக்கு முதலாக) வந்த நகரம் (மயக்கவிதி இன்மையில்) திரிந்த இடத்து (இயல்பாகாது), கெடுதலைப் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) (1.) டுண் + { ஈற்று = டுண்ணுற்று
ஈன்மை = டுண்ணன்மை.

(2.) பயன் + { ஈற்று = பயன்னுற்று
ஈன்மை = பயன்னன்மை.

211. EXCEPTION TO (209.): CERTAIN NOUNS IN ன்.

[னகர இற்றுள்ளே சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கலும் பிறிதுவிதி வகுத்தலும்.]

உகக. சாதி, குழுஉப், பரண், கவண், பெயர் இறுதி
இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண், சாண், பிற
டவா கலும்ஆம் அல்வழி யும்மே.

[சாதி (பற்றியும்), திரள் (பற்றியும், வரும் பெயர்களும்,) பரண், கவண் என்னும் பெயர்களும் ஆனவற்றின் இறுதி (னகரம்) வேற்றுமைக்கண்ணும் (வல்லினம்வந்தால்) இயல்பாம்; (எண்ணல் அளவை அன்றி) உணவிற்குரிய (எள்ளின் திரிசொல் ஆய) எண் (என்னும் பெயருஞ், சாண் (என்னும் நீட்டல் அளவைப் பெயரும், வல்லெழுத்துகள்வரில் திரிந்து) டகரம் ஆகலும் பொருந்தும் அல்வழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம்.) உமண் + குடி = உமண்குடி.

பரண் + கால் = பரண்கால்.

கவண் + கால் = கவண்கால்.

■ + கடித = எட்கடித [என்கடித ரு, 208.]

■ + சேல் = சரட்சேல். [சரண்சேல்]

212. EXCEPTION TO (208.): CERTAIN NOUNS IN ன்.

[ன இற்றுச்சாதிப்பெயர்க்கு எய்தியது விலக்கி, பிறிதுவிதி வகுத்தல்.]

உகஉ. னன்கான் கிளைப்பெயர் இயல்பும், அன்கான்
அடைவும் ஆகும், வேற்றுமைப் பொருட்கே.

[னகர (சுற்றுச்) சாதிப்பெயர் (வல்லினம் வர சுறு திரியாது) இயல்பா தலும், அகர (ச்சாரியை) பெறுதலும் ஆம், வேற்றுமைப்பொருட் (புணர்ச்சி) கண்.]

(உ-ம்.) எயின் + குடி = எயின்குடி, எயின்குடி.

213. EXCEPTION TO (208.): THE WHEN மீன்.

[மீன் என்னும் மொழியைப் பற்றிய நிறப்புவிதி.]

உகக. மீன்றவ் வொடுபொருடும், வேற்றுமை வழியே.

[மீன் (என்னும் மொழிஇறுதி னகரம்) வேற்றுமைக்கண் (வல்லெழுத்து வரின்) நகரத்தோடு உழந்து வரும்.]

(உ-ம்.) மீன் + ■ = மீன்கண், மீன்கண்.

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யிற்றுப்புணரியல்.

■■■ EXCEPTION TO (208.): THE ~~THAN~~ தேன்.

[தேன் என்னும் மொழியைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

உகசு. தேன் மொழி மெய் வரின் இயல்பு' மென்மை
மேவின் இறுதி அழிவும், வலிவரின்
ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலும் ஆம், இருவழி.

[தேன் (என்னும்) சொல் (மூலின) மெய்யும் வரின் (இறுதி னகரம்) இயல்பாதலும், மெல்லினம் வரின் அவ்விறுதி (இயல்பாதலே அன்றிக்) கெடுதலும், வல்லினம் வரின் இறுதி (இயல்பாதலே அன்றிக்) கெட வந்த வல்லினமாதல், அதற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம், இருவழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம்.) தேன் $\left\{ \begin{array}{l} + கஹ ஔ. = தேன்கஹ. தேன்ஹி. தேன்ஹி. தேன்பஹி. ஔ. \\ + கமெ = தேன்கமெ. தேன்மலிவு. \end{array} \right.$

தேன் + மொழி = தேன்மொழி.

தேன் + குழம்பு = தேன்குழம்பு, தேன்குழம்பு, தேன்குழம்பு.

215. EXCEPTION TO (208.): THE ~~WORD~~ எகின்.

உகரு. மரம் அல் எகின் மொழி இயல்பும், அகர'
மருவ வலிமெலி மிகலும் ஆகும்.

[மரம் அன்றிப் (பறவை ஆய அன்னத்தை உணர்ந்தும்) எகின் என்னும் சொல் (வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லினம்வர இறுதி) இயல்பாதலும், (இருவழியும்) அகரச் சாரியையைப்பொருந்தவரும், வல்லெழுத்தாதல், அவற்றிற்கினமாதல், மிகுதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எகின் + கரல் = எகின்கரல். [வேற்றுமை.]

எகின் + புள் = எகின்புள், எகின்புள். [அல்வழி.]

எகின் + கரல் = எகின்கரல், எகின்கரல்.

■■■. EXCEPTION TO (208.): THE ~~THAN~~ குயின், ஊன்.

[இவ்விரண்டு மொழிகளைப்பற்றிய சிறப்பு விதி.]

உகசு. குயின், ஊன் வேற்றுமைக் கண்ணும் இயல்பே.

[குயின் (என்னும்பெயரும்), ■■■ (என்னும்பெயரும், வல்லினம்வரின் அல்வழிக்கண் இயல்பாதலே அன்றி) வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) குயின்கமெ. ஊன்கமெ.

217. EXCEPTION TO (208.): THE WORDS மின், பின், பன், கன். [COMP. 207.]

[இந்த நான்கு மொழிகளைப்பற்றிய சுற்றப்பு விதி.]

உகள. மின், பின், பன், கன் றொழிற் பெயர் அனைய;

கன், அவ் வேற்று மென்மையோ டீறமும்.

[இந்நான்கு சொல்லுந் தொழிற்பெயர்போல (யவ்வல்) மெய்வரின் உகரச் சாரியையைப் பொருந்தும்; இவற்றுள், “கன்” என்னுஞ்சொல் உகரச் சாரியையே அன்றி, அகரச் சாரியையும் பெற்று, வல்லினம்வந் தால் வரும் எழுத்தாதல், அதற்கினம்ஆதல், மிகப்பெறும்.]

(உ-ம்.) மின் + கடிது = மின்னுக்கடிது.

பின் + கடிது = பின்னுக்கடிது.

பன் + கடிது = பன்னுக்கடிது.

கன் + கடிது = கன்னுக்கடிது.

கன் + தட்டு = கன்னத்தட்டு.

கன் + துக்கு = கன்னத்துக்கு, கன்னத்துக்கு.

218. EXCEPTION TO (208.): THE WORDS தன், என், நின்.

உகஅ. தன், என், என்பவற் றீற்றுநவ் வன்மையோ

) டீறமு' நின் ஈ றியல்பாம் உறவே.

[“தான்” என்பது “தன்” என்றும், (“யான்” என்பது “என்” என்றும், (வரும் விகார) மொழிகளின் ஈற்று நகரம் வல்லினம் வரின் (பொது விதியானே நகரமாய்த் திரிதலும், அவ்விதி ஏலாது) இயல்பாதலும் ஆம். (“நீ” என்பது “நின்” (என) நின்ற விகார) மொழி ஈற்று நகரம் வல்லினம் வரில் (திரியாது) இயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) தன் + பகை = தன்பகை, தற்பகை.

என் + பகை = என்பகை, எற்பகை.

நின் + பகை = நின்பகை.

§ ச. ம் ஈறு.

219. FINAL MD: GENERAL RULE.

[மகரஇறு புணருஞ் செய்கை.]

உகஊ. மவ்வீ றெற்றீழிந் துயிர்ஈ றெப்பவும்

வன்மைக க்னமாத திர்பவும் ஆகும்.

[வி. 32. 33.]

[மகர (ஈற்றுச்சொற்கள்) இறுதி மகரம் கெட (விதிஉயிர் ஈறாய் நின்று) இயல்புயிர் ஈறுபோல (உயிர்வரின் உடம்படுமெய் தோன்றவும்,) வல்ல

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

னம் வரின் அவை மிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இயல் பாகவும், புணர்வனவும், வல்லினம்வரில் கெடாது அவற்றிற்கு இனமாய்த் திரிவனவும் ஆம்.]

(உ-ம்.)	+ ஆழி = வட்டவாழி.	சாம் + கடியம் = சாங்கடியம்.
வட்டம்.	+ கடல் = வட்டகடல்.	சம் + கை = சங்கை.
	+ சேமி = வட்டசேமி.	தும் + செவி = தஞ்செவி.
	+ வாரி = வட்டவாரி.	தும் + தலை = தந்தலை.

220. EXCEPTION TO (219.): SOME WORDS IN ம்.

உஉ௦. வேற்றுமை மப்போய் வளிமெளி உறழ்வும்;
அல்வழி உயிர் இடை வரின் இயல் பும் உள.

[வேற்றுமைக்கண், மகர இறுதி கெட, (அவற்றின்முன் வரும்) வல்லின மாதல் அவற்றிற்கு இனமாதல் மிகுதலும்; அல்வழிக்கண், உயிரும் இடையினமும் வரில் கெடாது இயல்பாதலும் உள ஆம்.]

(உ-ம்.)	நனம் + கரை = நனக்கரை, நுனக்கரை.
	பழம் + சேறு = பழச்சேறு, பதஞ்சேறு.

221. EXCEPTIONS TO (219.): தும், தம், எம், நம்.

உஉ௧. நுந், தம், எம், நம், ஈற்று மவ்வரு நு, ந, வே.

[இந்நான்கு (விகார மொழிகள்) ஈற்று மகரம், மேல் வரும் நு, நக்கள் ஆகத் திரியும்.]

(உ-ம்.)	தம் + ஞான் = தஞ்ஞான்.
	தம் + தல் = தத்தல்.
	எம் + கை = எக்கை.
	நம் + ஞான் = நஞ்ஞான்.

222. EXCEPTION TO (219.): THE WORD அகம்.

உஉஉ. அக'முனர்ச் செவி, கை, வரின் இடை யனகெடும்.

[அகம் (என்னும் இடைப்பெயர்) முன்னர்ச் செவி, கை (என்னும் கிளைப்பெயர்) வரின் (நிலைமொழி இறுதிமகரம் வன்மைக் கிணமாத் திரி தலே அன்றி, அதன்) இடைநின்ற ககர (ஒற்று)ம் (அதனை ஊர்ந்த அகர உயிருங்) கெடும்.]

(உ-ம்.)	அகம் + கை = அக்கை.
	அகம் + செவி = அஞ்செவி.

223. EXCEPTION TO (219.): THE WORDS இம், கம் AND உரும். [COMP. 207.]

உஉநு. ஈமுகு, கம்மும், உருமுந், தொழிற் பெயர் மானும்,
முதலன் வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

[இம்மூன்று சொல்லும் (இருவழியும் முதனிலைத்) தொழிற் பெயர் போல (யவ்வன்மெய் வரின் உகரச் சாரியை பெற்று) முடியும்; (இவற்றுள்,) முதற் கணின்ற ஈமும், கம்மும் வேற்றுமைக்கண் (உகரச் சாரியை அன்றி) அகரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஈம் + அடிது = ஈமுகுகடிது.

ஈம் + குடம் = ஈம்குடம்.

கம் + குடம் = கம்ம்குடம்.

§ ௩. ய், ர், ழ் ஈறு.

224. FINAL ய், ர், ழ்.

[ய, ர, ழக்கள் க, ச, த பக்கனோடு புணரும் ஆறு.]

உஉசு. ய, ர, ழ முன்னர்க் க, ச, த, ப அல்வழி
இயல்பு' மிகலும் ஆகும்; வேற்றுமை
மிகலும், இனத்தோ றெழ்தலும், விதிமேல்.
[வி. 30.]

[இம்மூன்று ஈற்றின் முன்னுங் க, ச, த, பக்கள் வரின், அல்வழிக்கண், இயல்பாதலும், மிகுதலும்; வேற்றுமைக்கண், மிகுதலும், வல்லினமாதல் மெல்லினமாதல் மிகுதலும் விதி ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) வேய் + அடிது = வேய்குகடிது. மெய் + லீத்தி = மெய்க்கீத்தி.
வேர் + சிறித = வேர்சிறித. கார் + பருவம் = கார்ப்பருவம். } [அல்வழி.]
வீழ் + பெரிது = வீழ்பெரிது. கூழ் + தண்ணீர் = கூழ்த்தண்ணீர்.

(2.) ஈய் + எல் = ஈய்க்கால். வேய் + குழல் = வேய்க்குழல், வேய்க்குழல்.
தேர் + கால் = தேர்க்கால். ஆர் + கோடு = ஆர்க்கோடு, ஆர்க்கோடு. } [வேற்றுமை.]
பூழ் + எல் = பூழ்க்கால்.

225. THE WORDS தமிழ் AND தாழ்.

[இந்த இரண்டு சொற்களுக்கு எய்தாதது எய்துவிக்கிறது.]

உஉரு. தமிழ் அவ் வறவும் பெறும், வேற் றுமைக்கே
தாழ்க் கோல்வந் துறுமேல் அற்றே.

[“தமிழ்” என்னும் சொல் நாற்கணமும் வரின்
ரச் சாரியையைப் பொருந்தவும் பெறும்; “தாழ்” என்னுஞ் சொல்லுங்

II. பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

“கோல்” என்னுஞ் சொல்வந்து பொருந்துமாயின் அவ்வகரச் சாரியை யைப் பெறும்.]

(உ-ம்.)

தமிழ் +	{	அரசன்	= தமிழரசன்.
		பல்லவதளையர்	= தமிழப்பல்லவதளையர்.
		காகன்	= தமிழகாகன்.
நாழ் +	{	வளவன்	= தமிழ வளவன்.
		கோல்	= நாழக்கோல்.

226. SPECIAL RULE REGARDING THE WORD கீழ்.

உஉக. கீழின் முன் வன்மை விகற்பமும் ஆகும்.

[“கீழ்” (என்னும் சொல்) முன் (வரும்) வல்லினம் (ஒருகால் இயல்பா ளியும், ஒருகால் மிக்குமவரும்,) விகற்பத்தையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கீழ் { + குலம் = கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்.
+ சாதி = கீழ்சாதி, கீழ்ச்சாதி.

§ கூ. ல், ள், ஈ, ற்.

227. ல் AND ள் CHANGED INTO ற் AND ட், OR INTO ன் AND ண், OR UNALTERED.

[ல, ளக்களின் புணர்ச்சி.]

உஉஎ. ல, ள, வேற் றுமையில் ற, டவும்; அல்வழி

அவற்றோ மீறழவும் வலிவரின் ஆ' மெலி

மேலி ன், ண், வும், இடைவரின் இயல்பும்,

ஆகும் இருவழி யானும், என்ப.

[வி. 34. 35.]

[லகார ளகாரம் (ஆன இரண்டறும்) வல்லினம் வரின், வேற்றுமைக்கண் (முறையே) றகார டகாரங்கள் ஆம்; அல்வழிக்கண்ணே றகார டகாரங் களுடனே உறழ்வன ஆம்; இருவழிக்கண்ணும் மெல்லினம் வரின் னகார ணகாரங்கள் ஆம்; இடைஇனம் வரின் இயல்பாம், என்று சொல்லுவர் (புலவர்.)]

(உ-ம்.) (1.) கல் + குறை = கற்குறை. [கேற்றமை.]
முல் + குறை = முட்குறை. [வேற்றமை.]

(2.) கல் + குறித = கல்குறித, கற்குறித. [அல்வழி.]
முல் + குறித = முட்குறித. முட்குறித. [அல்வழி.]

(3.) கல் + மேல் = கண்மேல். } [வேற்றமை.]
முல் + மேல் = முண்மேல்.

■ + மலி = கண்மலி. } [அல்வழி.]
* முல் + மலி = முண்மலி.

(4.)	■	+ யாது	=	கல்யாது.	} [அல்வழி.]
	■	முன	+ வலித	= முள்வலித.	
<hr/>					
		கல்	+ யாபு	= கல்யாபு	} [வேற்றுமை.]
		முன்	+ வனமை	= முள்வனமை.	

228. ல் AND ன் INTO ஃ: SUPPLEMENTAL TO (227)

[இவ்விரு ஒற்றினுக்கும் எய்தியதன்மேல் சிறப்பு விதி.]

உஉவு. குறில் வழி ல, ளத்த அனையின் ஆய்தம்

ஆகவும் பெறாஉம் அல்வழி யானே.

[வி. 37. 38.]

[(தனிக்) குறிலின் பின் (னின்ற) லகர ளகரங்கள் அல்வழிக்கண்ணே தகரம் வரும் ஆயின் (றகர டகரங்கள் ஆகத்திரிதலே அன்றி) ஆய்தம் ஆகத் திரிதலையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கல் + தித = கலித.
முன + தித = முனித.

229. EXCEPTION TO (227): ல் AND ன் BEFORE ,ஃ AND ஃ

[எய்தியது. விலக்கிப் பிறிதுவிதி வருக்கின்றது.]

உஉக. குறில் செறி யா ல, ள, அல்வழி வந்த

தகரத் திரிந்த பிற் கேடும், ஈர் இடத்தும்

வருந் தத் திரிந்த பின் மாய்வும், வலி வரின்

இயல்புந், திரிபும், ஆவன உள பிற.

[வி. 37. 38. 39.]

[(தனிக்) குறில் (ஒன்றனையுஞ்) சாராது வரும் லகர ளகரங்கள், அல்வழிக்கண் வந்த தகரத் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும்; இருவழிக் கண்ணும், வந்த தகரத் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும்; வல்லினம் வரின், (அல்வழிக்கண், உறழாது) இயல்பாதலும், திரிதலும், (வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாதலும்,) பொருந்துவன உள.]

(உ-ம்.) (1.) கேல் + தித = கேலித } [அல்வழி.]
வால் + தித = வாலித.

(2.) கேல் + ஈந்து = கேலிந்து } [அல்வழி]
வால் + ஈந்து = வாலிந்து

கேல் + ஈன்மை = கேலின்மை } [வேற்றுமை]
வால் + ஈன்மை = வாலின்மை

(௦.) எல் + கடித = எல்கடித.
கேள் + கடித = கேல்கடித.

அழகல் + எல் = அழகல்எல்.
கேள் + படைக்கையன் = கேட்படைக்கையன்.

230. VARIATION IN ஸ், ன். [COMP. 207.]

உரு. ஸ, ன், இறு தொழிற்பெயர் ஈர் இடத்தும் உவ்வுரு
வலி வரின்; அல்வழி இயல்பும் ஆவன உள்.

[லகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய (விருதி பெற்ற) தொழிற்பெயரும், ளகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய (முதனிலைதிரிந்த) தொழிற்பெயரும் (முதனிலைத்தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின் உகரம் பெறுமோ பெருவோ என்று ஐ உறற்க:) இருவழியும் உகரம் பெறுவாம்; (வல்லினம் வரின்) அல்வழிக்கண் (உறழாது) இயல்பாவனவும் சிலஉள்.]

(உ-ம்.) ஆடல் + கடித = ஆட்கடித, ஆடல்கடித. } [அல்வழி.]
கேள் + கடித = கேட்கடித, கேல்கடித. }

ஆடல் + கடுமை = ஆடற்கடுமை. } [வேற்றமை.]
கேள் + கடுமை = கேட்கடுமை, கேல்கடுமை. }

ஆடல் + சனம் = ஆடனனம்.
கேள் + சனம் = கேட்கனம், கேல்கனம்.

231. EXCEPTION TO (227.): THE WORD வல். [COMP. 207.]

[எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுக்கின்றது.]

உருக. வல்லே தொழிற்பெயர் அற்றிரு வழியும்;
பலகை, நாள் வரினும் வேற்றுமைக் கவவும் ஆம்.

[“வல்” (என்னும் ரூபாடு கருவிப்பெயர் அவ்வல் மெய்வரின்) தொழிற்பெயரே போல (இருவழியும் உகரச் சாரியை) பெறும்; பலகை, நாள் (என்னும் இருபெயர்) வரினும், (பிற்பெயர் வரினும்,) வேற்றுமைக்கண் அகரச் சாரியை (யும் உகரச் சாரியையும்) பெறும்.]

(உ-ம்.) (1.) வல் + கடித = வல்கடித. [அல்வழி.]
வல் + கடுமை = வல்கடுமை. [வேற்றமை.]

(2.) வல் + பலகை = வல்வல்பலகை, வல்வல்பலகை.

(3.) வல் + நாள் = வல்வால், வல்வால்.

232. EXCEPTION TO (227.): THE FOUR WORDS நெல், செல், கொல் AND சொல்.

உருஉ. நெல்லுஞ், செல்லுங், கொல்லுஞ், சொல்லும்,
அவ்வழி யானும் நகரம் ஆகும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் (வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் உறழாது, அவ்வழிச் சுண்ணும் வேற்றுமைபோல) நகரமாய்த் திரிந்து முடியும்.]

(உ-ம்.) நெற் கடித | நெற்கடித
செற் கடித | செற்கடித.

233. EXCEPTION TO (227.): இல் FOLLOWED BY ஐ AND ஆ.

உருரு. இல் என் இன்மைச் சொற்கை அடைய
வன்மை விகற்பமும், ஆகா ரத்தொடு
வன்மை ஆகலும், இயல்பும் ஆகும்.

[(இல்லிடத்தை உணர்த்தாது) இன்மைப் பண்பை உணர்த்தி நிற்கும் “இல்” என்னும் சொற்கு ஐகாரச் சாரியை பொருந்த (அவ்வழி வரும்) வல்லினம் விகற்பித்தலும், ஆகாரச் சாரியை பொருந்த (அவ்வழி வரும்) வல்லினம் மிகுதலும், (இவ்விரு விதியும் பெறாது) இயல்பாதலும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்) இல் + பொருள் = இல்பொருள், இல்லைப் பொருள்
இல் + பொருள் = இல்மைப்பொருள்,
இல் + பொருள் = இல்பொருள்.

234. EXCEPTION TO (227.): THE WORD புள் AND வன். [COMP. 207.]

உருசு. புள்ளும், வள்ளுந், தொழிற்பெயரு மானும்.

[இவ்விரு சொற்களும் (இருவழியும் யவ்வல் மெய்வரின் பொது விதியான் முடிதலே அன்றித்) தொழிற்பெயர் போல (உகரச் சாரியை பெற்றும்) புணரும்.]

(உ-ம்.) புள் + கடித, கடுமை = புள்ளுகடித, புள்ளுகடுமை.
வன் + கடித, கடுமை = வள்ளுகடித, வள்ளுகடுமை.

ஐ எ. வ், ஈறு.

235. DEMONSTRATIVES IN வ்: SPECIAL RULE

[வகா இற்றுச் சுட்டுப்பெயர் மூவினத்தொடு புணருஞ் செய்கை.]

உருரு. சுட்டு வகா மூ வினம் உற முறையே
ஆய்தமு மென்மையும், இயல்பும் ஆகும்.

[(“அவ்,” “இவ்,” “உவ்” என்னும் அந்நிறைப் பன்மைச்) சுட்டு (ப்

பெயர் ஈற்று) வகரம் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் வரமு
றையானே ஆய்தமும், வரும் மெல்லினமும், இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) அங் + கடித = அங்கடித.
அங் + ஞானம் = அஞ்ஞானம்.
அங் + பாலை = அங்பாலை.

236. THE WORD தெவ்: SPECIAL RULE. [COMP. 207.]

[தெவ் என்னும் மொழி யவ்வல்லாத் மெய்களோடு புணருஞ் செய்கை.]

உருக. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெயர் அற்றே;
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வும் ஆகும்.

[“தெவ்” என்னும் சொல் (யவ்வல் மெய்யோடு புணரும் இடத்துத்)
தொழிற்பெயர்போல உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; (அவற்றுள்) மக
ரம் வருங்கால் (உகரச் சாரியை பெறுதலே அன்றி, ஒரோவழி ஈற்று) ம
ரம் மகரமாகத்திரியவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) (1.) தெவ் + கடித = தெவ்வுக்கடித.
(2.) தெவ் + மன்ன = தெம்மன்ன.

237. CHANGES IN THE INITIAL IN THE INITIAL PART IN A COMPOUND. த ஃ ஃ AFTER ன், ல் AND ன், ன்.

[வருமொழிக்கு முதலாகிய மெய்களுள் திரிதற்கு உரிபன இவை.]

உருக. ன், ல் முன் த், ன் வும்; ன், ள் முன் ட், ண் வும்;
ஆகுந் த், ன் க்கள் ஆயுங் காலே.

[வி. 37. 38. 39.]

[னகர லகரங்கள் முன்னர் வருந் தகரம் நகரமாம்; அவற்றின் முன்னர்
வரும் நகரம் னகரமும்; னகரங்களின் முன்னர் வருந் தகரம் ட், ண்
ரம் ஆம்; அவற்றின் முன்னர்வரும் நகரம் னகரமும், ஆராயுங்காலத்து.]

(உ-ம்.)	{	பொன் + திற, திறம் = பொந்திற, பொந்திறம்.	}	[இருவழியும்.]
(1.)		கல் + திற, திறம் = கந்திற, கந்திறம்.		
		மண் + திற, திறம் = மண்டிற, மண்டிறம்.		
		முள் + திற, திறம் = முட்கிற, முட்கிறம்.		
	{	பொன் + ஈற்று, ஈண்மை = பொண்ணற்று, பொண்ணண்மை	}	
(2.)		கல் + ஈற்று, ஈண்மை = கண்ணற்று, கண்ணண்மை.		
		மண் + ஈற்று, ஈண்மை = மண்ணற்று, மண்ணண்மை.		
		முள் + ஈற்று, ஈண்மை = முண்ணற்று, முண்ணண்மை.		

§ அ. புறனடை.

238. GENERAL RULE IN REGARD TO MEMBERS OF WHICH THE RULES LAID DOWN IN THE NEXT CHAPTER ARE ANALOGOUS TO THOSE IN THIS AND THE PRECEDING CHAPTER.

உருஅ. உருபின் முடிபவை ஒக்கும் அப்பொருளினும்.

[மேல் உருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியும் முடிபுகள் அப்பொருட் புணர்ச்சிக் கண்ணும் ஒக்கும்.]

(உ-ம்) எல்லாவற்றதும். கு 315 காங்க. [எல்லா + அற்ற + ஊ + உம்.]
எல்லாவற்றதோடும் எனப் பொருட்ச்செய்யும் அற்ற எ-ம், உம் எ-ம் வந்தன.

239. ANALOGY WITH THE "USUS LOQUENDI" SHALL BE OUR GUIDES IN JUDICATING THE CASES NOT SPECIFIED.

[இப்புணரியனுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உருக. இடை, உரி, வட சொலின், இயம்பிய கொளாதவும்
போலியு' மருஉம் பொருந்திய ஆற்றிற்
கீயையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு' நெறியே.

[இடைச் சொல்லினும், உரிச் சொல்லினும், வடசொல்லினும், (உயிர் ஈறும் ஒற்றீறும் ஆன புணரியலில், தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பென) ஒதிய புணர்ச்சி இலக்கணங்கள் பொருந்தாது வேறுபட்டு ஒருவனவும், இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மருஉமொழிகளும், (இருவரும் வழக்கினும் நடக்கும் முறைமை அறிந்து, அதற்குப்) பொருந்தும் புணர்க்கை அறிவுடையோர் அல்லார்க்கும் முறைமை.]

(உ-ம்) ஆனகன்ற [வேற்றவைப்புணர்ச்சியிலே இடைச்சொல் இயல்பாயிற்ற. கு. 316]
தடசுதோள் [உரிச்சொல் முன் மெலி மிகுத்தத.]
தனதடம். [வடசொல் முன் இயல்பாயிற்ற.]
இங்முன் எ-கு முனறிய. [இலக்கணப்போலி.]
அகென் தந்தை எ-கு அகெந்தை. [மருஉமொழி.]

மெய்யீற்றுப்புணரியன் முற்றிற்று,

ந ன் னா ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(v.) உருபு புணரியல்.

[இஃது வேற்றுமை உருபுகள் நிலைமொழியோடும் வகுமொழியோடும் புணரும் ஆறு கூறுவது.]

§ ■ உருபுகள்.

240. THE FORTY INFLECTIONAL PARADIGMS. THE TERM OF THE
NOM. ■ COUNTED. 8 x 5=40.

[எட்டுருபுகள் சாரும் இடவகையால் இத்தனைத்தென்பது.]

உச0. ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல, என
வருபெயர் ஐந்தொடு, பெயர்முதல் இருநான்
குறையும் உறழ்தர நாற்பதாம் உருபே.
[வி. 55.]

[இப்பாற் பொருளின என்று கருத வரும் ஐந்து பெயருடனே, (எழு
வாய் வேற்றுமையான) பெயர்முதலாக (விளி ஈருக நின்ற) எட்டு உருபி
னையும், உறழ் (வேற்றுமை) உருபுகள் நாற்பதாம்.]

(உ-ம்.) எம்பி, எம்பியை, எம்பியால், எம்பிக்கு, எம்பியின், எம்பியது, எம்பிசை, எம்பி, ■
ஒருவன் என்னும் அப்பாட்டு உயர்நிலை, ஆண்பால் பெயரோடு எட்டு உருபுகளும்
வந்தன. மற்றவைகளும் இப்படியே.

■ ■ ■. SIGNS OF CASE, WHERE PLACED AND FOR WHAT ■ ■ ■

[வேற்றுமை உருபுகள் வருதற்குக் காரணமும் வரும் இடமும்.]

உசக. பெயர்வழித் தம்பொருட் டாவரும் உருபே.

[(வேற்றுமை) உருபுகள் தம்பொருளைத் தரப், பெயர்க்குப்பின் வரும்.]

242. THESE TERMINATIONS WITH NOUNS ACCORDING TO THE RULES: GENERAL RULE.

[ஐம் முதலிய ஆறருபும் நிலைமொழி வருமொழியோடு புணரும் ஆற.]

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதல்சுற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்குமன் அப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

[(தொகாநிலைய (சூ. 415.) வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண், இடையே நின்று நிலைமொழியோடும், வருமொழியோடும், புணரும்) ஒற்றுயர்களை முதலும் ஈறும் ஆக உடைய (ஐம்முதலிய) வேற்றுமை உருபு ஆறும், (இடைச்சொல்லேனும் இயல்பொடு விகாரத்தியையும்) புணர்ச்சி வகையால் பெரும்பாலும் ஒக்கும், (போன இரண்டியல் உள்னும்) வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண் (இயல்பொடு விகாரத்தியைந்த ஒற்றுயிர் முதல் ஈற்றுப் பெயர்களை.)]

(உ-ம்.) ஈம்பிகன் ஈழவு. [சூ. 159. 209. இயல்பாயின.]
பழிச்செஞ். [சூ. 165. ஈரம் இடடித்தது.]

§ உ. சாரியை.

243. USE OF EUPHONIC IN SARIYAI.

[சிறப்புவிதி: சாரியை வரும் ஆற.]

உசந. பத்முன் விசுதியும், பதமும், உருபும்,
புணர்வழி ஒன்றும் பலவுஞ் சாரியை,
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும்.

[வி. 108.]

[பதத்தின்முன் விசுதியேனும், பதமேனும், உருபேனும், புணரும் இடத்துச் சாரியை ஒன்றேனும், பலவேனும், வருதலும் வராதொழிதலும், இவ்விரண்மொகிய விகற்பமும் ஆம்.]

244. A LIST OF SEVENTEEN GENERAL REMARKS.

[சாரியை இவை என்வென்றது.]

உசச. அன், ஆன், இன், அல் அற்றிற் ற்த்தம்
தம், நம், தம், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன்,
இன்ன பிறவும், பொதுச்சா ரியையே.

[வி. 108.]

[அன்னம், ஆனம், இன்னம், அல்லம், அற்றம், இற்றம், அத்தம், அம்மம், தம்மம், நம்மம், தம்மம், ஏயும், அவ்வும், உவ்வும், ஐயும்,

சுவ்வம், னவ்வம், இவைபோல்வன பிறவும், (விருதி, பதம், உருபு என்னும் மூன்று புணர்ச்சிக்கண்ணுந், தனிமொழிக்கண்ணும் வருதலிற்) பொதுச்சாரியை என்னும் பெயராவாம்.]

(உ-ம.) ஒன்றனகட்டம். [அன்.]	ஒருபாற்கு. [ஆன்.]
வண்டின்கால். [இன்]	தொடையல். [அல்]
பலவற்றை. [அற்று.]	பதிறப்பத்த. [இற்று.]
மாத்திலை. [அதது.]	புளியலகாய். [அம்.]
எல்லார் தம்மையும். [தம்.]	எல்லார் கம்மையும். [கம்.]
எல்லீர் துமமையும். [அம்.]	கலனே துணி. [ஏ]
கடத்தது. [அ.]	சாத்தனுக்கு. [உ.]
பண்டைககால். [ஐ.]	உய்ருவாய். [கு.]
ஆன்கன்று. [ன்.]	அவன நன்னையும். [தன்.]
அவனருந். [தன்.]	அவந்தாம். [தாம்.]
புற்குஞ்சேறு. [ஆம்.]	

§ ஈ. சிறப்புவிதிகள்.

245. ■■■ DECLENSION OF எல்லாம்.

[நிலைமொழியோடு உருபு புணர்த்தற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

உசுரு. எல்லாம் என்ப திழிதினை ஆயின்

அற்றே ிருபின் மேகஉம் உறுமே;

அன்றே ன்ம்மிடை அடைந்தற் றுக்கும்.

[வி. 67.]

[“எல்லாம்”(என்னும் பொதுப்பெயர்) அஃறிணைக்கண் ஆனகாலே அஃறிணை (ஆறு) உருபும் புணரின், இடையே அற்றுச் சாரியையும், உருபின் மேல் முற்றும்மையும் பெறும்; உயர்திணைக்கண் ஆனகாலே இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்.]

(உ-ம.) எல்லாம், எல்லாவற்றையும் முதல்.
எல்லா கம்மையும் முதல்.

246. THE DECLENSION OF எல்லாரும், எல்லீரும்.

உசுக. எல்லாரும், எல்லீரும், என்பவற் றுமமை

தள்ளி நிரலே தம், தும், சாசப்

புல்லும் உருபின் பின்னர் உம்மே.

[வி. 67.]

[“எல்லாரும்”(என்னும் உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெயரோடும்), “எல்லீரும்”(என்னும்முன்னிலைப் பொதுப் பெயரோடும்) உருபும் புண

ரும் இடத்து) அவ்விருபெயரின் இறுதிகளினின்ற (முற்) றும்மைகளைத் தள்ளி, (அந்நிலைக் களங்களில்) படர்க்கைப் பெயர்க்குத் தம்முச் சாரியையும், முன்னிலைப்பெயர்க்கு நும்முச் சாரியையும் பொருந்த, அவற்றால் தள்ளுண்ட (முற்) றும்மைகள் உருபின்பின்னே வந்துபொருந்தும்.]

(உ-ம்.) எல்வாச் தம்மையும், எல்வாரையும், } எனையவற்றோடும், இவ்வாற ஒடகெ.
எல்லீத் தம்மையும், எல்லீனையும், }

247. THE DECLINATION OF THE PERSONAL AND RELATIVE PRONOUNS

உச௭. தான், தாம், நாம், முதல் குறுகும்; யான், யாம்,

நீ நீர், என், எம், நின், நும், ஆம் பிற

குவ்வின் அவ்வரு' நான்கா றிரட்டல்.

[வி. 72-74.]

[இங்ஙனம் கூறிய இருதிணைப்பொது ஆய மூவிடப்பெயர் ஏழோடும் ஆறு உருபும் புணரும் இடத்து,) “தான்,” “தாம்,” “நாம்” என்னும் மூன்று பெயரும் (நெடில்) முதல் குறுகி, (ஈழையே “தன்னை,” “தம்மை,” “நம்மை” என) வரும்; “யான்,” “யாம், ந, நா (என்னும் நான்குபெயரும் முறையே) “என்னை,” “எம்மை,” “நின்னை,” “நும்மை” என வரும்; இவ்வேழு பெயரோடும் குவ்வருபு புணரும் இடத்து இடையே (“தனக்கு” என) அகரச் சாரியை வரும்; குவ்வருபின் அகரச் சாரியை வரினும் ஆறும் உருபுயிர்கள் வரினும் (இவ்வேழு விகாரமொழிகளின் இறுதிய ஆயதனிக் குறில்முன்) ஒற்றுக்கள் இரட்டாவாம்.]

248. THE INFLECTION OF ஆ, மா, கோ: EUPHONIC INSERTION OF ன்.

[இப்பெயர்களைப்பற்றிய நிறப்புவிதி.]

உசுஅ. ஆ, மா, கோ, ன் அந்நையவும் பெறுமே.

[வி. 65.]

[“ஆ” (என்னும் பெயரும்,) “மா” (என்னும் விலங்கின் பொதுப்பெயரும்,) “கோ” (என்னும் இறைவனை உணர்த்தியிருக்கும் பெயரும், உருபுகள் புணரும் இடத்து,) ன் (அரச்சாரியை) பொருந்தவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஆ, ஆன். [ஆயின.] ஆகக்கு. [ஆயினக்கு. ஆகக்கு.]
கோ, கோன். [கோயின.]
மா, [மாயின.]

249. THE DECLENSION OF CERTAIN NOUNS OF NUMBER ■ POETRY.

[செய்யுளிலே, சில எண்ணுப்பெயர்களைப்பற்றிய சிறப்புவிதி.]

உசுக். ஒன்று முதல் எட்டிரும் எண்ணு

பத்தின்முன் ஆன்வரிற் பவ்வொற் றொழிய,மேல்
எல்லாம் ஒடும்; ஒன்பதும் இற்றே.

[வி. 159.]

[ஒன்றுமுதல் எட்டிரும் எண்களோடு புணர்ந்த பத்தென்னும் எண் முன்னர் (உருபுகள் புணரும் இடத்து இடையே) ஆன்சாரியை வரின், (அப்பத்தென்னும் எண்ணினது) பகா ஒற்றொன்றுமே நிற்க, மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்; ஒன்பதென்னும் எண்முன்னரும் உருபுகள் புணருமிடத்து ஆன்சாரியை வரின், அதன்பகர ஒற்று நிற்க, மேல் நின்ற எல்லா எழுத்துங் கெடும்.]

(உ-ம்.) ஒன்பத, ஒருபின். [ஒருபத. ஒருபகைத.]

இருபத, இருபஹுக்ரு. [இருபத. இருபகைத.]

ஒன்பத, ஒன்பின். [ஒன்பத. ஒன்பகைத.]

250. THE DECLENSION OF CERTAIN DEMONSTRATIVE PRONOUNS.

உரு௦. வவ்விது சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

[வி. 71. 69.]

[(அஃறிணைப் பன்மையவாய) வகர ஈற்று (மூன்று) சுட்டுப்பெயர்க்கும் (உருபுகள் புணரும் இடத்து) அற்றுச் சாரியை பொருத்தல் முறை மையும்.]

(உ-ம்.) அவை, அவற்றை, [அவற்றின்.]

இவை, இவற்றை, [இவற்றின்.]

உவை, உவற்றை, [உவற்றின்.]

251. THE DECLENSION OF அகிது, இகிது AND உகிது.

உருக. சுட்டின்முன் ஆய்தம் அன்வரிற் கெடுமே.

[வி. 71.]

[(அஃது, இஃது, உஃது எனவரும்) மூன்று சுட்டுப்பெயர்களோடு (உருபுகள் புணரும் இடத்து) இடையே அன்சாரியைவரின், (மொழி முதற் சுட்டெழுத்துகள் மூன்றின் முன்னின்ற) ஆய்தங் கெடும்.]

(உ-ம்.) அகிது, அதன், [அகிதை, அதை.]
இகிது, இதன், [இகிதை, இதை.]
உகிது, உதன், [உகிதை, உதை.] } விஷயத்த வரும்.

252. அத்த INITIAL அ. [EXCEPTION (162).]

[பிறித விதி.]

உருஉ. அத்தின் அகரம்

[வி. 66.]

[அத்துச் சாரியையின் அகர உயிர், (இய) கர (உயிர் ஈற்றின்) முன்வரின், (வகர உடம்படு மெய் பெறுது,) கெடும்] (உ-ம்.) எத்தக்குற [அ + அத்து + குற. அகரம்பெட்டது.]

253. THE INCREMENT TO BE DISCOVERED IN ANALYSIS.

[சாரியைக்காவதோர் புறனடை.]

உருந. இதற்குது சாரியை எனின் அள வின்மையின், விசுதியும் பதமும் உருபும் பகுத்திடை நின்ற எழுத்தும் பதமும் இயற்கையும் ஒன்ற உணர்த்தல் உரவோர் நெறியே.

[(விசுதிமுதலிய புணர்ச்சிக்கண்) இதற்கு இது சாரியை என்று வரையறுத்து விதித்தனவற்றுள்ளும், ஒழிந்தனவற்றுள்ளும், தனித்தனி சொல்லப் புகின், வரையறைப்படாமையின், விசுதிப்புணர்ச்சியினையும், பதப்புணர்ச்சியினையும், உருப்புணர்ச்சியினையும், கண்டுழிப் பகுத்து, இடையே நின்ற (ஏகாரம் அகரம் முதலிய) எழுத்துச் சாரியையினையும், (அன், ஆன்முதலிய) பதச் சாரியையினையும், (இவ்விரண்டு சாரியையும் தோன்ற) இயல்பினையும் தெரிய அறிவித்தல் பெரியோரது நெறியும்.]

(உ-ம்.) எற்றிசெழு = எற்று + செ + ஞ் கு. 356. 373. 394.

ஆதலால் இஃதும் அனாத ாரியை எனக்கண்ட, தனக்கை, சாரியை இயல்பாய் வந்தது.

254. THESE RULES TO BE APPLIED WITH DISCRIMINATION.

[நான்கின் புணர்ச்சிக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உருச. விசுதி பதஞ்சா ரியை உரு ப்னைத்தினும்

உணர்த்த விதியுள் ஓர்ந் தொப்பன கொளலே.

[விசுதியே, பதமே, சாரியையே, உருபே என்னு நான்கின் புணர்ச்சிக்கண்ணும் (விதிகள் பொதுப்படக் கூறப்பட்டவேனும், அவ்) விதிக

II பங்கு.] I. எழுத்ததிகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

ஞன் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தும், இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தாது, உய்த்துணர்ந்து, எவ்விதி எதற்குப் பொருந்தமோ, அவ்விதி அதற்குக் கொள்க.]

(உ-ம்.) சென்று, சென்றம் என்பன இறந்தகாலமும்,
சேறு, சேறும் என்பன எதிர்காலமும் பொருந்தும்;

ஆதலால் “நவ் கொடு காவு”வை நீசுப்பல்லவும்” (கு. 145.) என விதித்தார் ஆய்வும் இவ்விதி வந்த இடத்தெல்லாம் இந்த இரண்டு காலமும் பொருந்தாது எனக்கொள்க.

255. PECULIARITIES IN ~~EXCEPTION~~ OF THE SECOND CASE: EXCEPTION TO (242.)

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்குப் புறனடை.]

உருரு. இயல்பின் விகாரமும், விகாரத் தியல்பும்;

உயர்திணை இடத்து விரிந்துந் தொக்கும்;

விரவுப் பெயரின் விரிந்து' நின்றும்;

அன்ன பிறவும்; ஆகும்ஐ உருபே.

[(வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கு விதித்த பொது விதியோடு தானும் ஒருங் குமுடிதலே அன்றி, அங்கனம் விதித்த) இயல்பின்கண் விகாரமாயும், விகாரத்தின்கண் இயல்பாயும், உயர்திணைக்கண் விரிந்துந் தொக்கும், விரவுப்பெயர்க்கண் விரிந்துந், விரிதல் ஒழிந்துந், இவைபோலவன பிற வேறுபாடாயும் வரும், இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.]

(உ-ம்.) (1.) வழிபடு தெய்வநீபுறங்காப்ப. (கீள் 219.)
மன் கொண்டதான். (மட். 209.)

(2.) உயிரைக் கொண்டதான். } உயர்திணைக்கண் விரிந்துந் தொக்கும்
காணமுதற்கொழுது. } வாதன.

(3.) கொற்றனைக் கொண்டதான் } விரவுப்பெயர்க்கண் விரிந்துந் தொக்கும்
ஆன்பெற்றான். } வாதன.

(4.) தற்கொண்டான், என உறழப்படுவது
நிரித்தே வரும். [கு. 281.]

256. PECULIAR COMBINATIONS OF THE THIRD CASE.

உருக. புள்ளியும் உயிரும் ஆய் இறு சொன்முன்
தம்மின் ஆகிய தொழின் மொழி வரினே,
வல்லினம் விகற்பமும் இயல்பும் ஆகும்.

[(மூன்றாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள்,) ஒற்றம் உயிரும் இறுதி ஆய் நின்ற சொல்முன்னர் (க் “கருவி கருத்தா உடனிகழ்வு அதன்பொருள்”

(சூ. 297.) என்பவற்றுள், கருத்தா ஆகிய நிலைமொழிப் பொருள்) தம்மால் ஆகிய தொழிற்சொல் வரின் (அங்ஙனம் வரும்) வல்லினம் (வேற்றுமைப் பொதுமுடிபேலாது) விகற்பமும் இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) புலி கடிக்கப்பட்டான். [இயல்பு.]
பேய் கோடப்பட்டான். } [விகற்பம்]
பேய்க் கோடப்பட்டான்.

*257. IN CASES NOT PARTICULARIZED JUDGE BY ANALOGY.

உரு௭. இதற்கிது முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்ப்ள வின்மையின், விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

இதில் விதிப்ப என்பது அகரங்குறைந்த நின்றது.

[இதற்கிது முடிபென்று (இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத் தகுவனவற்றை) எல்லாம் தனித்தனி வரையறுத்து விதிக்கப் புகின் அதற்கோர் வரையறை இன்மையின், வகுத்து விதித்தனவற்றின் இலக்கணங்களை ஏதுவாகக் கொண்டு, வகுத்து விதி உரையாதனவற்றையுங் (கருதல்அளவையான்) வகுத்து விதிஉரைத்துக் கொள்க.]

SUMMARY OF ORTHOGRAPHY.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அடைஎண், பெயர், முறை, தோற்றம், வடிவங் வர்தி, அந்தம்,
இடைநிலை, போலி, என் றீநாந் தெழுத்தும், இருபதமும்,
படுபுணர் முன்றின் இயல்பும், விகாரமுஞ், சாரியையும்,
உடன்உணர் வாரை எழுத்தறிவார் என்பர் உத்தமரே.

உருபு புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரம்.

ETYMOLOGY.

[சொல்லதிகாரம் எ-து சொல்வினது இலக்கணத்தை உணர்த்திய அதிகாரம். இது பெயரியல், வினையல், இடையல், உரிவியல், பொதுவியல் என்னும் ஐந்தறுப்புகளோடு கூடிவீற்றது.]

(I.) பெயரியல். NOUNS.

[பெயரிலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

258. AN INVOCATION.

[கடவுள் வணக்கம்.]

உரு. முச்சக' நிழற்று' முழு மதி முக்குடை

அச்சதன் அடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

[மூன்றுலகத்திற்கு நிழலைச்செய்யும் நிறைந்த மதிபோலும் மூன்று குடையையுடைய அழியாதவன் அடிகளை வணங்கிச் சொல்லுவன், (மேலை அதிகாரத்தில் கூறிய எழுத்தினான் ஆய) சொல்லிலக்கணத்தை.]

§ 1. சொல்.

259. DEFINITION OF "சொல்." THE SUBJECTS OF SUCCEEDING VERSES.

[சொல் எனப்பட்டது இது என உணர்த்துவன முதல்.]

உரு. ஒரு மொழி, தொடர் மொழி, பொது மொழி, என்று இருதிணை, ஐம்பாற், பொருளையுந், தன்னையு மூவகை இடத்தும், வழக்கோடு, செய்யுளின், வெளிப்படை, குறிப்பின், விரிப்பது சொல்லே.

[ஒருமொழியும் (சூ. 260.), தொடர்மொழியும், பொதுமொழியும் என (மூன்று கூற்றினதாய்,) இருதிணையாகிய (சூ. 261.) ஐம்பால் (சூ. 262.

263.) பொருளினையும், அப்பொருளை அன்றித் தன்னையும், மூன்றிடத்தினும் (சூ. 266.) வழக்கின்கண்ணுஞ் (சூ. 267.) செய்யுட்கண்ணும் (சூ. 268.) வெளிப்படையானும் (சூ. 269.) குறிப்பினும் விளக்குவது சொல்லாம்.]

260. SINGLE, COMPOUND AND AMBIGUOUS WORDS.

[மூலகை மொழிகள் ஆம்ஆறு.]

உகக. ஒருமொழி ஒருபொருள் என ஆந்; தொடர் மொழி பலபொருள் என்பாது இருமையும் ஏற்பன.
[வி. 43.]

[ஒரு மொழிகளாவன: (பகாப்பதமேனும், பகுபதமேனும், ஒன்று நின்று தத்தம்) ஒருபொருளைத் தருவன ஆம். தொடர்மொழிகளாவன: (அவ்விருவகைப் பதங்களுந் தன்னோடும், பிறிதோடும், அவ்விழி வேற்றுமைப்பொருள்நோக்கத்தால் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்து நின்று இரண்டு முதலிய) பலபெருளைத் தருவன ஆம். பொதுமொழிகளாவன: (ஒன்றாய் நின்று, ஒருபொருள் தந்தும், அதுவே தொடர்ந்து நின்று பலபொருள் தந்தும்) இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பன ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) நிலம், நிலத்தன், எட, எடத்தான், தில், எனி. [ஒருமொழிகள்.]

(2.) நிலம்பலித, அதுகொல், சலப்பகை, நிலங்கடாதான. [தொடர்மொழிகள்.]

(3.) எட்டு, தாமரை, வேங்கை. [பொது மொழிகள்.]

(எட்டு = ஒள்ளன், எங்கை, தாமரை = ஒப்ப, தாவுகின்றமை, வேங்கை = புவி, வேங்கைகை, சூ. 391 காண்க.)

261. THE TWO CLASSES OF PERSONAL [HIGH CLASS] AND IMPERSONAL [NOT (HIGH) CLASS] NOUNS.

[இருபிணை ஆம்ஆறு.]

உகக. மக்கள், தேவர், நரகர், உயர்திணை;
மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை.
[வி. 52.]

[மக்களுந் தேவரும் நரகரும் உயர்திணை (ஆம்); (அவரை) ஒழிந்த ("விலங்கு" முதலிய) உயிர் உள்ளனவும், ("நிலம், நீர்" முதலிய உயிர்) இல்லனவும், அஃறிணை (ஆம்).]

262. DIVISIONS OF WORDS OF THE HIGHER CLASS SINGULAR MASCULINE, SINGULAR FEMININE, AND PLURAL OF BOTH.

[கம்பாணன் சில பானம், அவற்றிற்கு உரியதெனும்.]

உகஉ. ஆண், பெண், பலர் என முப்பாற் றயர்தினை.

[வி. 53.]

[ஆண், பெண், பலர் என்னும் இம்மூன்று பாலினையும் உடைத்து உயர்தினை.]

ஆண் ஆண் எ-து ஆண்பனமை,
பெண் பெண் எ-து பெண்பனமை,
மக்கள் எ-து இருண்பனமை.

263. DIVISIONS OF THE LOWER OR IMPERFECT CLASS SINGULAR AND PLURAL.

உகங். ஒன்றே, பலன் றிருபாற் றஃறினை.

[வி. 53.]

[ஒன்றும், பலவும் என்னும் இரண்டு பாலினை உடைத்து அஃறினை.]

அஃறினைக்கண்ணும் சேவல் எ-து ஆண்பாலும், பெடை எ-து பெண்பாலும் உண்டு.

264. DIVISIONS OF THE LOWER OR IMPERFECT CLASS SINGULAR AND PLURAL.

[நினைபாற்களுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

உகசு. பெண்மை விட் டான் அவா வுவுபே டான் பால்;

ஆண்மை விட் டல்ல தவாவுவு பெண்பால்;

இருமையும் அஃறினை அன்னவும் ஆகும்.

[பெண்டன்மையினை விட்டு, ஆண்டன்மையினை அவாவுவன வாகிய பேடுகள் (உயர்தினை) ஆண்பால் ஆம்; ஆண்டன்மையினை விட்டுப் பெண்டன்மையினை அவாவுவன வாகிய பேடுகள் (உயர்தினைப்) பெண்பால் ஆம்; இவ்விருவகைப் பேடுகளும் (உயர்தினை ஆம் அன்றி,) அஃறினையை ஒப்பனவும் ஆம்.]

(உ-ம்.) “பெண்ணவப் ஆண்முகத்த பேடு அணிபவோ,
நத் தக்க கலம்?”

265. THE THREE PERSONS WITH THEIR VARYING திணை AND பால்.

[மூன்றிடத்துஞ் சொல் தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்தும் ஆறு.]

உகடு. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பின,
பெறப்படுந் திணை பால் அனைத்தும்; ஏனை
இடத்தவற் றொருமைப் பன்மைப் பாலே.

[வி. 54.]

(வெளி ப்படைச் சொல்லாயுங், குறிப்புச் சொல்லாயும், வழக்கின் கண்ணுஞ், செய்யுட்கண்ணும் நிற்கும்) படர்க்கைவினைமுற்றுச் சொல்லையும், படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லையும் முன் குறித்தால், (பின் அவ்விருவகைச்சொல்லுங் கருவியாக இருதிணையும் ஐம்பாலும் பெறப்படும். ஒழிந்த தன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுச் சொல்லையுந், தன்மை முன்னிலைப் பெயர்ச்சொல்லையும் (முன் குறித்தார் பின்பு அந்நால்வகைச் சொல்லுங் கருவியாக இருதிணை ஐம்பாலுள்) ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் பெறப்படும்.)

(உ-ம்)	<table border="0"> <tr> <td>கடந்தான்.</td> <td rowspan="3">}</td> <td rowspan="3">கடந்தார்</td> </tr> <tr> <td>கடந்தாள்.</td> </tr> <tr> <td>கடந்தது.</td> <td>கடந்தன</td> </tr> </table>	கடந்தான்.	}	கடந்தார்	கடந்தாள்.	கடந்தது.	கடந்தன	} இவை மூன்று தம்மை உணர்த்திப், பின்பு இருதிணை ஐம்பாலாகிய பொருள்களை உணர்த்தின.
கடந்தான்.	}	கடந்தார்						
கடந்தாள்.								
கடந்தது.			கடந்தன					
அனை	}	அவர்						
அவள்.								
அது.			அவை					
கடந்தேன்.	கடந்தேம்.	} இவை மூன்று தம்மையும், பின்பு ஒருமைப்பாலையும், பன்மைப்பாலையும், உணர்த்தின.						
கடந்தாய்.	கடந்தீர்							
கீ.	கீ.							

266. THE THREE PERSONS.

[மூவிடம் ஆம்ஆறு உணர்த்துகின்றது.]

உகடு. தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை மூ விடனே.

[வி. 54.]

[மூவிடம் ஆவன: தன்மையும், முன்னிலையும், படர்க்கையும் ஆம்.]

267. PROSE.

[வழக்கம் இன்மைதன்பது.]

உகௌ. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி,
மருஉ, என் றுஞ் மூவகை இயல்பும்;
இடக்கர் அடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி,
எனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

[இலக்கணமுடையது என்றும், இலக்கணப்போலி என்றும், மருஉ என்றும், வழங்கும் மூவகை இயல்பு வழக்கும்; இடக்கர் அடக்கல் என்றும், மங்கலம் என்றும், குழுஉக்குறி என்றும், வழங்கும் மூன்று தகுதி வழக்குடனே கூட அறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம்.]

(-ம்)	(1) கீலம், சீர். [இலக்கணம்.]	}	இயல்பு வழக்கு.
	(2) முனநில. (இல்முன) }
புறநகர். (ககாபுறம்) } [இலக்கணப்போலி]		
	(3) அருமாதபிண்ட. }
(அருமருதனப்பிண்ட.) } [மருஉ]		
	சோனாடு. (சோழநாடு.) }		
	(4) கால் கழிஇவருதம். [இடக்காடகல்.]	}	தகுதி வழக்கு.
	(5.) தஞ்சிஞா. (செந்நா) }
நனகாடு. (கடுகாடு.) } [மங்கலம்]		
	(6.) சொல்லிளம்பி. (களஞ) }
பாணபாசா ஆடை.) } [குழுஉக்குறி.]		

268. POETRY.

[செய்யுள் ஆம்ஆறு உணர்ந்துகின்றது.]

உகௌ. பல்வகைத் தாதுவின், உயிர்க்குடல் போற்பல [வி. 137.]
சொல்லாற் பொருட்கிடன் ஆக, உணர்வினின்
வல்லோர், அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

[வி. 167.]

[(தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மேதை, எலும்பு, மச்சை, சுவேதநீர், என்னும்) எழுவகைத் தாதுகளினால் உயிர்க்கிடத்தை இயற்றப்பட்ட உடம்பு போல, (இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் (கு. 271-274.) என்னும்) நால்வகைச் சொற்களாற், பொருட்கிடன் (வி. 214.) ஆகக், கல்வி அறிவினாற் செய்யுள் இயற்றவல்லோர் அவங்காரம்பெற (வி. 194.) இயற்றுவன செய்யுள் ஆம்.]

269. AMBIGUOUS AND UNAMBIGUOUS

[வெளிப்படையும் குறிப்பும் ஆம்ஆம்.]

உஎஉ ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரந், தகுதி, [அ. 153. 156.]

பெயர், அன் மொழி, வினைக் குறிப்பே,

முதறொகை குறிப்போடின பிறவுங்,

குறிப்பிற் றந் மொழி; அல்லன வெளிப்படை. [அ. 137.*]

[(இருதிணை ஆண் பெண்ணுள்) ஒன்றனை ஒழிக்கும் பொதுச்சொல்லும் (சூ. 393), (வலித்தல் முதலிய ஒன்பது) விகாரச் சொல்லும் (சூ. 155. 156.), (மூவகைத்) தகுதி வழக்குச்சொல்லும் (சூ. 267.), ஆகுபெயர்ச் சொல்லும் (சூ. 290), அன்மொழித் தொகைச் சொல்லும் (சூ. 410), வினைக்குறிப்புச் சொல்லும் (சூ. 321.), முதற் குறிப்புச் சொல்லும்), தொகை (க்குறிப்புச் சொல்லும்), (ஐம்முதறொகை அல்லாத பலவாற்றானும் வருங்) குறிப்புச் சொல்லும் (சூ. 449.), இவைபோல்வன பிறவும், குறிப்பினுள் (இருதிணை ஐம்பாற்பொருளுள்) தரும் சொற்கள்களும்; இவை அல்லன எல்லாம் வெளிப்படையான் (அப்பொருள்களைத் தரும் சொற்கள் ஆம்.)]

(உ-ம்.) (1.) ஆயிரம் மகன் பொருதார். [உயர்திணை ஆண்பால்.]

(2.) இப்பெற்றகைக்கும

இப்பெற்ற உ. வெறித்தன.

(3.) மனாபுதாத்தி. [தாமதம்.]

(4.) நனாக. [கொடு.]

(5.) புனிதனான [ஆகுபெயர், புலியம்பழம்.]

(6.) சொல்வல்லவன். [வினாக்கறிப்பு.]

(7.) அந்தந்தவென சொல்லுகற்பு. [நதற்குறிப்பு.]

(8.) ஐவர். [தொகைக்குறிப்பு, பாண்டவர்.]

270. DIFFERENT CLASSIFICATIONS OF WORDS.

[சொல் இவ்வளவினைபுடைது எனபது.]

உஎஓ. அதுவே,

இயற்சொல், திரிசொல், இயல்பிற் பெயர், வினை

என இரண் டாகும்; இடை, உரி அடுத்து

நான்கும் ஆந்; திசைவட சொல் அணு காவழி.

[வி. 43.]

[மேற்காட்டிய சொல் இயற்சொல், திரிசொல் என்னும் இயல்பினையுடைய பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், இரண்டாம்; (இவற்றுடன்) இடைச்சொல்லும், உரிச்சொல்லும் அடுத்து நான்கும் ஆம்; (இவையுள்) திசைச்சொல்லும், வடச்சொல்லும் அணுகாத இடத்து.]

271. UNEQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

[இயற்சொல்லிலக்கணம்.]

உஎக. செந்தமிழ் ஆகித், திரியாதியார்க்குந்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய இயற்சொல்
[வி. 43.]

[செந்தமிழ் (நிலத்து மொழி) ஆகி, (அந்நிலத்து மொழியுள் மேற்கூறப் பபெம்) திரிசொற்போலாது, கற்றார்க்குந் கல்லாதார்க்கும் ஒப்பத் தம்பொருளை விளக்குந் தன்மையினையுடைய உலக வழக்கு இயற் சொல்லும்.]

(உ-ம்.) மண், பொன். [பெயரியற்சொல்.]
கடந்தான். [வினஇயற்சொல்.]
அவனை. [வேற்றமையுருபு இடைஇயற்சொல்.]

272. EQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

[திரிசொல் ஆம்ஆறு.]

உஎஉ. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் ஆகியும்,
பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் ஆகியும்,
அரிதுணர் பொருளான திரிசொல் ஆகும்.
[வி. 43.]

[ஒரு பொருளைக் கருதிய பலசொல் ஆகியும், பலபொருளைக் கருதிய ஒருசொல் ஆகியும், கற்றார் உணரும் பொருளவாய் வருவன திரிசொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) கிள்ள, கைம், தத்தை.
[கிவி என்னும் ஒருபொருள் குறித்த பல பெயர்திரிசொல்.]

(2.) வாரணம்:
[வாரண, சங்கு, கோழி முதலியவற்றைக் குறித்தவாக பலபொருள் குறித்த ஒருபெயர்த் திரிசொல்.]

(3.) படந்தான், சென்றான், என்னான்.
[இவை பேரவியுள் என்னும் ஒருபொருளைக் குறித்தவாக பலபொருள் குறித்த பலவினைத் திரிசொல்.]

(4.) ஆத்தான். [கு. 391 என்ன.]
[ஒலித்தான், எட்டினான், என்னும் பொருளைக் குறித்தவாக பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல்.]

(5.) சேறம், வரதம். [கு. 145 என்ன.]
[தம், தம் என்னும் விருதிகள் தன்மைப்பன்மை என்னும் பொருள் குறித்த பலஇடைத் திரிசொல்.]

(6.) சொல். [கு. 367 என்ன.]
[ஐயத்தையும், அகைசிலையாவதையும் கீழ்ப்பதையும் பொருள் குறித்த ஒரிடைத் திரிசொல்.]

(7.) சாஸ, தவ, உறு, எனி [கு. 388 காண்க]

[மிகல் எனவும் ஒருபொருள் குறித்த பலவுரித்திரிசொல்]

(8.) கடி. [கு. 389 காண்க.]

[காப்பு, உர்மை, விசை, வினக்கம் முதலிய பலபொருள் குறித்த ஒர் உரித்திரிசொல்.]

273. WORDS OF LOCAL USAGE. PROVINCIALISMS AND FOREIGN WORDS.

[திசைச்சொல் வரும் ஆறு.]

உளந். செந்தமிழ் நிலஞ் சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்,

ஒன்பதிற்கு நிரண்டினிற் றமிழ் ஒழி நிலத்தினுந்,
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப.

[வி. 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு (கொடுத்தமிழ்) நிலத்தின் கண்ணும் (பதினெண் மொழியுள், தமிழும் மேற்கூறும் வடசொற்குக் காரணம் ஆகிய ஆரியமும் ஒழிந்த) பதினாறு மொழியும் வழங்கும் பதினாறு நிலத்தின் கண்ணும், (உள்ளோர்) தங்குறிப்பினவாய் (ச் செந்தமிழோர் குறிப்பின் அன்றி, அத்திசைகளின் நின்றஞ் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன) திசைச்சொல் என்று கூறுவர் (புலவர்.)]

வேண்பா.

THE TWELVE DISTRICTS WHERE INFERIOR TAMIL IS SPOKEN.

தென்பாண்டி, குட்டங், குடங், கற்கா, வேண்டி, பன்றி, அருவா, அதன்வடக்கு, — நன்றய

சேதமலாடு, புனாடு: செந்தமிழ்சேர்

ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண்.

[இவை பன்னிரண்டுங் கொடுத்தமிழ் நாடு.]

கலித்துறை.

THE SEVENTEEN DISTRICTS LYING AROUND THE TAMIL COUNTRY.

சிக்களஞ், சோனகஞ், சாவகஞ், சீனந், துழுக், குடகங்,
கொங்கணங், கண்டங், கொல்லந், தெலுங்கங், கலிங்கம், வங்கம்,
கங்குமகதங், கடாரங், கவுடங், கடுங்குசலந்
தங்கும் புகழ்த்தமிழ் குழ்பதி னேழ்புவி தாம் இவையே.

[முற் குறித்தவைகளைச் சூழ்ந்த தமிழ் ஒழிந்த பதினேழு தேசங்கள்.]

(உ-ம்) பண்டைப் பெற்றம். [தென்பாண்டி]

அந்தோ. [சிக்களம்]

சேறழைச்சொத்தி. [குட்டங்]

பாண்டி. [வேண்டி]

நாயைத் தரு. [குடங்]

கலித்தூர் கொக்கு. [தெலுங்கு]

274. SANSKRIT WORDS.

[வடசொல் ஆம்ஆறு.]

உஎசு. பொது எழுத் தானுஞ், சிறப்பெழுத் தானும்,
சுர் எழுத் தானும், இயைவன வட சொல்.

[வி. 43.]

[(ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும்) பொதுஎழுத்தானும், (ஆரியத்திற்கே உரிய) சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்தானும், இவ்விரண்டினனுஞ் (செந்தமிழ்ச்சொல்லை ஒப்பன ஆகி, வடதிசைக்கணினுஞ் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து) வழங்குவன வடசொல் ஆம்.]

(உ-ம்) அமலம் [பொது எழுத்தால்.] AMALAM.
சிறதி. [சிறப்பெழுத்தால்.] SIDD'HI.
சலம. [சொழுத்தால்.] JALAM.
[சூ. 146, 147 காண்க.]

§ 2. பெயர்ச்சொல்.

275. NOUN.

[பெயரின் பொது இலக்கணம்.]

உஎரு. இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கந்
தொடர்ந்து, தொழில் அல காலந் தோற்று,
வேற்றுமைக் கிடன் ஆய்த், திணை பால் இடத்தொன்
தேற்பவும் பொதுவும் ஆவன பெயரே.
[வி. 44. 48. 49.]

[இடுகுறியுங், காரணக்குறியும், மரபினையும், ஆக்கப்பாட்டினையும் தொடர்ந்து, வினையால் அணையும் காரணக்குறி ஆகிய தொழிற்பெயர் ஒன்றுங் காலந் தோற்ற அல்லன காலந் தோற்றாவாய், எட்டு வேற்றுமையுஞ் சார்த்தகிடமாய், இருதிணை ஐம்பால் மூவிடத்துள் ஒன்றினை ஏற்பவும், பலவற்றினை ஏற்பவுமாய் வருவன பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) மர்த், கருகு. [இடுகுறி மரபு தொடர்ந்தவாதன. ARBITRARY-PRIMITIVES.]
(2.) பறவை. [காரணக்குறி மரபு தொடர்ந்தவாதன. DESCRIPTIVE-PRIMITIVES.]
(3.) மரத்தினுக்கு மரன பெயர் மரத்தை. [இடுகுறி மரக்க தொடர்ந்தவாதன. DERIVATIVES.]
(4.) பெயர்ண. [காரணக்குறி மரக்க தொடர்ந்தவாதன. DESCRIPTIVE-DERIVATIVES.]

(5.) மரம் [இடுகுறிப்பொதுப்பெயர். காரணமின்றிப்பலவகை மரங்களைக் குறிக்கும்.]
[ARBITRARY-GENERIC.]

(6.) பனை. [இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர். காரணமின்றி ஒர்திவகைகளைக் குறிக்கும்.]
[ARBITRARY-SPECIFIC.]

(7.) அணி. [காரணப்பொதுப்பெயர் பலவகை அலங்காரங்களுக்குப்பொது. அணிவதால் அணி.]
[DERIVATIVE-GENERIC.]

(8.) முடி. [காரணச் சிறப்புப்பெயர் வேகத் துணியும் முடிக்குச் சிறப்பு. முடிவதால் முடி.]
[DERIVATIVE-SPECIFIC.]

276. PERSONAL MASCULINE NOUNS, SINGULAR.

[உயர்நிலை ஆண்பாணுக்குரிய பெயர்கள்.]

உஎசு. அவற்றுள்,

கி¹ளை, எ³ண், கு⁴ழை, ப¹ல பொ⁵ருள்; தி⁶ணை, தே⁶ம்,
உ⁷ளர், வா⁸ன், அ⁹கம், பு¹⁰ற, மு¹¹தல் நில¹²ன்; யா¹³ண்
டி¹⁴ருது, ம¹⁵தி, நா¹⁶ள், ஆ¹⁷திக் கா¹⁸லம்;
தோ¹⁹ள், கு²⁰ழல், மா²¹ர்பு, -²²ண், கா²³து, மு²⁴தல் உ²⁵றுப்
பள²⁶வறி வொ²⁷ப்பு, வ²⁸டிவு, நி²⁹றங், க³⁰தி,
சா³¹தி, கு³²டி, சி³³றப், பா³⁴திப், ப³⁵ல் கு³⁶ணம்;
ஒ³⁷தல், ஈ³⁸தல், ஆ³⁹திப் ப⁴⁰ல் னி⁴¹ணை;
இ⁴²வை அ⁴³டை சு⁴⁴ட்டு வி⁴⁵னாப் பி⁴⁶ற ம⁴⁷ற்றோ
டு⁴⁸ற்ற ன⁴⁹வ் வீ⁵⁰று; ந⁵¹ம்பி, ஆ⁵²டுஉ,
வி⁵³டலை, கோ⁵⁴, வே⁵⁵ள் சூ⁵⁶ரிசி றோ⁵⁷ன்றல்;
இ⁵⁸ன்னன; ஆ⁵⁹ண் பெ⁶⁰யர் ஆ⁶¹கும் எ⁶²ன்ப.

[வி. 52. a.]

[(மேல் பெயரே என்றவற்றுள் இங்ஙனம் பகுத்துக் கூறிய) பொருள் ஆதி ஆறனோடும், இவற்றை அடையுஞ் சுட்டினோடும், வினாவினோடும், பிற என்பதனோடும், மற்றென்பதனோடும் பொருந்திய ஈழ் சற்றப்பெயர்களும்; "நம்பி" முதலாக எடுத்து ஒதிய (ஏழு) பெயர்களும்; இவை போல்வன பிறவும்; (உயர்நிலை) ஆண்பாற் பெயர்கள் ஆம் என்று சொல்லுவத். (புலவர்.)]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

- (உ-ம்.) (1.) தமன், எமன். [கிளையால் வருபெயர்.]
 (2.) ஒருவன். [எண்ணால் வருபெயர்.]
 (3.) அவையத்தான். [கூட்டத்தால் வருபெயர்.]
 (4.) பொன்னன். [முதல்என்பவற்றால் வருபெயர்.]
 (5.) வெற்பன், } [மலை, பாலை, முல்லை,
 மறவன். } மருதம், செய்தல் ஆகிய
 இடையன், } ஐந்திணையால் வருபெயர்.]
 ஊரன். }
 சேர்ப்பன். }
 (6.) சோழியன். [தேசத்தால் வருபெயர்.]
 (7.) சிறுநூலன். [ஊரால் வருபெயர்.]
 (8.) வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான். [வான்,
 அகம், புறம், ஆகிய மூன்றால் வருபெயர்.]
 (9.) மண்ணகத்தான். [முதல் எனறதனால் வருபெயர்.]
 (10.) மூவாண்டியன். }
 (11.) வேனிலான். } [ஆண்டு, இருத, மதி, நாள் ஆகிய
 (12.) தையான். } கா, சினால் வருபெயர்.]
 (13.) ஒளத்தான். }
 (14.) நெருகலான். [ஆதிஎன்றதனால் வருபெயர்.]
 (15.) திணிதோளான். }
 (16.) செவகுஞ்சியன். } [தோன்றாதவிய ஐந்தால் வரு
 (17.) வரைமர்ப்பான். } பெயர்.]
 (18.) செம் கண்ணான். }
 (19.) குழைக கதான். }
 (20.) குருக் தானன். [முதல் என்பதனால் வருபெயர்.]
 (21.) பெர்ப்பான். }
 (22.) புலவன். }
 (23.) புலியினையன் }
 (24.) கடனன். [அளவு, அநீவு, ஒப்பு, அடிவு,
 (25.) கர்ப்பான். நிறம், கடி சாதி, குடி, சிறப்பு ஆகிய
 (26.) மாணுடன். ஒன்பதினால் வருபெயர்.]
 (27.) அரசன். }
 (28.) சோழன். }
 (29.) ஆசிரியன். }
 (30.) கல்லான். [ஆதி என்றதனால் வருபெயர்.]
 (31.) ஒதவான். } [ஒதவ சதம் என்கிற இரண்டாலும்
 (32.) சவான். } வருபெயர்.]
 (33.) கணக்கன். [ஆதிஎன்பதனால் வருபெயர்.]
 (34.) இவன் }
 (35.) பிறன். } [சட்டி, விதை, பிற மற்ற என்பவற்றால்
 (36.) பிறன். } வருபெயர்.]
 (37.) மற்றையான். }

இவை எல்லாம் பொரு
தால் வருபெயர்.

II.

இவை இடத்தால் வரு
பெயர். [கிவன்.]

III.

இவை காலத்தால் வரு
பெயர்.

IV.

இவை அவயவத்தால் வரு
பெயர். [கிவன்.]

V.

இவை குணத்தால் வரு
பெயர்.

VI.

இவை தொழிலால் வரு
பெயர். [கிவன்.]

[கு. 132 காண்க.]

277. FEMININE PERSONAL NOUNS, SINGULAR.

[உயர்நிலைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள்.]

உளள. கிளை முதல் ஆகக் கிளந்த பொருள்களுள்
 எவ்வொற் றிகரக் கேற்ற ஈற்றவும்;
 தோழி, செவிலி, மகடுஉ, நங்கை,
 தையலோ டின்னன; பெண்பாற் பெயரே.
 [வி. 52. 5.]

[(மேலைச் சூத்திரத்துக்) கிளமுதலாகப் பகுத்துக் கூறிய அறுவகைப்
 பொருள்களும் ஒற்றும், இகர உயிரும் உறுதற்கேற்ற அவ்விரண்

உற்றவாய் வரும் பெயர்களும்; “தோழி” முதலாக எடுத்தோதிய (ஐந்து) பெயர்களும்; இவற்றுடனே இவை போல்வன பிறவும்; (உயர்திணைப்) பெண்பாற்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தம்.
ஒருத்தி.

இருள், மரது, அரிவை, அங்கீன, மடந்தை.

278. PLURAL OF THE HIGHER, OR PERSONAL CLASS.

[பலர்பாலுக்குரிய பெயர்கள்.]

உளவு. கிளந்த கிளை முதல் உற்றாவ் வீற்றவும்;

கள் என் சுற்றின் ஏற்பவும்; பிறவும்;

பல்லோர் பெயரின் பகுதி ஆகும்.

[வி. 69. 52. s.]

[மேற்கூறப்பட்ட திணைமுதலிய் அறுவகைப் பொருளையும் பொருந்திய ஒன்றிற்றுப் பெயர்களும்; கள் (என்னும் விசுவசியை) சுருகவுடைய பெயர்களுள் சுண்டைக்குப் பொருந்தி வருவனவும்; இவை போல்வன பிறவும்; பலர்பாலின் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தம், இருவர்.
கோகல், மலர்கள்.
தமர்கள், அரசர்கள்.
மரதர், மகன்.

279. SINGULAR OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS, TAKING THE TERMINATION து.

[அஃறிணை ஒருமைக்குரிய பெயர்கள்.]

வினாச் சுட்டினும், வேறும் ஆம்பொருள்

ஆதி உறுதுச்; சுட்டினை ஆய்தம்;

ஒன்றென் என் இன்னன ஒன்றன் பெயரே.

[வி. 69.]

[வினாவின் கண்ணுஞ் சுட்டின்கண்ணுங் கரந்து அவற்றுடனாயும், (வினாவஞ் சுட்டவும்படாது) வேறாயும், வரும்பொருளாதி ஆறனையும் பொருந்திய தவ்விசுவசியை சுற்றப்பெயருஞ்; சுட்டோடு கூடிய ஆய்தத்தைப் பொருந்திய தவ்விசுவசியை சுற்றப்பெயரும்; ஒன்று என்னும் எண்ணாகு பெயரும்; இவை போல்வன பிறவும்; அஃறிணை ஒருமைப் பெயர் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) எத, [வினாவே மறைத்தது.]
 (2.) இத, அத, உத. [சட்டிலே மறைத்தது.]
 (3.) [வினாவே] மறைத்தது, மறைத்தது, கோட்டது, கீயது, ஆடது. [வினாவே] சட்டிலும் படலம், பொருள் முதலான ஆறையும் பொருத்தியது.]
 (4.) அக்த, இக்த, உக்த. [சட்டிலே ஆடது.]
 (5.) ஒத்த.

(6.) பீத்த, அண்பது, மறைப்பது. [அண்போயின.]

280. FLUENT OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS, ENDING
IN வை, அ, வ், கன் AND NUMERALS.

[அகிறிணைப் பன்மைக்குரிய பெயர்கள்.]

உஅ0. முன்னர் அவ்வொடு வருவை; அவ்வும்;
 சுட்டிது வவ்வுங்; கள்ளிது மொழியும்;
 ஒன்றில் எண்ணும்; உள்ள, இல்ல,
 பல்ல, சில்ல, உள, இல பல, சில;
 இன்னவும்; பலவின் பெயர் ஆ கும்மே.

[வி. 69.]

[முன்னர்க் கூறிய “வினாக்கட்டினும், வேறும் ஆம்பொருள் ஆகி” ஆறனோடும், (ஏற்ற பெற்றி) வரும் [வினாவே] நற்றுப் பெயர்களும்; அகர நற்றுப் பெயர்களும்; வகர (ஒற்ற) நற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும்; கன் (என்னும் பகுதிப் பொருள் வினா) இறுதி ஆகிய பெயர்களும்; ஒன்றல்லாத (இரண்டு முதலிய) எண்ணுரு பெயர்களும்; “உள்ள” என்பது முதலிய (குறிப்புவினையால் அணைந்த வட்டுப்) பெயர்களும்; இவை போல்வன பிறவும்; அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) எவை.
 (2.) இவை.
 (3.) செடிபனை
 (4.) பொருள், பொருளை.
 (5.) அக, [வினாவே]
 (6.) [வினாவே]
 (7.) இரண்டு, மூன்று, கோடி.

281. OTHER NOUNS OF THE LOWER CLASSES ARE EITHER SINGULAR OR PLURAL. THEY HAVE NO DISTINCTION OF NUMBER.

[அகிறினை இருபாதுக்கும் உரிய பெயர்கள்.]

உ.அ. பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள் பாற் பொதுமைய.

[அஃறிணைப் பெயர்களுள், (இங்ஙனம்) பால் பகுத்தலை ஒழிந்து நின்ற பெயர்கள் அனைத்தும், (அத்தினை இரு) பாற்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்) பாலை வந்தது.
பாலை வந்தன.

தொல்ப. "தெரிநிலை அகிறினை இயற்பெயர்
ஒருமையும் பன்மைபும் வரினே"

282. DIVISIONS OF NOUNS COMMON TO THE CLASSES.

[இருபாதுக்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள்.]

உ.அ. 1. முதற் பெயர் நான்கு, 2. சினைப் பெயர் நான்கும்,
3. சினைமுதற் பெயர் ஒரு நான்கு 4. முறை இரண்டும்,
5. தன்மை நான்கு 6. முன்னிலை ஐந்தும்,
7. எல்லாந், 8. தாந், 9. தான், இன்னன, பொதுப்பெயர்.

[“முதற்பெயர்” முதலான ஒன்பது கூற்றுப் பெயர்களும்; இவைபோல் வன பிறவும், (இருதிணைக்கும் உரிய) பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்) குரியன உதித்தன, குரியன உதித்தது
வந்தன, வந்தனவந்தன.

[283 காண்க.]

தன்மை நான்கும் முன்னிலை ஐந்தும் கு. 285 காண்க.]

283. SUBDIVISIONS OF NOUNS (282.) ACCORDING TO GENDER AND NUMBER.

[முதற் பெயர் முதல், முறைப்பெயர் இருக்க மிடந்தவற்றைக் காரணவகையால் வகுத்தல்.]

உ.அ. ஆண்மை, பெண்மை, ஒருமை, பன்மையின்

ஆம் அந் நான்மைகள்; ஆண்பெண் முறைப் பெயர்.

[“ஆண்மை” முதலிய இந்நான்கு பாலுங் காரணமாக, முற்கூறிய முதற்பெயர், சினைப்பெயர், சினைமுதற்பெயர் என்னும் மூன்றும் ஒவ்

II. பங்கு.] II. சொல்வினாசரத்தில் (I.) பெயரியல்.

வொன்றும் நந்நான்காம்; ஆண்மை, பெண்மை (என்னும் இருபாலுள் தாணமாக) முறைப்பெயர் இரண்டாம்.]

ஆண்மை.	பெண்மை.	ஓரமை.		
1. சாத்தல்,	சாத்தி	சோதை,	சோதைகள்.	ஆச: 4.
		[இவை முதற்பெயர்.]		
2 முடன,	முடத்தி.	செவிலி,	செவிலிகள்.	ஆச: 4.
		[இவை சினைப்பெயர்]		
முடகசொற்றன,	முடகசொற்றி	கொம்புறமருதி,	கொம்புறமருதிகள்.	ஆச: 4.
		[இவை சினைமுதற்பெயர்]		
4. தந்தை,	தாய்.			ஆச: 2.
[இவை முதற்பெயர்]				

இவை எல்லாம் வீருதி அகற்றிப்ப பணமைக்குச்சொத்தது; ஆயினும், உயிர்நிலைப் பணமையிலும் வீரவி வரும்.

284. TO BOTH CLASSES (281.) TAKE THE OF பால்.
[திணைப் பொதுவாய் நின்ற பெயர்கள்.]

உ.அ.ச. அவற்றுள்,

ஒன்றே இருதிணைத் தன்பால் ஏற்கும்.

[("முதற்பெயர்" முதலவாகக் கூறப்படும் இருபத்தாறும் (சூ. 282.), பிறவும், ஆகிய பொதுப்பெயர்களுள்) ஒவ்வொன்று இருதிணைக் கண்ணுந் தன்றன் பால்களை ஏற்கும்.]

- (உ-ம்) { சாத்தன இவன்; சாத்தி இவள்.
(1.) { சாத்தன இவ்வெருது; சாத்தி இப்பச.
சோதை இவன்; சோதை இவள்.
சோதைகள் இவர்; சோதைகள் இவள்.
(2.) { தந்தைஇவன்; தந்தை இவ்வெருது.
தாய் இவள்; தாய் இப்பச.
(3.) { கம்பி; கம்பை; கம்பம்.
பாம்புகள்; பாம்புதலைகள்.

285. THE PERSONS OF PRONOUNS.

[தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைப் பெயர்கள்.]

உ.அ.நு. தன்மை: யான், நான், யாம், நாம்; முன்னிலை:

எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ.

அல்லன படர்க்கை; எல்லாம் எனல் பொது.

[வி. 72. 73.]

["தன்மைப்பெயர்" நான்காவன: யான், நான், யாம், நாம் (என்பன ஆம்.)
"முன்னிலைப்பெயர்" ஐந்தாவன: எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ (என்பன ஆம்.)

(நினைபாலுள் ஒன்றற் பிதம்பவும் பொதுவும் ஆகிய பெயர்களுள் இவ்
விரண்டிடத்து ஒன்பது பெயரும்) அல்லாத பெயர்கள் அனைத்தும் “படர்
க்கை” (இடத்திற்குரிய ஆம்). (அவற்றன்,) எல்லாம் என்னும் பெயர்
(ஒன்று) மூவிடத்திற்கும் உரித்தாம்.]

286. THE PERSONS IN VERBAL HOUSE.

[வினைப்பெயர்களுக்கும் வினையால் அணையும் பெயர்க்கும் இடம் வகுத்தல்.]

உறுக. வினையின் பெயரோ : ர்க்கை; வினையால்

அணையும் பெயரோ யாண்டும் ஆகும்.

[வி. 94. 95.]

[“யான் உண்,” “நீ உணல்,” “அவன் உணல்,” எனமூவிடத்து
ஆயினும் “அவ்வுணல், தினல்,” என்றற்றொடக்கத்து) வினையின்பெயர்
படர்க்கைக்கே உரிய ஆம். அவ்வினையால் அணையும்பெயர் (அவ்வினை
யின் பெயர்போல் படர்க்கைக்கே உரிய ஆகாது, “உண்டேனை,” “உண்
டாயை,” “உண்டானை,” எனத் தனித்தனி) மூவிடத்திற்கும் உரிய ஆம்.]

[கு. 338 காண்க.]

287. THE NUMBERS OF PERSONAL

[பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்களைப்பற்றிச் சொல்லியது.]

உறுஎ. தான், யான், நான், நீ, ஒருமை; பன்மைதாம்,

யாம், நாம், எலாம், எலீர், நீயிர், நீர், நீயிர்.

[வி. 72. 74.]

[தான், யான், நான், நீ, (என்னும் நான்கும் இருதினை முக்கூற்று, ஒரு
பெயர் (ப்பெயர் ஆம்). தாம், யாம், நாம், எல்லாம், எல்லீர், நீயிர், நீர்,
நீயிர் (என்னும் எட்டும் இருதினை இருக்கூற்றுப்) பன்மை (ப்பெயர் ஆம்).]

[இருதினை முக்கூற்று = ஆன், பென், ஒன்ற.
இருதினை இருக்கூற்று = பன், யன், [கு. 362. 363.]

286. MASTER FORMED MAIL NUMBERS: ²

[எண்ணல் வரும் உயர்நிலைப் பெயர்க்கு துவக்கார் புறன்னட்டி]
உயிவு ஒருவன், ஒருத்தி பெயர்மேல் எண்ணில.

[ഖി. 159.]

[(எண்ணன், உயர்திணை ஆண்பாற்பெயரும், பெண்பாற்பெயரும், வருங்காலத்து ஒன்றென்னும் எண்ணனை) “ஒருவன்,” “ஒருத்தி,” வருவன அன்றி, இவற்றின்மேல் “இரண்டு” முதலிய எண்களான் இப் பெயர்கள் வருவன இவ ஆம்.]

[இருள் — வசூல் அன்ற இருள், — — வசூல்]

THE HINDU ஒருவர்.

உமுக. ஒருவர்என்ப துயர்இரு பாத்ரூய்ப்
பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

[ഖി. 159.]

["ஒருவர்" என வழங்குஞ் சொல் உயர்நிலை ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டிற்கும் பொதுவாய், (அத்திணைப்) பன்மை (வாய்பாட்டு) யைக்கொண்டு முறையுப் பாங்கினை உடைத்து என்ற சொல்லுவர் (புலவர்).]

- (உ-ம்.) (1) ஆடையருள் ஒருவர் அறத்தின்வழி சீற்பார்.
(2) பெண்டிருள் ஒருவர் கொழுதன்வழி சீற்பார்.
(3) யாஅர் ஒருவர் உலகத்தோர் சொல்லில்லார்.

290. SYNECDOCHE.

[காரணப்பெயர்களுள் ஒருபெயர் தும்-தம.]

உகூ. பொருண்முதல் ஆறே ட்ளவை, சொற், ருனி,
கருவி, காரியம், கருத்தன், ஆகியுள்
ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை உலாப்பன ஆடு பெயரே.

[❧. 162.]

[பொருளே, இடமே, காலமே, சிணையே, குணமே, தொழிலே, ஏன் னும் ஆறுடனே, (இவற்றின் பகுதிய ஆகிய காவ்வகை) அனைவரையே, சொல்லே, தானியே, கருவியே, காரியமே, கருத்தாவே (என்னும் ஆறும்) ஆகியாகவரும் பொருள்களுள் ஒருபொருளின் இயற்பெயரானே அப்

பொருளினுக்கு இயைந்த பிறிதொரு பொருளைத் தொன்று தொட்டு வரு முறையே, கூறிவருவன ஆகுபெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) தாமரை அனைய தாய். ஆம்பல் அனைய தேம்பெரி செவ்வாய்.
[முதற்பெயரின் இடம் அதின் செயலிபு மலருக்கும் ஆயிற்ற.]

(2.) அகல் அமர்ந்தது.
[இடப்பெயர் மனத்தகையிற்ற.]

(3.) கார்த்திகை பூத்தது.
[காலப்பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் வேந்தோன்றிக்கும் ஆயிற்ற.]

(4.) புழி முகத்தது.
[புழி மும்மடி ஆகுபெயர்; எப்படிபெயரில், கார் என்பது நிறம், முகத்த நிறமும் ஆகும், மேகத்தின் பெயர் பருவத்தக்கும் ஆகும், அப்பருவத்தின் பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் பயிருக்கும் ஆகும்.]

(5.) புழி முகத்தது.
[சிறைப்பெயர் முறல்கையிற்ற. இது இருமடி ஆகுபெயர். எப்படிபெயரில், புழி என்பது சைவப்பெயர், அது பழத்தக்கும் ஆயிற்ற. அப்பழத்தின் பெயர் மாத்திரமும் ஆயிற்ற.]

(6.) புவித்திருன.
[சைவப்பெயர் பழத்திற்கும் ஆயிற்ற]

(7.) எழுத்தறிபத்திரும் இழிதகைம.
[தொழிற் பெயர் அக்காலத்திற்கும் ஆயிற்ற]

(8.) கரல்.

(9.) அரை
[எண்ணல் அளவைப் பெயர்கள் அவயவங்களுக்கும் ஆயின]

(10.) கொஞ்ச கொச்சுத்தது.
[மனையெய தரவி அதின் தாமையெய மர்புகும் ஆயிற்ற]

(11.) திருவரசகம்.
[முதற்பெயர் காரியமெய தலுக்கும் ஆயிற்ற.]

(12.) இத்தூல் அலங்காரம்.
[சரிபத்தின் பெயர் காரணத்தக்கும் ஆயிற்ற]

(13.) இத்தூல் திருவரவுரன்.
[கருதலின் பெயர் தலுக்கும் ஆயிற்ற.]

(14.) கண்ணைத் தான்.
[உலமை ஆகுபெயர்.]

§ 3. வேற்றுமை.

291. CASE.

[மேலே வேற்றுமைக் கிடனாய் என்றார் (275); அவ்வேற்றுமை இனைய எனவும் இத்துணைய எனவும் சொல்லியது.]

எற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈ ருய்ப்பொருள் வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை.

[வி. 55.]

[தன்மை ஏற்றுக் கோடற்குரிய எவ்வகைப்பட்ட பெயர்க்கும் இறுதியாய், அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப் படுத்துவன ஆன வேற்றுமைகள் எட்டே ஆம்.]

II. பக்கம்.] I. சொல்லதிகாரத்தில்.(1.) பெயரியல்.

292. THE ~~NAME~~ AND ~~NAME~~ OF THE EIGHT CASES.

[வேற்றுமைகளின் பெயரும் முறையும்]

உகஉ. பெயரே, ந, ஆல், கு, இன், அது, கண்

விளி என் றுகும், அவற்றின் பெயர், முறை.

[வி. 55. &c.]

[(மேல் எட்டே வேற்றுமை என்றவற்றின் பெயர் என்னை? கிடக்கை முறை என்னை? எனில்) “பெயர்” முதலாக “விளி” ஈறாக இங்ஙனம் றிய பெயரும் முறையும் ஆம்]

293. THESE SIX TERMINATIONS LEAD TO NOMINATIVE

[எழுவாய் உருபே ஏனை உருபுகளையும் ஏற்கும்.]

உக௩. ஆறன் உருபும் ஏற்கும் அவ்வுருபே

[(எழுவாய் வேற்றுமையாவது பெயர்மாத்திரையாய்த் தோன்றி நிற்கும் நிலை என்ப; ஆகலின்,) அவ்வெழுவாயாய் நின்ற உருபே (ஐம்முதலிய) ஆறு வேற்றுமைகளின் உருபும் ஏற்கும்]

294. THE NOUNS நீயிர், நீவிர், நான் HAVE NO OTHER CASE [EXCEPTION TO 293.]

[இரண்டாவது முதலிய எழுருபும் ஏலாதன இவை.]

உக௪. நீயிர், நீவிர், நான், எழுவாய் அலபெறு.

[வி. 72. 73.]

[இம்முன்று பெயரும் எழுவாய் வேற்றுமையினை அன்றி, ஏனைஎழு வேற்றுமையினையும் ஏலா.]

295. NOMINATIVE IS THE NAME ITSELF. ITS RELATION TO THE

[“எழுவாயாகிய பெயர் வேற்றுமையதிலக்கனம்.”]

உக௫. அவற்றுள்,

எழுவாய் உருபு திரிவில் பெயரே,

வினை, பெயர், வினாக் கொளல் அதன் பயனிலையே.

[(மேற்கூறிப் போந்த எட்டு வேற்றுமையுள்) முதல்வேற்றுமையின் உரு

பாவது திரியில்லாத பெயரே (ஆம்). அதன் பொருளாவது: வினையையும், பெயரையும், வினாவையும் கொளப் பொருணிலையாய் வருதல் ஆம்.]

(உ-ம்.) எத்தன் எத்தன். [மீ. 129.]
எத்தன் இவன். [பெயி. மீ. 131.]
ஆயது? [வினா.]

296. THE SECOND OR ACCUSATIVE CASE: ITS SIGN AND SIGNIFICATIONS.

[ஐயுருபு: இரண்டாம் வேற்றுமையினிலக்கணம்.]

உகக. இரண்டா வதன் உரு பை யே; அதன் பொருள்:

ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல்,
ஒத்தல், உடைமை, ஆதி, ஆகும்.

[மீ. 58. 129.*]

[இரண்டாம் வேற்றுமையினது உருபு (மேற்கூறிய) ஐயுருபு ஒன்றே. அதன் பொருள்களாவன: (தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை) ஆக்கப்படு பொருளாகவும், அழிக்கப்படுபொருளாகவும், அடையப்படுபொருளாக வுந், துறக்கப்படுபொருளாகவும், ஒக்கப்படுபொருளாகவும், உடைமைப்படுபொருளாகவும், இவைபோல்வன பிறவாகவும், (வேற்றுமை செய்தல்) ஆம்.]

(உ-ம்.)	{	எந்தான்.	[ஆக்கல்.]	{	[செயப்படுபொருள்.]
		உடைந்தான்.	[அழித்தல்]		
		செய்தான்.	[அடைதல்.]		
		இழந்தான்.	[நீத்தல்.]		
		{	ஒத்தான்.	[ஒத்தல்.]	

297. THE THIRD CASE: ITS SIGN AND SIGNIFICATIONS.

[மூன்றாம் வேற்றுமையினிலக்கணம்.]

உகௌ. மூன்றா வதன் உரு பால், ஆன், ஒட்டாடு;

கருவி, கருத்தா, உடனிகழ் வதன்பொருள்.

[மீ. 59.]

[மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபு (மேற்கூறிய) ஆலே அன்றி, ஆனும், ஒடுவும், ஒடுவும் ஆம். அவற்றின் பொருள்களாவன: (தம்மை ஏற்றபெயர்ப்பொருளைக்) கருவியாகவும், (ஏதப்பொருட்டாயி) கருத்தா ஆகவும், உடனிகழ்வதாகவும், (வேற்றுமை செய்தல்) ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) அறிவால் ஆகிய காட்சி. [சூலி.]

மண்ணால் ஆகிய குடம்.
மண்ணால் இயன்ற குடம்.
தேவனால் ஆகிய உலகம்.

(2.) தச்சனால் செய்யப்பட்ட தேர். [சூத்தர்.]

(3.) கொடியொடு எட்டுண்டான். [உடனிகழ்ச்சி.]
ஊதியொடு குவின்ற துசுமபட்டிம்.

மதியோடொக்கும் முகம்.
பெண்டையைந் பேர்அமர்க் கட்டு. [ஆல் உருபால் வந்த உடனிகழ்ச்சி.]
“மனத்தொடு மொழிவீர நவத்தொடு தானஞ்செய் வாழ்நிலை.”
[சேறவியை உடனிகழ்ச்சியும், ஒருவியை உடனிகழ்ச்சியும்.]

மதியோடொக்கும் முகம். [செயப்படு பொருளிலே ஒடு வந்தது.]

298. ■■■ FOURTH OR DATIVE CASE: ■■■ ■■■ SIGNIFICATIONS.

[நான்காம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

உகையு. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே.

கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவது ஆதல்,

பொருட்டி, முறை, ஆகியின் இதற்கிதெனல் பொருளே.

[வி. 60.]

[நான்காம் வேற்றுமைக்கு உருபு (மேற்கூறிய) கு ஒன்றுமே ஆம். அதன் பொருளாவது: கொடையும், பகையும், நேர்ச்சியும், தகவும், அது ஆதலும், பொருட்டி, முறையும், முதலான பொருள் (தோன்றப் புணரும் புணர்ச்சிக்கண்,) இதற்கிதென (அங்ஙனம் வருதற்குரிய எப்பொருளினையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருளாகத்,) தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) இரப்போர்க் கீத்தான். [கொடை.]

(2.) பிணிக்கு மருத்த. [பகை.]

(3.) விவக்குக்கு எண்ணெய். [நேர்ச்சி.]

(4.) அரசருக்கே உரித்த. [தகுதி.]

(5.) அவனுக்கு கொல். [அது ஆதல்.]

(6.) கூழிற்குக் குறநெயல் செய்தான். [பொருட்டி.]

(7.) சாத்தனுக்கு உகை. [முறை.]

அவனுக்கும் அவனுக்கும் பொருத்தம் இல்லை. [யாப்பு.]

இன்றைக்கு வரும். [எல்லை.]

அவ்வுக்கும் இவ்வுக்கும் வரம். [எல்லை.]

அவனுக்குச் சித்தவன் இவன். [நிறப்பு.]

மனைக்கு விளக்கு விளையட்டி. [உவமை.]

“ஆதி” என்பதிலுள்ள
வரும்.

299. THE FIFTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[ஐந்தாம் வேற்றுமையினது இலக்கணம்.]

உகக. ஐந்தா வதன் உரு பில்லும், இன்னும்;
நீங்கல், ஒப்பெல்லை, ஏதுப், பொருளே.
[வி. 61.]

[ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபாவன: இல்லும், (மேற்கூறிய) இன்னும் (ஆம்). அவற்றின் பொருளாவன: நீங்கற்பொருளாகவும், உவமைப் பொருளாகவும், எல்லைப்பொருளாகவும், ஏதுப்பொருளாகவும், (தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை வேற்றுமை செய்தல்). ஆம்.]

I. நீங்கப்பொருள். ௧

(உ-ம்.) தலைநீர் இழந்த மயிர் அணைய மாந்தர்.
[உருபேற்றசொல் தலை; உருபுசொக்கிய சொல் மயிர்.]
அரசரில் பெரியர் கற்றேர். [உபயவு.]
ஆயின் மெய். [தாழவு.]

II. ஒப்பு.

பலின் வெளித கொக்கு. [வண்ணம்.]
அதனிற் பெரித இது. [அளவு.]

III. எல்லை.

மருவரின் கிழக்கு, மருவரின் மேற்குச்சொன்னு.

IV. ஏது.

கண்ணின் அருகிலுள்.
வானிகத்தின் ஆயிலுள்.

300. THE SIXTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[ஆறாம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

கூ00. ஆறன் ஒருமைச் சதுவும், ஆறுவும்,
பன்மைச் சுவ்வும், உருபாம்; பண்புறப்
பொன்றன் கூட்டம், பலவின் ஈட்டல்,
திரியின் ஆக்கம், ஆந்தற் கீழமையும்;
பிறியின் கீழமையும்; பேணுதல் பொருளே.
[வி. 62.]

[ஆறாம் வேற்றுமையினது ஒருமை (ப் பொருண்மை) க்கு (மேற்கூறிய) என்பதே அன்றி, உ என்பதும்; பன்மை (ப் பொருண்மை) க்கு

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

அகரமும் உருபாம். அவற்றின் பொருளாவன: (குணமும் தெய்வியமாகிய) பண்பும், சினையும், ஒருபொருட்கூட்டமும், பலபொருட்கூட்டமும், ஒன்று திரிந்தொன்றானதும், ஆகிய (ஐந்து) தற்கிழமைப் பொருளினையும்; பிரிதின் கிழமைப்பொருளினையும்; (உடையதாகத் தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை) வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

(உ-ம்.)

I. தற்கிழமை.

(I.)

நிலத்தது அகலம். } [பண்புத்தற்கிழமை.]
சாத்தனது இயல்பு.

(II.)

சாத்தனது உயர்வு. } [உறுப்புத்தற்கிழமை.]

(III.)

மக்களது தொகுதி. } [ஒன்று பல உடைய ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை.]
செவ்வினது ரூபம்.

(IV.)

விலங்கினது உயர்வு. } [வேறு பலவின் கூட்டத்தற்கிழமை.]

(V.)

செவ்வினது பொருள். } [திரிபினுக்கத்தற்கிழமை.]

II. பிரிதின் கிழமை.

சாத்தனது வீல். } [பொருட்பிரிதின் கிழமை.]

சாத்தனது தோட்டம். } [இடப்பிரிதின் கிழமை.]

பிறவும் அன்ன.

சாத்தனது தகுதிகள். } [ஒருமை.]
எனக்கை, தனக்கை. } [பன்மை.]

311. THE SEVENTH CASE: ITS SIGNS AND SIGNIFICATIONS.

[எழாம் வேற்றுமையினதிலக்கணம்.]

௩௦௧. ஏழன் உருபுகண் ஆகி ஆகும்;

பொருள் முதல் ஆறும் ஓர் இரு கிழமையின்

இடன் ஆய் நின்றல், இதன் பொருள் என்ப.

[வி. 63.]

[எழாம் வேற்றுமையின் உருபு (மேற்கூறிய) கண்ணே அன்றி, (வருஞ் சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட) பிறவும் ஆம். இவற்றின் பொருளாவன: (தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளாகிய) பொருள்முதலிய ஆறும் (சூ. 132) (மேற்போந்த) இருகிழமைப்பொருட்கும் (சூ. 300.) இடமாகிநிற்க, அவற்றினை வேற்றுமை செய்தலாம், என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

VARIOUS SIGNS IN THE EIGHTH CASE.

[மேல் (301) “ஆதி” என்றார்: அவை இவை என்பது.]

நூஉ. கண், கால் கடை, இடை, தலை, வாய், திசை, வயின்,
முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல்,
பின், பா ட்ளை, தேம், உழை, வழி, உழி, உளி,
உள், அகம், புறம், இல் இடப்பொருள் உருபே.
[வி. 63.]

[இங்ஙனம் “கண்” முதலாக, “இல்” ஈறாக, எண்ணப்பட்ட இருபத்
தெட்டும் இடப்பொருளாக வேற்றுமைசெய்யும் உருபுகள் ஆம்.]

303. THE EIGHTH CASE: OF FORMATION AND SIGNIFICATIONS.

[எட்டாம் வேற்றுமையினிலக்கணம்.]

நூந. எட்டன் உருபே எய்து பெயர் ஈற்றின்
திரிபு, குன்றல், மிகுதல், இயல்பயற்
றிரிபும் ஆம்; பொருள், படர்க்கை யோகைத்
தன் முகம் ஆகத் தான் அழைப் பதுவே.
[வி. 64.]

[எட்டாம் வேற்றுமை ஆகிய விளிக்கு வேறுஉருபின்று, (அவ்விளி
அடைந்த) பெயர்ஈற்றின் திரிபுங், கேடும், மிகுதலும், இயல்பும், ஈற்றயல்
பின்றதன் திரிபுமே உருபாம்; இவற்றின் பொருளாவன: இவற்றினை ஏற்ற
படர்க்கைப் பெயர்ப்பொருளை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்
கப்படுவதாக வேற்றுமைசெய்தல் ஆம்.]

NOUNS WHICH ADMIT OF THE VOCATIVE.

[பெயருக்குள்ளே விளிக்கப்படுவன இவை.]

நூஉ. இ, உ, , வேரடை, ஓ, ன, எ, ர, ல,
ய, ஈற் றுயா, , ஓ, ர, அல்
ணஃகான், ஆ, ஈ ருக்கும் பொதுப்பெயர்;
ஞ, ஈ, ஒழி அனைத்திற் றஃறிழை விளிப்பன.

[இ, உ, ஊ, ஐ, ஒ, ன, எ, ர, ல, ய என்னும் பத்திற்றயார்திணைப் பெய
ரும்; இவற்றுள் ஓகாரமும், ரகாரமுமான இரண்டும் ஒழித்துவின்ற எட்டி

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

னே ணகாரமும், ஆகாரமுமான இரண்டும் கூடிய பத்தீற்றுப் பொதுப் பெயரும்; நாலாறுமீறே (சூ. 107.) என்றவற்றுள் குகரமும், நகரமும், ஈறாகாதென மேலே அதிகாரத்து விலக்கிய எகரமும்) ஒழிந்த (சூ. 108.) இருபத்தோர் சுற்றொற்றிணைப்பெயரும் விளிக்கப்படுவன ஆம்.]

305. GENERAL RULE REGARDING THE TERMINATIONS OF THE EIGHTH CASE.

[மூவகைப் பெயர்க்கும் பொதுவாகிய விளியுருபு.]

௩௦௫. இம்முப் பெயர்க்கண் இயல்பும், ஏயும்,

இகர நீட்சியும், உருபா' மன்னே.

[வி. 64.]

[மேல் (விளிக்கப்படும் என்ற) மூவகைப் பெயர்க்கண்ணும், இயல்பா தலும், எகரமிகுதலும், இகர ஈறு ஈகாரஈருய்த் திரிதலும், விளி உருபாம் பெரும்பாலும்.]

(உ-ம்.) முனி. னேற்ற [இயல்பு]
முனியே. [எகரம் மிகுதல்]
கமபீ. [இகரம் சீகுதல்.]

306. THE SAME NOUNS IN ஐ.

[ஐகார வீற்றிற்கு எப்பிபதன்மேற் றெப்புவிதி.]

௩௦௬. ஐஇறு பொதுப்பெயர்க் காயும், ஆவும்,

உருபாம்; அல்லவற் றாயும் ஆகும்.

[ஐகார சுற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு (இயல்பும், எகரமிகுதலும் அன்றி,) ஐகாரம் ஆயும் ஆவுமாய்த்திரிதலும், உயர்நினை அஃறிணைப்பெயர்க்கு அவ்வுருபுகள் அன்றி ஐகாரம் ஆய்எனத் திரிதலும் உருபாம்.]

(உ-ம்.) அன்னை, அன்னா.

307. THE VOCATIVE CASE: PERSONAL NOUNS IN ஂ.

[ஐகரவீற்றுயர் நினைப்பெயர்க்கெய்திபதன்மேற் றெப்புவிதி.]

௩௦௭. ஒருசார் னஐீற் றுயர்நினைப் பெயர்க்கண்

அளபீ ற்ழிவ்யல் நீட்சி; அதனே

மீறு போதல்; அவற்றோ டோஉறல்;

ஈழிந் தோஉறல்; இறுதிய ஆதல்;
அதனோ ட்யல்திரிந் தேஉறல்; ஈழிந்
த்யல் ஏ ஆதலும்; விளிஉரு பாகும்.

[(பொதுவிதி அன்றி,) எனகரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் ¹சில அள பெழுதலுஞ்; ²சில ஈறுகெடுத்தலுஞ்; ³சில ஈற்றயனீடலுஞ்; ⁴சில ஈற்றயனீண்டு, ஈறுகெட்டு, ஓகார மிகுதலுஞ்; ⁵சில ஈறுகெட்டு, ஓகாரமீகுதலும்; ⁶சில இறுதி எனகர ஒற்று யகரஒற்றாய்த்திரிதலுஞ்; ⁷சில இறுதி எனகர ஒற்று யகர ஒற்றாய்த் திரிந்து, அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய், ஏகார மிகுதலுஞ்; ⁸சில ஈறுகெட்டு, அயலில் அகரம் ஏகாரம் ஆதலும், விளி யுருபாம்.]

(உ-ம்.) அம்பலிழைஅன். [அளபெடை.]

தேரடி. [ஈழித்தது]

பெருமின. [அயல் நீண்டது.]

இறைவா. [அயல் நீட்சியெடு ஈழித்தது.]

ஜயலோ. [அயல் ஈண்டு, ஈறு கெட்டு, ஓ மிகுதது.]

வாலிலாப. [அயல் ஈழித்தது]

வாலிலோபே. [இறுதியானது, ஈற்றயல் ஆதி, ஏ மிகுதது.]

ஐயே. [ஈறுகெட்டு அகரம் ஏகாரம் ஆயிற்று]

308. THE SAME PRIMAAL NOUNS IN EN.

[எனகர இற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் கிறப்புவிதி.]

ஈஓஅ. எஃகான் உயர் பெயர்க் களபீறழிவயல்
நீட்சி; இறுதி ய ஒற் றுதல்;
அயலில் அகரம் ■ ஆதலும் விளித்தன.

[எனகரஈற்றுயர்திணைப் பெயர்க்குப் (பொதுவிதியன்றி) அளபெழலும், ஈறுகெடலும், அயல்நீடலும், இறுதி எனகரஒற்று யகரஒற்றாதலும், ஈற்ற யல் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளி உருபாம்.]

(உ-ம்.) வீறன் மிகுலோகன். [அளபெடை.]

தனி வெள்ளம் எல்லா ! [ஈறு கெட்டது.]

ஈய்க்கா ! [ஈற்றயல் நீண்டது.]

குழைபாய்! [எனம் யகரம் ஆயிற்று.]

தாயிழை வெள்ளம் அடிசேர். [அயல் நீண்டது, ■ ஆயிற்று.]

309. THE VOCATIVE CASE: PERSONAL NOUNS IN ி.

[ரகர இற்று உயர்திணைப்பெயர்க் கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௦௯. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழல்; ஈற்றயல்
அகரம் இ, ஈ, ஆதல்; ஆண்டை ஆ
ஈ ஆதல்; அதனோ டே உறல்; ஈற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் ட்தன் அயல் நீடல்;
ஈற்றின் ஈர் உறல்; இவையும் ஈண்டுருபே.

[(பொதுவிதியன்றி,) ரகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு அளபெழ
லும்; ஈற்றயல் அகரம் இகரமாதலும், ஈகாரமாதலும்; அவ்விடத்து ஆகாரம்
ஈகாரமாதலும்; அதனோடு ஏகாரம் ஏற்றலும்; ஈற்றில் ஏகாரம் மிக்கு, அய
லில் யாக்கெட்டு, அதன் அயல்இகரம், ஈகாரமாதலும், ஈற்றின் ஈராதலும்,
விளியுருபாம்.]

(உ-ம்) சிறுஅர். [அளபெடை.]
ஈல்லன்மீன் தெவீர். [தெவ்வீர் என்பதில் அர் என்பதனுட் ஆய்ற்ற.]
வணிகர். [அ, ஈ ஆய்ற்ற.]
சான்றீர். [ஆ, ஈ ஆய்ற்ற.]
சான்றீர். [ஆ, ஈ ஆய்ற்ற.]
ஈயீரே. [ஈயீயார் என்பதில் ஈ மிக்கு, யா கெட்டு, இ, ஈ ஆய்ற்ற.]
ஈமீர். [ஈற்றில் ஈர் வரதது.]

310. THE SAME PERSONAL NOUNS IN ல் AND ய்.

[லகார யகார இற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு கெய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.]

௩௧௦. லகாரஈற் றுயர்பெயர்க் களபயல் நீட்சியும்;
யகார ஈற்றிற் களபும் ஆம் உருபே.

[(பொதுவிதி அன்றி,) லகாரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழ
லும், ஈற்றயனிடலும்; யகாரஈற்று (உயர்திணை) ப்பெயர்க்கு அளபெழ
லும், உருபாம்.]

(உ-ம்) ஈரஆல். [அளபெடை.]
தோஷு ஆல். [ஈற்றயல்நீட்சி.]
சேய். [யகாரஈற்று அளபெடை.]

311. THE IMPERATIVE IN EN.

[எவ்வீற்று அகிறிணைப்பெயர்க்கும், விரவு பெயர்க்குஞ் சிறப்புவிதி.]

நகக. னசந் துயர்திணை அல் இரு பெயர்க்கண்
இறுதி அழிவ்த னோடயல் நீட்சி.

[பொதுவிதியன்றி, னகரசந் து அஃறிணைப் பெயர்க்கண்ணும், விரவுப் பெயர்க்கண்ணும், இறுதிசெய்தலும், அதனோடு சந்றயல் நீடலும், விளி உருபாம்.]

(உ-ம்.) அவய. (அகிறிணைப்பெயர்.)
சாதத. } (பொதுப்பெயர்.) *
சாதத.

312. THE VOCATIVE CASE: IMPERATIVE NOUNS IN ல், ள்.

[ல, ள், வீற்றுப் பெயர்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

நககஉ. ல; ள், சந் தஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண்
சந்றயல் நீட்சியும் உருபா கும்மே.

[(பொதுவிதி அன்றி,) லகார ளகார சந் து அஃறிணைப் பெயர்க்கண் ணும், விரவுப்பெயர்க்கண்ணும், சந்றயல்நீடலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) முயல். } (அகிறிணை.)
விளிகார். }
மக்கலா. (பொதுப்பெயர்.)

313. DIFFERENT FORMS OF VOCATIVE ADAPTED TO DIFFERENT FORMS OF CALLING.

[விளி உருபுகளுக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

நககந. அண்மையின் இயல்பும், சந் தழிவுஞ்; சேய்மையின்
அளவும்; புலம்பின் ஓவும் ஆகும்.

[(மேற்போந்த விளியுருபுகளுள்) இயல்புகளும், சந் தழிவுகளும் அண்மை விளிக்கண்ணும்; அளவுகள் சேய்மை விளிக்கண்ணும்; ஓகாரங்கள் புலம்பல் விளிக்கண்ணும் வரும்.]

314. EXCEPTION TO (304.): VOCATIVE WANTING IN CERTAIN

SENTENCES AND OTHER SYNTAX.

[ஓர் புறனடை.]

நகசு. நவ்வொடு விஞ்சுட் டீற்ற ன, ள, ர,

வை, துத், தாந், தான், இன்னன

[(மேல்விளிக்கப்படும். என்றவற்றுள்,) நவ்வுடனே (மூன்றுமுதல்) வினாவையும், (மூன்று) சுட்டையும், (வரன்முறையேபொருந்திய) ன, ள, ர என்னு மூன்றீற்றுயர்தினைப்பெயர்களும், வை, து என்னும் இரண்டிற் றஃறிணைப்பெயர்களுந், தாம், தான் என்னும் பொதுப்பெயரும் விளிக் கப்படா.]

315. SPECIAL RULE ABOUT THE TERMINATION ஐ, கண், அது.

[முதல் சினைத்தொடர் பின்கண் இரண்டாம் உருபு இரண்டன் பாலும் வாராது எனப் புறனடை.]

நகரு. முதலை ஐ உறிற் சினைபைக் கண் உறும்;

அதுமுதற் காயிற் சினைக்கை ஆகும்.

[முதலினை “ஐ” உருபு பொருந்தில் சினையினைக் “கண்”னுருபு பொ ருந்தும்; “அது” உருபு முதலுக்கு வரிற் சினைக்கு “ஐ” உருபு வரும்.]

(உ-ம்.) பாணியைக் காலிகெட்டிஞன் வெட்டிஞன்
பாணியை காலிகெட்டிஞன்.
பாணியைக் காலிகெட்டிஞன்.

பாணியைக் காலிகெட்டிஞன் என்ற ஒரு

சொல் [முதல், சினை, இரண்டாம் உருபு வாராது]

316. SUMMAM ILLUSTRATION OF (315.): THE BODY AND ITS MEMBERS. THE AGGREGATE AND ITS COMPONENT PARTS.

[மேலே கூறியதற்குக் காரணம். பிண்டப்பொருள்.]

1155. முதல்தலை, சினை இலை, என்வே றுள இல,
உரைப்போர் குறிப்பின; அற்றே பிண்டமும்.

[சூ. 428. 282.]

[(கடங்கள்இலை, படங்கள்இலை, என்றற்போல) முதற்பொருள் கள்இலை, சினைப்பொருள்கள்இலை, வேறுள்ளன இலவாம், ஒரு பொருளையே இரண்டாகப் பிரித்துக்கூறுவாரது குறிப்பின் மாத்திரையே ஆம்; பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைதகாம்.]

(உ-ம்.) பாண்டித வே. } ஒன்றாகச் சினை மற்றொன்றாக முதல்.
கோட்டித தனி. }

செவ்வைப் பொலிவின்னை வாரிதல். } (பிண்டப்பொருள்.)
செவ்வைத் தொலிவை வாரிதல். }

செவ்வைப் பொலிவை வாரிதல், எனபது வழு.

செவ்வைத் தொலிவைத் தொல், [இவையே முதல், இவையே
பிண்டம் என வேறியக்கூறாது.]

317. ANOMALOUS INTERCHANGE OF CASES. THE CONTEXT IS THE GUIDE

[உருபு மயக்கம்: புறனடை.]

1156. யாதன் உருபிற் கூறிற் றுயினும்
பொருள் செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

[கி. 137.*]

[ஒரு வேற்றுமைப்பொருள் மற்றொரு வேற்றுமை உருபால் கூறப்பட்ட தாயினும், (அவ்வுருபு மயங்கி வந்தமையின், அவ்வுருபு சென்ற வழியே பொருள் சாராது,) பொருள்சென்றவழியே அவ்வுருபு சாரும்.]

(உ-ம்) (1.) வேயொடு கக்கு வீங்கு தோள்
[ஒவ்வொருபாகத் திரித்தல் கொள்ள]

(2) மறைமீற முன்
[ருக்கைக் கண்ணுருபாக்குக]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (L) பெயரியல்.

(3.) செய்யவெடையவைக்காட்டிவிடும்.

[ஐயுருபைக் குவ்வருபாக்குக.]

அவாற் செய்யத்தரும் அக்காரியம்.
அவர்க்குச் செய்யத்தரும் அக்காரியம்.
மகளைக்கு எடக்குச் சிதம்பரம்.
மதனையை கீங்கினான்.
அங்கு வருவான்.

318. POETICAL INSERTION OF அ IN THE 2D, 3D AND 4TH CASES.

[சில வேற்றுமை உருபு செய்யுட்கண் திரிந்துவரும்: புறனடை.]

நகடி. ஐ, ஆன், குச்செய்யுட் கவ்வும் ஆகும்;

ஆகா அஃறிணைக் கான் அல் லாதன.

[“ஐ,” “ஆன்,” “கு” (என்னு மூன்றுருபுந்) செய்யுளகத்து (ஒரோ வழி) அகரமாகத் திரிந்து வரவும்பெறும்; அஃறிணைக்கண்ணெனின் “ஆன்” ஒன்றுமே திரியும், ஐயுந் குவ்வந் திரியா.]

(உ-ம்) (1.) காவலோனக் கவிறஞ்சம். [காவலோன்.]

புலவரான். [புலவரன்.]

கடிநிலைஇன்றே ஆசிரியந்த. [ஆசிரியற்கு.]

(2.) புள்ளின. [புள்ளினான்.]

319. THE GOVERNING, OR SUPPLEMENTARY WORD FOLLOWING SUCH OF THE CASES.

[எட்டு வேற்றுமைகளுக்கும் முடிக்குஞ் சொல்.]

நகக. எல்லை இன்னும், அதுவும், பெயர்கொளும்;

அல்ல வினைகொளு' நான்கேழ் இருமையும்

புல்லும்பெரும் பாலும், என்மனார் புலவர்.

[வி. 129. 131.]

[("நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏதுப்பொருளே" என்னும் நான்குபொருள் களுள்) எல்லைப்பொருட்டாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையும், ஆறாம்வேற்று மையும், பெயரைக்கொண்டு முடியும். ஒழிந்த (எழுவாய் முதலிய வேற்று

மைகளெல்லாம்) வினையைக்கொண்டுமுடியும். (அவற்றுள்) நான்காம் வேற்றுமையும் ஏழாம் வேற்றுமையும் வினையினையே அன்றி வினையொடு பொருந்தும் பெயரையுக்கொண்டு முடியும் பெரும்பாலும், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) (1.) கருவிரிந்திழக்கு. சாத்தனதுகை. [பெயர்கொண்டன.]

(2.) சாத்தன் வந்தான்.

குடத்தை வளைத்தான்.

வானால் வெட்டினான்.

சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான்.

கோயின் வீட்டுவான்.

அமைபின்கண் இருந்தான்.

கொற்கு கொள்.

பிணிக்கு மருத்து.

மணியின்கண் ஒளி.

[இவை வினைகொண்டன.]

[இவை பெயரும் கொண்டன.]

சாத்தன் வருதல். குடத்தை வளைதல்.

சாத்தன் வந்தவன். குடத்தை வளைந்தவன்.

சாத்தன் யாவன்? } [வினாப்பெயரும் வினாவிற்குறிப்புக்கு உட்பெயரும் கொண்டன.]

சாத்தன் யார்?

சாத்தன் அவன்.

பெயரியல் முற்றிற்று.

நன் னூ ல்.

II. சொல்லதிகாரத் தில்

(II.) வினையியல்.

[இஃது வினை இலக்கணத்தை உணர்த்திய இயல்.]

320. DEFINITION OF A VERB.

[தெரிநிலை வினைச் சொல்வின பொது இலக்கணம்.]

௩௨௦. செய்பவன், கருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய்பொருள், ஆறந், தருவது வினையே.

[வி. 45.]

[கருத்தாவந், கருவியும், இடமுஞ், செயலும், காலமுஞ், செயப்படு
பொருளும் (ஆகிய) அறுவகைப்பொருளையுந் தருவது (தெரிநிலை) வினைச்
சொல்லாம்.]

(உ-ம்) களைத்தான், [என்பதில் செய்பவன், குயலுன்; கருவி, தண்டச்சுருதவியவை; நிலம், களையும்
நிலம்; காலம், இறந்தகாலம்; செய்பொருள், குடம் முதலியவை]

321. CONJUGATED APPELLATIVES.

[குறிப்புவினைச் சொல்வினது பொது இலக்கணம்.]

௩௨௧. பொருள் முதல் ஆறினுந் தோற்றி, முன் ஆறனுள்
நல் மாத்திரை விளக்கல்

[வி. 93.]

[பொருளான ஆறும் அடியாக அவற்றின்கண் தோன்றி, மேல் (கருத்தா
முதலாகச் சொன்ன) ஆறனுள் கருத்தா ஒன்றையுமே விளக்குதல் வினைக்
குறிப்புச் சொல் (வினது இலக்கணம்) ஆம்.]

(உ-ம்.) குழையன்,	[பொருள்.]
அகத்தன்.	[இடம்.]
ஆழியன்.	[காலம்.]
குறத்தான்.	[வினை.]
கரியன்.	[குணம்]
ஊண்.	[தொழில்.]

[கு. 276 காண்க.]

[இஃ இவை “குழையை யுடையன் ஆயினான்,” “அகத்தின் கண்ணிருந்தான்,” என அத்தல் கொடுப்பதால் வினைக்குறிப்பு முற்று என்று சொல்லுவார்கள். ஆனாலும் இவை எல்லாம் பெயர்ச் சொற்கள் என்றும்; ஆயினான், ஆயிருந்தான் எனவிற வினைமுற்று அகத்தினபின் நோக்கு நிறிசிறநெனவாக கூறுவது தகும.]

322. FINITE VERB AND INCOMPLETE FORMS.

[வினைச்சொற்களை வருதது உணர்த்துகின்றது.]

௩௨௨. அவைதாம்,—

முற்றும், பெயர்வினை எச்சமும், ஆகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவும் ஆகும்.

[வி. 77.]

[(மேல் இரண்டு குத்திரத்தானும் கூறிய தெரிநிலையாயுந் குறிப்பாயும் வரும்) வினைச்சொற்கள் தாம் முற்று வினைச்சொற்களும், பெயரெச்ச வினைச்சொற்களும், வினையெச்ச வினைச்சொற்களும் ஆகித், (திணை பால் இடங்களின்) ஒன்றற்குரியனவும், பொதுமையில் நிற்பனவும் ஆகும்.]

[கு. 142-145 காண்க.]

323. THE FINITE VERB

ஆம் ஆறு.]

௩௨௩. பொது இயல் பாரையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதல் அறு பெயர் அல தோற்பில முற்றே.

[வி. 77.]

[(தெரிநிலைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும், பெயரெச்சக் குறிப்பும், வினையெச்சமும், வினையெச்சக்குறிப்பும் ஆகிய) அறுவகை வினை வினைக்குறிப்புக்கும் (பொது இலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய) ஆறனையும் தோற்றுவித்துப், பொருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப்பெயரையும் பயனிலையாக ஏற்பனவாகி, அல்லது ஒன்றனையும் ஏலாதன முற்றுவினை, வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

(உ. ம்) செய்தான் அவன்.
கூறான் அவன்.

324. THE TWENTY VARIATIONS OF THE FINITE VERB, IN ITS TENSES, NUMBER AND GENDER.

[தெரிநிலை வினைமுற்று காலவிகற்பங்கள் பற்றி இவ்வனவாம் என்பது.]

௩௨௪. ஒருவன் முதல் ஐந்தையும் படர்க்கை இடத்தும்;
ஒருமை* பன்மையைத் தன்மை முன்னிலையினும்;
முக்காலத்தினு' முரண, முறையே
மூவைந் திருமூன் றூறாய் முற்று
வினைப் பதம் ஒன்றே, மூவொன் பான் ஆம்.

[வி. 77.]

[ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல என்னும் ஐம்பாலவாகிய வினை முற்றுக்களைப் படர்க்கைக்கண்ணும்; ஒருமை பன்மை (என்னும் இருபாலவாகிய வினைமுற்றுக்களைத்) தன்மைக்கண்ணும், முன்னிலைக்கண்ணும், (வைத்து) முக்காலங்களானும் மாற, முறையே (படர்க்கைவினைமுற்றுப்) பதினைந்தும், (தன்மைவினைமுற்று) ஆறும், (முன்னிலைவினைமுற்று) ஆறும் (ஆகிய) முற்றுவினைச்சொல் ஒன்றுமே இருபத்தேழாம்.]

(உ-ம்) (1.) நடத்தான், எ, த், து, ன். [போனகாலம்.] }
நடக்கின்றான், எ, த், து, ன். [கிழ்க்காலம்.] } படர்க்கைவினைமுற்று
நடப்பான், எ, த், து, ன். [எதிர்க்காலம்.] } கடு.

(2.) நடத்தேன், ம். [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கிறேன், ம். [கிழ்க்காலம்.] } தன்மை வினைமுற்று
நடப்பேன், ம். [எதிர்க்காலம்.] }

(3.) நடத்தாய், நடத்தீர். [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கிறாய், நடக்கிறீர். [கிழ்க்காலம்.] } முன்னிலை வினைமுற்று
நடப்பாய், நடப்பீர். [எதிர்க்காலம்.] }

ஆக, மூன்றக்கும்
முற்றவினை உள.

*[ப் சகத இன்பப்பொருட்டு விரித்தல் விசாரமாய் வந்தது.]

325. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, MASCULINE, (OF THE HIGHER CLASS.)

[இருவகை முற்றுகள் திணை, பால், இடங்களில் ஒன்றற்குரியவாம் ஆறு.]

௩௨௫. அன், ஆன், இறு மொழி ஆண்பாற் படர்க்கை.

[அன், ஆன் (என்னும் இருவிருதியும்) இறுதியாகிய மொழிகள் (உயர்திணை) ஆண்பால். படர்க்கை (வினைமுற்றும், வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்) *நடத்தான்; நடத்தான். [போனகாலம்.]
*நடக்கின்றான்; நடக்கின்றான். [கிழ்க்காலம்.]
*நடப்பான்; நடப்பான். [எதிர்க்காலம்.]
*குழையினன்; குழையான். [குறிப்புவினைமுற்று]

*[அன் சாரியையும் வந்தது என்க.]

**326. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, FEMININE,
(OF THE HIGHER CLASS.)**

௩௨௬. அள், ஆள், இறு மொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

[வி. 77.]

[அள், ஆள், (என்னும் இருவிருதியும்) இறுதி ஆகிய மொழிகள் (உயர் திணைப்) பெண்பாற் படர்க்கை (வினைமுற்றங் குறிப்புமுற்றும்) ஆம்.]

(உ-ம்.)	*கடத்தன்;	கடத்தர்.	[போனகாலம்]
	*கடக்கிறான்;	கடக்கிறார்.	[கிழ்க்காலம்.]
	*கடப்பர்;	கடப்பார்.	[அருக்காலம்.]
	*குழையினர்;	குழையார்.	[குறிப்புமுற்ற.]
	*[அன் சாரியை வந்தது காண்க.]		

**327. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON PLURAL, EPICENE,
(OF THE HIGHER CLASS.)**

௩௨௭. அர், ஆர், பவ்வூர் அகர மார் ஈற்ற

பல்லோர் படர்க்கை; மா வினையொடு முடிமே.

[வி. 77]

[அர், ஆர், ப, மார் (என்னும் நான்கு விருதிவினையும்) இறுதியாகவுடைய மொழிகள் உயர்திணைப்பன்மைப் படர்க்கை (வினைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும் ஆம்). (இவற்றுள்) மாரீற்று வினைமுற்றுப் (பொதுவிதியால் பெயருடன் முடிவதன்றி) வினையுடனும் முடியும்.]

(உ-ம்)	*கடத்தன், கடத்தர்.	} [தெரிநிலை.]
	*கடக்கிறான், கடக்கிறார்.	
	கடப்பர், கடப்பார், கடமார்.	
	கடப்ப, கொழிப.	
	குழையினர், குழையார்.	[குறிப்பு வினை]

“ஆத்தர், வெண்ணர், வந்தர்.” [வினையுடன் முடித்தது.]

[அன் சாரியையும் வந்தது காண்க.]

**328. THE FINITE VERB: THE THIRD PERSON SINGULAR, NEUTER,
(OF THE LOWER CLASS.)**

௩௨௮. து, து, டிக் குற்றியல் உகர ஈற்ற

ஒன்றன் ஈட்டர்க்கை; டிக் குறிப்பின் ஆகும்.

[வி. 77.]

[இம்முன்று குற்றியலுகர ஈற்று விருதிகளையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணை ஒருமைப்படர்க்கை (வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும்)

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

ஆம்). (இவற்றுள்,) இவ்விருதி குறிப்பின்கண் அன்றித் தெரிநிலைக்கே வாராது.]

(உ-ம்.) எத்தத, எக்கெற்றத, எப்பத. } [தெரிநிலை.]
 *எத்தத, உய்றத.
 அனீத்த, அற்ற, பொருட்டு, [குறிப்பு.]
 *[அன் என்பத சரிபை.]

329. THE FINITE FORM: THE THIRD PERSON PLURAL, NEUTER, (OF THE LOWER CLASS.)

அ, ஆ, ஈற்ற பலவின் படர்க்கை;

'வ எதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

[வி. 77.]

[இவ்விருவியுணையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை (வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்). (இவற்றுள்,) ஆகாரம் எதிர்மறை வினைக்கண்ணதாம் அன்றி, உடன்பாட்டுவினைக் கண் வாராது.]

(உ-ம்.) (1.) *எத்தத, எத்தத. } [தெரிநிலை உடன்பாடு.]
 *எடவா கின்றன, *எக்கெற்றன.
 *எப்பத, எப்பத.
 (2.) *கரியன, கரிய. [குறிப்பு உடன்பாடு.]
 (3.) எத்தத, எடவா கின்றன, *இல்லன, இல்ல.
 (4.) எடவா.
 *[அன் சரிபையும் அற்ற என்க.]

330. VERBAL FORMS ADMITTING NO DISTINCTION OF GENDER (OR CLASS.)

[இருதினைக்கும் பொதுவினை, இவை.]

நநந. தன்மை, முன்னிலை, வியங்கோள், வேறிலை

உண்டிர் *எச்சம், இருதினைப் பொதுவினை

[தன்மை (வினை வினைக்குறிப்பு முற்றும்), முன்னிலை (வினை வினைக் குறிப்புமுற்றும்), வியங்கோள் (வினைமுற்றும்), வேறு, இல்லை, உண்டு (என்னு முன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும்), பெயரெச்ச (வினை வினைக் குறிப்பு)ம், வினையெச்ச (வினை வினைக்குறிப்பு)ம், இருதினைக்கும் பொதுவினை (ஆம்).]

331. THE FINITE VERB: THE FIRST PERSON SINGULAR.

[தன்மை ஒருமை வினைமுற்று.]

நினை. கு,டு,து,று என்னும் குன்றியல் உகரமோ
டல்,அன், என்,ஏன், ஆகும் ஈற்ற
முக்குற் றொருமைத் தன்மை.
[வி. 77.]

'யாகவுடைய மொழிகள்

கண்ணவாகிய (ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்கிற மூன்று) பால்களுக்கும்
ஒருமைத்தன்மை (வினைமுற்றுங் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) உன்கு.	(= உன்பென்.)	சென்ற. (= சென்றேன்.)
உன்டு.	(= உண்டென்.)	சேற. (= செல்லுவேன்.)
அனகு.	(= வந்தேன்.)	திரகு. (= திரளுவேன்.)
அருத.	(= வருவேன்.)	
உன்பல்.	} (= உன்பென்.)	*உண்டான்.
உன்பென்.		*உண்டனென். } (= உன்

*[அன் சார்பை வந்தது காண்க.]

332. THE FINITE VERB: THE FIRST PERSON PLURAL.

[தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.]

நினை. அம்,ஆம் என்பன முன்னிலை யாராயும்,
எம்,ஏம், ஒம்இவை படர்க்கை யாராயும்,
உம்,ஊர் க,ட,த,ற, இருபா லாராயும்,
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

[வி. 77.]

[(தன்னிலையில் நிற்பதன்றி) அம், ஆம் என்னும்
யும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலையாராயும்; எம், ஏம், ஒம்
என்னும் இம்மூன்று விருதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் படர்க்
கையாராயும்; கும், டும், தும், றும் என்னும் இந்நான்கு விருதியினையும்
இறுதியாகவுடைய மொழிகள் (முன்னிலை படர்க்கை என்னும்) ஈரிடத்
தாராயும், தன்னுடன் கூட்டும் உள்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை (வினை
முற்றுங் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டாக், *உன்னுகின்றன, உன்பம், } [தெரிநிலை.] (எழும் கீரும்.)
உண்டம், உன்னுகின்றம், உன்பம்.
தாரினம், தாரினம். [வினக்குறிப்பு.]

(2.) *உண்டனெம், உண்டேம், உண்டோம். [தெரிநிலை.] (தாரும் அவரும்.)
தாரினெம், தாரினேம், தாரினோம். [வினக்குறிப்பு.]

(3.) உன்றும், உன்றெம், அந்தம், சேதம். (தாரும், நீரும், அவரும்.)
*[அன் சாரியை வந்தது காண்க.]

333. SPECIAL RULE: **ஈற்று** LIKE செய்கு AND செய்கும் MAY ALSO
BE USED AFTER **ஈற்று** OF GERUNDS.

ஈற்று செய்கென் ஒருமையும், செய்கும் என் பன்மையும்,
வினையொடு முடியினும், விளம்பிய முற்றே.

[செய்து என்னும் (தன்மை) ஒருமைமுற்றும், செய்தும் என்னும் (தன்மைப்) பன்மைமுற்றும், (பெயருடனே அன்றி) வினையுடனேயு முடியும்; அங்ஙனம் முடியினும் மேற்கூறிய முற்றே ஆம்.]

(உ-ம்.) உன்கு வந்தேன். } என விடீ எச்சமாக வரும்.
உன்கும் வந்தேம் }

334. "THE SECOND PERSON IS MORE WORTHY THAN THE THIRD."

ஈற்று முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு' முன்னிலை.

[(தன்மையொடு கூடிய முன்னிலை படர்க்கைகள் தன்மையானூற் போல (கு. 330.)) முன்னிலை (யொடு) கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலை ஆம்.]

(உ-ம்.) உன்மீ நீயும் அவனும்.

"ஒன் ஈற்று, கின் சேவலு' நீயுமாய்
வந்தேம் பூந் தானல் வைத்துஞ் சென்றோம்"

**335. THE FINITE VERB: THE SECOND SINGULAR INDICATIVE
AND IMPERATIVE.**

[முன்னிலை ஒருமை வினமுற்று.]

ஈற்று ஐ. ஆய், இகர ஈற்ற மூன்றும்;
ஏவலின் வருஉம் எல்லா ஈற்றவும்;
முப்பால் ஒருமை முன்னிலை மொழியே.

[வி 77.]

[ஐ, ஆய், இ (என்னும் மூன்று ஈற்று) மொழிகளும், (விருதிருன்றதங், குன்றியும், நிற்பனவாகிய) ஏவற்கண்வரும் இருபத்து மூன்றீற்று மொழி

களும்; (ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று என்கிற) மூன்றுபால் (களுக்கும் பொதுவாகிய) முன்னிலை (ஒருமை வினையுமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்).]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டான, *உன்னுகின்றன, உண்டை, உண்டாய், உன்னுகின்றாய், உண்பாய், உண்டி, உன்னுகின்றி, சேர். } [தெரிநிலை முற்றவினாகள்.]

(2.) *விடுவன, விடுவாய், விடுவன. [குறிப்பு.]

(3.) உடையாய், உட, உண், ஆதி. [ஏவல்.]

*[அன் சாரியையும், இன் சாரியையும் வந்தன.]

336. இ AND ஏ [CERAIN IMPERATIVES, IN POETRY.]

[ஏவல் முற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் கெற்புவிதி.]

நான்கு. முன்னிலை முன்னர் ஈயும், ஏயும்,

அந்திலை மரபின்மெய் ஊர்ந்து வருமே.

[முன்னிலை (ஏவல் முற்றென மேற்கூறியவற்றிற்கு) முன்னே ஈகாரமும், ஏகாரமும், ஆண்டு வந்து நின்றற்குரிய மரபினையுடையமெய் (யாதானும் ஒன்றை) ஊர்ந்து வருமே.]

(உ-ம்.) சென்றி.
கின்மே.

337. SECOND PERSONS PLURAL, INDICATIVE AND IMPERATIVE

[முன்னிலைப்பன்மை வினையுமுற்ற.]

நான்கு. இர், ஈர், ஈற்ற இரண்டும் இருதினைப்

பன்மை முன்னிலை; மின், அவற் றேவல்.

[வி. 77.]

[இர், இர் (என்னும் இரு விருதியினையும்) இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதினைப் பன்மைமுன்னிலை (வினையுமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்). இன் என்னும் விருதியை இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதினைப் பன்மை முன்னிலை ஏவல்முற்றும்.]

(உ-ம்.) (1.) *உண்டானி, *உன்னுகின்றன, உன்னுகி, உண்டாய், உன்னுகின்றாய், உண்பாய். } [தெரிநிலை.]

(2.) குழையினி, குழையி. [குறிப்பு வின.]

(3.) உண்டாய், [ஏவல்.]

[உன்னுக, உன்னுக, உன்னுக, உன்னுக. இவை முன்னிலை புறியை]

*[அன் உன்னுக, உன்னுக.]

338. THE OPTATIVE: ONE FORM COMMON TO ALL PERSONS, NUMBERS

AND

நாநாடி. க, ய வொடி ரஹ் நீற்ற வியங்கோள்;
இயலும் இடம்பால் எங்கும் என்ப.

[வி. 85.]

[க, ய என்னும் இரண்டியிர்மெய்யினையும், ரகர ஒற்றினையும் இறுதி யுடையன வியங்கோள்முற்றும். (அவை) மூவிடத்தினும் ஐம்பா லினுஞ் செல்லும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) வாழ்க, வாழிய, வாழிய.

“செங்க, வாழி, சென்றி வாழ்க, செங்க தீயன, சிறக்க புதம்.”

“மகன் எனல்; மக்கட்பதடி எனல்.” [அல்.]
“மரிஇய தொல்.” [ஆல்.]

இவை புதியன.

339. THE DEFECTIVE VERBAL FORMS வேறு, இல்லை, உண்டு.

[இவ்வினைக்குறிப்பு முற்ற மூன்றும் பாலிடங்களுக்குப் பொது.]

நாநாடி. வேறில்லை உண்டைம் பால்மு விடத்தன.

[வி. 125.]

[வேறு, இல்லை, உண்டு (என்னும் மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும்) ஐம் பாற்கும் மூவிடத்திற்கும் உரியனவாம்.]

(உ-ம்.) அகல்...
அகல்...
அகல்...
அகல்...
அகல்...
அகல்...
அகல்...
அகல்...
அகல்...

வேறு.
இல்லை.
உண்டு.

340. RELATIVE, (OR ADJECTIVAL) PARTICIPLES: COMMON FORMS.

[பெயர் எச்சம் ஆம்ஆறு.]

௩௪௦. செய்த, செய்கின்ற, செய்யும், என் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயர் எச் சம்மே.

[வி. 87.]

[செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் மூவகைப்பட்ட சொல்லின் கண் (முறையே இறப்பு, கிழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று) காலமுஞ், செயலுந் தோன்றி, (வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும்) பால் ஒன்றும் தோன்றாது, (அப்பாலுடனே) செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருட்பெயரும் ஒழிய நிற்பன பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) இறப்பு. கிழ்வு. எதிர்வு. {சாத்தன். கலம். இடம். ஊன். சாச். சோறு. } [அறுவகைப் பொருட்பெயரும் எஞ்ச நின்றன.]

(2.) வேலான் முகத்த கன்ற. } [உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]
சேல்.
உள்ள பொருள்.

(3.) ஓடாத சாத்தன். [எதிர் மறைப் பெயர் எச்சம்.]

341. POETICAL FORMS OF THE FORM செய்யும்.

[செய்யும் என் எச்சத்திற்கு, எய்நியதன்மேற் நிறப்புவிதி.]

௩௪௧. செய்யும் என் எச்ச ஈற் றுயிர்மெய் சேறலும்,
செய்யுளுள் உம் உந் தாதலும், முற்றேல்
உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏகலும் உளவே.

[“செய்யும்” என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தின் இறுதி உயிர் மெய்கெடுதலுஞ், செய்யுளாகத்து (அதன் இறுதி) உம்மை உக்து எனத்திரித

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

லும், அது முற்றாயின் அதன் இறுதி உயிரேனும், உயிர்மெய்யேனுங், கெ
தெலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) ஆகும் பொருள்..... ஆம்பொருள்.
போகும்பொருள்..... போம்பொருள். } [உயிர்மெய் கெட்டது.]
வாடும் புரவி..... வாம்புரவி.

(2.) பாபும்..... பாபுந்த. [உம் எ-து உந்து எனத்திரிந்தது.]

(3.) இவை போகும்..... இவை போம். } [முற்றவினையில் உயிர்மெய்யும்,
சுதாரும் ஆழும். } உயிருக் கெட்டன.]

342. VERBAL (ADVERBIAL) PARTICIPLE, OR GERUND.

[வினை எச்சம் ஆம்ஆறு.]

௩௪௨. தொழிலும், காலமுந், தோன்றிப் பால் வினை
ஒழிய நிற்பது வினை எச் சம்மே.

[வி. 86.]

[(பின்னர், “செய்து” “செய்பு” முதலியவாய் விதந்துகூறும் வாய்பாடு
களின் கண்) தொழிலும், (இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்) காலங்
களும், (முறையே) தோன்றி (வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும்) பால் ஒன்றும்
தோன்றது (அப்பாலுடனே) வினை ஒழிய நிற்பன வினையெச்சவினை
வினைக்குறிப்புகள் ஆம்.]

343. DIFFERENT FORMS OF THE VERBAL (ADVERBIAL) PARTICIPLE GERUND.

[வினை எச்ச வாய்பாடுகள்.]

௩௪௩. செய்து, செய்பு, செய்யாச், செய்யூச்,
செய்தெனச், செயச், செயின், செய்யிய, செய்யியர்,
வான், பான், பாக்கின வினை எச் சம்; பிற
ஐந்தொன் றுறு முக் காலமு முறைதரும்.
[வி. 86.]

[“செய்து” என்பது முதலிய ஒன்பது வாய்பாட்டான் வருவனவும்;
வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்று விருதியவாய் வருவனவும்; இவை
போல்வன பிறவும்; வினையெச்ச வினைகளாம்; (இவற்றுள்,) முன்னைய
ஐந்தும் இறந்தகாலமும், (“செய” என்பது) ஒன்று நிகழ்காலமும்,
(ஒழிந்த) ஆறாம் எதிர்காலமும் காட்டுவன வாம்.]

345. THE SAME: A SPECIAL CASE REGARDING A VERB WHOSE SUBJECT IS A PERSON.

நசுரு. சினை வினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

[(முதலினான்கும், ஈற்றின் மூன்றும் என்ற வினையெச்சங்கள்) சினை வினையாயின், (அவை தன் கர்த்தாவின் வினையைக் கொள்ளும் என்ற விதியானே) சினையொடுமுடிதலே அன்றி, முதலுடனும் முடியும்: (அங்ஙனம் முடியும் ஆயினுஞ் சினையொடு முடிதற்கு ஒற்றுமை உண்மையின் வினைமுதல் கொண்டதே ஆம்).]

(உ-ம்.) எல் ஓடித்த இற்ற வீழ்த்தது. [சினையொடு முடித்தது.]
எல் ஓடித்த வீழ்த்தான். [வினைமுதலோடு முடித்தது.]

346. AN ANOMALY: ERROR OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE INTERCHANGED.

நசுரு. சொற்றிரி யினும்பொருள் திரியா வினைக்குறை.

[வி. 137.]

[("முதலி னான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொள்ளும்" என்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகப்) பிறவினையெச்ச வாய்பாடுகள் திரியினும், அவற்றின் பொருள் திரியா.]

(உ-ம்.) குயிற பட்டு கத்தான். [பட.]
பன் கொள்ளன் பொருள் சொடுத்தான். [கொள்ள.]

347. WHEN A CONJUGATED APPELLATIVE [321] EMPLOYED ACQUISITION IT MUST NOT BE CONSTRUED WITHOUT A VERB IMPLYING THIS.

[வினைக்குறிப்புக்காவதோர் புறனடை.]

நசுஎ. ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கம் இன் றியலா.

[ஆக்கத்தால் வரும் வினைக்குறிப்புச் சொற்கள் ஆக்கச் சொல்வின்றி வாரா.]

(உ-ம்.) சாத்தன் எல்லன் ஆயினான். } [ஆக்கச் சொல் விரித்தல் தொக்கும் கிற்றது.]
சாத்தன் எல்லன்.
கல்வியாற் பெரியன் ஆயினான்.
கல்வியாற் பெரியன்.

இ சாத்தன் எல்லன் என்பது இயற்கை வினைக்குறிப்பாயில் ஆக்கச் சொல் இன்றிவரும்.

THE FIFTH VERBAL FORM செய்யும் CANNOT BE USED WITH THE PLURAL IN THE MASCULINE OR FEMININE.

நசுஅ. பல்லோர் படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மையிற்,
செல்லா தாகுஞ், செய்யும் என் முற்றே.

[உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கையினும், முன்னிலையினும், தன்மை

யினுஞ், செல்லாது செய்யும் என்னும் எச்சத்தானாகுஞ் செய்யும் என்னும் முற்று.]

(உ-ம்.) அவன்
அவன்
அது
அவை } உண்ணும்.

“சாம், சீர், அவர் உண்ணும்,” எ-ன வழு :

349. THE INTERROGATIVE யார் RESTRICTED TO THE HIGHER நிலை.

[நிலைப்பொது அன்றிப், பாற்பொதுவினை.]

௩௪௯. யார் என் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

[வி. 6.]

[வினாப் பொருண்மையைத் தரும் “யார்” என்னும் வினைக்குறிப்பு முற் ற உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அவன்
அவன்
அவர் } யார்.

350. THE INTERROGATIVE எவன் RESTRICTED TO THE LOWER நிலை.

[இதுவும் அது.]

௩௫௦. எவன் என் வினாவினைக் குறிப்பிழி ; பால்.

[வி. 6.]

[வினாப்பொருண்மையைத் தரும் “எவன்” என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று அஃது
தம் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அகிறவன்?
அவைஎவன்?

351. FINITE VERBS USED AS VERBAL PARTICIPLES, OR

APPELLATIVES USED AS VERBAL AND RELATIVE PARTICIPLES.

௩௫௧. வினைமுற் ரேவினை எச்சம் ஆகலுங்,

குறிப்புமுற் தீர் எச்சம் ஆகலும் உளவே.

[வி. 95.]

[வினைமுற்றே வினையெச்சம் ஆகி வருதலும், வினைக்குறிப்பு முற்றே வினையெச்சமாகியும், பெயரெச்சமாகி வருதலும், உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) உத்தரன் வந்தான். = உத்தர வந்தான்.

(2.) நான் அன்ற பேசினேன் = அன்ற.

“வெந்திரவினன் தீரலவழியொடு” = திரவினனாகிய.

இரண்டாவது வினையியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(III.) இடையியல்.

[இஃதே இடைச்சொல்லிலக்கணம் உணர்த்துவது.]

352. PARTICLES ■ GENERAL. DIFFERENT KINDS. DEFINITION.

[இடைச்சொல் இவ்வளவியையுடையன; இவ்வியல்பியையுடையன என அவற்றின் பொது இலக்கணம்.]

௩௫௨. வேற்றுமை, வினை, சா ரியை, ஒப் புருபுக்
ட்த்தம் பொருள், இசைநிறை, அசைநிலை,
குறிப்பென் எண் பகுதியிற், நனித்தியல் இன்றிப்,
பெயரினும் வினையினும், பின்முன் னேரிடத்
தொன்றும் பலவும் வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

[வி. 107. 46.]

[(எழுவாயுருபு முதலிய எட்டு வேற்றுமையுருபுகளுள், பெயரும் பெயரது விகாரமும் ஆகிய எழுவாயும் விளியும் ஒழித்து, ஒழிந்த) ஐம்முதலிய ஆறு உருபுகளும்; (பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, என்னும் தெரிநிலையும் குறிப்பும் ஆகிய வினையுருபுகளுள், முதனிலை தனிவினப்பெயரும் பொருளாகி அறுவகைப்பெயருமாகிய பகுதி ஒழித்து, ஒழிந்த விசுதிமுதலிய) வினையுருபுகளும்; (அன், ஆன், முதலிய) சாரியை உருபுகளும்; (போலப், புனாய், முதலிய) உவம உருபுகளும்; (பிறவாறு) தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்தி வருவனவும்; (வேறுபொருள் இன்றிச் செய்யுள்) இசைநிறைத்தலே பொருளாக வருவனவும்; அசைத்தலே பொருளாக நிற் பனவும்; (வெளிப்படையின்வரும் இவைபோலாது) குறிப்பின் வருவனவும்; என்னும் எட்டுவகையினை யுடையவாய்த், தனித்து நடத்தல் இன்

றிப், பெயரின் அகத்தும் வினையினகத்தும், (அவற்றின்புறமாகிய) பின்னும் முன்னும், (இவ்விடங்கள் ஆறனுள்) ஓரிடத்து, ஒன்றேனும் பல்வேனும் வந்து, (அப்பெயர் வினைகட்கு அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும்) ஒன்றுபட்டு நடக்குந் தன்மையது இடைச்சொல் ஆம்.]

353. SEVERAL FORMS OF PARTICLES.

[“தத்தம் பொருள்” என்றும் அப்பொருளாவன இவை.]

நடுநு. தெரிநிலை, தேற்றம், ஐயமுந் தெண், சிறப்
பெதிர்மறை, எச்சம், வினா, விழைவொழிஇசை,
பிரிப்புக், கழிவாக்கம், இன்னன இடைப்பொருள்.
[வி. 110.]

[“தெரிநிலை” முதலாக விதந்த பதினான்கும், இவை போல்வன பிறவும், (மேல் “தத்தம் பொருள்” என்ற) இடைச்சொற் பொருள்கள் ஆம்.]

354. THE USES OF THE PARTICLE ஏ.

[ஏகார இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

நடுசு. பிரிநிலை, வினா, எண், ஈற்றசை, தேற்றம்,
இசைநிறை, என ஆறேகாரம்மே.
[வி. 111.]

[“(தெரிநிலை” முதலிய பதினான்கும், அவைபோல்வன பிறவும் ஆகிய பொருள்களுள்ளும், இசைநிறைத்தல், அசைத்தல், குறிப்பு என்னும் மூன்று பொருள்களுள்ளும்,) பிரிநிலை முதலிய ஆறு பொருளையுந் தரும் ஏகார இடைச்சொல்.]

355. EIGHT USES OF ஒ.

[ஒகார இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

நடுஓ. ஒழியிசை, வினாச், சிறப் பெதிர்மறை, தெரிநிலை,
கழிவசை நிலை, பிரிப் பென் எட் டோவே.
[வி. 112.]

[ஒழியிசை முதலிய எட்டுப்பொருளையுந் தரும் ஒகார இடைச்சொல்.]

356. USES OF என AND என்று.

[என, என்று, என்னுமில்விரண்டு இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௫௬. வினை,பெயர், குறிப்பிசை, வண்,பண் ப்ாறினும்
என எனு' மொழி வரும்; என்றும் அற்றே.

[வினைப்பொருள் முதலிய ஆறு பொருளினும் “என” என்னும் (இடைச்) சொல் வரும்; “என்று” என்னும் (இடைச்) சொல்லும் அவ்வாறு வரும்.]

357. EIGHT USES OF உம்.

[உம்மை இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௫௭. எதிர்மறை, சிறப்பையம், எச்ச'முற் தளவை,
தெரிநிலை, ஆக்கமோ மும்மை எட்டே.
[வி. 113.]

[எதிர்மறை முதலிய எட்டுப் பொருளையும் தரும் உம்மை இடைச் சொல்.]

358. SPECIAL RULE REGARDING உம் WHICH INDICATES A TOTAL.

[முற்றம்மைக்குச் சிறப்புவிதி.]

௩௫௮. முற்றம்மை ஒரோவழி எச்சமும் ஆகும்.
[வி. 113.]

[முற்றம்மை ஒரோ விடங்களில் எச்ச உம்மையும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எல்லாரும் இதசெய்யாச்.
ஆறு தருவது வினையே.

359. உம் INDICATING AN ELLIPSIS.

[எச்ச உம்மைக்கு ஆவதோர் விதி.]

௩௫௯. செவ்வெண் சுற்றதாம் எச்ச உம்மை.
[வி. 113.]

[எச்சஉம்மை செவ்வெண்ணின்கண் வரும்ஆயின் சுற்றின்கண் வரும்.]

(உ-ம்.) செய்பனன், கருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய் பொருளுத் தருத்திறத்த வினையே.

360. WHEN PARTICLES OF **ENUMERATION** ARE USED THE **NUM** OF **NUMBER** SOMETIMES INSERTED, **AND** SOMETIMES OMITTED.

[சில எண்ணிடைச் சொற்களுக்கு ஆவதோர் புறனடை]

௩௬௦. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே, என்ற, என, என்
ன்குந் தொகை பெறும்; உம்மை, என்றென வோ
டந்நான் கெண்ணும் அஃ தின்றியும் இயலும்.

[(பெயர்களினிடையே எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு நிற்ப வருஞ்) செவ்வெண்ணும், (பெயரோடு தொகாது வரும்) “ஏ” (எண்ணும்,) “என்ற” (எண்ணும்,) “என” எண்ணும், ஆகிய நான்குந் தொகைபெற்று நடக்கும்; “உம்மை” (எண்ணும்,) “என்று” (எண்ணும்,) “என” (எண்ணும்,) “ஒடு” (எண்ணும் ஆகிய) இந்நான்கெண்ணும், (தொகைபெற்று,) பெறுதும் நடக்கும்.]

(உ-ம்.) (1) சாதந், சொற்றன, தேவன், பூதன், எவ்வரும் வந்தார்

[தொகை பெற்றே வந்தார்]

(2) சாதனும் சொற்றனும் தேவனும் பூதனும் வந்தார்.

சாதனும் சொற்றனும் தேவனும் பூதனும் எவ்வரும் வந்தார்

[தொகை பெற்றும் பெறும் வந்தார்]

(பிறவும் அங்ஙனம்)

361. **என்ற, என, ஒடு** **TH** BE UNDERSTOOD, THOUGH NOT ALWAYS REPEATED **AFTER** EACH **NOUN** IN THE **ENUMERATION**

[சிறப்புவிதி.]

௩௬௧. என்றும், எனவும், ஒடுவும், ஒரோவழி
நின்றும், பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

[வி. 114.]

[இம்மூன்றெண்ணும் (எண்ணும்பொருளோடு நின்றலே அன்றி,) ஒரி
டத்து நின்றும், பிரிந்தெண்ணும் பொருள்தோறும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கிண்பகை எவற்றின்கூடச் சொல்.—

பகை மருகம் அச்சம் பழி என வரும்.—

பொருள், ஐயு, வலம், கிண்பகை இடமுடைந்தம்.

362. THESE ENUMERATING PARTICLES USED WITH VARIETY FOLLOW THE SAME RULES AS WHEN USED WITH SIMILAR.

[பெயரோடு வரும் எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையோடும் வரும் ஆறு.]

நகூஉ. வினையோடு வரினும் எண் இனைய ஏற்பன.

[எண் (ணிடைச்சொற்கள்) வினையோடு வரினும் (மேற்பெயரோடு வந்தாற்) போலவும் ஏற்பன.]

(உ-ம்.) (1.) மண்டலம் மழுங்க, மலை நிறம் மிளர்,

வண்டின் மலர் பார்த்துத், மீசையே

கண்டலம் காணல் குருகினம் ஒலிப்ப.

[உம்மை இடைச்சொல் தொக்கு நீன்றது. செம்மன். கு. 360.]

(2.) அறல் கேட்டுக் கற்பனை கடந்தான். [உம்மை என். கு. 357.]

(3.) வென்ற உடுக்கெவென்ற பூசுவென்ற முடிக்கெவென்ற வந்தான். [என்றென். கு. 356.]

(4.) ஆடல் பாடலொடு வந்தான். [கு. 361.]

363. THE VARIETY OF தில் (IN POETRY).

நகூ. விழைவே, காலம், ஒழி இசை தில்லே.

[இம்முன்று பொருளையுந்தரும் “தில்” (என்னும் இடைச்சொல்).]

(உ-ம்.) (1.) அரிவையைப் பெறுதில் லம்ம யானே. [விழைவு. பெறுதல் கேட்கை.]

(2.) பெருஞ்சிறிதில் லம்ம இவ்வுரே. [காலம். பெற்ற காலத்த.]

(3.) கருதில் லம்ம வெஞ் சேரி சேர. [ஒழியிசை. வந்தால் ஒன்று செய்கை.]

364. THE VARIETY OF மன் (IN POETRY).

நகூச. மன்னே அசைநிலை, ஒழியிசை, ஆக்கம்,

கழிவு, மிகுதி, நிலைபே ருக்கும்.

[இவ்வாறு பொருளையுந் தரும் “மன்” (என்னும் இடைச்சொல்).]

(உ-ம்.) (1.) அது மற் கொண்கே நேரே. [அசைநிலை.]

கழிபு நோர் வான் மன். [ஒழியிசை.]

கொடியன் மன். [ஆக்கம்.]

சிறிபகட் பெற்றே எமக்கீழவனே. [கழிவு.]

எந்தை எமக்கு மன்! [மிகுதி.]

மன்னு உலகத்து மன்னிய புரிமே. [நிலைபே.]

365. THE THREE USES OF மற்று.

[மற்றென்னும் இடைச்சொல்லிலக்கணம்.]

௩௬௫. வினைமாற்ற சைநிலை, பிறிதெனு மற்றே.

[இம்முன்ற பொருளையுந் தரும் “மற்று” (என்னும் இடைச்சொல்).]

(உ-ம்.) இனிமற் றென்றனா. [வினைமாற்ற]

அது மற்றம். [அசைநிலை.]

மற் றென்ற குழிணம். [பிறிது.]

366. மற்றை INDICATES SOMETHING ALLIED TO SOME OTHER THING BEFORE CONTEMPLATED.

[மற்றை என்னும் ஐகாரவீற்று இடைச்சொல் பொருள் படும்படியும்.]

௩௬௬. மற்றைய தென்பது சுட்டி அதற்கினம்.

[பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும் “மற்றை” என்னும் ஐகார வீற்று இடைச்சொல்லானது முன் சுட்டப்பட்ட பொருள் ஒழிய அதற்கினமாகிய பொருளைக்குறித்து நிற்கும்.]

(உ-ம்.) மற்றையதும் ஈன வேண்டம். [முன்னெட்டொழிப அதற்கினமென ஒன்றையும் ஈனவேண்டம்.]

367. TWO USES OF கொல் POETRY.

[கொல் என்னும் இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௬௭. கொல்லே ஐயம், அசைநிலை, கூற்றே.

[“கொல்” என்பது இவ்விரண்டு பொருளையுந் தருஞ்சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) (1.) இவ்வுருக்குறி கொல்லேமகைகொல்லே. [ஐயம்.]

(2.) கொற் றகொற் ற வரும் கொல். [அசைநிலை.]

368. ஒடு-AND தெய்ய USED TO FILL UP THE METRE.

[ஒடுஎனவுந் தெய்ய எனவும் வரும் இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௬௮. ஒடுவுந் தெய்யவும் இசைநிறை மொழியே.

[இவ்விரண்டும் இசைநிறைத்தற் பொருளைத் தருஞ்சொற்களாம்.]

(உ-ம்.) (1.) கிதைக்குற டட்டில் பேரொடு பெறவு.

(2.) சொல்லை தெய்யகிண்பெய்தெ.

369. அந்நில் AND ஆங்கு SOMETIMES REDUNDANT, SOMETIMES CONVEYING THE MEANING OF "PLACE."

[அந்நில், ஆங்கு என்ற இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௬௯. அந்நில், ஆங்குக் கைநிலை, இடப்பொருள் அவ்வே.

[இவ்விரண்டு இடைச்சொல்லும் அகைநிலைப்பொருளவாயும், இடப்பொருளவாயும் வரும்.]

(உ-ம்) (1.) அந்நில் கழலினன கச்சினன. [அகைநிலை]
வருமே சேயிழை அந்நில் கெழுநாற் கணிய. [இடம்.]

(2.) ஆகைத் திறனில் யாறகழற். [அகைநிலை]
ஆவகைவகையினாக. [இடம்.]

370. USES OF அம்ம REDUNDANT AND WITH THE MEANING OF "HEAR!"

[அம்ம என்னும் இடைச்சொல் இலக்கணம்.]

௩௭௦. அம்ம உரையசை, "கேள்மின்," என்றாகும்.

[“அம்ம” என்பது உரையசைப் பொருளதாயும், “ஒன்றுசொல்வன், கேண்மின்” என்னும் எவற்பொருளதாயும் வரும்.]

(உ-ம்) அத மற்மம். [உரையசை]
அம்ம வாழி தோழி [கேண்மின்]

371. USES OF மா WITH THE OPTATIVE MOOD.

[மா என்னும் இடைச்சொல்லிலக்கணம்.]

௩௭௧. மா என் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல்.

[“மா” என்னுஞ் சொல் வியங்கோளின்கண் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

(உ-ம்) மாயக் கடவுளுயாக மா வலனே.

372. POETICAL USES OF SUNDRY VOCATIVE PARTICLES

[மியா முதலிய இடைச்சொற்களின் இலக்கணம்.]

௩௭௨. மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை,
வாழிய, மாள், ஈ, யாழ், முன் நிலையசை.

[இங்ஙனங் கூறிய பத்து இடைச்சொற்களும் முன்னிலைக்கண் வரும் அகைநிலைகள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) சிலையன் செழுதழையன் செமியா. [மியா.]
 தன்னெய்யா கானிக. [இச.]
 காமஞ் செப்பாது கண்டது நெழிமோ. [மோ.]
 சென்மதி பெரும. [மதி.]
 சொலியாத்தை நின்னெழுதி. [அத்தை.]
 ி ஒன்றுபாடித்தை. [இத்தை.]
 கானியன் வாழியமலைச்சாவு. [வாழிய.]
 நிறிது தவர்க்கிக, மான, நிற்பரிசிலுட் உய்ம்மாள். [மான.]
 சென்ற, பெரும நிறத்தைக்குள் யாரே. [சு.]
 செபலின் மருவறித செலவையாந்தி, யாழ. [யாழ.]

373. REDUNDANT PARTICLES.

[யா முதலிய இடைச்சொற்களின் இலக்கணம்.]

நிளந். யா, கா, பிற, பிறக் கரோ, போ, மாதிரும்,

சின், குரை, ஒரும், போலும், இருந்திட்

டன்றும், தாம், தான், கின்று, நின் ற்சைமொழி.

)டைச்சொல்லும் முன்னைய போலாது, எல்லா இடத்தி
 னும் எல்லாச் சொல்வினும் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

- (உ-ம்.) யா, பன்னிருவர் மானுக்கி அநதியனுக்கு [யா.]
 புறநிறு பட்டானே இவள் இவட்காண்டி, கா. [கா.]
 ஆயின் அல்லபிற. [பிற.]
 பிறக்கிறுட் செல்லான பெருந்தகம் பட்டான். [பிறக்கு.]
 இருமருவிலும், அரோ. [அரோ.]
 பரிபன் வாழாதே, போ. [போ.]
 விசித்தற்பு, மாதே, தெரித்தகைக் கண்ணே. [மாதே.]
 காண்டிருமல்லமோ கொண்க. [இரும.]
 நங்காடிய காணவந்தின. [நின.]
 அதுபெறல் அருக்குரைத்தே. [ருரை.]
 அஞ்சுகதோரும் அறனே. [ஒரும.]
 கடுகென்ற கண்ணை வருத்தின, பேணும். [பேணும்.]
 எழுத்திருத்தேன. [இருத்தே.]
 நெஞ்சம் பிளந்திட். [இட்டி.]
 தேவாதி தேவன் அனைசெவடி சேந்தம் அன்றே. [அன்ற.]
 பணியும் ஆம் என்றம் பெருமை, நிறமை.
 அணியும் ஆக் தன்ன விபக்த. [ஆம்.]
 நீந்தம், நீதான். [தாம், தாம்.]
 யான்பிறன் அனியன் வாழ்வான் ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன். [கின்ற.]
 அமல் அடைந்த மன்றத்தாத்தையாப மீட்டுக் கிழல் அடைந்தே
 மின்னென் என்றேந்த. [கின்ற.]

இடையியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரியியல்.

[உரிச்சொல் இலக்கணம் உணர்த்துவது.]

374. QUALIFYING WORDS IN GENERAL

[உரிச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்.]

௩௭௪. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயர் ஆகி,
ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப், பெயர்வினை
ஒருவா, செய்யுட் குரியன உரிச்சொல்.
[வி. 47.]

[(பண்புகள் குணப்பண்பும் தொழிற்பண்பும் ஆகிய இரண்டனுள் அடங்குமாயினும், இசை குறிப்புப் பண்பெனப் பலவேறு வகைப்படுத்தலின்,) பல (வேறு) வகைப் (பட்ட) பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயர் ஆகி, (அங்ஙனம் உணர்த்துழி ஒருசொல்) ஒருகுணத்தை உணர்த்துவனவும், பலகுணத்தை உணர்த்துவனவுமாய், ஏனைப்பெயர் வினைகளை விட்டு நீங்காவாய்ச், செய்யுட்கு உரியனவாய்ப், பொருட்கு உரிமை பூண்டு வருவன உரிச்சொல் ஆம்.]

375. DEFINITION OF "QUALITY": பண்பு.

[பண்பு இது உணர்த்தியது.]

௩௭௫. உயிர், உயிர் அல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

[உயிராகியபொருளும், உயிர்அல்லாத (பொருளும்) இருவகையுள் அடங்கும் உலகத்துப்) பொருள்களின் குணங்கள் பண்பு ஆம்.]

376. FIVE-FOLD DIVISION OF LIVING CREATURES.

[உயிராகிய பொருள் இவை என்பது.] :

௩௭௬. மெய், நா, மூக்கு, நாட்டம், செவிகளின்
ஒன்று முத லாக்கீழ்க் கொண்டுமேல் உணர்தலின்
ஓர் அறி வாதி யா உயிர் ஐந் தாகும்.

[(இங்ஙனம்) மெய் முதலாகக்கூறிய ஐம் பொறிகளானும், (பரிசம், இரதம், கந்தம், உருவம், சத்தம் என்னும் ஐம்புலனையும் உணருங்கால் மெய்யாற் பரிசத்தை உணரும் உணர்ச்சி) ஒன்று முதலாகக் கீழ்ப்போன உணர்ச்சியுங் கொண்டு மேல்வரும் புலன்களை ஒன்றோடொன்றாக உணர்தலின் ஓரறிவுயிர் முதலாக ஐந்தாம் அவ்வுயிர்.]

377. CREATURES OF ONE SENSE: GRASS, TREES, &c.

[ஓர் அறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௭௭. புல்மர' முதல உற் றியும் ஓர் அறிவுயிர்.

[புல்லு, மரம், முதலியன (மெய்யாற்) பரிசித்து (ப் பரிசத்தை) அறியும் ஓரறிவுயிர் (கன் ஆம்).]

378. CREATURES OF TWO SENSES: SHELL-FISH, &c

[இர் அறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௭௮. முரணர் தாதிநா வறிவோடர் அறிவுயிர்.

[இப்பி, சங்கு முதலியன (கீழ்ப்போன மெய்யறிவே அன்றி) நா (வால் இரதத்தை அறியும்) அறிவோடு ஈரறிவுயிர் (கன் ஆம்).]

379. CREATURES OF THREE SENSES: INSECTS, &c.

[மூவறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௭௯. சிதல்எறும் பாதிமூக் கறிவின் மூ வறிவுயிர்.

[கறையான், ஏறம்பு முதலியன (கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே அன்றி மூக்கால் கந்தத்தை அறியும்) அறிவினோடு மூவறிவுயிர் (கன் ஆம்).]

380. CREATURES OF FOUR SENSES; WINGED INSECTS, &c.

[நாலறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௮௦. தும்பி, வண் டாதி கண் அறிவினாள் அறிவுயிர்.

[தும்பி, வண்டு முதலியன, (கீழ்ப்போன மூன்றறிவே அன்றிக்) னால் உருவத்தை அறியும்) அறிவினோடு நாலறிவுயிர் (கன் ஆம்).]

381. CREATURES OF FIVE SENSES, ALL OTHER ORGANIC BEINGS.

[ஐயறிவுயிர் இவை என்பது.]

௩௮௧. வானவர், மக்க ணரகர், விலங்கு, புள்,

செவி அறிவோ டை அறி வுயிரே.

[வானவர், மக்கள், நரகர், விலங்கு, புள் முதலியன, (கீழ்ப்போன நாலறிவே அன்றிச்) செவி (யாற் சத்தத்தை அறியும்) அறிவினோடு ஐயறிவுயிர் (கன் ஆம்).]

382. THINGS WITHOUT LIFE

[உயிரல் பொருள் இவை என்பது.]

௩௮௨. உணர்வியல் ஆம் உயிர் ஒன்றும் ஒழித்த

உடல் முதல் அனைத்தும் உயிர் அல் பொருளே.

[அறிவு மயமாம் உயிர் ஒன்றுமே அன்றி, அவ்வுடம்பு முதலிய (உலகத் துப் பொருள்கள்) எல்லாம் உயிர் அல்லாத பொருள்கள் ஆம்.]

383. BODY AND SOUL, ONE AND YET DIVERSE.

[புறனடை.]

௩௮௩. ஒற்றுமை நயத்தின் ஒன்றெனத் தோன்றினும்,

வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடல், உயிர்.

[(எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய் நிற்கும்) ஒற்றுமை நயங்கருதியவழி ஒன்றுபோற்றோன்றுமாயினும், (உயிர் சித்தா

யும், உடம்பு சடமாயும் நிற்கும்) வேற்றுமை நயமாகிய உண்மை கருதிய வழி அவ்விரண்டுந் தம்முள் வேறும்; (ஆதலின் உயிரோடு கூடி நின்ற காலத்தும் அவ்வுடம்பினை உயிரல்பொருளுள்ளும்).]

384. QUALITIES OF THE EMBODIED LIVING PRINCIPLE.

[உயிரிக்குணம் இவை என்பது.]

நாடிசு. அறிவருள், ஆசை, அச்ச மானம்,
நிறை, பொறை, ஓர்ப்புக், கடைப்பிடி, மையல்,
நினைவு, வெறுப்புவப் பிரக்க'நாண், வெகுளி,
துணிவழுக் காரன் பெளிமை, எய்த்தல்,
துன்பம், இன்பம், இளமை, மூப்பிகல்,
வென்றி, பொச்சாப் பூக்க' மத்'மறம்,
மறவி, இனைய உடல்கொள் உயிர்க்குணம்.

[“அறிவு” முதலிய முப்பத்திரண்டும், இவை போல்வன பிறவும், உடலோடு கூடிய உயிர்க்குணங்கள் ஆம்.]

385. FACULTIES OF THE EMBODIED LIVING PRINCIPLE.

[உயிரின் தொழில்.]

நாடிரு. துய்த்தல், துஞ்சல், தொழுதல், அணிதல்,
உய்த்தல், ஆதி உடல் உயிர்த் தொழிற்குணம்.

[ஐம்புலனையும் துகர்தல் முதலிய இவ்வைந்தும், இவைபோல்வன பிறவும், உடலோடு கூடிய உயிரின் தொழிற் குணங்கள் ஆம்.]

386. QUALITIES OF LIFELESS MATTER.

[உயிர் அல்லாத பொருள்களின் குணம்.]

௩௮௬. பல்வகை வடிவீரு நாற்றம், ஐவண்ணம்,
அறுசுவை, ஊறெட் டீயிரல் பொருட்குணம்.

[(வட்டம், இருகோணம், முக்கோணம், சதுரம், முதலிய) பலவகை வடிவும், (நங்கந்தம், தூர்க்கந்தம் என்னும்) இருநாற்றமும்; (வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமை என்னும்) ஐந்துவண்ணமும்; (கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்னும்) ஆறு இரத்தமும்; (வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்மை, சீர்மை, இழுமெனல், சுருச்சுரை என்னும்) எட்டுறும், உயிரல்லாத பொருள்களின் குணங்கள் ஆம்.]

387. FACULTIES AND QUALITIES COMMON TO BOTH.

[இருபொருட்கும் பொதுவான தொழிற்குணம்.]

௩௮௭. தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல்,
நீங்கல், அடைத னடுங்கல், இசைத்தல்,
ஈதல், இன்னன, இருபொருட் டொழிற்குணம்.

["தோன்றல்," முதலிய ஒன்பதும், இவை போல்வன பிறவும், உயிர்ப் பொருள் உயிரல்பொருள் என்னும் இரண்டற்கும் பொதுவான தொகுணங்கள் ஆம்.]

388. SIX WORDS IMPLYING "EXCESS."

[ஒருகுணந் தழுவிய உரிச்சொற்கள் இவை என்பது.]

௩௮௮. சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, மிகல்.

[வி. 120.]

[சால என்பது முதல் கழி என்பதீறாகக் கூறிய ஆறு உரிச்சொல்லும் மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) பருவந்த அலப் பலகொலென்றென்னி. [சால.]

உற வளிதாக்கும் உயர் சினையின். [உறு.]

தவச் சேய் நாட்டார் ஆயினும். [தவ.]

நனி பேறையே. [நனி.]

பொறை கில்லா கோய் உயர் புலவென்றினே. [கூர்.]

காமந் கழிவன் னோட்டம். [கழி.]

389. THIRTEEN MEANINGS OF கடி.

[பலகுணர் தழுவிய உரிச்சொல்லுள் ஒன்றனை உணர்த்துவது.]

ஈழக. கடி என் கிளவி: காப்பே, கூர்மை,
வினாயே, விளக்கம், அச்சம், சிறப்பே,
வினாவே, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல்,
வனாவே, மன்றல், கரிப்பின் ஆகும்.

[கடி என்னும் உரிச்சொல் காப்பு முதலிய பதின்மூன்று குணத்தையும் உணர்த்தும்.]

(உ-ம்.) ஒன்சுடர் கல்விரும் கடி நீலி. [காப்பு.]

கடி. நனைப் பகழி. [கூர்மை: கடுமைபொருத்திய நுனியையுடைய கீணை.]

கடி. மால்குடி. [காற்றம்: வாசனைபொருத்திய மாலையை அணித்த.]

கண்ணையான் கடிமார்பன். [விளக்கம்: கண்ணாடிபோன்ற பிரகாசத்தை உடைய மார்பன்.]

கடி. அரமகவிர். [அச்சம்: அச்சத்தால்பய தெய்வப்பெண்கள்.]

கடி. மாயிசைப் புத்தகம் புனோடன்னம் ஆர்க்கும். [சிறப்பு: சிறப்புபொருத்திய மாயம் மிகப்பூத்த.]

எம்மம்பு கடி. விடுதும்மரன் சேர்மின். [வினாவு: அம்பைச் சேகிரம் விடுவோம்.]

கடி. ஊண் கடவுட்டிட்டெழுத் தூல். [மிகுதி: மிகுதியாகிய உணவு.]

கடி. மணம். [புதுமை: புதிதாகிய கலியாணம்.]

கடி. மூசு. [ஆர்த்தல்: ஒலிக்கின்ற மூசு.]

கடித்தகி கரும்பினக் கண்டகரநூரி. [வனாவு: இங்கே நீக்கு என்று வீண ஆயிற்ற.]

கடி. வினமுடிவின். [மன்றல்: கலியாணத் தொழில்.]

கடி. மிளகுதின்ற கல்லாமத்தி. [கரிப்பு: காரமாகிய மிளகு.]

390. SIXTEEN SYNONYMS OF சொல்.

[ஒருகுணர் தழுவிய உரிச்சொல் உணர்த்தியது.]

ஈகூ. மாற்ற் நுவற்சி, செப்புனா, க்கா, நொடி,
இசை, கூற்றுப், புகறல், மொழி, கிளவி,
பாட்டுப், பகர்ச்சி, இயம்பல், சொல்லே.

[மாற்றம் முதல், இயம்பல் ஈறாகக் கூறிய பதினாறும் சொல் என்னும் ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) கோவலர் மாற்றம்.

பொழுதறித்த நுவல,

செப்பொற்றேன்.

உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்,

அறங்கரை நாவின்.

ஆயிரையாடொடியும். [வி. 37.]

வாயிலிசை யெனப் புகு.

உற்றது சாக்கள் கூற.

புகன்றவன்றியும் பூமி கவருமே.

கண்டது மொழிமே,

கெட்கும் பாண, கேலிவி.

வினப்பினர் புலவர்.

அன்றகுலன் என்னே.

அறம்பாடின்றே.

வர்த்தை பகர் குற்றேன்.

இடிபோல இயம்பினான்.

391. TWENTY-TWO SYNONYMS OF ஒசை.

௩௯௧. முழக்கிரட் டொலி, கலி, இசை, துவை, பிளிறீனா,
இரக்கமுக் கியம்பல், இமிழ், குளிற் திர், குரை,
கனை, சிலை, சம்மை, கவ்வை, கம்பலை,
அரவம், ஆர்ப்போ டின்னன, ஓசை.

[முழக்கு முதலிய இருபத்திரண்டும், இவை போல்வன பிறவும்,
என்னும் ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) முழக்கு முக்கீர்.

குழுகை இடம்பெயர் செலு
ஒவ்வென ஒலிக்கும் ஒலி புனல்.
கலி செழு முதுர்.
பறையிசை அருவி.
தேறையைத்தல். [வி: 38.]
பிழை வார் முரசம்.
இசைக்கும் அஞ் சிறைப் பறவைகள்.
இரக்கும் முரசினம்.
அமுதமின முதுர்.
கலை முரசமியம்ப.

கடல்.

குளிற் முரசம்.

கனிபு கனித்த நிரும் கார்.
குரை புனற் கன்னி.
கனைகடற் சேர்ப்ப.
சிலைதார் முரசம் கறங்க.
தன்னாத சம்மை மிருதக்கண நரவி.
கவ்வை கீர் கெலி.
வினைக் கம்பலை மனைச் சிலம்பவும்.
அறை கட வரவத் தனை.
ஆத்த பல்விபக் குழைம்.

392. DICTIONARIES TO BE CONSULTED FOR PARTICULAR WORDS.

[இவ்வியலுக்காவதோர் புறநடை.]

௩௯௨. இன்ன தின்னுழி இன்னணம் இயலும்
என்றிசை நூலுள் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலில், பிங்கல் முதலா
நல்லோர் உரிச்சொலி நையந்தனர் கொளலே.

[('பெயர் வினை இடை உரி' என்னும் நால் வகைச்சொல்லுள்,) இன்ன
சொல் (தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் முன்றிடத்துள்ளும், வழக்
குச் செய்யுள் என்னும் இரண்டிடத்துள்ளும்,) இவ்விடத் திவ்விலக்க

ணத்ததாய் நடக்கும், என்று சொல்லக் கடவதாகிய இந்நூலுள், (அவ்வி
லக்கணங் காட்டுதற்கு வேண்டிய மாத்தினாயே கூறுவதன்றி, உரிச்சொல்
லாகிய) குணப்பெயரையும், ஏனைக் குணிப் பெயரையும் நிகண்டினுட்
கூறினாற்போல விரித்துக் கூறக்கடவம் அல்லம்; விரிக்கின், “மற்றொன்
■ விரித்தல்” என்னுங் குற்றம் வரும்; ஆதலின், அவற்றினைக் கண்டறிய
வேண்டினார் இவ்விலக்கணம் அறிதற்கு முன்னரே ஏனைப் புலவரார் கூ
றப்பட்ட பிங்கலத்தை, திவாகரம், சூடாமணி, முதலிய நூல்களுள் வகுக்
கும் உரிச்சொற் றொகுதியுள் விரும்பிக் கொள்க.]

~~~~~  
உரியியல் முற்றிற்று.  
~~~~~

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(v.) பொதுவியல்.

393. FORMS COMMON TO BOTH GENDERS.

[பெயர்க்கும் வினைக்கும் உரியதோர் இலக்கணம்.]

நககிந. இருதினை ஆண்பெணுள் ழன்றனை ஒழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே.

[உயர்தினை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும்; அஃறினைஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், அவ்விருபாலுள் ஒருபாலை ஒழிக்கும் குறிப்பினான்.]

394. THE CHANGE OF ஆ INTO ஐ IN CERTAIN POETICAL FORMS.

[பெயர்க்கும் வினைக்குஞ் செய்யுட்கண் ஆவதோர் இலக்கணம்.]

நககசு. பெயர்வினை இடத்து ன, ள, ர, ய ஈற்றயல்
ஆ, ஓ, ஆகலுஞ் செய்யுளுள் உரித்தே.
[வி. 95.]

[பெயர்க்கண்ணும், வினைக்கண்ணும், னகாந ளகார ரகார யகாந ஈற்றயல் (நின்ற விசுதிமுதல்) ஆகாரம் ஓகாரம் ஆகலுஞ் செய்யுளிடத்து உரித்தாம்.]

- (உ-ம்) (1.) வில்லான் என்பதற்கு வில்லோன் எனவும்.
(2.) நெடியான் எ-தற்கு நெடியோன் எனவும்.
(3.) வல்லாச் எ-தற்கு வல்லோர் எனவும்.
(4.) நெடியாய் எ-தற்கு நெடியோம் எனவும் அரும்.

வண்ணுள் முதலியவை வண்ணுள் எனவும்
வெணோன் என ஆகும் எனவும் ஆய்ந்த.

395. TERMINATIONS COMMON ■ AFFIRMATIVE AND NEGATIVE ■■■■■

நகடு. உருபும், வினையும், எதிர்மறுத் துணைப்.

யிர் தத்தம் ஈற் றுருபின் என்ப.

[வி. 89.]

[(எட்டுவேற்றுமை) உருபுகளும், (மூவகை) வினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்துச் சொல்லுமிடத்தும், தத்தம் ஈற்றினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின்றும் வேறுபடா என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) செய்வான், செய்வான் என்பவற்றில் ஆன் என்னும் விருதியைக் காண்க.
 நடனாத், நடக்கிற என்பவற்றில் அ என்னும் விருதியைக் காண்க.
 இன்மை, உண்மை என்பவற்றில் மை என்னும் விருதியைக் காண்க.

396. HOWEVER COMPLEX THE SENTENCE THERE CAN BE BUT ONE SUPPLEMENTARY OR FINITE WORD.

நகடு. உருபு பல அடுக்கினும், வினை வே ற் அடுக்கினும்,
 ஒருதம் எச்சம் ஈற்று முடியும்.

[வி. 133. 135.]

[(வேற்றுமை) உருபுகள் (விரிந்துந் தொக்குந், தம்முள் விரவிப்பல) அடுக்கி (வரினும், வெவ்வேறு பல அடுக்கி) வரினும், (மூவகை) வினைச் சொற்களுந் (தம்முள் விரவி அடுக்கும் தன்மையவன்றி வெவ்வேறு பல) அடுக்கிவரினும், தத்தம் எச்சம் இறுதியில் ஒன்று வர அதனோடனேத்தும் முடிவனவாம்.]

- (உ-ம்.) (1.) சாதல் யாழ்ப்பாணம் போட்டை நனிகைப் பொருட்கு வானந் குறைந்தான்.
 [உருபுகள் யாழிப், பல அடுக்கி, ஒருவினை கொண்டன.]
 (2.) சாதலையும் கொற்றனையும் தேவனையும் பூதனையும் வார்த்தினான்.
 [இரண்டாம் உருபு வேறுபல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.]
 (3.) சாதலையும் கொற்றனையும் தேவனையும் பூதனையும் தந்தான்.
 [சாதலையும் வேற்றுமை வேறுபல அடுக்கி ஒருபெயரைக் கொண்டன.]
 (4.) வான் கைக்கொண்டான். [உருபு தொக்கு கந்தத.]
 (5.) உண்டான், திங்குள், குடினான், பாடினான் சாதல்.

397. UNMAY BE INTERPOSED BETWEEN GOVERNING (SUPPLEMENTING) AND GOVERNED (SUPPLEMENTED) RULE CO. 319. 340. 344.

நிகை. உருபு முற்றீர் எச்சங் கொள்ளும்
பெயர் வினை இடைப்பிற வரலும் ஆம் ஏற்பன.
[வி. 132.]

[(வேற்றுமை) உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயரெச்சங்களும், வினை யெச்சங்களுங் கொண்டு முடியும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடையே பிற (சொற்கள்) வருதலுமாம், ஆண்டைக்குப் பொருந்துவன.]

(உ-ம்.) சாத்தன் (வயிரா) உண்டான்.
அறத்தை (அழகுபெற) செய்தான்.
விருத்தி (குறுபோதும்) உண்ணான்.
(மாய) வெட்டினான்.
சாத்தா (வினாத்தோடி) வா!
கொல்லும் (காட்டு) யானே.

398. DEPENDANT WORDS MAY ALSO FOLLOW THEIR PRINCIPALS.

நிகை. எச்சப் பெயர் வினை எய்தும் ஈழ
[வி. 86. 87.]

[(உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயர் எச்சங்களும், வினையெச்சங் களுங் கொண்டு முடியும்) எச்சமாகிய பெயரும் வினையும் (அவற்றிற்கு) ஈற்றினும் வரும். கு. 319. 340. 344 காண்க.]

(உ-ம்.) (1.) சாத்தன் வந்தான். [முதலில்.]
வந்து போனான். மாததைக் குறைத்தான்.
(2.) வந்தான் சாத்தன், போயினான் வந்து. [ஈற்றில்]
குறைத்தான் மாததை.

399. WORDS WHICH INCLUDE OTHERS BY IMPLICATION.

[நால்வகைச் சொற்களுக்கும் ஆவதே இலக்கணம்.]

நிகை. ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே.

[(பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களுள்) ஒவ் வொன்று, எஞ்சி நின்ற தன்றன் இனங்களைக் கொள்ளுதற்கு உரித்தாம்.]

(உ-ம்.) சேற்றை நானி உண்டான். (ஏறியை நின்றான்.)
சூழை உண்டான். (உண்டான் சாவான், உண்பது எம்.)

400. THE INFINITIVE & C. OF COMMON NOUNS AND VERBAL FORMS DETERMINED BY THE SUPPLEMENTING WORD.

சூ00. பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு
மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர் வினை தாமே.

[(திணை பால் இடங் காலங்கட்கும்) பொதுவாகிய பெயர் வினைகளினுடைய பொதுத்தன்மையினை நீக்கி, ஒன்றற்கு உரிமைசெய்யும் மேல்வருஞ் சிறப்புப்பெயர் வினைகள் தாமே. கு. 282. 284. 330. 338. 339 காண்க.]

(உ-ம்.) சாத்தன் இவன், சாத்தன் இது. [சிறப்புப்பெயர்.]
ஒருவர் என் ஐயர், ஒருவர் என் தாயர். [சிறப்புப்பெயர்.]
மரம் அவர்த்தது, மரம் அவர்த்தன. [சிறப்புவினை.]

யாம் எல்லாம் வருவம். } [எல்லாம் என்பது மூவிடத்திற்கும் பொதுமையைச்
நீர் எல்லாம் போயின். } சிறப்புப் பெயராலும் வினையாலும் நீக்கின.]
அவர் எல்லாம் வருவர். }

உண்டு வந்தான், (வந்தான், வந்ததது, வந்தார், வந்தன.)

401. IMPERFECT AND ELLIPTICAL FORMS ARE FOLLOWED BY THEIR APPROPRIATE SUPPLEMENTARY WORDS.

சூ0க. பெயர், வினை, உம்மை, சொற், பிரிப்பென், ஒழி இசை
எதிர்மறை, இசை, எனுஞ் சொல் ஒழி பொன்பதும்,
குறிப்புந், தத்தம் எச்சம் கொள்ளும்.

[பெயரெச்சமும் (340.), வினையெச்சமும் (344.), உம்மையெச்சமும் (357. 359.), சொல்லெச்சமும், பிரிநிலையெச்சமும் (353.), எனவெச்சமும் (361.), ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறையெச்சமும், இசையெச்சமும் ஆகிய சொல்லெச்சம் ஒன்பதும், குறிப்பெச்சம் ஒன்றும், தத்தம் எச்சங்களைக் கொண்டு முடியும்.]

- (உ-ம்.) (1.) செய்த சாத்தன். [பெயர் எச்சம். செய்வனது பெயர்.]
(2.) செய்து வந்தான். [வினை எச்சம். வினை.]
(3.) சாத்தனும் வந்தான். [முன்னர்த் கொற்றன் வந்தான் என உம்மை எச்சம்.]
(4.) இல்லென்றல் வார்க்கும் வசைஅன்ற. [இல்லென்ற. சொல் வந்தல் சொல்லெச்சம்.]
(5.) சாத்தனே கொண்டான். [பிறர் கொண்டிலர் எனப் பிரிநிலை எச்சம்.]
(6.) கடல் ஒல்லென ஒலித்தது. [என எச்சம்.]
(7.) உண்ணுதற்கே வந்தான். [ஒழிபிசை எச்சம்.]
(8.) யானே செய்தேன். [எதிர்மறை.]
(9.) இப்பட்டுச் சேனம். [இசை எச்சம்; சினத்துள்ளது.]

ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை முதலியன குறிப்பெச்சமாம். [கு. 269.]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

402. COMPOUNDS WHERE THERE IS ELLIPSIS. [ANALOGOUS TO THE SANSKRIT SAMASA.]

[தொகை நிலைத்தொடர் ஆம்ஆம்.]

சு0உ. பெயரொடு பெயரும், வினையும், வேற்றுமை முதலிய பொருளின் அவற்றின் உருபிடை ஒழிப இரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொல்.
[வி. 151.]

[பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும், பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச் சொல்லும், வேற்றுமை வினை பண்பெனப் பின்னர் வருத்துக்கூறும் அறு வகைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் அவற்றினுருபுகள் இடையே தொக்கு நிற்ப, இரண்டுமுதலிய பலசொற்கள் தொடர்ந்து ஒருமொழிபோல் நடப்பன யாவை அவை தொகை நிலைத் தொடர் சொற்கள் ஆம்.
(சூ. 152 காண்க).]

403. THE SIX KINDS OF ELLIPTICAL COMPOUNDS OR COMPOUNDS.

சு0ஈ. வேற்றுமை, வினை, பண்பு வமை, உம்மை, அன்மொழி, என அந் தொகை ஆ றுகும்.
[வி. 151.]

[வேற்றுமை (த்தொகையும்), வினை (த்தொகையும்), பண்பு (த்தொகையும்), உவமை (த்தொகையும்), உம்மை (த்தொகையும்), அன்மொழி (த்தொகையும்) மேற்கூறிய தொகை (நிலைத்தொடர்ச்சொல்) அறுவகைப்படும்.]

404. ELLIPSIS OF THE CASAL SIGN. [SANS. tat-purusha.]

[வேற்றுமைத்தொகை.]

சு0சு. இரண்டு முதலா' இடையா றுருபும் வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமைத் தொகையே.
[வி. 152.]

[(எழுவாய்க்கும் விளிக்கும்) இடையே நின்ற இரண்டாவது முதலிய ஆறுவேற்றுமை உருபுந் தொக்க தொடர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைத் தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நிலங்கடத்தான். [இருமொழித் தொகைநிலைத்தொடர்.]
யான்கோட்டு வளிகுறைத்தான். [பன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர்.]

[பெற்கூடம், உருபும் பொருளும் உடங்குகூற்த்.]

405. ELLIPSIS IN VERBS OF THE SIGNS OF TENSE, PERSON, &c.

[வினைத்தொகை.]

சு௦௫. காலங் கரந்த பெயர் எச்சம் வினைத்தொகை.

[வி. 153.]

[காலம் பற்றிப் புடைபெயர்ச்சிவினைஉருபாகிய தம்மிறுதிக்கண் தொக் குறிப்ப (ச்செய்வதானி அறுபொருட் பெயராகிய) (சூ. 320.) தம் எச்சங் கொண்ட பெயர்எச்சங்கள் வினைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ஆடுவேல், ஆட்டம், திர்தொழில், உன்சேறு, புண்பொழுது, செய்கன்றி.	(1.) அருகல் } அடுகன்றி. [செய்பவன்.] இன்ற } காண் } (2.) அடுவேல். [கருவி.] (3.) அடுகனம். [இடம்.] (4.) அடுதொழில். [செயல்.] (5.) அடுபொழுது. [காலம்.] (6.) அடுகந்து. [செய்பொருள்.]
---	--

406. ELLIPSIS OF THE ADJECTIVE SIGN: APPPOSITION. [SANS. bahubrihi

OR KARMAD'HARAYA.]

[பண்புத்தொகை ஆம்ஆறு.]

சு௦௬. பண்பை விளக்கு மொழி தொக் கனவும்,

ஒருபொருட் இருபெயர் வந்தவும், குணத்தொகை.

[வி. 154.]

[(குணப்பெயரோடு குணிப்பெயர் புணருங்கால் அக்) குணியோடு குணத்துக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமையத்தை விளக்குதற்கு ஆண்டு வரும் (ஆகிய என்னும்) மொழி (யாகிய பண்புருபு) தொக்குறிப்பனவும், (அப் பண்புருபு தொக்குறிப்பப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் ஆய்) ஒருபொருட்கு இருபெயர்வந்தனவும் ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்) (1.) செந்தாமரை. [செம்மையாகிய தாமரை.] } [இவை இருமொழித்தொடர்.]
கருங்குவளை. [கருமையாகிய குவளை.] }

(2.) ஆபன் சந்தன். [இருபெயர் ஒப்பெண்புத்தொகை.]

(3.) செந்நிறக்குவளை. [இது பன்மொழித்தொடர்.]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

407. ELLIPSIS IN PARALLEL OF COMPARISON. [A SPECIES OF THE SANS. BAHUBHIL.]

[உவமைத்தொகை ஆம்ஆறு.]

சு0௭. உவம உருபில் துவமத் தொகையே.

[வி. 155.]

[(வினை, பயன், மெய், உருவு, என்பன பற்றிவரும்) உவம உருபுகள் தொக்க தொடர்ச்சொற்கள் உவமத்தொகைகள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) குருவீ கூப்பிட்டான். [குருவீபோற் கூப்பிட்டான். வினாபுலமைத்தொகை.]
 (2.) மழைக்கை. [மழைபோலும்மை. பயனுலமைத்தொகை.]
 (3.) மதிமுகம். [மதிபோலும் முகம். மெய்யுலமைத்தொகை.]
 (4.) பவளவாய். [பவளம் போலும் வாய். உருவுலமைத்தொகை.]

408. PARTICLES OF COMPARISON.

[திரிசொலால் வந்த உவமை உருபுகள்.]

சு0௮. போலப், புரைய, ஒப்ப, உறழ்,
 மானக், கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப,
 நேர, நிகர; அன்ன, இன்ன,
 என்பவும்; பிறவும்; உவமத் துருபே.

[வி. 109.]

[போல என்பது முதலிய (செய் ஏன் ஏச்சம்) பத்தும்; அன்ன, இன்ன, (என்னும் பெயர்ஏச்சக் குறிப்பு) இரண்டும்; இவை போல்வன பிறவும்; உவம உருபுகள் ஆம்.]

409. ELLIPSIS OF உம், THE CONJUNCTIVE PARTICLE. [SANS. Dvandvya.]

[உம்மைத்தொகை ஆம் ஆறு.]

சு0௯. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்த நீட்டல்,
 எனுநான் களவையுள் உம்இல தத்தொகை.

[வி. 156.]

[எண்ணல் (அளவை), எடுத்தல் (அளவை), முகத்தல் (அளவை), நீட்டல் (அளவை) என்னும் (நால்வகை அளவைகளாற் பொருள்களை அளக்குங்கால் தொடரும்) அவ்வளவைப்பெயர்களுள் உம்மையாகிய உருபு தொக்கு நிற்பன உம்மைத்தொகைகள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) கபில பாணி. [எண்ணல்.] (கபிலனும் பாணனும்.)
 கழஞ்சே கால். [எடுத்தல்.] (கழஞ்சை களும்.)
 கலனே துணி. [முகத்தல்.] (கலனாக் துணியும்.)
 கரணை. [நீட்டல்.] (கரணும் அணையும்.)

410. THE USE OF OTHER WORDS: METONYMY.

சுக0. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிற்தொகல் அன்மொழி.

[வி. 157.]

[வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐவகைத் தொகைநிலத்தொடர் மொழி களுக்கும் புறத்து, அவை அல்லாத பிறமொழிகள் ஆகிய உருபுகள் தொகு தல் அன்மொழித்தொகை ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) { பூக்குழல் = பூவைபுடைய குழலினை உடையார். } [வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்து
பொற் குவி = பொன்னினுடைய தாலியினை உடையார். } வந்தது.]
(2.) தாழ்குழல் = தாழ்ந்தகுழலினை உடையார். [வினைத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(3.) கருக்குழல் = கருமையாகிய குழலினை உடையார். [குணத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(4.) துடியிடை = துடியன்ன இடையினை உடையார். [உவமத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]
(5.) தகா லூழல் = தகாமும் லூழலும் விராய்ச் சமைந்த சாந்து. [உம்மைத்தொகைப் புறத்து வந்தது.]

411. THE WORD WHICH RENDERS THE ELLIPTICAL EXPRESSION INTELLIGIBLE.

சுகக. முன் மொழி, பின் மொழி, பன் மொழி, புறமொழி,
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப் பொருள்.

[(தொகைநிலத்தொடர் மொழிகளின்) முன்மொழிக்கண் எனும், பின் மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்கண் எனும், (அனைத்து மொழிக் குப்) புறத்துமொழிக்கண் எனும், சிறந்துநிற்குந் தொகைநிலத்தொடர் பொருள்.]

- (உ-ம்.) குடம் வனைத்தான். [முன் மொழிக்கண். சட்டி முதலானவைகளையும்.]
நிலம் உழுதான். [பின் மொழிக்கண். ஐவேற்றுமைத்தொகை.]
புலி வீடுகெண்டை. [அனைத்து மொழிகள். உம்மைத்தொகை.]
தாழ் குழல். [புறமொழிக்கண். அன்மொழித்தொகை.]

412. TWO ELLIPTICAL EXPRESSIONS DISTINGUISHED.

[ஐயம் அகற்றுதற்கு ஓர் குறி.]

சுகஉ. வல்லொற்று வரினே இடத்தொகை ஆகும்;

மெல்லொற்று வரினே பெயர்த் தொகை ஆகும்.

[வல்லொற்றிடையே வந்துழி இடத்தின்கண் தொக்க தொகை ஆம்;
மெல்லொற்றிடையே வந்துழிப் பெயரின்கண் தொக்க தொகையாம்.]

- (உ-ம்.) வகெக்கண்ணன். [வகெகாட்டிற் பிறந்த கண்ணன்.]
வகெக்கண்ணன். [வகெகாட்டிற் பிறந்த கண்ணன்.]

413. THE PLURAL TERMINATION AFTER THE LIFE NOUN.

[உம்மைத்தொகைக்கு ஆவதோர் புறனடை.]

சுகா. உயர்திணை உம்மைத் தொகை பலர் ஈறே.

[உ. 156.]

[உயர்திணை (ஒருமைப்பாலின்கண் வரும்) உம்மைத்தொகைகள் (ரங்
வீற்றுங், கள்ளீற்றுங் ஆகிய) பலரிற்றனவே ஆம்.]

(உ-ம்.) கபில பாணர், தேவன் தேவிகன்.

நிலகீர் தீ காற்றுகாயங்கள். } அகிர்னைவிலே பன்மைநற்றுவும், இயல்பான ஒரு
நிலகீர் தீ காற்றுகாயம். } மை நற்றுவும் வந்தன.

III. AMBIGUOUS ELLIPSIS: FROM TWO TO SEVEN DIFFERENT METHODS
OF SUPPLYING THE ELLIPSIS.

சகசு. தொக்குழி மயங்குர இரண்டு முதல் ஏழ்
எல்லைப் பொருளின் மயங்கும் என்ப.

[(வேற்றுமைஉருபு முதலிய உருபுகள்) தொக்கு நின்ற வழிப், (பொருள்களான் மயங்கும் இயல்பினவாகிய தொடர்ச்சொற்கள்) இரண்டுமுதல்¹ய பொருள்களால் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) தெய்வ வணக்கம். [இரண்டுபொருள்: தெய்வத்தை வணங்கும் வணக்கம் எனவும்; தெய்வத்துக்கு வணக்கம், எனவும் விரிபும்.]
தற்சேந்தார். [முன்றுபொருள்: தன்னைச் சேந்தார்; தன்னோடு சேந்தார்;
தன் கண் சேந்தார் = விரிபும்]
சொல்லிலக்கணம். [சான்றுபொருள்.]
பொன்மணி. [ஐந்துபொருள்.]
மாலேவி. [ஆறுபொருள்.]
சொற் பொருள். [ஏழுபொருள்.]

415. UNELLIPTICAL EXPRESSIONS.

[தொகாநிலைத்தொடர் ஆம்.ஆறு.]

சகநு. முற்றீ ரெச்சம், எழுவாய், விளிப்பொருள்,
ஆற்ற பிடை, உரி, அடுக்கிவை தோகாநிலை.

[முற்றும், பெயர் எச்சமும், வினை எச்சமும், எழுவாயும், விளியும் (ஆகிய ஐவகைப்) பொருளின்கண் பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்; வேற்றுமைப்பொருளின்கண், அவற்றின் உருபாகிய இரண்டாவது முதலிய

ஆறும் 'ய விரிந்துகிறப் பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும், ஏனைச் சொற் புணர்ச்சியும், உரிச்சொற் புணர்ச்சியும், ஒரு சொல் அடிக் புணர்ச்சியும் ஆகிய ஒன்பதும் தொகாநிலத்தொடர் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) உண்டான் சாத்தன். [தெரிலில வினைமுற்று.]
குழையன் கொற்றன். [குறிப்புவினை முற்று.]

(2.) உண்ட சாத்தன். [பெயர் எச்சம்.]
கரிய குதிரை. [குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]

(3.) உண்டு வந்தான். [வினைஎச்சம்.]
இன்றி வந்தான். [குறிப்பு வினைஎச்சம்.]

(4.) சாத்தன் வந்தான். [எழுவாய்.]

(5.) சாத்தவா. [விளி.]

(6.) குடத்தை வனைந்தான். [சேற்றமை உருபு.]

(7.) அறகொருழி. [இடைச்சொல்.]

(8.) நளிபேதையே. [உரிச்சொல்.]

(9.) பாம்பு யாம்பு. [அடுக்குச்சொல்.] [கு. 152 காண்க.]

416. GRAMMATICAL ERRORS.

[வழு இவை]

தீணையே, பால், இடம், பொழுது, வினா, இறை, மரபாம் ஏழு மயங்கின் ஆம் வழுவே.
[வி. 134.]

[“தீணை” முதலாக “மரபு” ஈறாக வரும் ஏழுந் தத்தம்நேறி மயங்கின் வழுவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) அவன் வந்தது. [தீணைவழு.]

(2.) அவன் வந்தார். [பால்வழு.]

(3.) யான் வந்தான். [இடவழு.]

(4.) நேற்ற வருவான். [காலவழு.]

(5.) கறக்கின்ற எருமை பாலோ, தீணையோ. [வினாவழு.]

(6.) கடம்புக்கு வழியாது? என்றல், இடம்புணி என்னுதின் கன்ற. [விடைவழு.]

(7.) ஆடு மேய்ப்பாணப் பாகை என்பது. [மரபுவழு.]

417. IN QUESTIONS, OF COMMON GENDER, &c. TO BE USED.

[தீணை பால்களோடு வினாவிலை வரின் வழுவாது காத்தல்.]

சுகள். ஐயந், தீணை, பால் அவ்வப் பொதுவினும்
மெய்தெரி பொருள்மேல் அன்மையும் விளம்புபு.

[தீணைஐயத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், பாலையத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், துணிந்து அப்பொருண்மேல் ஏலாத தன்மையினை வைத்துங் கூறுவாற்புலவர்.]

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (V.) பொதுவியல்.

- [குறியே, மகனே அம்மனக் தோன்றிறத?
தோன்றிறவன்? என்பது வழி.
குறியே, மகனே அம்மனக் தோன்றிற உரு?
எனப் பொதுச் சொல்லாத் கூறுக. [திணையம்.]
- (உ-ம்.) (1.) ஆன்மகனே, பெண்மகனே, அம்மனக் தோன்றிறவர் ஆர்? [பார்க்கும்]
[ஒன்றே, பலவோ, இச்செய்யுக்க பெற்றம்? [அகற்றிண்பால் ஐயம்]
- (2.) ஆன்மகன் எனிற், பெண்மகன் அல்லன.
குறியெனின், மகன் அனறு.
பல எனின், ஒன்றல்ல.

418. A NEUTER FOLLOWED BY MASCULINE OR FEMININE: ANOMALY I.

[திணைவழுவமைதி.]

சகவு. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள் முதல் ஆறும்
அதனொடு சார்த்தின் அத்திணை முடிபின.

[வி. 137.]

[உயர்திணையைத் தொடர்ந்த அஃறிணைப்பொருள் ஆகிய ஆறும் உயர்
திணையோடு சார்த்தி முடிப்பின் அவ்வெழுவாய்க்குரிய உயர்திணை முடி
வினவாம்.]

(உ-ம்.) எம்பி { பொன்
காடு } பெரியன்.
வானோர் } கடையன்.
முக்கு } நல்லன்.
குடிமை } கடியன்.
கடை }

[எம்பிக்குப் பொன் பெரிது என்பது நிற்பு.]

419. HIGH AND LOW CLASS NOUNS SOMETIMES TAKE A COMMON
VERB: ANOMALY II.

[திணை, பால், மரபு வருவமைப்பு.]

சகக. திணைபால் பொருள் பல விரவின சிறப்பினும்,
மிகவினும், இழிபினும், ஒருமுடி பினவே.

[வி. 139.]

[திணையும் பாலும் வேறுவினைப் பலபொருள்களும் விரவிரின்ற வழி
யவை பலவுஞ் சிறப்பினும், மிகுதியினும், இழிபினும் ஒருமுடி
பினவாம்.]

(உ-ம்.) “நிற்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்.” “ஆறையும் பெரியரும் ஐக்கடகி கிற்பர்.” [நிற்பு.]
பார்ப்பார், தவரே, சுமந்தர், பிணிப்பட்டார், ஸந்தோர், குழவி எனும் இவர்கட்கு. [மிகுதி.]
முக்கனும் முதலையும் சொண்டது கிடர். [இழிபு.]

**420. GENDER ■■■ NUMBER CONFOUNDED, FROM JOY AND
OTHER CAUSES: ANOMALY III.**

[திணை, பால், வழுவமைதி.]

சுஉ௦. உவப்பினும், உயர்வினுஞ், சிறப்பினும், செறலினும்,
இழிப்பினும், பால்திணை இழுக்கினும் இயல்பே.

[வி. 137. 138.]

[“உவப்பு” முதலிய ஐந்தினும் பாலுந் திணையும் வழுவ வரினும் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) தன் புதல்வனை, “என் அம்மை வந்தாள்” என்பது உவப்பின் ஆண்பால் பெண்பால் ஆயிற்று.

ஆவின் “என் அம்மை வந்தாள்” என்பதில், மகிழ்ச்சியினால் அகிறினை உயர்திணை ஆயிற்று.

ஒருவனை, “அவள் வந்தாள்.” [உயர்வு.]

“தாதாப்! முழுமூலகுக்குத் தாயே.” [சிறப்பு.]

“எனைத்துணைப் ஆயினும் என்னும்?

தினைத்துணையுக் தோன், பிறன்தில் புகல்.” [கேரபம்.]

பெண்வழிச் செல்வனை நோக்கி, “இவன்பெண்.” [இழிவு.]

421. ■■■ AND ■■■ INTERCHANGED: ANOMALY IV.

[பால், இடம், வழுவமைதி.]

சுஉ௧. ஒருமையிற் பன்மையும், பன்மையின் ஒருமையும்,
ஒர் இடம் பிற இடந் தழுவலும், உளவே.

[வி. 137.]

[ஒருமைப்பாலின் கண் பன்மை (ச்சொல்லைத் தழுவி) க்கூறுதலும், பன்மைப்பாலின் கண் ஒருமை (ச்சொல்லைத் தழுவி) க்கூறுதலும், ஒரிடத்தின் கண் பிறவிடச்சொல்லை (த் தழுவி) க்கூறுதலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1.) இக்குறைத் தீர் எல்லாம் கொண்பெய்தான் இவன். [ஒருமையிற் பன்மை.]

(2.) இரண்டு கண்ணுஞ் சிலந்தது. [பன்மையில் ஒருமை.]

(3.) அலைதத் தந்தை அடம்போரிற் செறிபர். [ஒருமையில் பன்மை.]

(4.) சாத்தன்தாய் இவை செய்யேனோ? [படக்கையில் தன்மை.]

(5.) சீபோ, அவனோ, யார் இதுசெய்தார்? [விரவி ஒரிடத்திற்குரிய முடிபு ஏற்றது.]

422. DIFFERENT VARYING USES OF THE PERSONS.

[இடம் வழுவற்க எனக்காதல்.]

சஉஉ. தரல், வரல், கொடை, செலல் சாரும் படர்க்கை;
எழுவாய் இரண்டும் எஞ்சிய ஏற்கும்.

[இந்நால்வகைச் சொற்களையும் படர்க்கை சாரும்; இவற்றுள், முதற்கண் நின்ற “தரல்,” “வரல்,” என்னும் இருவகைச் சொற்களையுந் தன்மை முன்னிலைகள் ஏற்கும்.]

(உ-ம்.) அவனுக்குத் தந்தான். அவனுக்குக் கொடுத்தான்.
அவன்பால் வந்தான். அவன்பால் சென்றான்.

எனக்குத் தந்தான். [எனக்குக் கொடுத்தான்.] } [வழு.]
என்பால் வந்தான். என்பால் சென்றான்.]

நினைக்குத் தந்தான். [நினைக்குக் கொடுத்தான்.] } [வழு.]
நின்பால் வந்தான். நின்பால் சென்றான்.]

423. THE THREE TENSES.

[காலத்தின பெயரும் முறையும்.]

சஉ௩. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால் மூன்றே.

[வி. 78.]

[முன்னர்க் கூறிய காலம் இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும், நிகழ்காலமும் என மூன்றாம்.]

424. THE PRESENT EXPRESSES ANYTHING SUBSISTING IN THE THREE TIMES: ANOMALY V.

[கால வழுவமைப்பு.]

சஉ௪. முக்கா லத்தினும் ஒத்தியல்
செப்புவர் நிகழுங் காலத்தானே.

[வி. 146.]

[(தந்தொழில் இடை அருது,) முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் இய லும் பொருள்களை நிகழ்காலத்தாற் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) அவனியைத் தன்மொ ளைச் இருக்கின்றார்.
அவ் விறிறை. தெய்வம் இருக்கின்றது.

425. INTERCHANGE OF TENSES: ANOMALY VI.

[கால வழுவுமைப்பு.]

சஉரு. வினாவின் மிகவினா, தெளிவினும், இயல்பினும்,
பிறழவும் பெறாஉமுக் காலமும் ஏற்புழி.

[வி. 146—149.]

[வினாவு, மிகுதி, தெளிவு என்னும் மூன்றுகாரணங்களினாலும், காரணமின்றியும், முக்காலங்களையும் ஒன்றை ஒன்றாகக் கூறப்படும் ஏற்கும்

1.]

(உ-ம்.) (1.) “உண்டேன், உண்டேன்.” [என்பான் வினாவிலுள்.]

(2.) கனவு செயற்கை அறப்புகழ்ப்பான் [மிகுதி.]

(3.) ஏற்பு முட்டை கொண்டு டிட்டை ஏறின் மறை பெய்தது. [தெளிவு.]

(4.) நான் பண்டு விளையவெதிக்காய். [இயல்பு.]

426. SEVEN DIFFERENT ■■■■ OF QUESTIONS.

[வினாவின் பெயரும் முறையுந் தொகையும்.]

சஉகூ. அறிவறி யாமை, ஐயுறல், கொளல், கொடை,
ஏவல், தரும் வினா ஆறும் இழுக்கார்.

[“அறிவு” முதலியன தருதலான் வரும் வினா ஆறினையுங் களையாது
கொள்வர் பூலவர்.]

(உ-ம்) “இசைத்திரத்தகருப் பொருள் யாத?”

(1.) ஆசிரியன் மாணக்கன்கேட்கிக் கேட்பது, அறிவினா.

(2.) மாணக்கன் ஆசிரியன்கேட்கி அவ்வாறு கூறவது, அறிவாவினா.

(3.) குறியோ, மகனோ? [ஐயவினா.]

(4.) பொன்னுனதோ, மணியுனதோ? [கொளல்வினா.]

(5.) சாத்தனுக்கு ஆடையில்லைபே? [கொடைவினா.]

(6.) சாத்தா உண்டாயோ? [ஏவல்வினா.]

427. DIFFERENT MODES OF ANSWERING.

[விடையின் பெயரும், முறையுந் தொகையும் வழுவுமைப்பும்.]

சஉஎ. சுட்டு, மறை, நேர்; ஏவல், வினாதல்,

உற்ற துணைத்தல், உறுவது கூறல்,

இன்மொழி, எனும்எண் இறையுள், இறுதி

நிலவிய ஐந்தும் பொருண்மையி னேர்ப்.

[இவ்வினா எட்டனுள் (முன்னைய மூன்றும் செவ்வனிறைஆம்,) பின்

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

னைய ஐந்தும் இறைப்பொருள் பயத்தவின் இறையாகத் தழீஇக் கொள்வர் (புலவர்).]

- (உ-ம்.) (1.) “சுருளுக்கு வழியாத”? இது. [சட்டெ.]
 (2.) செய்வாயோ? செய்பேன். [மறைவிடை.] } செய்வனிறை.
 செய்வேன். [சேரக உடன்படல்.]

குறிப்பிலுலே { நீ செய். [ஏவல்.]
 இறைபயப்பது. { செய்வேனே. [விடை.]
 உடம்புசொந்தது. [உற்றதனைத்தல்.]
 உடம்புசேம். [உறுவது கூறல்.]
 மற்றையதைச் செய்வேன். [இனமொழி]

428. THE PERSON AND THE MEMBERS NOT TO BE CONFOUNDED.

சஉடி. வினாவினுஞ் செப்பினும் விரவா சினை முதல்.

[சூ. 315. 316. 282 காண்க.]

[வினாவுதற் கண்ணுஞ், செப்புதற் கண்ணுஞ் சினைமுதல்கள் ஒற்றுமை
 கருதி மயங்கக் கூறப்படா.]

- (உ-ம்.) (1.) சாத்திகண் பெரியவோ, கொற்றிகண் பெரியவோ?
 சாத்தன் கல்லனே, கொற்றன் கல்லனே?
 சாத்திகண் பெரிய, கொற்றிகண் பெரிய.
 சாத்தன் கல்லன், கொற்றன் கல்லன்.
 [வினாவுதலும் விடைகொடுத்தலும் வழாநிலை.]

- (2.) கண்ணல்லவோ, அவன் கல்லனோ?
 கண்கல்ல, அவன் கல்லன். [வழு.]

429. CLASSICAL USAGE.

[மரபு ஆம் ஆறு.]

சஉகூ. எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வா றுயர்ந்தோர்

செப்பினர் அப்படிச் செப்புதன் மரபே.

[வி. 163.]

[(தொன்று தொட்டு, உலகவழக்கிலுஞ் செய்யுள்வழக்கிலும்) யாதொரு
 பொருளே, யாதொரு சொல்லால், யாதொரு நெறியால் அறிவுடையோர்
 சொன்னார்களோ, அப்பொருளே, அச்சொல்லால், அந்நெறியாற் சொல்லு
 தல் மரபு ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) யானேமேப்பன் பாகன். [வழாநிலை.]
 (2.) குறிஞ்சிக் கன்ற. [வழு.]

430. A NOUN OF MANY SHADES OF MEANING SHOULD HAVE A VERB THAT MAY AGREE WITH ALL.

சுந௦. வேறு வினைப் பல பொருள் தழுவிய பொதுச் சொல்லும்,
வேறவற் றெண்ணும், ஓர் பொது வினை வேண்டும்.

[வெவ்வேறு வினைகட்குரிய பலபொருள்களையும் (ஒழுங்கு) தழுவிய நிற்கும் ஓர் பொதுச்சொல்லும், அவற்றின் சிறப்புச் சொற்களாய் எண்ணி நிற்கும் பலசொல்லும், (ஒன்றற்குரிய சிறப்புவினைவேண்டாது, எல்லாவற்றிற்கும்) உரியதோர் பொதுவினை வேண்டவன ஆம்.]

(உ-ம்.) அடிசில் [எ-து.] உன்பன, தின்பன, கக்குவன, குடிப்பனவு, ப் பொது, ஆதலால். அடிசில் அயின்ருர், மிகைத்தார், என்க.
அணி அணித்தார், படை வழங்கினார்.

431. AN EQUIVOCAL WORD DETERMINED BY A WORD IN THE CONTEXT.

சுநக. வினைசார் பினம்இட' மேவி விளங்காப்
பலபொருள் ஒருசொல் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

[(குறித்த பொருளை விளக்கும்) வினையினையுஞ், சார்பும், இனமும், இடமும், முதலியபெயரினையும், பலபொருள் ஒரு சொற்பொருந்தி விளங்கிக் கிடந்ததேல், (அதனை வாளாகூறி அவ்வினை பெயர்களைப் பொருந்தாமையால்,) விளங்காது கிடந்ததனைச் சிறப்பொடு கூட்டிக் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) மா. [பலபொருள் ஒருசொல்.]
மாப் பூத்தது. [மாம. வினையால் விளங்கிறது.]
மாவீழ் மலர். [வண்டு. சார்பால்.]
காலாங், கரி, மா, இரதம், ஈலங்கம். [குதினா. இனத்தால்.]
மாமறத்தமலர் மாப்பன். [கிருமகன், இடத்தால்.]

432. COMPOUND WORDS CAPABLE SOMETIMES OF A TWO-FOLD DIVISION AND INTERPRETATION.

சுநஉ. எழுத்தியல் திரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி
இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்தும் என்ப.

[வி. 150.]

[எழுத்தினதியல்பு வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டுச் சொல்லும் பொருளும் ஐயுற நிற்குந் தொடர்மொழிகள் (அங்ஙனங் குறித்துக் கூறுஞ்

II, பங்கு.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

சொற்களின் இறுதியும் முதலுந் தோன்ற) இசை அறுத்துக் கூறும் வேறு பாட்டால் துணியப்படும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) செம்பென் பதின்னெழு.

செம்பென் பதின் நெழு = செம்பென் பத்தப்பலம்.

செம்பென்பதின் நெழு = செம்பு ஒன்பது பலம்.

433. WORDS IN APPPOSITION MAY HAVE A COMMON VERB, EACH OWN.

[மரபு வருவற்கு எனக் காத்தலும், அதன் வருவமைப்பும்.]

சாநா. ஒருபொருள் மேற்பல பெயர்வரின், இறுதி ஒருவினை கொடுப்ப; தனியும் ஒருவழி.

[வி. 135.]

[ஒரு பொருள் மேல் பலபெயர் வரும் ஆயின், (பொருள் ஒன்றே என்பது தோன்ற) இறுதிக்கண் ஒருவினைகொடுத்துக் கூறுவர், (ஒருபொருள் ஆதல்தவருத வழிப்) பெயர்தோறும் கொடுத்துக் கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) ஆசிரியன், பேருழிவன், இனங்கண்ணன், சாத்தன் வந்தான்.

ஆசிரியன்வருக, பேருழிவன்வருக, இனங்கண்ணன்வருக, சாத்தன் வருக.

434. EPITHETS SHOULD PRECEDE THE NAME.

சாநா. திணை, நிலம், சாதி, குடியே, உடைமை,

குணந், தொழில், கல்வி, சிறப்பும் பெயரோ

டியற்பெயர் ஏற்றிடிப் பின்வரல் சிறப்பே.

[“திணை” முதலாகக் “கல்வி” ஈறாக விதந்தன முதலிய பற்றிவருஞ் சிறப்புப்பெயருடனே இயற்பெயரை ஒருபொருள் ஒருங்கு ஏற்கும் ஆயின் அவ்வியற்பெயர் பின்வருதல் சிறந்த மரபாம்.]

(உ-ம்.) (1.) குன்றவன் சொந்தவன். [திணை.]

(2.) அறிவான் அழகன். [நிலம்.]

(3.) பாப்பான் பாரையன். [சாதி.]

(4.) ஊழிவான் ஊன். [குடி.]

(5.) பொன்னன் பொறையன். [உடைமை.]

(6.) கரியன் கம்பன். [குணம்.]

(7.) காலகி சம்பி. [தொழில்.]

(8.) தெய்வப்புவன் திருவருவன். [கல்வி.]

■ ■ ■. A DEMONSTRATIVE PRONOUN AFTER THE NOUN; ■■■ VERB BEFORE OR AFTER. ■■■ ONLY TO IN PROSE. POETRY IS UNFETTERED.

சுரு. படர்க்கை முப்பெயரோ டீணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்; வினை எனிற் பெயர்க் கெங்கும்
மருவும், வழக்கிடை; செய்யுட் கேற்புழி.

[படர்க்கை (இடத்தவாகிய உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப் பெயர், விரவுப்பெயர், என்னும்) மூவகைப் பெயரோடு (சுட்டுப்பெயர்) சாரின் (அச்) சுட்டுப்பெயர் (அம்மூவகைப்பெயர்க்கும்) பின்வரும். (அவ்விடத்தே) வினை (யாகிய முடிக்குஞ் சொல்வரும் ஆயின், அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லை ஆயின்) அப்பெயர்க்குப் பின்னும் முன்னும்வரும்; இம்மரபு வழக்கின்கண்ணவாஞ்; செய்யுட்கண்ணே (எனின் நியதி இன்றி) வேண்டியஆறே வரப்பெறும்.]

(உ-ம்.) நம்பி வந்தான், அவனுக்குச் சேறே இடுக. [உயர்திணை.]
எருது வந்தது அதற்குப் புல்லிடுக. [அஃறிணை.]
சாத்தன் வந்தான் அவனுக்கு பலியிடுக. [விரவுப்பெயர்.]
வந்தான் நம்பி சேறே இடுக.

நம்பி அவன், அவன் நம்பி.

“அவன் அணங்கு சோய் செய்தான், ஆயிழாப், னேலன்.” [செய்யுள்.]

436. WORDS REPEATED.

[அடுக்குத்தொடர் ஆம்ஆறு.]

சுரு. அசைநிலை, பொருணிலை, இசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு, மூன்று, நான் கெல்லைமுறை அடுக்கும்.

[அசைநிலைக்கும், (வினாவு வெகுளி உவகை அச்சம் அவலம் முதலிய) பொருள் நிலைக்கும், இசை நிறைக்கும், ஒருசொல் இரண்டு மூன்று நான் களவும் முறையே அடுக்கும்.]

(உ-ம்.) (1.) அன்றே, அன்றே. [அசைநிலை.]
(2.) வந்தேன், வந்தேன். [வினாவு பொருணிலை.]
(3.) எங்குமே, எங்குமே, எங்குமே நாமகள்! [இசைநிறை.]
(4.) உய்யேன், உய்யேன். [அவலம்.]
(5.) தீத்தீத்தீ. [அச்சம் மும்முறை.]

437. REDUPLICATED WORDS MUST NOT BE DIVIDED.

[மரபு வழுவற்க எனக்காத்தல்.]

சுரு. இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா.

[இரட்டைச் சொற்கள் அவ்விரட்டிப்பிற் பிரிந்து தனித்து ஒலியா.]

(உ-ம்.) ஒரு சருத்த. [இது இரட்டித்தப் பிரியாது கீழ்றது.]

438. ESSENTIAL ADJUNCTS NOT TO BE SEPARATED FROM A NOUN.

சுரு. ஒரு பொருட் பலபெயர் பிரிவில் வரையார்.

[ஒருபொருள் (மேல்) பலபெயர் கூறுங்கால் அப்பொருளினின்றும் பிரிதல் இல்லாதன (வற்றை நீக்காது) கூறுவர் (புலவர்).]

(உ-ம்.) ஆசிரியர் பேருழைவர் இளங்காணன் சாத்தன் வந்தான்.

[முனைக்கருக்கு நற்பொருள் உணர்த்தலால் ஆசிரியத்தன்மைபும், ஊருரிமைபும், கண்ணிவெறுபாடும் உடையவன் சாத்தன் ஆதலால் பிரிவில்லை.]

439. REDUNDANT WORDS AND PLEONASMS SANCTIONED BY CUSTOM; ANOMALY VII.

[வழுவமைப்பு.]

சுரு. ஒரு பொருட் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா.

[ஒருபொருளையே குறித்துவரும் பலசொற்கள் (அவ்வாறு வருதற்கு ஒர்காரணம் இன்றேனும் சொல்லின்பந் தோன்றச்) சிறந்து நின்றலின் அவை வழுவென்று நீக்கப்படாவாம்.]

(உ-ம்.) மீமை. [மீஎன்பதும், மீசை என்பதும், மேல்.]

உயர்ந்தோற்கும் மலை. [உயர்ந்து, ஒங்கும், இரண்டும் ஒன்ற.]

சாணெங்கு. [சாறு, இளமை, இரண்டும் ஒன்ற.]

440. உம் TO BE USED IN CERTAIN CASES.

[மரபு வழுவற்க எனக்காத்தல்.]

சுரு. இனைத்தென் றறிபொருள், உலகின் இலாப்பொருள், வினைப்படுத துணைப்பின் உம்மை வேண்டும்.

[வி. 113.]

[இத்தனைஎன்று வரையறை உணரப்படும் பொருளும், எக்காலத்தும்

எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளும், அவற்றை வினைப்படுத்துக் கூறுங் கால் முற்றும்மை (சூ. 359.) வேண்டி நிற்கும்.],

- (உ-ம்.) (1.) தழிசாட்டுமேவேந்தரும் வந்தார். [இனைத்தென்ற்பொருள்.]
 (2.) பவளக்கோட்டு கையாணியென்றும் இல்லை. [உலகின் இவர்ப்பொருள்.]
 ஒலிமுன்னிருள் எங்கும் இல்லை.

441. THE OBJECT SOMETIMES MADE THE SUBJECT: ANOMALY VIII.

[மரபு வழுவுமைப்பு.]

சசக. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினுள் உரித்தே.

[வி. 129.*]

[செயப்படுபொருளையுங் (கருவியையும் இடத்தையும் செயலையுங் காலத்தையுங்) கருத்தாவைப் போல வைத்து, அதன்மேல் வினைமுதல் வினைஏற்றிக் கூறுதலும் வழக்கின்கண் உரித்தாம்.]

- (உ-ம்.) இம்மரபு நான் கொண்டது. } [செயப்படு பொருள்.]
 இச்சோறு நான் கொடுத்தது.
 இவ்வெழுத்து நான் எழுதினது.

இவ்வெழுத்தாணி நான் எழுதியது. [கருவி.]
 இவ்வியான இருந்தது. [இடம்.]
 இத்தொழில் நான்செய்தது. [செயல்.]
 இக்கால் நான் பிறந்தது. [காலம்.]

442. THE FIRST MEMBER OF A COMPOUND NOUN MAY BE EITHER COMMON, OR PECULIAR TO THOSE WORDS.

சசஉ. பொருள் முதல் ஆறும் அடைசேர் மொழி இனம்.

உள்ளவும், இல்லவும், ஆம் இரு வழக்கினும்.

[வி. 150.]

[பொருள் ஆதி ஆறுகிய அடைகள் அடுத்து வருமொழிகள் இனம் உள்ளனவே ஆம் அன்றி, இனம் இல்லனவும் ஆம்; உலகவழக்கினுள்ளுஞ், செய்யுள் வழக்கினுள்ளும்.]

- (உ-ம்.) (1.) செத்தாமரை. } [இனம் உள்ளது.]
 கொங்குடம்.
 (2.) உப்பனம். } [இனம் இல்லது, உப்பில்லா அனம் இல்லாததினவே.]
 சிறைவண்டு.

443. SUCH EPITHETS AND PHRASES MAY ALSO SUGGEST THE OPPOSITE.

சசந. அடைமொழி இனமல் லுந்தரும் ஆண்டுறின்.

[(மேற்கூறிய) அடைசொர்மொழி இனத்தைத் தருதலே அன்றி, அத னுடி இனம் அல்லதனை யுந் தரும், அவ்விடத்திற்குப் பொருந்தும் ஆயின்.]

(உ-ம்.) "அறஞ்செய்தான் மோட்சம் புருவான்" எனின்
"மறஞ் செய்தான் நரகம் புருவான்" என வரும்.

444. SUCH MEMBERS OF COMPOUND WORDS MAY BE ACCUMULATED.

சசச. அடைசினை முதல்முறை அடைதலும், ஈர் அடை
முதலோ டாதலும், வழக்கியல்; ஈர் அடை
சினையொடு செறிதலு' மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.
[சூ. 282. 283 காண்க.]

[(மேற்கூறிய) அடையானது முதல் சினைகளை அடுத்து வருங்கால், ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன்றை ஒன்று விசேடித்து வருத லும்; இரண்டடை முதலை விசேடித்து வருதலும், வழக்கு நடையாம்; இரண்டடை சினையை விசேடித்து வருதலும் இவ்வரம்பிறந்து வருத லுஞ் செய்யுள் நடையாம்.]

(உ-ம்.) செங்காணரை. } [ஓர் அடை, ஒருசினை, ஒருமுதல்.]
பழக்குலை வாழை. }
முழங்குதிகை கடல். } [இரண்டை அடை]
மனைச்சிறி கிணறு. }
தெருங்காக்கை. } [இரண்டடை முதல்.]

செழைபந்தவி. [ஈரடை, சினை.]

பெருந்தோட் தெருங்குற பேரமர்க்கட்பேதை. [மயங்கியத்த.]

445. LET NATURAL QUALITIES BE SO EXPRESSED.

சசரு. இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல்.

[(இயற்கைப்பொருள், செயற்கைப்பொருள், என பொருள்களுள்) இயற்கைப்பொருளை இத்தன்மைத்து என்று கூறுக.]

(உ-ம்.) கிலம் கலித.

446. WHEN ARTIFICIAL QUALITIES ARE SPOKEN OF THE CAUSE MAY BE EXPRESSED OR UNDERSTOOD; ■■■ MAY THE WORD IMPLYING ■■■■ ACQUISITION OF ■■■■ QUALITY.

சச்சு. காரண' முதலா ஆக்கம் பெற்றுங்,
காரணம் இன்றி ஆக்கம் பெற்றும்,
ஆக்கம் இன்றிக் காரணம் அடுத்தும்,
இருமையும் இன்றியும் இயலுஞ் செய்யும் பொருள்.

[(முதல் துணை நிமித்தங்களாற் செய்யும் பொருளாகிய செயற்கைப் பொருளைக் கூறுங்கால்) காரணச்சொல் முன்வர ஆக்கச்சொல் பின்வரப் பெற்றுங், காரணச்சொல் தொக்குநிற்ப ஆக்கச்சொல் வரப்பெற்றும், ஆக்கச்சொல் தொக்கு நிற்பக் காரணச்சொல்வரப் பெற்றும், இவ்விருவகைச் சொல்லுந் தொக்கு நிற்கவும் நடக்கும்.]

(உ-ம்.) கடுவுங் கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் கல்லவாயின.
[காரணமுதலா ஆக்கம் பெற்றது.]

மயிர் கல்லவாயின. [காரணச்சொல் தொக்கு ஆக்கம் பெற்றது.]

கடுவுங் கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர்நல்ல. [ஆக்கச்சொல் தொக்கு வந்தது.]

மயிர்நல்ல. [இரண்டிம் தொக்கு வந்தது.]

»»————

447. DIRECT AND INDIRECT METHODS OF NEGATION AND AFFIRMATION.

சச்சு. தம்பால் இல்ல தில்லெனின், இன்னாய்
உள்ளது கூறியு' மாற்றியும், உள்ளது
சுட்டியும், உரைப்பர் சொற்கருங் குதற்கே.

[(ஒருவன் வினவியது) தம்பக்கல் இல்லையாயின் (அதனை) “இல்லை” என்னல் உறின், (அவன் வினவியதற்கு இனமாய்த், தம்பக்கல்) உள்ளதனைக்கூறி அக்கூற்றானே அதனை இல்லை என்றும், உள்ளதாயின் இத்துணை உண்டென்றும் கூறுவர் (புலவர், வினவுதலுஞ் செப்புதலும் ஆகிய) சொற்கள் சுருங்குதற் பொருட்டு.]

(உ-ம்.) பறந்தோ, வண்டிரே?

உழுத்துண்டு.

உண்டு.

இவ்வளவுண்டு. }

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

448. THE THREE SYNONYMS இத்தா AND கொடு.

சசடி. ஈ, தா, கொடு எனு' மூன்று' முறையே
இழிந்தோன், ஒப்போன், மிக்கோன் இரப்புகா.

[“ஈ” என்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “தா” என்பது ஒப்போன் ஒப்போன்மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “கொடு” என்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) தந்தா ஈ!
தோழா தா!
மைத்தா கொடு!

449. WORDS THAT EXPRESS AN IDEA.

சசக. முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும் உளவே.

[(வெளிப்படையான் அன்றிக்) குறிப்பால் பொருள் உணரப்படுஞ் சொற்களுஞ் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) செஞ்செவியர் = செவிகல்லாஞ் செம்பொன் அணிந்த செவ்வத்தினர்.

450. PERSONIFICATION: WHEN FACULTIES AND ATTRIBUTES ARE POETICALLY ASCRIBED, THE PROPER WORDS PROPER TO THE MANNER (NEUTER).

சசு. கேட்குந் போலவும், கிளக்குந் போலவும்,
இயங்குந் போலவும், இயற்றுந் போலவும்,
அஃறிணை மருங்கினும் அறையப் படுமே.

[(கேளாதனவற்றைக்) கேட்குவன போலவுஞ், (சொல்லாதனவற்றைச்) சொல்லுவன போலவும், (நடவாதனவற்றை) நடப்பன போலவும், (இத் தொழில்கள் அல்லன பிறசெய்யாதனவற்றைச்) செய்வன போலவும், அஃறிணை இடத்தும் சொல்லப்படும்.]

(உ-ம்.) இரவெல்லாம் சிவகுடி ஆல் நிற்கிறித்தினர்!
பகைமையுந் சேண்மையுந் என்னுரைக்கும்.
இவ்வழி அங்குக்குப் போம்.
தேன் தேவர்க்கேயும் மலை.

451. IN PORTICAL WITH RHETORICAL FIGURES GENDERS AND PERSONS ARE CONFOUNDED. [PERSONIFICATION.]

சருக. உருவக உவமையில், திணை, சிணை முதல்கள்,
பிறழ்தலும், பிறவும் பேணிநர் கொளலே.
[வி. 205.]

‘இன் கண்ணும், உவமைக் கண்ணும், (இரு) திணை (தம்முள் மயங்குதலுள்,) சிணைமுதல் (தம்முள்) மயங்குதலும், (இவ்வியலுள்) சொல்லாது ஒழிந்தனவும் போற்றிக்கொள்க.’]

(உ-ம்.) “மன்னர் மடங்கன், மறையவர் சொனமால்,

அன்ன நடையினர்க் காழுதல், தன்னும்
பரிசிலர்க்கு வானம், பனிமலர்ப்பூம் பைத்தார்
எரிசின ஹேருகை எவகோ?”

5 பொருள் கோள்.

452. THE EIGHT METHODS OF ARRANGEMENT AND CONSTRUCTION OF WORDS IN PORTICAL.

[பொருள் கோளின் பெயருந் தொகையும் உணர்த்திற்று.]

சருஉ. யாற்றுநீர், மொழிமாற்று, நிரனிறை, விற்ப்புண்,
தாப்பிசை, அனாமறி பாப்புக், கொண்டுக்.
அடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோள் எட்டே.

[யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளும், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும், நிரனிறைப் பொருள்கோளும், விற்ப்புட்டுப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், அனாமறி பாப்புப் பொருள்கோளும், கொண்டுக்.
புட்டுப் பொருள்கோளும், அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும் எனப் பொருள்கோள் எட்டாம்.]

453. (I.) NATURAL CONSTRUCTION: WHEN THE PORTICAL FLOWS LIKE A RIVER UNINTERRUPTEDLY ONWARD.

சருந. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றெழுதும் அஃ தியாற்றுப் புனலே.

[(மொழிமாற்று) முதலிய போல் பிறழ்த்து செலவேண்டாது, யாற்றுப்

II. பங்கு.] II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

புனல் ஒழுக்குப்போல் நெறிபட்டு, அடிதோறும் வான்பொருள் அற்றற்
றொழுகும் அப்பொருள்கோள் யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாம்.]

(உ-ம்.) “சொல்வரும் குற பகம் பரப்பின் தோற்றம் போல்,

மெல்லவே கரு இருந் தீன்று, மெல் அவர்
செல்வமே போல், தலை நிறவித், தேர்த்த அந்
கல்விசை மார்தலை இறைஞ்சிக் காயத்தவே.”

[சொல்லாமை... நானது .. நிறவி .. இறைஞ்சிக்காய்த்த. இதன்பொருள் ஒழுங்கு ஆற்றீர்
சொல்-செல்வந்தி.]

454. (II.) TRANSPOSED CONSTRUCTION: A DISTINCT CLAUSE IS
INTERPOSED BETWEEN TWO WORDS CLOSELY CONNECTED IN

சருசு. ஏற்ற பொருளுக் கியையு' மொழிகளை
மாற்றி, ஓர் அடியுள் வழங்கல் மொழிமாற்றே.

[(இரண்டு மொழியும் அவை கொள்ளும் இரண்டு பயனிலையுமாய் வரக்
கூறுவார் அந்நான்கனுள்) ஏற்ற பயனிலைகட்கு இயையும் மொழிகளைத்
தனித்தனிக் கூட்டிக் கூறாதேலாத பயனிலைகட்கு இயையாத மொழிகளைத்
தனித்தனிக் கூட்டி ஓரடியுள்ளே கூறும் பொருள்கோள் மொழிமாற்றுப்
பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “கலா ஆடக் (கெண்டை கயத்தாட) மஞ்ஞை, கலா (ஆம்ஆம்மி)
மிதப்ப, வலா அனைய யானைக்கு (சீத்தமுபற்கு) நிலை, எம்ப
கானக நாடன் கினை.”

[கலையில் மஞ்ஞை ஆடும்; கயத்தில் கெண்டை ஆடும்; கலா மிதக்கும்; ஆம்மி ஆடும்; யானைக்கு
நிலை; முயலுக்கு சீத்த.]

455. (III.) ARTIFICIALLY CORRESPONDING CONSTRUCTION:
SEVERAL ARE STRUNG TOGETHER, AND THEN THEIR
PREDICATES FOLLOW IN ORDER.

சருரு. பெயரும் வினையும் ஆம் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரனிரீஇ, முறையினும் எதிரினும்
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை மொழியே.

[பெயரும் வினையும் ஆகியசொற்களையும் (அவைகொள்ளும் பெயரும்
வினையும் ஆகிய) பயன் நிலைகளையும் வேறு வேறு நிரையாக நிறுத்தி,
முறையாய் எனும் எதிராய் எனும் இத்தகிது பயன்நிலை என்பது படக்
கூறும்பொருள்கோள் நெறிப்பட்ட நிரனிறை ப்பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “கொடி, குகை, கொட்டை; துசப்புண் கண், மேனி;
மதி, பலனம், முத்தம்; முகம், வாய், முறவல்;
பிடி, பிணை, மஞ்ஞை; கடை, கோக்குச், சாயல்;
அடிவினனே வஞ்சி மகள்.”

(எக-ம். சூத்திரமும் இதற்கு உதாரணம்.)

கொடி	துசப்பு	மதி	முகம்	பிடி	கடை
குகை	கண்	பலனம்	வாய்	பிணை	கோக்கு
கொட்டை	மேனி	முத்தம்	முறவல்	மஞ்ஞை	சாயல்

456. (IV.) THE STRUNG-BOW CONSTRUCTION: WHEN THE FIRST AND LAST WORDS CORRESPOND.

சருக. எழுவாய் இறுதி நிலைமொழி தம்முள்

பொருளைக் குடையது பூட்டுவில் ஆகும்.

[(செய்யுட்கண்) முதலினும் சுற்றினும் நிற்கும் மொழிகள் தம்முள் பொருள் நோக்கமுடைய பொருள்கோள் பூட்டுவீற் (பொருள்கோள்) ஆம்.]

(உ-ம்.) “நிறந்தியென், தியவை பிற்கணை’ மாதர்
இறந்த படிந் பெரிதாம் ஏதம், உறந்தையர்கோள்
தண்ணா மாப்பிற் றமிழர் பெருமனைக்
கண்ணாக் காணக் கதவு.”

[தெவைத் திறத்தவீடுகள்!]

457. (V.) THE DOUBLE-FACED CONSTRUCTION: WHEN THE SUBJECT IS IN THE MIDDLE.

சருக. இடைநிலை மொழியே ஏனை ஈர் இடத்து,

நடந்து, பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.

[இடை நிற்கும் மொழி ஒழிந்த முதலினும் சுற்றினுஞ் சென்று, பொருளைக் கூடும் பொருள்கோள் தாப்பிசைப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “உண்ணுமை உள்வதுபிற் றிலை, ஊன், உண்ண

அண்ணுதல் செய்பா தவறு.”

[ஊன் எ-து இடையிலே சிற்றது.]

458. (VI.) THE INVOLVED CONSTRUCTION.

சருக. செய்யுள் இறுதி மொழிஇடை முதலினும்

எய்திய பொருள்கோள் அனாமறி பாப்பே.

[செய்யுட்கண் சுற்றின் நின்ற சொல் இடையினும் முதலினுஞ் சென்ற பொருள்கோள் அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) “தாழ்த்த உணர்வினாய்த் தாள் உடைத்து தன்னேறித் தன்வாள் தாமுஞ்
சூழ்த்த வினைபாக்கை கடவிலிந்த நாற் கதியிற் சமூல்வார் தாமும்
மூழ்த்த பிணைவிய முன் செய்த வினை என்றே முனிவார் தாமும்
வாழ்த்த பொழுதினே வான்வந்து செறி முன்னி முயலா தாரே.”

459. (VII.) THE ~~ENTIRELY~~ DISARRANGED CONSTRUCTION.

சுருக. யாபபடி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி இசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

[செய்யுள் அடிபலவினும் இயல்பாகிய யாற்றரீர்ப்பொருளுக் கேலாது,
கோத்துக் கிடந்த மொழிகளை எடுத்து, அப்பொருளுக்கேற்ற இடத்துக்
கூட்டும் பொருள்கோள் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

5.	3.
(உ-ம்.) (தென்காப் போலத் திரண்டுண்ட)	(பைம் உத்தம்)
6.	4.
(வெண்கோழி முட்டை உடைத்தான்)	(மாமேனி)
2.	7.
(அஞ்சனத் தன்ன)	(பசிய தணிவாமே)
1.	
(எங்கெத்தச் சென்ற வரின்)	

460. (VIII.) THE CONSTRUCTION IN WHICH THE ORDER OF THE LINES

WAS CHANGED WITHOUT INJURY TO THE MEANING OF THE MATTER.

சுருக. ஏற்புழி எடுத்துடன் கூட்டுறும் அடியவும்,
யாப்பீ றிடைமுதல் ஆக்கினும் பொருள் இசை
மாட்சியு மாறா அடியவும், அடிமறி.

[(பொருளுக்கு) ஏற்கும் இடத்தெடுத்து நீங்காது கூட்டும் அடியினை
உடையவும், யாதானும் ஓரடியை எடுத்து அச்செய்யுட்கண் முதல் இடை
ஈறுகளின் யாதானும் ஓரிடத்துக் கூட்டினும் பொருளோடு ஒசை மாட்சி
யும், ஒசை ஒழியப் பொருள் மாட்சியும், வேறுபடாத அடியினை உடைய
வும், ஆகிய பொருள்கோள் அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) "செக்குறந்த நன்னேத்தர் துன்பத் தடையர்,
செக்குறந்தான் துப்பினும் நன்னேக்கல் நன்னும்,
இடுக்குறப் புற்றும் சிலவாத செல்வம்,
விடுக்கும் வினை உலகத்த கால்."

461. ALL THINGS OMITTED ARE TO BE INFERRED FROM WHAT
HAS BEEN LAID DOWN.

சூகக. சொற்றொறும் இற்றிதன் பெற்றி என் ற்னைத்தும்
முற்ற மொழிசூறில் முடிவில; ஆதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவுந்,
தெற்றென உணர்தல் தெளிவோர் திறனே.

[சொற்றொறும் இத்தன்மைத்து இதன் இலக்கணம், என்று முற்ற மொழியப் புகின் வரம்பில ஆம்; ஆதலின் எடுத்துக் கூறிய சொற்களின் இலக்கணத்தைக்கொண்டு, சொல்லாதனவற்றின் இலக்கணங்களையும் ஒப்புமை கருதி, இதுவும் அது என முற்ற விளங்க உணர்தல் நூல் ஒதித் தெளிதற் குரிய மாணக்கர்திறன் ஆம்.]

462. OBSOLETE FORMS TO BE REJECTED AND NEW FORMS RECEIVED.

சூகஉ. பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும்,
வழுவல; கால வகையி னானே.

[முற்காலத்துள்ள இலக்கணங்களுள் சில பிற்காலத்திறத்தலும், முற்காலத்தில்லன சில பிற்காலத்திலக்கணமாய் வருதலும், குற்றம் அல்லவாம், காலவேற்றுமையது ஆகலான்.]

சொல்லதிகாரம்.

இருதிணை, முவிட்' நான்மொழி, ஐம்பால், அறுதொகை, ஏழ்
அருவழு வெட்டுரு பென்பான் தொகாநிலை, ஆய்ந்தஎச்சம்
ஒருபது, கோள் எட்டு, முப்பொழு தீர்இடம், ஓர் இயல்பாய்
வருமொழி மூன்றும், உணர்ச்சொல் வன்மை வருந்திருவே.

~~~~~

சொல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

~~~~~
நன்னூல், முடிந்தது முற்றும்.

இலக்கண நூல்,

II. பங்கு.

ஆசிரியவசனங்கள்.

II. NATIVE AUTHORITIES.

[II.] THE ELEMENTS OF PROSODY.

(II.) யாப்பருங்கலம்.

NOTE [This work is the most practically useful of all those that have been written on Tamil Prosody. The kârigai quoted here is an able work; but adds nothing really important. Much of Tamil prosody has fallen into deserved desuetude. The important rules have an asterisk affixed.]

(1.) THE COMPONENT PARTS OF VERSE.

(1.) உறுப்பியல்.

*1. VERSE: ITS ESSENTIALS.

[இயாப்பு இன்னது என்பது.]

க. எழுத்தசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, தூக்கோ

டிழுக்கா நடைய தியாப்பென்ப படுமே.

[வி. 167.]

§ க. எழுத்து. [காரிகை. I. 4.]

*2. FIFTEEN DIVISIONS OF LETTERS CONSIDERED AS FIVE SCALES OF METRICAL SYLLABLES.

உ. உயிரே, மெய்யே, உயிர்மெய் என்று; [வி. 2. 7. 13.]

குறிலே, நெடிலே, அளபெடை என்று; [வி. 3. 4. 14.]

வன்மை, மென்மை, இடைமை என்று; [வி. 8-10.]

சார்பிற் றேன்றுந் தன்மைய என்று; [வி. 12. 15. 24.]

ஐ, ஓ, மகரக் குறுக்கம் என்றும் [வி. 15. (1.)]

கைம்மு எழுத்தும் ஆம் அசைக் குறுப்பே.

1. **^AYTHAM AND CONSONANTS HAVE NO DEFINITE QUANTITY.**

ந. தனிநிலை ஒற்றிவை, தாம் அலகிலவே,
அளபெடை அல்லாக் காலை யான. [வி. 16.]

2. **THE QUANTITY IS SHORTENED இ AND உ, AND THE LONG VOWELS.**

ச. தனைச் சீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறுகிய இகரமுங், குற்றிய லுகரமும்,
அளபெடை ஆவியும், அலகியல் பிலவே.
[வி. 16. காரிகை. III. 1.]

3. உ. அசை. [காரிகை. I. 5.]

4. **METRICAL SYLLABLES OF TWO KINDS.**

நு. நேரசை என்று, நிராயசை என்று,
அய் இரண்ட் ரகி அடங்கு'மன் அசையே.
[வி. 168.]

5. **சேரசை: SINGLE METRICAL SYLLABLES: WHEN THE VOWEL IS LONG BY NATURE OR POSITION; OR WHEN THE SYLLABLE STANDS ALONE AT THE END OF A FOOT.**

க. நெடில்குறிற் றினியே நின்றும்ஒற் றிடுத்தும்,
நடைபெறு சேரசை நால்வகை யானே.
[வி. 169.]

6. **A SINGLE METRICAL SYLLABLE DOES NOT FORM A SYLLABLE EXCEPT IN THREE CASES.**

எ. குறிப்பே ஏவ நறகட டலவழி
தனிக்குறின் மொழி முத ற்றனியசை இலவே.
[காரிகை. III. 2.]

*9. நிரையசை: TWO SHORT, OR A SHORT AND LONG SYLLABLE.

டி. குறில்இணை குறினெடி ற்னித்தும், ஒற்றடுத்தும்,
நெறிமையி னுன்காய் வருநினை அசையே.
[வி. 170.]

9. S OCCURRING IN THE MIDDLE AND END SYLLABLES.

க. ஈறும் இடையும் இணைந்தும் இணையசை
ஆகும் எனப அறிந்தினை னேரே.
[காரிகை III. 1.]

§ ஈ. சீர். [காரிகை I. 6.]

*10. METRICAL FEET.

[சீர்களது பெயர் வேறுபாடு.]

க0. இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என்றும்
மயக்கற் வகுத்த சீர்மூன் றாகும்.
[வி. 172.]

The system of technical names for these feet such as Témā, &c., is of an origin later than this work. Co. [காரிகை I. 7. 8.]

*11. THREE KINDS OF FEET OF TWO METRICAL SYLLABLES.

[—, பப—, பபபப, —பப.]

௩௩. ஈரசை கூடிய சீர்இயற் சீர், அவை
ஈரிரண் டென்ப இயல்புணர்ந் தோரே.
[வி. 174.]

*12. SEVEN KINDS OF FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES.

[—, OR பப ADDED TO EACH OF THE FORMER.]

க2. மூவசைச் சீர்உரிச் சீர்இரு நான்கனுள்
நேரிறு நான்கும் வென்னை, அல்லன.
பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட் டனவே.
[வி. 175.]

13. METRICAL FEET OF FOUR METRICAL SYLLABLES. [—○○○, ———, ○○○— OR ○○○○ ADDED TO EACH OF THE FEET IN 11.]

கந. நாலசைச் சீர்பொதுச் சீர்பதி னுறே.

[வி. 176.]

***14. FEET OF ONE METRICAL SYLLABLE.**

கசு. ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே.

[வி. 173. காரிகை II. 5.]

15. ANOMALOUS USAGE.

கரு. விரவியும் அருகியும் வேறும் ஒரோவழி
மருவியும் பெருது வழங்கு'மன் அவையே.

16. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES IN WHICH THE SECOND IS A NĒR.

கக. நிராநடு வியலா வஞ்சி உரிச்சீர்

கவியினோ ட்கவலிற் கடிவரை யிலவே.

■ [“மாஞ்சீர் கலியுட் புகா; கலிப்பாவின் “விளக்கனி” வந்த
தாஞ்சீர் அடையா, அகவல் அகத்தும்; அல்லாத எல்லாம்
தாஞ்சீர் மயங்கும்.....”]

§ ச. தனை. [காரிகை I. 10.]

***17. THE SEVEN MODES OF COMBINING METRICAL FEET.**

கஎ. சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தனை; அவை

ஏழென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே.

[வி. 177.]

18. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR TO வெண்பா.

[1. காய் + நேர்; 2. மா + நிரை, வினம் + நேர்.]

கடி. வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் ன்கற்பழம்,

என்றிரண் டென்ப வெண்டனைக் கியல்பே.

[வி. 179.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

19. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR ■■■ அகவல்.

[1. நேர்+நேர்; 2. நிரை+நிரை.]

கக. நரசைச் சீர்நின் றினிவருஞ் சீரொடு
நேரசை ஒன்ற னினாயசை ஒன்றல் என்
றயிரு வகைத்தே ஆசிரி யத்தனை.
[வி. 178.]

20. COMBINATION PECULIAR TO கவிப்பா.

உ௦. நிரைந றில்லா உரிச்சீர் முன்னர்
நிரைவரு காலைக் கவித்தனை ஆகும்.

21. TWO MODES OF COMBINATION PECULIAR TO வஞ்சி: THE OPPOSITES OF 18.

உக. தன்சீர் இறுதி நிரையொடு நேர்வரின்
வஞ்சித் தனையின் வகை இரண் டாகும்.

22. THE LAWS OF COMBINATION STRICTLY OBSERVED ONLY ■■ வெண்பா.

உஉ. வெள்ளையுட் பிறதனை விரவா; அல்லன
எல்லாத் தனையு' மயங்கியும் வழங்கும்.

§ §. அடி. [காரிகை I. 12. 13.]

23. FIVE KINDS OF METRICAL LINES.

உஈ. குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடி-லடி,
கழிநெடி லடி எனக் கட்டுரைத் தனரே.
[வி. 180.]

24. THE ■■■■■ OF METRICAL FEET ■■ EACH, FROM TWO TO FIVE.

உச. குறளடி, சிந்தடி,—இருசீர், முச்சீர்;
அளவடி, நெடி-லடி,—நாற்சீர், ஐஞ்சீர்;
நிரனிறை வகையா னிறுத்தனர் கொளலே.
[வி. 180.]

25. LINES FROM 111 TO 112 FEET.

உரு. கழிநெடி லடியே கசடற்கு கிளப்பின்,
 அறுசீர் முதலா ஐயிரண் டீறா
 வருவன பிறவும் வகுத்தனர் கொளலே.
 [வி. 180.]

26. LINES USED IN வஞ்சிப்பா.

உக. சிந்தடி, குறளடி, என்றிரண் டடியான்
 வஞ்சி நடக்கும் என்மனார் புலவர்.
 [காரிகை II. 1. "வஞ்சி என்னும் ஒண்பா அடி குறள் சிந்தென்றுரைப்ப."]]

27. FEET USED 111 கலிப்பா, வெண்பா AND அகவல்.

உஎ. கலியொடு வெண்பா அகவல் கூறின்
 அளவடி தன்னால் நடக்கும் என்ப.
 [காரிகை II. 1. "வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி."]

28. ALL LINES 1111 IN THE (INFERIOR) SPECIES OF METRE.

உஅ. பாகினம் எல்லா அடியினும் நடக்கும்.

29. IN அகவல் 1111 ARE FOUND BELONGING 111 OTHER METRES.

உக. இயற்சீர் வெள்ளடி, வஞ்சி யடி; அவை
 அகப்பட வருஉம் அகவலும் உளவே.

30. IN கலிப்பா AND வஞ்சிப்பா ALSO OTHER 1111 ARE FOUND.

உஊ. வெள்ளடி கலியினுள் விரவவும் பெறுமே.
 வஞ்சியுள் அகவன் மயங்கினும் வரையார்.

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

31. THE MINIMUM NUMBER OF LINES IN EACH KIND OF PAIR.

௩௧. ஈர்அடி வெண்பாச் சிறுமை; மூவடி
ஆசிரி யத்தொடு வஞ்சி; எஞ்சிய
தீரிரண் டடியே இழிபென் மொழிப.

§ க. தொடை. [காரிகை I. 16-20.]

32. DIFFERENT KINDS ■ CONNECTION BETWEEN LINES.

[IN காரிகை STATED TO BE 35.]

௩௨. தொடையே அடிஇரண் டியையத் தோன்றும்;
மோனை, எதுகை, ஸ்ரீ, இயை ப்ளபெடை,
பாத மினையே, பொழிப்போ டொருஉத் தொடை,
சீரியன் முற்றொடு, சிவனும் ஆர் அவையே.
[வி. 181.]

***33. RECURRENCE OF THE FIRST LETTER IN EACH LINE.**

[அடிமோனைத் தொடை ஆம்ஆறு.]

௩௩. ஆதி எழுத்தே அடிதொறும் வரின்அடி
மோனைத் தொடைஎன மொழிமனார் புலவர்.

(உ-ம்.) “மாவும் புக்கும் வதவைவிற படா,
மாரீர் விரித்த பூவும் கூம்ப,
மாவை நொத்தே கோதைபுன் மை,
மாவை வந்த வாடை
மாவோன் இன்னுவிப் புறத்திழைத் தநே.”

[அடி. நேறும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வந்த நொத்தேறு.]

[வி. 183, காரிகை I. 16.]

***34. INITIAL RHYME.**

[அடி எதுகைத் தொடை ஆம்ஆறு.]

௩௪. இரண்டாம் எழுத்தொன் றியைவதே எதுகை.

(உ-ம்.) “வடிவென விரிவக வரன்பொருட்ட செவருர்,
வடிவார் வனக்குழாய், வனாடுவார் வட்டிவர்

இடியின் முழக்கஞ்சி வந்தவடிவ வேழம்

பிடியின் புறத்தொத்த னை.”

[அடி. நேறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்த நொத்தேறு.]

[வி. 183, காரிகை I. 16.]

35. DIFFERENT KINDS OF CONSONANTS ADMISSIBLE IN INITIAL RHYME

௩௫. வருக்க' நெடில் இனம் வரையார் ஆண்டே.

[வருக்க எழுத்தும், நெடில் எழுத்தும், இன எழுத்தும் எதுகை (யும் மோனையும்) ராய் வந்தால் அவற்றை வருக்க எதுகை, (வருக்க மோனை,) நெடில் எதுகை, (நெடில் மோனை,) இன எதுகை, (இன மோனை) என்று பெயரிட்டு வழங்கப்படும்.]

(உ-ம) “நாடாது நாடலிற் கேடிலலை, நாடபின்
வீடிலலை நாடாள் பனாக்கு” [வருக்கம்]

“ஆயநாயகது கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான் சாகதயாந தரும்” [நெடில்]

“புண உளளறும், ஆளுதே
வினா கட்டவடு” [இனம் இடையினம்]

36. ANTITHESIS ■ THE INITIAL WORDS.

[அடி முரண்டொட்டை ஆம்ஆறு.]

௩௬. மொழியினும் பொருளினும் முரணுதன் முரணே.

(உ-ம) “இருள்பாச தன்ன மாரீர மருங்கில்,

நிலவு குவித்தன்ன வெண்மனைய ஒரு சிறை,
இரும்பின் அன்ன கருக கோடுப புனனை,

பொன்னின் அன்ன துண்டா திறைகருகு
தெருகுப பாதலா மடமகன்

பெருமதா மறைக்கலும் உடையவால் அணங்கே”

[அடி தோறும் முதற்கண்ணே மறுதலைபடத் தொடத்தது]

[காரிகை I 15]

37. DIFFERENT KINDS OF ANTITHETICAL COMBINATION.

௩௭. கடை, இணை, பின்முரண், இடைப்புணர் முரண் என இவையுங் கூறுப ஒருசா ரோரே.

*38. CONSONANCE ■ THE LAST FOOT FINAL RHYME.

[அடி இயைபுத்தொடை ஆம்ஆறு]

௩௮. இறுவாய் ஒப்பின் அஃ தியைபென்ப படுமே.

(உ-ம) “இணங்கைத் துவவாய்க் இளவியும் அணங்கே,
நனமா மேனிச் சணங்கும் ஆர் அணங்கே,
ஆடமைத தோலி கூடலும் அணங்கே,
அரிமதா மறைக்கலும் அணங்கே,
திருநதற் பொறித்த திவதமும் அணங்கே”

[அடி தோறும் இறுதிச்சி ஒன்றி வாததொத்தது]

[வாரிகை I 16]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

39. CORRESPONDENCE OF PROLONGED LETTERS

[அடி அளபெடைத்தொடை.]

நக. அளபெடை ஒன்றுவ தளபெடைத் தொடையே.

(உ-ம்.) “ஆ அ! அளிவ அலவன் பார்ப்பிஞே
கிஇர் இனயும் கொண் கிஅப்பய்சிபுட்
கேக் திரைஅலப்பத் தஞ்சை திறைவன்ரேள்
மேள வலப்பட்ட நம்போ ன்றுதால்!
ஒடு உழக்குந்துயர்.”

[அடி நேரம் முதன்மொழிக்கண் உயிர் அளபெடுத்தொன்றிவாத் தொத்தத.]

[சாரிகை I. 16.]

40. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE IN THE FIRST AND SECOND FEET.

[இணைமோனை ஆம்ஆறு.]

சு0. இருசீர் மிசைவரத் தொடுப்ப திணையே.

[முதல் இருசீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத் தொடுப்பது இணைமோனை.]

(உ-ம்.) “கேண்டெல் வேண்டாம இலவ்அடி சேந்தரிக்
க்பாண்மெ இடம்பைஇல.”

[சாரிகை I. 19.]

41. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE OF THE FIRST AND THIRD FEET.

[பொழிப்பு மோனை ஆம்ஆறு.]

சுக. முதலொடு மூன்றாஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே.

[முதற்சீர்க்கண்ணும் மூன்றாஞ் சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது பொழிப்புமோனை.]

(உ-ம்.) “காவின் தலவம் வழங்கி வருதவால்
நாள் அமிழ்தம் என்ருணாந் பற்றி.”

[சாரிகை I. 19.]

42. LITERAL COINCIDENCE OR CONSONANCE IN FIRST ■■■ FOURTH FEET.

[ஒருஉத்தொடை ஆம் ஆறு.]

சஉ. சீரிரண் டுடைவிடத் தொடுப்ப தொருஉத் தொடை.

[நடு சீர்க்கண்ணும் இன்றி முதற் றாக்கண் ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது (ஒருவும்) ஒருஉத் தொடை.]

(உ-ம்.) “அகா முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு.

[சாரிகை I. 19.]

43. LITERAL COINCIDENCE OR COINCIDENCE IN THE ■■■■ FIRST FEET.

[கூழை ஆம் ஆறு.]

சந. மூவொரு சீரு முதல்வரத் தொடுப்பது
கூழை என்மனார் குறிப்புணர்ந் தோரே.

[இறுதிச்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது கூழை.]

(உ-ம்.) “தானை தலம் இரண்டுத் தந்தை, விபலுலகம்
வானம் வழங்க தெனின்.”

[சாரிகை I. 19.]

44. ■■■■ ALL BUT ■■■ SECOND HAVE THE COINCIDENCE [= THE UPPER GAP.]

[மேற்கதுவாய் மோனை ஆம் ஆறு.]

சச. முதலாயற் சீர்ஒழித் தலலன மூன்றின்
மிசைவரத் தொடுப்பது மேற்கது வாயே.

[முதல் அயற்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாகிய ஐந்தும் (32.) வரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாய்.]

(உ-ம்.) “விண்ணின்று பொய்ப்பின் விபலுலகத்
தண்ணின் குடற்றல் படு.”

[சாரிகை I. 19.]

45. WHEN ALL THE PENULTIMATE FOOT HAVE THE COINCIDENCE. [= THE LOWER GAP]

[கீழ்க்கதுவாய் மோனை ஆம் ஆறு.]

சுரு. ஈற்றயற் சீர்ஒழித் தெல்லாந் தொடுப்பது

கீழ்க்கது வாயின் கிழமைய தாகும்.

[ஈற்றயற்சீர்க்கண்ணின்றி ஒழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாகிய ஐந்தும் வரத்தொடுப்பது கீழ்க்கதுவாய்.]

(உ-ம்) “சொல்லுந் சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லுந் சொல்லிற் பயனிலாத் சொல்.”

[சாரிடை I. 12.]

46. WHEN EVERY FOOT HAS THE CONSONANCE

[முற்றமோனை ஆம் ஆறு.]

சுசு. சீர்தொறுந் தொடுப்பது முற்றெனப் படுமே.

[வருசீர் முழுவதும் ஒன்றின் முற்றாகும்.]

(உ-ம்) “தப்பார்க்குத் தப்பாய் தப்பார்க்கித் தப்பார்க்குத் தப்பா யது உ மறை.”

[சாரிடை I. 19.]

47. OTHER KINDS OF COMBINATION.

சுஎ. செந்தொடை இரட்டையோ ட்ந்தாதி எனவும்

வந்த வகையான் வழங்குமன் பெயரே.

[48. 49. 50 காண்க.]

48. [BLANK VERSE:] ■■■■ COMBINATION WITHOUT ■■■■ மோனை OR எதுகை.

[செந்தொடை ஆம் ஆறு.]

சுஅ. செந்தொடை ஒவ்வாத் திறத்தன ஆகும்.

[மோனை முதலான தொடையுந் தொடை விகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடை.]

(உ-ம்) “பூத வேங்கை வியன்கினை ஏறி
மயிலினம் அகவு’ நாடன,
நன்னுதற் கொடிசனி மனததகத்தோனே”

[சாரிகை I. 17. 18.]

49. DOUBLE COMBINATION.

[இரட்டைத் தொடையாம் ஆறு.]

சுக. ஸரட்டை அடிமுழு தொருசீர் இயற்றே.

[ஒர் அடி முழுதும் ஒருசொல்லே வரத் தொடுப்பது ஸரட்டைத்தொடை.]

(உ-ம்) “ஒக்குமே, ஒக்குமே, ஒக்குமே, ஒக்கும்
விளக்கிநிற் சிறுநீர் ஒக்குமே ஒக்குமே
ருளக் கொட்டிப் பூவினம்.”

[சாரிகை I. 17. 18.]

50. THE ■■■■ OF ONE LINE BECOMES THE BEGINNING OF ANOTHER.

[அந்தாதித்தொடை ஆம் ஆறு.]

ரு0. ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந் தாதி என்

றேதினர் மாதோ உணர்ந் திசினேரே.

[அடிதோறும் இறுதிக்கண் நின்ற எழுத்தாகிலும், அசையாகிலும், சீர் ஆகிலும், அடிஆகிலும் மற்றை அடிக்கு ஆகியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித் தொடை எனப்படும்.]

(உ-ம்) “உலகுடன் விளக்கும் ஒளிநிசம் அவிரமநி,
மநிலவன் அழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை,
முக்குடை கீழற் பெறப்புடை ஆசனம்,
ஆசனத் திருநாத் திருநதொளி அறிவனை
அறிவுசேர் உன்மோ டருத்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாதந் நதெனப்
பன்னருஞ் சிறப்பின வின்மிகை உலகே.”

[சாரிகை I. 17. 18.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

51. IN SPOKESMAN COMBINATIONS THE NAME OF THE FIRST IS GIVEN.

ருக. தொடைபல தொடுப்பினுந், தலைபல விரவினு',
முதல்வந் ததனான் மோழிந்திசிற்பெயரே.

(2.) KINDS OF METRE.

(2.) செய்யுளியல்.

52. KINDS OF VERSE.

ருஉ. செய்யுட் டாமே மெய்பெற விரிப்பிற்
பாவே, பாவினம், என இரண் டாகும்.

53. METRES. [காரிகை I. 15.]

ருங். வெண்பா, ஆசிரியங், கவியே,வஞ்சி,
பண்பாய்ந்துரைத்த பா நான்கும்மே.
[வி. 184.]

[வெண்பா செப்பலோசையான் வரும், ஆசிரியப்பா அகவலோசை யால் வரும், கவிப்பாதுள்ளலோசையான்வரும், வஞ்சிப்பா தூங்கலோ சையான் வரும்.]

[காரிகை II. 1.]

54. SUBORDINATE METRICAL COMPOSITIONS.

1. தாழிசை, துறையே, விருத்தம், என்றிவை
பாவின்ம்; பாவொடு பாற்பட் டியலும்.

These names seem to be given to indicate respectively, (1.) a kind of metre resembling the principal metre, but inferior to it in melody, (2.) a composition following the same general methods, and (3.) one freer and more flowery.]

§ க. வெண்பா இலக்கணம். [காரிகை II. 3.]

35. THE [REDACTED] CALLED வெண்பா. [= THE CLEAR (SOUNDING) VERSE.]

செப்பல் இசையன வெண்பா; மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி ஆகலும், அவ்வடி
அந்தம் அசைச்சீர் ஆகவும் பெறுமே.

[வி. 185.]

[செப்பலோசை ஆனது ஏந்திசைச்செப்பல், தூங்கிசைச்செப்பல்,
கிசைச்செப்பல் என மூன்றுவகையும்; இவற்றுள்:]

[I.] வெண்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை
ஏத்திசைச் செப்பல் என்றோர் புலவர்.

(உ-ம்.) “யாதானு நாடாம்ஆல், ஊர்ஆம் ஆல், என்னெருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத ஆறு.”

[II.] இயற்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை
தூங்கிசைச் செப்பல் என்றோர் புலவர்.

(உ-ம்.) “இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் துலகு.”

[III.] வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் வீசற்பறும்,
ஒன்றிய பாட்டே ஒருகிசைச் செப்பல்.

(உ-ம்.) “கடன் என்ப நல்லவை எல்லாப் கடன்
சான்றணமை மேற்கொள்வர்க்கு.”

இ வெண்பா, வெள்ளைத்தாழிசை, வெண்ணெற, வெவிலிருத்தம் என நான்கும்,
ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிலிருத்தம் என நான்கும்,
கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிலிருத்தம், என நான்கும்,
வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிலிருத்தம் நான்கும்,
மருட்பா என ஒன்றும், ஆக பதினெழுவகையானசெய்யுள் உண்டென்பார்.

36. FIVE KINDS OF வெண்பா.

ருகா. குறள், சிந் தின்னிசை, நேரிசை, பஃறொடை,
என ஐந் தாகும் வெண்பாத் தானே.

[வி. 186.]

37. THE குறள் AND சிந்த. [= THE [REDACTED] VERSE, AND THE DEFECTIVE.]

ருள. ஈர்அடி குறள், சிந் திருதொடை இயற்றே.

[வி. 137. காரிகை II. 3. 5.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

58. THE கேரிசை. [=POSSESSED OF CORRECT HARMONY.]

4. நாலூர் அடியாய்த் தனிச்சொற் பெற்றுடை
ஈரெரு வாய்முற் றிருவிகற் ப்பான்றினு'
கேரிசை வேண்பா எனப்பெயர் ஆகும்.

[வி. 189. காரிகை II. 3.]

59. THE இன்னிசை. [= THE EUPHONIC.]

விகற்பொன் றுகியு' மிக்குந், தனிச்சொல்
இயற்றப் படாதன இன்னிசை வேண்பா.

[வி. 190. காரிகை II. 4.]

60. THE பஃரெடை. [= MANIFOLD COMBINATION.]

கூ0. பாதம் பலவரிற் பஃரெடை வெண்பா.

[காரிகை II. 4.]

61. வெண்செந்துறை. [METRE NEARLY OF THE வெண்பா KIND
AND PARTAKING OF ITS EXCELLENCE.]

கூக. ஒழுக்கிய ஓசையின் ஒத்தடி இரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே.

[(க.) இற வெண்பாவீற் றெனம் ஆம்.

(உ.) தகை தட்டும். ஒழுக்கிய ஓசை.

(க.) வெண்சை செந்துறை எனவும், வெண்செந்துறை எனவும் படும்.

(ச.) எனத்துக் கோனும் ஒத்தடியாய் வரப்பெறும்.

(உ-ம்.) “ஆகலி உலகத்து மக்கட் செல்லாம் [வி. 157.]

தவறிற் திறத்தெழுக்கம் உடைமை.”

அடிஇரண்டாய், அளவெத்து விழுமிய பொருளினரையும், ஒழுக்கிய ஓசையினரையும் வருவது எல்லாம் செந்துறைச் சிறைவுத்தாழிசைக் குறள் எனப்படும்.]

[காரிகை II. 6.]

62. ■■■ தாழிசைக்குறள். [=VERSES LIKE ■■■ குறள் BUT WANTING ■■ RHYTHM.]

கூஉ. அந்தடி குறைநவுஞ், செந்துறைச் சிதைவுஞ்,
சந்தழி குறளுந் தாழிசைக் குறளே:
உரைத்த இரண்டுங் குறட்பா வினமே.

- (க.) இதராத சீரின் மிக்க பலரோல் வரும்.
(உ.) இரண்டடியில் சந்தடி குறைந்துவரும்.
(ச.) குறட்பாழிசை எனினும் தாழிசைக்குறள் எனினும் ஒக்கும்.

(உ-ம்.) “தண்ணுவார் வினையை நாடொறு நந் நவர்க்கரசாம் ஞானந்
கண்ணினுள் அடியே அடைவார்கள் திறவரே.”]

[காரிகை II. 6.]

63. THE வெள்ளத்தாழிசை. [=WANTING IN THE ■■■■■ OF ■■■ வெண்பா.]

கூங். அடி ஒரு மூன்று வந் தந்தடி சிந்தாய்
விடின், அது வெள்ளொத் தாழிசை ஆகும்.

■ வெள்ளத்தாழிசை, வெண்டாழிசை, வெள்ளத்தாழிசை எனினும் ஒக்கும்.

- (உ-ம்.) “நண்பி தென்ற டீய சொல்லார்,
மூன்று நின்ற மூனிவு செய்வார்;
அன்பு வேண்டெவர்.”

[காரிகை II. 7.]

64. THE வெண்டுறை [=AN IMITATION OF ■■■ ■■■■■ OF வெண்பா.]

கூசு. மூன்றடி முதலா ஏழடி காறும் வந்
தீற்றடி கிலகில சீர்தப நிற்பினும்
வேற்றொளி விரவினும் வெண்டுறை ஆகும்.

- (உ-ம்.) “நானான் அல்லாதர் தம்பலர் ஆய்க்கால் என்னும்? என்னும்?
யானியைக் கண்டுகூசி யானைன் கோடிபாண்டும்
பிலபேற சாத்தவீழும் பிலிற்றி ஆங்கே.”

[காரிகை II. 7.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

THE வெளிவிருத்தம். [=EXPANDED METRE ANALOGOUS TO வெண்பா.]

1. நான்கடி யானு நடைபெற் றடிதொறுந்
தான்றனிச் சொற்கொளின் வெளிவிருத் தம்மே.

(உ-ம்.) “ஆவா என்றே அஞ்சினர் ஆழ்தார் ஒருசாரர்;
கூகா என்றே கூவியசெண்டார் ஒருசாரர்;
மாமா என்றே மாய்த்தனர் மீதார் ஒருசாரர்;
கேரீ நாடீ, என் செய்தம் என்றார் ஒருசாரர்.”

[வி. 193. காரிகை II. 7.]

§ உ. ஆசிரியப்பா இலக்கணம்.

[=The master's metre (?)]

VERSE CALLED அகவல். [=THE PEACOCK'S DANCE.]

கூகா. அகவல் இசையன அகவன், மற்றவை
வ, ஒ, ஈ, ஆ என ஐ என்றிறுமே.
[வி. 191.]

[அகவல் ஒசை ஆனது ஏந்திசை அகவல், தூங்கிசை அகவல், ஒழுக்கி
சை அகவல் மூன்றாம். இவையாவன:

கேரீகேரீ இயற்றிய யான்வரும் அகவலும்;
வினாவிசை இயற்றிய யான்வரும் அகவலும்;
ஆய்இரு தீயும் ஒத்தைய அகவலும்;
எந்த துங்கல் ஒழுக்கல் என்றிவை
ஆய்ந்த கிரணிறை ஆரும் என்ப.]

67. THE METRE OF அகவல்.

கூகா. நேரிசை, இணைக்குறண், மண்டில் நிலைப்பெயர்
ஆகு மண் டிலம் நகவ னுன்கே.

[காரிகை II. 8.]

67. THE VERSE CALLED நேரிசை ஆகிரியம்.

67. அந்த அடியின் அயல் அடி சிந்தடி

வந்தன நேரிசை ஆகிரியம்மே.

(உ-ம்.) “நிலநிலும் பெரிதே, னானினும் உயர்ந்தன்று,
கீரினும் ஆர் அனவின்னே, சாரந்
கரும்கோற ருறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருத்தேன இழைக்கு நாடெழுந் நடப்பே.”

[காரிகை II. 8.]

69. THE VERSE CALLED இணைக்குறள்.

69. இணைக்குறள் இடைபல குறைந்திறில் இயல்பே.

(உ-ம்.) “நீரின தன்மையுந் தீயின வெம்மையும்
சாரச் சாரந்
தீரத் தீரும்;
சார னுடன கேண்மை
சாரச் சாரச் சாரந்
தீரத் தீரத் தீரப் பொல்லாதே!”

[காரிகை II. 8.]

70. THE VERSE CALLED மண்டிலம். [=THE COIL.]

70. மனப்படும் அடிமுதல் ஆய் இறின் மண்டிலம்;

நிலைக்குரி மாபின் நிற்கவும் பெறுமே.

மண்டிலம் எனினும் நிலைமண்டிலம் எனினும் காரிகையில் ஒக்கும்.

[காரிகை II. 8.]

*71. THE VERSE CALLED நிலை மண்டிலம்.

காரிகையில் 11 அடிமற்றிமண்டிலம் எனப்படும்.

எக. ஒத்த அடியின் தாகியும், ஒற்றி

நிற்பவும் என்னும் நிலைமண் டிலமே.

[எல்லா அடியும் ஒத்து, முதல் நடு இறுதியாக உச்சரிப்பினும் ஒசையும் பொருளும் பிழையாது வருவது அடிமற்றிமண்டிலம்.]

[இன்னவன் குத்திங்கை இதற்குநான் எனக்கொக்க.]

[காரிகை II. 8.]

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

72. THE VERSE CALLED அகவற்றழிசை.

எ2. மூன்றடி ஒத்த முடிபின் வாய்விடின்
ஆன்றடி அகவற் றுழிசை ஆகும்.

[மூன்றடியாய்த் தம்முள் அளவு ஒத்துவருவன ஆசிரியத்தாழிசை.]

[காரிகை II. 9.]

73. THE VERSE CALLED அகவற்றறை.

எ௩. கடையதன் அயல் அடி கடைதபு நடையவு;
நடு அடி மடக்காய் நான்கடி ஆகி
இடைஇடை குறைநவும் அகவற் றுறையே.

[நான்கடியாய் சுற்றயலடி குறைந்து வருனவும்; நான்கடியாய் சுற்ற
யலடி குறைந்து இடை மடக்காய் வருனவும் எல்லாம் ஆசிரியத்துறை.]

[காரிகை II. 9.]

*74. THE VERSE CALLED ஆசிரியவிருத்தம்.

எ௪. கழிநெடில் அடி நான் கொத்திறின் விருத்தம்; அஃ
தழியா மரபின் தகவல தாகும்.

[கழிநெடில் அடி நான்காய்த், தம்முள் அளவு ஒத்து வருவன ஆசிரிய
விருத்தம்.]

[வி. 193. காரிகை II. 9.]

§ ௩. கலிப்பா இலக்கணம்.

75. THE METRE CALLED கலிப்பா. [= THE RESOUNDING VERSE.]

எடு. துள்ளல் இசையன கலியே; மற்றவை

பும் அகவலும் ஆய்வினை திறுமே.

[ஏந்திசைத்துள்ளல் கலித்தளை இயையின்; வெண்டளை தன்றளை என் றிரண்டியையின் ஒன்றி அகவற்றுள்ளல் என்றோதுக; தன்றளை பிறதளை என்றிவை அனைத்தும் பொருந்தி வரினே பிரிந்திசைத்துள்ளல்.]

76. THREE KINDS OF கலிப்பா.

எ. ஒத்தா ழிசைக்கலி, வெண்கலிப் பாவே,

கொச்சகக் கலியொடு கலிமுன் றாகும்.

[காரிகை II. 10.]

77. THREE KINDS OF ஒத்தாழிசைக்கலி. [SEE 79-81.]

எ. நேரிசை, அம்போ தரங்கம், வண் ணகம் என

ரேதிய மூன்றே ஒத்தா ழிசைக்கலி.

[காரிகை II. 10.]

78. SUBDIVISIONS OF வெண்கலி AND கொச்சகம். [SEE 82-86.]

எ. வெண்கலி ஒன்றே, கொச்சகம் ஐந்தெனப்

பண்பறி புலவர் பாற்படுத் தனரே.

[காரிகை II. 11.]

79. THE METRE CALLED நேரிசை ஒத்தாழிசை.

எ. தாவொன்று, தாழிசை மூன்றுஞ் சமனாய்த்,

தாவற் சுருங்கித் தனிநிலைத் தாகிச்,

சுரிதகஞ் சொன்ன இரண்டினுள் ஒன்றாய்,

நிகழ்வது நேரிசை ஒத்தா ழிசையே.

[மூன் ஒருதாவு வந்ததன்பின் மூன்று தாழிசை வந்ததன்பின் ஒரு

II. பங்கு.] [II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

தனிச்சொல் வந்ததன்பின் ஆசிரியத்தானும் வெண்பாவானுஞ் சரிதகஉறு
ப்பு வந்து சொன்ன பெற்றியிற் றிரியாது வருவது கேசை ஒத்தாழிசைக்
கலிப்பா.]

[காரிகை II. 10.]

80. THE VERSE CALLED அம்போதரக்க ஒத்தாழிசை.

அ0. முந்திய தாழிசைக் கீறாய் முறைமுறை
ஒன்றனுக் கொன்று சருங்கு முறுப்பின
தம்போ தரங்க ஒத்தாழிசைக்கலியே.

[காரிகை II. 10.]

81. THE VERSE CALLED வண்ணக ஒத்தாழிசை.

அக. அவற்றொடு முடுகியல் அடிஉடை அராகம்
அடுப்பது வண்ணக ஒத்தாழிசையே.

[அடுக்கியல், போக்கியல் எனவும்படும்.]

[II. 11.]

THE VERSE CALLED கலி வெண்பா.

அஉ. தன்றனை ஓசை தமிழிய நின் றீற்றடி
வெண்பா இயலது கலிவெண் டாவே.

[கலித்தனை தட்டு கலிஓசை தழுவியும், வெண்டனை தட்டு வெள்ளோ
தழுவியும் வந்து, ஈற்றடி முச்சீரான் இறும் எனின் கலிவெண்பா
வாம்.]

[வெண்கலிப்பா எனவும்படும்]

[காரிகை II. 11.]

83. THE VERSE CALLED கொச்சகம்.

அரு. தரவே, தரவினை, தாழிசை தாமுஞ்
சிலவும் பலவுஞ் சிறந்து மயங்கியு
மற்று விகற்பம் பலவாய் வருவது
கொச்சகம் என்னுங் குறியின ஆகும்.

[கட்டிக்கலித்தறைக்கு (85 ஈண்டு) சொல்லக்கலிப்பா என்று பெயரினோ உகமெ.]

[காரிகை II. 12.]

114. THE VERSE CALLED கலித்தாழிசை.

அசு. அடி எனைத் தாகியும் ஒத்துவந் தளவினிற்
கடை அடி மிகுவது கலித்தாழிசையே.

[இரண்டடியாலும், பல அடியாலும் வந்து, ஈற்றடி மிக்கு, அல்லாத அடி தம்முள் ஒத்துவருவன எல்லாங் கலித்தாழிசை.]

[காரிகை II. 13.]

115. THE VERSE CALLED கலித்துறை.

அரு. நெடில் அடி நான்காய் நிகழ்வது க

[ஒரு சீர் அடி நான்காய் வருவது கலித்துறை.]

116. கட்டளைக் கலித்துறைக்கு இலக்கணம்:

முதற் சீராகும் வெள்ளையிழையா,
கடைச் சீர் ஒன்றும் வினாகாய் ஆம்,
சேர்பதிகுறே கிளைபதி னேழென்
குறினக் கலித்துறை நாகக் கெழுந்தே.

[வி. 192. காரிகை II. 13.]

117. THE VERSE CALLED கலிலிருத்தம்.

அசு. அளவடி நான்கின கலிலிருத் தம்மே.

[நாற்சீர் அடி நான்காய் வருவது கலிலிருத்தம்.]

(உ-ம்.) “என்பு நோய் உளும் வர்க்கும் வர்க்குத் தம்
கூடப் கைப்புவன் மார்ப்புதென்
முன்பு பின்பு மார்ப்புதென்
அன்பின் அல்லதோர் ஆதலம் உன் டாகுவோ?”

[வி. 193. காரிகை II. 13.]

சு. வஞ்சிப்பா இலக்கணம்.

This is now entirely disused.

87. THE METRE CALLED வஞ்சி.

அ. தூங்கல் இசையன வஞ்சி; மற்றவை
ஆய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலின் இறுமே.

[ஒன்றிய வஞ்சித் தகைய வரினும்;
ஒன்ற வஞ்சித் தகைய வரினும்;
என்றவை இரண்டும் பிறவு' மயங்கினும்;
எந்தல், அகவல், பிரிந்திசைத் தூங்கல் என்
ருய்த்த விரலிதை ஆரும் என்ப.]

[சாரிகை II. 14.]

88. THE METRE CALLED வஞ்சி

அ. சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சி
எஞ்சா விருத்தம், என்மனார் புலவர்.

[முச்சீரடி நான்காய் வருவது வஞ்சி எஞ்சா விருத்தம்.]

[வி. 193. சாரிகை II. 14.]

(3.) SUPPLEMENT.

(3.) ஒழிபியல்.

89. ANALOGY TO THE GUIDE IN THE NOT RECOMMENDED

அ. மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை
ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவுங் கொளலே.

90. THE தனிச்சொல்.

அ. அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்; அஃ
கிடையினும் வஞ்சியுள் இயலும் என்ப.

தனிச்சொல் எனினும் கூட எனினும் ஒக்கும்.

[சாரிகை III. 8.]

91. THINGS TO BE OBSERVED BY A POET.

நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்;
 அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்; [வி. 41.]
 எழுத்தின் இசையை அசைபெறுத் தியற்றலும்;
 வழுக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்;
 ஷம்மை முதலிய ஆயிரு நான்மையும்;
 வண்ணமும் பிறவு' மரபுளி வழாமைத்
 திண்ணிதி ன்டத்த றெளிந்தோர் கடனே.

அம்மை = அழகு. [சரிதை III. 9.] வண்ணம் = சந்தம். [சரிதை III. 9.]

[சன்னுல் 401. &c. 155. 441. 388.]

92. VIGILANCE ABILITY IS THE TEST.

வென்பா.

கூ. செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து, செந்தமிழ்க்கண்
 வந்த 'வட்மொழியு' மாற்றாதே,

சந்தம்

வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினூர்க் குண்டோ
 தழுவாமை. கிற்குந் தமிழ்?

யாப்பருங்கலம் முடிந்தது முற்றும்.

VOCABULARY AND CONCORDANCE

OF GRAMMATICAL TERMS.

ல க் க ண் அ க ரா தி.

Sufficient ■ given here to enable the student to write out an explanation in prose, (which ■ should always do) of ■ poetical portions of the Grammar and ■ exercises. References in brackets refer to the analysis of ■ word.

■ refers to the foregoing Catechism; ■ to the Nannūl; ■ யபு; to the Yāpparungalam. A line thus | is intended ■ shew the root, or the parts of ■ compound word.

அ

அ. வினா 2. 3. 5. குத். 68. 64. 66. 73. 125. ஆறன் உருபு. கு. 62. கு. 300. பலவின்படர்க்கை வினா. கு. 329. சாரியை. கு. 108. 140. 244. 247. 318. வி. 108. எதிர்த்தம். வி. 166. விகாரத்தால் இடையற்றேற்றவது. கு. 226. அகிரான் = அகரஎழுத்து, (தான், எழுத்துச் சாரியை.) கு. 126. 212. அகிரான் அகரீய = அகரீச் சாரியைபெறுதல். கு. 212. [94. 97. அகிரு | தல் = குறுகுதல். வி. 26. கு. 60. அகரு = அகர. கு. 251. அகிருநீண்டு = [அன்மையாயநீண்டு. வி. 38. கு. 228.] மிருகமுதலிய உயிருள் ளனவும் உயிரில்லனவும் ஆகிய தாழ்ந்த சாதி. கு. 261. வி. 52. அகிருநீண்டு இருபாற்று = தாழ்ந்த சாதி ஒன்றன்பாறும், பலவின்பாறும், ■ ■ ■ ரண்டு பிரிவுடையது. கு. 263. அகிருநீண்டு | ப்பன்மை = அகர இற்று அகிருநீண்டுப்பலபெயர். கு. 280. வி. 28. அகிருநீண்டு | ப்பெயர் = தாழ்ந்த குலப்பெயர். கு. 281. வி. 52. அகசு | சுட்டு. வி. 5. [33. 96.] கு. ■ அகடு = ஈடு. வி. 79. அகத்தியம். வி. 1. 5. 6. 27. 56. 62. 96. 124.

அக | த்திலக்கணம் = எழுத்தால் வேறுபொருளை உணர்த்தாது, எழுத்தின்தன்மையை உணர்த்துவது. [அகத்து. வி. 119.] அகத்து = உள்சே. வி. 11. அகப் | படுதல் = இடைத்தல். யாப். 29. [வி. 124.] அகப் | பொருள். வி. 229. அகம் = இடம். கு. 222. ஏழன் உருபு. வி. 63. அகத்தால் வருபெயர். கு. 276. வி. 162. மனம். வி. 85. 137. அகரம் = ஒமய்யமுத்தின் சாரியை. கு. 126. [252.] அகர | முனை = அகரஉயிரிற்றின்முன். கு. அகலல் = அகலம் ஆதல். வி. 93. 143. நீக்கல். வி. 61. 61. அகவல். வி. 178. 191. யாப். 19. 19. 19. மயிலின் ■ வி. 61. அகவற் | சீர். வி. 174. அகவற் | ருழிசை. யாப். 72. அகவற் | றுறை. யாப். 73. அகழ் | தல் = தோண்டுதல். வி. 143. அகற் | றதல் = நீக்கல். விரிவாக்கல். வி. 82. [அகலல். வி. 103.] அகன் = அகம். கு. 290. [வி. 17. கு. 122.] அகில் = நல்ல வாசனையுள்ள மரம். வி. 63. அக்கரம் = எழுத்து. (அக்கரம்.) கு. 290. [வி. 18.]

அங்கம்=உறுப்பு. வி. 86.
 அங்கனை=பெண். கு. 277. [S. Anganā.]
 அங்கா=வாயைத்திறத்தல். கு. 87.
 அங்கா|த்தல்=வாயைத்திறத்தல்.
 அங்கா|ப்பு=வாயைத்திறத்தல். கு. 76.
 77. [வி. 94.]
 அங்|வனம்=அப்படி. அங்கே. [அ+வ
 னம். வி. 25. கு. 106.]
 அசை. வி. 168. [வி. 96.]
 அசை|ச்சீர். வி. 178.
 அசை|த்தல்=அசையச்செய்தல். யாப்.
 34.
 அசை|நிலை=அசையாக அசைத்தலே
 பொருளாகநிற்பவை. வி. 116. கு. 355.
 364. 367. 436.
 அசை|மொழி=அசைச்சொல். கு. 93.
 378.
 அசோகு=ஒர்மரம். கு. 56.
 அச்சம்=பயம், அஞ்சிக்கை, அவைக்கு
 அஞ்சுதல். கு. 31. 384.
 அச்சம|டல்=கேட்போர்க்கு அச்சமு
 ண்டாகப் பேசுதல். கு. 31.
 அச்ச|ணி=கடையாணி, தேரின் அச்
 சங்குரிய ஆணி. வி. 91. [அச்ச+ஆணி.
 வி. 119.]
 அ|ச்சதன்=அழிவில்லாதகடவுள். கு.
 258. [வி. 166.]
 அஞ்சனம்=கண்ணக்கிடு. கு. 459.
 அஞ்ச|தல்=பயப்படல். வி. 89. 92.
 213.
 அஞ்|செஞ்|தீரடி=அழகிய வெந்த சி
 ரிய அடி. கு. 156. [வி. 121.]
 அடக்கம்=வினையம். வி. 85.
 அட|ங்கு|தல்=வணக்கல். வி. 95.
 மனம் வாய் மெய்களை அடக்குதல்.
 கு. 40.
 அடி=கீழ், பாதம். கு. 80. முதல். கு.
 82. முதல்நின்ற. கு. 136. யாப். 28.
 30. வி. 180. பகுதி. வி. 76.
 அடிகள்=குருவே! வி. 84. 85.
 அடி|சில்=உணவு, சாதம். கு. 430.
 அடி|நா=முதல்நாக்கு. கு. 82.
 அடி|ப்பாடு=பகுதி. வி. 76. [அடியாக
 ப்படுவது. வி. 96.]
 அடி|மறி|மாற்றுப்|பொருள்|கோன்.
 460.
 அடி|மறி|மண்டலம். யாப். 71.
 அடி|யணம்=மேல்வாய் அடி. கு. 82.

அடியனந்தான்=விட்டுணு. வி. 95. [வி.
 152.]
 அடி|யேன்=அடியனேன்=அடியான்.
 அடிமையாகியநான். [வி. 93.]
 அடு|க்கு=ஒருசொல் பலதரம் அடுக்கி
 வருதல். கு. 436. வி. 200.
 அடு|க்கு|ப்புணர்ச்சி. கு. 415. வி. 126.
 அடு|தல்=சமைத்தல், காய்ச்சுதல். வி.
 188. கொல்லல். கு. 421.
 அடு|த்தல்=சேருதல். வி. 34. 94. கு.
 270.
 அடை=விசேடணம். [வி. 96.]
 அடை|சேர்|மொழி=அடை மொழி
 கள் சேர்ந்து வருஞ்சொல். கு. 442.
 443.
 அடை|தல்=சேருதல். கு. 387. 444.
 அடையப்படுபொருள். கு. 296.
 அடை|மொழி=ஒருமொழியை விசே
 டித்துவருவது. வி. 132. கு. 443. 444.
 அடை|வு=அடைதல், பெறுதல். கு. 212.
 அட்டி=பழ இரசம் முதலியவை அட்
 டபாகு. கு. 203.
 அணங்கு=பெண். யாப். 38. கொலை.
 கு. 435.
 அணம்=மேல்வாய்க்கட்டை. கு. 82.
 அணி=அலங்காரம். கு. 268. வி. 194.
 கு. 430.
 அணி அநிகாரம். வி. 194—213.
 அணி|கலம்=ஆபரணம். வி. 70. [வி.
 153.]
 அணி|தல்=அணியாக உடுத்துக்கொள்
 றுதல். வி. 29. 59. கு. 385. 430.
 அணித்து=சமீபம். [வி. 93. அணிமை.]
 அணிந்துரை=அலங்கரித்துச் சொல்
 வது; புனைந்துரை என்றதுபோல், அ
 ணிந்துரைப்பது. 1. 55.
 அணி|வருத்தல்=அணிஅணியாக வருத்
 தல். வி. 27.
 அணு=ஒலிநடப்பம். கு. 58.
 அணுகா|வழி=சேராதஇடம். கு. 270.
 [வி. 91.]
 அணுகு|தல்=கிட்டல், சேருதல். கு.
 270.
 அணுத்|நிரன்=செலிக்கு விடயமாகிய
 நாதம். கு. 58. 74. [வி. 152.]
 அணு|தல்=சேருதல். வி. 24. 26. 29. 30.
 கு. 279. 435.
 அண்ட|கடம்=உலகம். வி. 17.

அண்ணம் = மேல்வாய் அகம். 74. 83.
அண்ணல் = அரசன். வி. 157.

அண்ணாத்தல் = மேனோக்கல். அங்காத்
தல். கு. 457.

அண்பல் = முன்னம்பல், மேல்வாய்ப்
பல். கு. 77. 80.

அண்மை = சமீபம். கு. 313. வி. 5. (ந.)

அதர் = ஆட்டின் கழுதலிலிருக்கும் அதர்.
வி. 68. = வழி. வி. 86.

அதி. வி. 123. (உ.)

அதிகார (உரை) = அதிகாரத்தால் வரு
விக்கப்பட்டுத் தன் அதிகாரத்தோடு
பொருத்தக்காட்டி எழுதுவது. கு. 21.

அதி | காரம் = அதிகரித்தல், முறைமை.
கு. 21.

அதிரல் = ஒசை இடல். கு. 391.

அது = சுட்டுப்பெயர். வி. 71. கு. 180. 298.

ஆரும் வேற்றமை உருபு. வி. 62. கு. 292.
விருதி. வி. 77. 93.

அது | வாதல் = முதற்காரணப் பொருள்.
கு. 298.

அத்தி = ஒர் மரம். வி. 161.

அத்து = சாரியை இடைச்சொல். கு. 244.
252. வி. 66. 108.

அத்தை = முன்னிது அசை. கு. 372.

அநவரதம் = என் றென்றைக்கும். வி.
117. [வி. 166.]

அநாதி எழுத்து = ஒலி எழுத்து.

அந. வி. 123. (உ.)

அந். வி. 166.

அந்தடி = கடை அடி. யாப். 55.

அந்தணன் = பெரியோன். வி. 84. 95. 137.

[அம் + தன் + அன். வி. 93.]

அந்தம் = இறு, முடிவு. யாப். 68.

அந்தாதி. வி. 199. யாப். 50. [அந்தம் +
ஆதி. வி. 42.]

அந்தில் = இடைச்சொல். கு. 369.

அந்தோ. வி. 79. 117.

அப. வி. 123. (உ.)

அபி. வி. 123. (உ.)

அமரர் = சுரர், வாழோர். (சாவில்லைத்
வர்.) வி. 152. [166.]

அமர் = யுத்தம். நெ. பா. 17.

அமர்தல் = அமைதல்; இருத்தல், இளை
ப்பாற்றல். கு. 56.

அமிழ்தல் = அமிழ்தம் = அமிர்தம் = சாவா
மருந்து. வி. 113. [166.]

அமுதம் = அமிழ்தம். கு. 451.

அமைபவன் = பொருத்தி இருப்பவன்.
கு. 26. [வி. 95.]

அமைதல். வி. 111

அமைத்தல் = சிறைத்தல், சிறப்படுத்தித்
தித்தல். கு. 86. 40.

அமை | த்தோன் = மூங்கில் போன்ற
தோன். கு. 111 [வி. 155.]

அமைவரல் = தன் அறிவினிடத்து சிறை
தல். கு. 41. 44. [வி. 124. (உ.)]

அம் = சாரியை இடைச் சொல். கு.
202. 244.

வினைப்பெயர் விருதி. வி. 96. தன்மைப்
பன்மை விருதி. வி. 77. அமரு. வி. 61.
81. 93.

அம்பா | தரங்கம். (கடலலை.) யாப். 80.
(அம்பல் + தரங்கம்.)

அம்ம = இடைச்சொல். வி. 117. உரை
யசை எவல். கு. 370.

அம்மா = அநிசயக்குறிப்பு. வி. 85. 117.

அம்முதல் = அசைமுதல். கு. 63. 73.

அம்மை = அமரு. யாப். 91. தாய். கு. 420.

அயல் = அருகிடம். வி. 41. 64. ஏழன்
உருபு. வி. 111

அயற் | நிரிபு = இற்றயல் எழுத்துத் திரி
தல். கு. 303. 307.

அயிலல் = உண்ணல். கு. 110.

அரக்கி = இராட்சதி. வி. 84.

அரசு = அரசன். வி. 108. [17.]

அரமகளிர் = தேவமகளிர். கு. 111

அரம். வி. 76.

அர | வம் = ஒசை. கு. 391. பாம்பு (சர்ப்
பம்.)

அர | ந்று | தல் = ஒலித்தல். வி. 81.

அரி = கண்வரி. யாப். 111 (செவ்வரி
கருவரி.)

அரிது, அரிய = அருமையானது, அரு
மையானவை. வி. 82.

அரிநின் = அரிநாச. கு. 34.

அரிநணர் பொருள் = அரிநாசக் கற்றோர்
அறிவின்ற பொருள். கு. 272. [வி. 93.
153.]

அரிப்பரித்தல் = கொழித்தல். வி. 86.

அரி | மா | கோக்கம் = முன்னும் பின்னும்
பார்க்கின்ற செவ்விர்ப்பார்க்கை. கு. 19.

அரி | வை = பெண். கு. 277.

அரு = அரிய. வி. 93. [அருமை. கு. 6.
135. 131.]

அருகு = சமீபம். வி. 41. 58.

அருகுதல் = அருகிவருதல். யாப். 13.
 அருங்கலை = அருமையான சாத்திரம்.
 நெ. பா. 17. [வி. 121.]
 அருத்தாபத்தி = அருத்தத்தின் வரிசை.
 அருமந்தபின்னை = அருமருத்தன்ன பின்
 னை. கு. 267.
 அரும் = அருமையான. [வி. 121.] கு. 453.
 அரும்பு = அரும்பர், முகை, மொட்டு.
 வி. 17.
 அரும்புதல் = மலர்தல். வி. 84.
 அருவா, அருவாவடத்தநாடு. (அதன்
 வடக்கு) = கொடுநதமிழ்நாடுகள். கு.
 273.
 அருவி = மலையின் ஓர் அருவி. வி. 61. 84.
 அருள் = கிருபை. வி. 70. 82. 93. கு. 26.
 384. (அரிய உன்னம்.) [ருள்.
 அருபப்பொருள் = வடிவில்லாப்பொ
 அனா உயிர். வி. 23.
 அரோ = அசைநிதி. வி. 79. 116. கு. 373.
 அர்பல்லோர் படர்க்கை விசுதி. கு.
 140. 327. வி. 77. [யாப். 3. 4.
 அலகு = செய்யுள் அலகு, அளவு.
 அலங்கல் = மாகை. வி. 94.
 அலங்காரம். வி. 162.
 அலர் = மலர். நெ. பா. 5.
 அலர்தல் = மலர்தல், பூத்தல். வி. 34.
 அலவன் = ண்டு. யாப். 39.
 அலறுதல் = புலம்பல். வி. 79.
 அவி எழுத்த = சூயதம் சூகிய எழுத்த.
 அவித்தல் = அவிசுச் செய்தல். யாப். 39.
 அல் = மெய்யெழுத்த. வி. 7. இரவு. வி. 70.
 வினைப்பகுதி. வி. 125. தொழிற்பெயர்
 விசுதி. வி. 94. சாரியை. 108. கு. 244
 ஒருமைத் தன்மை விசுதி. கு. 331. ■
 யங்கோள் விசுதி. கு. 338.
 அல்ல, அல்லவை = தீயவை, (அறன
 ஸ்லாதவை.) வி. 79. 81. 95.
 அல்லல் = தன்பம். வி. 31. 79.
 அல்லால் = அல்லாமல். வி. 41. 125.
 அல்லவழி = [அல்லாதவழி] வேற்றமை
 அல்லாதவழி. [வி. 125. 153.] [76.
 அல்லவழிச் சந்தி. வி. 22. கு. 152. 171.
 அல்லவழிப் புணர்ச்சி. கு. 152.
 அவ. வி. 123. (உ.)
 அவயவம் = அங்கம், உறுப்பு. கு. 276.
 அவ் | திறன் = முன் சொல்லிய பகைந்
 தில். [வி. 63. 71.]

அவனி = பூமி. வி. 86. கு. 424.
 அவா = சூசை. பொருளின் மேல் அதிக
 மாக வைக்கும் சூசை. கு. 31. வி. 27.
 அவாநினை = செல் சொற்களை வேண்டிந்
 துநினை. (அவாவியநினை. வி. 153.)
 அவாவுதல் = சூசித்தல். வி. 87. 93.
 அவிதல் = அழிதல். வி. 137.
 அவிழ்தல் = கட்டவிழ்தல். வி. 26. ■
 ர்தல். வி. 93.
 அஃ = சபை. வி. 26. 213. கு. 53.
 அஹினைப்பன்மை. கு. 250. வி. 71. 213.
 அவையம் = அவை. வி. 86. கு. 276.
 [வி. 108.]
 அவ்வது = அவ்வகை. வி. 25.
 அவ்வியயம் = வடமொழி இடைச்
 சொல். வி. 123. (உ.)
 அழல் = தீ. குளிர் காய்வோன் விட்டு
 நீங்காமலும் நெருங்காமலும் இருக்கி
 ன்ற நெருப்பைப் போல. கு. 46.
 அழித்தல் = அழிக்கப்படு பொருள். கு.
 296.
 அழி = அழித்தல். வி. 79.
 அழுகல் = அழுகியது. கு. 229.
 அழக்காறு = பொருமை. கு. 31. 384.
 [வி. 89. (உ.)] பிறருக்கு வருகக் கல்வி
 யைக் குறித்துக் கொள்ளும் பொ
 ருமை.
 அழுகு = ஓசை. கு. 391.
 அழுகல் = ஒலித்தல். கு. 391.
 அழைத்தல் = விளித்தல். கு. 303.
 அளத்தல், அளக்கல் = அளவுசெய்தல்.
 வி. 73. கு. 28. [307. 308. 310.
 அளவு = மாத்திரை, அளபெயித்தல். கு.
 அள | பெய் | ல் = ஓசை நிரம்பத் தத்தம்
 மாத்திரையி ன்மேற்பட்டொலித்தல்.
 கு. 91.
 அளவு. வி. 180. (அளவு + அடி.)
 அளவில் = அளவுக்குத்தக்கபடி. கு. 27.
 அளவு = (அளவு.) மாத்திரை. வி. 25.
 கு. 72. 89. 101.
 பெருமைநெருமைமுதலிய பிரமாணங்
 களால் வருபெயர். கு. 276.
 அளவை = எண்ணல், எடுத்தல், முகத்
 தல், நீட்டல், சூகிய அளத்தல். கு. 290.
 அளபெடை. வி. 14. கு. 91. 92. வி. 79.
 [அளவு + எடை. வி. 94. 96.]

அனறு=நாகம், நிரயம். கு. 457.
 அனாவதல்=கலத்தல். வி. 113.
 அனி = எலிமை. வி. 72. தயவு. வி. 84.
 அவித்தல்=கொடுத்தல். வி. 37. 84. கு. 36.
 அவிது=எலிய. யாப். 39. [வி. 93. 121.]
 அனை=எழன் உருபு. வி. 63. வனையாப். 39.
 அனை|மறி|பரிப்பு. கு. 458. [வனையில்
 மறியும் பாம்பினுடைய. வி. 26.]
 அன்=பெண்பாற்படர்க்கை விருதி. கு.
 140. 326. வி. 77.
 அன்|னல்=குழை சேறு. வி. 81.
 அற=இல்லாமல், நீங்க. வி. 82. [வி. 140.]
 யாப். 25.
 அறத்திற்றிரியா|ப்படர்|ச்சி = தருமத்தி
 னின்றும் வேறுபடாத நடை. கு. 46.
 அறம், அறன் = தருமம். வி. 39. 59. 60.
 216. கு. 443.
 குன். வி. 95.
 யாமை. கு. 426. [வி. 94.]
 அறி|பொருள்=அளவறியப்படுகிறபொ
 ருள். கு. 440.
 வு. வி. 25. கு. 384. 426. [வி. 94.]
 அறிவாளன்=(அறிவு + ஆள் + அன்.)
 அறிவையுடையோன். கு. 434.
 அறு=நீக்கின. வி. 25. = ஆறு. வி. 159.
 அறு|சுவை. கு. 386. வி. 27.
 அறுதல்=நீக்கல், ஒழிதல். வி. 26. 79. 82.
 அறுத்தல்=நீக்கல். வி. 72.
 அறைதல்=சொல்லுதல். வி. 81. 85. கு.
 450.
 அற்துதல் = நினைபுதல். வி. 93.
 அற்பு. வி. 26.
 அற்புதம்=அநிசயம். குற. பா. 5.
 அற்று = அதுபோல. வி. 41. 70. 108.
 109. 137. கு. 95.
 அத்தன்மைத்து. கு. 164. 231. 236. [82.
 ஓர் சாரியை. கு. 244. 245. 250. நீங்கி. வி.
 அற்றற்றெழுதல் = அறுபட்டு அறுப
 ட்டு நடக்குதல். கு. 453. [அறு. வி. 86.]
 அற்றார் = இல்லாதவர். வி. 82. [அறு.]
 அன்=அன்ன. வி. 109.
 அனான். வி. 93.
 அனை=அளவு. வி. 93. 96.
 அனைத்தா=அத்தன்மைத்தா, அவ்வளவு.
 வி. 93. கு. 156.
 எல்லாம். கு. 209.
 அனைய=போல. வி. 59. 70. 111. 109.

அன்=சாரியை இடைச்சொல். கு. 251.
 வி. 65. 108.
 ஆன்|பாற்படர்க்கை விருதி. கு. 140.
 325. வி. 77.
 ஒருமைத்தன்மை விருதி. கு. 381.
 அன்பு=ஆர்வம். கு. 111. வி. 60. 212.
 யாப். 63. [கு. 417.
 அன்|மை = அல்லாத தன்மை. வி. 95.
 [அல் + மை. வி. 94.]
 அன்|மொழி = அல்லாதவார்த்தை தொ
 க்கு நிற்பது. கு. 152. 410. வி. 157.
 அன்|ரி = அல்லாமல், எச்சக்குறி
 ப்பு. கு. 173. வி. 93. 125.
 அன்றில்=ஓர் பட்டி. வி. 63.
 அன்று-அல்ல என்னும் வினைக்குறிப்பு.
 வி. 125. கு. 180. அன்றைக்கு. வி. 81.
 அன்றே=அல்லவோ. வி. 93. [வி. 112.
 125.] [408.
 அன்ன = ஒப்பன். வி. 63. 109. கு. 19.
 அன்னம் = அன்னப்பட்டு. வி. 23. கு. 38.
 451.
 [அறு பாலும் சீரையும் வேறு பிரித்தும் பாலுதறி
 யும் உண்ணும் என்ற பாலித்தல் சொல்லாகும்.]
 அன்னான். வி. 93.

ஆ. பசு. வி. 61. 65. கு. 171. 248.
 [பசுவாறு மேய்ந்து மெய்நுண்ணுண்டுமெய்நா
 நெறிவாகக் கொண்டதனால் இடைநின்றுப்
 பாடல் கேட்டதற்கு நெறிநுண்ணுண்டுமெய்நா
 நெறிவாகக் கொண்டுநடவல் தலையளவுக்கு
 எடுத்து உண்க.]
 வினை எச்ச விருதி. வி. 86. (செய்யுர்.)
 எதிர்ப்பறை வினைமுற்றுவிருதி. வி. 89.
 வடமொழிச் சந்தியில் அ + அ =
 வி. 42. ஆகாரம் அகரம் ஆகும். வி. 41.
 வி. வேற்றுமையின் இறுதி. வி. 64.
 வடமொழி அவ்வியயம். வி. 123.
 (உ.) வினைப்பகுதி. வி. 82. (ஆகு.)
 அகரச்சுட்டின் நீட்டல். கு. 143.
 ஆக. வி. 60. 120. 140.
 ஆகார இறுதன். கு. 171. 172.
 ஆகாரவீற்ற வினைமுற்றுமுதலிய. கு. 171.
 ஆடியை=ஆன. பண்புருபு. கு. 406. வி.
 87. 119. (ஆ. ஆகு.)
 ஆடுதல். வி. 142.
 ஆகுபெயர் = ஆகுபெயர்ச்சொல். கு.
 108. 330. வி. 163.
 ஆகுலம்=ஆரவாரம்; ஒலி. வி. 93. 213.

ஆக்கம் = ஆக்கப்பாடு. கு. 275. 300. 347. 357. 364. 446. பொருள். வி. 79. 86. 96. 112.

தமிழ்மொழி ஆக்கம். கு. 128.

வடமொழி ஆக்கம். கு. 146.

ஆக்கப்பாடு = விருதிகள் சேர மொழி உண்டாகப்படுந் தன்மை. கு. 275.

ஆக்கம் பெறுதல் = ஆக்கச் சொல்லைப் பெறுதல். கு. 446.

ஆக்கல் = ஆக்கப்படுமிடம் பாருள். கு. 296.

எடுத்துக் கூட்டல். கு. 460.

ஆக்கியோன் = கர்த்தா, ஸர்வசய்தவன். கு. 47.

ஆங்கு = அகநிலை, இடப்பொருள் ஆகிய இடைச்சொல். கு. 369.

போல. வி. 109.

அவ்விடம். வி. 93. [44]

ஆசான் = ஆசிரியன். குரு. கு. 37. 41.

ஆசிரியத்தன். வி. 178. யாப். 19.

ஆசிரியப்பா. வி. 191. யாப். 66—74.

யவசனம் = ஆசிரியவசனங்களை உடுத்தெழுதுவது. கு. 21.

யன் = குரு. கு. 276. [384]

யசை. (ஈ. ஆசா) = ஆவல், இச்சை. கு.

ஆடமை = ஆடும் மூங்கில். கு. 55. யாப். 38. [வி. 153.]

ஆடங்கு = ஆடும் படியான அரங்கம். வி. 120. [153.]

ஆடல் = கூத்தாடல். வி. 79. 120. வாவுதல். வி. 86. தமக்கு உரிமையாக உருதல். கு. 31.

ஆடி = கண்ணாடி. கு. 18.

ஆடு. கு. 38.

[ஓடு செடியிலே தானே தன் வயிற் றீர்ப்பும் படி. ன்மைகள் இருப்பினும், அகநாற் கடித்த மாத்திரமே விட்டுக், காட்டுவது சென்ற சென்ற மேய்தவரல், கடைமாணக்களுக்கு உவமை.]

ஆடுஉ = ஆண்மகன்பெயர். கு. 276. [ஆடுவோன். வி. 96.] [33]

ஆட்சி. [ஆன் + சி. வி. 96.] உரிமை. வி.

ஆண்டு = அவ்விடம். கு. 196. 443.

வருடம். கு. 276.

ஆண்டை = அவ்விடம். கு. 23.

ஆண் பால். வி. 53. கு. 276.

ஆண்டையர் = உயர்ந்த ஆண்பாற் பெயர். கு. 276.

ஆண்மை = ஆண்டன்மை. கு. 264. 283.

கதரியம். வி. 92. [வி. 94.]

ஆதி = முதல். கு. 79. 136. முதலான். வி. 158. கு. 72. கடவுள். வி. 27. 70.

[162.] = ஆகு. வி. 84.

ஆதியெழுத்து = வடிவெழுத்து.

ஆதி = ஆறன் உருபு. வி. 62. எதிர்மறை

வினை எச்சவிருதி. வி. 90.

ஆத்திராயன் = பேராசிரியன், தொல் காப்பியன்.

ஆநின்ற = நிகழ்கால இடைநிலை. வி. 80. கு. 143.

ஆபரணம் = நகை. வி. 59.

ஆமை = கூர்மம். வி. 23. கு. 419.

எதிர்மறை விருதி. வி. 90. 91.

ஆம்பல் = அல்வி, செவ்வாம்பல். கு. 290.

ஆம். வி. 87. 124. [30]

ஆய்விடை. கு. 163.

ஆயிழாய். வி. 64. [ஆய் + இழை. வி. 153. 157.]

ஆயிழையான் = தெரிந்தெடுத்த ஆபரணங்களை யுடையவன். (ஆய்ந்த + இழை + ஆள். வி. 153. 157.)

ஆயினும். வி. 142.

ஆய்ந்தம் = தனியிலை எழுத்து. கு. 235.

வி. 12. கு. 87. [90. 251.]

முப்புள்ளி ஆகிய ஆய்தவெழுத்து. கு.

(அநின் லடியு ருவாயத்தின் லடியு எண்காண்க)

உயராய்தம் = குறுகாத ஆய்தம். கு.

60. 61. 97.

ஆய்தக் குறுக்கம் = தன்மாத்திரையிற் றைந்தது. வி. 12. (உ.) கு. 97.

ஆய்தல் = ஆராய்தல். தெரிந்தெடுத்தல். யாப். 35. 87. வி. 121. கு. 237.

ஆரியம் = வடமொழி.

ஆர் = அருமையான. வி. 121. வினைப்பகுதி (ஆர்தல்.) பலர்பால் விருதி. வி.

41. 77. கு. 327.

ஆர் | கலி = கடல். யாப். 61. [நிறைந்த ஓசை (உடையது.) வி. 153. 156.]

ஆர் | க்கோடு = ஆர்க்கோடு = ஆத்திராத் திண்டொம்பு. (ஆர் + க்கோடு.) கு.

116. 224.

ஆர் | தல் = நிறைதல். வி. 152.

ஆர் | த்தல் = சத்தித்தல், ஒலித்தல். வி. 27. 79. கு. 391. தட்டல். கு. 272.

ஆர்வ | த்தன் = விரும்பமுடையவன். கு. 40. [ஆர்வம். வி. 93.]

ஆர்வம் = ஆசை. அன்பு. வி. 95. 212.

ஆலயம் = தேவர் ஆலயம். வி. 33.
ஆல் = மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. கு.
292. 297. வி. 59. 86. (உ.)
ஓர்மாம். வி. 161. அசைநிலை. வி. 116.
124. கு. 450.

ஆவது. வி. 142. [95.]
ஆவி = உயிரெழுத்து. வி. 2. கு. 63. 75.
101. 159. உயிர். வி. 124.

ஆழமுடைத்தாதல் = ஆழமானகருத்தை
உடையதாதல். கு. 13.

ஆழி = சமுத்திரம். வி. 155. 205. [வி.
96. (o.)]

ஆழ்தல் = அழித்தல். வி. 25. ஆழமா
தல். வி. 79.

ஆளுதல் = ஆண்டு கொள்ளல், அப்பியா
சித்தல். வி. 70.

ஆள் = ஆண்மகன். [வி. 77.
பெண்பாற்பட. கைவிருதி. கு. 326.

ஆளன் = உடையவன். வி. 63. கு. 45.

ஆறுருபு = ஆறுவேற்றுமை உருபுகள்.
கு. 293.

ஆறுவது வேற்றுமயின் உருபு. கு. 300.
வி. 65. 159.

ஆறும் வேற்றுமை. வி. 62. 65. கு. 300.

ஆறு = வழி. 124. விதம். நதி. வி. 26. 70.
84. 87. ஓர் எண். வி. 159. [415.

ஆறுருபு = ஐமுதலிய ஆறுருபு. கு. 404.

ஆற்ற = மிகவும். வி. 113.

ஆற்றங்கா. வி. 108.

ஆற்றல் = வலிமை. கு. 53. செய்தல்.
வி. 31. 86. 90. 143.

ஆற்று | ப்புணல் = ஆற்றநீர். கு. 453.

ஆற்றெழுக்கு = நடுவில் விடாது, செல்
வனின்ற ஆற்றினது நீராட்டம். கு. 19.

ஆறுதம். வி. 142.

ஆன் = பசு. வி. 30. கு. 248.

மூன்றன் உருபு. கு. 297. வி. 59.

ஆண்பாற் பட்டர்க்கை விருதி. கு. 325.
வி. 77.

ஓர்சாரியை. வி. 108. கு. 214.

எண் பெயர்களுகே வருஞ் சாரியை.
கு. 249.

ஆற்ற = மாட்சிமையான. வி. 79. [அ
தன்ற.]

இக = முன்னிலை அசை இடைச்சொல்.
கு. 372.

இகத்தல் = போருதல். கு. 41. கடத்தல்
வி. 89. நெ. பா. 4.

இகாக்கு = இகா எழுத்தாக்கு. கு. 277.
[வி. 66.] [வி. 24.

இகாக்குறக்கம் = குற்றியல் இகாம். கு. 93.

இகாநீட்சி = இகாம் இகாரமாதல். கு. 305.

இகல். வி. 109.

இகல் = பகை. கு. 384.

இகழ் | தல் = நிந்தித்தல். வி. 189.

இகுலை = தோழி. கு. 277.

இகல் = இறந்தகாலத்தா இடைநிலை.
யாப். 9. 51.

[இ சரியைபுது நெ இடைச்சொல்லும் எண்கா
373.]

இசை | நிறை = ஒசையை நிறைத்து நிற்
பவை. வி. 115. கு. 352. 354. 368.

இசை = பாட்டின் ஒசை. கு. 91. இரா
கம். கு. 101. சேர்வு. கு. 432.

சொல். கு. 401.

இசை எச்சம் = பெயர் வினை இடை உரி
என்னும் நால்வகைச் சொல்லுள் ஒன்
றும் பலவுந் தனித்தந் தொடர்ந்தும்
வரவேண்டுவது. வி. 62. கு. 401.

இசை | த்தல் = ஒலித்தல். கு. 125. உறு
தல். வி. 89. கு. 387. சேர்த்தல். கு. 459.

இடக்கர் அடக்கல் = ஓசால்லத்தகாத
தை மறைத்துச் சொல்வது. கு. 267.

இடத்தில். வி. 63.

இடத்தா, இட | த்தே = இடத்தில். வி. 63.

இட | த்தொகை. கு. 412.

இடப்பொருளுருபு = தம்மை ஏற்றப் பெ
யர்ப்பொருளை இடப்பொருளுக்காகச்

செய்கின்ற ஏழாம் வேற்றுமையின் உ
ருபு. கு. 302. வி. 63.

இட | ப்பொருள் = வினைமுதலின் தொ
ழிற்காயினது செயப்படு பொருட்கா

யினும் இடமாகிய பொருளாம்.

இடம் = சொல் நிற்றின்ற மூன்று தானம்.
கு. 266. 416. வி. 54. இடத்தால்வரு

பெயர். கு. 132. ஏழன் உருபு. வி. 32.

இருதலைக்கும் ஒத்திருக்கும் படியான இ
டம். கு. 36.

எழுத்தா பிறக்கும் இடம். 75—87.

இட | வரு கு. 416.

இட | வாகு | பெயர். வி. 162. கு. 290.

இடி = அசனி. யாப். 34.

இடி | குறி = இடப்பட்ட அடையாளம்.
கு. 275. வி. 49. (குடி.)

இடுகுறிப்பெயர். கு. 62

இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் = பலபொருளுக்குப் பொதுவாய் வரும்பெயர். கு. 62.

இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர் = ஒருபொருளுக்குச் சிறப்பாய்வரும்பெயர். கு. 62.

இ.

இடைக்கண் = தன்பம். வி. 34.

இடைக்கு = நெருக்கம், தன்பம். கு. 460.

இடைதல் = தீதல், விதேதல். வி. 82. 124.

இடம்மை = பொல்லாக்கு. வி. 89. யாப். 40. [கு. 57. 91. 253.

இடை = இடைச்சொல். கு. 239. நடு.

இடம் வி. 23. 61. 63. கு. 53. 302.

இடை (நிலை) = எழுத்துகள் சொல்லின் நடுவில் நிற்கும் இலக்கணம் கு. 57. 110—121.

இடை | எழுத்து. வி. 10. கு. 94.

இடை | கண் = நடுத்தரமானவர். வி. 86.

இடை | க்கணம் = இடை எழுத்துகள். வி. 10.

இடை | க்குறை. வி. 41.

இடை | ச்சொல் = பெயர் வினைகளுக்கு அகத்திறப்பாயும் புறத்திறப்பாயும் ஒன்றுபடுந் தன்மையது. வி. 107. கு. 352—373. 239.

[முன்னும் பின்னும் வரும், ஆயினும் பெரும்பாலும் இடையிலே வருதலால் இடைச்சொல்.]

இடை | த்தொடர் = இடைச் சொற்கள் கூடிநிற்பது. கு. 152. 182. 415.

இடை | நிலை = முதலிலிப் பகுதிக்கும் இறுதிநிலை விகுதிக்கும் இடை நிற்பதால் இடைநிலை.

பெயர் இடைநிலை = பகுபதப் பெயர்ச் சொற்களின் இடையில் நிற்பது. கு. 141. வி. 95. [வி. 123.

வினை இடைநிலை. கு. 133. 142—144.

இடை | மை = இடை எழுத்துகள். கு. 75. வி. 10.

இடை | யருது = இடைவீடாமல். கு. 424. வி. 164.

இடை | யினம் = வல்லெழுத்திற்கும் மெல்லெழுத்திற்கும் பொதுவாய் உச்சரிக்கப்படுகிற எழுத்துகள். கு. 70. வி. 10.

இடை | யுறு = உறுத்திடம். வி. 72. தடை. (இடையில் உறுவது.) வி. 96.

இடைப்பிறவரல் = நடுவிலேபெயர் வினைகளுக்குரிய பிறசொற்கள் வருதல். கு. 397. வி. 132.

இடைப்பொருள் எட்டு. கு. 353.

இடைமாணக்கர் = நடுமாணக்கர். கு. 38.

இடையன் = இடைச்சொலியான், கவகைநிலத்தில் நடுவாகிய முல்லை நிலத்தில் இருப்பவன். கு. 276. (நிலைகாண்க.)

இட்டி = தந்த. வி. 86. விட்டு. 72.

இணை = இரண்டு. யாப். 40.

இணை | க்குறன். யாப். 69.

இணைநியலல் = இரண்டெழுத்து நோரமுத்தாய்க்குடி நடத்தல் கு. 149.

இதழ் = உதழ் கு. 74. 78.

இதற்குமுடிபு = இவ்விடைக்குத்திற்கு இவ்விடைக்கணத்தான் முடிபு. கு. 257.

இதன்பெற்றி = இதன் இலக்கணம். கு. 461.

இத்தை = முன்னினை அசை இடைச்சொல். கு. 372.

இப்பி = சிப்பி. வி. 23.

இயிழ் | தல் = ஒலித்தல். கு. 391.

இமை = நிமைக்கொட்டுதல். கு. 100. வி. 16.

இயங்கியற்பொருள் = நிரிகிறதாகிய சரப்பொருள்.

இயங்கு | தல் = நடத்தல். கு. 450.

இயம்பு | தல் = சொல்லுதல். கு. 36. 51. 56. வி. 95.

இயலுதல் = வருதல். கு. 121. 128. 131.

நடக்கல். கு. 360. 392. 446. யாப். 90.

இயல் = ஒரு சாதிப்பொருள் கொண்டு அங்கம், ஒத்த, உறுப்பு, தன்மை. வி. 84.

இயல்பின்விகாரம் = விதித்த இயல்பிலே விகாரமாதல் கு. 255.

இயல் | பு = சபாவம். வி. 32. கு. 31. 100. 136. 151.

இயல்புப்புணர்ச்சி கு. 153. 204.

சாபம் கு. 4. 36. 160. 165. 172. 173. 176. 178. 179. 201.

இயல்பு | ச்சுத்தி = விகாரயின்றிப் புணரும் புணர்ச்சி. கு. 151. 204. வி. 19.

இயற்கை = தன்மை, சபாவம். வி. 59. 93. கு. 253. [வி. 98.]

இயற் | கை = அளபெடை = விகாரத்தால் வராத அளபெடை. கு. 91.

இயற்|கைப்|பொருள் = தொன்றுதொ
ட்டுஇயல்பாய் வழங்குவருகின்றபொ
ருள். கு. 445.

இயற்|சீர். வி. 174.

இயற்|சொல் = யாவருக்கும் வழக்க
மாய்த் தெரியுஞ்சொல். கு. 270. வி. 43.

இயற்|பெயர் = நெறப்பில்லாதஇயல்பா
னபெயர்.

இயற்|றமிழ் = சத்தமிழ்.

இயற்ற|தல் = செய்தல். கு. 450. வி.
164. யாப். 92.

இயற்றத்|கருத்தா, துலாலன்துடத்
தை வணந்தான் எ-ல் துலாலன்
எ-து இயற்றத்த்கருத்தா.

இயற்றம்|வினை|முதல் = செய்யுங்குந்
தா, கருவியைத் தொழிற்படுத்துவது.

இயை|தல் = பொருந்தல் கு. 274.
(இசை.)

இயை|பு = புணர்ச்சி. கு. 37. (இசைவு.)
யாப். 38.

இயைய. வி. 109.

இயைய|ப்புணர்த்தல் = பொருந்தும்ப
டி புணர்க்கை. கு. 239.

இயைவன = வழங்குவன. கு. 274.

இர|க்கம் = உருக்கம் கு. 384.

இர|க்கு = ஓசை. கு. 391.

இர|க்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.

இர|ட்டுமொழிதல் = ஒருவாக்கியத்தில்
இரண்டுபொருள் படச்சொல்லுதல்.
கு. 14.

இர|ட்டைக்கிளவி = இரட்டைச் சொல்.
கு. 437. ஒலிக்குறிப்பில்வரும் இரட்
டைமொழி.

(உ-ம்.) வெடுவெடுத்த, சேறத்த.

இர|ட்டல் = ஒலித்தல். கு. 391. இரட்
டையாதல் = இரட்டித்துநிறுத்தல். கு. 136.

இர|ட்டு = இருமடக்கு. இரட்டுதல் = இ
ருதல். கு. 61. [கு. 448.

இர|த்தல் = பாசகஞ்செய்தல். வி. 124.

இர|ப்புணா = இரத்தற்கு வருகிற சொற்
கள். கு. 448.

இர|வு = இராத்திரி. கு. 450.

இரி|தல் = ஒலித்தல். நெ. பி. 6.

இரு. வி. 70. [இருத்தல். 86.]

இரு = பெரிய. வி. 157. = இரண்டு. வி.
159. கு. 111.

ஓர்வினைப்பகுதி. வி. 111 (உ, உ.) 89.92.

இருகால் = இரண்டிரைம். கு. 42. [வி. 159.]

இருக்கு. வி. 84.

இருநினை = உயர்நினை, அஃறினை. கு. 330.
337.

இருந்த. வி. 61.

இரு = பருவம். கு. 171. [S. Ritu.]
பருவத்தால் வருபெயர். கு. 171.

இருத்தல் = இருப்புச்செய்தல். வி. 70.
[வி. 103.]

உட்காருதல். கு. 40.

இரு|பால் = இரண்டுபாகை. கு. 125.

இரு|பாற்று = இருபாறையுடையது. கு.
289. [வி. 93.] [கு. 57. காண்க.]

இரு|பான் = இருபது. கு. 137. 249. இர
ண்டு பகுதி. 110.

இரு|பெயரொட்டுப் பண்புத் தொ
கை = இரண்டுபெயர்கள் உடும் இடத்
து சூகிய என்னும் பண்புருபு தொக்
நிற்பவை. கு. 406.

இரு|பெயர் = பொதுப்பெயர், நெறப்புப்
பெயர். கு. 406. [55.

இரு|மை = இம்மை மறுமைகள். யாப்.
இருதன்மை. [வி. 94. 159.]

இரு|மைக்குறில் = உயிர்க்குறில், உயிர்
மெய்க்குறில். கு. 126. [வி. 154.]

இருவர்|தல் = கடவுள், பின்னவன் என்
னும் இருவரார் செய்யப்பட்ட முத
னல் வழிதல். கு. 8. [வி. 152.]

இருவர்|மாறு|கோள்|ஒருதலை|தானிவு =
இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டினன்
ஒன்றைக்கி ஒன்றைத் தானிந்து எடுத்
தக்கொன்னுதல். கு. 11.

இரு|வழக்கு = உலகவழக்கு செய்யுள்
வழக்கம். கு. 442.

இரு|வழி = வேற்றுமைவழி, அல்வழி. கு.
214. 227. [கு. 152.]

இருநல் = அந்தகாரமாதல். வி. 111. [இ
ருன் வி. 76.]

இருன் = அந்தகாரம், இருட்டு. வி. 39.
93. (இரவில் உன்னது.)

இரை = சூகாரம். யாப். 10. ஓசை. கு.
391.

இரை|த்தல் = சத்தித்தல்; ஒலித்தல். கு.
391.

இர் = பன்மை விருதி. வி. 69.

முன்னினை விருதி. வி. 77. கு. 140. 337.

இல|கல் = விளக்கல். நெ. பா. 11

இலக்கணம் = இலக்கியத்தின் அமைதி.

கு. 141. 267. வி. 1. (அ) முகவுரை. (ச.)

தேவலட்சணம். (காப்பு.)

இலக்கணப் போலி = இலக்கண முடைய போலிவருவது. கு. 267.

இயம் = அறிவுடையோராலே நியமிக்கப்பட்ட புராணகாவியங்கள். கு.

141. முகவுரை. (ச.)

இலக்குதல் = பிரகாசஞ்செய்தல். முக. வி. 37. 59.

இலம், இலன். வி. 93. 125.

இலிகான் = இல்லாதவரே. வி. 86. [வி. 64. 96. 125.] [401.]

இல் = ஓர் வினைப்பகுதி. வி. 125. கு. 233. வேற்றுமையுருபு. வி. 61. 63. கு. 299.

இனை எச்சவிருதி. வி. 86. கு. 343. வீடு. கு. 420.

இல் பொருள் உவமை. வி. 204.

இல்லம் = வீடு. (இல்.) வி. 26. [வி. 96.]

இல் லறம் = வீட்டிற்குரிய கடமைகள். வி. 216.

இல்லிக்குடம் = ஒட்டைப்பாளை. கு. 36. நீர் வாரக்குந்தோறும் கீழ்இழிந்து நிரம்புந்தது. [இல்லி = சில்லி.]

இவறத்தல் = உலோபமுடைமையாதல். வி. 35.

இவண் = இவ்விடம். வி. 89.

இவ்விருண்டு = இரண்டாண்டு. கு. 71.

இழித்தல் = வீணாகப்போகடித்தல். வி. 79.

இழி இருபால் = அரேநியில்வரும் இரண்டிபால். கு. 350. [வி. 153.]

இழி குணம் = தாழ்ந்தகுணம். கு. 31.

இழி தல் = விழுதல். வி. 61. தாழ்தல்.

இழி னை = அகற்றினை. கு. 245.

இழி ந்தோன் = தாழ்ந்தோன். கு. 448. [வி. 95.]

இழி பு = தாழ்வு. யாப். 31. [வி. 94.]

இழிப்பு = பழிப்பு. கு. 420. [வி. 94.]

இழுக்கம் = இழிவு. வி. 86.

இழுக்கல் = வழுவுதல். கு. 420. யாப். 1. வழுக்குநிலம். வி. 41. [கு. 426.]

இழுக்கம் = வழுவாத கறுவார்கள்.

இழுக்கு = வழு, தப்பு. வி. 143.

இழை = பஞ்சின்தல். கு. 24. ஆபரணம். வி. 121.

இழைத்தல் = நியமித்தல். வி. 89. ஒழுக்கல். யாப். 68.

இன = இனிய = இனம் = இனமையான. வி. 121

இனக் கண் ணன் = இனியகண்ணையுடையவன். கு. 433. [வி. 93. 121.]

இனம் = இனமை = இனமைப்பருவம். வி. 23. 191. கு. 384.

இனத்தல் = ஆபாசப்படுத்தல். வி. 79.

இறத்தல் = கடத்தல். வி. 17. கு. 101. மரித்தல்.

இறந்தகாலம் = போனகாலம். கு. 142.

இறந்த விலக்கல் = முன்புள்ளதாய்ப்பின்பு வழங்காதாயின் அதனை விலக்குதல். கு. 14. [வி. 94.]

இறப்பு = போனகாலம். கு. 145. 423.

இறல் = சாவு. வி. 164.

இற்றுப்போதல் = அழிதல். வி. 191.

இறுதல் = முடிதல். யாப். 87. கு. 256.

இறுதி = கடைசி. வி. 17. கு. 94. 122. கடைநிலை. கு. 256.

இறுதி அழிவு = இறுகெடுத்தல். கு. 311.

இறுதிநிலை = இறுதிலே நிற்பது. [வி. 96.] (செய்யும் எளபதில் இறுதிநிலை ஈட்டெம்)

இறுதிப்போலி = கடைப்போலி. கு. 122.

இறுத்தல் = செலுத்தல், ஒடித்தல், சேரல். யாப். 33.

இறை = கடவுள். வி. 95.

இறை = கடவுள். [கு. 453.]

இறைஞ்சுதல் = தொழுதல். (காப்பு.)

இறைத்தல் = சிதறல். யாப். 36.

இறைவழு. கு. 416. விடைவழு.

இறைவன் = கடவுள். வி. 63. அரசன். புருடன். யாப். 39. [இறை + அன். வி. 93.]

இறம் = ஓர்சாரியை. கு. 244. இத்தன்மைத்தது. கு. 445. 461.

இற்றை. வி. 26.

இன = இவைபோல்வன பிற. [இன்ன. வி. 41.] கு. 343.

இனக்குறில் = கெட்டுடையுத்திறனமாயிய குற்றமுத்தது. கு. 91.

இனமணி = [கு] சாதிமணி. கு. 16.

இனமிகல் = வருமெழுத்திற்கு இனமா எழுத்தாயிருத்தல். கு. 136.

இனமொழி. கு. 427. (ஓர் இறை: இதைச்செய்யவேன், என்னுடையவருள் ளைச் செய்வேன்.)

இன்ம்=சேர்க்கை, கூட்டம். கு. 71. 72.
வி. 11. (2.)

பந்துக்கள். வி. 76. 96.

இனிய = இன்பமான. வி. 84. 94. 113.
[93.]

இனிய து=இப்படி. கு. 197. [வி. 93.]

இனிய=இவைபோல்வன பிற. கு. 26.
136. 384. [வி. 93.] [292.]

இன்=இந்தாம்வேற்றுமைஉருபு. வி. 61 கு.

இனிமையான. வி. 30. 86. யாப். 38.

இறந்தகாலத்து இடைநிலை. வி. 79.

வினைஞர்சவிருதி. வி. 86. கு. 343.

சாரியை. வி. 65. 93. 108. கு. 244.

இன்பம்=தூற்பயன் ஒன்று. வி. 35. 218.

கு. 10. 384. முன்.]

இன்முன் = முன்பில். வி. 41. [இல் +

இன்மை=இல்லாமை. வி. 32. [இல் +

வி. 96.] கு. 31.

இன்|நி=இல்லாமல். வி. 93. 125.

இன்|நி அமை|யாத=இல்லாமல் தீரா

த. கு. 23. யாதொரு நற்கருமமும் அது

வில்லாமற் கூடாதாதி. கு. 30.

இன்|று=இன்றைக்கு. வி. 25. 93.

இல்லாதது. வி. 125. [வி. 5.]

இன்|ன=இவைபோல்வன. கு. 135. 280.

இன்|னனம்=இவ்வகையாய். கு. 392.

இன்|னதல்லித|வென|மொழிதல்=

சந்தேகப்பட வந்தவிடத்து "இது

அன்று, இதுதான்" எனத் துணிந்து

சொல்லுதல். கு. 14.

இன்|னல் = தன்பம். வி. 124. 164.

(இன் + அல்.)

இன்|னலம்=இனியநன்மை. வி. 213.

இன்|னன=இவைபோல்வன. கு. 276.

277. 279. 282. 314. 353.

இன்|ன=நிமை. வி. 38. 93. 95. 113.

இன்|னது=நிமையுள்ளது. வி. 34.

இன்|னய்=இல்லாததாக. கு. 447.

இன்|னன் தீ. வி. 5.

இன்|னிகை. வி. 190. யாப். 59.

இன்|னிகை|வெண்பா. யாப். 59.

இன்|னினி|யே=உடனே. வி. 39.

இன்|னோர்=இவ்வகையோர். கு. 111

ஈ

■ = முன்னிலை அசையாபிடி இடைச்
சொல். கு. 372.

வினைப்பகுதி. கு. 448.

கொட்டெழுத்து. கு. 65. வி. 4.

ஈ|இர்=இர்=இரமான. யாப். 39. [வி. 121.]

■|கை=தானம். ■ 101 [94.]

ஈ|ம்கு=இவ்விடம். வி. 72.

ஈசன்=சூழிகடவுள். வி. 112.

ஈ|டம்=கூட்டம். நிரன். தேட்டம். கு.

300. [இட்டல். வி. 96.]

ஈ|டல்=சேர்தல். கு. 157.

ஈ|டம் = இன்னடை=இவ்வுலகம். ■

கு. வி. 109. கு. 73. யாப். 111. இதற்

■ கு. 309.

ஈ|தல்=கொடுத்தல். கு. 34. 387.

கற்றுக்கொடுத்தல். கற்பித்தல். கு. 86.

ஈ|தன்=இந்த. வி. 213. [வி. 42.]

ஈம்=செய்காடு. கு. 223.

ஈரடை=இரண்டு அடைமொழிகள். கு.

444. [878.]

ஈரறிவுயிர் = இப்பி, சகற்குழுவிய.

ஈரெச்சம் = ஐயரெச்சம், வினைஞர்ச்சம்.

கு. 351. 397. 415.

ஈரேவல் = இருவரை எவதல். ■ 138.

ஈரைக்குற்றம் = பத்துக்குற்றம். ■ 12.

ஈர்=இரமான. [வி. 121.] யாப். 39.

இரண்டு. வி. 159. கு. 189. 457.

ஈர்ங்=இரம். கு. 224. யாப். 34. கு. 450

ஈர்ந்தல்=இழுத்தல். வி. 27.

ஈரறிதல்=கடைசியில்கொடுத்தல். கு. 307.

308. 313. [137.]

ஈறு=இறுதி, கடை. கு. 67. 89. 97. 107.

ஈறு (நிலை) = எழுத்துகள் சொல்லின்

கடைசியில் நிற்கும் இலக்கணம். கு.

57. 107—109.

ஈறு|போதல் = சொல்லின் கடைசியில்

கொடுத்தல். கு. 307.

இறுதிக்குறி நீங்கல். கு. 136.

ஈற்றகை=சொல்லின்கடைசியில்நிற்கும்

அகை இடைச்சொல். ■ 354.

(முதற்கண்வராத.)

ஈனல்=தருதல். ■ 112. 212. ■ 453.

பிறப்பித்தல். வி. 92. கு. 317.

உகரக்குறுக்கம் = குற்றியல் உகரம். கு.

■ 94. வி. 15.

உருதல்=உதிர்ந்தல். வி. 111.

உக்குறம் = குற்றிதல் உகரம். கு. 164.

வி. 15. கு. 94. [11]

உச்சி = தலை. கு. 74. சிகரம். கு. 152.

உகுற்றல் = முயற்சி செய்தல். வி. 79.

உடம்புமெய் = நினைமொழி இற்றிலும்

வருமொழிமுதலிலும் இருக்கிற உயிர்

கள் உடம்புமெய் பொருட்டு இவை

பே வரும் மெய். வி. 11. கு. 162.

உடம்பு (உடல்) = தேகம். கு. 268.

மெய்யொழுத்து. கு. 59. 193.

உடறுதல் = வருத்தப்படுத்தல். யாப். 44.

உடறுபிர் = உட்கொள். உயிர் = உட

லோடு கூடிய உயிர். கு. 384. 385.

[வி. 157.]

உடல் = மெய்யொழுத்து. கு. 304.

உடனிகழ்ச்சி = வினைகொண்டு முடிவிற

பொருளினது தாழின்போன்ற தொ

ழிதல் தன்னிடத்திலும் உடனிகழ்விற

தாக உடையது. கு. 297. வி. 59.

[உடன் + நிகழ் + ச்சி. வி. 96.]

உடனிலை மெய்யமயக்கம் = எழுத்துகள்

தன்மொழிதான் கூடுங் கூட்டம். கு.

110. 119.

உடன், மூன்றன் உருபு. வி. 59.

உடன்படல் = பிறர்மதத்திற்குத் தான்

டன்படல். [11]

உடன் = விரிவிலே. கு. 32.

உடைதல் = ஒடிதல். வி. 10. கு. 458.

உடைத்தல் = ஒடித்தல். கு. 166.

உடைமை = உடைமையப்பொருள். கு.

295. = உடைத்தாதல். வி. 32.

செல்வம். வி. 85. கு. 434.

உடைய, உடை, உட. வி. 93.

உடைபார் = இல்லாதவர். வி. 79.

உணங்கல் = உலர்ந்தல். வி. 39.

உணர் = உணர்தல் = அறிதல். [11] 79.

86. 93. கு. 272. 449.

உணர் = தந்தல் = அறிவித்தல். கு. 29.

உணர் = வியல் = அறிவுமயம். கு. 382.

உணர் = வின்தேற்றல் = அறிவில்லாமற்

செல்லல்.

உணர் = உணர்ச்சி, கல்வி, அறிவு.

வி. 32. கு. 268. [11]

உண் = வினப்பொழுதி. வி. 105.

உண் என்பதின் விகாரம். வி. 36. 39.

உண் = முடிவானது. வி. 37.

உண் = பொருத்தல். வி. 73. கு. 467.

உதவி = உபகாரம். கு. 11.

உதாரணம் = திருட்டார்த்தம், மேற்கோளு

கா, காட்டுகா, எடுத்துக் காட்டுகா.

கு. 21.

உததி = யுத்தி, புத்திமட்பம். கு. 4. 14.

உப. வி. [11] (உ.)

உபசர்க்கம். கு. 123. (உ.)

உமண் = ஓர்சாதி.

உமி. வி. 60.

உம் உந்தாகல் = உம்விரிபுயானது உந்து

எனத்திரிதல். [11] 341.

உம்மை = மறுமை. வி. 189. [வி. 5.]

உம்மை எச்சம். கு. 358. 359.

உம் = எட்டு = உம் என்னும் இடைச்

சொல் எட்டுவகைப்பொருளைத்தரும்.

கு. 152. 357. 360. 409. 440. வி. 113.

உம்மைத் தொகை. கு. 409. 413.

வி. 156.

உயராய்தம் = தன் அமைமாத்திரையிற்

குறுகாதது. கு. 61. 97. [உயர்ந்த.

வி. 153.]

உயர் = தல் = மேலாதல். வி. 72. 86.

உயர் = நினை = லானவர், மனிடர், நகர்,

சூரிய மூன்றுதிறத்தாரும் உயர்ந்த சா

தி. கு. 261. 413. 418.

உயர் = நினைப் பெயர் = உயர்ந்தகுலப்

பெயர். கு. 259.

உயர் = முப்பால் = உயர்நினைவில்வருமு

ன்றுபால்கன். [11] 349.

உயர் = வு = உயர்ச்சி, மேம்பாடு. வி. 93.

[வி. 94.] கு. 420.

உயல் = மிகுந்திருத்தல். வி. 35.

உயிரல்பொருட்குணம் = வட்டம் சதா

முதலியவாம். கு. 386.

உயிரல்பொருள் = அறிவுமயமாம் உயிர்

ஒன்றுமேயன்றி உடம்புமுதலிய உல

கத்துப்பொருள்களெல்லாம் ஆம். கு.

[11] 386.

உயிரன்பு = உயிரன்புடை, உயிர் எழுத்

துகள் அன்புமுறியது. கு. [11] 91.

வி. 14. [எடை, எடுத்தல். [11] 96.]

உயிர் இற்றுப்புணரியல் = உயிர் எழுத்து

கள் சொல்லின்கடைசியில் சேர்ந்து

நிற்குந் தன்மையைச் சொல்லுது. கு.

162—203. வி. 23—23.

உயிர் = உயிரொழுத்து. கு. [11] 204. 305.

[11] உயன். கு. 268. மனிடன், வி. 86.

உயிர் = உயிர் = அச்சம். கு. வி. 2. கு. 63.

உயிர்|க்குணம் = அறிவுமுதலிய மூப்பத்
நிரண்டும். கு. 181.
உயிர்|த்தல் = மணஞ்செய்தல். வி. 86
பிறப்பித்தல். வி. 81.
உயிர்|த்தோடர் = உயிரொழுத்தைத் தொ
டர்ந்தவருவது. கு. 182.
உயிர்|நிலை = நிலை. கு. 457. உடல். உ
யிர்நிற்கும் நிலை.
உயிர்|மெய் = உயிரொழுத்தம் மெய்
யொழுத்தம்கூடி திருக்கிற எழுத்த.
கு. 60. 89. 169. வி. 13.
உய்|தல் = சுகந்தோடிருத்தல். தப்பு
தல். வி. 112. 124.
உய்|த்தல் = செலவழித்தல். வி. 86.
கு. 421.
செலுத்தல். வி. 385.
உய்|த்தனாவைப் பிழிக
ளைக்கொண்டு சால்
லுதல். கு. 13.
உரம் = மாடி. கு. 74. 75. வலி. கு. 25.
உரவோர் = பெரியோர். கு. 253. வல்ல
மையுள்ளவர். வி. 86.
உரன். வி. 63. வல்லமையுள்ளவன்.
உரி = உரிச்சொற் புணர்ச்சி. கு. 415.
பண்புத்தோடர். கு. 152. 239. உரி
என்னும் அளவுப்பெயர். கு. 174.
உரிஇயல் = உரிச்சொல்லானது பொரு
ளினது குணப்பண்பு தொழிற்பண்பு
களை விளக்கிற்றல்லால், உரிஇயல். வி.
118—121. கு. 374—392.
உரிச்சீர். வி. 175.
உரிச்சொல் = பொருட்குரிமை பூண்
வருஞ்சொல். கு. 374. வி. 47.
உரிச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131.
உரித்த = உரியது. வி. 93. கு. 168.
உரிமை. வி. 62.
உருபு, வேற்றுமை உருபு. கு. 241.
உருபுப்புணர்ச்சி. 253. 254.
வேற்றுமையின் அவயவம். கு. 293.
395. 396.
உருபுப்புணரியல் = வேற்றுமை உருபு
கள் நிலை மொழிபொழி வருமொழிபு
ணருஞ் செய்கையைக் தாட்டுவது.
கு. 240—257.
உருபுமயக்கம். வி. 197. கு. 317.
“உருபுப் பொருளைத் தன் பொருள் விதே
தலையுடையது.”
(உ-ம்) மயங்குகின்ற உருபுமயக்கம்.

உரும = இடி. கு. 383.
உருவகஉவமை = உருவகமும், உருவ
பும் என இரண்டும். கு. 451.
உருவகவணி. வி. 351.
உருவம் = [எழுத்தின்] வடிவு. கு. 57. [உரு, உருவு.]
உருவு = உருவம். வி. 91. கு. 407.
உருவு உவமைத் தொகை. கு. 407.
உருகுதல் = உருண்டையாதல். கு. 459.
உருள் = சக்கிரம். வி. 91. 191. [370.
உரை அகை = உரையகைப்பொருள். கு.
[மெய்யுடைய வரிசை செய்யின் மெருட்டு
அன்றித்தான் அடைந்தொருவன் மெருட்டுவது
ஆத.]
உரைகாரன் = தன்னுறுக்கு உரைசெய்த
வன். கு. 51.
உரைகோளானன் = சொல்லும் உரைமு
ழுமையும் மனத்தாட்கொள்ளவல்ல அ
றிவாளன். கு. 37.
உரைத்தல் = சொல்லல். வி. 91. கு. 45.
உரைத்தாமென்றல் = முன்சொல்
குமென்றல். கு. 14.
உரைத்து மென்றல் = இவ்விதி பின்பு
சொல்வோமென்றல். கு. 14.
உரையாளிரியர் = தனக்கு உரை எழுது
வோன்.
உரையிற்கோடல் = தனித் சொல்லாதி
ருத்தம் உரியபொருளை உரையிற்
ன்றாதல்.
உலகமறையாமை = உயர்ந்தோர் வழக்கத்
தோடு மாறுகொள்ளாமையு அல்லது,
உலகமறையில்லாமற் சொல்லல். கு.
வி. 25. 72. 93. [கு. 148.]
உலகியல் அறிவு = உலகியல் அறி
வும் அறிவு. கு. 11.
உலகு = உலகம். [வி. 17.] வி. 60. 72. 93.
[தத்தல் = கெடுதல். வி. 157. கு. 460.
உலாம். வி. 87.
உலாவுதல் = கடக்குதல், சிந்ததல். வி. 81.
உவ|த்தல் = மெழ்தல். வி. 93. 114. கு. 46.
உவ|ப்பு = சந்தோஷம். கு. 384. 430.
[வி. 94.]
உவமஉருபு = கினை, பயன், மெய், உருவு
என்பவற்றைப்பற்றி வருகிற உவம
உருபுகள். கு. 407.
உவமத்தகுபு = உவமமுதலிய, உவமை
உருபுகள். கு. 408.

உவமத்தொகை = உவமையுருபுகள் 11
ஹந்த நிப்பவை. கு. 407.

உவமப்பொருள் = ஒன்றிலொன்று 11
மாக உணர்த்துவது.

உவமன், வி. 112.

உவமை அணி. வி. 204.

உவமை = ஒப்பினை. வி. 38.

உவமை|அரு|பெயர் = உவமையினால்
வருகிற அருபெயர். கு. 290. வி. 162.

உவரி = கடல். [உவர். வி. 96.]

உவர் = கடல். வி. 81.

உவவுரு = உகரம்பெருவாம். கு. 230.

உவவுறம் = உகரச் சாரியைபொருத்தம்.
கு. 207.

உழத்தல் = தன்ப்படுத்தல். தன்ப்பப்
படல். வி. 79. யாப். 39. [103.]

உழப்பித்தல் = தன்ப்படுத்தல். வி. 31.

உழப்பு = (எழுத்திற்குரிய மூலவகை ஒளி)
முயற்சி. கு. 88.

உழுதல் = உழுதுகொள்ளல். வி. 82.

உழுநர். வி. 95. (உழு.)

உழை, உழி = ஏழன் உருபு. வி. 63. 86.
இடம். வி. 93. கு. 36.

உளர் = இருக்கிறார்கள். வி. 60.

உளி = ஏழன் உருபு. வி. 63. கு. 302.

உள் = ஏழன் உருபு. வி. 63.

வினைப்பகுதி. வி. 25. 125.

உள்வனி = உள்ளேநின்ற உதானன் என்
னுங் காற்ற. கு. 74. (உள் + வனி.)

உள்ளம் = மனம், அந்தக்கரணம். வி. 81. 93.
கருத்து. கு. 36.

[உள்ளே இருப்பது. வி. 96.]

உள்ளுதல் = நினைத்தல். கு. 25. வி. 21.

உறக்கல் = நித்திரைசெய்தல். வி.

உறைந்தை = ஓர் ஊர். கு. 456.

உறழ் = வி. 109. கு. 408.

உறழ்ச்சி = விகற்பம்.

உறழ்தரல் = பெருக்கல். கு. 240.

உறழ்தல் = பொருத்தல். கு. 217.

ஒத்தல். கு. 122. 124. 408.

விகற்பித்தல். 111.

ஒன்றிலொன்று மிகுதல் சமமாகாமல்
மாறுபடல்.

உறழ்பொருள் = உயர்வு தாழ்வுகளை உ
ணர்த்துவது.

உறழ்வு = விகற்பம். கு. 303.

உறு = மிகுதி. 272. 388. மிகுந்த. கு.

61. உண்டாகும். [வி. 153.] வி. 121.

உறுதல் = பொருத்தல். கு. 70. 74. 77. 81.
சேருதல். வி. 87. வி. 145. 121. கு.
443.

உறுப்பு = அங்கம், அடியவம். கு. 4. 300.
கிளைப்பெயர். 276.

உறைதல் = இழுத்தல். வி. 32. நடத்தல்.
வி. 11.

உறைபதி = தங்குமிடம். வி. 41.

உற். வி. 123. (உ.)

உற்றதுகாத்தல் = ஓர் இறை. கு. 427.

(உண்டானதைச் சொல்லுதல்.) [377.]

உற்றறிதல் = பரிசுத்தை உணர்தல். கு.
வி. 73.

உன்னை வி. 124.

உள

உள = தகைச, மாமிசம். வி. 65.

உளக்கம் = மனஉறுதி, முயற்சி. வி. 79.
86. கு. 384.

உளக்குதல் = ஏறுதல். வி. 17.

உளக்கு = மிகுதி. வி. 112.

உளக்குதல் = மிகுதல். வி. 76.

உளண் = உணவு. வி. 82. [வி. 96.]

உளருணி = ஊரார்க்குப் பொதுவான ஊற்
று. வி. 87. [ஊர் + உண் + இ. வி. 96.]

உளர் = ஊரால் வருபெயர். கு. 276.
ஊர்ந்த. கு. 140.

உளர்குழான் = [ஊர்குழுவன்.] மருதநிலத்
தலைவன். கு. 434.

உள்தல் = ஏறுதல். கு. 94. 140. 196. 336.

உளழ்வினை = விதி, தெய்வம். வி. 125.

உளறு = திமை, இடையூறு. வி. 153.

பரிசம். கு. 386.

உளற்றுக்கோல் = ஊன்றுகோல். வி. 41.

உளன் = மாமிசம். கு. 216. 457.

உளனறல் = ஊன்றிநிற்பல். வி. 27. 34.
கு. 458.

எ

எ. வி. 2. 3. 6. கு. 64. 67. 77. 106. 108.

எகரு = எரு, கூர்மை. கு. 90. 94.

எகரவிரு = எ-என்னும் விருச்சொல்.
கு. 168.

எகின். கு. 215.

[451.]

எக்கு = எங்கே = எங்கிடம். வி. 6. கு.

எச்சம் = குறைவு. கு. 322. 351. 340-348.

351. 357. 397. 398.

சொல்லொழிபு. கு. 401.

சொல்லெச்சம், குறிப்பெச்சம் என இருவகை. கு. 401.
 எஞ்சு = சுருங்கல். கு. 23—24. 257.
 ஒழிதல். வி. 85. கு. 340. 422.
 குறைதல். யாப். III.
 தொக்குகிறதல். வி. 27. (I.)
 எஞ்சுமை = குறையாமை. வி. 203. [94.]
 எஞ்சிய = மற்றவைகள். கு. 422. [95.]
 எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக்கூறல் = சொல்லாதனவற்றிற்குச் சொல்லியவற்றுல் இலக்கணம் பொருந்தச்சொல்லுதல். [அருத்தாபத்தி.] கு. 14.
 எஞ்சு = எச்சம். கு. 173.
 எடுத்த மொழியின் எய்தவைத்தல் = எடுத்துச் சொன்ன சொற்களிலேதானே தான் சொல்லும் இலக்கணம் பொருந்தவைத்தல். கு. 14.
 எடுத்தல் = எடுத்தல் அளவை. கு. 409.
 உயர்த்திக்கூறுதல். கு. 88. [409.]
 எடுத்தல் அளவை = தூக்கிறுக்குதல்.
 எடுத்துக்காட்டல் = தான் சொல்லப்படும் இலக்கணம் அமைந்த சொற்களை எடுத்துக்காட்டுதல். கு. 14.
 எடுத்துக்காட்டுகோ = உதாரணம். கு. 211.
 எடுத்துக்காட்டுவமை. வி. 204.
 எட்டனுருபு = எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள். கு. 303. [வி. 65.]
 எட்டாம்வேற்றுமை. வி. 64. கு. 303-314.
 எட்டுக்கோள் = ஆற்றீர், மொழிமாற்று, கிரணிறை, விற்புட்டு, தாப்பிசை, அமைறிபாப்பு, கொண்டுட்டி, அடிமறிமாற்று என்பனவாம். கு. 452.
 எட்டுருபு = பெயர், ௧, ஆல், கு, இன், அது, கண், விவி என்பனவாம். கு. 292.
 எண் = எட்டென்றும் எண். கு. 193. வி. 82. 159. [எண்டிசா = எட்டுத்திசை.] [57.]
 எழுத்துகளின் கணக்கிலக்கணம். கு. எண்ணிடச்சொல். கு. 359. 360. [57.]
 என்னின் திரிசொல். கு. 211.
 எண்மையான = எளிய வி. 34. [121.]
 எண்ணிறந்தபலசொற்கள். கு. 430.
 எண்ணுல்வருபெயர். கு. 275.
 எண்ணிறை = எட்டுவிடை. கு. 427.
 எண்ணுப்பெயர்கள். வி. 159. கு. 188—199.
 எண்பொருள் = எண்ணப்பட்ட பொருள். கு. 111.

எண்ணுவெழுத்து = இருபத்தான்கு எழுத்துகள். [எண் + மூ + எழுத்து.] கு. 158.
 எதிர். வி. 109.
 எதிர்ப்போற்றல் = முன்பில்லாததாய்ப்பின்பு வழங்குவருமாயின், அதனைத் தழுவிக்கொள்ளுதல். கு. 14.
 எதிர் = பகை. கு. 135. எதிரிடை. கு. 455.
 உத்தரம். வி. 84.
 எதிர்மறுத்தல் = எதிர்த்துத்தல். கு. 395.
 எதிர்மறை = எதிர்மறைவினை, எதிர்த்துத்தல். கு. 329. 353. 355. வி. 11. 111.
 எதிர்மறை எச்சம். கு. 401.
 எதிர்மறைவிகுதி = எதிரேின்ற அய்வியை மறுப்பவைகளின் கடைநினை.
 எதிர்வு = எதிர்காலம். வருங்காலம். கு. 423.
 எது. வி. 6. 71.
 எதுகை. வி. 182.
 எந்தை = தந்தை. வி. 74.
 எம். வி. 72.
 எம்பி = தம்பி. வி. 74.
 எயிறு = பல். வி. 79.
 எயினர் = வேடர். [எய்.]
 எயின் = வேடர்சாதி. கு. 212.
 எய்தல் = பெறுதல். வி. 79. 95. கு. 98.
 பொருந்தல். கு. 125.
 அடைதல். கு. 458.
 வருதல். கு. 49.
 எய்தபெயர் = ஏற்கும்பெயர்கள். கு. 303.
 எய்த்தல் = இளைத்தல். வி. 86.
 எரி = தீ. வி. 82. 192. [வி. 96.]
 எரிதல் = வேதல். கு. 451. [வி. 153.]
 எகத்த. வி. 26.
 எருமை. கு. 111.
 [எருமை நெற்றியெல் சிவந்த நிற மிதப்பு வகி, அருந்தவால் டையாளுக்கிக்கு உணமை.]
 எல்லாம் = முன்பிடத்திற்கும் பொதுப் பெயர். கு. 245. 285. வி. 67.
 எல்லாரும், எல்லீரும்.
 எல்லை = அளவு. கு. 436.
 எல்லைப்பொருள். வி. 44. கு. 296. 319.
 வளையுதம். கு. 414.
 பொருளடக்கம். கு. 47.
 எவன் = என்ன. கு. 6. 86. கு. 350.
 எவ்வது = எவ்வகை. வி. 25.
 எழில் = அழகு. வி. 156.
 எழுதல் = எழுப்புதல். கு. 74. 109.

எழுத்ததிகாரம்=எழுத்தில் அகத்திலக்கணம் புறத்திலக்கணமாகிய இரண்டையும் உணர்த்திய அதிகாரம்.

எழுத்தியல்=எழுத்தின் அகத்திலக்கணத்தை யுணர்த்திய இயல். கு. 56.

எழுத்து=எழுதப்படுவது, இடேவரி, பொறி, இலேகை, அக்கரம் தன்னையுணர்த்தினால் எழுத்து; பிற பொருளையுணர்த்தினால் சொல். கு. 128. எழுத்ததிகாரம். கு. 56.

எழுத்துமுறைமை. கு. 56.

எழுபான்=எழுபது. கு. 61. 249.

எழுமதம்=எழுவகைமதம். கு. 4. 11.

எழு|வாய். கு. 295. 415. வி. 128.

முதல் சூதி. கு. 422. 456. [295.

முதல்வேற்றுமைபின்பு வடிவம். கு.

“பெயர்முறையுள் உம் உருபாய எழுவாய்.”

எழு|வாய்|ருபு = திரிபில்லாத பெயர்ச் சொல். கு. 291. 294.

எழு|வாய்|ச்சந்தி. வி. 27. [L.]

எளிதில்லாது=எளிதாகக் கொடாதது. கு. 34. [எளிது+இவு+இல்லா.]

எளிமை = வறுமை. கு. 384. [வி. 94.]

என்|ருதல்=இகழ்தல். வி. 91.

எற்றே=எவ்வளவு. வி. 85. [எற்று+ஏ.]

என. கு. 356. வி. 86. (உ.) 72.

என=இடைச்சொல். கு. 360.

எனினும். வி. 142.

எனைத்|துனை=எவ்வளவு. கு. 420. [218.

என்=யானென்பதுதிரிந்தஎன். வி. 72. கு.

வினைப்பகுதி=சொல்லு.

ஒர் விசுதி. வி. 77.

வினாச்சொல்=என்ன.

என்ப=என்றுசொல்லுவர். கு. 36. 193.

195. 198. 414. 432. வி. 81. [81.

என்றம்=என்றுசொல்லுவார். கு. 124. வி.

என்றமார்=என்றுசொல்லுவர் (புலவர்)

வி. 81. கு. 319. [356. 361.

என்ற, என்ற. வி. 114. 86. (உ.) கு. 343.

எண்ணிடைச்சொல். கு. 360.

என்னை=என்ன. கு. 292.

வ

வ = ஓர் எழுத்து. வி. 2. 6. 23. கு. 65. 67. 77. 98.

ஓர்சாரியை. கு. 244. இடைச்சொல்.

வி. 111. 65. (உ.) கு. 201. 354.

எட்டன் உருபு. கு. 305. 307. 308. 309. வி. 64.

வகல்=கெடுதல். கு. 168. 341. பொருதல், செல்லல். வி. 63. 72. 91.

வகதேச உருவகவணி. வி. 205.

வகாங்க உருவகவணி. வி. 205. [ஏக+அங்கம். வி. 42.]

வக்தல்=மனமடிதல். வி. 79.

வதம்=சூற்றம். வி. 86. கு. 456.

வதிலார்=அயலோர். வி. 86. [கு. 219.

வத=காரியப்படுபொருள். வி. 59—61.

வதப்பொருள்=காரணப்பொருள். வி. 61. கு. 299.

இன்முடித்தல்=முடிவுபெறாததைக் காரணத்தால் முடியவைத்தல். கு. 14.

வதுவருவகவணி. வி. 205.

வந்தல்=வந்திசை. யாப். 55. 87.

வமம்=கனிப்பு. வி. 96.

வமா|த்தல்=கனித்தல். வி. 82.

வமா|ர்த்தல்=காப்புச்செய்தல். வி. 70.

வயது=ஏற்றது. வி. 95.=இயைவது.

வயம்=வகாரமிருதல். கு. 305.

வயுறல்=வகாரம் ஏற்றல். கு. 309.

வயப்ப. வி. 109.

வய்த்தல்=இளைத்தல். கு. 384.

வர்=அழகு. யாப். 34.

வல்ல = பொருந்தல். கு. 108. (இயல்) ஏற்றுக்கொள்ளல். வி. 89.

வல் = ஏற்றுக்கொள். வி. 89. சூனல்.

இருந்தால். வி. 60. 86. (உ.)

வவல் = வவுதல்=எழுப்பல், தூண்டல்.

வவல்|வினா. கு. 426.

வவல்|வினை, = கட்டளைப்பொருளுள்ள தொழில். கு. 161. 207.

வவற்கருத்தா. அரசன் ஆலயந் செய்தான் எ-ல் அரசன் எ-துவவற்கர்த்தா.

வவும்|வினைமுதல் = இயற்றும் வினைமுடி தொழிலையுண்டாக்குந் தொழிலையுடையது. வவுக்கர்த்தா. வி. 103.

கு. 138.

வறுநுருபு = ஏழாம் வேற்றுமையினது உருபு. கு. 301. [வி. 159. 65.]

ஏழாம் வேற்றுமை. வி. 63. கு. 301. 2.

வழு. வி. 85. 159.

வழை=அறிவில்லாதவன். கு. 39.

வழி|வழுவு. கு. 416.

ஏறி=ஏறினவன். வி. 23. [வி. 96.]
 ஏற்|குதல் = தாங்குதல். கு. 293.
 ஏற்|கும் = பொருந்தும். கு. 195.
 ஏற்|ப=ஏற்க. வி. 86. (ஈ.) 109.
 ஏற்|பன=ஏற்றமொழிகள். கு. 174.=ஏ
 ற்கும். கு. 362.
 பொருந்துவீன. கு. 397.
 ஏற்|பில=ஏலாதன. கு. 323. [460.]
 ஏற்புழி=ஏற்குமிடம். கு. 188. 425. 435.
 ஏற்|புக்|கோடல்=ஏற்குமிடத்து வருவி
 த்துகொள்ளல்.
 ஏற்|மல்=ஏற்றுக்கொள்ளுதல். பெறுத
 ல். கு. 172. [வல். வி. 82. (ஈ.)]
 ஏற்றுதல்=கூட்டல். கு. 48.
 ஏனும். வி. 76. 142. [194.]
 ஏனை = மற்ற. வி. 59. கு. 11. 89. 162.
 ஏனை|யவும், எனவும், மற்றையவும். கு.
 87. [வி. 93.]

ஐ

ஐ=இரண்டாம் வேற்றுமையினுருபு. கு.
 255. 292. வி. 58. [203.]
 ஐகாரம். வி. 2. 4. 11. (ஈ.) கு. 202.
 முன்னிலை ஒருமை விகுதி. வி. 77.
 வினைப்பெயர்விகுதி. வி. 96.
 ஐ|காரக|குறுக்கம் = தன்மாத்திரையிற்
 குறைந்த ஐகாரம். கு. 60. 95.
 ஐ|கான்=ஐகாரக (குறுக்கம்.) கு. 61.
 ஐகாரம். கு. 124. 126.
 ஐங்|காண்டிகை|புறுப்பு - காண்டிகை
 புளையின் அவயவமாகிய ஐந்து. கு. 23.
 ஐங்=அழகியபொருள். கு. 55. [வி. 93.]
 ஐந்தடக்கல் = ஐம்பொறிகளையடக்கல்.
 ஐந்து உறுப்புகளை அடக்கல். கு. 419.
 [வி. 152.]
 ஐந்|தினை = ஐந்துவகையான நிலம். [தி
 னைகாண்க. வி. 159.] கு. 276.
 ஐந்து. வி. 159. கு. 192.
 ஐந்|தொகை|மொழி=வேற்றுமைத் தொ
 கை முதலிய ஐவகைத்தொகை நிலைத்
 தொடர்சொல். கு. 410.
 ஐப்பசி=ஓர்மாதம். கு. 95.
 ஐம்|பால்=ஒருவன், ஒருத்தி பால், ஒன்
 று, பல. கு. 142. வி. 53.
 ஐயந்|திரப்|பொருளை|புணர்த்தல்=பிற
 ருக்குச் சந்தேகமரீங்கப் பொருளைத்
 தெரிவித்தல். கு. 29.

ஐயம்=சந்தேகம். வி. 39. கு. 417.
 353. 357.

ஐயந்|வியிர் = மக்கள், வானவர், நரகர்,
 விலங்கு, புன்முதலியவை. கு. 381.
 ஐ|யிரு|குற்றம் - பத்துக்குற்றம். கு.
 4. 12.
 ஐ|யுறல் ஐயுருபுபொருத்தல். கு. 315.
 சந்தேகப்படல். கு. 426. 432.
 ஐ|வண்ணம். கு. 386.
 ஐ|வாய்=ஐந்து இடம். வி. 156.

ஒ

ஒ. வி. 125. கு. 78. 103. [கு. 297.]
 ஒடி - மூன்றாம்வேற்றுமை உருபு. வி. 59.
 இசைநிறைக்கிற சொல். கு. 368.
 எண் பொருள். கு. 361.
 ஒட்டாம்-ஒட்டை. வி. 17. 89.
 ஒட்டணி. வி. 208.
 ஒட்டல் சேரல். வி. 81. [வி. 96.]
 ஒட்டம் - அழகு. வி. 87. [ஒன் + பு + அம்.
 ஒண் - ஒளிபுள்ள. [ஒண்மை. வி. 121.]
 வி. 31. யாப். 26.
 ஒதுங்கல் அடங்குதல். வி. 35.
 ஒத்தல் - ஒக்கப்படுபொருள். கு. 296.
 இசைவாந் நடத்தல். வி. 25. 59. 125.
 யாப். 74. 84.
 ஒத்ததாழிசை. யாப். 77. 79. 81.
 [தாழிசை ஒத்த ஆழத்தின் ஒத்தாழிசை.]
 ஒத்தியல்பொருள் தமது தொழிலில்
 டையருது ஒத்து நிகழுகின்றபொருள்
 கள். கு. 424.
 ஒப்ப-ஒக்க. வி. 59. [36.]
 ஒப்பல் ஒக்குதல். கு. 251. 419.
 ஒப்பின்முடித்தல் = ஒன்றற்குச் சொல்
 லப்பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்
 கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அது
 வே இலக்கணமாக முடிவுசெய்தல்.
 கு. 14.
 ஒப்பு=ஒத்தல். கு. 72.
 ஒப்புப்பொருள். வி. 61. கு. 299. அதா
 வது: புகழ்பொருளினர் தன்னிறும்
 இருக்கிற பொதுத்தன்மையால் உப
 மாணமாகிறபொருள். உவமிக்கப்படு
 பொருளால் வருபெயர். கு. 276.
 ஒப்புமை = ஒத்திருக்குந்தன்மை. வி.
 213. யாப். 89. [வி. 96.]
 ஒப்புமைக்கூட்ட அணி. வி. 213.

ஒப்புருபுகள் = போலமுதலிய உவமை உருபுகள். கு. 352. [448.]

ஒப்போன் = சமானமுடையோன். கு.

ஒரா அல் = ஒருவுதல். வி. 81.

ஒரீஇ = ஒருவி, விட்டுநீங்கி. வி. 81. 79.

[86.]

ஒரு குறி = ஒருதரம். கு. 42.

ஒருங்கு = முழுவதும். கு. 7.

ஒருசார் = ஒருபுடை. சில. கு. 307.

ஒரு தலை துணி தல் = இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டினுள் ஒன்றைத் துணிந்

தெடுத்ததுக்கொள்ளல். கு. 14.

ஒரு தலை = ஒருபட்சம். கு. 11.

ஒரு பகை = ஒருபத்து. கு. 196. 249.

ஒருபான். கு. 249.

ஒரு புணர் = ஒருபுணர்ச்சி. கு. 157.

ஒருமை = ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால். வி. 53.

ஒருமையிற் பன்மை = ஒருமைப்பாலிற் பன்மைப்பாற் சொல். கு. 421.

ஒருமொழி = ஒருபொருளைத் தருகின்ற ஒருசொல். வி. 43. கு. 259. 399.

பகாப்பதமாயினும் பகுபதமாயினும் ஒன்று நின்று தத்தம் ஒருபொருளைத் தருவன. கு. 260.

ஒருவந்தம் = சம்பந்தம். வி. 79. (ஒரு + பந்தம்.)

ஒருவர் = உயர்நிலை ஆண் பெண் இவ்விருபாற்றும் பொதுபெயர். கு. 289.

ஒருவன், ஒருத்தி, ஒருவர். கு. 288. 289.

ஒரு வன் = ஆண்பாற்பெயர். கு. 240.

ஒன்றென்னும் எண்ணுல்வரும் உயர்நிலை ஆண்மைப்பெயர். கு. 288. 324.

ஒருவுதல் = விட்டுநீங்கல். கு. 374. வி. 87. 145.

ஒருஉத் தொடை. யாப். 42. (ஒருவுந் தொடை.)

ஒருஉம். வி. 87.

ஒரோவழி = ஒரோர் இடங்கள. கு. 358. 361. வி. 112.

ஒலி = அணுத்திரவின் காரிய ஒலி. கு. 58. 391. சப்தம். வி. 23.

ஒலி த்தல் = சத்தித்தல். கு. 391.

ஒலிவடிவெழுத்து = செவிப்புலனால் அறியப்படுகிற நாதமாத்திரையாற் பிறக்கும் எழுத்து. வி. 1. (3.)

ஒல்குதல் = தளர்தல். வி. 86.

ஒன்றுதல் = கூடுதல். வி. 34. [ஒவ்வது. வி. 95.]

ஒழிதல் = தொக்குநிற்பல். மறைதல். கு. 342. 899. 402. நீங்குதல். வி. 91.

ஒழித்தல் = நீக்கல். வி. 89. கு. 110. 393.

ஒழிந்த = ஒழிந்திருப்பன. [வி. 95.] யாப். 89.

ஒழிபு = எச்சம். குறைவு. கு. 401.

ஒழி ய. வி. 140.

ஒழியிசை = ஒழிந்த இசை. ஒழிந்த சொல். கு. 355. 353. 363. வி. 112.

ஒழுக்கல் = நடத்தல். வி. 59. 86.

ஒழுக்கிசை. யாப். 55.

ஒழுக்கிய ஒசை = தளைத்தலிவதால்வரும் ஒசை. யாப். 61.

ஒழுக்கம் = நடை. நல்லொழுக்கம். வி. 41. 86. 216. [ஒழுகு. வி. 96.]

ஒழுங்கு = வரிசை. வி. 95.

ஒள் (ஒண், ஒட்) = பிரகாசம், அழகு. வி. 31.

ஒற்றளபு = ஒற்றளபெடை = மெய்யெழுத்து அன்பெடுப்பது. கு. 60. 92.

ஒற்று = மெய்யெழுத்து. கு. 89. 101. 198. வி. 7.

ஒற்றுதல் = நெருங்கல். தொடுதல். கு. 84. யாப். 71.

ஒற்றுமைநயம் = ஒருமைப்பாடு, ஒன்றுபட்டுநிற்குத்தன்மை. கு. 383. 406.

ஒன்பதிறிரண்டு = பதினெட்டு. கு. 273. 249.

[ஒன்பது விசை இரண்டு. ஒன்பது + இன் + த. வி. 93.]

ஒன்பான் = ஒன்பது. கு. 194. 196. 249.

ஒன்ற உணர்த்தல் = தெரிய அறிவித்தல். கு. 253.

ஒன்றன் கூட்டம் = ஒரு பொருட்கூட்டம். கு. 300. [வி. 65. 159.]

ஒன்றின முடித்தல் = ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்து அதற்கினமான மற்றொன்றையும் அதனோடு முடித்தல். கு. 14.

ஒன்று = ஒன்றன்பாற்பெயர். கு. 240. 279.

ஒன்றுதல் = கூடுதல். கு. 117. 204. தெரிதல். கு. 253.

ஒன்றொழி = ஒன்று ஒழிந்த, ஒன்றுகுறைய. கு. 61. [வி. 153.]

ஒ

ஒ. வி. 112. கு. 65. 201. 355.

கடைபாடைமை = கட்டி இன்றாம் உடைத்
தாயிருந்தல். கு. 13.

ஒடல் = கெடல். கு. 249.

ஒடு, மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபு.
வி. 59.

ஒணம் = ஒர் கட்சத்திர இராசி. கு. 276.

ஒதல் = வாசித்தல். புகழ்தல், பயிற்சிசெ
ய்தல். வி. 70. 93.

ஒதி = ஒந்தி. கு. 156.

ஒத்து = இயல், உறுப்பு. அங்கம். கு. 4.
16. தூல். வி. 124. [ஒது. வி. 96.]

ஒத்துமுறை வைப்பு = இயல்களைக் கார
ணகாரிய முறைப்படிவைத்தல். கு. 14.

ஒம்புதல் = பாதுகாத்தல். வி. 86.

ஒரறிவுயிர் = புல் மரமுதலியவை. கு. 377.

ஒரன்ன = ஒருதன்மையன. கு. 125.

ஒராஅல் = ஒருவுதல். வி. 81.

ஒரிருகிமுமை = தற்கிமுமை, பிரிபின் கிமு
மை. கு. 301. வி. 62.

ம், அசைநிலை. வி. 93.

ஒரெழுத்தியல்பதம் = ஒரு எழுத்தாய்வுப்
பொருளைக்காட்டுகிற சொல். கு. 129.

ஒர் = என்ன. வி. 159. விருதி. கு. 391.

ஒர்|தல் = உயத்துணர்ந்தல். கு. 251.

ஒர்ப்பு = ஆராய்தல். கு. 381.

ஒலை பணையன்ஒலை. வி. 23.

ஒலைத்துக்கு = சீட்டுக்கவி. கு. 53.

ஒவல் = ஒழிதல். நீங்கல்.

ஒள

ஒள|காரக்|குறுக்கம் = தன்மாத்திரையிற்
குறைந்த ஒள்காரம். கு. 60. 95.

ஒள|கான் = ஒள, ஒள்கார [க்குறுக்க] ம்.
கு. 61. 126. [17.

ஒளவியம் = அவ்வியம். பொருமை. வி.

ஊ

க = வியங்கோள் விருதி. வி. 85. [86. க.]
கு. 338.

ககசு = காற்பலம். கு. 90. 94.

கங்கம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கசுமீ = குற்றம். ஐயம். வி. 82. யாப். 25.

கஜம். வி. 18.

கருணதல் = ஒளிர்தல். வி. 162.

கட. வி. 125.

கடம்பூர் = ஓர் ஊர். [கடம்பு (ஓர் ம
ரம்.) ஊர்.]

கடல் = சமுத்திரம். வி. 25.

கடன் = கடமை. யாப். 55. 91. [கட.

வி. 96. 121.] முறை. கு. 41. 51.

கடாரம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கடி = வாசனை. வி. 81. கடித = விலாவு.

வி. 72. கடியென்றும் உரிச்சொல்.

கு. 272. 389. பிரகாசம். யாப். 34.

கடிதல் = கண்டித்தல். வி. 90. [63.

கடு = கடுககாப். கு. 446. கடுமையான. வி.

கடு|த்தல் = கோபப்பெருக்கல். வி. 63.

கடு|ப்ப - போல. வி. 109. கு. 156.

கடை = கடைசி. கு. 91. இடம். வி. 35.

61. 63.

கடைகள் = இழிவானவர்கள். வி. 89.

கடை|க்குறை. வி. 41.

கடைசியர் = பள்ளத்தியர். வி. 133.

கடை|நிலை = கடையில் நிற்பது. வி. 18.

(.) விருதி. வி. 77.

கடை|ப்படி|த்தல் = தனராமுயற்சிசெ
ய்தல். வி. 120.

கடை|ப்போலி இறுதிப்போலி. கு. 122.

கடை|முறை = கடைசி. யாப். 35.

கட் - கண். வி. 70.

கட்டளைக்கலித்தறை = ஒருவிதப் பா.
யாப். 85. வி. 192.

கட்டு கட்டை. வி. 93.

கட்டுளைத்தல் தீர்மானித்துச் சொல்
லல். கு. 26. யாப். 23.

கண்மொழி பன்மையைக்காட்டுவது.

கணம் கண்ணம். நிமிஷம். வி. 113. [18.]

வர்க்கம். விதம். வி. 8. 9. 10.

கணை அம்பு. வி. 19.

கண் இடம். வி. 63. ஏழாம் வேற்றுமை
உருபு. கு. 292. வி. 63. 93.

இரக்சம். வி. 140.

நேத்திரம். அக்கி. வி. 16. 70.

கணு. வி. 89.

கண்டது செய்தது. கு. 6.

கண்டம் பிட்டு. அழுத்து. கு. 74.

கண்ணி - கண்ணையுடையவன். வி. 93.
மாகை.

கண்|னோடல் தயவாதல். வி. 90.

கண்|னோட்டம் = தயவு. வி. 70.

கண்|படுத்தல் = நித்திராசெய்தல். வி. 81.

கண்பாடு நித்திரா. வி. 89.

கதி - பதவி. மக்கள், தேவர், நரகர், மிரு
கம் என்னும் நால்வகைக்கதிகள். கு.

276. திசை. கு. 458.

கதிர் = இருப்புக்கதிர். ஊற்குங்கதிர். கு.

24. கிரணம். கு. 450.

கந்தம் = வாசனை. வி. 32.

கபிலன் = ஒர்புலவன். கு. 413.

கமலம் = தாமரை. வி. 81. 124. 154.

கமழ்தல் = வாசனையாதல். யாப். 33.

கம் = கம்மியரது தொழில். கு. 223.

கம்பலை = ஓசை. கு. 391. [389.

கம்புள் = வானம்பாடி. சம்பங்கோழி. கு.

கயம் = குளம். வி. 33. 70.

கரத்தல் = தொக்குநிற்தல். கு. 198. 405.

மறைதல். வி. 32.

கரம் = எழுத்துச்சாரியை. கு. 126. கை.

கரவு = வஞ்சம். வி. 149.

கரிய = கருமையானவை. [வி. 93.]

கரியன் = கருமையுடையவன். கு. 434.

[வி. 93.]

கரு = கரும். வி. 61. 86. 121. சி. பா. 15.

கு. 152.

கருங்கோட்டு = கருமையான கொம்

பையுடைய. யாப். 36.

கரு | தல் = நினைத்தல். வி. 112.

கருதல் அளவை = அதுமானப்பிரமாணம்.

கு. 257.

கருத்தன் = செய்தவன். கு. 49.

கருத்தா = வினைமுதற்பொருள். வி. 128.

செய்பவன். கு. 320.

இயற்றுகருத்தா, ஏவற்கருத்தாளன்

இரண்டாம்.

கருத்தா | வாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கருத்து = தாற்பரியம். வி. 81. 85. பெரு

மை. கு. 21. கருத்துலா. [கருது. வி. 96.]

கருத்து | பெருநன் = நினைக்கப்படும்

பொருள்.

கருப்பம். கு. 453.

கருப்பு. வி. 26. [220.

கருப்பொருள் = உரிமைப் பொருள். வி.

கருமம், கர்மம் = காரியம். வி. 90. 112.

கருவி = காரணம். 320.

கருனை = பொரிக்கறி. வி. 26.

கரை = சொல். 390.

கலக்குதல் = கலங்கச்செய்தல். வி. 74.

கலகலத்தல் = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 23.

கல | த்தல் = கூடல். வி. 82.

கல | ப்புறு | மொழி = இருநிலையிலுங்

லந்துவருவது.

கலம் = ஆபரணம். வி. 27.

கலன், பாத்திரம். வி. 30. 70. [17.]

கலி = ஓசை. கு. 391.

கலிங்கம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கலி | த்தனை. யாப். 20.

கலி | த்தாழிசை. யாப். 84.

கலி | த்துறை = ஓர்பாவின்ம். யாப். 85.

வி. 192.

கலி | ப்பா. யாப். 75. 76.

கலி | ப்பு = மிகுதி. வி. 85.

கலி | விருத்தம். யாப். 86.

கலி | வெண்பா. யாப். 82.

கலை | பயில் | தெளிவு = தூல்களிலே பழ

கிய தெளிவு. கு. 26. [போதஞ்சத்தி.]

கல் = மலை. கன்மலை. சிலை. வி. 70. 83. 84.

ஒர்வினைப்பகுதி. வி. 82.

கல் | வி = படிப்பு. வி. 59. 82. [96.]

கவண். கு. 211.

கவி = பாட்டு. யாப். 16.

கலிகை = குடை. வி. 30.

கவுடம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கவுள் = யானைக்கதுப்பு. யாப். 34.

கவ்வை = ஓசை. கு. 391.

கழங்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.

கழல் = பாதத்தின் அணி. சிற. பா. 15.

கழற்குடம் = கழற் (காய்) பெய் (து) கு

டம். கு. 32.

கழனி = நிலம். வி. 85.

கழி = மிகுந்த. வி. 120. 140.

கழி | தல் = நீங்கல். கு. 462.

கழித்தல் = நீக்கல். வி. 86.

கழி | நெடில் | அடி. யாப். 25.

கழி | வு = இறந்தகாலம். கு. 145. கழித்த

பொருள். கு. 364.

கழி | வு = இரக்கம். வி. 112.

கழுத்து = கண்டம். மிடறு. வி. 18. (.)

களன் - சபை. கு. 48. கொள்ளும் இ

டம். கு. 40.

களி = மயக்கம். வி. 27. கட்டுடியன்.

களஞ்ஞன்குகனிப்பவன். கு. 39.

களி | த்தல் = கனிப்படைதல். வி. 79. 81.

களி | று = ஆனை. வி. 93.

களை | தல் = பிடுங்குதல். வி. 34. [களைப

வோ = பிடுங்குவார்களா. வி. 81. 112.]

களை | வு = தள்ளிவிடல். கு. 11. வி. 94.

கன் = மது. வி. 81. பன்மைவிருதி. கு.

280. 283.

கன்வன் = திருடன். வி. 39.

கள் | ளம் = வஞ்சனை. வி. 81.

கன்னல் (கட்கல்), திருடல். வி. 81. 82.
கறவை = பசு. வி. 61. 137. [96.]
கறை = மாசு. வி. 80.
கற்கா = தமிழ்நாடொன்று. சூ. 273.
கற்பு = சுத்தம். மகளிர்கற்பு. வி. 62. 81.
கற்பல் = கற்றுக்கொள்ளல். வி. 29. 82. 140.

கற்றா. வி. 26.
கனகம் = பொன். வி. 153.
கனக் கோட்டம் = அதிககோணல். சூ. 25. [கனம் = மிகுதி.]
கனங் குழாய் = கனமுள்ள குழையுடையவனே! யாப். 34. [வி. 61. 154. 157. குழை.]
கனவு = சொப்பனம். வி. 94.
கனல் = அக்கினி. வி. 17. 153.
கனி. வி. 124.
கனைதல் = ஒலித்தல். சூ. 391.
கன = சிறுதராசுத்தட்டி. சூ. 217.
கன்று. வி. 26. 61. 137 சூ. 429.
கன்னடம் = ஒருதேசம். சூ. 273.
கன்னல் = கரும்பு. வி. 26.
கன்னி கன்னிகை. இலக்குமி. சூ. 391.

கா

கா - தோட்டம். வி. 63. விளைப்பகுதி. வி. 91.
காசு = ஓர்வாய்ப்பாடு. வி. 173.
காட்டி = தோற்றம். காண்டல. வி. 39. 95. 125.
காடசுப்பொருள் = காணப்படுபொருள். காட்டினம். வி. 61. (w.)
காட்டுகை = உதாரணம். சூ. 22.
காணிய. வி. 86. (உ.)
காண்டம் = அதிகாரம்.
காண்டுகை = கருக்கமானசை. சூ. 22.
காதலி = மனைவி. வி. 63. [காதல் + இ. வி. 96.]
காதல் = ஆசை. வி. 25.
காதன்மை = அன்புடைமை. வி. 34. 94.
காதல் = காப்பாற்றதல். வி. 6. 85. 91.
காந்தன் = ஓர்மலர். வி. 79.
காந்துதல் = பிரகாசித்தல். வி. 133.
காமம் = ஆசை. வி. 35.
காமர் = அழகு. வி. 81.
காமி = காமமுடையவன். சூ. 39.
காய் = இளங்கனி. வி. 82. 124. [26.]
காய்தல் = சினத்தல். வி. 93. எரிதல். வி.

காய்த்தல் = பழுத்தல். சூ. 453.
காரகவேது = உருவப்பொருளில் வேற்றுமைகளைப் பற்றி அவற்றவற்றின முடிக்குஞ் சொல்லோடு முடித்தல்.
காரணக்குறி = ஒருநிமித்தம் பற்றிவரும் இடுகுறி. சூ. 275.
காரணப்பெயர் = ஒரு முகாந்திரம் பற்றிவருவது. சூ. 62. வி. 50. சூ. 275.
காரணப்பொருள் = ஏதுப்பொருள். வி. 59. 140.
காரணம் ஏது. நிமித்தம். காரணச் சொல். சூ. 446.
முதற்காரணம்: துலாலன்மண்ணால் குடத்தை வணங்கான், எ-ல் மண் எ-து முதற்காரணம்.
துணைக்காரணம்: முன் உதாரணத்திற் தண்டச்சங்கரம் முதலியவை துணைக்காரணங்கள்.
நாரணவாகுபெயர். வி. 162. சூ. 290.
நாரம் எழுத்துச்சாரியை. சூ. 126.
நாரிகை = அழகு. பெண். ஒர்நூல். வி. 119.
நாரியவாகுபெயர். வி. 162. சூ. 290.
நா. வி. 121. 162. மேகம். வி. 61.
நார்த்திகை = ஓர்மாசம். ஐ. சூ. 290.
நாலர் பொழுது. வி. 78.
நாலத்தால்வருபெயர். சூ. 276.
இருநாலக்கும், ஒத்திருக்கும்படியான நாலம். சூ. 36.
சாலந்தாட்டும் வினை இறுதிகள். சூ. 405. [வி. 162.]
நால இடைநிலை - காலத்தைக் காட்டுகிற நடுநிலை. வி. 78—81. சூ. 142. 144.
நாலப்பெயர் பபகுபதம் = காலத்தால்வரும் பெயர்ப்பகுபதம்.
நாலமயாகம். வி. 116 149. சூ. 423. 425.
நாலமூன்று நிகழ்காலம், இறந்தகாலம், எதிர்காலம், எனமூன்று. வி. 78. சூ. 423.
நாலவழு. சூ. 416.
நாலவாகுபெயர். வி. 162. சூ. 290.
நாலு = காலம். சூ. 36. 40.
நால் - காற்று. வி. 81. 84. காலம். வி. 82. 86. 91. 113. [வி. 41.]
பாதம். அடிமரம்.
ஏழன்உருபு. வி. 63. விசை. சூ. 42.
காவலன் = புகுடன். வி. 64.

காண=வாவிபன். வி. 120. கு. 290.
கான்=கானம்=கானகம்=வனம். வி. 124.
கானல்=கு. 202.

வி. 81.

குழைமை. வி. 62.
குழைமைப் பொருள்=உரிமைப்பொருள். சம்பந்தப்பொருள்: தற்குழைமைப் பொருள். தன்னின்வெறுயது. வி. 62. கு. 300.

ததல்=சொல்லல். கு. 277. 450.
வி=சொல். கு. 449. யாப். 38.
கினி=கினிப்பின்னை. கு. 272. [கின. வி. 96.]
[ஏழுமற குறையமற சொல்விதப்படி சொல்வது
கிவி; ஆதலால் இடைமாணக்கருக்கு உவமை.]
=சுற்றம். இனம். கு. 276.

புப்பெயர்=சாதிப்பெயர். கு. 212.
கின்னை. கு. 272.
கிறு=நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143.
வி. 80.
கின்ற=நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143.
வி. 80.

கீதம்=பாட்டு. வி. 80.
கீழிடுதல்=தாழ்த்துதல். வி. 74.
கீழிதழ்=கீழுகுதல். கு. 81.
கீழ்=ஏழன் உருபு. வி. 63.
கீழ்க்கதுவாய். யாப். 45. (கது+வாய்=
பிளப்பு.)
கீளல்=கிழித்தல். வி. 79.

கு

கு=நான்காம் வேற்றுமையுருபு. கு. 292.
வி. 60.

ஒருமைத்தன்மை விருதி. கு. 331.
ஒர்சாரியை. கு. 244.
குசலம், ஒர்நேசம். கு. 273.
குஞ்சரம்=ஆனை. வி. 61.
குஞ்சி=ஆணமயிர். கு. 276.
குடகம்=குடகநாடு. கு. 273. குடகம்
என்னும் மேல் நாடு. சிறு. பா.
குடம். வி. 65.

குடல்=குடர். வி. 17.
குடி=குலத்தால் வருபெயர். கு. 276.
குலம், குடும்பம். வி. 34.
[கடல்=கீழ்க்கடல். பங்காளத்துக்
கடல். நன். சிறு. பா. 8.

குணசந்தி=வடமொழிச்சந்தியில்ஒன்று.
வி. 42.

குணத்தொகை. கு. 406. வி. 154.
குணம்=கருமைமுதலிய குணம். கு.
434.

குணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
குணி=குணத்தையுடையது. கு. 406.
குணங்கர்=நாய். வி. 143.
குத்துதல்=கொத்துதல். வி. 34.
குமரி=இந்தியாவின் தென்முனை. நன்.
சிறு. பா. 8.

குமிழி=நீர்மேற்குமிழி. புற்புதம். வி. 23.
கும்பி=சேறு. வி. 121.

குயின்=மேகம். கு. 216. [குயில். வி. 17.]
குரக்கு. வி. 26.
குரம்பு=செய்கரை. வி. 137.
குரிசில்=அரசன். கு. 276.
குரைதல்=ஒலித்தல். வி. 63. கு. 391.
குலன், குலம்=சாதி. நல்லசாதி. கு. 26.
குலைதல்=நடுங்கல். வி. 86.

குவலயாநந்தம், ஓர் தூல். [455].
குவளை=நெய்தல். உற்பலம். வி. 81. கு.
குவிதல்=குவியலாகச்சேரல். யாப். 36.
குவிவு=குவிதல். உருண்டையாதல்.
கு. 78.

குழல்=மாதர்தலையின்மயிர். வி. 81.
கூந்தலால் வருபெயர். கு. 276. 410.

குழவி=சிறுபிராயம். வி. 63. [குழ+வி=
வி. 96.]

குழாம்=கூட்டம். வி. 66. 86.
குழுவுப்புபெயர்=திரள்பற்றிவரும் பெயர். கு. 211. 276.

குழுஉ=கூட்டம். கூட்டத்தால் வருபெயர். கு. 276.

குழுஉக்குறி=ஒரு கூட்டத்தினுள்ளோர்
யாதாயினும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு
பொருளினது சொற்குறியை யொழி
த்து, வேறொரு சொற்குறியாற் கூறு
வது. கு. 267.

குழை=காதணி. கு. 152. 276.
குழாய்=காதணியுடையவனே! [வி.
64. 157.]

குளிதல்=ஒலித்தல். கு. 391.
குறடு=மரக்கட்டை. வி. 32. [113].
குறவர்=ஒர்சாதி. குறிஞ்சி நிலத்தார். வி.
குறன்=குறைந்தது. கு. 93. யாப். 57.
69. வி. 137.

=மகரக்குறுக்கம். கு. 99.

குறி = குற்றமுத்த. கு. 172. பலவற்
றையுங் குறித்து அறியவருங் குறிச் சூத்
திரம். கு. 20. தரம். கு. 42. குறிப்பு.
கு. 91.

குறிஞ்சி = ஐங்கிணையில் ஒன்று. கு. 276.
மலையும், மலைசார்ந்த இடமும்.

ஒர் மரம். யாப். 68.

குறிப்பின = குறிப்பின்படியே உண்டா
கிய. கு. 316. [வி. 93.]

குறிப்பின் = வரலாம் என்கின்ற கருத்து
அறிந்த. கு. 40.

குறிப்பு = மனத்தால் உணரப்படுவது.
குறிப்புவினைமுற்று. கு. 328. குறிப்பி
னால் வருபவை. கு. 352. குறிப்புச்
சொல். கு. 269. குறித்தல். கு. 265.

எண்ணம். கு. 272. தூல். யாப். 43.

(சிறிது பொழுது நிகழ்வதோர் மெய்ப்
பாடு.)

குறிப்புப்பொருள் = அறிதாயுணரும்
பொருள்.

குறிப்புமுற்று = வினைக்குறிப்பு முற்றுச்
சொல். கு. 351.

குறிப் பெச்சம் = ஒன்றொழிபொதுச்
சொல் முதலிய குறிப்புச்சொற்கள்.
கு. 269. 401.

குறிய = குறைந்தவைகளாம். கு. 93.
[வி. 93.]

குறியதன் = குற்றமுத்தின். கு. 90. (கு
றுமை. குறியது. [வி. 93.] + அன்.
[வி. 65.]

குறிவினை = இருகுறில் கூடினது. கு. 72.
குறில் = குற்றமுத்த. கு. 64. குறுமை.
வி. 3.

குறில்வழிலா = தனிக்குறிவின் பின்னி
ன்ற லகர ளகரங்கள். கு. 228.

குறுகுதல் = செருதல். வி. 41. தன் மாத்
திலாயிற் குறைதல். கு. 96. 172. = சு
ருங்குதல். கு. 177.

குறுக்கல் = கொட்டெழுத்தைக் குற்ற
முத்தாக்கல். கு. 155. வி. 41.

குறை = இனம். [குறைப்படுவது. வி.
94.] கு. 119.

குறைபொருள். வி. 62.

குறைவினை. வி. 125.

குறைதல் = எஞ்சல். சிறுதல். யாப். 89.
குற்றம் = பிழை. தப்பு. வி. 86. [96.]

குற்றி = தறி. கு. 426.

குற்றுகரம் = தன்மாத்திலாயிற் குறை
ந்த உகரம். கு. 183. வி. 15.

குற்றியிர் = உயிர்க்குறில். வி. 108.

குற்றியிர் = மெய். வி. 13.

குற்றியிலிகரம் = தன்மாத்திலாயிற் கு
றுகிய இகரம். வி. 15. 24. கு. 93.

குற்றியில் = உகரம் = குற்றுகரம். வி. 15.
[குறு + இயல். வி. 119.]

குற்றேவல். வி. 121.

குன்றக்கூறல் = பொருள்குறை படச்
சொல்லல்.

குன்றவன் = குன்றின்மேல் வசிப்பவன்.
கு. 434. [வி. 93.]

குன்றி = குன்றிமணி. வி. 61.

குன்று = குன்றம் = கிரி, மலை. வி. 35. 61.
113. [வி. 96.]

குன்றுதல் = குறைதல். வி. 27. (1.)
61. 86. இழிதல்.

கூ

கூடு. வி. 125.

கூட்டம் கூடுக்கூட்டம். கு. 110.

கூத்தல் = பெண்டிர் தலைமயிர். வி. 114.
கு. 459.

கூப்புதல் = குவிதல். வி. 33. யாப். 33.

கூர் = நிறைந்த. வி. 89. கு. 388. [வி. 153.]

கூர்மையான். [வி. 121.]

கூர்ம். வி. 121.

கூர்மை. வி. 76.

கூழை. யாப். 43.

கூழ் = குழம்பு. வி. 113.

கூறியதுகூறல் = சொல்லியதை மறுபடி
யுஞ் சொல்லல். கு. 12.

கூறு = பங்கு. பகுதி. கு. 20. 287. வி. 125.

கூறுதல் = சொல்லுதல். வி. 84. கு. 40.

கூற்றம் = சாவு, யமன். வி. 38. 73. 82.

கூற்று இடைச்சொல். கு. 367 = வர
லாறு. கு. 3. வி. 96. (1.)

கூனி. வி. 123.

கூன் = தனிச்சொல். சூத்திரத்தின் முத
லில்நிற்கும் அவற்றின், அவ்வழி மு
தலிய மொழிகள். கு. 121. யாப். 90.
பொருள் ஒட்டி முதனிற்பது கூன்.

கெடுதல் = இருக்கிற எழுத்து ஒழிதல்.
கு. 154. வி. 20. அழிதல். வி. 132.

கெண்டை = ஒர்மீன். கு. 454.

கே

கேடு. வி. 96. 124. கெடுதல் விகாரம். கு. 210.
 கேட்டி. வி. 84.
 கேண் | மின் = கேளுங்கள். ஏவற்பொருள். கு. 370. வி. 84.
 கேண் | மை = கிநேகம். வி. 27. 32. (T.) யாப். 35.
 கேழ். வி. 109.
 கேள்வி = கேள்விப்பட்டது. வினா. கல் வி. வி. 79. 93. [96.]

கை

கை = கரம். பொருள். வி. 34. 79. 93. 140. தொழிற் பெயர்வினா. 94. யானையின் துதிகை. யாப். 34.
 கை | த்தல் = கசத்தல். வி. 30.
 கை | த்து = கையிலுள்ளது. பொருள். ஆதி. வி. 35. 79. [வி. 93.]
 கைந்நொடி = கையினால் நொடித்தல். வி. 16.
 கை | ம்மாறு = பிரத்தியுபகாரம். வி. 31.
 கை | யல்லதன்கண் [கை + அல்லது + அன் + கண். வி. 63. 108. 125.] = உறுதியில்லாதவைகளிடத்தில்.
 கை | வாயாக = ஹஸ்தாங்குங்கை புலவன் வாயாக. கு. 24.

கொ

கொக்கு. கு. 273.
 கொங்கணம் = ஓர் தேசம். கு. 273.
 கொங்கு = ஓர்மரம். வி. 86.
 கொச்சகம். யாப். 78. 83.
 கொடாஇடம் = இடிகாடு, குழவும் முள்ள இடம் முதலியது. கு. 33.
 கொடி = படர்கொடி. வி. 70. 109. 121. கு. 203. 455.
 கொடிய = கொடுமையானவை. வி. 93.
 கொடியை. வி. 93.
 கொடு. கு. 448.
 கொடுந்தமிழ் = வழக்கமானதமிழ். (புகவுணா.)
 கொடு = கொடும். வி. 121.
 கொடை. வி. 96. கு. 426. 422.
 கொடைப்பொருள் = இகைப்பொருள். கு. 298.
 கொட்டி = ஓர் பூ.

கொட்டை = பஞ்சுக்கொட்டை. கு. 455.
 கொணர்தல் = கொண்டு வரல். வி. 109.
 கொண்டான் = புருடன். வி. 74. [95.]
 கொண்டியல் புறனடை = இவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு இவற்றின் புறத்து அடையாக வருவது. கு. 20.
 கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள். கு. 459.
 கொண்டு, மூன்றன் உருபு. வி. 59. 72.
 கொம்பு = மரக்கொம்பு. வி. 93. கொம்பர். வி. 17.
 கொல் = அசைநிலை. வி. 95. 116. கு. 272. 367. கொல்லன். கு. 232.
 கொல்லம் = ஓர் தேசம். கு. 273.
 கொல்லல் = கொலைசெய்தல். வி. 82.
 கொல் . வி. 96.
 [சேர்ந்தானாக் கொல்லி = நெருப்பு.]
 கொழு = பெரிய. வி. 153.
 கொழுநன் = புருடன். வி. 109.
 கொள்கை = கருத்து. எண்ணம். கு. 26. [வி. 94.]
 கொள்வோன் = மாணக்கன். கு. 3. 36. [வி. 95.]
 கொள்ளல் = தன்னுள்ளே கொள்ளுதல். கு. 34. பிடித்துக்கொள்ளல். வாங்குதல். வி. 124. கு. 419. 426. [31.]
 கொளுவதல் = கொள்ளச் செய்தல். வி. கொள்ளை = மிகுதி. வி. 137.
 கொள்வகை = கேட்கும் அறிவின் தன்மை. கு. 36.

கோ

கோ = அரசன், தேவன். வி. 65. கு. 276.
 கோடல் = கொள்ளல். வி. 94. கற்றுக் கொள்ளல். பாடங்கேட்கை. கு. 3. 40.
 கோடற்பொருள் = கொடுத்த தொழிலின் செய்யப்படு பொருளைத் தனக்கு உரியதாகிக்க கொள்ளுதலையுடைத்து.
 கோடாய் = செவிலித்தாய். வி. 63. [கோள் + தாய். வி. 37.]
 கோடி. வி. 84.
 கோடு = மரக்கொம்பு. [கோட்டுப்பூ. வி. 26.] வஞ்சனை. கோணல். வி. 38. விலங்கின்கொம்பு. வி. 121.
 கோட்டம் = மாறுபாடு. கு. 36.
 கோணல். கு. 25.
 கோதை = சேரன். பெண். பூமாலை. கு. 4. 283. யாப். 83.

கோப்புடைமொழிகள் = கோக்கப்படு
தலையுடைய சொற்கள். கு. 459.
கோமான் = அரசன். வி. 81.
கோமகன் = அரசர் குமாரன். வி. 84.
[வி. 152.]
கோதுதல் = சூழ்ந்நிடல். சிற. பா. 13.
கோல் = தடி. துலாக்கோல். மரக்கொம்
பு. யாப். 68. வி. 153. [390.]
கோவலர் = கோபாலர். இடையர். கு.
கோன் = கொள்ளல். கோட்பாடு. வி.
140. உதாரணம். கு. 9. [வி. 96.]
கோளாளன் = மனத்தன் கொள்வனவல்
அறிவாளன். கு. 37.
கோறல் = கொல்லல். வி. 94.
கோறி. வி. 84.

கொ

கொள = கல்வல். பற்றல். வி. 23.

ங

ங. கு. 106.

ஙனம் = இடம். தன்மை. [கு. 106. தனித்
துவராது.]

ச

சங்கம் = சங்கு. வி. 23.

சடப்பொருள் = சரீரப்பொருள். உயிரல்
லாதபொருள். கு. 382.

சனபகம் = ஓர்மரம். வி. 11.

சதை = தகை. வி. 41.

சநகை = ஓர்மரம். சிற. பா. 20.

சந்தனம் = ஓர்மரம். 32.

சந்தி = நிலைமொழி வருமொழி சந்தித்
லால் உண்டாகிய தோன்றல் திரிதல்
கெடுதல் சந்தி. கு. 133. வி. 21. 22.

சம். வி. 123. (உ.)

சம்பந்தப்பொருள். வி. 62.

சர்ச்சகா = எட்டேறுகளில் ஒன்று. கு. 386.

சலம் = நீர். தீநடக்கை. வி. 70.

சமுக்கன = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 124.

சனகன் = ஓர் அரசன். வி. 123.

சன்மதி = ஓர்முனி. சிற. பா. 20.

சா

சா. வி. 82. கு. 169.

சாகாடு = வண்டில். வி. 208.

சாண். கு. 211.

சாதல் = இறத்தல். வி. 82. 143. கெடு
தல். கு. 169.

சாதி = அந்தணர்முதலிய நால்வகைச் சா
திகளால் வருபெயர். குலம். கு. 211.
276. 436. [283. 284.]

சாத்தன் = வைரவன். எருதின்பெயர். கு.
சாம். வி. 87.

சாம்பல், சாம்பர் = நீறு. வி. 17.

சாயும் உகரம் = சூழ்நிலைகரம். கு. 107.

சாரியை = பகுதி விசுவகளைச் சார்ந்து

இசைந்து நிற்பது சாரியை. கு. 133.

வி. 108. (விசுவமுதலிய புணர்ப்பைச்

சார்ந்து ஆண்டாக்கியிருந்து நிறுத்தி

சாரியை.)

சாரியையுருபுகள் = அன் ஆன் முதலிய

சாரியையுருபுகள். கு. 243. 244. வி.

108.

சார் = ஏழன் உருபு. வி. 63.

சார் = தல் = சேர்தல். வி. 93. கு. 40. 246.

சார் = பு = புடைதல். கு. 58.

ஆகரவு. வி. 60.

சார்பெழுத்து உயிரையு மெய்யையுஞ்

சார்ந்துவருவது. கு. 58. 61. 150. வி. 11.

சால் மிக. வி. 33. [120.] கு. 272. 388.

சாவுதல் நிறைதல். வி. 74.

சால் = பு = அறிவு. மெம்பாடு. வி. 113.

சாவு. கு. 169.

சாவகம் ஓர்தோர். கு. 273.

சாவின சிலை. வி. 123. (கா.)

சாண் = சாட். உதாரணம். (முதலு

சாண் = சூர் (அறிவால்) நிறைந்தோர்.

வி. 111. 142. [சால். வி. 95.]

சி

சிங்கனம் = ஓர்தேசம், இலங்கையின்
பெயர்ப்பகு. கு. 273.

சிதல் = கறையான். கு. 379.

சிதைதல் = கெடல். வி. 90.

சித்திரவணி. வி. 197.

சித்திரம் = எழுதிய சித்திரம். கு. 40. 55.

சித்திரித்தல். வி. 76. சித்திரஞ்செய்தல்.

சித்துப்பொருள் = ஆத்மமப்பொருள்.

உயிராகியபொருள். கு. 376.

சிந்தை = கருத்து. நினைப்பு. வி. 79.

[கு. 147.]

சில. கு. 170.

சிலம்பி = சிலந்திப்பூச்சி. வி. 34.

சிலம்பு = பாத்தின் அணி. வி. 81.

சிலம்புதல் = சத்தித்தல். கு. 391.

சிலிர்த்தல் = புனதிதமாதல். மயிர்பொடித்தல். வி. 79.

சிலை = வில். வி. 26. 93. கல். வி. 123.

ஒசை. கு. 391. [கு. 147.]

சிலை | த்தல் = சத்தித்தல். வி. 391.

சில்வழி = சிலவிடம். கு. 207.

சிவணல் = பொருத்தல். வி. 28. 109.

சிறு | த்தல் = விசேஷித்தல். கு. 36. கீர்த்திபெறுதல். கு. 18. 338.

சிறுப்பு = உயர்வு. மேன்மை. வி. 59. 82.

கு. 73. 129. 276. 355. 357. 434.

இடைப்பொருள் ஒன்று. கு. 353.

சிறப்புப்பாயிரம் = ஆக்கியோன் முதலிய பதினொருவகையும் உடையது. கு. 2. 47. 48.

சிறப்புப்பெயர் = ஒருபொருளை விசேஷித்துக் காட்டுவது. வி. 48.

சிறப்பெழுத்து = ஆரியத்திற்கே உரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்து. கு. 274.

சிறப்பு | விதி = விசேஷிக்கும் விதி.

சிறு. வி. 121. 124.

சிறுபான்மை = அருகல்விதி. ஒரோவிடத்து, அரிதாய். வி. 112. [சிறு + பால் (வி. 121.) + மை. வி. 94.]

சிறை = புடை. பக்கம். கு. 8. இறகு. கு. 391. காவல். வி. 81.

சிறு. கு. 170.

சிறுநின்பம். வி. 121. [39.]

சினத்தன் = கோபத்தை யுடையவன். கு.

சினத்தல் = கோபித்தல். வி. 90. [76.]

சினம் = கோபம். வி. 35. 96.

சினை = உறுப்பு. அவயவம். கு. 282. 315. 316. 388.

சினைப்பெயர் = சினையைப் பற்றிவரும் பெயர். கு. 132. 282. [277.]

சினைப்பொருள் = உறுப்புப்பொருள். கு.

சினைமுதற்பெயர் = சினையையும் முதலையும் பற்றிவரும் பெயர். கு. 282.

சினையாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

சினைவினை = அவயவத்தின் ரெழிலாகிய வினை. கு. 345.

சின்னீர = சிறியதன்மையுடையன. வி. 35. [சிறு + நீர் + அ. வி. 93. 121.]

சீ

சீதம் = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

சீர், குணம். சூற்றம். வி. 171. கு. 32.

சீர்மை = நல்லசீர். வி. 59. கணமாயிருப்பது. [எட்டுதில் ஒன்று. கு. 386.]

சீயகங்கன் = ஓர் அரசன். சிறு. பா. 16.

சீறடி. வி. 121.

சீறுதல் = கோபித்தல். வி. 82. 89.

சீற்றம் = கோபம். வி. 93.

சீனம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

சு

சு = நல். சுய. வி. 123. (உ.)

சுடர் = ஒளி. வி. 31. சூரியசந்திரர் = இரு சுடர். வி. 82.

சுடுதல். வி. 96.

சுட்டு = சுட்டெழுத்துகளால் வருபெயர்.

கு. 235. 250. 251. 276. 279. 314. 427.

புறச்சுட்டு = மொழிப்புறத்துச் சுட்டுதல். கு. 5.

அண்மைச்சுட்டு = சமீபச்சுட்டு.

சேய்மைச்சுட்டு = தூரச்சுட்டு.

பொதுச்சுட்டு = தூரஞ் சமீபம் இரண்டிற்கும் நடுவான சுட்டு.

சுட்டு | தல் = சூறித்தல். சூறித்துக்காட்டல். கு. 366.

சுட்டெழுத்து = சுட்டிக்காட்டுகிற எழுத்து. கு. 66. 179. வி. 5. [வி. 153.]

சும்மை. ஒசை. கு. 391.

சுரன் = சுரம், பாலைநிலம். வி. 63. [வி. 17.]

சுரிதகம் = மடக்கியல், வாரம், வைப்பு. யாப். 79.

[குவிதினா கீச்சழி போல நீன்று சரித்திறதலால் சரிதகம்.]

சுருங்க | சொல்லல் = சொற்சுருங்கச் சொல்லுதல். கு. 13.

சுருங்கல். கு. 387.

சுவேதநீர் = சுகிலம். கு. 268.

சுவை = உருசி. அறுசுவை. கு. 175. 386. வி. 82. 137.*

(ஆறு: இனிப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்ப்பு.)

சுழிலல் = சுற்றுதல். வி. 82.

சூற்றதல் = சூழவருதல். வி. 63.

சூ

சூடி = சூடினவன். கு. 389. [19. 20.]

சூத்திரம் = சூத்திராயப்ப. கு. 4. 18.

சூது. வி. 31. 82.

சூத்திரநிலை = சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலைகள்.

சூ. 19.

சூலம் = சூலாயுதம். வி. 70.

செ

செ, (செம், செந், செஞ், செங்) = செவ்விய, செவந்த. வி. 70.

செ|வ்|கோல் = அரசர் செலுத்துஞ் செம்மையானகோல். சிற. பா. 16. [வி. 121. சூ. 135. 136.] சூ. 21. [121.]

செ|ஞ்|சொல் = செவ்வியசொல். [வி. செத்து. வி. 109.]

செ|ந்|தமிழ் = செந்தமிழ் நிலத்துமொழி. சூ. 271.

செ|ந்|தமிழ்|நிலம் = பாண்டி நாடு.

“சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முவியும்
சவுந்தர பாண்டியன் ஈழத்திற் கடலும்
சங்கப் புலவருச் சமுத்திரினி நிரந்த
நங்கலப் பாண்டி வளம் டென்ப.”

(கருவுரின் கிழக்கு மருவுரின்மேற்கே,
வையகையாற்றின் தெற்கு மருநயாற்றின்
வடக்கே உள்ளேலாம்.) சூ. 271. [வி. 121.]

செய்|புதல் = சொல்லல். வி. 89.

செம், (செஞ், செந்,) = செம்மையான. வி. 121.

செய|ப்படு|பொருள் = வினையுதற்
செய்து பயனருவதாகிய இரண்டாம்
வேற்றுமைப்பொருள். வி. 58. சூ. 320.

செய|ப்பாட்டு|வினை = மூன்றாம் வேற்று
மைக்கர்த்தாவைக்கொண்டு முடிவது.
வி. 105. 121.

செயற்கை = செயல். விகாரம். விதி.

செயற்கைப்பொருள் = ஒரு பொருளை
மற்றொருபொருளாகச் செய்யப்படு
பொருள்.

செயற்கை|அளபெடை = பாட்டின் இ
சை|நிறைப்பது. சூ. 94.

செய்|ந் = சூற்றம். வி. 80. 112.

செய்|வ்|பொருள் = செயப்படு பொருள்.
சூ. 446.

செய்கை = தொழில். வி. 79.

புணர்தல், முடிதல் முதலிய செய்கை
ப்பட நிற்கும் செய்கைச் சூத்திரம்.
சூ. 20.

செய்|கை|அளபெடை = விகாரத்தால்
வந்த அளபெடை. சூ. 91.

செய்|தது = வினையாலணையும் பெயர்.
சூ. 441.

செய்தி = செய்கை. சூ. 32.

செய்து = செய்து என்பது முதலியவை
கள் வினைஞ்ச்சவாய்பாடு. சூ. 343.

செய்|பவன் = கர்த்தா. சூ. 320.

இயற்றத்தக்கருத்தா.

ஏவற்கருத்தா.

செய்|பொருள் = செய்யப்படுபொருள்.
சூ. 320.

செய்|யவன் = செய்யான். இலக்குமி.
சூ. 317.

செய்|யான் = இலக்குமி. வி. 23. [வி. 93.]

செய்யிய = அகரவீற்றுவினை செய்ச்சவாய்
பாடு. சூ. 167.

செய்யுமெனெச்சம் = வருங்காலப் பெ
யரெச்ச வாய்பாடு. சூ. 341. [259.]

செய்யுமிடம் = கவினின் வழக்கம். சூ.
120. 155. 288. 374.

செய்யுள்|வழக்கம் = கவினின் வழங்
கும் வழக்கம்.

செய்யுள்|விகாரம் = கவினின் உள்ள
காரம். வி. 41. சூ. 155. 156.

செய்|வி|யான் = செய்வான்
எனவனின் மேலோரேவல். வி. 103.

சூ. 138.

செரு = போர். வி. 132.

செருக்கு = அகங்காரம். வி. 72. 89.

செருக்குதல் = கனித்தல். வி. 82.

செல்லு = போனகாலம். சூ. 145. செல்.
வி. 91.] [34. 82.]

செல்லுதல் = போகுதல். நடத்தல். வி.

செல் = மேகம். சூ. 232.

செல்வம் = ஐகவரியம். வி. 34. 112.

செல்வன் = செல்வத்தையுடையோன்.
மகன். வி. 93.

செவி = காது. வி. 89. சூ. 40.

செவியறிவு = செவியாற் சத்தத்தை யறி
தல். சூ. 381.

செவி = தாதி. சூ. 227. [சூ. 427.]

செவ்வனிறை = நேரான பிரதியுத்தரம்.

செவ்வன் = செல்வையாக. சூ. 18.

செவ்வாய் = சிவந்தவாய். வி. 121.
சூ. 290.

செவ்வி = செம்மை. தகுதி. வி. 89. 95.
சூ. 45. [124.]

செவ்வியான் = செம்மையானவன். வி.
[செவ்வி + ஆன். வி. 93.] [359.]

செவ்வெண் = செவ்விதாகிய எண். சூ.
செழு = செழுமையான. செழித்த. வி.
32. 81. [121.]

செறல் = கோபம். சூ. 420.

செறிதல் = பொருந்தல். சூ. 71. 73.

முடிதல். சூ. 345. [18.]

செறித்தல் = அடக்கல். சேர்த்தல். சூ.

செறுதல் = நெருக்குதல். வி. 82.

செறுப்பு = ாய். சூ. 203.

சென்றுதே ந்திறுதல் = செல்லச் செல்
லச் செ ஸ்வலி பொருள்வலி இரண்
டுத்தேய்ந்து முடியச்சொல்லுதல். சூ.
12.

சென்னி = சிரசு. 153.

சே

சே = இரிடபம். வி. 23.

செவந்த. வி. 121.

சேன் = தூரம். வி. 17.

சேதாம்பல். வி. 121.

சேயிழை = தூல்தூக்கும் மடந்தை. சூ.
24. [வி. 157.]

சேய் = மகன். வி. 152.

தூரம். நீளம். சூ. 388.

சேய்மை = தூரம். சூ. 313.

சேர் = கை = சேர்வு. திரட்சி. வி. 17.
[வி. 94.] [வி. 63.]

சேர் = தல். வி. 96. சம்பந்தப்படுத்தல்.

சேர்ப்பன் = கணாசூரனும்நாதன். சூ. 391.

சேர்ப்பு = கணா.

சேவடி = செவந்த அடி. வி. 112. [121.]

சேறல் = கெடுத்தல். சூ. 341. செல்லல்.
வி. 94.

சை

சைலம். வி. 123.

சொ

சொரிதல் = பொழிதல். வி. 153.

சொல் = மொழி. வி. 43. (p.) சூ. 232.

சொல்லதிகாரம். = சொல்லினது இல
க்கணத்தை யுணர்த்துகிறபங்கு. சூ.
258. 259—274. [ஆகுபெயர். 162.]

“சொல் வெணப் பவெ பெயரே, வினை பென்
றய் இன்ன டென்ப அறிந்தினி னேரே;
இடைச்சொற் கிளவியும் உரிச்சொற் கிளவியும்
அவற்ற வழி மருங்கிற் றேன்றம் என்ப.”
(தொல்காப்.)

செந்நெற்கதிர். சூ. 453.

சொல்லணி. வி. 196. 7.

சொல்லாகு = பெயர். சூ. 290.

சொல்லிசையனபடை = சொல்லி
சையை நிறைக்கவருவது. சூ. 91.

சொற்பொருள் = சொல்லுக்குப் பொரு
ளெழுதும் உரை; விதனை, சொற்பொ
ருளுரை, பதப்பொருளுரை, பதவுரை
எனவும் வழங்குவர். சூ. 21.

சொற்பொருள் = விளித்தல். சூ. 14.

சொற்றுதல் = சொல்லுவாயாக. வி. 85.

சொல்வகை (உரை) = குன்றியக்கால்
எ-து குன்றிக்கால் என் விகாரப்பட்
டுகின்றது என்றும்போலச் சொற்களைக்
குறித்தெழுதும் உரை. சூ. 21.

சோ

சோணடு = சோழநாடு. சூ. 239.

சோமன் = சந்திரன். வி. 123. [வி. 27.]

சோம்பு = தல் = சோம்பலாகத்திரிதல்.

சோர்வு = மயக்கம். வி. 74. [94.]

சோலை = வனம், பூஞ்சோலை. வி. 110.

சோழியன் = சோழதேசத்தான். சூ. 276.

சோனகம் = ஓர் தேசம். சூ. 273.

சொ

சொளமன். வி. 123.

ஞ

ஞகரம். சூ. 105. 107.

ஞதிகான் = ஞகரம்.

ஞண்டு = நண்டு. வி. 17.

ஞமலி = நாய். மயில். சூ. 14. சூ. 158.

ஞா

ஞாலம் = பூமி. வி. 35.

ஞாறுதல் = தொங்கல். சூ. 158.

ஞாற்சி = தொங்குதல். சூ. 158.

ஞெ

ஞெள்ளன் = ஓர்நாமம். சூ. 158.

டு

டு = ஒன்றன் படர்க்கை விசுதி. சூ. 328.

ஒருமைத்தன்மை விசுதி. சூ. 331.

மும்=தன்மைப்பன்மை விருதி. கு. 332.

த

தக=தகும்படியாய், தகுதிபாணபடி. வி. 82. [40.

தகவு=தகுதிப்பொருள். 298. தகுதி. கு. தகு=வி. 79.*125.

தகுதி=மூலவகத்தகுதி வழக்குச்சொல். கு. 269.=பொறுமை. வி. 23.

தகை=தகுதி. வி. 74. [வி. 96.]

தகைமை=தன்மை. கு. 190.

தக்கணம்=தென்னாடு. கு. 391.

தங்கு|தல்=தரித்தல். வி. 34.

தங்கை=இளைய சகோதரி. வி. 74.

தகை. வி. 41.

தஞ்சம்=அடைக்கலம். வி. 84.

தடம்=பாதை. வி. 86.

தடி|த்தல்=வீங்கல், கனத்தல். வி. 79.

தமிழாளுத்தன்=(ஆதிநூலின் பரப்பைக் கண்டு தங்கப்பயந்து) ஒன்றினும் நிலைக்கொள்ளாத மனதை உடையவன். கு. 39.

தனி|தல்=ஆறுதல். வி. 91. 96. [121.]

தண் குளிர்த்தபொருந்திய. வி. 70. 93.

தண்டம் தண்டகை. வி. 216.

தண்டி=போஜனாசன் காலத்தில் இருந்த ஒப்புலவன், இவன் அலங்காரத்தைப் பற்றியநூலைச் செய்தவன்.

தன்மை குளிர்த்தி. (எட்டுநிலை ஒன்று.) கு. 386.

ததை|தல்=நெருங்குதல். வி. 157.

தத்தம். வி. 74.

தத்தம்பொருள் தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்தி வருபவை. கு. 352. வி. 110.

தத்து|தல்=தாண்டிதல். வி. 137.

தத்தை=கிளி. கு. 172.

தத்தம். வி. 74.

தந்திர|வத்தி=நூல்தி. கு. 15.

தந்துரை நூலிற்சொல்லிய பொருளல்லாதவற்றை அதற்குத் தந்துரைத்தல் கு. 1.

தந்தை=தகப்பன். வி. 30. 74. 86.

தமர்=தம்முடையவர். சுற்றத்தார். வி. 14. [74. 93. 74.]

தமிழொழிநிலம்=தமிழ்நிலம் அல்லாத நிலம். கு. 273.

தமிழ். கு. 225.

தமிழ்ப்பாலை. முகவுரை. 1.

தமிழ்|மொழி|ஆக்கம். கு. 128.

தம். வி. 74. கு. 244. 246. 247.

தம்மின். வி. 84.

தம்பால்=தம்மிடம். கு. 447. [வி. 74.]

தம்பி. வி. 74.

தரவு=எருத்தம். [கந்தமுன் நின்றவில் தரவு.] யாப். 79. [448.

தரு|தல்=காட்டல். கு. 343. தூதல். கு.

தனை=பூமி. கு. 225.

தலம்=தலம். இடம். வி. 37.

தலை=கிரக. வி. 61. இடம். தலம். வி.

63. நெ. பா. 1. தலைமை. வி. 81. 143.

தல=மிக. கு. 273. 388.

தலம்=தலம். வி. 95.

தலம்|தல்=பரவுதல். வி. 63.

தலையிப்பாய்த்து இடம் விட்டுக் குதிகின்ற தலையின்பாய்ச்சல். கு. 19.

தலிர்|தல் வாராதொழிதல். கு. 243.

தலி|வணைதல் தகரம்வந்து புணர்தல். கு. 229.

தலவை தெனவை. மூதேவி. கு. 317.

தழ|வுதல் அங்குகரித்தல். வி. 87.

உணர்த்துதல். கு. 374.

தழை தலிர். வி. 133. இலை. வி. 64.

தலாதல் தலாந்துபோதல். வி. 90.

தலிர் தழை. வி. 30.

தலிர்|த்தல் தலிர்விடுதல். வி. 137.

தலை பாசம் பத்தம். வி. 26. 98. யாப். 17. 22. வி. 177.

தள்ளை. கு. 273.

தறுகணன் அஞர்த்தக்கவைகளை அஞ்சாதவன். கு. 39.

தற்|விழமைப்|பொருள்=தன்னுடொற்றுமையுடையது. வி. 82.

தற்|பவம்=ஆரியசிறப்பெழுத்தானும் பொதுவுக்கு சிறப்புமாயிய இரண்டெழுத்தானும் தமிழ்நின்றது வருவது. வி. 43. (P.)

தற்பொருட்டுகிளை. வி. 124.

தற்|சமம்=ஆரியத்திற்குத் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்தால் வருவது. வி. 43. (P.)

தற்|சுட்டனபு=தன்னைக் குறிக்கும் அனவு. கு. 95.

தற்புகழ்தல்=தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்ளுதல். கு. 52.

தனம் = ஆன்டி. வி. 32. 86.

தனிக்குறில் = தனித்துவநுங் குற்றெழுத்
து. வி. 29. கு. 205.

தனிக்குறில் அணைந்தொற்று = தனித்துவ
நுங்குறிலைச் சேர்ந்த மெய் (உ-ம்.)
மண் எ-ல் ண் என்னும் மெய் ம என்
னுங் குறிலைச் சேர்ந்தது.

தனிச்சொல் = விட்டிசை. தனிநிலை.
யாப். 59. 65.

தனித்து = தனியே. கு. 128.

தனிநிலை = ஆய்தளமுத்து. (உயிரின்கண
த்திலுஞ்சேராது, மெய்யின் கணத்தி
லுஞ்சேராது தனியே நிற்பதால்.) (அக
கிய) தனிநிலை. கு. 60. தனிச்சொல்.
யாப். 79.

தனை = அளவு. வலாக்கும். வி. 87.

தன் = தானென்பது திரிந்தது. வி.
கு. 218.

தன் குறி வழக்க மிகவெடுத்துகாத்த --
தான்புதிதாகச்சொல்லி வழங்குவதை
இடமிடந்தோறும் அதிகப்பட எடுத்
துச் சொல்லுதல். கு. 14.

தன்முகம் = தனக்கெதிர்முகம். தன்னிட
த்தில். கு. 303.

தன்மேம்பாட்டுலோ அணி. வி. 211.

தன்மை = யான்முதலிய தன்மைப்பெ
யர். வி. 54. 72. கு. 282. 285. 324. 330.

தத்துவம் = இயல்பு. வி. 25.

தன்மை அணி. வி. 203.

தன்மைச்சொல் = சொல்வோன் தன்னை
க்குறிக்குஞ் சொல். வி. 54.

தன்மைப்பன்மை = தன்மைப்பெயரில்
அநேகம். வி. 54.

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று = தன்
னோடுசேர்ந்த பலர்பால் முற்றுவினை.
வி. 77.

தன்மைப் பொருள் = தன்மைஇடப்பொ
ருள். வி. 54. [102.]

தன்வினை = தன்கர்த்தாவின் தொழில். வி.

தன்னினை முடித்தல் = ஒன்றைச் சொல்
லுமிடத்து அதற்கினமானதையும் அத
னோடு முடித்தல். கு. 14.

தா

தாக்கு = பாய்தல். போர். வி. 121.

தாங்கல் = பொறுத்தல். வி. 17. 84.

தாது = பூந்தாது. வி. 110.

எழுவகைத்தாதுக்கள். கு. 268.

தாப்பிசை. கு. 457. (தரம்பு + இசை.)
(ஊஞ்சல் போல் இடைநிலைச் சொல் இருமருங்
குஞ் செல்வது.)

தாப்பு = ஊஞ்சல்; தாம்பு என்பதின்விகா
ரம். கு. 457. (தாம்புக்கயிறு.)

தாமரை = கமலம். வி. 23. 162.

தாம். வி. 74. கு. 247.

தாய் = அன்னை. வி. 72. [தாவி?]

தா அகுட்டி | த்தனாது | நிறுப்பு = தானொ
ருபொருளையெடுத்துநாட்டி. அதனைவ
ருமிடந்தோறும் நிறுத்துதல். கு. 11.

தாரை = துளி. வி. 153.

தார் = மரலை. வி. 23. 32. 93. 157.

தா | வுதல் = தாண்டல். வி. 95.

தான் = பாதம். அபு. சாணம். வி. 38.

41. 95.

தாழிசை = இடைநிலைப்பாட்டு. யாப். 54.

தாழ். கு. 225.

தானம் = ஸ்தானம். நால்வகைப்பிறப்பி
டம். கு. 72. வி. 18. (.) இகை. வி. 113.

தானி = தானத்தையுடைய ஆகுபெயர்.

290.

தானெடுத்து | மொழி | தல் = தான் பழை
யஞ் திரத்தை எடுத்துச் சொல்லுதல்.
கு. 14.

தானை = சேனை. ஷி. 93.

தான். வி. 74. கு. 247.

தி

திகை | த்தல் = நடுநடுங்கல். வி. 79.

திங்கன் = சந்திரன். வி. 37.

திசா = திசை. வி. 82. [கு. 147.]

திசை = திக்கு. திசைச்சொல். கு. 270.

ஏழன்உருபு. வி. 63.

திசை | சொல். கு. 273.

சொடுத்திழ் மொழியாகிய அநிய மொழியாகி
யும் வருவது.

திசைப் | பெயர்கள். வி. 160.

திட் | பம் = சொல்வவி பொருள்வவி.
கு. 18.

திணி = பலன். கு. 276.

திணை = குறிகுறி, பாலை, முல்லை, மரு
தம், நெய்தல், ■■■■■ ஐந்துநிலம். கு.
276. 434.

உயர்திணை அஃறிணையாகிய இரண்டு.
கு. 416.

திண் | நியர் = வலிமையுடையர். வி. 137.

திண் | மை = கனமாயிருப்பது. எட்டேறில் ஒன்று. 368. பெரிய பாரஞ்செய்து, தன்மேலே நெருங்கினவைகளாற் கலங்காதுவவிமை. கு. 27.

திரன் = கூட்டம். கு. 58. திரட்சியென்னும் பெயர். கு. 203.

திரி | சொல் = இயல்பில்லாமற் திரியுஞ் சொல். கு. 270. 272. வி. 43.

திரி | தல் = மாறுதல். வி. 20. கு. 89. 93. 154. 158. 271.

விகாரப்படுதல். கு. 136.

வேறுபடுதல். வி. 95. (அ.)

திரிபிணக்கம் = ஒன்றுதிரிந் தொன்றாதல். கு. 300. (திரிபிணலாகிய ஆக்கம்.)

திரி | பு = ஒவ்வாமை. கு. 8. வேறுபாடு. கு. 88.

திரிதல், மாறுதல். கு. 303.

திரி | யாது திரிசொறபோலாகாமை. கு. 2.

திரு = செல்வம். வி. 31. 87.

திரிசுதல் முறுக்குதல். வி. 93.

திரு | ந்து | தல் = செம்மையாகுதல். நிற. பா. 16. [வி. 87]

திரு | வள்ளுவன். வி. 162.

திரு | வாசகம். வி. 162.

திரு | அல். வி. 37. 79. 153. திராட்சை. வி. 37. வி. 69. (அ.) [363.]

நில் திடுதென்னும் இடைநிலை. கு. 46. திறம் தன்மை. கு. 46.

திற | ம்பு | தல் = மாறுபடல். வி. 91. 112.

திறல் = வலி. நிற. பா. 11.

திறன் = கடன். கு. 461. வரலாறு. கு. 3.

தி

தி - திங்கு. திமையான. வி. 38. தித்திப்பு. திங்கு இனிமை. வி. 84. திமை.

தி | ச - தியது = திமையையுடையது. வி. 32. 93.

தி | மை | வளம் - ஆரியமையின் மிகுதி. கு. 25.

தி | ம்பு | தல் = இனிமையான ஆறு. வி. 27. [திமையான. வி. 121. கு. 136.]

தி.ப. வி. 93.

திர்க்க | சந்தி = வடமொழிச்சந்தியிலுண்டது. வி. 42.

திர் | த்கும் = நீங்கும். கு. 25.

தி | வனி = கழற் | காற்று. 124. [திமையான. வி. 121.]

தி.ன் = உணவு. வி. 96.

திரு | தல் = நீங்குதல். வி. 93.

து

து = புது அனுபோக. (ஏவல்.) கு. 158.

விசுதி. கு. 140. 279.

ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி. கு. 328.

ஒருமைத்தன்மை விசுதி. கு. 331.

துகன் - குற்றம். வி. 37.

து. வி. 70.

துகில் = வல்திரம். 34.

துகிலிகை. கு. 156.

துஞ்சு | தல் = துஞ்சல். நித்திரைசெய்தல். உறங்கல். நாதல். கு. 167. 335. 385.

துணிதல் - தீர்மானித்தல். வி. 143.

துணிநர் அரிதிந்மொர்னுவார். கு. 206. [வி. 95.]

துணிபுவினா. வி. 125. (அ.)

துணிவு துணிதல். கு. 11. 21.

துமாணம், மதனிவு. கு. 381.

துணிவுப்பொருள் நிச்சயப்பொருள். துணிபுவினா. வி. 121.

துணி (துணா) அந்நோப்பட நின்று

டந்து இத்தற்கு இதுவே பொருளெனத் துணிந்தொழுகும் உரை. கு. 21.

துணை உதவி. வி. 23. 60. 70. அளவு. வி. 76.

போல். வி. 109.

துணைமொழி தொடர்ந்துவருவது.

துணைவினா. வி. 121.

துப்பு. வி. 87.

துப்புதல் உண்ணல். அனுபவித்தல். வி. 87.

தும் தன்மைப் பன்மையிசுதி. கு. 332.

தும் | பி வன்மையுடையது. கு. 380.

துபா துன்பம். வி. 35. 80. 155.

துயிலல் - நித்திரை செய்தல். வி. 155.

துயில்வோன் = மிகத் தூங்குவோன். கு. 39.

துயி | ததல், அதுபவித்தல். வி. 79.

உண்டல். கு. 385.

துர | ததல் = எழுப்புதல். கு. 74. 388.

துர் (துற், துன்) கெட்ட. வி. 123. (உ.)

துவை | ததல் - வாத்தியம் வாசித்தல். வித்தல். கு. 391.

துவ் | வதல் = அதுபவித்தல். வி. 86.
துழாய் = துளசி. வி. 93.
துளக்கலாகா = நிலை அசைக்கப்படாத நிலை. கு. 28.
துள | கல் = அசைதல். வி. 79. 90.
துவி. வி. 61.
துறத்தல் = விட்டுநீங்குதல். வி. 3.
துற | வறம் = நீத்தோர் தர்மம். [துறத்தல் = விட்டு நீங்கல். வி. 94.]
துறை = வழி. நூல். கு. 52. = நீர்த் துறை, ஆறு. வி. 23. 43.
துன் | ருர் = பகைவர். சிறு. பா. 11. வி. 95.
துன் | னுதல் = சேர்தல். வி. 95. 206.

து

துக்கு = செய் 3. 172.
துக்குல் = நி 3.
போல. வி.
துண்டில் = து
துய்மை = பரி வி. 96.]
துர் = துர்வை, டுயா, வு, டு.
துர் | த்தல் = நிறைத்தல். வி. 70. 79. 84.

தெ

தெங்கு = தென்னமரம். வி. 161.
தெங்குகாய் = தேங்காய். கு. 187.
தெண், தென் = தெனிவான. வி. 37.
தெய்ய = இடைச்சொல். கு. 368. இசை நிறை. வி. 115.
தெய்வம் = நிவ்வியமுள்ளது. வி. 84. வழிபடுகடவுள். கு. 36.
தெய்வங்கொள்கை = கடவுள்வழிபாடு. கு. 26.
தெரிநிலை = இடைப்பொருளுள் ஒன்று. கு. 353. 355. 357. (தெரிந்த வழி நிற்பலால் தெரிநிலை.)
தெரிநிலைவினை = காலந்தெரிய நின்ற வினை. வி. 98. கு. 320.
தெரிநிலை | வினைமுற்றலையும் | பெயர்ப் | பருபதம் = காலங் காட்டுதலுடனே வேற்றுமை யெற்றவருவது. வி. 95.
தெரியல் = மானை. வி. 93. 109.
தெரிவரும் = காண்கிறதற் கரிதாகிய. கு. 27. [வி. 153. 121.]
தெருளல் = தெனிதல். வி. 95.
தெலுங்கம் = தெலுங்குதேசம். அந்நிரம். கு. 273.

தெவ் = பகை. கு. 236.
தெவ்விர்பகைவர். வி. 211. [77.]
தெனிதல் = மெய்யுணர்தல். வி. 40.
தெனிவைய்தல் = துனிவுண்டாதல். கு. 433.
தெனிவோர் = துலோதித் தெனிதற்குரியமாணக்கர். கு. 461.
தென் | ளல் = தெனிவாதல். வி. 89.
தென், தென் = தெனிவான. வி. 37.
தென் | பாண்டி = கொடுந்தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.
தென் = தென்றிசை. வி. 84. 160.

தே

தேசிகம் = திசைச்சொல்.
தேம் = தேசம். கு. 276.
தேயன் உருபு. வி. 63.
இடம். கு. 303.
இனிமை, [தேன். கு. 214.] வி. 93. 152.
தேய்தல் = குறைதல். வி. 32.
தேரு | தல் = தெனிதல். ஆராய்தல். வி. 70. 95.

தேற்றப் | பொருள் = நிச்சயப்பொருள். வி. 111. [354].
தேற் | தம் = தெனிவு. நிச்சயம். கு. 353.
தேற்றவினை. வி. 125.
தேர் = இரதம். வி. 72.
தேன் = மது. வி. 154. கு. 214.

தை

தையல் = பெண். கு. 277.

தொ

தொக | நிலை. கு. 415. வி. 151. [வி. 91.]
தொகுத்தல் = எழுத்தாயினுஞ் சாரியையாயினுங் குறைத்துச் சுருக்குதல். வி. 41. கு. 155.
விந்நுகிடந்ததைத் தொகுத்து முடித்தல். வி. 79. கு. 50.
தொகுத்துச் சுட்டல் = பலவற்றையுந் தொகையாக்கிச் சொல்லுதல். கு. 14.
தொகுத் | துறை = வேற்றுமை சாரியை முதலிய உறுப்புகளைத் தொகுத்தெழுதும் உரை, இதைப் பொழிப்புரையென்றும் வழங்குவர். கு. 21.
தொகை = உருபு மறைதல், தொகைக் குறிப்புச்சொல். கு. 269.

பலவற்றையுந் தொகுத்துக் கூறுந்தொகைச் சூத்திரம். கு. 20.
மறைந்நூற்ப்பவை. கு. 403.
தொகை|கருறிப்பு=தொகுத்துக் குறிக்குங் குறிப்பு. கு. 269.
தொகை|ச்சூத்திரம் = காரியங்களைத் தொகுத்துக்கூறுவது.
தொகை|கூறு. கு. 403. வி. 151.
தொகை|நிலை. கு. 402. வி. 151.
தொகை|ப்பொருள் = தொகைநிலைத் தொடர்பொருள். கு. 411.
தொகை|விளி = தொகுத்துத் விளித்தும் முடித்தல். கு. 50.
தொட|க்கம்=ஆதி. (தொடு.) என்றற் றொடக்கத்து=என்று சொல்வது போலவரும்.
தொடர். வி. 126. [11. 94.
தொடர்|ரை=தொடர்பு, சிநேகம். வி.
தொடர்|ச்சொற்புணர்தல் = ஒன்றற் கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்லினைச் சேர்த்துவைத்தல். கு. 11.
தொடர்தல்=தொடர்தல். வி. 121.
தொடர்தல்=இற்றெழுத்திற்கு அயலெழுத்தாகத் தொடர்தல். வி. 109. கு. 91. இரண்டுமுதலியவாகத் தொடர்துவருதல். கு. 128.
தொடர்பு=செய்யுள். கு. 173. ஐக்கியம். வி. 91.
தொடர்|மொழி. வி. 150. கு. 259. 260.
தொடர் = வகை. வி. 96. [பைத்தொடர். வி. 121. 157.]
தொடுத்தல் = கட்டல். அம்புகளைநாணின்மேல் தொடுத்தல். வி. 19.
தொடை = மோனைமுதலிய தொடை. யாப். 32. வி. 181.
தொய்தல்=தொடுதல். வி. 37.
தொல்லை=பழமை. கு. 98.
துன்பம். வி. 96.
தொல்லோர்=முன்னோர். வி. 145. [93.]
தொல்=பழமை. வி. 60.
தொழில்=உவமை. வி. 204.
தொழில்=வினை. செயல். வி. 342.
தொழிற்|பெயர்=வினைப்பெயர். கு. 217. 286. வி. 155. [256.
தொழிற்|மொழி = வினைச்சொல். கு.
தொழு|தல்= பணிதல். கு. 385. ஊழியஞ்செய்தல். வி. 82.
தொறும். வி. 110.

தொன்|முறை = தொல் + முறை=பழமையானமுறை. கு. 290.
தொன்று|தொட்டு = பூர்வம் முதற்கொண்டு. கு. 290.
தொன்|துல் = பழமையான துல். கு. 39.

தொ

தொகை-மயில். வி. 23. 162.
தொட்ட- [பகுதி தொடு. வி. 82. (எ.) தொண்டின.]
தொய்|தல்=கலத்தல். வி. 37.
தொறை = சரமணிக்கோர்வை. கு. 91.
தொழி-தொழமையுடையவன். கு. 277. [வி. 96.] வி. 96. (௦.)
தொன்-புயம். வி. 60. புயத்தால்வருபெயர். கு. 276.
தொறும். வி. 110. [95.
தொற்றம் = உருவம், பார்வை. வி. 86.
தொடுத் தாரம் தொன்றுகின்ற உயரம். கு. 28.
தொற்றுதல் = வெளிப்படுத்த்தல். கு. 22. 52.
தொற்றல் = விளக்கல். கு. 52. 342. 387. பிறத்தல். வி. 61. ஓர்விகாரம்: மெய்யாயினும் உயிராயினும் சாரியையாயினும் உயிர்மெய்யாயினும் உண்டாதல். கு. 154. வி. 20. இராசா. கு. 276.
தொன்று|எழுவாய் முதலாம் வேற்றுமைத்தொகை. [வி. 91.]

தொ

தொளவை = தவ்வை. மூதேவி. 317.

ந

நகு|தல் = சிரித்தல், நகைத்தல். வி. 76. 79.
நகுந் நகைத்தீர். வி. 76. [72.]
நகை = சிரிப்பு. நகைத்தல். வி. 79. [வி. 96.]
நகை|த்தல் = சிரித்தல்.
நக்கு. [நகு. வி. 82. (ச.)] கு. 317.
நங்கை பெண்ணிற்குற்றநான். [வி. 47.] கு. 277.
நஞ்சு = விஷம். வி. 32.
நடி|த்தல் = கூத்தாடல். வி. 120.
நடுந்|கல். கு. 387.
நடு|தல் = பயிர் ஆக்கல். வி. 82.

நடு | நிலை = தராசுமுள்ளு ஒருபுறத்துஞ்
சாயாமல் நடுவாக நிற்பது, அதுபோ
ல, மாணுக்கன் அறிவுசிறிதாகில் பெ
ரிதாகவும் பெரிதாகில் சிறிதாகவும் உ
ணர்த்தப்புகாமையும், ஒருவனிடத்தி
ல் விருப்பாகவும், ஒருவனிடத்தில்
வெறுப்பாகவும், உணர்த்தப்புகாமை
யுமாம். கு. 29.

நடு | வன்மை = நடுவு + அன்மை = நீதியல்
லாதது. வி. 95.

நடுவு = நீதி. வி. 81.

நட்டல் = சிநேகஞ்செய்தல். வி. 33. 188.

[நன். 76.]

நட்பு = சிநேகம் [நன் + பு. வி. 96.] வி.
26. 33.

நடை = வழக்கம்.

நணியது = சமீபமுள்ளது. வி. 40.

நண்டு = ஞண்டு. கற்கடகம். வி. 17.

நண்பு = நட்பு. வி. 212.

நண்ணல் = கிட்டல், உண்டாதல். வி. 89.

கு. 210.

நந்து = சங்கு. 378. [74.]

நம்பி = ஆணிற்சிறந்தவன். கு. 276. [வி.]

நம். வி. 72.

நயத்தல் = விரும்புதல். வி. 33.

நயம் = நியாயம். தகுதி. கு. 383.

நரகர் = நரகவாசிகள். கு. 261. 381.

நலம். வி. 96.

நலி | தலோசை = கலந்தலோசை. கு. 88.

நலி | தல் = வருந்திக்கூறுதல். கு. 88.

நல் | கு | தல் = அளித்தல். வி. 73. 152.

நல்குந்தார் = தரித்திரர். வி. 213.

நல்லான் = பெண். [வி. 93.]

நல் | வினம் = நல்லோர் உறவு. வி. 76.

நலின் | ரோர்க்கினிமை = பழித்தவருக்கு

இன்பந்தருதல். கு. 13.

நவை = சூற்றம். வி. 95. 213.

நளன் = ஓரசன் பெயர். வி. 93.

நறு, நறவம் = நறவு = நல்லவாசனை. வி. 63.

79. 93. 109.

நனி = மிக. வி. 35 கு. 37. 41. 86. 272.

388. பெரும்பால். கு. 207.

நனை = அரும்பு. வி. 114.

நன் = நன்றாக. கு. 26. 96.

நன்காடு. கு. 267. (நல்ல.)

நன்கு. வி. 96.

நன்மை. வி. 96.

நன்மொழிபுணர்த்தல் = நல்ல சொற்களை
ச் சேர்த்துவைத்தல். கு. 13.

நன்றி = உபகாரம். வி. 86. 95. 96.

நன்று = நன்மையானது. வி. 33. 93.

நா

நாகன் = ஓர் நாமம். கு. 158.

நா = நரக்கு. வி. 82. கு. 74. 376.

நாகம் = கிருஷ்ணசர்ப்பம். வி. 32. [317.]

நாகு = இளைமை, இள மரம். வி. 93. 94.

நாடு | தல் = தேடுதல். வி. 70. 72. 212.

நாட் | டம் = கண். கு. 376.

நாட் | டல் = தாபித்தல். கு. 11.

நாணு | தல் = வெட்டுதல். வி. 95.

நாதன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாமம் = படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல். கு.

125. 265. பயம். வி. 93. 157.

நாமுடி = நாக்குறுனி. 80.

நாயகம் = சிரேட்டம். வி. 152.

நாயகன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாய் = கு. 231.

நால். கு. 191.

[கு. 380.]

நாலறிவுயிர் = தம்பிவண்டு முதலியவை.

நாழி = ஓர் அளவு. வி. 89. கு. 174.

நான் = நட்சத்திர இராசி. கு. 276. வாழ்

நான். வி. 73. ஓர்வாய்பாடு. வி. 174.

அந்நாளில் மலர்ந்த. வி. 79. 84.

நாற்குணம் = வன்குணம் மென்குணம் இ

டைக்கணம் உயிர்க்கணம், என்னும்

நால்வகைக் கூட்டம்.

நாற்றம் = கந்தம். கு. 386. [294.]

நான் = தன்மையொருமைப்பெயர். கு.

நான்கு. வி. 159. கு. 191.

நான் | முகன் = நான்கு முகங்களுடைய

ய அருடன். கு. 56.

நான் | மை = நான்கு.

நான் | மொழி = பெயர் வினை இடை உரி

என்னும் நான்கு சொற்கள். வி. 43.

நி

நி. வி. 123. (உ.)

நிகர் = நிகர்க்கின்ற, ஓந்த. கு. 26. வி.

109. சிற. பா. 15.

நிகர் (நிகர) = ஒப்பு. வி. 76. 95. 109.

நிகர் | த்தல். வி. 76.

நிகழ்காலம். வி. 80.

நிகழ்பல்ல = நிகழ்காலமல்லாத இரண்

டுகாலம். கு. 245.

நிகழ்வு = நிகழ்ச்சாலம். கு. 423.

நிதி = நிர்வகியம். வி. 79.

நித்தியப்பொருள் = அழிவில்லாப்பொருள்.

நிமித்தப்பொருள். வி. 60. 140. 164.

நிமித்தம் = நிமித்தம், காரணம். கு. 49.

நிமிர்ந்தல் = நெருங்குதல். வி. 64.

நியதி = நியமம், நிச்சயம்.

நியதிப்பெயர் = நிலமுடைய பெயர்.

நிரல் = முறை, வரிசை. வி. 194. கு. 216.

நிரல்பட = வரிசைப்பட. கு. 16.

நிரணிறை. கு. 455.

நிரை = வரிசை. வி. 61. 153.

நிரைத்தல் = வரிசைப்படுத்தல். வி. 153.

நிரை யசை. வி. 170.

நிர். வி. 123. 166. (2.)

நிலம் = நாடு. வி. 73. கு. 273. பூமி. வி.

63. கு. 26. 27. [வி. 96.]

நிலமலைகூறகோல் மலர்நிகர் மாட்டி

நிலந்தையும், மலையையும், துலாக்கோ

லையும், பூவையும் ஒத்த மேன்மை. கு.

26.

நிலவுதல் = விளங்குதல். கு. 427. 17.

நிலன் = இடப்பெயர். கு. 276. [நிலம். வி.]

நிலை = இருத்தல். கு. 456. நிலமை. வி.

61. 74. உறுதி. வி. 95. வாயல் நிலை.

வி. 120. [வி. 96.]

நிலைத்தல் = நிலபெறுதல்.

நிலை யாமை = நிலபெறுதற்குக்குந்தன்

மை. வி. 39.

நிலை யியற் பொருள் = நிற்பனவாகிய

அசரப்பொருள்.

நிலைத்தல் = நிற்பல். வி. 86.

நிலைத்தல் = எழும்புதல். வி. 63.

நிழல் = சாயை. வி. 23.

நிழற்றல் = நிழலிழந்துருதல். கு. 258.

நிறம் = வெண்மை கருமை முதலிய

வண்ணங்களால் வரும்பெயர். கு. 276.

வருணம். வி. 60. 70.

நிறீடு = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தல் = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தல் = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தல் = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தல் = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தல் = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தல் = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தல் = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தல் = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தல் = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தல் = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தல் = நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நிறை = சான்று. வி. 120.

நுகர்வு = அனுபவித்தல். இன்பம். வி. 111.
 நுகப்பு = இடை. கு. 455.
 நுட் = நுண். வி. 34.
 நுட்பம் = பொருள்நுணுக்கம். கு. 18.
 நுண் | ந்குதல் = நுட்பமாதல். வி. 87.
 நுண் = நுட்பமான. வி. 32. 34. 37. [நுண்மை. வி. 121.]
 நுதலிப் | புகுதல் = இதனைச் சொல்லுவேன் என்று சொல்லிப் புகுதல். [சபதஞ்செய்தல்.] கு. 14.
 நுதல் = நெற்றி. வி. 154.
 நுதல் = சொல்லல். வி. 28. 38. கு. 47.
 நும். வி. 73.

நுவல் = பாடஞ்சொல்லின் வரலாறு. கு. 3. சொல்லல். கு. 41. 390.
 நுவல் | வோன் = ஆசிரியனது வரலாறு. கு. 3.
 நுவற் | சென் = சொல். கு. 390.
 நுறை. வி. 60.
 நுனி = முனை. வி. 17. 39.

நூ

நூலாசிரியன் = நூல் செய்த கர்த்தா.
 நூலுடையாசிரியன் = நூலைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியன். கு. 26.
 நூல் = நூல்வரலாறு. கு. 3.
 சாஸ்திரம். கு. 24. எற்றுநூல். கு. 25.
 நூல்யாப்பு = நூற்கட்டு. கு. 47. 50.
 நூறுதல் = பொடியாக்குதல். சிற. பா. 12.
 நூன் முகம் = முகவுரை. நூலுக்கு முகம்போற் சிறந்திருத்தல். கு. 1.

நெ

நெஞ்சம் = நெஞ்சு. மார்பு. மனம். அந்தக் கரணச்சாட்சி. வி. 40. 81. 86. 124.
 கருத்து. கு. 46.
 நெடிய = நெடுமையான். வி. 121.
 நெடிலனபெடை = நெட்டெழுத்தளபெடுத்தல்.
 நெடிநெடுவர். கு. 94.
 நெடில் = நெட்டெழுத்து. கு. 65. 129.
 நெடுமை, தீர்க்கம். வி. 4.
 நெடு, நெடும். நெட்டு. வி. 35. 84. 121.
 நெட்டுயிர் = உயிர் நெடில். கு. 126. [வி. 121.]

நெய். வி. 63.
 நெய்தல் = கந்தியை யில் ஒன்று. கு. 276.
 கடல்சார்ந்த இடம். வி. 220.
 நெய்யரி = பன்னாடை. கு. 38.
 (நெய்யை உருக்கி வடிக்கெம்பொருட்டு இதன் மேல் விடும்போது சாரமான நெய்யை ஒழுக்கவிட்டுக் கசட்டைப்பற்றிகொள்ளும். ஆதலால் கடைமாறுக்கீச்சு உவமை.)
 நெருநல் = நேற்று. வி. 25.
 நெல், நெல்லு. வி. 60. 82. கு. 232.
 நெறி = வழி. வி. 32. 39. 95. முறை. கு. 194. 199. கடன். கு. 253.

நே

நேரகை. வி. 169.
 நேர் = நேர. வி. 109. உடன்படல். கு. 427. சமமான. கு. 16.
 நேர்ச்சி = நட்புப்பொருள். கு. 298.
 நேர்தல் = பொருத்தல். கு. 361.
 நேர்ப் = தழுவிக்கொள்வர் புலவர். கு. 427.

நை

நைதல் = பலனீனம். தளர்ச்சி. வி. 112.
 தன்மாத்நிளையிருகுதல். கு. 95. 120.

நொ

நொடி = ஒருமாத்நிளையினவு. கு. 100.
 வி. 16. சொல். கு. 390.
 நொடிதல் = சொல்லல். கு. 390.
 நொய்மை = கனமில்லாதது. இலேசு.
 [எட்டிநில் ஒன்று. கு. 386.]
 நொய்ய = நொய்மையானவை. வி. 124. [93.]

நோ

நோதல், நோகுதல் = வருத்தமடைதல். வி. 65. 82.
 நோக்கு = கண். வி. 37.
 நோக்குதல் = பார்க்குதல். வி. 37.
 நோய் = பிணி. வி. 26. 91.
 துன்பம். வி. 35.
 நோவு = வருத்தம். வி. 89.
 நோற்றல் = பொறுத்தல். வி. 27.

ப

ப = பல்லோர்படர்க்கை. விருதி. கு. 327.
 பகருதல் = கற்பித்தல். கு. 39. சொல்லல். கு. 390.
 பக. கு. 170.

படு|ரெடை. யாப். 60.

பகா|ச்சி=சொல். கு. 390.

பகழி=கணை. அம்பு. கு. 389.

பகா|பு|பதம்=பிரிக்கப்படாத பதம்.

வி. 122. கு. 128. 130. 131.

பகுதி=முதலிலை. வி. 76. கு. 133. இயல்பு என்றத்தற்கொள்ளும் பிரகிருதி என்னும் ஆரியமொழிததிரிவு, அது தன்னியல்பினால் நிற்கையால் பகுதியாம். கு. 133. 134.

பகுத்தல்= பிரித்தல். கு. 281.

பகுத்தணர்தல்=ஆராய்ந்தறிதல்.

பகுபதி|உறுப்பு= பகுக்கப்படும் பதத்தின் அவயவம். வி. 123.

பகு|பதம்=பிரிக்கப்படும் பதம். வி. 123. கு. 128. 130. 132.

பகை-பகைதொடர்பொருள். கு. 298.

பக்கம் விதம். வகை. பட்சம். வி. 32.

பக--பகம். பகமைபாபா. வி. 70. [121.

பச்சு, பாசு, பைம்.]

பசை ஆசை. வி. 11. 95.

பச்சரி. வி. 121.

பஞ்சி பஞ்சானது. வி. 61. கு. 24.

படா|க்கை படாக்கையிடம். கு. 266.

324. பேசுவோளையும் அவன் முன்

னிம்போளையும் அல்லாத மற்றப்பொருளைக்குறிக்குஞ் சொல். கு. 285

படா|க்கை|முப்பு|பெயர் படர்க்கையிடத்தைபுடைய உயர்நிலைப்பெயர், அகநிலைப்பெயர், விரவுப்பெயர் என்ற மூலவகைப்பெயர்கள். கு. 135.

படாக்கையோர்-படர்க்கையிடத்தோரை. கு. 303.

படர்க்கை|வினைமுற்று. படா|க்கை|வினைமுற்றுச் சொல். கு. 295.

படர்ச்சி டை. கு. 46.

படர்ச்சல்=ஏகுதல். 86. கு. 272.

பரவிப்போகுதல். வி. 88.

படலம்=அதிகாரம். கு. 4. பலபொருள் கொண்டது. கு. 17.

படாகை=விருது. கு. 91. [11.

படா|அன=உடன்படான், கலவான். கு.

படி, படிக்கு, படியாக, படியால். வி. 164.

படிதன்=பொய்சொல்பவன். கு. 39.

படு. வி. 105. 124.

படு|தொகை. வி. 157. (w.)

படு|த்தல்=தாழ்த்திக்கூறுதல். கு. 88.

ஆக்குதல். வி. 124.

படு|த்தல்=வி. 124.

படை|க்கலம்=ஆயுதங்கள். வி. 84.

பணி=தொழில். வி. 96.

பணித்தல்=வணக்கம். வி. 94.

பணித்தல்=சொல்லுதல், உரைத்தல்.

கு. 431. வி. 95. 133.

பணி|லம்=சங்கு. வி. 81. 137.

பிணை பெருமை. வி. 27.

வயல். வி. 81.

பிணைத்தல்=பெருத்தல். வி. 32.

பண்ண மிகவும். வி. 32.

பண்ட|மாற்று - வினாகூறுதல். கு. 101.

பண்டம் -பதார்த்தம். வி. 208.

பண்டு, பண்டை=பழமை. வி. 26. 87.

பண்|பிற்|பகா|நிலைப்பதம். கு. 135. 136.

(சொல்லும் முதலியவை சொல்லியாத பகுபதம்; ஆர்ஜனம் பொருளிலையாத பகாபுதம். இவை மூன்று இவற்றிடக்காதநிலை இவ்விருதியையும் பகுதியாக வகைக்கும்)

பிணை|குணாதோடு குணிக்குண்டா

கும் முறையமைபதம், வண்ணம், வழவு, அளவு, கவை முதலியவைபற்றி வருவது. கு. 406. குணம். வி. 30. 76.

136. 113.

(ஐம்பொற்கால உணரப்படுதல்)

பிணை|பு|த்தம்|நிழமை=குண சம்பந்தப்

பொருள்.

பிணை|பு|தொகை "ஆகிய" முதலிய

பண்புருபு தொக்குநிற்பவை. கு. 152.

406. வி. 154.

பிணை|பு|ருபு, "ஆகிய." கு. 406.

பிணை|பு|வமை. வி. 201.

பிதடி -பதா. வி. 92. கு. 338.

பிதப்புணர்ச்சி - சொல்லொடு சொல்

கூறுதல்.

பிதம். கு. 253. 254. எழுத்தாலாகிய

பதத்திலக்கணம். கு. 57.

எழுத்துகள் பிறபொருளைக் காட்டுஞ்

சொல். கு. 128. பாபம். வி. 41. 79.

பதிவுரை சொற்பொருள். பதப்பொ

ருள். கு. 21. 22.

பதி. இடம். வி. 41.

பதிகம் - தொகுத்துச் சொல்லுதல். கு. 1.

"பதிகம் எனப் பலவகை பெருகாத

தொகுதியாகச் சொல்லுதலுணர்."

பத்து. கு. 195-197.

பத்தினிற்றுயிர்மெய்=பத்தென்னும்எண்
னின் நிலைமொழியினது இற்றிலுள்ள
துகர உயிர்மெய்யெழுத்து. கு. 198.

பந்தனம்=கட்டுதல். வி. 197, 201.

பந்தி=ஒழுங்கு. வி. 61.

பயத்தல்=வினைதல். வி. 35, 145.

உண்டாக்கல். வி. 95.

பயம், பயன் = பலன். கு. 10, 47. வி.
27. 1. 91. 92. 113.

பயனிலை=பொருள்நிலை. கு. 295. வி. 129.

பய(னுரை)=இப்படிச் சொன்னதினாலே
வந்தபயன் இதுவெனக்காட்டி எழுது
முறை. கு. 21.

பயனுவமை. வி. 204.

பயிறல் = கற்றல். சொல்லுதல். பழகு
தல். கு. 41. 45.

பரண்=பரணென்னும் பெயர். கு. 211.
(காவற் பரண்.)

பரதன்=பரதராசன். வி. 89.

பரத்தல்=விரித்தல். வி. 81. கு. 372.

பரத்தை=வேடி. வி. 63.

பரம்=பாரம். வி. 17.[பரவுதல்.வி.96.]

பரவை = கடல்.வி.37.

பரா. வி. 123. (உ.)

பரிசம்=ஊறு. கு. 386.

(பென்மை, தன்மை, மென்மை, உன்மை, கொய்
மை, சீர்மை, சருக்கரை, பருக்கரை, ஆக: எட்டி.)

பரிதல்=விரும்பல். வி. 86.

பரிதி=சூரியன். சிற. பா. 3. [121.

பரியது = பெரிது. [பரி. வி. 93.] வி.

பருகுதல்=உண்ணுதல். கு. 40.

பருத்திக் குண்டுகை = பருத்தியடைத்த
கரகம். பஞ்சபோட்டகுடுக்கை. கு. 34.

பருத்தின் வீழ்வு = தலைகீழாக விழுகின்ற
பருத்தின் வீழ்ச்சி. கு. 19.

பருபருக்கை = திண்மை. பருத்துக்
கொள்ளல். [எட்டேறில் ஒன்று. கு. 586.]

பருவமுயற்சி=காலத்தோடு பொருந்தச்
செய்யமுயற்சி. கு. 27.

பருவரல்=வருந்தல். கு. 388.

பல=கு. 170. பலவின்பாற் பெயர். கு.
240.

பலகை. கு. 231.

பலபொருளெஃரு சொல் = பலபொரு
ளைத்தருகிற ஒருசொல். கு. 431.

பலர்=பலர்பாற்பெயர். கு. 240.

பலர்பாற்சொல் = பலகைக்குறிக்குஞ்
சொல்.

பலவகைத்தாது = தோல், இரத்தம், இ
றைச்சி, மேதை, எஃகம், மச்சை,
சுவேதரீர் என்கிற ஏழுவகைத் தாதுக்
கள். கு. 268.

பலவினீட்டம் = பலபொருளின் கூட்
டம். கு. 300.

பல்லவம். ஓர்தேசம்.

பல்லியம்=தேவாத்தியம். கு. 391.

விரிந்துந் தொக்குந்தம்முள் விரவிப்ப
லவடுக்கிவருதல்.

பல்லோர்பெயர் = பலர்பாலின் பெயர்.
கு. 278.

பவணந்தி=ஓர்முனி. நன்னுலைச் செய்
தவன். சிற. பா. 21.

பவம்=பாவம். வி. 87. [41.]

பழகுதல்=பயிலல். கு. 40.

பழக்குத்திரக்கோன்=மேற்கோள். ஆசி
ரியவசனம். கு. 81.

பழி=நிந்தை. வி. 210. குற்றம். கொலை.
வி. 82. 95. [210.

பழித்தல் = நிந்தித்தல். தூஷித்தல். வி.

பளிங்கு, பளிக்கு. வி. 26.

பறவை. வி. 96. (o.)

பறை=சாற்றும் பறை. வி. 109.

பற். கு. 170.

பளுட்டி. கு. 203.

பனுவல் = செய்யுள். தூல். கு. 24. 54.

பனை. கு. 203.

பன்=பன்னல். கு. 217.

பன்மைப்பொதுப்பெயர் = உயர்நிலைப்
பன்மை, அகநிலைபன்மைப் பொதுப்
பெயர். [287.

பன்மையிருநிலை=இருபாற்பன்மை. கு.

பன் மொழித்தொடர் = பலசொற்கள்
தொடர்ந்து நிற்பவை. பன்மை. பன்
மைப்பால். கு. 265. 300.

பன்றி=தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பன்னரும்=சொல்லுதற்கரிய. சிற. பா.
21. [வி. 121. 153.]

பன்னுதல்=சொல்லுதல்.

பன்னிரண்டு. கு. 198.

பா

பா, பாலினம். வி. 184.

பாகதம் = எல்லாநாட்டிலும் வழங்கு
வது. (பிராக்ஷரம்.)

பாக்கு = முக்காலங்களுக்கும் பொது
வானவினைச்சலிகுதி. வி. 86. கு. 343.

பாங்கிறு=பாவகிணையுடையது. கு. 289.

[பாவகு. வி. 93.]

பாசம்=கயிறு. வி. 137.

பாசுமெ. வி. 121.

பாடம்=உரைசெய்தற்பொருட்டு எடுத்
தெழுதிய மூலம். "மன்றுபறித்தண்
ணைல்," என்பதை "மண்பறித் தண்
ணைல்," எனப்பாடமோதுவாருளர்

என்றும்போல்வன பாடவுரை. கு. 21.

பாடல் = சொல்லல். ஓதல். வி. 80.

கு. 390.

பாடு = ஏழன்உருபு. வி. 63. மேன்பாடு.

வி. 79.

வாய்பாடு. கு. 340. வி. 96.

பாணன்=புகழ்ந்துபாடுவோன். கு. 390.

பாணி=கை. வி. 80.

பாண்=பாட்டு. வி. 81.

பாண்டிநாடு=பாண்டியநாடு. கு. 239.

273.

பாண்டில். கு. 273.

பாதம்=அடி. வி. 95.

பாந்தம் பகரவிருதி. கு. 145.

பாயிரம்=வரலாறு. கு. 1. 47.

பாடம். வி. 17.

பாடாட்டல்=காட்டுதல். வி. 92. பார்க்
ஆட்டல்.]

பார்=பூமி. வி. 61. 121.

பாலகன்=குழந்தை. வி. 120.

பாலது [பால (பன்)] பாற்று, பாலையு
டையது, தன்மையுள்ளது. வி. 93. [35.]

பாலை=ஜந்திணையில் ஒன்று. கு. 276. கீ
ரும் நிழலுமல்லாத இடம். வி. 220.]

பால்=பகுப்பு. கு. 128. 181. ஆண்,
பெண், பலர், ஒன்று, பல, என்னும்

ஐம்பால்கள். வி. 53. கு. 342. 360

416. ஏழன்உருபு. வி. 63.

பாவி=பாவஞ்செய்வோன். கு. 39.

பாவித்தல்=எண்ணல். வி. 124.

பாவை=பிரதிமை. வி. 40.

பாவைமார்=பெண்கள். வி. 120. [69.]

பாழ்=பாழ்வு. வெறுமையான. வி. 121.

பாறு=பருந்து. கு. 183. [93.]

பாற்று=பான்மையுடையது. கு. 57. வி.

பான் = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவா
ன வினை எச்சவிருதி. கு. 343.

சிலவிடத்து பத்த என்றும் (உ-ம்.)

ஒன்பான் = ஒன்பது, முப்பான் =

முப்பது. கு. 61. 194.

பி. வி. 96.

பிங்கலம்=பிங்கலத்தை என்னும் தூல்.

கு. 392.

பிணக்கம் = வேறுபாடு. வி. 89.

பிணக்கன்=மாறுபாடுடையவன். கு. 39.

பிணக்கல் = வேறுபடல். வி. 89.

பிணி = வியாதி. வி. 26.

பிணியன்=நோயாளி. கு. 39.

பிண்டம் = பலதொகைகளையும் உள்ள
டக்கிக்கொண்டு, பொதுப்பட நிற்கும்

பிண்டச் சூத்திரம். கு. 20. பிண்டப்

பொருள். கு. 316.

பிண்டி - அசோகுமரம். வி. 63.

பித்தி=பித்ததையுடையவன். வி. 152.

[64. 96]

பிர. வி. 123. (உ.)

பிரதி. வி. 123. (உ.)

பிரிபினை இடைப்பொருள்கள் ஒன்று, பி

ரிக்கும்படி நிறுபது. கு. 354.

(உ-ம்) சாத்தனே வெண்டான் எ-ல்.

கொஞ்சுதல் வினையார் சாதனில் நின்றுப் பிற

எல்லாருமே பிரிக்கப்படார்.

பிரிப்பு பிரிபினை. கு. 351. 353. 355.

பிரைப்பாடு தப்பு. கு. 42.

பிரிதல் - ஒலித்தல். கு. 391.

பிற சொல்லாதொழிந்தவை. கு. 451.

பிறநூல் ஆளியவசனம். கு. 23.

பிறப்பு ஏழுதகங்களின் பிறப்பிலக்கண

ம். கு. 57. 74. வி. 18. (1.) ஓர்வாய்

பாடு. 173.

பிறமுதல் = ஒன்றை மற்றொன்றாகச்

சொல்லப்படுதல். 425.

பிறாதம்|மதம்|மேற்கொண்டு|களைவு=

பிறம்மதத்தை அங்கீகரித்துத் தன்னி

விடுதல். கு. 11.

பிறநூற்|குற்றங்|காட்டல் = பிறகுடை

யறுவிழ்வுள்ள குற்றங்களை எடுத்துக்

காட்டுதல். கு. 11.

பிறநூன்|முடிந்தது|தானுடன்படுதல்

=பிறநூலிலே சொல்லப்பட்ட விருதி

களுக்குத்தான் சம்மதப்படுதல். கு. 14.

பிறவி=பிறப்பு. வி. 95. 96.

பிறவிடை|நினை = வேறுஇடைநினை, அ

தாவது விகாரப்படல்.

பிறவினை=பிற கர்த்தாவின்ருழில். வி.

103.

பிறழ்தல்=மயங்குதல். கு. 32. 451.
 பிறன்=மற்றொருவன். அடுத்தவன். கு. 34.
 பிறன்கோட்குறல் = தன்னுனின் பிற
 னது கோட்பாட்டைச் சொல்லுதல்.
 கு. 14.
 பிறிதல்=பிரிதல்.
 பிறிதின்|ஐழமை = தன்னில்வேருயது.
 கு. 306. வி. 62.
 பிறிது = மற்றையது. வி. 35. பிறர்மதம்.
 கு. 11. [பிற. வி.]
 பிறிது|விதி=எய்தியது விலக்கும்விதி.
 பிறிதொடு|பட. அன்|மன்|மதங்கொ
 ளல் = பிறர்மதத்தோடு கலவாதவனா
 ளுத் தன்மதத்தைத்தான் ஆண்டுக்கொள்
 வது. கு. 11.
 பின் = ஏழன் உருபு. வி. 63. கு. 217.
 பின்வருநிலை அணி. வி. 207.
 பின்னது நிறுத்தல் = முறை பிறழாமல்
 முன்னவைக்கவேண்டியதைப் பின்வை
 த்தல். கு. 14.
 பின்னவன் = மகன். வி. 93.
 பின்னோன்=வழிநூல்செய்வோன். கு. 7.

பீ

பீ. கு. 177.
 பீலி = மயிற்றோகை. வி. 208.
 பீழை = துன்பம். வி. 35.
 புகழல் = புகழல். கு. 390. [புகல்+தல்.
 வி. 38.]
 புகுதல்=உட்பிரவேசித்தல். வி. 82.
 புடை=சார்பு, எல்கை. சிறை. கு. 8. 72.
 ஏழன் உருபு. வி. 63.
 புடைநூல்=சார்புநூல். கு. 8.
 புடைபெயர்ச்சி=அசைவு.
 புணரி=கடல். வி. 27. 86. [வி. 96.]
 புணரியல் = பதங்கள் ஒன்றோடொன்று
 புணரும் ஆறு உணர்த்தவது. [வி.
 153.]
 புணர்ச்சி = புணர்ப்பு. சந்தி. கு. 151.
 [வி. 96.] விகாரம் இயல்பு என இரு
 வகை. 19. ஷிசுதி பதம் உருபு எனமு
 ன்றுவகையும் ஆம்.
 புணர்ந்தல்=கூடுதல். கு. 90.
 புணை=மரக்கலம். வி. 96.
 புண்=இரணம். காயம். வி. 29.

புண்டரீகம்=தாமரை. வி. 79.
 புதியன|புகுதல் = முற்காலத்தில் இல்
 ள சில பிற்காலத்திலக்கணமாதல்.
 கு. 462.
 புதுமை = கு. 389.
 புரத்தல்=பாதுகாத்தல். வி. 79.
 புரத்தின்=உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற. கு.
 25. (புரம்=சரீரம்.)
 புரவி=குதிரை. வி. 61. 153.
 புரிதல்=செய்தல். வி. 63. 81. 157.
 புரை = புரைய. போல. வி. 109. துவா
 ரம். வி. 37.
 புரைதல்=போலுதல். கு. 156. [210.
 புரப்படுத்தல்=உணர்ச்சிசெய்தல். வி.
 புர கு. 45.
 புலம்பல்=அழுதல். கு. 313.
 புலவன் = அறிவுடையோன். கு. 276.
 [வி. 93.]
 புலவோர்=புலவர் கூட்டம். கு. 53.
 புலன், புல = அறிவு. வி. 156. திசை.
 இடம். 61. ஐம்புலன். வி. 34. 103.
 218. 376.
 புலுதம்=அளபெடை. வி. 14.
 புல், புல்லு=திரணம். கோரை. வி. 39.
 புல்லல் = பொருத்தல். கொண்டு முடி
 தல். கு. 246. 319.
 புல்லிதழ்=புறவிதழ். வி. 60. [117.
 வியன்=புன்மைபுடையோன். வி. 93.
 = பூமி. வி. 70. [229.
 புழுங்கல்=புழுங்கற்கறிசோறு, பயறு. கு.
 புன்=பறவை. வி. 17. கு. 381.
 புளி = கு. 175.
 புள்ளி = மெய்யெழுத்திற்குரிய புள்ளி.
 கு. 89. ஒற்றெழுத்து. கு. 189.
 புறச்சிட்டு. வி. 5.
 புறத்திலக்கணம் = எழுத்தாலாகியப
 தம், பிறபொருளைத் தருகின்றமையால்
 புறத்திலக்கணம். கு. 57.
 புறப்பாட்டெல்லை = வேறுமொழியினி
 புறப்பொருள்=கு. 220.
 புற மொழி = புறத்துவருகிறசொல். கு.
 411. புறப்பொருள். கு. 220.
 புறம், புறன் = இடம். பக்கம். புறத்
 தால் வருபெயர். கு. 276. ஏழன் உ
 ருபு. வி. 63.

புறவுரை=தூல்சொல்லியபொருள் அல்
லாதவைகளைச் சொல்லுதல். கு. 1.

புறனடை, புறநடை = [புறன்+நடை.
கு. 210. அல்லது புறன்+அடை. கு.

204. அல்லது, புறம்+நடை. கு. 219.

வேறு விதமான நடக்கை, அல்லது
புறத்து அடையாய் வந்தது. கு. 20.

புறன்|அழிதல் = மற்றவரை நிந்தித்துப்
பேசுதல். வி. 79.

புற்கம் = சிறுமை. வி. 140.

புனல் = கடல். வி. 64.

புனளுடு = புனல் நாடு. தண்ணிருள்ளதே.
சம். தஞ்சாவூர்சீமை. தமிழ்நாடுகளில்
ஒன்று. கு. 273.

புனிதம் = பரிசுததம். வி. 87.

புனை = அலங்கரிக்கப்பட்ட. கு. 56.
[வி. 153]

புனைத்துரை = அலங்கரித்துச் சொல்
ல். கு. 1. வி. 96.]

புன்மை = கீழ்மை. வி. 157. [புல்+மை.

புன்னை = ஓர்மரம். கு. 202.

பு

பூ. வி. 60. கு. 30. 200.

பூகம் = கமுகமரம். வி. 110.

பூங்குழல். வி. 157.

பூசல். வி. 96. (o.)

பூட்டுவில். கு. 456. பூட்டுவிற்பொருள்
கோள்.

பூண் = ஆபரணம். வி. 125.

பூந்தல் = மலர்தல். வி. 82. 213.

பூனை = மொக்குள். (பூ = நனை.) வி. 114.

பூந்தம். வி. 86. கு. 200.

பூப்பெயர் = பூவென்னும் பலபொரு
ளொருசொல். கு. 200.

பூழி = தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பூழ் = காடை. வி. 30.

பெ

பெண். வி. 74.

பெண்|டர் = மனைவி. வி. 62.

பெ₆ நெழுத்து = நெடில்.

பெ₆ |பாற்பெயர் = உயர்நனை பெண்
பால்பெயர். கு. 277. வி. 52. (s.)

பெண்|மை = பெண் தன்மை. கு. 264.

பெண்மை முதற்பெயர். பெண்மைச்
சிறப்பெயர். கு. 283.

பெண்|மை|ச்சினை|முதற்பெயர். கு.
283.

பெண்|மை|முறைப்பெயர். கு. 283.

பெயரியல் = பெயர்ச் சொற்பொருளை
விளக்குதலால் பெயரியல். [கு. 258-
319.]

பெயரினெச்சம் = அகரவீற்றுப் பெயர்க்
குறையு. கு. 167.

பெயரெச்சம் = பெயரெச்ச வினைச் சொ
ல். கு. 322.

பெயரைக்கொண்டு முடிபவை. கு.
340. வி. 87. 143.

பெயர்எஞ்சு கிளை.

"சாலமும் வினையுந் தோன்றப் பாடுந்ருது
பெய்சொல் மும்மது பெயர் எச் சம்மே" (அகத்.)

பெயர்|ச்செவ்வெண் = பெயர்களிடத்
தேவரும் செவ்விய எண்ணிடைச்சொ
ல். கு. 360.

பெயர் - எழுத்துகளின் பெயரினிலக்க
ணம். கு. 57. முதல்வெற்றுமை. கு. 292.

பெயர்ப்பகாப்பதம். கு. 131.

பெயர்|தொகை = இரண்டு பெயர்கள்
சேர்ந்து நிற்பவை. கு. 152. பெயரின்
கண்ணே தொக்கதொகை.

பெயர்|பபகுபதம் = எட்டுவெற்றுமை
களிலொன்றை யேற்றுவுருவது.

பெய்தல் = ஏற்றுதல். வி. 208. தன்னுள்
ளேபோடுதல். கு. 32. நிணித்தல். கு.
34. போடுதல். கு. 55. பொழிதல்.
வி. 70. 95.

பெருமை = மாட்சிமை. வி. 25.

பெரும் = பெரிய. பேர். வி. 79. 121.

பெற்றம் = பசு. கு. 273.

பெற்றி = குணம். தன்மை. கு. 280.

பே

பே₁கன் = தவளை. ஆண். கு. 91.

பே₂டு = அலி. கு. 264.

பேணுதல் = காப்பாற்றுதல். வி. 30. 74.

பேதை = பேதைமை யுடையவன்.

பெண். கு. 388.

பேதைப்படுக்கல் = பேதைமை ஆக்
கல். வி. 124. [96.]

பேதைமை = அறிவின்மை. வி. 34. 94.

பேர் - பெரிய, பெரும். வி. 121. 219.

பேர்தல் = போகல். வி. 82. பேர்ந்து =
போய்.

பேறு=பெறுதல். வி. 89. 96.

பை

பைம் = பசுமையான. வி. 93. 121.

பொ

பொங்கு=பொங்குதல். வி. 82.

பொச்சாப்பு = மறப்பு. கு. 384.

பொதிதல்=மூடுதல். கு. 290.

பொ, — பொதுவில். கு. 239.

பொது=பலவற்றினையேற்பது. கு. 275.

பொதுச்சாரியை=விசுதி, பதம், உருபு
என்கிறமூன்று புணர்ச்சிகளிலுந் தனி
மொழிகளிலும் வருதல். கு. 244.

பொதுச்சீர். வி. 176.

பொதுப்படக் கூறல் = பொதுவாகச்
சொல்லல்.

பொதுப்பெயர் = இருதினைக்கும் உரி
யபொதுப்பெயர். கு. 159. 282. விரவு
பெயர்.

ஓர் இனத்துக்கெல்லாம் உரியது. வி.
48.

பொதுமை=பொதுத்தன்மை. கு. 400.

பொதுமொழி = ஒருகால் ஒருபொ
ருளையும் ஒருகால் பலபொருளையுந் த
ருகிற பொதுச்சொல். கு. 259.

பலபொருள்களை உணர்த்தும் பொது
ச்சொல். கு. 17.

பொதும்பர் = சோலை. வி. 63. 81.

பொதுவியல் = பெயர், வினை, இடை,
உரிஎன்னும் நால்வகைச் சொற்களி
ன் ஒழிபையும் பொதுமையையும் உ
ணர்த்தி நிறுதல். [கு. 393—460.]

பொதுவெழுத்து = ஆரியத்திற்குந் தமிழ்
முக்கும் பொதுவெழுத்து. கு. 274.

பொதுனல் = நெருங்கல். தழைத்தல்.
கு. 368.

பொம்மென = ஒவிக்குறிப்பு. வி. 114.

பொய்கை = குளம். வி. 110.

பொய்ததல் = பொய்சொல்லல். வி.
40. 79. ஏமாத்தல். வி. 86.

பொரிதல் = பொரிந்திடதல். வி. 41.

பொருட்டு=நிமித்தம். வி. 60. கு. 298.

பொருட்டுப்பொருள். வி. 60. 140. 164.

பொருட் புணர்ச்சி = பதத்தோடுபதஞ்
சேருஞ் சேர்க்கை.

பொருணிகை = வினாவு, வெருளி, உவ
கை, அச்சம், அவலம் முதலாகிய
பொருணிகைகள். கு. 436.

பொருண்மை = பொருள்கொள்ளுந்
தன்மை. கு. 427. [வி. 94.] [93.]

பொருதல்=சண்டை செய்தல். வி. 27.

பொருநர் = கூத்தாடிகள். [வி. 95.]

பொருததல் = ஒத்தல். ஒருவர் மற
றொருவர் போல வேடங்கொள்ளும்
பொருநர் தொழில். கு. 208.

பொருந்தல் = ஒன்றிதல். அமைதல்.

பொருவ. வி. 109.

பொருவு = உவமை. ஒப்பு. வி. 153.

பொருவுதல் = உறழ்தல். கு. 213.

பொருள் = பொருளான = பொருளையு
டையன. வி. 34. 93. கு. 272.

பொருளணி = வி. 202.

பொருளாகுபெயர். வி. 162.

பொருளாசிரியர் = னுனுக்கு அர்த்தஞ்
செய்பவன்.

பொருள் = காரியம். வி. 25. உண்மை.

வி. 68. பெயர்ப்பொருள். கு. 291.

ஆந்தி. வி. 79. 82. 85. கு. 37.

பொருட்பெயர். கு. 276. அர்த்தம்.

கு. 10. 72. 128. வி. 214. 217.

பொருள்கூறு = எழுத்து, சொல்,
பொருள், அணி, யாப்பு, [சிற. பா.
10.]

பொருள்கோள் = அர்வயம், சொற்
கள் பொருளைக்கொள்ளுங்குணம். கு.
452. 460. [வி. 96.]

பொருள் மயக்கம் = பிறிதொன்றன்
பொருளொடு தன்பொருள் விடாது
தலையங்குதல். கு. 317.

(உ. ம.) கோட்டினகண குறைந்தான =
கோட்டைக குறைந்தான.

பொலி=தூற்றுகொல்லின் குப்பை. கு.
316.

பொழிப்பு. யாப். 41.

பொழிப்புரை=தொகுத்துரை. கு. 21.

பொழில்=சோலை. வி. 23. 64.

பொழுதில் = தப்பாமலே அதன்காலத்
தில். கு. 30.

பொழுது=காலம். கு. 416.

தகுங்காலம். கு. 40.

பொறி=ஐம்பொறிகள். வி. 120. கு. 376.

பொறை = பாரம். வி. 96. பொறுமை.
கு. 27. 388.

பொற்பு=அழகு. வி. 93.

பொன்றல்=சாதல். வி. 82. 87.

பொன் = தங்கம். இரும்பு. லோஹம்.
வி. 82.

போ

போ. வி. 81.

போந்த=போன. வி. 84.

போக்கல்=போக|விதிதல். வி. 103.

போது = பூ. அலர். வி. 110. ரூ. 368.

பொழுது, விளைப்பகுதி. வி. 125.

போம். வி. 37.

போர்=பெற்போர். வி. 23. 73. யுத்தம்.

[பொரு. வி. 96.]

போர்த்தல் = மூடுதல். வி. 79.

போவி. வி. 17. ரூ. 57. 122. 123. 239.
267.

முதற்போலி = முதலிலே ஒருமுத்
துக்கு மற்றொருமுத்து வந்துமாறி
ஒத்துருடப்பது. ரூ. 123.

இடைப்போலி = நடுவிலேமற்றொரு
முத்துவந்து ஒத்துருடப்பது. ரூ.
123. 124.

கடைப்போலி=கடையிலேமற்றொரு
முத்துவந்துஒத்துருடப்பது. ரூ. 122.

போலுதல்=ஒத்தல். வி. 76.

போல், போல. வி. 109.

போற்றுதல் = காத்துக்கொள்ளுதல்.

எண்ணுதல். வி. 35. ரூ. 9. பலகால்

செந்தித்தல். ரூ. 41.

போன்காலம். வி. 79.

மக|கான்=மகரக்குறுக்கம். ரூ. 60. 61.
99. வி. 15. (L.)

மகன் = பெண். வி. 109.

மக = குழந்தை. வி. 23.

மகன்=மனிதன். வி. 92.

மக|உ=பெண். ரூ. 277.

மகரக்குறுக்கம் = தன்மாத்தினாயிற்கு
றைந்த மகரம். ரூ. 96. வி. 15. (L.)

மகிதலம்=பூமி. வி. 64.

மகிழ் = ஓர்மரம். வி. 152.

மகிழ்தல்=சந்தோஷித்தல். வி. 85.

மக்கன்=மனிதர். பிள்ளைகள். வி. 59. 76.
92. [69.]

மங்கலம்=சுப செய்கைக்குரியது. ரூ.
30. சுபமாகிய சொற்களைச் சொல்லு
தல். ரூ. 267.

(நிலமானது முயற்சி அளவிறப்பற்றுவது போல
ஆசிரியன் கற்பிக்கும் முயற்சி அளவிறத்தக்க கல்
விப்பயன வினைவற்றகு இடமாதலால் இடையான
மாணுக்கர்க்கு உபமை)

மச்சை=மூளை. ரூ. 268.

மஞ்ஞை=மயில். ரூ. 454.

ம|டக்கு=மடக்கணி. வி. 197.

மட|த்தை=பெண். ரூ. 277.

மடம்=அறிவீனம். வி. 22.

மடல்=இலை. வி. 152. பனைவழி. அநின்
மட்டை. ரூ. 33.

மடற்பனை=மடற்கொண்டபனை. ரூ. 33.

மடி = சோம்பல். வி. 95. சோம்பேறி.
ரூ. 39.

மணத்தல் = சேருதல். வாசனைஆதல்.
வி. 153.

மணி. வி. 63. 84.

மண்=மணல். வி. 70. பூமி. வி. 70. ரூ. 38.

மண்|ணங்|கட்டி. வி. 124. (8.)

மதம்=மனத்தின்கொள்கை. ரூ. 11.

மதி=புத்தி. வி. 125. மாதம். ரூ. 276.=
திங்கன். வி. 157.

இடைச்சொல். ரூ. 372. 444.

மதியம்=சந்திரன். வி. 63.

மது=தேன். வி. 79.

மந்தன் = புத்திபுட்பயில்லாதவன். ரூ. 39.

மந்தி-குரங்கு. வி. 389.

மய|க்கம், மயக்கு = இணக்கம். கூடுங்
கூட்டம். ரூ. 110. 113.

(உயிருடன் உயிர் மயங்கலும், மெய்யுடன் மெய்
மயங்கலும், இவ்விரண்டும் ஸ்ரீ மயங்கலும், என
இவற்றை, முதலாவது ஸ்ரீ.)

மயங்கல் = இணங்குதல். கூட்டல். ஒன்று
தல். ரூ. 115.

வரம்பு கடந்து வருதல். ரூ. 444.

மயங்கவைத்தல் = இவ்வோ அதுவோ
எனத் துணியப்பட்டாமற் சொல்லல்.
ரூ. 12.

மயல்=மயக்கம் (மையல்). வி. 17.

மயில்=தோகை. வி. 81.

மரபு=தன்மை. ரூ. 7. பழமை. ரூ. 275.
(ஆக்கப்பாடின்றி பழமைமாக இருப்
பது.) வழி. ரூ. 40. 416. 429. வி. 163.

மரபுபெயர்கள். வி. 161.

மரியாதைப்பன்மை. வி. 138. ரூ. 420.

மருக்கு = இடம். ரூ. 450.

மருதம் = கந்திணியில் ஒன்று. ரூ. 276.
வயலும் வயல்சார்ந்தஇடமும். வி. 220.

மருத்து. வி. 26.
 மருத்துவர்=வயித்தியர். வி. 26.
 மருவுதல்=வருதல். சூ. 174. தழுவுதல். வி. 133.
 மருளல் = மயங்குதல். வி. 113. சூ. 96.
 மருள்=மயக்கம். வி. 39. சூ. 96.
 மருஉ=மருஉமொழி. இலக்கணமில்லா மற் சொல்லுக்குறைத்துப் பெரியோரால் வழங்குஞ்சொல். சூ. 239. 267. (மருவுதல்.)
 “ஒருவர் செய்யுண்டத நானே நிரிதல் கிதைத்தம் கிற்பதொரு செய்கை.”
 மலா=தாமலா. வி. 42. சூ. 156.
 மலங்கு=விலங்கு. வி. 152.
 மலர்=அலர். சூ. வி. 84. ஒருவாய்பாடு வி. 173.
 மலர்தல்=விரிதல். சிற. பா. 1.
 மலர்வு=மலர்ச்சி. சூ. 30.
 மலாடு = மலைநாடு. [மலையமலாடு. சூ. 239.] மலையாணம். தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. சூ. வி. 3.
 மலி=நிறைந்த. சூ. 56. [வி. 153.]
 மலை. வி. 60.
 மலைய. வி. 109.
 மல்கு|தல்=நிறைதல். சிற. பா. 1. வி. 93.
 மல்லல்=செழிப்பு. வி. 119.
 மறம்=வறுமை. வி. 60. வீரம். சூ. 384.
 மற|வன்=பாதுகிலத்தான். படைவீரன். சூ. 276.
 மற|வி=மறந்துசெய்யுங்குற்றம். சூ. 384.
 மறி|த்தல்=தடுத்தல். வி. 79.
 மறி|நிலை. வி. 198. [மறிதல். வி. 153.]
 மறு|கு|தல்=மயங்கல். வி. 133.
 மறு|தலை=எதிரி. சூ. 53.
 மறு|த்தல்=நீக்கல். இல்லையெனல். வி. 81. 209.
 மறை=எதிர்ப்புத்தல். வி. 89. சூ. 427.
 இரகசியம். வி. 109.
 மறை|தல். சூ. 387.
 மறைத்தல்=மூடிதல்.
 மற்று = இடைச்சொல். வேறு. வி. 32. 82. சூ. 365.
 மற்றையது. சூ. 366.
 மற்றொன்றுவிரித்தல் = சொல்லத் தொடங்கியது சிறு. மற்றொன்றை இடையிலே விரித்துச்சொல்லுதல். சூ. 12.
 மனக்கோட்டம்=மனக்கோணல். சூ. 25.
 மனை=வீடு. வி. 125.

மனையாட்டி=மனைவி. சூ. 298. [மனை+ஆள்+தி. வி. 93.
 மன்=பெரும்பாண்மை. சூ. 165. மிகுதி. சூ. 184. 252. 304.
 (சிறுபாண்மை ஒவ்வாத.)
 இடைச்சொல். சூ. 364. [37.
 மன்|மகன்=அரசனுடைய குமாரன். சூ. மன்றம்=சபை. சூ. 53.
 மன்|றல்=கலியாணம். சூ. 389.
 மன்|னன்=அரசன். வி. 79. [53.
 மன்|இடை|மன்றம்=இராச்சபை. சூ. மன்|துதல்=நிகழ்பெறுதல். வி. 86. சூ. 53.
 மன்னோ=அசைநிலை. வி. 94.

மா

மா = குதிரை. வி. 65. இடைச்சொல். - 71. பெரிய. வி. 70.
 மா|ககன். வி. 25. 69.
 மா|சு=குற்றம். வி. 39. 93.
 மா|டக்கு=மாடத்திற்கு. சூ. 55.
 மா|டம்=மாளிகை. வி. 63. சூ. 55.
 மா|டா=மாடனே. சூ. 158.
 மா|டு=மாட்டு. வி. 63.
 மா|ட்சி=அழகு. பெருமை. சூ. 4. 13. 26. [வி. 96.]
 மா|ட்டு=இடத்து. வி. 63. 125.
 மா|ட்டெறிந்தொழுகல்=இது இதற்கும் ஆம் என மாட்டுதல். இவவும் அது வென எடுத்தெறிந்து போதல். சூ. 14.
 மா|ண=மிக. வி. 95.
 மா|ண்=மாட்சிமை. வி. 63. 91. 156.
 மா|ண்பு=மாட்சிமை. வி. 96. சூ. 41. 45.
 மா|தர்=பெண்டிர். வி. 114.
 மா|தவி=வசந்தகாலமல்லிகை. வி. 110.
 மா|து=பெண். வி. 277.
 மா|தோ=அசைநிலை. வி. 81. 116.
 மா|த்திரை = அளவு. வி. 16. 70. மிதம். மட்டு. வரை. எழுத்தின் அளவிலக்கணம். சூ. 57. 99. 100.
 மா|ந்தர்=மந்திரர். வி. 5. 61. 93.
 மா|யம்=மாய்கை. வி. 120.
 மா|ய்தல்=கெடுதல். சூ. 229.
 மா|ய்ததல்=கெடுத்தல்.
 மா|ரி=மழை. மேகம். வி. 70. 95.
 மா|ர், உயர்நிலைப் பன்மைப் படர்க்கை விருதி. வி. 69. சூ. 327.
 மா|ர்பு=நெஞ்சத்தால்வருபெயர். வி. 93. சூ. 276.

மாலை=பலவற்றால் தொடுத்ததொடை.

வி. 79. 212.

மாள்=இடைச்சொல். கு. 375.

மாளுதல்=இறத்தல். வி. 81.

மாறுகொள்கூறல்=முன்சொன்னதற்
குப் பின்சொல்லுவது விரோதப்படச்
சொல்லல். கு. 12.

மாறுகோள் = விரோதமாகக் கொள்
னல். கு. 11.

மாறுதல்=மயங்குதல். கு. 12L.

மாறுபடு|புகழணி. வி. 210.

மாற்றம்=சொல். கு. 390.

மாற்றன்=சததுரு. வி. 23.

மாள். வி. 109.

மானல்=ஒத்தல். கு. 223.

மானி=அபிமானமுடையவன். கு. 39.

மாள் = மிருகத்தின் பொதுப் பெயர்.
வி. 157.

மாற்றல், மாற்றுதல்=வேருக்குதல். பதி
லாகக்கொடுத்தல். நீக்குதல். வி. 60.

மி

மிகல் = அதிகரித்தல். வி. 79. கு. 136.
170. 178 388.

மிகுதி = மிகுதிப்பொருள். கு. 364.=வீ
ண்பெருமை. வி. 23. பெருமை. வி. 109.
கு. 389. [வி. 96.]

மிகை|பட்கூறல் = அதிகப்பட்சச் சொ
ல்லல். கு. 12.

மிகை|பொற்றமைஉருவகவணி. வி. 205.

மிக் | ■■■ = குற்றங்கள். வி. 23. [82.
க. 95.]

மிக்|குமுடிதல். கு. 92. 158.

மிக்கோள் = உயர்ந்தவன். கு. 448.

மிசை = மேல். வி. 63. 72. 162. கு.
90. 96. 149. 111.]

[மிசைத்தே=மிசை+த்த+ஏ. வி. 93.

மிடறு = கண்டம். கு. 7௩.

மிதிலை = ஓர் தேசம். வி. 81. [171.

மியா = முன்னிலை இடைச்சொல். கு.

அசைச்சொல். கு. 93. 372.

மிழற்றல் = பாடுதல். வி. 81.

மினிர்|தல் = கதிர்வீசுதல். வி. 31.

மின் = மின்னல். கு. 217.

பன்மை முன்னிலை ஏவல் வினைமுற்று
விகுதி. கு. 337.

மீ

மீ=மேல். கு. 81. 178.

மீகண்=கண்ணினது மேலிடம். கு. 178.

(இலக்கணப்போலி.)

மீகாமன் = மாலுமி. கு. 96. [178.

மீக்கூற்று = புகழ்மேலாகியசொல். கு.

மீத்தோல்=மேற்றெல். கு. 178. [வி. 154.]

மீஞ்|தல் = நிரும்பிப்போதல். வி. 82.

மீன் = மச்சம். நட்சத்திரம். வி. 82. கு.
213. [மின்னு. வி. 96.]

மு

மு. கு. 190.

முடித்தல் = முடித்தலனைவை. வி. 409.

மொண்டுகொள்ளல். வி. 89.

முடித்தால் = உறுப்புகளால். கு. 54.

முடிக்கம்=வதனம். பக்கம். வி. 82. கு. 30.

முடிவுரை=துறுக்கு முடிப்போலச் சிறந்
திருப்பது. முன்னுரைக்கப் படுவது.

கு. 1.

முடில் = மேகம். வி. 83.

முடிக்காலம்=இறந்தகாலம், எதிர்காலம்,
நிகழ்காலம் என மூன்றுநேரம். வி. 78.

கு. 423.

முடிக்குடை=பொன் மணி முதலு இவை
களாலாகிய குடை. கு. 258. 343.

முடிக்கூற்று = ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று
என்கிற மூன்றுபால்கள். கு. 331.

முடிச்சம்=மூன்று உலகம். கு. 258.

முடிச்சுட்டு = அ, இ, உ என்னும் மூன்
றுசுட்டிடைச் சொல். கு. 163.

முடி | த்தெங்கு = முடக்கியதெங்கு.
கு. 35.

வழிஅருகே, வேலிக்கப்புறம் வளைந்த
தென்னமரம்.

முடி|தல்=சாதல். வி. 103.

முடித்தல் = முடிவாக்கல். உண்டாக்
கல். வி. 82.

முடித்துக்காட்டல் = தான் சொல்லிய
இலக்கணவிதிகள் இருக்கும்படி இல

க்கியங்களை முடித்துக்காட்டல். கு. 14.

முடிந்ததுமுடித்தல் = சொல்லி முடிந்
ததைத் தொகுத்துமுடித்தல். கு. 14.

முடிபு=சொல் பொருள் முடிவு. கு. 7.

முடிவிடங்கூறல்=தான் சொல்லும் இ
லக்கணத்திற்கு இலக்கியந் தோன்றும்

இடத்தைச் சொல்லுதல். கு. 14.

முடை = கந்தம். வாசனை. வி. 93.

முதலெழுத்து = சார்பெழுத்துக்குக்
காரணமான தலைமையானவெழுத்து.
சூ. 71.

முதல், முதற்று. வி. 93.

முதல் = ஆதி. சூ. 58. 91. 95. ஏழன்
உருபு. வி. 63.

அடைமொழிகளைக் கொள்ளும்பெயர்.
வி. 282. 283. 444. [345.

முதல்வினை = கர்த்தாவின்றொழில். சூ.
முதற்கருவி = செயப்படு பொருளோ
டொற்றுமையுடையது.

முதற்காரணம் = ஆதிகாரணம். சூ. 58.

முதற்குறிப்பு = ஒருபாட்டிலே முதல் நி
ற்குஞ் சொல்லுமாத்நிரல் குறித்ததும்,
ஒருசொல்லில் முதல்நிற்கும் எழுத்
தைமாத்நிரல் குறித்ததும். சூ. 269.

முதற்குறை = வி. 41.

முதற்பெயர் = முதலைப்பற்றிவரும் பெ
யர். சூ. 282.

முதற்பொருள் = ஆதிகாரணப்பொருள்.

முதலுவினிம்பு = அடிநாவின்றும். சூ. 77.

முதனினை = எழுத்துகள் மொழிக்கு மு
ன்னிற்கும்இலக்கணம். சூ. 57. ப. 9. தி.
வி. 71.

முதனுல் = ஆதினால். சூ. 56.

முதபேத்து = ஒர்மீன். சூ. 156.

முத்தகுறி = மூன்றுதகுதிவழக்கு. சூ. 267.

முத்த. வி. 81.

முந்நீர் = கடல். சூ. 391.

முப்பான்எழ் = முப்பத்தேழு. சூ. 61.

மு|ம்மை = மூன்று. சூ. 4.

முயற்சி = நால்வகைத் தொழில். சூ. 72.

முயால் = முசல். வி. 63.

முயிறு = மந்தி.

முரசம் = முரசு = பறை. சூ. 391.

முரண = மாற. சூ. 324.

முரணுதல் = திரிக்குதல். சூ. 194. மாறு
தல். சூ. 324.

முரண், முரணுதல் = விகாரப்படுதல்.
யாப். 36.

முரண்கொள் சிந்தை = மாறுதலுள்ள ம
னம். மாறுபாட்டு நினைப்பு. சூ. 31.

முரன் = இப்பி. சூ. 378.

முருக்குதல் = கெடுதல். சூ. 25. [109.

முருந்து = இறகின் அடியிற்குருத்து. வி.

முல்லை = ஒர் பூ. வி. 76. ஐந்தினையில் ஒ
ன்று. சூ. 27. காடுங் காடுசார்ந்த இட

முல். இது இடைநிலம். வி. 220.

முழக்கு = ஒசை. சூ. 391.

முழக்கல் = ஒலித்தல். சூ. 391.

முழு = எல்லா. பழுதற்ற. வி. 63.

முழு|மதி = பூரணசந்திரன். சூ. 258.

முழை = குகை; மலையினுட்குகை. சூ. 152.

முனை = பயிரின் முனை. வி. 32.

முறுவல் = நகை. சிரிப்பு. முறுவலித்
தல். வி. 76.

முறை = முறைமம். சூ. 32.

வரிச் சீ, ஒழுங்கு. சூ. 71. முறை நிர
லின். சூ. 79.

முறைப்பெயர் முறைமையைப் பற்றிவ
ரும்பெயர். வி. 74. சூ. 282.

முறைமைப் பொருள். சூ. 298. = எழுத்
துக்கள் முன்பின்னிற்கு முறையிலக்க
ணம். சூ. 57.

முறையடைதல் = ஒன்றையொன்று வி
சேடித்து வருதல். 444.

முறையின்வைப்பு = அதிகாரமுதலான
வைகளைக் காரணகாரிய முறையாக
வைத்தல். சூ. 13.

முற்றல் = பழுத்தல். வி. 124. 2.

முடித்தல். வி. 81. 103.

முடிதல்.

முற்றிழாய் = பூரணமான ஆபரணங்களை
யுடையவனே. [முற்று. 153. இழை.
வி. 64. 157.]

முற்று = முடிவு. முற்றுகரம் சூ. 164.

முற்றுவினை. சூ. 167. 171. 397. 415.
இடைச்சொல்லின் பொருளில் ஒன்று.
சூ. 353.

(“தமிழாட்டு முவேத்தரும் வந்தார்; எல்லாரும்
வந்தார்.” எ-து முற்றப் பொருளில்வந்த உம்)

முற்று|த்தொடர் = தெரிநிலைதெரியாநிலை
யாகிய முற்றுத்தொடர். சூ. 152. 322.
323.

முற்றும் = முழுதம். வி. 79.

முற்றும்மை = முழுவும்மை. சூ. 358.

முற்று|விருதி = முடிந்தசொல்லின்
டைநிலை.

முற்று|வினை. வி. 77.

முற்றேல் = முற்று ஆகின். [முற்று+
எல்.] சூ. 341.

முனியான் = வெறுப்பில்லாதவன். (ஆதி).
சூ. 40.

முனிவு = வெறுப்பு. வி. 89. சிற. பா. 37.

முனைவன் கடவுள். சூ. 6.

முன் = ஏழன்உருபு. வி. 63.

முன்மொழிந்து கோடல் = முன் ஓரிடத் தொன்றைச் சொல்லிப் பின்வெண்டி மிடத்து அதனை எடுத்துக்கொள்ளு தல். சூ. 14.

முன்னதினுணர்தல் = சூறிப்பினும் பொ ருளறிதல். சூ. 449.

முன்னம் = எண்ணம். சூறிப்பு. சூ. 449. வி. 209. முன்பு. வி. 91.

முன்னினை = முன்னினையிடம். 266. 282. 285. 324. 330.

முன்னினைச்சொல் = முன்னிற்பவனைக் சூறிக்குஞ்சொல்.

முன்னினைப்பொருள் = முன்னினையிடப் பொருள்.

முன்னினையிசை = முன்னினையிடத்துவ ருகிற அசைச்சொல். சூ. 372.

முன்னினையேவலொருமை = முன்னிற்சி ன்ற ஒருவனைப்பார்த்து எவுதல். வி. 84.

முன்னினை யேவல்வினை = முன்னிற்பவ னுக்குக் கட்டினையிடுந்தொழில். வி. 84.

முன்னின்றமெய்திரிதல் = முன்னிருந் தமெய்மற்றொரு மெய்யாக விகாரப்ப டிதல். சூ. 136.

முன்னுருவு = பழையவடிவம். சூ. 89.

மு

மு. சூ. 190.

முக்கறிவு = கீழ்ப்போன இரண்டறிவுக் கையன்றி மூக்கார் கந்தத்தையறிதல். சூ. 379.

முக்கு = நாகி. சூ. 74. 75. 378. 379.

முக்கையான் = ஊமையன். வி. 145.

முட்டுதல் = எழுப்புதல். வி. 81.

முதுர் = பழமையானவர். சூ. 391. [வி. 121.]

முரல் = பல். வி. 109.

முர்த்தி = உருவம். கடவுள். சிற. பா. 5.

முவுழி = முதல் இடை கடை. சூ. 95. 156.

முவுழியிர் = கறையான் ஏறம்பு முத லியவை. சூ. 379.

முவுறுமொழி = பதினெட்டிப் பாணை கள். சிற. பா. 7. சூ. 273.

முவிடத்தன = மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாகின, மூன்றிடங்களிலும் வ ரும். சூ. 339.

முவிடம் = தன்மை, முன்னினை, படர்க கை. சூ. 142. 266.

முவினம் = வல்வினம், மெல்லினம், டையினம். சூ. 239.

முவுன்பான் = இருபத்தேழு. சூ. 324.

முழிசுதல் = முழுசுதல். வி. 41.

முழுதல் = எழும்பல். வி. 12. 82.

முன்றும் வேற்றுமைக் கர்த்தா, செய்யப் பாட்டு வினையையாகும் வினைமுதல்.

முன்ற சூ. 190.

மெ

மெய்நடுநிலை = உண்மை பெறத்தான் இரண்டு தட்டுகளுக்கும் நடுவேநிற கை. சூ. 29.

மெய் = உண்மை, நிச்சயம். வி. 65. 95. ஒற்றெழுத்து, சூ. 199. 214. மெய்யெ டத்து. சூ. 63. சரிமம். வி. 28. 79. சூ. 5. 6.

மெய்ம் மயங்கு = பிறநிலை மெய்ம்மயக் கம். வேற்றுநிலை மெய்ம்மாக்கம், தம் மோடு பிறமெய்களை கூடுங்கூட்டம். சூ. 110.

மெய்யீற்றுப்புணரியல் = மெய்யீற்றுப் பதம் புணருகிற இயல்பு. வி. 29. 40. சூ. 201. 237. [158. 178.]

மெலி = மெல்லெழுத்து. வி. 9. சூ. 94.

மெல்லிது = மெல்லியது. வி. 61.

மெலித்தல் = வல்லொற்றை மெல்லொ ற்றுக்கல். சூ. 155. வி. 41.

மெல்வி = கனஞ்செய்யாநிறுத்து. சூ. 30.

மெல்லிய = மென்மையான. வி. 121.

மெல்லியார், மெல்லியர் = சிறியோர். வி. 85. [93.]

மெல்லெழுத்து = மெலி. மென்மை. மென்கணம். மெல்லினம். வி. 9.

மெல்லினம் = மென்கணம். மெலிவா யுச்சரிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள். சூ. 69. வி. 9.

மென்மை = மெல்லினம். சூ. 124. மெல் லெழுத்து. சூ. 75. வி. 9. மிருது. மெ துத்தன்மை, எட்டேறில் ஒன்று. சூ. 386.

மென்றொடர் = மெல்லெழுத்தைத் தொடருந்தொடர்ச்சி. வி. 15. சூ. 94.

மென் = மெல்லிய. வி. 79. [மெல். 121.]

மே

மேதினை = பூலோகம். வி. 79.

மேதை=நரம்பு. கு. 268.

மேதி=எருமை. வி. 23. 61. 137.

மேல்=மிசை, மீ. ஏழன் உருபு. வி. 63.

மேவலது = பொருந்தாதது. கு. 153.

[மேவு+அலது.]

மேவல்=பொருத்தல். கு. 75. பிறத்தல்.

கு. 85. 101. வருதல். கு. 110.

விரும்புதல். வி. 210.

மேவிடல் = உண்டாதல். கு. 85. [வி.

124. (உ.)]

மேனம் = ஓர்வாத்தியம். வி. 120.

மேற்கோள் = ஆசிரியவசனம். கு. 9.

உதாரணம். கு. 21.

மை

மை = மசி. கறுப்பு. வி. 31. மாசு.

கு. 45.

ஓர்விருதி. வி. 91. 94.

மைந்தன்=மகன். வி. 84.

மைபல்=காமமயக்கம். வி. 17. கு. 384.

மொ

மொய்த்தல்=கூடுதல். வி. 91. 114. 153.

மொழி = சொல். கு. 91. 94. 299.

மொழிதல்=சொல்லல். வி. 91. கு. 48.

மொழிஞ்ஞம் = மேற்சொல்லிய நற்கு

கு. 31. அல்லது, பாட்டு

மொழிநர் = சொல்லுவார். கு. 48.

மொழிபெயர்ப்பு = ஒருபாடைமொழி

யை மற்றொரு பாடைமொழியாகத்தி

ருப்பி முடித்தல். கு. 50.

மொழிமாற்ற = எட்டுப் பொருள்கோ

ளில் ஒன்று. கு. 454.

மொழிமுதற்போலி=மொழிக்கு முத

வில்வரும்போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழியிடைப்போலி=மொழிக்குநடு

வில்வரும்போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழியீற்று = மொழியின் கடையில்

கின்ற. [வி. 26. 152.]

மோ

மோ=இடைச்சொல். கு. 372.

மோனை=முதற்றொடை. வி. 188. (மு

கனை.) யாப்பரு. 32. 33.

மொள

மொளவல் = வனமல்லிகை. கு. 95.

மொளவி = முடி. வி. 140.

ய

யதரம். கு. 104.

யகரவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு

யகரம் உடம்படுவது. வி. 23.

யா

யா. வி. 6. (உ.)

யாக்கை = சரீரம். வி. 154. [யாத்தல்.

வி. 96.]

யாங்கனும்=எவ்விடமும். [யாங்கு+அ

ன்+உம். வி. 108. 113.]

யாண்டு=வருடம். கு. 276.

எந்தவிடம். கு. 286. [286.

யாண்டும்=எங்கும். மூவிடத்திலும். கு.

யாது = எது. வி. 71.

யாதானும் = யாது ஆனாலும். வி. 116.

யாப்படி = செய்யுளடிகள். கு. 459.

யாப். 23.

யாப்பருங்கலம்=ஒன்று. [யாப்பு +

அருமை+கலம். வி. 121. 152. 162.]

யாப்பு = கட்டு. வி. 95. [யாத்தல்.

வி. 94.] (இன்னது முற்றியபின் இது

கேட்கத்தகுமென்னும்.) இயையு. கு.

47. 50. செய்யுள் யாப். 1. வி. 167.

யாம் = நாம். வி. 72. 81.

யார். வி. 6. 41. கு. 349.

யாழ = யாழுவென்னும் இடைச்சொல்.

கு. 372.

யாற்றுப்புணல் = யாற்று நீர்ப்பொருள்

கோள். கு. 453.

[ஆறு. வி. 119.]

யான். வி. 72.

வ

வ. கு. 103. 250. வி. 25.

வலிகான்=வகரவெழுத்து. கு. 96. 236.

வகரவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு வக

ரஒற்றுச் சம்பந்தப்படுவது. வி. 23.

வகுத்தல்=ஊற்செய்தல். சி. பா. 19.

வகுத்துக் காட்டல். பிரயோகித்தல்.

வி. 70.

வகுத்துக்காட்டல்=தொகுத்ததை ஒவ்

வொன்றாய் பிரித்துச் சொல்லுதல்.

கு. 14.

வகை = வகைச்சூத்திரம்=தொகையினை

வேறுவேறுவகைப்படக்கூறும் வகைச்

சூத்திரம். கு. 20.

வஞ்சம் = வஞ்சனை. மெய்ப்பொருளை
மறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்காட்டி
வஞ்சித்தல். வி. 84. கு. 31.

வஞ்சனம். வி. 93.

வஞ்சிச்சீர். வி. 175.

வட சொல் = வடமொழி. கு. 239. 290.

வட தூல் = கிரந்தம்.

வட மரபுப் பெயர்கள். வி. 123.

வட மொழி ஆக்கம். கு. 146. 150.

வட மொழி எதிர்மறை = எதிர்மறைப்
பகுபதம். வி. 166.

வட மொழிச் சந்தி. வி. 42. அதுதிர்க்க

குண விருத்தி என மூவகை ஆம். வி. 27.

வட வெழுத்து = கிரந்தவெழுத்து. வி.
18. கு. 146. 147.

வடிவு = உருவம். கு. 72. 386. வட்டஞ்
சுதர முதலிய உருவங்களால் வரு
பெயர். கு. 276.

வட்டில் = கூடை. கு. 368.

வணிகம் = வியாபாரம். வி. 25.

வண் = தூகை. சிறு. பா. 15. [கு. 135.
136. வி. 121.]

வண்டு. வி. 23. 79. 109. கு. 380.

வண்ணம் = [28]. வி. 94. வர்ணம். கு.
386.

வண்ணம் = கொடை. வள்ளன்மை. கு.

வம்மின். வி. 84.

வயின். வி. 63. 81. கு. 89.

வய்யம் = வையம். வி. 17.

வரலாறு. வி. 145.

வரவு = வருங்காலம். 145.

வரிசிறை = வரிந்தசிறை. வி. 109.

வரிவட வெழுத்து = வட்டஞ்சுதரமுதலி
யனவாகவெழுதிக்கொள்ளப்பட்டது.
கட்புலஞ் சிறியப்படுவது.

வரிவடிவு = எழுதியவடிவு. வி. 1. (B.)

வருக்கம் = கூட்டம். உயிர்வருக்கம்.
மெய்வருக்கம். உயிர் மெய்வருக்கம்.

கு. 147.

வருடல் = தடவல். கு. 83. 84.

வருணம் = குலம். வி. 74.

வருதல் = பிறத்தல். கு. 86.

வருந்துதல் = பிரயாசப்படல். வி. 86.

வருங்காலம். வி. 81.

வரை = மலை. வி. 63. 64. 93. 153.

வரையாதுகூறல் = சூறியாது சொல்லல்.

வரைவு = நீக்கல். பிரிவு. கு. 389.

வலம் = ஏழன் உருபு. வி. 63.

வலாய் = வலனே! வலிமையுடையவனே!
வி. 64. 72. [வலன்.]

வலி = வல்லெழுத்து. கு. 15. 94. 178.
203. 214. வி. 8. 27. 1. = வல்லமை. வி.
23.

வலித்தல் = மெல்லொற்றை வல்லொற்
றுக்கல். கு. 155. வி. 41.

வலிமைவினை. வி. 125.

வலியுறுத்தல் = வல்லமைப்படுத்தல்.

வல் = சூதாடுகருவிப்பெயர். கு. 231.

வல்லு. வி. 23.

வல்லாறு = வல்லெழுத்தாறு. கு. 90. வி. 8.

வல்லினம் = வன்கணம், வல்லமையா
யுச்சரிக்கப்படுகிற வெழுத்துகள். கு.
68. 209. வி. 8.

வல்லுற்று - வலிமையானவற்று. வி. 81.

வல்லெழுத்து வலி. வன்மை. வன்க

ணம். பரிசம். வல்லினம். வி. 8.

வல்லோர் = செய்யுள் செய்யாவல்லவர்.
கு. 268.

வழக்கியல் - வழக்குநடை. கு. 267.
444.

வழக்கு - உலகவழக்கு செய்யுள்வ
ழக்கு. கு. 15. 41. 259. 441. விவகா
ரம். வி. 216.

வழங்கல் - இதல். வி. 79. வழக்கமாதல்.
சொல்லல். வி. 119.

வழாநிலை = வழுவாதநிலை. இலக்கண வி
தியின்படியே நிற்பது, இலக்கணம்.

வழி - வழிநூல். கு. 5. 7. உண்டான
வகை. கு. 47. இடம். கு. 156. பின்.
கு. 174. 241.

வழிபடுதல் = வணங்குதல். வழிபாடு
செய்தல். கு. 35. 37. 40.

வழிபாடு. கு. 40.

வழு = குற்றம். கு. 462. இலக்கணக்குற்
றம்.

வழுஉச்சொற்புணர்த்தல் - குற்றமுள்ள
சொற்களைச்சேர்த்து வைத்தல். கு. 12.

வழுவமைதி. வி. 137. இலக்கணக்குற்
றம் ஆயினும் இருக்கலாம் என ஒத்
துக்கொண்டது.

வழுவு = வழு. குற்றம். கு. 416.

வழுவுதல் = நீக்கப்படுதல். 439.

வழை = சுரப்புன்குமரம். வி. 64.

வளம் = நன்மை. செல்வம். கு. 25. 28.

செழிப்பு. வி. 81.

வளர்|தல் = பெருகுதல். மிகுதல். கு. 387. வி. 26. 70. 90.

வளவன் = இவ்வான். கு. 96.

வளி = காற்று. வி. 60. கு. 388.

வளை = சங்கு. வி. 81.

வளை|பாய். வி. 93. 157.

வளவன் = அரண். வி. 93. கண்ணம். வி. 81.

“வள்ளவாய் மலர்” = தாமரை. [வி. 152. 155.]

வறததல் = காய்தல். வி. 86.

வற|ப்பினும் = மழைபெய்யாது உலர்ந்த விடிலும். கு. 28. [வி. 86. 142.]

வறியார் = தரித்திரர். வி. 60. [வறுமை. வி. 93.]

வறுமை = தரித்திரம். வி. 32. 34. [வறுமை. வி. 94.] [137.]

வற்றல் = காய்தல். வி. 23. காய்ந்த. வி. வனம் = காடு. வி. 110.

ல் = குடத்தை வ

வளைவி. வி. 79.

கணம் - வல்லெழுத்துக்கள் [8.] பால் = பாலைநிலம். பாழ்நிலம். வி.

137. (வல்.)

வன்மை = வல்லெழுத்து. கு. 75. 94. 159. வி. 8. கணமாயிருப்பது, எட்டு

நில ஒன்று. கு. 368. திறமை. வலிமை. கு. 26.

வன்|ருடர் = வல்லெழுத்தின்|ருடர்ச் சி. கு. 94. 181. 184.

வா

வாக்கியம். வி. 126.

வாசக|த்தமிழ் = கொடுத்தமிழ்.

வாது = வாக்குவாதம். வி. 135.

வாம் = வாவும். வி. 87.

வாய். வி. 63.

வாயில் = வாசல். வி. 72.

வாய்|பாடு = உதாரணம். வி. 173. [வாய் படுதல். கு. 340.]

வாய்|ப்ப = பொருந்த. கு. 47.

வாரணம் = ஆனை. சிற. பா. 13. சங்கு. கோழி. கு. 272.

வாரம் = அன்பு. வி. 93.

வாராய். வி. 84.

வாரி = வெள்ளம். வி. 25.

வார் = பறையின்வார். கு. 391. கச்ச. நீளம். கு. 338.

வாலிதின் = தூய்தாக. கு. 36.

வால் = பரிசுத்தம். வி. 81.

வாவல் = வவ்வால்.

வா|வதல் = தாண்டல். வி. 157.

வாழி, வாழிய = இடைச்சொல். 372.

வியங்கோள். கு. 168. 388. வி. 85.

வாழி, வாழ்க. வி. 85. கு. 388.

வாழ்தல் = செழித்தல். வி. 34.

வாழை = வாழைப்பழம்.

வாழ்த்துதல் = புகழ்தல். வி. 79. 85.

வானகம் = பரலோகம். விண். வி. 60.

(வான் + அகம்.)

வானம் = ஆகாசம். மேகம். வி. 86.

வானவர், வாணோர் = வானவாசிகள். வி. 72.

கு. 381. [வி. 93.]

வான் = வானம். வி. 86. 153. வானத் தால் வருபெயர். கு. 276.

முக்கால விளைவுச்சுவிதி. கு. 343.

வான்|கோழி = ஓர்புன். வி. 124. [453.]

வான்|பொருள் = சிறந்தபொருள். கு.

வான்|முனை = சிறியமுனை. (வால்.) வி. 85.

வான்|யாறு = ஆகாயகங்கை. கு. 26.

வி

வி = ஓர்விருதி. வி. 96. 103.

விகற்பத்தின் முடித்தல் = தலைதடுமாற்றமாகச் சொல்லி முடித்தல். கு. 14.

விகற்பநடை = வேறுபாட்டுநடை. கு. 4.

விகற்பப்பொருள். வி. 142.

விகற்பம் = ஒன்றற்கே ஓர்கால் மிகாமை ஓர்கால் மிகுத்தல். கு. 170. 176. 226.

விகற்பு = வேறுபாடு. கு. 161.

விகாரம் = மூவகை விகாரம். கு. 154.

வலித்தல் முதலிய செய்யுள் விகாரங்கள். கு. 154. 155. வி. 19. 41.

விகாரப்பணர்ச்சி = வி. 19. கு. 154.

விகுதி = கடைநிலை. வி. 77. கு. 183. 140.

(விகாரம் என்றதனொன்றும், வி குதி எனவும் ஆரம்பமொழித் திரிவு; பகுதிப் பொருளைத் தன்னகப்படிப் பின்வந்து விகாரப்படுதலால் விகுதி ஆம்.)

விக்குள் = விக்கல். வி. 82.

விசு|பு = மேகம். வி. 61. 153.

விசேடம் = (உணர்) குத்திரத்துப்பொருளன்றி அங்கே வேண்டியிருந்தால்

பெய்துரைப்பது விசேடவுரை. கு. 21.

விசேஷத்துநிற்றல் = ஒரு பொருளுக் குரிமையாய் நிற்குதல்.

விசையன் = செயத்தை யுடையவன்; ஓர் பெயர். வி. 93.

விட்டல் = ஆண்மகன். கு. 276.

விட்டாத ஆகுபெயர் = தந்தம் பொருளை விட்டு நீங்காத நின்று தம்பொருளின் வேறல்லாத பொருளை யுணர்த்தல்.

விடுதி. வி. 96.

விடுத்தல் = உத்தரஞ்சொல்லுதல். கு. 41.

விடை = உத்தரம். கு. 21. எதிர்மொழி.

விடை (உரை) = எதிர்மொழி எழுதும் உரை. கு. 21.

விட்ட ஆகுபெயர் = பொருத்தமில்லாத மொழியாய் நின்று பிறிது பொருளுணர்த்தல்.

விட்டிசைத்தல் = வெவ்வேறுகவொலித்தல்.

விண், விண்டு = ஆகாசம். வானம். வி. 37. 70. 82. 86.

விண்ணவர் = வாணர். வி. 82. 93.

விதத்தல் = சிறப்புவிதி கூறுதல். கு. 165.

விதப்பு - பின்பு கூறப்படுஞ்சிறப்புவிதி. கு. 165. [விதம். விதித்தல். விதப்பு. வி. 76. 94.]

விதவாதன = எடுத்துச் சொல்லாதன. கு. 165.

விதி = செயற்கை. கு. 165. முறை. கு. 139. 169. 221.

விதித்தல் = வகுத்தல். கு. 257.

விதித்தல் = நடுங்கல். வி. 213.

வித்துனர் = விதைத்தார்கள். வி. 85.

விநோதன் = பெரிசுகுழித்து விளையாடபவன். சிற. பா. 17. [வி. 93.]

விபத்தி = வேற்றுமை. வி. 27. (1.) 55. (1.)

விமானம் = தேர். வி. 86. [91.]

விம்முதல் = விம்மி அழுதல். வி. 79. 81.

வியங்கோள் = மரியாதையேவல். கு. 338. 371. வி. 27. 85. கு. 168. வி. 140.

வியன் = விந்தாரமான. வி. 157.

விரவாசினமுதல் = சினையுமுதலும் ஒற்றுமை கருதியவங்கச் சொல்லப்பட்டவாம். 428. [17.]

விரவியபொருள் = கலந்தபொருள். கு.

விரவிதல் = கலத்தல். கு. 419.

விரவுத்தினை = பொதுத்தினை.

விரி = விரிவு, தொகையின் விரிவு. கு.

91. [வி. 96.]

விரிதல் = பரம்புதல். வி. 70.

விரித்தல் = தொகுத்துக் கிடந்தவை விரித்து முடித்தல். கு. 50.

ஒசைசுருமைநதால் எழுந்தாயினுஞ் சாரியையாயினும் பெய்து விரிப்பது. வி.

11. கு. 155.

விரிவு (உரை) வேறுமையுருபு முதலான தொக்குநின்பின் அவற்றை விரித்தெழுதுவது விரியுரை. கு. 21.

விரித்தம். வி. 193.

விரித்தன் கிழவன். வி. 120.

விரித்திசத்தி வடமொழிச் சந்தியில் ஒன்று. வி. 42.

விரித்தியுரை விரிவான உரை. பதினாறு உறுப்புகளைக் கொண்டிருவது. கு. 23. [272.]

விரை வாசனை. மணம். வி. 61. கு.

விரையான் துரிதப்படாதவன். கு. 36.

[வினாதல்]

விரிதல். வி. 11.

விரி கருணி. வி. 209.

விரி கருல் = நீக்கல். வி. 70.

விரிவகலோசை நரமடங்கல், என்பா.

நகரம் அவ்வோசையுள்ளது.

விரிவகு மிருகம். வி. 59. கு. 381.

விரி - தனது. வி. 70.

விரிமுங்கல் பட்டித்தல். வி. 82. [79.]

விரிமுதல் கீழேவீழ்தல். 124. சாகுதல். வி.

விரிமியது பயத்தல் - சிறந்தபயனைத் தருதல். கு. 13.

விரிமியார் = நல்லோர். வி. 89. [விரிமை + ஆர். வி. 93. 121.]

விரிமை - ஆகை. வி. 111. விருப்பம். கு. 353. 363. [158.]

விரி - விளாமரம். வி. 41 70. (iv) கு.

விரிக்கு = தீபிகை. வி. 111.

விரிக்குதல் விளங்கச்செய்தல். கு. 271.

விரிங்குவைத்தல் யாவருக்கும் பொருள் விளக்கித்தோன்றவைத்தல். கு. 13.

விரிங்கல் = பிரகாசம். கு. 6.

விரிவகுத்தாரணத்தாகுதல். = தெரியாத கருவாரணங்களை யுடையதாதல். கு. 13.

வின|ம்புதல்=சொல்லுதல். வி. 92.
 வினி = வினித்தொடர், அது எட்டாம்
 வேற்றுமைத் தொடர். கு. 152. 292.
 வினி|த்தல்=அழைத்தல். கு. 304. 314.
 வினி|ப்பெயர் = எட்டாம் வேற்றுமைப்
 பெயர். கு. 160.
 வினி|வேற்றுமை=அழைத்தலாகிய
 எட்டாம் வேற்றுமை. கு. 101. 292.
 விந்|ருதல்=வேறுபடல். கு. 82.
 விநல=வெற்றி. வி. 159.
 விந்|பூண். கு. 452. 456.
 விநு=கேள்வி. கு. 416=கேள்வியைக்
 கொண்டு முடித்தல். கு. 295.
 வினுவெழுத்துகளால் வருபெயர். கு.
 276. 279.
 வினு|தல்=கேள்விகேட்குதல். விசாரி
 த்தல். கு. 41. வி. 86.
 வினும். வி. 86.
 வினுவெழுத்து=முதலிலும்கடையிலும்
 நின்று கேள்விசெய்கிறவெழுத்து. கு.
 67. வி. 6. [21].
 வினா (வுரை.)=வினாவினாவுதல் உரை. கு.
 வினா, (வினாச்சொல்) =மூலகைவினாச்
 சொற்கள். வி. 75. கு. 395. 396.=வி
 னாச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131.=
 தொழில். கிரியை. வி. 23. 63. 82. 86.
 வினா|இடை|ச்சொல். வி. 124. (T.)
 வினா|க்குறிப்பு=வினாக்குறிப்புச் சொல்
 லிலக்கணம். கு. 321.
 வினா|க் குறிப்பு|முற்று=குறிப்பாகக் கா
 லங்காட்டுஞ்சொல். கு. 321. வி. 93.
 வினா|க்குறிப்பு|முற்றாலணையும் பெயர்ப்
 பகுபதம்=முக்காலங்களுள் ஒன்றை
 க்குறிப்பாகக்காட்டி எட்டுவேற்றுமை
 யுள் ஒன்றையேற்றுவருவது. வி. 93.
 வினா|க்குறை = வினையெச்சம். கு. 346.
 வினா|த்தொனக கு. 152.179.405.வி.153.
 வினா|ப்பெயர்=தொழிப்பெயர். கு. 141.
 286 வி. 94.
 வினா|மாற்று=தொழிலைமாற்றுவது. வினா
 மாற்றுப்பொருள். கு. 365.
 (வினா குறிப்பு தோன்ற மாற்றலும்,
 குறிப்பு தோன்ற மாற்றலும், என இரு
 வகைப்படும்.
 (உ-ம்.) “மற்றறிவாம் கல்வினா” எ ல் வினா
 தறிவாம், எனவும் வினையைநாற்றி, வினா
 யாதறிவோம் என்பது வினையைத்தரும்.)
 வினா|முதல்=காத்தா. 321. செய்யபவன்.
 344. வி. 128.

வினா|முதல்|பொருள்=தனது புடைபெ
 யர்சரியாகிய தொழிலில் சுதந்தரமு
 டையபொருள்.
 வினா|முற்று = தெரிநிலைவினாமுற்றுச்
 சொற்கள். வி. 77. கு. 325. 351.
 வினையாலணையும்பெயர்=காலம் நின்றவி
 னையால் உண்டாகுபெயர். வி. 95. கு.
 286.
 வினையியல் = வினாச்சொல்லின் பங்கு.
 கு. 320-351. வி. 76-106.
 வினையின்விருதி = வினாப்பகுபதங்களின்
 கடைநிலை. கு. 140.
 வினையுருபு = விருதிமுதலிய வினையுருபு
 கள். 352.
 வினையெச்சம் = வினாக்குறை. கு. 322.
 வினையைக்கொண்டு முடிபவை. கு.
 342. 343. 351. வி. 86. 140.

வீ

வீ|க்குதல்=கட்டல். வி. 137. [84].
 வீ|ங்கு|தல்=வீங்கிப்போகுதல். வி. 79.
 வீசு=வீச்சு. வி. 96.
 வீசு|தல்=எறிதல். வி. 70.
 வீதி=தெரு. வி. 84.
 வீடு=மோட்சம். கு. 10. வி. 219. [வீடு.
 வி. 96.]
 வீரன்=சூரன். வி. 70.
 வீழ்|தல்=விழுதல். வி. 34. 61. 80. 90.
 வீற|நிரு|த்தல்=எழுந்தருளியிருத்தல்.
 வி. 108.

வெ

வெ (வெம், வெஞ், வெங், வெந், வே,)=
 வெம்மையான. வி. 70. 82.
 வெகுகுதல்=விரும்புதல். வி. 61.95.125.
 வெகுளான்=கோபஞ்செய்யாதவன். கு.
 36. [வெகுளுதல்.]
 வெ|குளி=கோபம். வி. 152.
 வெண்=வெண்மை. வி. 121. சிற. பா.
 15. கு. 135. 136.
 வெண்சீர். வி. 175.
 வெண்|பா. வி. 176. 185. 190.
 வெம்=வெம்மையான. வி. 17. [121.]
 வெய்து=விளைவாக. வி. 132.
 வெரிந்=முதுகு. 156.
 வெருகு=பூனை. வி. 26.
 வெருக்கு. வி. 26.
 வெருவரல்=அஞ்சல். வி. 132.

வெல்லல் = செயித்தல். வி. 23. 82. கு. 388.

வெல்லுதல் = வெல்லல். செயங்கொள்ளல். கு. 53.

வெவ் = வெம்மைபான. வி. 82. 121.

வெளிப் படவில்லது = மறைந்துநிற்பது. கு. 404.

வெளிப்படை = விரி. விரிவாகியசொல். கு. 259. [வி. 96.]

வென் = வெண்மையான. வி. 76.

வெள்குதல் = அஞ்சல். வி. 81.

வெள்ளம். வி. 93. [153.]

வெள்ளி = பஞ்சலோகங்களில் ஒன்று.

வெள்ளுதல். வி. 76.

வெற்பு = மலை. கு. 276.

வெற்றிகை. வி. 162.

வெற்றெனத்தொடுத்தல் = பொருளொன்றுங் கருதிக்கொள்ளாமல் வென்றபடச் சொற்களைச் சோத்துவைத்தல். கு. 12. 96.]

வென்றி = செயம். கு. 338. [வெல். வி.

வே

வேகுதல் = எரிதல். வி. 87.

வேங்கடம் = வடவேங்கடம், திருப்பதி. நன். சிற. பா. 8.

வேங்கை = ஓர்மரம். வி. 63. 79.

வேட்டல் = ஆசைப்படுதல். வி. 33. [95.]

வேட்டை = வேண் = அவா. வி. 96. (o.)

வேண்டுழி = வேண்டியிடம். கு. 155. [வி. 63. 153.]

வேண்டல் = விரும்பல். வி. 26. 82.

வேண்டு. வி. 126.

வேண் = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

வேதனை = உபதிரவம். வி. 136.

வேதின = கத்தியைப்போன்ற. கு. 156.

வேத்தவை = வேந்தனுடைய சபை. வி. 26.

வேந்தன் = அரசன். வி. 29. 65. 159.

வேந்து = அரசன். வி. 26. 65. [வி. 17.]

வேந்தோன்றி = கார்த்திகைப்பூ. கு. 290.

வேம்பு. வேப்பு. வி. 26.

வேம். வி. 87.

வேய் = மூங்கில். கு. 116.

வேய்க்குழல் = வேய்க்குழல். [கு. 116. 224.] மூங்கிலாலான ஊதிக்குழல்.

வேர்த்தல் = வியர்த்தல். வோவைஎடல். வி. 79.

வேல் = கைவேல், ஓர் ஆயுதம். வி. 39. 93.

வேன் = காமன். வி. 93. கு. 276.

வேளவி = யாகம். பவி. வி. 81. 103.

வேறல் = வெல்லல். வி. 94. [125.]

வேறு. வி. 125. கு. 339. விதம். கூறு. வி.

வேற்றனை. வி. 125.

வேற்றுமை = வேற்றுமைப்பொருட்புணாச்சி. கு. 152.

வேறுப்படுகதுவது கு. 291. 202. 203. 204. வி. 55.

வேற்று = வேறு. வி. 112.

வேற்றுநிலைமயககம் = பிறமெய்ம்மயகம். கு. 110.

வேற்றுமைச்சாந்தி. வி. 21. கு. 152.

வேற்றுமைதொகை. கு. 152. 404. வி. 152.

வேற்றுமைபுருபு அமுதவிய வேற்றுமையுருபு. கு. 352.

வேனில் வேனிற்காலம், ஆறுபருவத்தில் ஒன்று, கோடைக்காலம். வி. 93. கு. 276.

வை

வைகலம் = தினந்தோறும். வி. 73.

வைகுதல் = தங்குதல். வி. 63.

வைதல் நிகழித்தல். வி. 82. [79.]

வைததல் = திட்டல். சோககுதல். வி.

வைப்பு இடம். வி. 157. [வி. 60.]

வையகம் பூலோகம். (வை + அகம்.)

வையம் = பூமி. வி. 17. 40. 93. [வை + அம். வி. 96.]

று

று, றம், கிருதிகள். வி. 77. கு. 145. 272.

னாகான் னகரம். கு. 212.

முடிந்தது முற்றும்.